

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ENDIYA CARTER

intrigued
by
Danger

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

TEHLIKE TARAFINDAN MERAK EDILEN

ENDIYA CARTER

Copyright © 2024 by Endiya Carter

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

CONTENTS

[Özet Önsöz](#)

1. [Declan Danger](#)
2. [Elle Thomas](#)
3. [Declan](#)
4. [Elle](#)
5. [Declan](#)
6. [Elle](#)
7. [Declan](#)
8. [Elle](#)
9. [Declan](#)
10. [Elle](#)
11. [Declan](#)
12. [Elle](#)
13. [Declan](#)
14. [Elle](#)
15. [Declan](#)
16. [Elle](#)
17. [Declan](#)
18. [Elle](#)
19. [Declan](#)

[Sonsöz](#)

[Endiya'dan Mesaj](#)

SYNOPSIS

Declan Danger her zaman iyi geçinmeye çalışmış, yirmi yıllık ilişkisini ayakta tutmuştur. Ancak kız arkadaşı ilişkilerini açmakta ısrar edince dünyası alt st olur. Sarmalın ortasında, çekici Mistress Elle ile karşılaşır.

PROLOGUE

APRIL 2001

Gözlerim perdelerin arasından parlayan güneş ışınlarına doğru açıldı. Anında başım çarptı ve beni tekrar gözlerimi kapatmaya zorladı. Dün geceye dair anılar beynime hücum etti. İkiz kardeşim Diesel'in ve benim on sekizinci doğum günümüdü ve beni onunla çıkmaya zorlamıştı. Gözlerimi tekrar açarak duvardaki saatin ne dediğini anlamaya çalıştım.

15:30.

Beynim saati kaydederek kaydetmez hemen yatakta doğruldum, etrafıma bakındım ve ailemin evindeki yatak odamda olduğumu fark ettim. En son hatırladığım şey Diesel'le Hamptons'da bir partide olduğumuzdu. Eve nasıl geldiğimi bilmiyordum. Midem çalkalanıp ağzım sulanınca hemen tuvalete koştum ve kusmaya başlamadan önce zar zor tuvalete gidebildim. İşim bittiğinde ağzımı çalkalamak için lavaboya gittim. Hâlâ sersemlemiş hissediyordum, lavabonun kenarına tutunup kendimi toparlamaya çalıştım. Dönen oda sakinleşmeye başladığında, arka arkaya boğulma anılarım aklıma geldi.

İçkici olan kardeşimdi, ben değil. Tek yumurta ikizi olmamıza rağmen o daha havalıydı. Beni partiye gitmeye mecbur hissettiği için zorladığına dair aklımda en ufak bir şüphe yoktu. Ağzımı çalkaladıktan sonra diş fırçamı almadan önce yüzüme üç büyük avuç dolusu soğuk su çarptım. Dişlerimi fırçalarken aynada kendime baktım ve boynumun her iki yanındaki iki koyu mor çürüğü görünce gözlerim açıldı.

Diş fırçamı bırakarak aynaya yaklaştım ve izleri ovuşturdum, bunun makyaj olduğunu ve Diesel ile arkadaşlarının sarhoşken bana yaptıkları iğrenç bir şakanın parçası olduğunu umuyordum. Koyu kahverengi olmama rağmen mor lekeler tenimde göze çarpıyordu.

"Kahretsin," diye tısladım.

Banyodan aceleyle çıktım, bulduğum ilk pantolonu kaptım ve Diesel'i aramak için odamdan çıktım.

"Diesel!" Her köşede bağırdım.

Beş dakika sonra onu mutfakta, adada durmuş televizyona bakarken buldum. Hiç parti yapmamış gibi zinde görünüyordu. Şu anda ikimiz de aynaya baksak, iki farklı insan gibi görünürdük.

"Diesel!"

Döndü ve yüzünde bir sırıtişla bana baktı. "N'aber oğlum?"

Uyanık olmana şaşırdım."

Ona doğru yürüdüm ve göğsünden iterek gülmesine neden oldum. "Neyin var senin?"

Boynumu işaret ettim. "Bu da ne böyle!"

Boynuma baktı, sonra tekrar televizyona beni el salladı.

"Diesel."

Bana baktı. "Sana nasıl görünüyor? Biri boynunu emiyor. Küçük bir kız gibi davranmayı bırak."

Kıkırdadığında, bu beni tahrik etti ve onu ittim, neredeyse tökezlemesine neden olacaktım. Bana baktı, sonra tekrar gülmeden önce yanımdaki yumruklarına baktı.

"Oh, ciddi misin? Ne için kızdın?"

"Winter'la olduğumu biliyorsun! Birlikte bekliyorduk!"

Alay etti. "Neyi bekliyordunuz?"

On sekiz yaşına girdiğimi ve hâlâ bakire olduğumu itiraf etmek utanç vericiydi ama bir yıl önce kız arkadaşım ile tanıştım ve birbirimizi beklemeye karar verdik. Babamın çapkınlıklarını biliyordu ve ben de ona babamla ağabeyime hiç benzemediğimi gösterip güven verdim. Onlara bacaklarını açan her kadına vururlardı. Bu iğrenç bir şeydi ve bundan nefret ediyordum, babamın kimsenin bilmediğini düşünerek yaptığı tuhaf şeylerden bahsetmiyorum bile.

"Sence o kadın o yatılı okulda ne yapıyor? Muhtemelen grup seks yapıyordur. Aptalca davranmayı bırak."

Tam onu tekrar itmeye hazırlanırken döndü ve dengesini korumak için sendeleyerek bileklerini kavradı.

"Benimle bir bok yapamazsın evlat. Bunu biliyorsun," dedi gülerek ve beni daha da kızdırarak.

Aklımda hiç şüphe yok ki Diesel ciddileşirse o kazanırdı. O dövüşmeye alışkındı ve ben hayatımda hiç dövüşmemiştim ama adrenalinim sayesinde dövüşerek yenilirdim.

Elinden kurtulmaya çalıştığımda güldü. "Ne için kızdın?" Kıkırdadı, bileklerini sıkıca tutmaya devam etti.

"Dün gece ne oldu? Bunları boynuma kim taktı?"

"Bilmiyorum. Bir kadın. Kahretsin, onu öpme şekline bakılırsa, onu tanıdığını düşündüm."

"Ne!" Tısladım.

Ondan uzaklaşarak şakaklarımı ovuşturdum ve dün geceden bir şeyler - herhangi bir şey- hatırlamaya çalıştım. İnanamayarak başımı salladım, adaya tutundum, göğsüm sıkışıp nabzım hızlanırken nefesimi tutmaya çalıştım, ki bu sadece stresli durumlarda olur.

"Sen... sen beni uyuşturdu mu?" Boğuk bir sesle söyledim.

Çevresel görüşümde, Diesel başımın üstünde iki kez durdu, sonra geri adım attı ve omuzlarını döndürdü - bu, bir dövüşe hazırlandığının işaretiydi.

"Bana ne dedin sen?" "Beni duydun," diye mırıldandım.

"Declan, kimse sana o atışları öyle geri atmanı söylemedi. Sana kadın bulmak için uyuşturucu vereceğimi düşünmen çok cesurca. Bu kızları sikkemen benim için daha önemli. Tuhaf biri olduğunu biliyorum Dec, ama sen *benim* tuhaf kışkılcı küçük kardeşimsin ve bunu sana asla yapmam. Bu saçmalığı söylediğin için göğsündeki havanın geri kalanını dışarı atmalıyım."

Çoğu insan ikiz telepatisinin gerçek olduğunu düşünüyordu ve ben hiçbir şey hissetmemiş olsam da Diesel'in hissettiğine inanıyordum. Ne zaman göğsümde garip bir sıkışma ya da kalbimde bir hızlanma hissetsem, Diesel beni kışkırtmaya hazır bir şekilde ortaya çıkıyordu. Bazen beni hislerimden uzaklaştırıyor, bazen de onları daha da kötüleştiriyordu. Her iki durumda da, göğsümde kalan havayı boşaltmakla ilgili yorumu bana onun da benimle aynı şeyleri bildiğini ya da *hissettiğini* söylüyordu.

Önce televizyona sonra da bana baktı.

"Sürekli viski içiyordun. Kahretsin, sonunda bir çift taşak büyüttüğünü düşündüm."

içiyor ve flört ediyordun. Seni bir süre göremeyince köşedeki kızla konuşurken buldum. Ondan sonra hepimiz ortadan kayboldunuz. Sizi bulduğumda ikiniz de sızmış, kış üstü yatmış ve bebekler gibi uyuyordunuz. Prezervatif aradım, yani tebrikler, belki." Güldü.

Güldüğü için duruşu zayıfladı ve ben de tüm gücümü kullanarak onu duvara doğru ittim. Bu bile ciddileşmesi için yeterli olmadı. Beni neredeyse hiç ciddiye almazdı ve bu gençliğimizden beri böyleydi.

"Winter'la bekâretimizi birlikte kaybetmemiz gerekiyordu," diye vurguladım.

"Bunun benimle bir ilgisi yok. Biraz pratik yaptığın için şanslısın."
_"

"Ben senin gibi değilim!" Ona bağırdım. "Ben babam gibi değilim!" Kaşlarını kaldırdı. "Aptalca konuşmayı kes."

"Nasıl benim gibi değil?" Arkamızda duydum.

Arkamı döndüğümde anne ve babamın mutfak kapısında durduğunu gördüm.

Birden anılarım canlandı. Diesel'le Hamptons'a gitmeyi kabul etmemin tek nedeni, aile şirketimizde nihayet bir iş bulabilmem için babamla konuşacağına söz vermesiydi. Evlendikten sonra Winter'a bakabilmek istiyordum.

"Declan, mutfağında neden çıplaksın? Gömleğin nerede?" Annem yüzünde şaşkın bir ifadeyle sordu.

"Nasıl benim gibi değil?" Babam tekrar sordu.

Omuzlarım düştü ve Diesel'den uzaklaştım, babama dönmeden önce ona baktım.

Annemin gözleri aramızda dolaştı. "Neler oluyor? Kavga mı ediyordunuz?"

Diesel omuzlarını silkerek, "Dün gece doğum gününde biraz aksiyon yaşadı ve her nasılsa bu yüzden bana kızgın," dedi.

Diesel ailemizin önünde ne söylediğini pek umursamıyordu ve bu durum babamızın ona daha fazla saygı duymasını sağlıyordu.

"Tamam, Declan," diye tezahürat yaptı babam ve annem onu yanından dürttü. Elini uzatarak bana yaklaştı. "Demek artık bir erkeksin?"

Babam için bu, *"Sonunda annemi aldattığı konusunda ağzımı kapalı tutabilecek miyim?"* sorusundan *"Daha çok kardeşim gibi olmaya başlayacak mıyım?"* sorusuna kadar uzanan yüklü bir soruydu. Yüzlerindeki sırıtişları okumak zordu. Annemin dudakları hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle aralandı. Ben

Muhtemelen babamı her zaman hayal kırıklığına uğratmışımdır ama annemi hayal kırıklığına uğratmak farklıydı. Winter'ı tanımayı önemseyen ya da ilgi gösteren tek kişi oydu.

"Evet, hayır. Evet," diye mırıldandım, başımı salladım ve omuzlarımı silktim.

"Hangisi?"

Gözlerim anneme ve sonra tekrar babama kaydı.

"Duncan, her ne yapacaksan gidip yapar mısın ve oğlumuzla uğraşmayı bırakır mısın? Hareminde bir sürü kadın olması onu erkek yapmaz," diye tersledi annem.

Döndü ve ona baktı. "Ve onunla bir erkek gibi konuştuğumda biraz sinirlendiğinde zaman araya girdiğin için, asla kendi adına konuşmayı öğrenemeyecek," diye tersledi.

İçimden iç çektim. Sanki ben odada yokmuşum gibi benim hakkımda konuşmalarından nefret ediyordum.

"Haydi, Diesel," diye emretti babam.

Diesel'e bakarak dün geceki sözünü hatırlamasını umdum. Babamın Diesel'e gösterdiği sevgiye asla sahip olamayacağımı bilerek çoktan barışmıştım ama onun saygısını istiyordum. Şirkette sorumluluk almak bunu kanıtlayacaktı. Beni davet etmeden kapıya yöneldiklerinde annemin gözleri yumuşadı. Babam onun casusu olduğuma inanıyordu ama doğruyu söylemek gerekirse, onunla paylaştığım hiçbir bilgiyi benden istememişti. Sadece bilmesi gerektiğini düşündüm.

Diesel'in babamla konuşmayacağı belli olunca, geçen haftadan beri içimde tuttuğum haberi ağzımdan kaçırdım.

"Winter'la evleniyorum," diye duyurdum.

Oda o kadar sessizleşti ki, açık pencereden esen rüzgâr televizyonun üzerinden duyulabiliyordu. Girişten girişe, yüzlerinde okunmaz ifadeler olan aileme ve Diesel'e baktım. Onlara Winter'la evlenme planlarımdan bu şekilde bahsetmek istemiyordum ama şu an gibisi de yoktu.

Babam Diesel'e baktı. "Az önce ne dedi?" diye sordu, sanki açıklamaya ihtiyacı varmış gibi.

Diesel beni duymamış gibi omuzlarını silkti ama ben duyduğunu biliyordum.

Babam bana baktı. "Az önce ne dedin sen?"

Diesel'in gözleri kayarak onunla muhatap olmamamı işaret etti.

"Winter'la evleneceğimi *söyledim*."

Bana doğru yürümeye başladığında Diesel kolundan tutarak onu yerinde tuttu. Annem vücudumdaki gerginliği fark etmiş olmalı ki yanıma geldi ve sırtımı ovdu.

"O kızın o yatılı okulda ne yaptığını sanıyorsun? Sana sadık olduğunu mu düşünüyorsun?"

Cevap vermedim ama aklımda hiçbir şüphe olmadan onun bana sadık olduğunu biliyordum. Tek konuştuğumuz, ailelerimiz ne derse desin, hayatımızın geri kalanını birbirimizle geçirmekti. Winter'a göre ailesi babamın kim olduğu yüzünden bana güvenmiyordu.

Annem yumuşak bir sesle, "Duncan, yeter," dedi.

"Hayır. Hayır, bu yeterli değil, Vivian. Onunla ilgili olarak seninle konuştuğum şey bu. O düşüncesiz biri. Aklına bir fikir geliyor ve hiçbir şeyin sonuçlarını düşünmek için durmuyor. Ve sonra, bir kez daha, sana bak, yanında, dizinde *küçük* bir *yara* olan bir çocuk gibi sırtını ovuyorsun. O bir erkek."

Annem dişlerini sıkarak, "O zaman ona öyle davranmaya başlamalısın," diye tısladı.

Bir kez daha, ben odada yokmuşum gibi benim hakkımda konuştular. Dilini üst dişlerinin arasında ileri geri , düşüncelerini yuttuğunu anladım.

Annem başını kaldırıp bana baktı. "Declan, bunu düşünmek ister misin?"

"Düşünecek bir şey yok. Ona göre hiçbir şeyde iyi değilim ama en azından daha iyi bir koca olacağım. Ve zamanı geldiğinde, onun asla olamayacağı kadar iyi bir baba olacağım," diye tersledim, gözlerimi ondan ayırmadan.

Babamın kaşları neredeyse alnından kalkarken, Diesel'in gözleri yuvalarından fırlamak üzereyken annemin nefesi kesildi.

"Declan," diye seslendi annem ama ben mutfaktan çıkıp arka bahçeye doğru yürümeye başlamıştım bile.

Herkesin beni dışarıda takip ettiğini anlamak için arkamı dönmeme gerek yoktu. Arka verandada, güvertenin tırabzanlarına tutundum ve sakinleşmek için kendimi salladım. Önce babamın ayakkabılarının yaklaştığını duydum.

"Affedersiniz? Bana ne dediniz?" diye sordu, sesi . Yüzümü ona döndüm.

"Duncan," diye araya girdi annem, huzuru korumaya çalışarak.

Bana vurmasından endişe etmiyordum çünkü fiziksel olarak kötü davranmıyordu, ama bazen sözleri daha derine , daha fazla acıya neden oluyordu.

beni etkiledi.

"Bana söylediklerini tekrarla."

Çevresel görüşümde Diesel bir kez daha müdahale etmemem için işaret etti. "Vivian, Diesel, beni oğlumla biraz yalnız bırakın."

Annem Diesel'i dimdik ayakta bırakarak uzaklaştı. "Diesel.

İstediğimi yap," diye emretti babam.

"Hayır. Ben burada iyiyim baba."

Diesel'in varlığının fazla ileri gitmeyeceği anlamına geldiğini bildiğim için göğsümdeki havanın bir kısmı boşaldı. Diesel benim en büyük zorbamdı ama babam da dahil olmak üzere kimsenin bana zorbalık yapmasına izin vermezdi.

"Şimdi tekrar söyle. Baba ve koca olma konusunda ne kadar kötü olduğumu, tekrar et."

Cevap vermedim.

"Kesinlikle, çünkü bence etrafa baksan iyi olur," diye dişlerini sıkarak konuştu, bölgedeki en büyük milyon dolarlık evimize atıfta bulunuyordu.

"Evdeki herkes mutlu değilken bunun bir anlamı yok."

Bana bir adım daha yaklaştı. Son büyüme atağımı gerçekleştirmiştım, bu yüzden burun buruna duruyorduk. "Herkes mi, sen mi?"

Omuz silkerek karşılık verdim. "Hayır.

Yüksek sesle konuş. Herkes mi, sen mi?"

Omzunun üzerinden baktığımda küçük kız kardeşlerim Denim ve Demetria'nın havuzda oynadıklarını ve amuda kalkarak birbirlerine yardım ettiklerini gördüm. Küçük kardeşim Dymon, önündeki bilgisayar parçalarıyla verandadaki masalardan birinde oturuyordu. Her zamanki gibi hiçbiri bizimle ilgilenmiyordu. Kızlar babalarının kızlarıydı ve babaları onların gözünde asla yanlış yapamazdı. Dymon bebektir ve zamanının çoğunu büyükbabamızın evinde geçirdiği için bizimle pek ilgilenmiyordu.

"Onlara bakma, bana bak. Yüksek sesle konuş. Bana ne kadar mutsuz olduğunu söyle Declan. Ve evlenmenin bunu nasıl düzelteceğini söyle?"

Başını yana eğdi ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Bir cevap bekliyorum Declan. Yüksek sesle ve net konuş."

Neredeyse çenemde bir delik açacaktım.

"Beni sevmiyorsun. Bana saygı duymuyorsun. Sen-"

Çenemi kavradı ve o kadar sıktı ki dudaklarım neredeyse yüzümden ayrılacaktı. Gözümün ucuyla annemin pencerenin önünde durduğunu gördüm.

parmaklarını dudaklarına götürür, muhtemelen sessizce dua ederdi. Babama göre, bana çok fazla bebek bakıyordu ve bu da onun deyiimiyle çok *korkutucu* olmama neden oluyordu.

"Seni sevmiyor muyum? İşeyecek bir tenceren ve dışarı atacak bir penceren olduğundan emin oluyorum. Nerede olmamı istediysen orada oldum ve şehir dışında acil bir işim yoksa hiçbir günü kaçırmadım. Bana ne zaman ihtiyacın olsa, orada oldum. Kuma hayali bir çizgi çeken tek kişi sensin. Annenle aramızda olanlarla o kadar çok meşgul oldun ki kendi yerini unuttun. Sen bizim çocuğumuzsun. Gözlerimin son kez kapanacağı güne kadar seni seveceğim. Verdiğin her kararı sevmek zorunda mıyım, hayır, sevmiyorum da. Verdiğin aptalca kararlar beni, annene benim hakkımda bildiğini sandığın şeyler hakkında söyleyebileceğin *her şeyden* çok daha fazla kızdırıyor."

Elinden kurtulmaya çalıştığımda beni daha da sıktı. Annem kapıya doğru ilerledi ama Diesel eliyle onu uzaklaştırdı.

"Peki ya saygı? 'Sana saygı duymuyorum'un ne anlama geldiğini bile bilmiyorum, ama öyle olsa bile, sırf kızgın olduğu için karar veren bir adama nasıl saygı duyabilirim? Bana o kızla neden evlenmek istediğini bile söyleyemiyorsun ve lütfen bana onu sevdiğin için olduğunu söyleme. Annenle onu sevdiğim için mi evlendiğimi sanıyorsun? Ben anneni onunla evlenmeden önce de seviyordum, o yüzden bundan daha iyi bir şeye ihtiyacım var çünkü onun seninle neden evlenmek istediğini kesinlikle söyleyebilirim."

"Neden?" Büzülmüş dudaklarımın arasından mırıldandım.

"Baba..." Diesel ona ama gözlerini benden ayırmadı.

"Seni yalanması gereken bir enayi olarak görüyor Declan. Sana baktığında dolar işaretleri görüyor. Bunu ilk akşam yemeğimizde anladım. Ailesinin izni olmadan nasıl evleneceksiniz? İşte ben de senden ve bu aptalca kararlarından bahsediyorum. Hangi normal ebeveyn kızının on yedi yaşında evlenmesine izin verir ki?"

Çenelerimi serbest bıraktı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Yüzüm ve dudaklarım acıdı. Winter hakkında söylediklerini duymazdan geldim çünkü konuşmalarımızda asla paramdan ya da ailemden bu şekilde bahsetmezdi. Aynı gece Winter babamın kendisinden hoşlanmadığını anladı, bu yüzden ziyaretlerini babamın olmadığı zamanlarla sınırladı. Ailesi bana güvenmese de, yine de bana nazik davranıyorlardı. Yemek boyunca babam neredeyse hiç konuşmadı, ama yüz ifadesini ve nefesinin altındaki homurdanmayı kimse kaçırmadı.

"Bana saygı duymuyorsunuz çünkü şirket içinde bir pozisyonum yok. Diesel'in var ve Dymon'ın bile küçük bir pozisyonu var ve o şirketle hiçbir şey yapmak istemiyor. Bence orada çalışmamı istemiyorsun çünkü öğrenip anneme söyleyeceğim şeylerden korkuyorsun."

Kıkırdamadan önce iç çekerek burun kemiğine masaj yaptı. "Konu bu mu yani? Çalışmak mı istiyorsun? Şirkette çalışmak istediğine dair herhangi bir ilgi göstermedin Declan ve annene göre seni yapmak istemediğin şeyleri yapmaya zorlamamalıyım."

Yanıt alamadım, çünkü anneme şirkette çalışmak istediğimden bir kez bahsettiğimde benimle aynı fikirde değildi. Konaklama sektörünün görüldüğü kadar misafirperver olmadığını ve beni bu kadar çabuk değiştirmesini istemediğini söyledi. Söylediği sözleri duymuştum ama asıl duyduğum, kardeşime dönüşmemi istemediği idi. Diesel babamızla çalışmaya başladığında çok değişmişti. Daha acımasız ve soğuk oldu, doğrudan babamızın yolunda yürüyordu.

"Tamam, mezun olduktan sonra stajyerim olarak başlayacaksın. Bu sonbahar Cornell'e gidip benim için çalışacaksın. Anladın mı? Sence bu üstesinden gelebileceğin bir şey mi?"

Sözünden döneceğinden korkarak gülümsememi gizlemeye çalıştım. Diesel'in M.I.T.'ye girmesiyle birlikte çoğu zaman ortalıkta olmayacak ve babamla aramızdaki ilişki daha iyi olacaktı.

Ben cevap vermeden önce bir uyarı ekledi. "*Ayakların üşüdüğü* sürece."

"Biliyordum," diye tersledim.

"İkisini birden elde edemezsin," dedi. "İyi tarafından bak, eğer seni inandığın gibi seviyorsa, yanında kalacaktır. Ayrıca, boynuna baktıktan sonra seninle evlenmek ya da birlikte olmak istiyorsa, bu sana onun hakkında bilmen gereken her şeyi anlatmalı. Ben ve Diesel dönene kadar cevabını bana bildir," dedi ve uzaklaştı.

Diesel bana doğru yürüdü. "Sana ne diyordum? Kapalı ağızlar beslenemez. Kendin için nasıl konuşacağını öğrenmelisin Dec."

"Evet, ama..."

Mutfaktaki hareket dikkatimizi çekti ve içeri giren Winter'a baktım. Diesel önce ona sonra da bana baktı ve ne seçeceğimi biliyormuş gibi sıırıttı.

"Doğru seçimi yapacağını biliyorum," dedi ve uzaklaştı.

Diesel eve dönerken ona başıyla selam verdi. Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle dışarı çıktı.

"Ailemden izin aldım, Declan..." Yalnız olduğumuzdan emin olmak için etrafına bakındı. "Evlenebiliriz," diye fısıldadı.

Kapıya baktığımda Diesel sanki bir sonraki adımda ne yapacağımı bekliyormuş gibi duruyordu.

Başımı kaşıdım. "Evet, o konuda..."

"Declan, lütfen bana fikrini değiştirmelerine izin verdiğini söyleme, lütfen..." diye yalvardı.

Gözleri boynuma ve sonra tekrar gözlerime kaydı. Nutku tutulmuş bir halde bana bakıyordu. Onun zihnini okuyamamak, babam ve Diesel'in söylediği her şeyin zihnimde dönüp durmasına neden oldu. Bu düşüncelerden sıyrılarak ne olduğunu hatırlamadığımı açıklamaya ve gerekirse Diesel'in beni uyuşturduğu teorisini ortaya atmaya hazırlandım.

"Görüyorum ki doğum gününden

keyif almışsın." "Evet, ama..."

Parmağını kaldırdı. "Bu ilişkimizi etkileyecek mi?" "Hayır. Bunu bir daha asla yapmayacağım, asla. Söz veriyorum."

Dudaklarını birbirine sürttü. "O zaman iyi, ama bana borçlu olacaksın.

Tamam mı?" Çabucak başımı salladım. Beni kucağına çektiğinde Diesel'e

baktım, duvarı itip uzaklaşmadan önce başını sallıyordu. İsteddiği kadar kızabilirdi ama ben kız arkadaşımı elimde tutmuş ve ailemin şirketinde işe başlamıştım. Mutlu olmama rağmen, ona borçlu olduğumla ilgili son satır beni gerdi. Anneme baktım.

yüzünde okunamayan bir ifade vardı.

"Ne dedi? Fikrini değiştirmen için sana ne söz verdiğini söyle bana" diye sordu, yüzünü göğsüme dayamıştı.

Bana şirkette bir pozisyon sözü verdiğini söylemek istemedim ama ona yalan da söylemek istemedim.

"İş."

"Hmph. Şimdiden benim yerime çalışmayı seçiyorsun. Belki de düşündüğünden daha çok babana benziyorsun."

"Hayır. Kesinlikle hayır."

Cevap vermedi ama beni sıkıca kavramaya devam etti.

Ona onlar gibi olmadığımı ve asla olmayacağımı gösterecektim.
ol.

DECLAN TEHLİKESİ

SABAH 5:50.

Odanın karşısındaki saat de bunu gösteriyordu. Yaklaşık üç yıl boyunca alarmımı sabah altıya kurmak zorunda kaldıktan sonra vücudum buna alışmıştı. Alarm çalmadan on dakika önce uyanmaya başlamıştım. Bir bakıma, bana tanınan bu kısa huzur anı için minnettardım, çünkü alarm çaldığında, akşam yemeği vakti gelene kadar hareket halinde olurdum. Saat 6:00 olduğunda, Winter uyanmadan önce yataktan kalkmış ve saati kapatmıştı, uyandırıldığım için şikayet ediyordum.

Cumartesi olduğu için oğlumuz Donovan benimle işe geldi. Kendimi toparlamadan önce onu işe başlatmak istedim. Şortumu giydim, yatak odamdan çıktım ve evin içinde yürüyerek onun odasına gittim. Kapıya birkaç kez vurdum, iterek açmadan önce bir yanıt bekledim. Yatağın kenarına oturmuş, vücudu kaskatı kesilmiş gibi boynunu çeviriyordu.

Çerçeveye yaslandım ve ona baktım. "Uzun bir gece miydi?"

Başını iki yana salladı. "YouTube izleyerek planladığımdan daha uzun süre uyanık kaldım."

Kullandığı kelimelere kıkırdadım. Diesel'in eşi Greysen bir öğretmen olduğu için, ona kelime dağarcığı konusunda her zaman yardımcı oluyor, öğrenmesi için haftada iki yeni kelime veriyordu.

"İstersen uyuyabilirsin, biliyorsun."

Okul henüz başlamamıştı, bu yüzden yatma saati de yoktu.

"Hayır, ben iyiyim. Pretty Quinci'ye gidip bana enerji verdiğini söylediği o çaydan yapmasını isteyeceğim."

"Tamam, Donovan," dedim başımı sallayarak.

Donovan'a amcası ve yengesini bu kadar erken rahatsız etmemesini söylemek bana mantıklı gelmiyordu çünkü Dymon ve Quinci ona ilk çocuklarıymış gibi davranıyorlardı; ne zaman olursa olsun istediği gibi gelip gidebilirdi. Orada kendi odası bile vardı.

Kapısından çıktım ve mutfığa gittim, böylece dondurucudan hazır protein karışımını alıp blender'a koyabilirdim. Dondurucunun kapağını açtığımda normal yerinde değildi. Daha önce yanlışlıkla oraya koyduğu için derin dondurucuyu kontrol ettim. Winter her gece yatmadan önce benim için bir tane hazırlıyor, böylece uyandığımda yapmam gereken bir şey eksilmiş oluyordu. Derin dondurucunun etrafına baktım ama benim fincanım da orada değildi. Winter hazırlamayı unutmuş olmalıydı ama bu hafta üçüncü kez unutmasına rağmen sorun değildi. İlk molamda gelir ve kendime bir tane yapardım.

Odaya geri döndüğümde Winter hâlâ uyuyordu. Onu uyandırmak istemedim, bu yüzden banyoya girip kapıyı kapatmadan önce mümkün olduğunca sessiz bir şekilde kıyafetlerimi topladım. Dişlerimi fırçalamadan önce duşu açtım. İşim bittikten sonra ağzımı çalkaladım ve duşa girdim. Dün gece duş aldığım için, tamamen uyanmak için sadece hızlı bir yıkama ve durulamaya ihtiyacım vardı.

Duştan çıktıktan sonra yüz ürünlerimi sürmeyi bitirmek için lavaboya doğru yürüdüm. Buraya ilk taşındığımda Quinci, güneşin *şehirli pürüzsüz cildimi* mahvetmemesi için kullanmam için bana bazı yüz ürünleri hediye etmişti. Şimdiye kadar işe yaradı. İşim bittikten sonra giyindim ve odaya geri döndüğümde Winter'ın uyandığını ve sırt üstü yatmış tavana baktığını gördüm.

"Günaydın, bebeğim. İyi misin?" diye

sordum. "Evet. Donovan seninle geliyor, değil mi?"

"Evet, öyle."

"Tamam," diye cevap verdi ve yastığın altından telefonunu çıkararak arkasını döndü.

Ayakkabılarımı giyerken arkasından baktım. Saatimi almak için komodinime doğru yürürken ona baktım. Dikkatimin onun üzerinde olduğunu bilmesine rağmen gözlerini telefonunun ekranından ayırmıyordu.

"Winter." Adını söyledim ve bana bakana kadar bekledim. "Ne oldu?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Sen iyi misin?"

"Evet, neden ki?"

"Bilmiyorum. Sadece soruyorum."

"Sabahın bu saatinde mi? Sadece yorgunum. Ve bugün Cumartesi, biliyorsun bugün uyuyacağım."

"Kavga etmek istemiyorum Winter."

Tekrar telefonuna baktı. Onunla boş yere kavga etmek için henüz çok erkendi. Son birkaç aydır böyleydi. Yemi yutarsam bana saatlerce, belki de günlerce sessizlikle işkence ediyordu. Ona ne zaman sorunun ne olduğunu sorsam, hiçbir şey söylemiyordu, bu yüzden bozuk olan bir şeyi nasıl düzelteceğimi bilmiyordum, eğer bozuk olan bir şey varsa. Onun bu tavrını regl döneminde olmasına bağlamak isterdim ama bu tavır ve huysuzluk sadece birkaç gün, en fazla bir hafta sürüyordu.

Yatağın onun tarafına doğru yürüdüm ve yanağına bir öpücük kondurmak için eğildim. Telefonuna baktım, az önce bir şeyden çıkmış ve beni duvar kâğıdındaki oğlumuzun yüzüne bakarken bırakmıştı.

"Öğle yemeğinde görüşürüz. Seni

seviyorum." "Ben de seni

seviyorum," diye mırıldandı.

Donovan'ı aramak için odadan çıktım.

"Donovan!" Seslendim.

Cevap alamadım, bu yüzden çoktan ayrılıp teyzesi ve amcasının evine gittiğini düşündüm. Gözlüğümü ve cep telefonumu kaptığım gibi evden çıkıp golf arabama doğru yürüdüm. Bu şehir o kadar güvenliydi ki anahtarlarımı içeride bırakabilirdim. Yürünebilir şehirleri ziyaret etmiştim, ancak bu birkaç ana cazibe merkezi ve çevredeki restoranlar anlamına geliyordu, ancak Citrus Grove'da bir arabaya neredeyse hiç ihtiyacınız yoktu. Sahip olduğum arabaların hepsi New York'ta depodaydı. Winter'a bir tane aldım, böylece istediği zaman bir sonraki şehre ya da daha uzağa gidebilecekti. İş için golf arabamı ya da Yamaha Wolverine'imi kullanmıyorsam yürürdüm. Bazı özel durumlarda, özel yapım Slingshot'ımın kılıfını çıkardım.

Dymon'ın evinin önüne geldiğimde açık pencereden Quinci'nin güldüğünü duydum. Golf arabasından indim ve içeri girmeden önce kapıyı çaldım.

"Geliyorum, geliyorum," diye anons ettim.

Mutfağa girdiğimde Dymon kucağında kızı Dymani ve yeğenimiz Deija ile karşılaştım. Quinci ve Donovan gülüyorlardı çünkü kızlar Dymon'ın yüzüne ve boynuna undan el izleri bırakmışlardı. Sahte şok bakışı

Yüzündeki ifade komikti. Benden önce evlendiği ve biraz kıskandığım bir hayatı olduğu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim.

"Hepinize günaydın," diye selamladım. "Günaydın," diye şarkı söyledi Quinci.

Deija bana baktığında küçük gözleri parladı ve hemen bana uzandı. Henüz birlikte değilken beni ve Diesel'i birbirinden ayıramıyordu, bu yüzden beni babası sandı. Onlara doğru yürüdüm ve ellerimi ona doğru uzattım.

"Hey küçük kız," diye konuştum kollarıma atlarken.

Diesel'in şehir dışında olması ve Greysen'in ikinci çocuklarını doğurmak üzere olması nedeniyle onun bol bol dinlenmesini istiyordu, bu yüzden Deija geceyi amcası ve yengesiyle geçirdi. Dymani ve Deija birbirlerine doyamadılar.

Başımı bir o yana bir bu yana çevirip yüzümü inceleyerek herkesi güldürdü. Ben ve Diesel aynı keçi sakalını takıyorduk, bu yüzden yüzlerimizde bir fark yoktu. Sonunda aklına geldiğinde eğildi ve kolumu çekiştirerek aramızdaki tek büyük fark olan Donovan ve Winter'ın isimlerinin yazılı olduğu dövmeyi aradı. Dövmeyi bulduğunda bana baktı ve sekiz küçük sevimli dişini gösterdi.

Yanağımı işaret etti ve güldü. "Evet, ben amcayım."

Kollarını boynuma doladı, ben de başını öptüm. "Kahvaltıya kalacak mısınız?" Quinci sordu.

Başımı salladım. "Hayır. Bu sabah olmaz."

"Donovan, hazır mısınız?" Ona sordum.

Önce bana sonra da Dymon amcasına baktı. "Burada kalıp kahvaltı hazırlamalarına ve kuzenlerime yardım etmemin bir sakıncası var mı?"

Başımı salladım. "Eğer gelip bana yardım etmek istersen molamda evde olacağım."

Deija'yı Dymon'a geri verdim ve Dymani'nin yanağını çimdikledim. "İyi misin?" Dymon sordu.

"Evet, ben iyiyim. Oraya geliyor musun?"

Ara sıra oraya gelir ve bizimle çalışırdı. Koruda birlikte çalışarak birkaç yıl önce ilişkimizi yeniden inşa etmeye başladık.

"Ben ve kızlar daha sonra güneş oraya gelebiliriz." "Tamam." Yumruklarımızı tokuşturduk.

"Sonra görüşürüz."

Mutfaktan çıkarken Donovan'ın kocaman, parlak gözlerinin amcasına baktığını ve yüzünde kocaman bir gülümseme olduğunu fark ettim. Bu bakışın bir kardeş istediği olduğunu biliyordum. Buraya taşındığımızdan beri benden ve annesinden kendisine bir kız kardeş yapmamızı istiyordu. Sınıfındaki herkesin bir erkek ya da kız kardeşi olduğunu ve bunun onu kıskandırdığını söylüyordu. Bilmediği şey, daha buraya taşınmadan önce Winter'a bir bebek daha yaptırmaya çalıştığım. O doğduktan hemen sonra bir tane daha istedim. Bu konuyu en son geçen yıl 37. doğum gününden sonra açmıştım ve bana düşünmesi gerektiğini söylemişti ki Donovan'ın 1. doğum gününden beri verdiği cevap buydu. Annem, o yaşlandıkça hamileliğin komplikasyonlarından bahsedersem durumu daha da kötüleştireceğimi söyledi. Kardeşlerimi kızlarıyla her gördüğümde biraz kıskansam da bir daha sormayacağıma dair kendime söz verdim.

Dışarıda golf arabasına atladım ve ihtiyacımız olan tüm aletleri sakladığımız korunun kulübesine doğru yöneldim. Güneş bulutların arasından görünmeye başlamıştı. Dünyanın en büyük şehirlerinden birinde doğup büyüdüğüm için, küçük kıçlı Citrus Grove'a taşınmanın benim için bir ceza olacağını düşünmüştüm ve bir süreliğine de öyle oldu. Pencereden dışarı baktığımda sıra sıra ağaçlardan başka bir şey görememek, küçük kardeşimin beni hiçliğin ortası gibi hissettiren bir yere nasıl sürgün ettiğini hatırlattı. Ailemin şirketini neredeyse mahvettiğimi hatırlatıyordu. En büyük hatırlatma ise kardeşlerim kadar zeki ya da yetenekli olmadığım. Donovan bana burayı sevdiğini söyleyene kadar her şeyin iyi tarafını görmeye başlamamıştım. O ani değişimle başa çıkabiliyorsa, ben de çıkabilirdim.

Dymon bana ne yapacağımı ilk söylediğinde bundan nefret ettim ama buna karşı koyacak ne yerim ne de kozum vardı. Ya buraya taşınacak ve şirketin bu sektörünü öğrenecektim ya da şirketten kovulacak, birikimlerimle yaşayacak ve başka bir yerde iş bulacaktım. İkincisinin mümkün olmadığını zaten biliyordu çünkü başka birinin beni işe alma ihtimali yoktu, özellikle de konaklama alanında. Bu alçakgönüllü pasta acıydı, ancak tarım işini küçük bir düzeyde öğrenmek, Danger Inc. CEO'su olarak geçirdiğim küçük süre boyunca nerede yanlış yaptığımı anlamama yardımcı oldu. Dymon bir kez daha haklıydı ve bunu kabul etmek bana acı veriyordu ama ona bilmediği bazı şeyleri öğretebilmek iyi hissettiriyordu.

Kulübeye yaklaştığımda gönüllülerimizin çoktan orada olduğunu ve Kemba'nın da kapının kilidini fark ettim. Gönüllülerimiz bazı yüksek

Özgeçmişlerine toplum hizmeti saati eklemek isteyen okul son sınıf öğrencileri. Okul dışında oldukları için onlar da hafta boyunca geliyorlardı. Öğrenmeye hevesliydim ve bazı genç erkeklerin beni örnek alması çok güzeldi. Golf arabasını park ettikten sonra indim ve gruba doğru yürüdüm. Kemba kapıyı açık tuttu.

"N'aber millet?" Onlarla konuştum.

İçeri girerken hepsi başlarını geriye attılar.

"Naber, kardeşim?" Kemba'yla konuştum ve içeri girmeden önce onu kucakladım.

"Uyandığımıza sevindim. Lil' Man nerede?" Kemba sordu.

"Amcasının evinde kalmak istedi. Quinci yemek yapıyor."

"Evet, bu iş görür." Kıkırdadı. "Hepiniz, kuzey çeyreğinden başlayacağız. Beş kiloluk on torbayı portakal ve limonla dolduracağız ve bunlar müzedeki ana binaya gidecek. Geri kalanı seraya gidecek. Öğle yemeğinden önce en az 200 pound toplamaya çalışalım. Bir şeyi neye göre ve nasıl keseceğinizden emin değilseniz lütfen birilerine sorun," diye talimat verdi Kemba.

Hepsi başıyla onayladı.

"Bir golf arabasına iki kişi bineceksiniz," diye ekledim.

Birkaç anahtar aldım ve genç adamlara verdim. Her şeyi aldıklarından emin olduktan sonra kulübeden ayrıldık ve Kemba kapıyı kilitleti. Kemba ve ben golf arabama atladık ve kuzey çeyreğine doğru yola çıktık. Koru, Citrus Grove'un en çok para kazandıran limon ve portakal ağaçlarıyla dolu on dönümlük bir araziydi. Arazide yılda binlerce turistin ziyaret ettiği bir müze vardı. Civardaki pek çok okul, çocuklarını okul gezilerine getiriyordu. Enerjik çocukların portakal ve limon toplamasına yardım etmek, burada yaşamayı katlanılabilir kılan şeylerden biriydi.

Kemba telefonuna baktı.

"Ah, evet. Kız arkadaşına teyzem için okula dönüş festivalinde gönüllü olmak isteyip istemediğini sormanı söylemem gerekiyordu. Ona Facebook'tan mesaj attığını ama yanıt alamadığını söyledi."

"Facebook'a öyle girmiyor ama muhtemelen . Yine de ona soracağım."

"Hâlâ burayı sevmiyor mu?"

"Ben öyle demezdim."

"O zaman ne diyeceksin?"

Burada çalışmaya başladığımdan beri Kemba ile iyi arkadaş olmuştuk. Her ne kadar yakın olsak da, kardeşimin karısıyla hala en iyi arkadaştı, bu yüzden hala ne söylediğime dikkat ediyordum.

"Bilmiyorum. New York'ta doğdu ve büyüdü. Bu taşınma onun için büyük bir değişiklik oldu."

"En son ne zaman eve döndü?"

"O Noel için eve gitti, ben de Yeni Yıl için Donovan'la uçtum. Hayır, bekle. Sevgililer Günü için de gitti." Kafamı kaşıdım. "Ve o ve Donovan bahar tatilinde birkaç günlüğüne gittiler."

Lanet olsun. New York'a ne kadar sık gittiğini şimdi fark etmiştim. "Demek canı ne zaman isterse o zaman gidiyor."

Başımı salladım. "Evet, bu beni rahatsız etmiyor. Buraya taşınmayı ilk kabul ettiğinde ona verdiğim bir sözdü bu."

"Anlıyorum," dedi başını sallayarak.

"Ne?"

"Hiçbir şey, gerçekten."

"Hayır. Bir şey düşünüyorsun."

"Evet, öyleyim, ama kızınızı o kadar tanımıyorum, o yüzden yersiz konuşmak istemiyorum."

"Sen de yapabilirsin."

"Hiç onun şey olabileceğini düşündün mü... bilirsin işte?"

Başımı ona doğru çevirdim. "Tabii ki hayır. O öyle biri değil."

"Tamam, kardeşim." Ellerini havaya kaldırdı. "Bu yüzden bir şey söylemek istemiyorum. Seni kızdırmak istemiyorum."

Winter'ın aldattığı aklımın ucundan bile geçmemişti, çünkü o öyle bir kız değildi. Kemba Winter'ı o şekilde tanımıyordu çünkü Winter pek ortalıkta görünmüyordu ve görüldüğünde de çoğunlukla sessizdi. Kemba'nın taşralı cazibesi onu açmaya yetmeyince, onu tanımaya çalışmayı bıraktı. Taşınmaya alışmakta zorlandı. Nedenini anlamıyordum çünkü New York'ta yaşarken neredeyse hiç dışarı çıkmıyordu. Sanırım eğer isterse erişiminin olması, hiç olmamasından daha iyiydi. İlk birkaç ay, bunun beni ne kadar kötü etkilediğini bildiği için bana sessiz davrandı. Ona uyum sağlamasına yardımcı olmak için istediği her şeyi yapacağımı söyledim ama hiçbir şey onu rahatlatmadı. Sonunda kendine geldi ama başlarda çok zordu. Kazanacağım ekstra para umurunda bile değildi.

Üzerinde çalışmaya başlayacağımız sıranın başında durdum, golf arabasından indim ve çalışma kemerimi ve çantamı taktım. Kemba indi.

Gönüllülerin yanına gittim ve onlara talimatları tekrar vermeye başladım. Kulaklıklarımı taktım, bir şey duymam gerekirse diye sesi kısık tuttum.

Kemerimden makasımı çıkararak ağaçtaki portakalları kesmeye ve yan çantama atmaya başladım. Gün doğumundan gün batımına kadar fiziksel iş yapmaya alışmam biraz zaman aldı. Bunu yapmak zorunda değildim ama Kış beni buzlandırırken aklımı başımda tutan tek şey buydu; bana verdiği duyguya alıştım. Çalışmanın vücudumda yarattığı fiziksel değişikliklerin yanı sıra, ruh sağlığıma da yardımcı oldu. Günde dört anksiyete hapi almaktan ihtiyaç duydukça almaya başlamıştım. Doksan günlük reçetem neredeyse bir yıldır elimdeydi. Sanırım çok sayıda ağacın ve temiz oksijenin etrafında olmak yardımcı oldu.

Yaklaşık bir saattir çalışıyordum ki Apple Watch'um bileğime vurdu ve Winter'dan bir mesaj geldi.

Winter: *Donovan'ın seninle geleceğini sanıyordum.*

Cevap vermek yerine onu aradım ama açmadı. Bir mesaj daha gönderdi.

Kış: *Telefonda annemle . Sadece bunu sormak istedim.*

Yine cevap vermek yerine aradım. Telefonu açana kadar birkaç kez çaldı.

"Sana annemle telefonda konuştuğumu söyledim Declan. Hiçbir şey istemedim," diye cevap verdi, sesi sinirli geliyordu.

"Sana da merhaba. Eve falan mı geldi?"

"Hayır. Pencereden dışarı baktım ve onu Dymon'la birlikte çöpü çıkarırken gördüm."

"Oh, tamam."

Garip bir sessizlik anı oldu. Ona tekrar iyi olup olmadığımızı sormak istedim çünkü Kemba'nın söylediklerini düşününce bana bunu yapıp yapmayacağını merak ettim. Son birkaç aydır her şey biraz farklıydı ama endişelenmemi gerektirecek kadar farklı değildi. Aklıma bir fikir gelip de onu dışarı çıkaramamaktan nefret ederdim. Fazla düşünmek istemiyordum. Beni aldattığından şüphelendiğim tek seferde aldatmamıştı ve ilişkimizi bitirmişti. Beni geri alması için ona yalvarmak zorunda kalmıştım. Bunun nasıl bir şey olduğunu hatırlayarak, bu konuda hiçbir şey söylememeye karar verdim.

"Öğle yemeği için evde olacağım."

"Gitmeden önce bana söylemiştin. Ne yiyeceksin?" "Bir şeyler mi yapıyorsun?"

"Hayır, sahile gidip Donovan'ı annelerden birinin Facebook grubunda bahsettiği iki günlük matematik kampına yazdırmayı planlıyorum."

Kaşlarım çatıldı çünkü Kemba'ya Facebook'ta o kadar aktif olmadığını söylediğimde doğruyu söylediğimi sanmıştım. Ana sosyal medya siteleri Instagram ve Twitter'dı. Winter'ın Kemba'nın teyzesini bilerek görmezden geldiğini düşünmek istemedim.

"Oh, bu Facebook grubunu ilk kez duyuyorum." "Sana her şeyi anlatmak zorunda değilim Declan."

"Oğlumuz hakkında, evet biliyorsun."

İç çektiğinde, gözlerini tavana diktiğini hayal ettim.

Daha fazla tutamadım. "Neyin var senin? Neden bir... bok başlatmaya çalışıyor gibi görünüyorsun!" Uzvu ıskaladım ve makasımla başparmağımı kestim, hemen kan fışkırdı. "Başparmağımı kestim, Winter. Seni sonra ararım."

Görüşmeyi sonlandırdım ve ilk yardım çantasını almak için golf arabasına yöneldim. ağaçta çalışmakta olan Kemba arkasını döndü. "misin?"

"Evet, başparmağım oldukça iyi."

Çantayı açtığımda neredeyse boş olduğunu gördüm. Başka seçeneğim olmadığından, ilk yardım ödünç almak için diğer golf arabasına doğru yürüdüm. Onların setinde bazı temizlik malzemeleri vardı ama bandaj yoktu. Tuzlu su spreyini kullanarak dikiş gerekip gerekmediğini kontrol etmek için başparmağımı temizledim ama kanama yavaşlamamıştı. Kanamayı durdurmak için gömleğimin alt kısmını başparmağımın etrafına sardım.

"Eve gidip biraz bandaj ve iyi eldivenlerimi alacağım. İyi misin?"

"Evet."

Golf arabasına bindim ve eve doğru yola çıktım.

Evimin tepesi korunun diğer tarafından görülebiliyordu. Onunla gurur duyuyordum çünkü tek sahip olduğum ilk şeylerden biriydi. New York'taki ailemin evi gibi değildi ama güzeldi, rahattı ve Winter trip atmayı bıraktığında birkaç çocuk daha alabilecek kadar büyüktü. Eve yaklaştığımda Winter'ın arabasının hâlâ bahçede olduğunu fark ettim. Henüz gitmediği için mutluydum. Belki ben elimi temizlerken konuşabilirdik.

Golf arabasından atlayıp eve girdiğimde evi alışılmadık derecede sessiz buldum. Şimdiye kadar Kış olurdu. Yatak odamıza girdiğimde,

O da yatakta değildi. Tam ona seslenmek üzereyken banyodan gelen iniltileri duydum - bir erkeğin iniltileri ve Winter'ın iniltileri. Anında kalbim ayaklarıma çarptı ve çimento görevi görerek beni yerimde tuttu. Kulaklıklarımı çıkardım, yanlış duyduğumu umuyordum... ama duymuyordum. Hareket etmek istiyordum ama fiziksel olarak yapamıyordum. Ellerim titremeye başlamıştı. Kulaklarımdaki uğultu saatte yüz mil hızla ilerleyen bir kasırga gibiydi. Ellerimi yumruk yapıp tırnaklarımı derime geçirerek beynimin dikkatini dağıtmaya çalıştım ama işe yaramadı. Başparmağımdan akan kan yumruğuma dolmaya başladı ve parmaklarımdan yere damladı.

Telefonum çaldı, beni ve kapının diğer tarafındaki Winter'ı irkiltti. Kapı açılmadan önce banyoda bir şeylerin çarpıştığını duydum ve Winter orada durup şok olmuş bir ifadeyle bana baktı. Gözleri gömleğime ve parmaklarımdan yere damlayan kana kaydı.

"Declan! Yerde kanaman var!"

Koşarak yanıma geldi ve beni oturtmaya çalıştı ama ben . Onun yanından banyoya baktım, başka birinin çıkıp çıkmayacağını görmek için bekliyordum.

"Declan." Beni tekrar hareket ettirmeye çalışırken başını kaldırıp bana baktı ama ben gözlerimi banyonun girişinden ayırmadım.

Şifonyerden bir havlu kaptı ve yumruğumun etrafına sarıp sıktı.

Telefonum tekrar çalmaya başladı.

Saatime baktı. "Diesel seni arıyor."

Ona baktım. "Orada ne... ne yapıyordun?" Gözleri bir o yana bir bu yana kaydı. "Ne demek istiyorsun?"

Boğazımı temizledim, bunun gerginliğimi biraz azaltacağını umuyordum.

"Winter, lütfen, cevap ver bana," diye yalvardım.

"Ben-"

"Kış!" Tısladım.

"Tuvaleti kullanıyordum, Declan."

"Hayır, sen-"

Kapı zilim çaldı ve ardından kapı çarpılmadan önce bir dizi yüksek sesle vuruldu.

"Declan!" Dymon'ın oturma odasından bağırdığını duydum.

O bizi bulmadan önce kendimi toparlamaya çalışarak gözlerimi kapattım. "Hey, Dec, Diesel... ne oldu lan?"

Sırtım kapıya dönük olduğu için tek gördüğü Winter'ın yumruğunun etrafında tuttuğu kan lekeli havlu oldu. Bize doğru yürüdü, önce ona sonra bana ve gömleğime baktı.

"Ne oldu?"

Önce Winter'a sonra da Dymon'a baktım.

"Bırakayım da ikiniz konuşun," dedi ve kayarak odadan çıktı.

Dymon etraftayken bu konuda hiçbir şey söylemeyeceğimi biliyordu. Ona, Diesel'e ya da babama yirmi yıl önce onun hakkında söylediklerinin sonunda gerçekleştiğini bilmenin tatminini asla yaşatmayacaktım. Yirmi yıl boyunca ona tahammül etmişlerdi ve ondan nefret etmeleri için onlara asla cephane vermeyecektim.

Dymon bana bakmadan önce onun odadan çıkışını izledi. "Ne oldu?" diye sordu.

Boğazımı temizledim. "Yok bir şey, ben... işte kendimi yaraladım ve eve gelip bandaj almak zorunda kaldım."

Banyoya doğru yöneldim ve az önce duyduklarımı düşünerek aniden durdum. Ya içeride bir adam varsa? Dymon onu çıplak elleriyle öldürür ve bunu yaşamama asla izin vermezdi.

"Ne?" Dymon söyledi.

"Aklıma aradığım bandajların mutfakta olduğu geldi," dedim ve ters yöne doğru ilerledim.

Odadan çıkıp mutfığa kadar beni takip etti. Winter buzdolabının önünde durmuş bana bir protein shake hazırlıyordu. Ecza dolabını açtım, içinde sargı bezi olmasını umuyor ve dua ediyordum. Neyse ki vardı.

"Neden buradan sargı bezi alıyorsunuz? Koruda ilk yardım çantası yok mu?"

"Hayır. Evet." Hayal kırıklığına uğramış bir halde elimi başıma götürdüm.

Dolaptan bandajları ve biraz merhem alıp lavaboya doğru yürüdüm, o da beni takip etti.

"Hangisi? Declan, biliyorsun eğer biri yaralanırsa ve ilk yardım çantalarının eksik olduğu ortaya çıkarsa büyük bir ceza alabiliriz."

"Dymon, biliyorum."

"Şey, eğer biliyorsan-"

Ona baktım. "Dymon, bunu şu anda yapamam. Gün sonuna kadar her şey halledilmiş olacak. Söz veriyorum."

"Hayır. Öğle yemeğinden önce hallet. Kontrol etmek için oraya geleceğim."

Dymon işle ilgilendiği zaman, işle ilgiliydi. Sanki Danger soyadını taşıyan tek kişi kendisiymiş gibi, bana ve diğer insanlara şirkette kendi adının olduğunu hemen söylerdi. Başka hiçbir şeye saygı duymasam bile, aile şirketimizi yönetme şekline saygı duyabilirdim. Danger, Inc'in neredeyse milyar dolarlık bir şirket olmasının nedeni oydu.

Suyu açtım ve elimi suyun altına tutarak kanın lavabodan aşağı akmasını izledim.

"Yine de iyi misin?" diye sordu.

Yavaşça başımı salladım. "Diesel ne istedi?"

Omuz silkti. "Seninle olduğuna yemin ettiği ikiz şeyini biliyorsun. Bilmiyorum. Sanırım sen seninkini neredeyse kopardığında başparmağı acımaya başladı," dedi gülerek. "Dikişe ihtiyacın var mı?"

"Hayır. Sanırım ben iyiyim.

Kanama neredeyse durmuştu.

"Tamam, güzel."

"Donovan nerede?"

"Quinci'ye kızları uyutması için yardım ediyorum."

"Tamam, güzel."

"Tamam. Birazdan görüşürüz."

Omzumu okşadı ve mutfaktan çıktı. O evden çıktıktan sonra mutfaktaki sessizlik gürültüye dönüştü. Başka bir adamın evimde olduğunu düşünmek anksiyetemi yeniden alevlendirmeye hazırlanıyordu, ta ki Winter blenderı çalıştırıp beni irkiltene kadar. Anksiyetem hakkında öğrendiğim bir şey varsa o da beynimin dikkatini dağıttığımda semptomlarımın yavaş yavaş . Blenderin sesine ve elime sıçrayan suya odaklandığımda her şey normale dönmeye başladı.

Ellerimi yıkamayı bitirdikten sonra kesiği üçlü antibiyotik merhemle kapladım ve etrafına bir yara bandı sarmadan önce bandajları üzerine katladım. Winter'ın gözlerinin bana sabitlendiğini hissettim ve pencereden dışarı bakmaya devam ettim, hala onu beni aldatırken yakaladığıma ve bu konuda yüzüme karşı yalan söylediğine inanamıyordum. Birlikte olduğumuz süre boyunca, yaşadığımız sorunlar hakkında her zaman konuşacağımıza dair birbirimize söz vermiştik.

Winter elinde protein karışımıyla gelip yanımda durdu. "Declan, al."

Dudağımın kenarını sertçe ısırdım, bir kez daha göğsümün ve boğazımın sıkışmasına odaklanmamaya çalıştım.

"Gerçekten konuşmalıyız, Declan."

"Evimde bir adamla yatman hakkında mı? istediğin şey bu mu?"

Ona bakamadım bile.

"Declan, evimizde bir erkek yoktu. Ben..." durakladı. "Bana yalan söyleme."

"Porno izliyordum."

Gözlerimi kısarak ona baktım. "Ne?"

"Porno izliyordum, Declan." "Ne tür bir porno?"

"Ne?"

"Ne? Ne tür bir porno izliyordun Winter?" "Yani, bana inanmıyor musun?"

Dönüp tekrar lavaboya bakmadan önce yavaşça göz kırptım. Duncan Dangerın altında çalıştığım uzun yıllar boyunca bana bir yalancıyı nasıl fark edeceğimi öğretmişti. En kolay taktiklerden biri, insanların bir soruya yanıt olarak bir soru sormalarıydı; bu onlara bir yanıt oluşturmaları için zaman tanırırdı ve o bunu bir değil iki kez yapmıştı. Başımı eğdim ve lavaboya tutunarak nefes almaya çalıştım.

"Tanrım, Declan, burada bir erkek yoktu!"

"Winter, belki evimde bir erkek yoktu ama sen porno izlemiyordun ve bana yalan söylediğine inanamıyorum."

"Yalan söylemiyorum!" diye ısrar etti. "O zaman *ne* hakkında yalan söylüyorsun?"

Gözleri yaşlarla dolarken ben uzaklaştım ve kapıya doğru yöneldim.

"Protein karışımını al," diye seslendi.

"Unut ."

Evden çıktım, golf arabasına atladım ve koruya geri döndüm. Zihnimi meşgul etmem gerekiyordu, böylece tam gelişmiş bir anksiyete krizi geçirmeyecektim. Grubun yanına geldiğimde arabadan indim ve eşyalarımı aldım.

"İyi misin, kardeşim?" Kemba sordu. "Evet."

"Eldivenlerin nerede?"

"Kahretsin," diye mırıldandım. "Tamamen unutmuşum."

"Her şey . Fazladan bir çiftim var," dedi ve çantasına uzanıp bana fazladan çiftini uzattı.

"Teşekkür ederim ve öğle yemeğinden önce ilk yardım çantalarını yenilememiz gerekiyor."

"Çoktan bitti. Sen gidince ara verdik." "Güzel."

Kulaklıklarımı tekrar taktım ve hayatımın aşkı altımdan halıyı çekip almamış gibi çalıştım.

O GECENİN ILERLEYEN SAATLERİNDE.

Gece yarısını geçiyordu ve arka verandamda oturmuş, bir dumanı üflüyor ve bir bardak Remy straight yudumluyordum. Evden çıktığımdan beri otomatik pilottaydım. Çalışırken, müzik ve portakalları koparmak bile beynimi Kış'ı ve neyi yanlış yaptığımı düşünmekten alıkoyacak kadar dikkatimi dağıtmıyordu. Her şeyi açıklayan, düşündüklerimde beni haksız çıkaran uzun bir mesaj almayı umdum ve dua ettim ama olmadı. Onu aramamak ya da mesaj atmamak için kendimle savaştım ve iş yerinde herhangi biriyle konuşmayı sürdürmeye çalışmak zordu. Bende bir sorun olduğunu anlayabilecek tek kişinin Kemba olduğundan emindim çünkü o her şeye dikkat ediyordu.

İşten sonra onunla yüzleşmeye hazır değildim, bu yüzden Quinci ve Dymon'ın evinde akşam yemeği yedim. Onu sorduklarında yüzümü asmamak için kendimi zor tuttum. Dymon'ın bunu anlamamasını umuyordum. Şüphelenmeden kalabildiğim kadar kaldıktan sonra, eve gitmeden önce uyuyan Donovan'ı yatağına yatırdım. Winter ben içeri girdiğimde kanepede televizyon izliyordu. Birbirimizle konuşmadık ve duştan çıkıp verandaya çıktığımda da durum aynıydı.

Ot ve likörün etkisi geçince, son birkaç ay aklımda tekrar canlandı. Farklı davranıyordu ama ben bir şey düşünmemiştim çünkü her zaman *havaya* girip öyle davranırdı. Son birkaç aydaki davranışlarımı göz önünde bulundurduğumda, beni terk etmesini gerektirecek hiçbir şey yapmadığımı biliyordum. Telefonumda bir şifre yoktu, yani istediği zaman bakabilirdi. Bilgisayarımın şifresini biliyordu. Aldatmak istesem bile, bu kasaba onun haberi olmadan bir şey yapmak için çok küçüktü.

Winter'ın ayaklarının yerde kayarken çıkardığı sesle vücudum gerildi. Kapıya doğru gittiğini biliyordum. Yine de onunla yüzleşmeye hazır değildim. Pazar günleri izinliydim ve verandada uyumak benim için sorun değildi.

"Declan."

Cevap vermedim.

"Konuşabilir miyiz? Lütfen."

"Gerçeği söyleyecek misin?" diye sordum.

"Evet."

Başımı salladığımda dışarı çıktı ve oturdu. Göz ucuyla başparmağını çevirişini izledim. O ne söyleyeceğini düşünürken ben de ağaçlara bakıyordum.

İç çekti. "On yedi yaşımdan beri birlikteyiz ve uzun zamandır farklı bir şey istiyordum."

Yavaşça başımı sallayarak, "Farklı bir şey," diye mırıldandım. "Evet ve bir erkekle konuşmaya başladım."

Bardağımı kaptım ve boğazımda büyüyen yumruyu yakmak için büyük bir yudum aldım.

"Gerçekten ciddi bir şey değil Declan. Bana inanmana gerçekten ihtiyacım var."

"Buna nasıl inanayım? Ona sahiptin-"

"Lanet olsun, Declan," diye tısladı. "Burada kimse yoktu. Facetime görüşmesi yapıyorduk ve... mastürbasyon yapıyorduk."

Başımı ona doğru çevirdim. "İstediğin *farklı şey* bu mu? Telefonda mastürbasyon yapmak mı?"

Gözlerini benden kaçırdı. "Ve başka bir şey daha var." "Aman Tanrım," diye iç geçirdim ve tekrar ağaçlara doğru baktım.

"Declan." Elini benimkinin içine sokmaya çalıştı ama ben elini onun elinden çektim.

Böyle bir saçmalığı itiraf ettikten sonra bana nasıl dokunmak isteyebilir?

İçkiden bir yudum daha aldım ama bu yanık boğazımdaki yumrunun geçmesini sağlayamadı. Göğsüm daralmaya başladı ve konuşmayı nereye götüreceğini bildiğime dair bir his vardı içimde. Birden ellerim titremeye başladı; yumruklarımı sıktım, tırnaklarımı derime geçirdim.

Winter sakince, "Birkaç yıl önce yaptığımız bir konuşmayı tekrar gözden geçirmek istiyorum," derken kalbim yerinden fırlayacakmış gibi hissediyordum.

"Kış, hayır," dedi içi boş bir sesle.

Kalp atışlarım hızlandı, neredeyse her iki atışta bir atlıyor gibiydi. Dudakları kıpırdadı ama kulaklarımdaki uğultudan başka bir şey duyamadım. Vücuduma yayılan ani ısı dalgası yüzünden tişörtümün yakasını çekiştirmeye başladım. Gözlerimi kapatarak yavaşça ileri geri sallandım ve sırtımı sandalyeye çarptım.

Kalp krizi geçirmiyorsun Declan. Kalbin iyi.

Bu an geçecek.

Winter elimi tuttu ve iki hap sıkıştırdı. Hiç tereddüt etmeden ağzıma attım ve yuttum. Her belirti teker teker azalırken elimi ve bileğimi sıkıca tutmaya devam etti.

"Declan, bunu yapacağını biliyordum. Ne zaman ciddi bir konuşma yapmak istesem, bundan kurtulmak için kendini anksiyete krizine sokuyorsun ve açıkçası bundan bıktım. Hoşuna gitse de gitmese de bu konuşmayı yapacağız."

Ona baktım ve o da bana okunamayan bir ifadeyle ters ters baktı. "Declan, seni seviyorum. Seni 20 yıldır seviyorum. Sana gözüm gibi baktım. yirmi yıl boyunca. Sana bir çocuk verdim. Senin için ailemden ve bir türlü anlaşılamadığım bu taşralı insanlardan uzaklaşıp dünyanın öbür ucuna taşındım. Sana farklı bir şey istediğimi söylemem seni sevmediğim anlamına gelmez. Sadece farklı bir şey istiyorum."

"Ama sen... sen sahip olmak istiyorsun..." Cümlemini bile tamamlayamadım. "Şart değil. Açık bir ilişki her zaman seks anlamına gelmez. Bu sadece farklı türde bir bağlantı olabilir."

"Beni aptal mı sanıyorsun, Winter?"

"Hayır, . Sıradan seks ile-" "Az önce bunun seksle ilgili olmadığını söyledin."

"Öyle değil. Zaman zaman olmayacak. Demek istediğim Declan, şu anda sadece farklı şeyler keşfetmek istiyorum. Senden istemiyorum. Seni hala seviyorum, ama sadece istiyorum ki..."

"Farklı bir şey, evet. Bunu söyleyip duruyorsun."

"Bu size başka şeyleri de keşfetme şansı verir. Yıllar önce hoşlanmadığın şeylerden şimdi hoşlanıyor olabilirsin. Bunun ilişkimiz için iyi olacağına inanıyorum."

Başımı salladım.

"Yani bana buralarda sana, pürüzsüz tenine ve büyük dudaklarına sürekli iltifat eden taşralı, küçük belli, büyük kalçalı kadınlara hiç bakmadığını ve-"

"Hayır. Hayır, yapmadım, Winter. O konuşmalarda gülümsüyorum ve hepsi bu kadar. Başka bir kadınla hiçbir şey keşfetmek istemiyorum. Yirmi yıldan sonra senden çok memnunum."

"Tatmin oldun mu?" Neredeyse gülüyordu. "Peki sen en son ne zaman tatmin oldun?"

Gözlerim bir o yana bir bu yana gidip geliyor, en son ne zaman seviştiğimizi hatırlamaya çalışıyordum. Hatırlayamadığım için kendimi bok gibi hissediyordum.

"Bilmiyorsun, o yüzden sana yardım edeyim. İki ay. Seks yapmayalı iki ay oldu. Ben başlatmamış olsaydım muhtemelen daha uzun sürerdi."

"Son zamanlarda Winter, ne zaman seksi başlatmaya çalışsam, sanki seks bir angarya haline gelmiş gibi homurdanıyor, dırdır ediyor ve inliyorsun, bu yüzden istediğin zaman seksi başlatmana izin vereceğimi düşündüm."

Başını kavradı ve yüksek sesle iç çekti. "Sol omzuma kondurduğun üç öpücükten, boynuma ve dudaklarıma kondurduğun yedi öpücükten, sonra karnımı öpmenden, taşaklandığımı düşünene kadar amımı yalamandan ve işin bitmeden önce beş kez içime pompalamandan bıkmış olabileceğimi hiç düşündün mü?" diye çıkıştı, sesi giderek yükseliyordu.

"Sesini alçalt," diye tısladım.

Dymon'ın evine baktım, elli metreden daha az bir mesafedeydi ve sonra Diesel'in evinde ışık olmadığından emin olmak için daha aşağıya baktım.

"Evet, biraz sessiz olalım da seviştiklerini duyabilelim," diye fısıldayarak bağırdı. "Bazen sırf Dymon'ın Quinci'yi duvardan geçirdiğini duymak için burada oturuyorum, böylece ben de boşalabiliyorum."

Ayağa kalktım ve ona baktım. Koltuğa geri oturdu ve çok ileri gittiğinden korkarak dudağının kenarını ısırarak bana baktı.

"Tek söylediğim, işten gelip beni yatakta görüp becermeden zarar gelmeyeceği. Ne yapacağını görmek için birçok kez yatağa çıplak girdim ve sen beni görmezden geldin. Bu konuşmanın böyle çirkinleşmesini istememiştin Declan. Sadece sana nasıl hissettiğimi söylemek istiyorum."

"Nasıl hissediyorsun? Buraya geliyorsun..." Oturdum, sallanmaya başladım. "Winter, çoktan açmışken buraya gelip bana açık bir ilişki istediğini söylüyorsun. Bana söylüyorsun çünkü sen, ne? Ne?"

Yakalandın mı? Bir formalite mi? Yoksa başkasından öğrenmemi mi istemedin? Telefondaki adam kimdi? Bu ne zamandır devam ediyor?"

"Sadece bir adam. Hiç buluşmadık. Sadece telefonda konuştuk."

"Tamam." İçkimin kalanını geri attım.

"Dinleyin. Sadece iki ya da üç ay deneyelim." Cevap vermedim.

Elimi tuttu ve öptü. Elimi çekmeye çalıştığımda beni tutmaya devam etti ve elimi tekrar öptü.

"Bu üç aydan sonra evleneceğiz ve ben de doğum kontrol hapı almayı bırakacağım."

Şaka yapıp yapmadığını anlamak için sessizce ona baktım.

"Bunun ortaya çıkış şekli için üzgünüm ama söylendiği için üzgün değilim. Bizi kurtarmaya çalışıyorum. Sana bunun bizi kurtaracağını söylüyorum Declan. Seni seviyorum. Ben sana aşığım. Sadece sana kızmaya başladığımı hissediyorum ve..." Gözlerinde yaşlar oluşurken gözlerini kırıştırdı. "Bunu yapmak istemiyorum."

"Bana kızgın mısın? Dışarı çıkıp başkalarını becermenin bizi kurtaracağını düşünmediğim için mi? Anlamıyorum. Daha önce de böyle bir şey yapmak istedin mi? Yani yıllardır kızgın mısın?"

Ayağa kalktı ve içini çekti. "Unut gitsin, Declan."

Evin içinde kaybolmadan önce onu bileğinden yakaladım. "Peki hayır dersem?"

Gözleri yere yuvarlandı. "O zaman sadece hayır de."

Bu bakışın ne anlama geldiğini biliyordum. Sadece birkaç kez şahit olmuşum ama o bakış, o ifadeyle birlikte, her halükarda bunu yapacağı anlamına geliyordu. Şimdi, içinde sıkışıp kaldığım kaya ve zor yer, bilmek ve bu konuda stres yapmak ile bilmiyormuş gibi davranmak ve hala bu konuda stres yapmaktı. Kararını vermişti ve yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

ELLE THOMAS

Cam kırılma sesiyle gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bir cam daha kırılmadan önce bir süre dinledim, bu da beni yataktan yere yuvarlanmaya ve yatağın altından pompalı tüfeğimi çekmeye itti. Tüfeği alır almaz ayağa fırladım ve horozu kurdum. Çift namlulu tüfeğim dolu olduğu için kontrol etmeme gerek kalmadı. Kapım kırılarak açıldı ve babam tüfeğini doldururken orada duruyordu.

"Della Mae, biri var," diye tısladı. "Duydum."

Camın daha fazla kırıldığını duyduğumda, ikimiz de sanki pencereden bir kurşun gibi eğildik.

"," diye fısıldadı ve kapıdan uzaklaştı.

Arkasından gittim ve soluna doğru sendeledim. Babam beni sürekli evimi korumam gerekebileceği durumlara hazırlardı, bu yüzden silahımı kullanmaktan korkmuyordum. Oturma odasına vardığımızda, o pencerenin bir tarafında durdu, ben de diğer tarafında durdum. Perdenin arkasından baktığımda, kapüşonlu bir figürün büyük bir taşı başının üzerine kaldırdığını ve kamyonetimin ön camına çarptığını gördüm. Pencereden uzaklaşarak kapıya gittim ve çekerek açtım.

"Della!" Babam adımı haykırdı ama ben çoktan kapıdan çıkmıştım.

Kukuletalı figür başını kaldırdığında, kukuletası kaydı ve onun Leah olduğunu gördüm, denizaltımın karısı. Beni fark etti ve gözleri neredeyse yuvalarından . O daha ne olduğunu anlayamadan ben ona doğru koşmaya başlamıştım bile.

Çekil. Ben ona ulaşamadan bir levye kaptı ve sanki elimde çift namlulu bir tüfek yokmuş gibi yüzüme doğrulttu.

"Sizce hangisinin etkisi daha fazla olur?" diye sordum.

"Kocamdan uzak dur!" diye bağırdı.

"Affedersiniz?"

Şimdi aynı derecede şaşkın ve utanç içindeydim çünkü çevredeki evlerin ışıkları yanmaya başlamıştı. Ben eve dönene kadar işim Citrus Grove'un her yerine yayılmış olacaktı.

"Della Mae!" Babam seslendi.

Kendimi biraz utançtan kurtarmak için, tüfeğimin dipçiğiyle ona vurmak için yaptım. En azından o zaman insanların anlatacak iki hikayesi olacaktı.

"Yap . Seni aptal-" diye meydan okudu. "Della!"

Silahın kabzası ellerimi o kadar hızlı terk etti ki, yere düşüp burnunu tutana ve parmaklarından kan akana kadar eylemi fark etmedim.

"Kocana söyle *beni* bıraksın!" Bağırdım.

Ona tekrar vurmaya hazırlanırken babam elini yumruğuma doladı.

"Bu eve kendin gel," dedi beni ondan uzaklaştırarak.

Beni sürükleyerek götürürken kamyonetime baktım ve yepyeni özel siyah jantlarımı düzleştirdiğini, üç camımı kırdığını ve özel krom boyamın her tarafına spreylere boya sıktığını gördüm. Tamir ettirmenin bana ne kadar mal olacağını düşünmek beni çok kızdırdı.

"Ooh, yemin ederim..." Leah'nın nihayet kendini yerden kaldırdığını gördüğümde içime bir adrenalin dalgası yayıldı. Babamdan uzaklaşmaya çalıştım ama elimi daha sıkı kavradı.

"benden kaçmaya kalkma," diye hırladı.

Eve girdiğimizde yumruğumu bıraktı ve ben de hemen odama gidip kapıyı kapattım.

"Uughh!" Silahımı yatağın altına geri koyarken iç çektim.

İlk aklıma uyup babamın evine gitmek yerine eve gitmediğim için kendimden nefret ettim; bana milyonlarca kez duyduğum bir nutuk çekecekti. Kapının hafifçe vurulduğunu duyana kadar başımı yatağın kenarına yasladım. Cevap vermediğim halde yine de içeri girdi. Masama doğru yürüdü ve lambayı yaktı. Başımı çevirdim ve ona baktım.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Babam sordu.

"Sanki... hayır dersem, sabah yine soracaktım gibi hissediyorum." Kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Önemli bir şey değildi, baba."

"Bir şey yok mu?" Oturdu. "Aracınızdaki o kadar hasara *hiçbir şey* diyemem."

Omuz silktim ve başımı salladım. Telefonumun çalma sesi gözlerimi devirmeme neden oldu. Şifonyerimin üzerindeki dijital saat sabahın ikisini geçtiğini söylüyordu ve çok az insan telefonumdaki rahatsız etmeyin ayarını aşabiliyordu. Telefonumu elime aldığımda Benny'nin adı ekranda yanıp sönüyordu.

"Baba, bunu almalıyım," dedim ona. "Para."

Başını salladı ve odamdan çıktı. Kapı tıklanır tıklanmaz telefona cevap verdim.

"Benny, söylediğini sanıyordum-"

"Hanımefendi, izin verin açıklayayım, lütfen..." diye kısık bir sesle konuştu. "Hayır. Karınızın bildiğini ve sorun etmediğini söylemişsiniz."

Dedikoduların bu sefer ne kadar kötü olacağını düşünmek beni yeniden çılgına çevirdi. Gözlerimi sıkıca kapattım ve öfkemi kontrol altına almaya çalıştım.

"Hanımefen

di." "Kapa
çeneni!"

"Evet. Evet hanımefendi."

"Sen lanet olası bir yüz karasısın, Benny. Bunu biliyor musun?" "Evet. Lütfen özür dilememe izin verin," diye yalvardı.

"Kabul edeceğim tek özür yirmi beş bin dolar. Aracımın tamir edilmesi. Ve günlerce oturamayacağın kadar ağır bir ceza. Ya üçü birden ya da hiçbir şey."

"Hanımefendi."

"Üçü de yoksa işimiz biter," dedim ve aramayı sonlandırdım.

Aletin muhtemelen külotundan dışarı fırlamak üzere olduğunu bilerek gülümsedim. Bir kez daha işimin Citrus Grove'un her yerine yayılmak üzere olduğunu düşündüğümde gülümsemem anında kayboldu. Bazen, Benny'nin bana hizmet etmesinden kazandığım yüklü miktardaki para, kasabadaki bazı insanların bana attığı tuhaf bakışlardan daha ağır basmıyordu. Domme gerçeğimi yaşamaya başladığımda özgür olacağımı düşünmüştüm ama gerçeğin genellikle evli müşteriler şeklinde geldiğini öğrenmiştim.

Benny benim ilk denizaltımdı ve onunla başlangıçta anonim bir isim altında Siyah Dommes için bir Discord grubunda tanışmıştım. Grupta bağlantı kurduktan sonra yan sohbetler yapmaya başladık. Kim olduğunu açıklaması biraz zaman aldı ama sonunda açıkladığında şaşırmadım. Gruptaki yöneticilerden biri bana grubun para harcamak isteyen evli erkeklerle dolu olduğunu söylemişti ve yalan söylemiyordu. Benny onu aşağılamam ve küçük düşürmem için bana binlerce dolar ödedi ve ben de bundan zevk aldım. Onun kahverengi kışını morun koyu bir tonuna dönüştürmek bana büyük bir heyecan veriyordu.

Tıpkı onun benim ilk kölem olması gibi, ben de onun ilk Domme'siydim. Biriyle buluşmaktan çok korkuyordu çünkü insanlara güvenmek kolay değildi, özellikle de bu dünyada. Buluşmaya karar vermeden önce aylarca konuşmuştuk ve bu ikimiz için de bir öğrenme deneyimiydi. Bu üç yıl önceydi. O zamandan beri, programlarımıza bağlı olarak ayda üç ila dört kez, bazen daha fazla veya daha az buluştuk. Tüm denizaltılarım arasında Benny ile olan ilişkim en sağlam olanıydı, sadece birbirimize güvendiğimiz için değil, aynı zamanda karısı da onun sapkınlıklarını kabul ettiği için... ya da ben öyle sanıyordum.

Benny bana en başından beri karısının onun sapkınlıklarını bildiğini ve bunlara izin verdiğini söylemişti ki buna inanmak kolaydı çünkü karısı oradayken birkaç kez onun evine gitmiştim. Daha önce aramızda bir konuşma bile geçmişti, bu yüzden bu değişiklik kafamı karıştırdı ve endişelendirdi. İlk kuralım, işler çığırından çıkmaya başladığında birini bırakmaktı ve Leah'nın arabamı parçalaması çılgıncaydı.

Sabah yediyi geçiyordu ki mutfığa girdiğimde babam ve eşi Sherry masada oturmuş kahvaltı ediyorlardı. Bakımevindeki gece mesaisinden yeni çıkmıştı.

"Günaydın, Elle," diye selamladı. "Biraz alır mısın? Hepimize yetecek kadar aldım."

"Hayır, teşekkür ederim, ben iyiyim. Pazar günkü randevularım için kapıdan çıkıyorum."

"Oh, güzel. Bu hafta içinde saçımı yıkatmak için bir randevuya ihtiyacım var, eğer boş yeriniz varsa."

"Bayan Sherry, size her zaman zaman ayırabileceğimi biliyorsunuz."

Ben on beş yaşımdayken babam Bayan Sherry ile evlendi. İyi biriydi ve üç çocuğu olmasına rağmen bana kendisinden biriymişim gibi davrandı.

"Baba, beni işe bırakabilir misin?"

"Gelemem. Hava çok ısınmadan bahçeden biraz karalahana toplamam lazım ama kamyonetimi alabilirsin."

İçimden iç çektim çünkü nankörlük etmek istemiyordum ama kamyonunu da kullanmak istemiyordum.

"Anahtarlar tezgahın üzerinde. Seni ." "Tamam," dedim başımı sallayarak.

Bana ders vermek istediğini biliyordum, bu yüzden en iyisi bunu kabul edip bu işi bitirmekti. Ayağa kalktı ve anahtarları ve tahta piposunu almak için tezgâha doğru yöneldi. Mutfaktan çıkarken Bayan Sherry'ye el salladım. Babam ona daha önce olanları anlattıysa bile, yüzü bunu belli etmiyordu. Gerçek annem olmamasına rağmen, onu hayal kırıklığına uğrattığımda yine de bir şeyler hissediyordum.

Babamı evden dışarı kadar takip ettikten sonra, o piposunu yakarken verandada durduk. Piposunu çekti ve sokağın karşısındaki verandalarında oturan komşularımıza bakarken kalın bir duman bulutu üfledi. Meraklı kışlarının sadece kamyonetimin daha iyi fotoğraflarını çekip çekemeyeceklerini görmek için dışarı çıktıklarından emindim. Tanrıya şükür Benny ilk cezalarından birini verdi ve kamyonumu tamir ettirmek üzere aldırıldı. Yeni özel yapım büyük kasa BMW'm geçen yıl 550.000 dolar kazandığımda kendime bir hediye idi ve en çok gurur duyduğum şeylerden biri olarak kaldı. Yerinden alındığından bahsetmek istemedim çünkü bu sadece dersin uzamasına neden olacaktı.

Piposunu tekrar çekti ve "Neler oluyor Della?" diye sordu.

Omuz silktim çünkü Leah'nın neden babamın evine geldiğini, daha da iyisi babamın adresini nereden bulduğunu bilmiyordum. O ve Benny bu kasabada yaşamıyorlardı ve ben de yanımdakilere nerede yaşadığımı söyleme konusunda olabildiğince dikkatli davranıyordum. Parasal olmayan herhangi bir hediye göndermek istediklerinde postaneye giderlerdi. Güzellik salonumdan haberdar olmalarının tek nedeni çok popüler olmasıydı. Bana bağlı olan herkesin sosyal medyası benimkinden engellenmişti. İlişkilerimizi kesinlikle dom/sub olarak tutmam gerekiyordu. Benny, kişisel hayatımı biraz daha fazla bilme lüksüne sahip olan tek denizaltıydı çünkü birlikte öğreniyorduk.

"Gerçekten önemli değil. Bu sefer yanlış bir şey yapmadım."

Bana baktığında göz temasını koruyabiliyordum çünkü yalan söylemiyordum. Küçüklüğümden beri, beni her zaman bir

Kitap. William, daha çok bilinen adıyla Bill Thomas, aynı hafta içinde hem dul kalmış hem de büyükbaba olmuş. Bana adını veren merhum büyükannem Della Mae, ben doğduktan bir hafta sonra ölmüş. Onunla ilgili hatırladığım tek şey babamın beni kucaklarken çektiği birkaç fotoğraftı. Cenazeden sonra sperm donörüm, Bill'in oğlu ve annem arkalarına bakmadan çekip gittiler. Bir yetişkin olarak, hikayede daha fazlası olduğunu biliyordum, ama verilen hikaye buydu. Başka bir tane istemedim ve asla istemeyeceğim. O zamandan beri, sonunda Bayan Sherry ile evlenene kadar biz bizeydik.

Yaşlı bir adam tarafından büyütölmek hem benim hem de onun için bir deneyimdi, ancak o bekar bir babanın olması gereken her şeydi: sert ama yumuşak. İçimdeki benlik onu bu yüzden sevdi ve saygı duydu.

"Eğer yanlış bir şey yapmadıysan..." durakladı, sonra başını çevirip benden uzağa baktı. Piposunu çekerken başını salladı. Bu bakışın ne anlama geldiğini biliyordum. Benny'nin benim hizmetçilerimden biri olduğunu anlamıştı.

"Bu şey... yaptığınız şey, değil mi?"

Babam Domme olduğumu kazara öğrendi. Bazı eşyaları taşımama yardım ederken, *aksesuarlarımın* olduğu bir saklama kutusu buldu. Bana bazı sorular soracak cesareti bulana kadar haftalarca onun yanında garipti. Yetmişli yaşlarının başındaki bir adama, zihinsel olarak değerlendirilmem gerekiyormuş gibi görünmeden kinkler, Dommeler ve subslar hakkında nazikçe açıklama yapmaya çalışmak zordu.

Başımı salladım.

"Peki, karısı neden buraya geldi? Her şeyin rızaya dayalı olduğunu söylediğini sanıyordum. Güven de başka bir kelimeydi, değil mi?"

Tekrar başımı salladım, basit tuttum ve daha derine inmeye çalışmamasını umdum. "Eee?"

"Bilmiyorum baba, gerçekten. ."

"Çünkü bu yaşam tarzını tam olarak anlamak için çok yaşlı olduğumu biliyorum, ama zincirin bir yerinde bir halkanın kopup kopmadığını merak etmekten kendimi alamıyorum. Eğer herkes neler olup bittiğini biliyorsa ve olan bitenden memnunsa, o zaman kamyonunuz neden tahrip edildi? Birkaç saat önce, bir Pazar günü, sabahın erken saatlerinde kimin gelip aldığını sormayacağım bile."

"Seni duyuyorum, baba."

"Ve beni susturabilmek için hızlı konuştuğunu biliyorum. Ama senin için endişelendiğimi biliyorsun, Della."

Kolumu ona doladım ve başımı omzuna koydum. "Biliyorum baba. Sana sürekli iyi olduğumu ve başımın çaresine bakabileceğimi söylüyorum."

Kolumu tuttu ve başını benimkinin üzerine koydu. "Sorun da bu canım. Kendi başının çaresine bakabileceğini biliyorum. Seni böyle yetiştirdim."

Geri çekildim ve ona baktım. "Sonra ne oldu?"

İç çekti. "Sadece bunu bilerek buradan ayrılmak istemiyorum-"

Parmaklarımı kulaklarıma koydum. "Lalalalaa," diye şarkı söyledim, sonra parmaklarımı çıkardım. "Baba, yakın zamanda hiçbir yere gitmiyorsun, tamam mı?"

"Evet, şey..."

"Dükkâna gitmem gerek."

"Pekâlâ."

Beni verandadan yeni yenilenmiş mavi 1979 model Ford F-150'sine kadar takip etti. Benim için kapıyı açtı ve ben de bindim. Beni içeri kapattıktan sonra kamyoneti çalıştırdım ve camı indirdim.

"Dikkatli ol ve sonra görüşürüz," dedi.

Camı açmadan önce başımı salladım. Ağlamadan önce ondan uzaklaşmalıydım. Sadece birkaç şey kalbimin birkaç kez atmasına neden olabilirdi ve bunlardan biri de sevdiğim tek adamı kaybetmekti. Artık burada olmayacağı hakkında konuşmak istemesinden nefret ediyordum. Bahçeden geri geri çıkarken gözümü kırptım ve yüzümden yeni bir çift gözyaşı süzüldü. Babamın yirmi bir yaşından beri beni evlendirmeye çalıştığı bir sır değildi, bana bakmak için çok yaşlandığını ve bu dünyadan ayrılmadan önce erkeğimi onaylamak istediğini iddia ediyordu. Her zaman onun gibi ellili yaşlarımda sonunda evlendiğimi görmesi konusunda şaka yapsam da bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyordum. İki ayda bir bana şehirde tanıştığı, benim yaşlarımda bir oğlu olan ve benim resmimi gösterdiği hoş bir turist aileden bahsediyordu. En iyi arkadaşım Greysen evlendikten sonra daha da kötüleşti.

Babam inansa da inanmasa da evlenmek istiyordum ama gerçek şuydu ki beni ve benimle ilgili her şeyi idare edebilecek iyi bir Siyah erkek bulmak çok zordu. Birlikte mutsuz olacağım ve cinsel olarak tatmin olamayacağım bir adamla birlikte olmaktansa denizaltılarımla birlikte bir Domme olarak mutlu olmayı tercih ederdim. Kendime çıktığımı söylediğim bir adam bana hükmetmek istedi ama ben karşılık verdiğimde bundan hoşlanmadı. Benimle sevişmeyi bıraktı çünkü *o gey saçmalığıyla işi yoktu*. İşte o zaman tekrar gerçek bir ilişki denersem muhtemelen her zaman tatmin olmayacağımı fark ettim.

Benny'nin adı ekranda belirdiğinde saatim bileğimde titreşti. Dün gecedен sonra zar zor uyuyabildim. Yoğun bir şekilde düşünüyordum.

durumu nasıl ele almak istediğimi düşündüm. Ona üç aşamalı bir ceza vermiş olsam da, bunu iptal etmeye hazırdım. Diğer Dommes'lardan öğrendiğim önemli bir şey, eğer itaatkarınız bir sınırı aşarsa, başka bir sınırı da aşacaklarıydı, özellikle de erkekler. Karısının arabamı parçalamasının yanı sıra, bizi bildiği konusunda yalan söylemişti ve beni evinde tutuyordu.

Çantama uzandım, telefonumu çıkardım, açtım ve hoparlöre verdim. "Ne!" Homurdandım.

Cevap vermeden önce kısa bir duraklama oldu.

"Elle. Neyin var?"

"Neden bahsediyorsun, Benny?"

Boğazını temizledi. "Artık Benjamin. Ve sen ağlıyorsun." "Hayır.

Ağlamıyorum. Beni tekrar aramana gerek yok. İşimiz bitti."

Kısa bir duraklama daha oldu. "Elle, ne yaptığınızı biliyorum ama bunun ötesinde seni önemsiyorum," dedi, söylediklerimi tamamen görmezden gelerek.

Sertçe yutkundum ve yüzümden aşağı yeni gözyaşları döküldü. Burnumu çekmek istemedim çünkü gerçekten ağladığımı anlayabilirdi. Bunun yerine aramayı sonlandırdım ve telefonumu bardak tutucusuna bıraktım. Camı indirdim ve kahkahayı patlatmadan önce ılık havadan birkaç derin nefes aldım. Kendi kendime kıkırdadım çünkü en iyi günlerimde bile babamın ölümlülüğünden bahsetmesi duygularımı kolayca rayından çıkarabiliyordu.

Otoparka girdiğimde Benny'nin siyah üzerine siyah Mercedes'i ilk dikkatimi çeken araba oldu. Müşterilere ve pazar günleri de çalışan stilistlere ait diğer arabaların arasında göze çarpıyordu. Eşyalarımı toplayıp kamyonetten inmeden önce aynaya bakarak iyi göründüğümden emin oldum. Korna sesine aldırmadan salonuma girdim ve kapıyı arkamdan kilitlediğimden emin oldum. Ön kapıdan girmemesi gerektiğini biliyordu, bu yüzden onunla arka tarafta, herkesin göremeyeceği bir yerde buluşmaya gittim.

"Hey, hepiniz!" Herkesi selamladım.

Üç stilist ve müşterileri selamlamaya karşılık verdi.

Bayan Vivian ve Winter'a bakarak, "Bana beş dakika verin, hepinizi almaya geleceğim," dedim.

Başlarını salladılar ve ben de özel süitime yöneldim. Onları geri getirmeden önce Benny'den kurtulmaktan başka bir şey yapmama gerek yoktu. Geri döndüğümde arka kapıda beni bekliyor olacağını biliyordum. Onu olabildiğince kolay bir şekilde hayal kırıklığına uğratmayı planlıyordum.

Kapının kilidini açtım ve önünde para yığınlarıyla diz çökmüş halde buldum onu.

"Ayağa kalk, Benjamin," diye emrettim.

Başını eğdi ve başına gelecekleri bildiğini hissettim.

Dışarıdan bakan hiç kimse bu büyük şirket avukatının kendisiyle değersiz biriymiş gibi konuşulmasından ve ülkesine ihanet etmiş gibi işkence görmesinden hoşlandığını bilemezdi. Onda en çok sevdiğim şey buydu. Herkes için o, keskin bir takım elbise giyen ve daha da keskin bir dili olan büyük bir adamdı, ama bana küçük şımarık bir çocuk olarak geldi.

Beni yatıştırmak için karakterinde kalmaya çalışıyordu, ama şimdi birkaç saatlik uykudan kaçtığım için sinirleniyordum. Müşterilerimi olabildiğince hızlı bir şekilde buradan çıkarmak istiyordum. Eğer karakterinde kalmak istiyorsa, sorularıma o şekilde cevap verebilirdi.

"Benny, karın babamın nerede yaşadığını neden biliyor?"

"Ben... Bilmiyorum," diye mırıldandı.

"Bana yalan mı söylüyorsun, Benny?" Cevap vermedi.

"Karın beni gerçekten biliyor muydu, Benny?"

Omuzları düştü ve geri adım atmamı istedi. "Benjamin," diye tısladım.

Buğulu gözlerle bana baktı ve geri sıçramama neden oldu.

"Bu ne lan! Beni onun evinde tuttun ve o benim kim olduğumu ya da ne yaptığımı bilmiyor muydu? Neden... Nasıl olur... Aman Tanrım. Biliyor musun..."

Ayağa fırladı. "Açıklamama izin vermelisin."

Tamamen inanamıyordum çünkü ilişkimizin sağlam olduğunu düşünüyordum.

Birdenbire gerçekte hiç ilgilenmediğimi hissettim.

"Vay canına. Sana inanamıyorum. Bunun işimizin bittiği anlamına geldiğini biliyorsun, değil mi? Benimle bir daha iletişime geçme. Aracıma babamın evine geri götür. Üzerinde herhangi bir işlem yapma. Çekme ücreti neyse ödeyeceğim."

Kapıyı kapatmaya çalıştığım anda kolunu uzatarak durdurdu. Kapıyı zorla kapatmaya çalışmak mantıklı değildi; benim bir metre yedi santimlik, yüz otuz kiloluk bedenim onun bir metre üç santimlik, savunma oyuncusu yapılı bedeniyle boy ölçüşmezdi. Kolay kolay korkmazdım ama ne zaman savaşıcağımı da bilirdim.

"Onu gemiye almam için bana biraz zaman ver. Her şey yoluna girecek Elle, güven bana."

"Benjamin, parayı al ve git."

Çömeldi ve parayı topladı ama elini kapıya dayadı, böylece kapıyı kapatamadım. Ayağa kalktığı anda parayı bana uzattı ama

Kollarımı yanımda tuttum.

"Lütfen, bunu düzeltmeme izin ver, Elle."

Ona baktım, tamamen iğrenmiştim. Ona söylemek istediğim şeyler sikini tuğlaya çevirecekti ve ben ona bu zevki yaşatacak havada değildim. İsteksizce parayı aldım, kapıyı kapattım ve sürgüledim. Kamyonetimi ne zaman geri getirse, ona tüm parasını geri verecektim, artı tamir için fazladan para verecektim. Biri karısının bildiğini söylediğinde ona inandığım için bana aptal derdi, ama diğer yardımcılarımin karıları kocalarını biliyordu. Hatta kölelerimden biri, karısı izlerken arka bahçesinde tasmayla dolaştırılıyordu. Benny benim favorimdi ve gitmesine izin vermek zor olacaktı, ama benim ve görünüşe göre onun güvenliği için yapılması gerekiyordu, çünkü karısının deli olduğunu biliyordum.

Kapıdan çıktım ve parayı güvenli bir yere koymak için süitime geri döndüm. Birkaç derin nefes aldıktan sonra mini buzdolabımı açtım ve beş saatlik bir enerji içeceği aldım çünkü buna ihtiyacım olacaktı. Küçük şişeyi kırıp açtım ve geri fırlattım, Leah'nın nerede olduğumu nasıl öğrendiğine dair ani aydınlanmamla neredeyse boğuluyordum. Beni oraya kadar takip etmişti. Eve gitmek istemememin nedeni Benny ile sahildeki otel odasından yeni çıkmış olmamdı. Geriye dönüp baktığımda, iyi ki benim değil de babamın evine gitmişim. Leah hastanede ya da ölmüş olabilirdi.

Kendimi toparladıktan sonra ön tarafa geri döndüm ve Vivian ile Winter'a arka tarafa gelmeleri için seslendim. Pazar günlerim sadece VIP üyeler içindi. Dükkânımı açtığımdan beri VIP listem doluydu ama onlara da yer açmışım. En iyi arkadaşımın ailesi olan herkes benim de ailemdi.

"Bu sabah nasılsınız? Geç kaldığım için özür dilerim," dedim ve onları süite götürdüm.

Vivian sandalyeme oturdu, ben de pelerinimi boynuna doladım ve onu aynaya doğru döndürdüm.

"Peki, bugün ne düşünüyorsunuz Bayan Vivian?" Saçlarını atkuyruğu yaptığı yerden çekerken sordum.

"Sana güveniyorum."

Şaşırmış görünüyordum. "Gerçekten mi? Bu rengi gerçekten seviyorsun, ha?"

Şakacı bir şekilde gözlerini devirdi. Geçen ay geldiğinde farklı bir şey denemek istediğini söyledi, ben de serbest bırakmamı önerdim.

Başından beri gergindi ama bitirdiğimde aynaya bakmaktan kendini alamadı.

"Evet, öyle. Geçen seferki tarzını beğendim. Sence renk rötuşuna ihtiyacım var mı?"

"Bir dokunuş," dedim sırtarak. "Hayır, Bayan Vivian. Şu anda bir rötuşa ihtiyacınız yok."

Vivian altmışlı yaşlarının başında hayatının en güzel anlarını yaşarken iki erkek onunla vakit geçirmek için birbiriyle yarıştığından, onu olduğundan daha genç göstermek için yandan vücut sargılı bir stilde kahverengi ve pembe altın rengi röflelerle sevimli bir dokunuş yaptım.

"Emin misin?"

"Eminim," dedim Winter'a bakmadan önce. "Bayan Viv bu rengi aldığından beri nasıl davranacağını bilmiyor, ha?"

Telefonuna o kadar dalmıştı ki onunla konuştuğumu duymadı. "Winter, Elle'i duydun mu?" Bayan Vivian ona söyledi.

Başını telefonundan kaldırdı. "Ne dedi?" "Hiçbir şey kızım.

Hadi kaseye gidelim, Bayan Viv."

Yan odaya geçtik ve ben raftan ürünlerimi alırken o da sandalyeye oturdu. Ürünlerimi aldıktan sonra ısınması için suyu açtım, raftan bir havlu aldım ve boynuna sardım.

"Tamam, benim için arkana yaslan. Bu nasıl?"

"Bu iyi işte. Biliyorsun, saçımda hangi ürünleri kullandığını söylemeyi unuttun, böylece onları satın alabilirdim."

Saçına biraz şampuan damlatırken, "Bu özel yapım bir ürün ve seninki gibi ince telli saçlar için mükemmel bir şekilde tasarlanmış," dedim.

"Hımm," diye homurdandı ve beni güldürdü.

Bana ürünlerim hakkında soru soran ilk kişi o değildi ve herkes aynı cevabı aldı. Ürünlerim bir kimyagerden geldiği için cevabım yanlış değildi. Bir yıl Vegas'ta bir saç konferansındayken bir kimyagerle tanıştım ve yaratabileceği bazı şeyler hakkında konuştuk, sonra oradan ilerledik. Yani, evet, özel yapım ürünlerim vardı ama kopyalanamayan ana bileşen aşktı, bu yüzden toptan satış yapmayı reddettim.

Barbie bebekleri olan her küçük kız gibi ben de küçüklüğümden beri saçlarımı çok severdim. Elimden gelenin en iyisini yapmama rağmen okuldan nefret ediyordum. Kozmetoloji okuluna gelince, benim için çocuk oyuncağıydı çünkü

sevdim. Bir insanın saç ve saç derisi hakkında öğrenebileceklerinin sınırı yoktu. Saça duyduğum sevgi ve tutku, ürünlerle birlikte bu işe koyduğum şeydi. Ayrıca, şans eseri ve bazılarının kader diyebileceği gibi, büyükannemin bir kuaför salonu vardı ve babama ve konuştuğum diğer insanlara göre şehirdeki en iyi stilistti. Onun eski kuaför salonunda işe başlamam en doğrusuydu, ta ki ben orayı terk edene kadar. O salonda herkesin hissettiği sevgi ve büyük enerji benim yeni salonuma da aktarıldı.

"Şehre ne zaman döndün?"

"Bu sabah erkenden. Kiminle geldiğini biliyorsun," dedi gözlerini devirerek ve sırtarak.

"Bu sırtıma ne için Bayan Viv?" "David'le

Hamptons'dayım, değil mi?" "Aman Tanrım."

Kafa derisini kaşımayı bıraktım ve hikâyeyi anlatmayı bitirmesini bekledim.

Gözlerini açtı ve bana baktı.

"Evet. Kapının polis tarafından çalındığını duyduk. Ne olduğunu anlamak için ayağa kalkamadan kocam içeri girdi ve 'Kalkın, *Grey'in doğum sancısı* başladı' dedi."

İnanamayarak geri adım attım. "Şaka mı yapıyorsun?"

"Keşke olsaydım. Hamptons'da güvenliğin gevşek olduğunu biliyorsunuz ve Duncan Danger'a kim hayır diyebilir ki? Bir yandan eşyalarımı toplamaya çalışırken bir yandan da zihinsel olarak kendimi toplamaya çalışıyorum çünkü kocam bu adamın oturma odasının ortasında durmuş beni bir şahin gibi izliyor, David'in onun evine girmesi ve gitmesini söylemesiyle ilgili sorularını ve emirlerini duymazdan geliyor. İşin bir karmaşaya dönüşmesinden korkuyordum. Ayrılırken David bana gelmesinin gerekip gerekmediğini sordu, çünkü Greysen'den hoşlanıyordu ve bir süredir buralardaydı. Duncan döndü, ona yukarıdan aşağıya baktı ve *sadece aile* dedi. Kendimi bir filmin içinde kapana kısılmış gibi hissettim. Hem üzgün hem de... *heyecanlıydım*... ta ki özel jete binip Greysen'in doğum yapmadığını, sadece beni özlediğini ve telefona cevap vermediğini itiraf edene kadar."

Ağzım açık kaldı. "Girrrllll. Bayan Viv. Hayır, şimdi."

Kaseye geri döndüm ve parmaklarımı tekrar saçlarında gezdirdim. Alay etse de yüzünde kız gibi bir gülümseme vardı. Ne kadar ünlü müşterim olursa olsun, hiçbiri eski müşterilerimin yerini tutamazdı. En iyi hikâyelerden bazılarına sahiptiler ve ilk karşılaşmamızdan itibaren aile dışında kendi ilişkimizi kurmuştuk - aramızda özel bir bağ

Bir stilist ve bir müşteri, sadece randevumuz olduğunda konuşurduk ve hiçbir şey tekrarlanmazdı. Ailenin yanındayken de konuşuyorduk ama kuaförde konuştuğumuz gibi değil.

"Peki, ondan sonra ne oldu?" diye sordum.

"Bana bunu söylediğinde zaten yanında oturuyordum ama kalkıyorduk ve oturmak zorundaydım. Hareket edebildiğimizde döndü ve bana tiksintiyle baktı. '*Kokusunu alabiliyorum*' dedi. Bu beni çok kızdırdı. Sonra hareket etmek için emniyet kemerimi çıkardığımda bana gidip düş almamı ve sonra geri gelmemi söyledi."

Nefesim kesildi. "Cesaret. Hayır, yapmadı." "Evet, yaptı."

"Peki sen ne yaptın?"

"Gidip düş aldım." Dişlerimi öptüm.

"Sonra yanına oturmak için geri döndüm," diye devam etti.

Gülümsediğinde, gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Gözlerini açtı ve nasıl baktığımı gördü, hafifçe başını sallayarak ne düşündüğümü onayladı.

"Ve bu... şöyle diyelim... siz genç çocuklar bingo kartları hakkında ne diyorsunuz? Altmış iki yaşında yirmi dört saat içinde iki erkekle seks yapmanın bingo kartımda yer alacağını hiç düşünmemiştim ama ne yazık ki."

"Bayan Vivian! Aman Tanrım. Bana başka bir şey söylemeyin." Saçındaki şampuanı durulamaya başladım.

"Ona karşı koyamadım. Ona ve kendime ne söylersem söyleyeyim, yapamayacağımı biliyor. Bu kadar aptal olmak için çok yaşıyım, değil mi?"

"Hiç sanmıyorum. Senin için deli olan iki erkeğin var. Bunu hak ettiğine inanıyorum. Ayrıca... Bay Duncan'ın onca zaman boyunca sürdürdüğü şey... Onu hâlâ sevdiğin için çok şanslı. Ben olsam bunu onun üzerine yıkardım."

Sırıttı. "Siz köylü kızların bunu söylediğini duyduğumda içim gıdıklanıyor. *Onu harekete geçirin*. Evet, bunu yapmalıydım."

"Asla çok geç değildir, gerçekten."

Greysen'dan, Bayan Vivian'ın kendisinden ve yıllar boyunca fısıltı halinde duyduğum bazı şeylerden edindiğim toplu bilgilere bakılırsa, Bay ve Bayan Danger, beni cinsel olarak idare edebilecek bir eş bulamazsam muhtemelen evliliğimin nasıl olacağına benziyordu. Evet, kocamı seviyordum ama tam anlamıyla tatmin olmak için başka bir yere gitmem an meselesiydi. Benim dürüst düşünceme göre, o bir aptaldı.

ama Duncan'ın Vivian'ı sevmediğini bir an bile düşünmedim. Bana göre, sadece iki farklı cinsel iştahları vardı.

Şampuanı duruladıktan sonra saç kremini sürdüm ve her an gülümsemesini izledim. Ne düşündüğünü bilmiyordum ama rahatlariken düşüncelerinin tadını çıkarmasına izin verecektim.

"Benim için otur," dedim.

Ayağa kalktığında elime bir tarak aldım, saçlarını dörde böldüm ve ördüm. Başına bir duş bonesi geçirdikten sonra, "Tamam, hadi kurutucuya gidelim," dedim.

Odama, kurutma makineme geri döndük ve düşük başlığı açıp zamanlayıcıyı yirmi dakikaya ayarladım. Başlığın kafasına tam oturduğundan emin olduktan sonra sandalyeme geri döndüm.

"Winter," dedim ama kafası hâlâ telefonundaydı. "Kızım," dedim ve başını kaldırmasını istedim.

"Oh, benim hatam. Bu oyunu oynuyorum," diye mırıldandı.

Sandalyeme oturduğunda, başka bir pelerin kaptım ve giydim.

On

u. "Tamam, bugün ne yapacaksın?"

"Dramatik bir şey yapacağım. Kesim ve renk istiyorum. Kırmızı."

"Kesim mi? Kes, kes gibi mi?"

Emin olmam gerekiyordu çünkü Winter'ın kalın, doğal omuz uzunluğu vardı.

Saçlarını kestirmemi istemiyordu elbette. Saçlarını toparlamasına yardımcı olmaya çalışıyordum ve eğer evde bakım yaparsa, saçları olduğundan daha da iyi görünecekti.

Başını salladığında şaşırılmış göründüm.

"Yani, bu senin saçın ve ne yapmak istiyorsan yapabilirsin, ama neden bu kadar köklü bir değişiklik yaptığını sorabilir miyim?"

"Farklı bir şey." "Oh, ne kadar kısa?"

"Yan kısmı olan mini bir afro. Sana bir resim göstereyim."

Neredeyse tükürüğümde boğuluyordum. "Evet, göster bana," dedim.

"Çünkü aklımdaki kesiği düşünmediğini adım gibi biliyorum."

Bana resmi gösterdiğinde inanamadım. Tasarım kısmı olan bir Afro bobin fade istemişti.

"Kıış, tamam..." Duraksadım, söylemem gereken şeyi kaba görünmeden nasıl bulmaya çalıştım. Aklıma bir şey gelmedi, ben de

başka bir yol düşündü. "Kessek ama hoşuna gidip gitmediğini görmek için uçlarını kırmızıya boyasak nasıl olur?"

"Hayır, her şeyin kırmızı olmasını istiyorum."

"Winter, sana karşı dürüst olmalıyım," dedim aynada ona bakarak. "Evde saçlarına yeterince iyi bakmıyorsun ki saçların bu renk kızıl olsun. Eğer bakım yapmazsan, saçların dökülecek."

Gerçek buydu. Ona bununla ilgilenip ilgilenmeyeceğini sorabilirdim, ama o herkesin yaptığı gibi yalan söyleyecekti, ama kanıtı her oturduğunda salon koltuğumdaydı. Aklımdan söylemekten hiçbir zaman korkmadım ama insanlar kendileri için en iyisinin ne olduğunun söylenmesinden nefret ederlerdi. Her zaman profesyonellerden daha iyi bildiklerini düşünürlerdi.

"Saçımı nasıl istediğimi biliyorum Elle," dedi gözlerini devirerek. "Tamam."

Bu benim için yeterliydi; kimseye kendi saçıyla ilgilenmesi için yalvarmayacaktım. Ayrıca, bana yine gözlerini devirirse nasıl tepki vereceğimi bilmiyordum.

Birkaç yıldır burada yaşıyor olmasına rağmen, aramızda sadece samimiyet vardı. Onu dışarıda gördüğümde sadece konuşur ve yolumuza devam ederdik. Ne zaman bir araya gelsek yanımıza gelirdi ama biri ona bir şey söylemedikçe kendi halinde kalırdı. Bunu New York'lu olmasına bağlıyordum çünkü orada tanıştığım herkes biraz içine kapanıktı. Tehlikeli erkeklerin onunla çok fazla dalga geçtiğini düşünmüyordum. En azından gözlemlediğim kadarıyla, ama kimse bunu doğrulamadı.

Saçını at kuyruğu tutucusundan kurtardım ve kalın yelesi kafasının her tarafına fırladı. Doğal buklelerini daha yeni ortaya çıkarmaya başlamıştım, bu yüzden yeni sonuç beni çok üzdü. Nefret eden biri değildim; kırmızı onun güzel kahverengi tenine vuracaktı ama bu onun için uzun sürmeyecekti.

Makası aldım ve saçından bir parça kestim.

Vivian kurutma makinesini başından kaldırdı. "Winter, ne yapıyorsun!" diye bağırdı.

"Ben de aynı şeyi sordum," diye mırıldandım.

"Değişiklik zamanı anne. Büyütülecek bir şey değil. Bu sadece saç, tekrar uzar."

"Oğlumla bu konuyu konuştun mu?"

Kadın ona baktı. "Declan'la her şeyi konuşmak zorunda değilim," diye karşılık verdi.

"Oh, tamam. Özür dilerim."

"Ve ona mesaj da atma çünkü nasıl yaptığını biliyorum. Ona sürpriz yapmak istiyorum," dedi sesinde bir gülümsemeyle.

Vivian cevap vermedi ve yüzünde tuhaf bir ifadeyle kurutucunun altına geri oturdu.

Saçını kesmeye devam ettim. Ekranı aydınlandığında **babasından** bir mesaj geldi ve mesajı açtığında ekranda kocaman bir penis belirdi. Hemen mesajlardan çıktı ve görüp görmediğimi anlamak için gözlerini aynaya doğru kaydırды ama ben çoktan başımı çevirmiştim. Birden fazla iş aynı anda yapabildiğim için muhtemelen mesajı tekrar açmadan önce ekranını kapattığını da fark etmediğimi düşündü. Bilmediği şey, benim 20/20 görüşümün herhangi bir gizlilik ekranını kesebileceğiydi. İlk başta, onun ve erkeğinin çıldırdığını düşündüm, ama sonra cevap verdi, *salon koltuğundayım. Islanıyor olamam. Bana yaptırmak istediğin saç modelini görmek için sabırsızlanıyorum.* Eğer Vivian'a söylememesini söyleseydi, bunu erkeğine söylemezdi. Winter erkeğine bahşış veriyordu ama bu beni ilgilendirmezdi.

"Bak," dedim saçını kesmeyi bitirdiğimde. "Yıkadıktan sonra geri kalanı için makasımı kullanacağım."

"Tamam."

Saatime bakıp Benjamin'in aradığını gördüğümde, o geri dönmeye karar vermeden önce işimi daha hızlı bitirmem için beni motive etti.

Kuaförümünden YÜRÜYEREK çıktım ve en son ben çıktığım için her iki kilidi de kilitlemek için döndüm. Winter'ın saç beklediğimden daha uzun sürdü ama bitirdim ve çok beğendi. Seveceğini biliyordum çünkü yaptığım işte iyiydim. Nazik davranarak çok ayrıntılı saç bakım talimatları yazdım ve talimatlarıma uyması için dua ederek ona gönderdim.

Tanıdık boru seslerini duyunca başımı eğdim ve babamın kamyonetine yöneldim. Araba arkamda durdu ve beni engelledi ama ben yine de kamyonu bindim ve çalıştırdım. Bu büyük metal kamyon, istesem arabalarını yoldan çekebilecek kadar güçlüydü ama Citrus Grove'a dün gece hakkında konuşacak yeterince şey vermiştim. Dikiz aynasından Benjamin'in arabasından inen Leah'yı görünce gözlerim büyüdü. Kısa bir süre için

Bir an beni bunun için mi aradığını merak ettim. Onu engelleme listesine koymayı çok istiyordum ama kamyonetim ondaydı ve önce onu geri almak istiyordum.

Kamyondan çıktım ve o kapıya yaklaşırken sırtımı kamyona döndüm. Yüzüne silahımla vurduğum burnunun köprüsünde gazlı bez vardı.

"Babam seni kurtarmak için burada değil, Leah." Kollarımı göğsümde kavuşturdum, neredeyse bana vurması için ona meydan okuyordum. Gözlerinden yaşlar süzüldüğünde kendi gözlerimi kamyona doğru çevirdim ve ona tekrar bakmadan önce iç çektim. "Ne gördün, Leah?"

"Yeni masaj terapisti olduğunuzu söyledi. Bu doğru mu?"

Omuz silktim. "Aşağı yukarı."

Yalan değildi çünkü uslu bir çocuk olduğunda onu masajla ödüllendirmiştım.

"Ama diğer şeyler... İkinizi otele kadar takip ettim. Siz ayrıldığınızda, odaya girmeme izin verildi ve o bağlanmıştı... şey..." durakladı, gözlerini kaydırırken dudakları titriyordu.

Gülümsememi gizlemeye çalışarak dudağımın kenarını ısırdım. Dün gece paramı geciktirdiğim için disiplin cezası almak üzere beni sahile çağırmıştı. Onu yüzüstü yatağa bağladım ve anal boncuklar etrafında donmuş iki inç genişliğinde, üç inç uzunluğunda bir buz küpünü kışına sokmadan önce her bir kış yanağına beş sert vuruş yaptım. Oradan ayrılacak, eve gidecek ve sabah geri dönecektim. Daha önce de böyle bir şey yapmıştık, bu yüzden gerçekten endişelenmiyordum. Tabii ki, gerçekten ihtiyacı olursa kurtulabilirdi. Odadan çıktığımda ne kadar yorgun olduğumu fark etmemiştim, bu yüzden kendi evim yerine babamın evine gittim.

Burnunu çekti. "Bilmek zorundayım. Ben sakallı mıyım, Elle?"

Kaşlarım birbirine karıştı. "Pardon? Erkek olduğumu mu düşünüyorsun? Sana erkek gibi görünüyorum." Kıkırdadım.

"Hayır, ama..." Omuz silkti. "Bu ne anlama geliyor? Bunun hiçbir anlamı yok, ne zaman-"

"Bu her şey demek çünkü ben kocanıza bunları yapan bir erkek değilim."

"Bunun bir önemi yok."

"Kocan senin düşündüğün gibi biri değil. Artık benim için endişelenmene gerek yok çünkü ben drama yapmıyorum. Anladığım kadarıyla, bildiğini sanıyordum. Gitmem gerekiyor."

Kendimi geri çekmek için direksiyonu tuttuğumda durdu.

Be

n. "Kocama *bunu* yaptığınızı bildiğimi mi sandınız? İhtiyacı var mı terapi ya da başka bir şey?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum. Bak, benimle hiç seks yapmadı, her zaman benim onun o yönünü memnun etmemle ilgiliydi. Leah, o harika bir adam. Sadece farklı şeylerden hoşlanıyor. Sen de denemelisin."

"BEN... BEN..."

"Gitmem gerek, Leah."

Başını salladı ve kamyonundan uzaklaştı. Arabaya binip kapıyı kapattım ve arabaya doğru yürümesini izledim. BDSM yaşam tarzında olmayan birinin sorularının ve endişelerinin olması normaldi ama cevaplarını kocasından alması gerekecekti, benden değil.

DECLAN

Ofis koltuğumda arkama yaslanmış, Winter, Donovan ve kendime ait farklı resim çerçevelerine bakıyordum. Saat sekizi geçiyordu ve saatler önce evde olmalıydım ama gitmek istemiyordum. Winter'ın beni aldattığının ortaya çıkmasından beri burası bana ev gibi gelmiyordu. Daha çok etrafta dolaşan iki yabancı gibiydi. Bunu konuştuğumuz geceden beri bundan hiç bahsetmemişti. Neyse ki Donovan büyükannesi ve büyükbabasıyla birlikte onların evinde kalıyordu da evde anne babasının üzüntüsünü izlemek zorunda kalmıyordu. Duygularımın onun için önemli olmadığını biliyordum çünkü onunla konuşmayı bırakmamıştı. Aynı odada olduğumuzda, onu gülümseyerek telefonuna bakarken yakalıyordum ya da bir telefon görüşmesi yapması gerektiğini söyleyerek odadan çıkıyordu. Benden uzakta hiç telefon görüşmesi yapmak zorunda kalmamıştı, bu yüzden onun olduğunu biliyordum.

Daha Çarşamba günüydü ve Pazar gününden beri bambaşka biri olmuştu, saçlarını kesip itfaiye arabası kırmızısına boyayarak eve gelmesiyle başlamıştı. Bu alışılmışın dışındaydı ama ona yakışmıştı, bu yüzden herhangi bir şikayetim yoktu. Annem her şeyin yolunda olup olmadığını sorduğunda yalan söyledim. Saçını değiştirmesinin yanı sıra, o günden beri her gece dışarıdaydı. Gittiği her saat göğsüm daha da daralıyordu. Günde dört hapa geri dönmüştüm ve bu bile yardımcı olmuyor gibi görünüyordu. Çılgınca görünmeden olabildiğince geç saatlere kadar ofisimde kalıyordum. İsteyken evde her şey yolundaymış gibi davranabiliyordum.

Onunla bir kez sohbet etmeye çalıştığımda, telefonuna baktığı için neredeyse hiç dikkat etmedi. İçimden bir ses

Telefonu sayesinde tüm dikkatini bana verebilecekti ama bu zaten alev alev yanan ateşe benzin dökmekten başka bir işe yaramayacaktı. Son birkaç geceyi onu bekleyerek geçirdim. Saat üçten sonra geliyordu, dörtten sonra geliyordu ve dün gece ben duşta işe gitmek için hazırlanana kadar hiçbir açıklama yapmadan gelmedi. Bana bir borcu olduğunu düşünmüyordu. Donovan yakında okula başlayacağı için, açık bir ilişki olsun ya da olmasın, bu davranışlar işe yaramayacaktı.

Telefonum masanın üzerinde titredi ve annemin aradığını görmek için doğruldum. "Selam anne," diye cevap verdim.

"Hey, oğlum. Don'a egzama kremi getirebilir misin? O olduğunu düşündü o."

"Tamam, hemen geliyorum."

Konuşmaya ara verdiğimizde her şeyi itiraf etmeye hazırdım. ama ben istemedim, özellikle de Winter bana her zaman 'ana kuzusu' dediği için. Bu, annemin ona daha fazla çocuk isteyip istemediğini sormasından bu yana Winter'la yaşadığımız ilk büyük sorundu. Anneme bu konuda ona bir şey söylememesini söylememe rağmen, annem yine de bunu yaptı ve Winter'ın haftalarca bana kızmasına ve onu başka bir bebek yapmaya zorladığımı iddia etmesine neden oldu. Durum böyle değildi çünkü onu istemediği bir şeyi yapmaya asla zorlamazdım ama lanet olsun, bir bebek daha istiyordum. Bebek ateşim o kadar yüksekti ki merakımdan evlat edinme ve taşıyıcı annelik kurumlarına bakıyordum.

"Pekâlâ. Birazdan görüşürüz," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Kalktım ve kapıyı arkamdan kilitleyerek ofisimden çıktım. Kapıdan çıkarken, geceleri binayı temizleyen temizlik ekibine el salladım. Dışarıda golf arabama bindim ve evime doğru yola çıktım. Eve yaklaştığımda hava zifiri karanlıktı, bu yüzden Winter'ın çoktan gitmiş olduğunu biliyordum. Bir yanımda onu aramak istiyordu ama nerede olduğunu bilmek istemiyordum. Başka bir adamla birlikte olduğuna inanmaktansa, diğer annelerle birlikte kasabaya gittiğine inanmak daha kolaydı. Golf arabasından indiğimde içeri girdim ve neredeyse anında kalbim daha hızlı atmaya başladı. görmezden gelmeye çalışarak, iyileşmekte olan başparmağımı tutup karşılayarak beynimi oyaladım. Oğlumun odasına girip komodinden kremi aldım ve geldiğim gibi hızla evden çıktım.

Golf arabasına oturdum, direksiyonu tuttum ve nefesimi tutmaya çalıştım. Evin içinde geçirdiğim bir saniye bile içimdeki rüzgârı biraz olsun dağıttı. Bugünlük haplarım bitmişti, bu yüzden duygularımı zorlamalıyım ya da

Hastaneye bir kez daha gitmem gerekecekti. Otuz sekiz yaşındayken hislerimi ve duygularımı düzenlemek için ilaca ihtiyaç duymam utanç vericiydi. Ailemden hiçbiriyle bu konu hakkında konuşamıyordum. Kardeşim Dymon, babamız onu on altı yaşında gönderdiği için ailenin yüz karası olduğunu düşünüyordu ama asıl yüz karası bendim. Bu benim için daha da kötüydü çünkü ailemin yanında olduğum için onların benim etrafımda yumurta kabukları üzerinde yürüdüklerini görüyordum.

Diesel'i arayıp Winter'dan bahsetseydim bana güler ve "Sana söylemiştim" derdi. Dymon'ı kesinlikle aramayacaktım çünkü Winter'dan hiç hoşlanmıyordu ve beni *delirtenin* o olduğunu iddia ediyordu. Bana onu terk etmem gerektiğini söylemesini duymak istemiyordum. Denim'i arayıp bu konuda onunla konuşamazdım çünkü o da Dymon'un ifade edeceğine inandığım aynı duyguları tekrarlardı. Demetria kendimi en yakın gördüğüm kardeşimdi çünkü farklı muamele gören sadece ikimizdik ama bu farklıydı. Ona söylersem Denim'e söyleyeceğini, onun da Dymon'a söyleyeceğini, Dymon'un da Diesel'e söyleyeceğini ve bir sonraki aile yemeğinde neler olduğunu öğrenmek isteyene kadar herkesin garip davranacağını ve küçümseyici yorumlar yapacağını hissediyordum. Genelde böyle olurdu ve bu yüzden birçok şeyi içimde saklardım.

Kendimi toparladıktan sonra bahçemden çıktım ve sahile doğru yola koyuldum. Çok uzak bir yol değildi ve rüzgâr da iyi hissettiriyordu. Telefonum çaldığında saatime baktım ve Diesel'in aradığını gördüm.

"Evet," diye cevap verdim.

"yapıyorsun?"

"Yok bir şey, Donovan' biraz krema bırakmaya gidiyorum.

Geri mi dönüyorsun?"

"Hayır, şu anda değil. Hâlâ ofisteyim. Aslına bakarsanız, dinleyin... Sizi aradım çünkü şu andan iki haftaya kadar, büyük ya da küçük fark etmeksizin her makbuzun sisteme taranması gerekecek, eğer henüz taranmamışlarsa. Denetleniyoruz ve tarım için finansal hesaplar yapmak biraz zor."

"Demek büyük matematikçinin yapamayacağı bir şey var."

Kıkırdadı. "Zor olduğunu söyledim, yapamayacağımı değil."

"Evet, seni anladım. Önümüzdeki hafta içinde bunu yapmak için biraz zaman ayıracağım. Belirli bir teslim tarihi var mı?"

"Tercihen en kısa sürede, böylece ekibin üzerinde sağlayabilirim, ama en geç iki hafta içinde."

"Bahse girerim. Ne zaman dönüyorsun?"

"Birkaç gün içinde döneceğim. Bana daha erken ihtiyacın var mı?" "Hayır, ben iyiyim."

"Güzel. Seninle sonra konuşuruz; karım arıyor."

"Tamam," dedim ve aramayı sonlandırdım.

Sahildeki barlardan birinin önünden geçiyordum ve Winter'ın arabasını fark ettim. Bir parçam durmak istedi ama durmadım. Tanıdık bir his göğsümde yükselmeye başladı, ben de önüne geçememe ihtimaline karşı ailemin evine daha hızlı gidebilmek için pedala bastım.

Sadece nefes al. Sadece nefes al. Sadece nefes al.

Ailemin golf arabasının yanında frene bastım ve neredeyse benimkinden düşüyordum. Panik ataklarımın çok hızlı bir şekilde arttığı, boğazımın kapandığını ve her nefesin son nefesimmiş gibi hissettirdiği zamanlar oluyordu. Tökezleyerek kapıya doğru ilerlerken boğazıma masaj yaptım ve tokmağı çevirmeden önce kapıya vurdum. Birinin kapıyı açmasını beklerken bir yandan volta atıyor bir yandan da boynuma masaj yapıyordum. Annem kapıyı açar açmaz onun yanından hızla eve girdim ve banyoya yöneldim. Soğuk suyu açtım, titreyen ellerime biraz su aldım ve yüzüme sıçrattım. Yüzümü üçüncü kez yıkadıktan sonra fazlasını başımdan aşağı ovuşturdum.

Kapıdaki birkaç tıkırtı dikkatimi çekti. "Declan, iyi misin?" Annem kapının dışında sordu.

"Evet, iyiyim," diye normal bir şekilde boğuk bir ses çıkardım.

Sessizdi ama hâlâ kapının dışında olduğunu biliyordum. Gözlerimi kapattım ve sevgilimin başka bir adamla dışarıda olmasından başka bir şey düşünmeye çalıştım. Birkaç dakika sonra kulaklarımdaki gümürtü yavaşladı, göğsüm ve boğazım gevşemeye başladı. Kendime geldiğimi hissettiğimde banyodan çıktım ve babamı, oğlumu ve yeğenlerimi mutfakta buldum. Babam mutfak masasının üzerine eğilmiş, pizza kesicisini ev yapımı bir pizzanın üzerinde gezdiriyordu. Donovan, Deija ve Dymani'nin gözleri fal taşı gibi açılmış, mutfağa girdiğimi fark etmeden pizzaya takılmışlardı.

Bana baktı. "Hey, evlat. İyi misin?"

"Neden herkes bana iyi olup olmadığımı sorup duruyor?" diye tükürdüm.

Pizzayı kesmeyi bıraktı ve bana baktı. Yüz ifadesi okunamıyordu ama torunlarının önünde söyleyemeyeceği bir şey düşündüğünü biliyordum.

"Büyükbaba, ," diye ısrar etti Donovan. "Açlıktan ölüyorum." Tekrar pizzaya baktı ve dilimlemeye devam etti.

"Şey, oğlum. İyi olup olmadığını soruyordum çünkü seni bir süredir görmemiştim ve birkaç gündür seninle konuşmamıştım. Diğer herkesin neden iyi olup olmadığını sorduğunu anlamıyorum."

Ellerinin tozunu alarak bana dönmeden önce pizzalarını tabaklarına koydu.

"Şimdi, bilmem gereken bir şey olup olmadığını öğrenmek istiyorum, böylece iyi olup olmadığını sorabilirim."

Başımı salladım.

Babamla ilişkim en başından beri olmasını istediğim gibi olsa da, ona Winter'dan bahsetmek istemiyordum. Birçok şeyi berbat etmiştim, bu yüzden Winter'la olan ilişkim yürümesini istediğim... *ihtiyaç duyduğum* tek şeydi. Bir noktada, tüm ailem ilişkimize karşıydı. O kadar kötüydü ki annem bile tereddüt etmeye başlamıştı. Bu ilişkinin yürümesine ihtiyacım vardı. Bir şeyleri bir arada tutabileceğimi kanıtlamalıyım. Evet, koruyu ayakta tutuyordum ama bunun her şeyden çok Bay Görev olduğunu düşündüklerinden emindim.

"Bu durumda, oğlun ve yeğenlerinin yaptığı, büyükbabalarına kalp krizi geçirecek bu lezzetli ekstra etli et sever pizzadan biraz almak ister misin?" diye sordu Deija'nın burnuna vurarak sırtmasını sağlarken.

"Evet, bir dilim alacağım."

Bana bir tabak uzattı ve bir dilim pizza koydu. "Viv!

Neredesin?" diye bağırdı.

"Buradayım," diye karşılık verdi, köşeden dönerken.

Babamın yanında durmadan önce bana endişeli anne bakışını attı. Onların evliliği ya da evliliğinin olmaması da benim ilişkim kadar kafa karıştırıcıydı, bu yüzden şu anda herhangi bir tavsiye istemek için yanlış kişilerdi. Annem babamla evliyken başka bir adamla birlikte oluyordu ve şaşırtıcı bir şekilde babam bunu beklediğimden daha iyi karşılıyordu. Kabul ediyorum, bunu hak ediyordu ama bu konuda bu kadar soğukkanlı olacağını hiç düşünmemiştim. Evlilikleri açık evlilik sayılabilirdi, bu yüzden belki ona bunu sorabilirdim ama bir şey söylemeye hazır değildim.

"Donovan, eve ne zaman geliyorsun, bütün hafta meşguldün. Seni özlemediğimi nereden biliyorsun?"

Güldü. "Ben de seni özledim baba. Biliyorsun, amcamlarda yatak paylaşabileceğimiz kadar büyük. Evde sadece sen ve annemle olmak çok sıkıcı."

"Ouch."

Güldü. "Üzgünüm, baba."

"Evet, evet, evet."

Yanlış yaptığım pek çok şey vardı ama baba olmak bunlardan biri değildi. Donovan başıma gelen en güzel şeydi. Sadece dokuz yaşında olmasına rağmen süper zeki ve komikti. Bazen Winter'la yarattığımız şeye hayranlıkla bakardım. Onun kadar zeki olduğu sürece bu işi sürdüremeyeceğimizi biliyordum. Cevaplarını bilmediğim sorular sormaya başladılar.

Saatim titrediğinde ona baktım ve Kemba'nın bana bir mesaj gönderdiğini gördüm.

Kemba: *Seaside'a gel. adın yazan birkaç fotoğrafım var.*

Seaside, Citrus Grove'un ana bariydi, turistlerin çoğunlukla takıldığı yerdi ve Winter'ın arabasının park ettiğini gördüğüm yerdi. Winter'ı görmüş ve benim de görmemi istemiş olmalıydı. Zaten utanmıştım çünkü bütün hafta ne kadar keyifsiz olduğumu fark etmişti. Kendimi iki arada bir derede kalmış gibi hissediyordum çünkü kimsenin bilmesini istemiyordum. Eğer ortaya çıkarsam, onu başka bir adamla görerek muhtemelen ikimizi de utandıracaktım. Eğer gitmezsem, muhtemelen Quinci'ye söyleyecekti. Bir şeyler uydurmaktan başka çarem yoktu.

Ona mesaj atmak için telefonumu cebimden çıkardım.

Winter'ı görüyorsun. Bu onun kuzeni.

Kemba: *Hayır, yok. Ginger bu gece çalışıyor. Serbest atışlar.*

Bunu temizlemenin bir yolu yoktu, bu yüzden ona gerçeği söylemek zorunda kalacaktım ve bunu bir sır olarak saklamasını umacaktım.

Bana bir dakika ver.

"Oğlum, işler nasıl?" diye sordu babam.

"İşler iyi. Hasat zamanı geldi ve kısa süre önce EastRose'daki bir market zinciriyle birkaç milyon dolarlık bir sözleşme imzaladım."

"Ne!" O ve annem çığlık attılar. "Ne zaman? Yani, neden hiçbir şey söylemediniz? Bu harika bir haber," diye devam etti.

Ellerini havlusuna sildi ve ayağa kalktı.

"Ayağa kalk da bir erkek gibi elini sıkayım."

Ayağa kalktım ve elini sıktım. "Anlaşmayı geçen hafta tamamladım. Önemli bir şey değil."

"Evet, bu büyük bir mesele Declan."

Oturmak yerine eğildim ve Donovan'ı başının üstünden öptüm.

"Kutlamak için Seaside'a gidip birkaç kadeh içeceğim."

"Tamam, baba. için tebrikler," dedi Donovan ağzı pizza doluyken.

"Teşekkür ederim evlat. Gerçekten minnettarım."

Yeğenlerimi başlarının öperken annem ve babam gözlerini benden ayırmadı. Babama yaklaştığımda beni kucakladı.

"Seninle gerçekten gurur duyuyorum oğlum."

"Teşekkür ederim baba. Bunu senden duymak gerçekten çok anlamlı." "Bir şey değil. Ben gitmeden önce baş başa bir görüşme yapalım." "Tamam, ne zaman gidiyorsun?"

"Greysen yakında doğacak, yani muhtemelen bir süre daha doğmayacak." "Hımm," diye mırıldandı annem.

Babam ve ben ona baktık. "O da neydi anne?"

"Hiçbir şey. Gel sarıl bana. Senin adına çok mutluyum. Lütfen seni kutlamamıza izin Declan."

Bana sarıldı ve yanağımdan öptü.

"Tamam, yakında herkese söyleyeceğim," dedim. "Güzel. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum anne."

Evden çıktım, golf arabama bindim ve bara doğru yöneldim. Her şey olup biterken, ailemin benimle gurur duyduklarını söylemeleri iyi hissettirdi. Yaklaşık bir yıldır EastRose anlaşması üzerinde çalışıyordum. Bu konuda sessiz kalmıştım çünkü başarısız olursa kimsenin haberi olmayacaktı. Evrakları bir hafta önce gönderdiler ve kardeşlerimin onaylamaması ihtimaline karşı bir şey söylemeden önce bu sevincin tadını çıkarmak istedim. Seaside'a girdiğimde Winter'ın arabasının hâlâ aynı yerde olduğunu görünceye kadar gülümseyecek bir şeyim vardı. Golf arabamı bilerek onun arabasının yanına park ettim.

İçeri girerken Kemba beni fark etti ve elini kaldırdı. Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümseyen ve bana el sallayan kadınlara başımı salladım. Benimle flört eden kadınlara yabancı değildim ama hiçbiri beni etkilemiyordu. Eğer her hafta farklı bir kıza asılmak isteseydim, bunu yapabilirdim. İlgi güzel olsa da Winter'a asla böyle bir saygısızlık yapmazdım. Gözlerim etrafta kızıl saçlı kızı aradı ama etrafta yoktu.

Ben ona yaklaşırken Kemba tabureden atladı. "N'aber oğlum?" Bana baktı.

"Bir bok değil."

Tekrar oturduk ve Ginger'a el salladı.

"Ne demek bok değil? Bay Quest'le konuştum. Yeni bir anlaşma yaptığın için bir zam daha alacağımızı söyledi. Neden hiçbir şey söylemedin?"

Ginger bize yaklaştı. "Hey, yakışıklı. Ne alıyorsun?"

Kemba bana bakmadan önce ona, "Ginger, adamıma iki shot Jager ve bir bardak Johnnie Walker Black getir," dedi. "Ama hayır, ne zaman siz New York zencilerini çözdüğümü düşünsem, bana bir falsolu top atıyorsunuz. Yıllar geçti ama bazen hâlâ kardeşin Quinci konusunda beni ölçüp biçiyormuş gibi hissediyorum."

Başımı sallarken kıkırdadım. "Sen neden bahsediyorsun, dostum?"

"Kolay arkadaş edinemediğinizi biliyorsunuz ama sorun değil. Anlıyorum. Bu hafta izinliydin ve bir içkiye ihtiyacın olduğunu düşündün. Şu sözleşme meselesi seni böyle strese mi soktu?"

"Pek sayılmaz. Sadece bir sürü yasal jargon, tat testi ve nasıl sevk etmek istediğimizi test etmekle geçti. Bir yılı aşkın süredir üzerinde çalışıyorum."

"Bu çılgınca ama bizim için iyi, değil mi?" "Evet, öyle."

Ginger içeceklerimizi getirdiğinde Winter'ı görebilmek için güverteye baktım ama orada değildi. Sahile bakmak mantıklı değildi çünkü hava çok karanlıktı. Nerede olduğunu merak etmeye başlarsam, endişelenmeye başlayacaktım.

"Keyfinize bakın çocuklar." Bana göz kırptı.

Uzaklaştığında, gözlerim onun kalın yuvarlak kıcına kaydı. Başımı hafifçe sallayarak başka tarafa baktım. Winter'la yaşadıklarımız ne olursa olsun, bunu yapabileceğimi sanmıyordum.

Bardaklara vurduk ve içkilerimizi geri fırlattık.

"Anlaşmayı nasıl kutlayacaksın? Bir tatile ihtiyacın var, kardeşim. Küçük adam okula dönmeden önce kız arkadaşınla birlikte pahalı bir tatile çıkın, çünkü-oh, işte kızıl saçlı kızınız orada."

Baktığımda Winter'ın koridordan çıktığını ve birkaç adım arkasında bir adamın onu takip ettiğini gördüm. İkisi de darmadağınık ve ter içinde görüldüğü için ne hakkında hiçbir şey yanlış anlaşılamazdı. Bizi hiç fark etmeden güverteye doğru yürüdüler. Birden kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi oldu.

"Kuzeni, ha?" Kemba mırıldandı, sonra bardağını yere bırakıp ayağa kalkmadan önce bardağından bir yudum aldı. "Kuzeni mi? Ne sikime hâlâ oturuyorsun? Gidip şu zenciye yakalayalım."

Başımı salladım. "Dikkat çekmek istemiyorum. Sadece..." Durakladım ve boğazımı temizledim.

"Sadece ne?"

Kelimeleri bulamadım. Kemba'ya çok hızlı ayağa kalkarsam muhtemelen bayılacağımı söyleyemedim. Güvertenin arka köşesine, tam görüş alanımıza oturmuşlardı. Masanın aynı tarafına oturdular ve sanki sadece banyoda birlikte değillermiş gibi onu öpmeye başladı. Winter birinin ona dik dik baktığını hissetmiş olmalı ki gözleri benimkileri bulmadan önce etrafına bakındı. Yakalandığını anlayınca gözleri doldu. Ona baktı ve eşyalarını toplayıp masadan kalkmadan önce bir şeyler söyledi. Adamın, sanki bir ödül kazanmış gibi sırtarak onun masadan uzaklaşmasını izlemesini izledim. Bardağını eline aldığı anda bana doğru uzattı, sonra içkisinin kalanını geri fırlattı.

"Yok artık. O senin korkak olduğunu düşünüyor, adamım,"

diye tersledi Kemba. "Kemba-" diye başladım.

"Kahretsin, unutmşum. Senin adın bir marka. Sen onun kıcını tekmeleyemezsin ama ben tekmeleyebilirim."

Adam ayağa kalktı, masaya biraz para bıraktı ve güverteden sahile doğru yürüdü.

Kemba onun peşinden gitmeye başlayınca omzunu tuttum. "Dostum, yapma..."

Elimden kurtulup güverteye çıktı ve tırabzanın üzerinden atlayarak peşinden gitti. Kemba'nın avucunun çenesine değdiği anı duydum.

"Ooh, kahretsin," diye bağırdı biri. "O zenci'yi tokatladı!" Kemba,

"Orospu, zenci, burada o oyunu oynamayız," diye tersledi.

Göremiyordum ama bir kemik çatlaması ve cesedin düşmesi gibi bir ses duydum.

"Lanet olsun. Çok soğuk Kemba," dedi bir adam.

Birkaç dakika sonra Kemba, herkesin ona baktığını umursamadan tırabzanın üzerinden geri atladı.

"Onun kuzeni olmadığı kesin, ha?" dedi taburesine çökerek. "Ne sikime orada oturup aptal aptal bakıyorsun da kızın..." Başını salladı ve Ginger'a bize doğru el salladı.

"Bu yüzden mi gittin? Kızın seninle mi takılıyor?" "Aynı şeyi tekrar mı içiyorsunuz, çocuklar?" Ginger sordu.

Kemba başını salladı ve o da uzaklaştı.

"Quinci'ye söyleme dostum. Kardeşlerimin henüz öğrenmesini istemiyorum."

"Neyi biliyorsun?"

İçimi çektim. "Açık bir ilişki istedi."

Kaşları birbirine çatıldı. "Açık ilişki mi? Bu da ne demek oluyor?"

"Başka insanlarla görüşmek ama yine de benimle kalmak istiyor." Kafası neredeyse yerinden çıkacaktı. "Sadece o mu?"

"Benim de yapabileceğimi söyledi."

"Peki neden bunu ben onun kışını önce söylemedin?" Omuz silktim.

"Çünkü istemiyorum."

"O zaman kafam karıştı."

Ginger geldi ve içkilerimizi getirdi. "Kem, bebeğim, elin için biraz buz getirmemi ister misin?"

"Lütfen ve teşekkür ederim anne," dedi.

Keşke daha sert bir şeyim olsaydı diye düşünerek iki kadehi de arka arkaya içtim. Artık biliyordu, bu yüzden gerçeklerden daha fazla kaçamazdım.

"Elimi kestikten sonra eve gittiğim zamanı hatırlıyorsun. Biriyle telefonda seks yapıyordu ve bu konuda tartışmıştık. O gece bana açık bir ilişki yaşamak istediğini, bunun bizi daha güçlü yapacağını ve bunun gibi saçmalıklar söyledi."

"Bu çılgınlık. Sen hayır dedin ve o yine de mı?"

Elimi salladım.

"Peki, ne yapacaksın?"

"Mannn..." İçkimin bir kısmını içtim.

"Bir dakikadır birliktesiniz ve belki de bir değişiklik yapmanın zamanı gelmiştir, ama ikiniz de bunu kabul etmelisiniz. Onu başka bir adamla her gördüğünde bu seni öldürecekse ve onu terk etmek istemiyorsan, o zaman ortak bir noktada buluşmalısınız. Bunu sana söylüyorum çünkü senin nasıl bir adam olduğunu biliyorum. Düz dantel. Sadece kız arkadaşında gözü olan tiplerden. Declan, bu işin sonu senin için iyi olmayacak. Bu seni delirtecek. Bunun size nasıl yardımı olacak?"

"Bilmiyorum. Birkaç ay denememizi istiyor. İlişkiyi tekrar bitirdiğimizde benimle evlenecek ve bana bir bebek daha verecek."

İçkisinden büyük bir yudum aldı ve başını salladı.

"Ne? Dürüst ol. Bu, biriyle olan ilişkim hakkında şimdiye kadar olduğum en dürüst şey. Bunu kardeşlerime söyleyemem. Günlerce şaka yaparlar."

"Ee, zenci," diye güldü. "Kardeşler bunun içindir, ama-"

"Kemba." Birisi adını bağırdı.

Elleri kalçasında, başı yana eğik duran şerifi görmek için yanından geçip baktım. Adam Kemba için polisi aramış olmalıydı. Bana başını salladı ve tekrar Kemba'ya odaklandı. Bay Percy Citrus Grove'daki az sayıdaki polis memurundan biriydi.

"Biliyorum, biliyorum Bay Percy. Eve gidip uyumak üzereyim," diyerek onu başından savdı.

Saatim titredi ve Winter'dan büyük harflerle eve gelmemi söyleyen bir mesaj aldım.

"Evet, zaten eve gitmem gerekiyor."

"Tamam."

Bardağımı aldım ve içkimin geri kalanını içtim.

"Hey, Kemba. Aklıma bir şey geldi. Winter'ı gerçekten burada görmedin mi?"

Başını iki yana salladı. "Böyle bir şey görmene izin vermezdim, kardeşim," dedi ayağa kalkarak.

"Onu tanıyor muydun?"

"Hayır. Kulağımı sokaklara dayayıp size bir şeyler söyleyebilirim."

Ginger geldi ve bardaklarımızı aldı. "Tamam çocuklar, bir dahaki sefere görüşürüz. Ve Kem, bebeğim, beladan uzak dur. Sen benim en iyi bahşişçimsin."

Ona bir öpücük verdi ve kızardı. Kapıdan çıkıp golf arabama doğru yürüdük. Arabaya bindim ve çalıştırdım.

"Seni ister misin, kardeşim?"

"Yok, ben iyiyim ama canının yandığını falan biliyorum çünkü şu anda hareket etmesi çok çılgınca. Eğer dürüst fikrimi istersen-"

"Affedersiniz?"

İkimiz de döndüğümüzde genç bir kadının yüzünde gergin bir ifadeyle orada durduğunu gördük. Birkaç kız daha kapının yanında toplanmış duruyordu, sanki en cesur askerlerini kirli işlerini yapmaya göndermişlerdi.

"Merhaba. *Birlikte* misiniz?"

"Affedersiniz?" Kemba neredeyse gücenmiş gibi cevap verdi.

"Şey..." diye kekeleydi.

"Şaka yapıyorum, Lil' Mama. Ne ?" diye sordu.

Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Şey, birkaç günlüğüne buradayız ve buluşup bize şehri gezdirmek istersen numaramı alabilirsin."

Kadın yaklaştı ve ona bir kâğıt uzattı; üzerinde numarasının yazılı olduğunu tahmin ediyorum. Onu izlediğimizi bildiği için adımlarını hızlandırarak uzaklaştı.

"Gördün mü? Ben de bunu söyleyecektim. Evren sana oyunu onun oynadığı gibi oynaman gerektiğini söylüyor. Özellikle de ondan ayrılmayacaksan."

Telefonum çaldığında, teyit etmek için saatime bakmadan önce Winter olduğunu biliyordum.

"Eve git, dostum. Sonra görüşürüz."

Geri dönüp eve gitmeden önce beni tekrar sarhoş etti. İçkinin ve rüzgârın verdiği sarhoşluk beni ayakta tutan ve beynimi sakinleştiren tek şeydi. Bahçeme girdiğimde oturma odasının ışığı yanıyordu, bu yüzden Winter'ın beni beklediğini biliyordum.

Golf arabasından iner inmez ön kapı açıldı ve Winter verandaya çıktı.

"Bu ne cüret!" diye bağırdı.

Evin içinde onun yanından geçip mutfığa girdim. Buzdolabını açarak bir şişe su çıkardım ve açtım.

Winter kapıyı sertçe itti ve geri sıçramama neden oldu. Yüzüme doğru geldiğinde, ondan uzaklaştım.

Mutfaktan çıkıp oturma odasına doğru yürürken arkamdan "Buna hakkın yoktu!" diye bağırdı.

Annemin bana öğrettiği şeylerden biri, sinirlendiğimi hissettiğimde çekip gitmem gerektiği idi. Benimle kavga etmesinden, ona vurmam için bana meydan okumasından nefret ettiğimi biliyordu. Winter'ın beni gerçekten kızdırmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Sevgilimin beni aldattığını öğrenmekten, bunu kendi gözlerimle görmeye kadar, sevmem gereken biri için asla hissetmemem gereken bir sürü boktan şey hissettim. Onları birlikte gördüğümle ilgili saçma bir yalanla beni yatıştırmaya çalışmak yerine diğer zencinin kışına tekme yemesi için çılgılık attığına inanamıyordum.

Beni sırtımdan itti. "Declan! Seninle konuştuğumu duymuyorsun!"

Kısa bir süre durdum ve yüzümü ona döndüm. "Bu yüzden mi açık bir ilişki istedin, halka açık bir yerin tuvaletinde becerilmek için mi?"

"Bana son yirmi yılda gösterdiğinden daha fazla tutku gösterdiğin kesin."

Başımı salladım. "Tutku. Sana orospu gibi davranmak tutku mu? Siktir git buradan Winter. Ne yaptım bilmiyorum. Ya da ne yapmadım da böyle davranmak istedin bilmiyorum ama özür dilerim. Başka ne diyeceğimi bilmiyorum ama daha iyisini yapacağım. Sadece ne yapmamı istediğini söyle. Ne yapmamı istediğini söyle, ben de yapayım."

"Sorun da bu Declan. Sana söylemek zorunda değilim!"

Ondan uzaklaşıp duvara yaslandım. "Neyi düzeltmem gerektiğini bilmezken bir şeyi nasıl düzeltebilirim Winter?"

Alay etti. "Declan, sana defalarca söyledim ve artık konuşmayacağım."

İç çekerek duvardan aşağı kaydım. "Yani banyolarda başka erkeklerle sevişmeni sorun etmem mi gerekiyor? Winter, ailem. İş arkadaşlarım. İlişkimiz. Bunların hiçbirisi umurunda değil mi? Seni nasıl gösterdiği mi? Beni nasıl gösterdiği mi? Senin lanet oğlun!"

Cevap vermedi.

"Neredeyse dizlerimin üzerine çökmüş, bunu düzeltmek için ne yapmam gerektiğini söylemen için sana yalvarıyorum ve senin bana söyleyip durduğun tek şey başka bir zenciyle yatmanın çözüm olduğu."

Dişlerini öptü. "Sana bir soru sorabilir miyim Declan? Ve bana dürüstçe cevap vermeni istiyorum."

Ona baktım.

"Başka erkeklerle yatmamı gerçekten önemsiyor musun, yoksa sadece ailenin öğrenmesini mi istemiyorsun? Bence öyle. Beni, bu ilişkiyi ya da bunların hiçbirini önemsedığın için değil, sadece kardeşlerinin öğrenmesini istemiyorsun."

"Kış."

"Hayır." Parmaklarını şıklattı. "Çok uzun zamandır bana sadece tahammül ettiğini biliyordum. Beni sevdin, evet. Bana iyi davrandın, evet. Babalık işini mükemmel yaptın. Fotoğraflarda harika görünüyoruz. Her kadın için sözde mükemmel bir erkek. Evet, bunu yapman gerekiyordu ama bunu sadece kardeşlerine ve babana inat yapıyorsun. Eğer beni takas edip ailenin tepkisiyle baş edebilseydin, bunu uzun zaman önce yapardın."

"Bu da nereden çıktı Winter? Daha önce hiçbir şey hissetmemiştim."

."

"Sakla onu! Ve sonra, iyi gittiğimizi hissettim. Deniyordun bir şekilde kendiniz olun ve sonra birer birer buraya taşındılar, çoğunlukla

ve sen bu robotik kabuğuna geri döndün ve ben artık buna katlanamıyorum."

Duvara baktım, keşke söylediği her şeye itiraz edebilseydim. Her zaman onları kıskandığım için benimle alay ederdi ama ben kardeşlerimi kıskanmıyordum. Kıskançlıktı. Kardeşlerimi kıskanıyordum. Onların her şeye sahip olmasını istiyordum, ben de o şeyleri istiyordum. Ailece etkinliklere gittiğimizde her zaman '*diğer Tehlikeli*' kardeş olmanın nasıl bir şey olduğunu kimse bilmiyordu. Onlar yanıma geldiğinde, kendimin bir kabuğu olmak daha kolaydı.

Boğazımı temizledim. "Özür dilerim Winter," diye boğuk bir ses çıkardım. "Her zaman öylesin. Her zaman öylesin."

Yanağımın içini ısırđım. "Peki, şimdi ne olacak?"

İç çekti. "Sanırım *sorma, söyleme* politikası uygulayabiliriz. Ben bilmek istemiyorum, eminim sen de bilmek istemiyorsundur. Kendimle vakit geçirirken tamamen bize odaklanacağım. Tedbirli olacağım. Sanırım bu kadar. Aile her şeyden önce gelecek, bu yüzden annelik görevlerimi ya da kız arkadaşlık görevlerimi bir kenara bıraktığımı düşünme. Ayrıca arkadaşlarının beni her gördükleri erkeğı dövmelelerine izin veremezsin. Ayrıca seninle alay etmelerine de izin vermeyeceğim. Bu iğrençti."

Başka erkeklerle birlikte olduğı için sesi ne kadar heyecanlıydı, midem bulandı. Sanki kendini tutamıyor gibiydi.

"Her erkek mi? Birden fazla erkek mi olacak?" Başım zonklamaya başladı.

"Evet, belki, bilmiyorum," dedi omuzlarını silkerek.

Beni birkaç farklı erkekle aldatmayı planlarken bu kadar rahat davranmasına inanamayarak başımı salladım.

"Bak Declan, çok uzun bir süre kendim olamadım. Kendimi kaybettim. Sonra sen beni bu klostrofobik kasabaya getirdin ve artık düşüncelerimden kaçamıyorum. Burada boğulduğumu fark etmedin bile Declan."

Onun üzerinde ayağı kalktım. "Boğulduğunu fark ettin mi? Winter, buraya uyum sağlamaya *çalışmadın* bile. Quinci seni burada iyi hissettirmek için her şeyi yaptı ama sen bunun kıymetini bilmedin. Geçenlerde senden okula dönüş festivaline yardım etmen istendi ama sen annelik görevlerini bırakmayacağını söyleyerek cevap vermedin."

"Görünüşe göre Quinci ile çok konuşuyorsunuz, ha?"

Başımı sallayarak ondan uzaklaştım ve o da hemen beni yatak odamıza kadar takip etti.

"Ne kadar çok fazladan konuştunuz, ha? Beni hamile kalmaya zorladığınıza göre Greysen'la da çok konuşmuş olmalısınız," diye tersledi.

Dönüp ona baktığımda durdu ve söylediklerinden pişmanlık duyarak bana baktı. İlgilenmek yerine banyoya girip kapıyı kapattım ve o kapı kolunu çeviremeden kilitledim. Ne yaptığını biliyordum. Çılgınca suçlamalarda bulunarak işleri benim üzerine yıkmaya çalışıyordu, böylece sonunda tamamen farklı bir konuda tartışacaktık.

"Declan!" Kapıyı yumrukladı. "İşte sana hep bundan bahsediyorum. Her zaman zor konuşmalardan kaçırıyorsun çünkü bir bokla nasıl başa çıkacağını bilmiyorsun ve sonra da suçu lanet olası anksiyetene atırıyorsun!"

Onu görmezden gelerek suyu açtım ve diş fırçamı aldım.

"Ve sonra beni başka bir adamla gördün ve orada öylece oturup aptal aptal baktın! Benim için dövüşüyormuş *gibi* yapmaya bile çalışmadın! Arkadaşının kirli işlerini yapmasına izin verdin!"

Cevap vermedim. Bir bakıma haklıydı ama otuz sekiz yıllık hayatım boyunca bir kadın hakkında başka bir erkeğe hiç yaklaşmamıştım ve şimdi de yaklaşmaya niyetim yoktu. Sikişmeye devam edeceği bir adamla kavga başlattığım için aptal gibi görünecektim. Kendimi hissettiğimden daha da büyük bir aptal gibi görünmemi istiyordu.

"Kapıyı aç ve benimle bir erkek gibi konuş Declan, lanet olsun!"

Dişlerimi fırçalamayı bitirdikten sonra kapıyı açtım ve o hâlâ elleri kalçalarında orada duruyordu. Bir an için zihnim yirmi yıl öncesine, bir partide bana yaklaşan on yedi yaşında, utangaç, 1.80 boylarında, güzel kahverengi bir kıza gitti. Sonumuzun böyle olacağını hiç tahmin etmemiştim. Ona baktım, hâlâ buraya nasıl geldiğimizi anlamaya çalışıyordum.

İç çekti. "Declan, bundan sonra ne söz verdiğimi unutmadım."

Bunu söylemek ona acı veriyor gibiydi, ben de başımı salladım ve oradan uzaklaştım. Bir yanımda bunun bizim için sonun başlangıcı olduğunu biliyordu ve Winter'ı kaybetme düşüncesi canımı yakıyordu ama kendimden çok oğlumuz için endişeleniyordum.

ELLE

Başını yastığa koymuş uyurken Greysen'in başındaki son örgüyü bitiriyordum. Doğum tarihi hızla yaklaşıyordu ve doktoru ona minimum yatak istirahati vermişti. Kocasını Diesel, *yatak* istirahatini duymuş ve bu konuda katı olmaya karar vermişti. Yatak istirahati onun için neredeyse lüks bir tatildi çünkü her gün yanında bir ebe, doula ve bakıcı vardı ve kızları Deija geceleri Dymon ve Quinci ile geçiriyordu. Tek başına yapması gereken tek şey tuvaleti kullandıktan sonra temizlenmekti. Yatak istirahatinde olduğu için evine gelip saçlarını yıkıyor ve bakım yapıyordum. Bu kez saçlarını örmeyi planlamıştım, böylece en az bir ay boyunca saçları için endişelenmek zorunda kalmayacaktı.

Saçına ve kafa derisine beş yıldızlı tedavinin ortasında uyuyakalmıştı. Küçük Diesel ona cehennemi yaşıtıyordu, minimum yatak istirahatine alınmasının ana nedeni de buydu. O kadar bitkin düşmüştü ki, bir yerine iki tane büyüdüğünü düşünmüştük, ancak çocuğun on kiloya yaklaştığı doğrulandı ve bunun her zerresini hissediyordu. Bu yüzden kız kızı geçirdiğimiz kısıtlı zaman sırasında uyuyakalmasına çok kızmadım.

"Hmm? Ne dedin sen?" Greysen mırıldandı.

Güldüm. "Kızım, neredeyse iki saat önce üzerimde uyuyakaldın." Başımı salladım. "Kıçının kalın saçlarını ayırırken bile uyudun."

"Aman Tanrım, Elle, üzgünüm. Bu koca kıçlı çocuk beni yıpratıyor. Onu dışarı çıkarmak için babasıyla seks yapmak dışında her şeyi yapıyorum," dedi ve sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum.

Ben ve Greysen küçüklüğümüzden beri arkadaşlık ve birlikte birçok mücadele ve kalp kırıklığı yaşadık. Onu mutlu görmek ve bir prenses gibi muamele görmek beni mutlu ediyordu. Neredeyse iki yıldır Diesel'le evliydi. Adam onun bastığı yere tapıyordu ve o da bunu hak ediyordu, özellikle de eski kocasının ona davranışlarından sonra. Ondan sonra Grey's bir okuldan eğitim alanında lisans ve yüksek lisans derecelerini almış ve bebek doğduktan sonra onu bekleyen bir öğretmenlik işi bulmuştu. Aptal eski kocası ve o sürtük kuzeni hakkında son duyduğumuz şey, Diesel yüzünden Citrus Grove'da görülmekten hâlâ korktuklarıydı ki bu ikimizin de ruhunu memnun etti.

Kadın esnedi. "Elle, ben uyumadan önce ne hakkında konuşuyordun... ah! Subayın ve karısı, evet. Sürekli aradığını mı söylüyordun?"

Dişlerimi öptüm. "Evet. Cevap vermemezlik edemem çünkü kamyonetim hâlâ onda. Kimde olduğunu bulabilmek için etrafı arıyorum, böylece gidip ödeyebilirim. Çıkamaz sokaklardan başka bir yere varamıyorum."

"Muhtemelen onlara siz aradığınızda hiçbir şey söylememelerini söylemiştir. Cevap verdiğinizde, konuşma ne hakkında?"

"Kısa tutmaya çalışıyorum ama kamyon dışında her şeyden bahsediyor. Beni kızdıracağını bildiği şeyleri sırf beni... bilirsin işte." "Hayır..."

Bilmiyorum. Kelimelerini kullan. Tanrım, özür dilerim. Arasında öğretmen olmak ve... *bilirsin işte.*" Sırtarak beni güldürdü.

O ve ben BDSM yaşam tarzına yoğun bir şekilde dahil olsak da, bazen bundan bahsettiğimizde hala kızarıyorduk.

"Onu aşışılmanımı sağlayacak şeyler söylüyor. Beni kızdırmak için fazla bir şey gerekmiyor ve benim üzerimden konuştuğunda, kamyonum dışında her şeyden bahsettiğinde, patlıyorum. Ona bir fındık verdim ve hala kamyonumun nerede olduğunu bilmiyorum. Geri aldığımda, onu her şeyden engelleyeceğim."

"Bence en iyisi bu olur. Yani... karısının yaptığı şey delilik. Bir yasaklama emrine ihtiyacınız olacağını düşünüyor musunuz?"

"Kızım, hayır. Benim yüzümden kariyerini mahvetmez. O kadar ileri gitmeden önce başka birini bulacaktır."

En azından ben öyle düşündüm. Ona parayı vermek için dükkânıma geldiğini söyledim ama parayı almam için beni zorladığını söylemedim. Kesinlikle onun hakkında uzaklaştırma emri çıkartmam için beni zorlayacaktı ya da kocasına söyleyecekti ki o da bu işi halledebilsin.

"Oh, güzel. Başka birini bulacaksın. Biliyorsun gelen kutun her zaman dolu."

"Öyle, ama bu deli zencileri incelemekten yoruludum."

"Ha?" Başını hafifçe çevirdi ve gözlerini kısarak bana baktı. "Ne?

Neden bana öyle bakıyorsun?"

Kalktım ve elektrikli su ısıtıcımı açmak için mutfığa gittim. Geri döndüğümde hala kısık gözlerle bana bakıyordu.

Koltuğa geri oturdum ve saçlarının uçlarını örmeye devam ettim. "Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Yuva kurmaya hazır olduğumu mu duydum?"

"Söylediklerimden bunu nasıl çıkardın? Babam mı aradı seni?"

Sırıttı, bu da muhtemelen onun da sıırıttığı anlamına geliyordu. Greysen'ı benim hakkımda konuşmaya bayılırdı.

"Hayır. Beni ve bebekleri kontrol etmek için aradı ama senden bahsetmedi, söz veriyorum."

Gözlerimi kısarak ona bakma sırası bendeydi.

"Hayır, cidden. Sadece söyleme şeklin öyleydi. Genellikle inceleme sürecinden geçmek zorunda kaldığında sesin sinirli çıkar ama bu gece sesin farklı çıkıyor."

"Dün gece Leah'nın burnunu kırmak zorunda kaldıktan sonra bunu düşünüyordum ama geldiği gibi gitti. Zencilerin ne dediğini biliyorsun, *benim ihtiyaçlarım var*."

Güldü. "Aman Tanrım, lütfen beni bu kadar çok güldürme."

"Sadece söylüyorum. Eve her gün aynı adamla gelmeyi umursamadığımı biliyorsun, ama biliyorsun ki bu benim gerçekliğim gibi görünmüyor Grey."

Kalktım ve elektrikli su ısıtıcısını almak ve kendime derin bir nefes almak için bir an vermek üzere mutfığa gittim. İlişkimizin yavaş ama emin adımlarla değişmekte olduğu bir sır değildi. Hâlâ çok iyi arkadaştık ve hiçbir şey bunun önüne geçemezdi ama gerçek şu ki o evli bir kadındı, yürümeye başlayan bir çocuğu vardı ve yeni bir bebek doğurmak üzereydi. Sonunda, farkında bile olmadan beni dışarı itmeye başlayacaktı. Yine de bu onun suçu olmayacaktı ve Diesel'in onu bekar ve çocuksuz arkadaşını geride bırakmasına neden olduğu düşüncesi aklımdan hiç geçmeyecekti. Doğal olarak, eşler ve anneler birbirlerine yönelirlerdi. Bir süre önce okula gittiğimizde ikimiz de bunu fark etmiştik. Tüm anneler çocuklarından ve yazlarından bahsediyor, aslında beni dışarıda bırakıyorlardı. Greysen hala odada olduğumu fark edene kadar iki saat geçmişti. Daha önce de söylediğim gibi.

kasıtlı olarak değil, doğal olarak gerçekleşirdi. Bu henüz yapmadığımız bir konuşmaydı ve sanırım ikimiz de kendi nedenlerimizle bundan kaçınıyorduk.

Odaya geri döndüm. "Şimdi Greysen, otur ve rahatına bak. Nasıl yaptığını biliyorsun. Ben ilk on örgüyü daldırana kadar bekleyecek ve boynunun nasıl ağrıdığını anlatacaksın."

Güldü. "Tamam, ."

Sandalyenin yanında durup onun rahatlamaya çalışmasını izledim. "Tamam, hazırım. Hayır, bekle." Tekrar hareket etti.

"Tamam, şimdi."

Saç örgülerinden birkaçını toplayarak yavaşça çaydanlığa batırdım. Greysen boğazını temizleyene kadar ani sessizlik çok gürültülü görünüyordu.

"Biliyor musun Elle, hiç alt profilini değiştirmeyi düşündün mü? Mesela, belki de bunun dışında bir ilişki aradığınızı ekleyin."

Havluyu elime aldım ve aynı anda sıkarak örgülerini yavaşça çıkardım.

"Kızım, açıkçası hayır. Dommes arayan erkeklerin çoğu değişmek istemez. Eğer çok eşli olmaya açık olsaydım, evet ama hayır."

"Ama-"

"Ama Bill Thomas gibi konuşmaya başladın. Sanki ben yaşlı, yıpranmış ve bekar ölecekmişim gibi davranıyor."

Bir kahkaha patlattı. "Dur, lütfen." Gülmemeye çalışarak karnını tuttu. "Elimden geldiğince hareketsiz kalmaya çalıştığımı biliyorsun, yoksa bu çocuk burada taklalar atmaya başlayacak."

"Ayrıca kıpırdamadan durmanız gerekiyor çünkü elimde kaynar sıcak su var."

Diğer saç örgüsünü aldım ve yavaşça suya daldırdım. Greysen zorlayacak türden bir arkadaş değildi, bu yüzden en azından şimdilik konuşmayı bitirmişti. Ne zaman ilişkiler konusu açılrsa, konuşmayı hemen değiştirirdim. Hem onun hem de babamın ilişkiler hakkındaki düşüncelerine ve fikirlerine saygı duyuyordum ama benim istediğim şeyleri istemediklerinde ikisinden de tavsiye almak zordu.

Saç örgülerimi sudan çıkardım ve havluyla kuruladım. Uçlarını havluya sararken çantamdan köpüğü aldım.

"İşin bitince eve mi yoksa babana mı?"

"Önce biraz yiyecek alacağım, sonra da eve gideceğim." "İstersen buraya geri gelip yiyebilirsin."

Kafa derisine birkaç kez bastırıdıktan sonra saçlarının uçlarına kadar sürdüm. "Kızım, ben iyiyim. Yemek yiyeceğim ve hemen sonra yatacağım."

"Örgüleri ıslandıktan sonra fön makinemi aldım ve saçlarını kurutmaya başladım.

Fön makinesini kapattıktan sonra "Hepsi tamam," dedim. "Şimdi, dünyada en iyi arkadaşımın başka kim bana hafta ortasında orta boy düğümsüz saç örgüsü yaptırabilir?"

Ayağa kalktı ve başını iki yana çevirerek aynaya baktı.

"Tek kişi olsam iyi olur."

"Uh-huh."

Önlüğümü çıkardım ve eşyalarımı toplamaya başladım. Greysen nefes nefese kalıp karnını tutunca donup kaldım ve ona bakakaldım.

"Buraya, buraya. Hisset."

Ellerimi tuttu ve karnının üzerine koydu. Bebeğin ne kadar çok hareket ettiğini hissettiğimde gözlerim parladı.

"Aman Tanrım. Bütün *gece* bunu mu yapıyor?"

Yüzünü hafifçe buruşturarak başını salladı. "Kızım, evet. Geceleri bir bardak ılık sütle onunla savaşıyorum."

Güldüm.

"Ve sonra Bayan Retta içeri girer..." Saatine baktı. "Bir dakika içinde gelir. İçeri girer ve ikimizin de yatağa yerleşmesine yardım eder."

"Koca Baba ne zaman dönecek?"

"Ugh." Alay etti. "Umarım birkaç gün içinde gerçekten. Bu çocuk yakında ortaya çıkacak ve bu gerçekleşmeden önce iyi bir alete ihtiyacım var. Altı haftayı benden daha iyi geçirdiğini biliyorsun. Bu yüzden şu anda bu durumdayız."

"Oh!"

İkimiz de girişe baktığımızda Bayan Retta'nın eşyalarıyla birlikte orada durduğunu ve yanaklarının hafifçe kızardığını gördük. Bayan Retta, Greysen'in gece bakıcısıydı. Görevi Greysen'ın gece boyunca istediği her şeyi yapmasını sağlamaktı. Minimum yatak istirahati Greysen'ı neredeyse hiç durdurmuyordu, Diesel'in çok sayıda yardımcı tutmasının ana nedeni de buydu. Kendisinin evde olmayacağını ve karısının da canı ne isterse onu yapacağını biliyordu. En son 'yatak istirahati' aktivitesi, Deija'nın yeni doğan kıyafetlerini diğer küçük kızlar için kreşe götürmek üzere düzenlemektir.

"Um..." Greysen dudaklarını ovuşturdu. "Merhaba. Bayan Retta."

"Hey, bebeğim. Bu gece nasılsınız? İkiniz de utangaç olmak zorunda değilsiniz, yetişkin kadınlarsınız."

Boğazımı temizledim. "Ben iyiyim Bayan Retta. Ben de gitmek için eşyalarımı topluyordum. Bu gece nasılsınız?"

"İyi gidiyorum. Şikayet edemem."

O ve Greysen konuşurken ben de eşyalarımı toplamayı bitirdim. "Tamam, sonra görüşürüz," dedim onlara.

"Eve vardığında bana mesaj at. Seni seviyorum." Greysen dedi ki. "Tamam. Ben de seni seviyorum."

Dışarıda babamın kamyonetine ve sipariş vermek için The Juke Box'ı aramıştım. Susuz Perşembe günüydü ve mutlu saatin en tepesindeydik, bu yüzden meşgul olduklarını biliyordum. Üç kez çaldıktan sonra meşgul sinyali verdi. Tekrar aramak yerine, orada yarı zamanlı çalışan yeni stilistlerimden birini aradım.

"Naber kızım?" Kimmy ilk zil sesinde cevap verdi.

"Kimmy, JB'de misin?"

"Kızım, hayır, ama Jackie'nin bana mesaj atma şekline bakılırsa, oraya kaymam gerekebilir. Ne oldu? Bekle, şimdi bana mesaj atıyor. Bir donanma gemisinin Keys'e yanaşmak zorunda kaldığını ve su taksilerini buraya getirdiklerini söylüyor. Yani, evet, oraya kaymak üzereyim ve kendime biraz ekstra bahşiş parası alacağım. Ne istiyorsun?"

"Kızım, sadece neden telefonu açmadıklarını anlamaya çalışıyordum ve nedenini anladım. Sipariş vermek için oraya gitmem gerekecek. Muhtemelen çıkarken seni görürüm."

"Tamam," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Kamyonu çalıştırdım ve Greysen'in bahçesinden çıkıp The Juke Box'a doğru ilerledim. Citrus Grove'da en sevdiğim yerlerden biriydi çünkü en iyi içkilerin yanı sıra harika yemekler ve canlı müzik de vardı. Kasabanın yaşlı sakinleriyle kaynaşmak için en iyi yerdı. Barın içine giremeyecek kadar küçük olduğumdan beri babam beni oraya götürürdü. On yaşıma geldiğimde, arkadaşlarının her birinin puolarının ucunu nasıl kesmeyi sevdiğini biliyordum. O an aklıma o geldi ve bütün gün konuşmadığımız için onu aradım. Cep telefonunu açmayınca ev telefonunu aradım.

Üçüncü zil sesinde telefonu açtı. "Della, iyi misin?"

Sesi yataktaymış gibi geliyordu.

"Evet, baba. Bütün gün seninle konuşmadım ve daha önce sana iki kez mesaj attım.

Sana nasıl mesaj atılacağını öğretmedim mi?"

"Evet, aradın, ama o kadar da teknik biri olmadığımı biliyorsun - beni sadece yaygara koparmak için mi aradın, lanet olası büyükannen gibi konuşuyorsun. Yatakta Western filmlerimi izliyorum."

Bu beni güldürdü. Her zaman onun nasıl bir cehennem olduğunu anlatırdı.

"Şey, sizi arıyordum çünkü JB'ye yanaşmak üzereydim ve sizin ya da Bayan Sherry'nin bir şey isteyip istemediğini merak ediyordum."

"Ben iyiyim, bebeğim. Bir saniye bekle. Sherry, JB'deki bebek, bir şey ister misin? Neye sırtıyorsun? Neler oluyor? Alo, Dell?"

"Ben hâlâ buradayım baba."

"Sherry de bir şey istemiyor ama sanki bir şeylerin peşindeymiş gibi Cheshire kedisi gibi sırtıyor. Pam sana bir donanma gemisi hakkında mesaj atıyor. Oh."

"Tamam, baba. Seni yarın ararım. Seni seviyorum, iyi geceler." "İyi geceler."

Bu gece çöpçatanlık yapmayı aklımdan bile geçiremeden aramayı sonlandırdım.

Juke Box'a yaklaşırken Jackie'nin tam olarak neden bahsettiğini gördüm. Dışarıda, içeri girmek için bekleyen birkaç kadın ve erkek topluluğu vardı. Hepsi yarı üniformalı giyinmişti. Bir park yeri bulduktan sonra dudaklarımı tazelemek için aynaya baktım. Şapkam peruk örgülerimi örtüyordu, o yüzden bu konuda endişelenmedim. Dışarı çıkmadan önce çantamı aldım ve kapıyı kilitledim.

Kaldırıma adımımı atar atmaz ilk erkek grubunun dikkatini çekmiştim.

"Oowee, bu senin için çok fazla kamyon değil mi, tatlım?" diye sordu bir adam.

Sırıtarak başımı salladım. "Ben hallederim bebeğim," dedim ve yürümeye devam ettim.

"Lanet olsun, bu Güneyli aksanı beni öldürüyor, aman Tanrım."

İnsan kalabalığının arasından geçerken alçak sesle yapılan onay ısıkları yüzümü kızarttı. Babamın bana öğrettiği ilk büyük derslerden biri özgüvenle ilgiliydi. Okuldayken, herkes uzamaya, göğüslerini ve kalçalarını büyötmeye başladığında, kendimi dışlanmış hissettim. Erkek Fatma olmak eğlenceliydi... ta ki erkek olduğumla ilgili şakalar duyularımı incitmeye başlayana kadar. Bir keresinde babam beni sütyenimi doldurmaya çalışırken yakalamıştı.

O zamandan beri aklımdan çıkmayan bir konuşma. *"Della Mae, kimsenin senin hakkında ne düşündüğünü kontrol edemezsin. Göğüslerin olmadığı için seninle dalga geçiyorlarsa, göğüslerin olduğunda ve hala seninle dalga geçtiklerinde ne yapacaksın?"* Bundan sonra kendime aşık olmaya başladım ve sonunda vücudum da bana ayak uydurdu.

Juke Box'ın içi de dışı kadar kalabalıktı. Hostes standında kimse yoktu, bu yüzden sıkışabileceğim bir delik bulmak için barın etrafında yürüdüm. Müzik normalden daha yüksekti ama herkes iyi vakit geçiriyor gibi görünüyordu. İçerideki ve dışarıdaki masaların çoğunu denizciler kaplamıştı.

"Affedersiniz," dedim önümde duran bir adama. "Jackie!" Müziğin sesinden barmene seslendim.

Bana doğru geldi. "Hey, kızım. Ne var yok?"

"Sipariş vermeye çalışıyorum."

Etrafına bakındı. "Kızım, bir dakika sürecek ama buraya, bilgisayarın yanına gel."

Kalabalığın arasında manevra yapmaya çalışırken yine aynı adama çarptım.

"Affedersiniz, tekrar," dedim.

Bana baktı. "Burada olmak için yeterince büyük müsün?"

Ona yukarıdan aşağıya baktım ve başka bir soru sormadan önce gülümseyerek oradan uzaklaştım. Oyun oynamaya çalışacağını biliyordum ama bunun için zamanım yoktu. Sadece biraz yiyecek alıp gitmeye çalışıyordum.

Jackie'yi barın sonundaki bilgisayara kadar takip ettim. "Ben hazırım," dedi Jackie.

"Evet, bir umm..." Gözlerim arka güvertede dans etti, kapüşonlu bir adama takıldı ve düşünce trenimi kaybetmeme neden oldu.

"Elle."

"Kızım, . Birkaç dakika içinde döneceğim."

"Tamam, sadece beni bul."

Başımı salladım ve yumruklarımı sıkarak arka güverteye çıktım. Masaya yaklaşan kapüşonlu adam gözlerini bana doğru kaldırdı ve parmaklarım yavaşça çözüldü.

"Declan... oğlumyy. Sadece bilmiyorsun."

Ellerime ve sonra tekrar bana baktı. "Ne?"

Bilmiyor muyum?"

"Kızım evde bir arabayı önden ve arkadan sürüklerken senin burada kardeşin olduğunu düşündüm. Neredeyse bir, iki kışına tekmeyi basıp eve gitmeni söyleyecektim."

Bardağını alıp bitirmeden önce dudaklarının bir köşesi yukarı kalktı ve sonra masaya geri koydu.

"Bizi ayırt edebilirsin."

Gözlerim etrafta gezindi. "Bu bir soru mu yoksa bir ifade mi?"

Omuz silktili. Onunla tanıştığımdan beri, kardeşleri arasında hep sessiz biri gibi görünüyordu. Basit bir selamlaşmanın ötesinde kaç kez sohbet ettiğimizi bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar sayabilirdim.

"Yani, hepiniz birbirinize benziyorsunuz ama benzemiyorsunuz, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa." Kaşları kalktı. "Çok mantıklı."

Bardağını aldı ve garson kızın dikkatini çekmek için elinde döndürdü.

"Oh, pekala. Kardeşin olmadığına göre, gidip bara tekrar girip giremeyeceğime bakacağım. İyi geceler Declan," dedim ve o da başını salladı.

Uzaklaşmak için döndüğümde, restoranın içindeki kızıl saçlının iki adım arkasında bir adamla çıkışa doğru ilerlediğini fark ederek hemen durdum.

"Ooh."

İçgüdüsel olarak donakaldım ve Declan'a dönüp baktım, keşke bakmasaydım. Hiçbir şey görmemiş gibi davranabilirdim ve o an bu kadar garip olmazdı. Böyle bir durumda kaldığım tek an Greysen'in eski kocasının kuzeniyle etrafta koşuşturduğu andı. Yine de onu sürükledim.

"Orada öylece duracak mısın?" dedi, dikkati kapıdayken.

Boğazımı temizledim. "Bu bir ifade mi yoksa soru mu?"

"Bunun cevabınla ne ilgisi var?"

"Oh!" Gözlerim doldu. "Ağzının bu kadar akıllı olduğunu bilmiyordum, Declan."

"İşte içkiniz, Bay Danger."

Garsona baktığımda yüzü tanıdık gelmiyordu ama Declan'a gülümsemesi ve göğüslerini yukarı kaldırması onun odadaki en zengin adam olduğunu bildiğini gösteriyordu. Bana baktığında dudaklarının kenarları hafifçe düştü.

"Merhaba. Ben Heaven. Bay Danger'a katılacak mısınız?"

"Um..."

"Evet," dedi ve ona bakmamı istedi. "Barış teklifi." Bardağını aldı ve yudumladı.

Heaven çıkardı. "Sen ne yiyeceksin?" "Sanırım onun aldığından alacağım," dedim.

Başını salladı ve uzaklaştı. Declan elini karşısındaki koltuğa salladı. Ben de ona uydu ve bardağına bakmasını izledim. Birden Winter'ın sandalyemde otururken aldığı mesaj aklıma geldi ve kendimi daha da garip hissettim.

"Seninle konuştuğum için benim hatam."

"Sorun değil."

"Hayır, öyle değil. Biliyorsun, olan biten her şey-" "Neler oluyor?"

Koltuğuna geri oturdu, iç geçirdi ve gözlerini benden ayırmadı.

"Bu kasabada neyi komik buluyorum biliyor musun?" Başını sallarken bardağına doğru kıkırdadı. "Herkes birbirinin işinden anlıyor ama bugün konuştuğum birkaç kişi hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi davrandı."

"Bunun bir barış teklifi olduğunu söylemişsiniz, peki neden sesiniz hala tavrılıymış gibi geliyor?"

Dudaklarını yaladı. "Haklısın. Benim hatam." "Yani, şimdi ilgimi çekti."

Heaven bana bardağıma getirdi. "Siz ikiniz meze sipariş etmek ister misiniz?"

"Evet. Biraz JB Teriyaki kanadı istiyorum, hepsi düz, sert kızarmış. Trüflü patates kızartması ve deniz kabuklu börek de. Oh, ve bir bardak su. Bu gece orada kim çalışıyor?"

"Burada yeniyim, o yüzden herkesin ismini çok iyi bilmiyorum ama çocuklardan biri biraz ağır ve-"

"Greg'e siparişin Elle için olduğunu söyle. O tam olarak ne istediğimi bilecektir." Başını salladı ve uzaklaştı.

Ona baktım. "Yemeğimin parasını ödeyeceğim." "Merak etme."

"Aweee. Çok , Declan."

Eğilerek içkinin kokusunu kendime doğru çektim. O kadar güçlü kokuyordu ki burun kıllarımı biraz gıdıkladı.

"Evet, çok sert. Muhtemelen kız gibi bir şey almalıydın."

Bardağı elime alarak, sırf onun yanıldığını kanıtlamak için büyük bir yudum aldım. Bu bok karnımın dibine kadar yaktı.

"Sana söylemiştim," diye mırıldandı başını sallayarak.

Heaven masaya geldiğinde elindeki su bardağını kaptım ve boğazım soğuyana kadar emdim.

"Nedir o? Bunlardan kaç tane içtin? Tanrım."

"Bana en güçlü malı getirmelerini söyledim. Bu üçüncüsü. İyi sayılır."

"Karnımı doyurduktan sonra bir yudum daha içip bakacağım ama bilemiyorum. Bu cehennem kadar sert."

"Hayır. Sana kız gibi bir şey getireyim. Bu bok için yeterince ağır değilsin." "Bana meydan okuma."

Cevap vermeye hazırlanıyordu ama Heaven bardağımı yeniden doldurmak için elinde bir sürahiyle geri dönmüştü. O gidene kadar ona baktım, sonra tekrar Declan'a baktım.

"Vay be. Bahşiş için çok çalışıyor. Eğer göğüslerini daha fazla sana doğru iterse, meme uçları gözüne batacak."

Başını iki yana salladı. "Neden benimle flört ettiğini düşünüyorsun? Ve sadece işini yapmıyor."

"Çok fazla şey yapmak, aşırı nazik olmak. Kız gibi, sakın ol."

"Burada herkes iyi."

"Benimle taşak mı geçiyorsun?"

Kaşını kaldırdı. "."

Güldüm. "Pekâlâ Declan, bana zaten bildiğimi düşündüğün şeyi söyle."

"Winter açık bir ilişki istedi," diye ağzından kaçırdı.

Gözlerim büyüdü.

"Bilmemene şaşırdım. Siz kadınlar güzellik salonunda gün boyu fetihlerinizden bahsetmiyor musunuz? Yeni imajına uyması için onu değiştirdin. Bilmediğine emin misin?"

"Hayır, bilmiyordum. Benim kendi işlerim var. Ayrıca, güzellik salonu berberler gibi değil. Bizim sınıfımız var."

Bu onu gülümsetti.

"Şimdi söyle bana, açık bir ilişkinin nesi kötü?"

"Bir kişi isterken diğeri istemediğinde..." İçkisini yudumladı.

"Ahh." Başımı salladım. "Evet, bu işe yarar. Yani... sana ilişkiyi başlatmak istemesinin bir nedenini söyledi mi?"

Dudaklarını birbirine sürterek bardağına baktı.

"İstemiyorsan bu konuda konuşmak zorunda değiliz," dedim. Heaven geldi ve masanın kenarına birkaç tabak koydu. "Bir Mai Tai alabilir miyim lütfen?" Rica ettim.

Başını salladı ve uzaklaştı.

"Bekle. Ama ..." Eğildim. "Siz evli değil misiniz?" Fısıldadım.

"Yüzüğüm yok."

"Çoğu erkek giymez, bekle..." Koltuğuma geri oturdum ve orta parmağımla bardağımın halkasını daire aldım. "Acaba bu da boğazımdan aşağı inerken olduğu gibi derimi yakıyor mu?"

"Büyük ihtimalle, eğer gözüne kaçarsa ya da..." durakladı ve dudaklarını birbirine sürttü. "Ah, yine akıllandım, değil mi?"

Alaycı bir şekilde başımı salladım. "Evet, ıslanmana sadece bir zekice söz kaldı."

"Oh, öyle mi?"

Kulağa ne kadar çılgınca geldiğini fark ederek bir yudum su içtim. Tanrıya şükür, yüz ifadesinden anlamadığı anlaşıyordu.

"Benim hatam, gerçekten. Sadece..." Başını sallayarak iç çekti.

Greg elinde tepside yemeğimle masaya geldi. "Yemeğini bizzat teslim etmem gerektiğini biliyorsun. N'aber Elle? Terli olduğum için sana sarılamıyorum. Beladan uzak duruyor musun?"

"Her zaman beladan bir adım önde olmaya çalıştığımı biliyorsun, ama bazen beni yakalıyor."

Güldü. "Hepinize iyi eğlenceler."

Greg masadan kalkar kalkmaz Heaven geldi ve Mai Tai'mi bıraktı.

Kapalı.

"Kelimenin tam anlamıyla herkesi tanıdığınız bir kasabada yaşamak nasıl bir duygu?"

diye sordu.

Mai Tai'min tadına baktım ve gözlerimi kapatıp tadını çıkardım. "Gördün mü? Daha hızlısın, ha?" Kıkırdadı.

Gözlerimi açıp gözlerimi kısarak ona baktığımda ellerini havaya kaldırdı.

"Nimet ve lanet, ama bunu hiçbir şeye değişeceğimi sanmıyorum.

Dünya. Bunu sana sormam gerekirdi. İyi uyum sağladın mı? Ama bu muhtemelen birkaç yıldır burada yaşayan birine sorulacak bir soru değil. Yani, dünyanın en büyük ve en işlek şehirlerinden birinden muhtemelen şimdiye kadar ziyaret ettiğiniz en küçük kasabaya taşındınız. Bunun bir kültür şoku olduğuna eminim."

"Evet. Sürekli aynı insanları görmek bir an için çılgıncaydı, gerçekten ve sonra aynı insanları her gördüğümde elimi kaldırmayı hatırlamak zorunda kalmak alışmak için biraz zaman aldı."

"Nasıl nazik olunacağını öğrenmek zorunda mıydın?"

Kıkırdadı ve başını salladı. "Tamam. Beni yakaladın."

O içkisini aldığı anda, ben de bir kabuklu börek ısırdım. "Biraz alır mısınız?"

"Ben böyle iyiyim."

"Bugün bir şey yedin mi?" diye sordum.

"Evet, daha önce. Gerçi burada bir şey yok."

"O zaman o sert boku içmeye devam edeceksen yemek yemelisin.

Sabahları tuvalete tutunmak istiyorsun." "Ben büyük bir

çocuğum, Ella. Yine de teşekkür ederim."

"E. *Elle*," diye düzelttim. "Bir kızartma al o zaman.

Ya da bir kanat." "Yani bana yemek mi yedireceksin?"

"Evet." Patates kızartması tabağını ona doğru ittim. "Bazen erkeklerin biraz rehberliğe ihtiyacı olur. Sabah bana teşekkür edeceksin."

Tek bir kızartma alıp yemeden önce kıkırdadı. O çiğnerken birbirimize baktık. Benny'nin bunu sırf beni kızdırmak için yaptığı düşüncesi aklımdan geçti ve bu beni gülümsetti.

"Yüzündeki şu gülümsemeye bak. Erkeklerle ne yapmaları gerektiğini söylemekten zevk mi alıyorsun?"

Gülümsemem yerini sırtıtmaya bıraktı, çünkü keşke bu sorunun ne kadar yüklü olduğunu bilseydi. Ya da belki de biliyordu. Sonra sırtışım yavaşça soldu. Biliyorsa, *nasıl* biliyordu? Greysen kişisel meselelerimi asla Diesel'le konuşmazdı ama Diesel'in de bilgi edinme yöntemleri vardı. Citrus Grove küçüktü ama benim Domme hayatım sadece bir spekülasyondan ibaretti. Bayan Sherry o meraklı gece hemşirelerinden birinin para için erkekleri dövmeyi sevdiğimi duyduğunu iddia ettiğini duymuş. Ona bunun doğru olmadığını söyledim, ama bu babamın aksesuar kutuma rastlamasından önceydi.

"Ella. Seni kaybettim mi?"

Gözlerimi kırptım. "Ha? Hayır. Ne demek istiyorsun?"

Gözlerini kıstı. "Gülümsedin ve sonra yüzün oldu." "Yok bir şey."

"Bana yalan mı söylüyorsun?"

"neden yalan söyleyeyim? Sana yalan için bir nedenim yok," diye tükürdüm. "Peki, o zaman neden yapıyorsun?"

Oh.

Bir şey mi hareket etti?

Boğazımı temizledim. "Ne yapıyorsun?"

Eminmiş gibi başını sallayarak "Yalan söylüyor," dedi.

Dudaklarım otomatik olarak birbirinden ayrıldı ve bunu için içkimi yudumladım. Kaşlarını kaldırmasına aldırmadan, beynimin sıfırlanmasına izin vermek için içmeye devam ettim. Lanet olası suyumu içiyor olmalıydım. Declan gibi iyi bir adamla düzenli bir konuşma yapmayalı çok uzun zaman olmuştu ve beynim birçok farklı ipucunu yanlış çalıştırıyordu. Adam sevgilisinin onu aldattığını yeni öğrenmişti ve ben orada, zararsız bir sohbetin içinde kayboluyordum.

Koltuğunda kayarken kapüşonu çıktı ve bana mükemmel bir çıkış verdi.

Koltuğuma geri zıpladım. "Oh! Kapüşonu neden taktığını anladım."

Arkasına yaslandı. "Affedersiniz?"

"İşte bu yüzden o berberden uzak durup benim güzellik salonuma gelmen gerekiyor, böylece saç çizgin düz olabilir, çünkü geniş açı veriyor."

Güldü. "Peki güzellik salonunda beni kim kesecek?" Göğsümü işaret ettim.

"Saçmalık. *Bir şeyler* gidiyor ama bu saç çizgisi değil Lil' Bit." Kendimi yakalamadan önce ağzımdan "Oh," çıktı.

Amım otomatik olarak sıkıştı ve bedenim sesli bir şekilde karşılık verdi. Elmacık kemiklerime ısı hücum etti. Bundan daha utanç verici bir şey olabileceğini düşünmemiştim.

"Um... bana bir dakika izin verin, bayanlar tuvaletine gideceğim." Ayağa kalktım. "Hiçbir yere gitme."

Arkasına yaslandı ve ellerini kucağında birleştirdi. "Sen gerçekten patronluk taslayan küçük bir şeysin."

Başımı salladım. "Yani..."

"Olmam gereken bir yer yok, Ella. Git işine bak."

Aman Tanrım.

Komutlar. Evcil hayvan isimleri. Beynimdeki sinapslar ateşlenmeye başladığında, sanki havada süzülerek tuvalete gidiyor gibiydim. Kıcıma baktığını biliyordum çünkü her şeyi sıkıca saran süper streç yüksek belli siyah pantolonumu giymiştim. Eğer üzerimde hafif bol kesim gömleğim olmasaydı, meme uçlarımda ne kadar sert olduğunu görebilirdi. Neyse ki içeri girdiğimde tuvalette sıra yoktu ya da lavabonun başında bekleyen kimse yoktu. Duvardan birkaç kağıt havlu aldım ve soğuk suyla ıslattım.

"Gördün mü Elle. Kukun konusunda çok seçici olursan böyle olur işte," diye mırıldandım kendi kendime, soğuk kâğıt havluları boynuma doğru okşarken.

Bir yıl önce turneye çıktığımdan beri iyi bir sikim olmamıştı. O zamanlar sik almamam gerekiyordu ama ben oyalandım ve korumanın beni külotumdan çıkarmasına izin verdim. Günde on iki saatten fazla birine yakın olmak, bir bağlantı kurmak kolaydı ve beni başlangıçta bu şekilde elde etti. Sonunda vurmasına izin verdikten sonra, bekâr olmasının onun için çok iyi olduğunu fark ettim. Bir de baktım ki evli olduğunu son gösteride sürpriz yapmak için ortaya çıktığında öğrendim. O zamandan beri, külotumun renginden bile bahsedecek kadar uzun süren bir konuşma yapamamıştım.

Kendimi toparladıktan sonra banyodan çıktım ve güverteye doğru yürüdüm. Masaya yaklaşırken Heaven eğilmiş Declan'ın purosunu yakıyordu. Kahrolası kaşlarını yakmasını dileyerek gözlerimi devirdim. Susamış kadınlardan nefret ederdim.

"Oh!" Dönüp beni gördüğünde sırtımayı hemen kesti. "Sana bir Mai Tai daha getiriyorum."

"Teşekkür ederim."

"Bir değil."

Oturduğumda Declan'ın purosunu üfleğini izledim. Kapüşonunu çıkardığında daha da güzel görünüyordu. Koyu kahverengi teni pürüzsüzdü ve çok nemli görünüyordu. Tanrı vergisi kemik yapısı ve ince keçi sakalı onu seçkin gösteriyordu. Kulaklarındaki küçük altın halkalar ve boynundaki ip zincir ona her kadının donunu fırlatmak isteyeceği bir hava veriyordu. Dilini o yarı dolgun dudaklara sürterse ya da otuz ikilik mükemmel setini gösterirse, külottan daha fazlasını alırdı. Bu sadece yüzüydü. Vücudu, evrenin en sevdiği kişiye verebileceği bir başka şeydi. Spor salonunda yaşıyormuş gibi görünmesinin yanı sıra dışarıda da çalışıyordu. İşi terlemek olan bir adamı kim sevmezdi ki? Bir keresinde o ayrılırken Greysen'e gitmişim ve bir çift Calvin Klein külotu olmayı hiç bu kadar istememişim. En iyi arkadaşımın kocasına tıpatıp benzeyen Declan'a ağzımın suyunu akıttığım için bir yanımda tuhaf hissediyordu ama Diesel'e baktığımda şu anda Declan hakkında düşündüklerimi asla kavrayamazdım.

Bu sessiz anı yemek yiyerek ve ona bakmamaya dikkat ederek doldurdum.

Benden uzağa bir duman bulutu üfledi. "Ve benim kaçınma sorunlarım olduğunu söylüyorlar."

Ona baktım. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Yalan söylemek. Konu değiştirmek. Kaçmak." Mırıldandı ve purosunu üfledi. "Tüm bunlar kaçmaktır, öyle derler."

"Tamam mı?"

Başını iki yana salladı. "Yalanlarını dinlemek ve benden uzakta dört düzlük bir yere çarpmadan önce kıvranmanı izlemek, aslında kaçınma sorunlarım olabileceğini fark etmemi sağladı."

"Kendin hakkında bunu bilmek için bunu yapmama mı ihtiyacın vardı?" "Sanırım öyle."

Öfkeden kuduran hormonlarımı tekrar amıma sıkıştırdığım için Declan'ın Winter'ın arkasında gerçekten acı çektiğini görebiliyordum. Benimle flört ettiğini düşündüğüm için kendimi çok kötü hissediyordum.

"Bu gece buraya bu yüzden mi geldin? Bir şeyden kaçınmak için." "Hayır, bir şey görmek istedim."

"Neyi gördün?"

"Tuhaf olduğumu mu düşüneceksin?"

"Hayır. Kimsenin tuhaf olduğunu düşünecek yerim yok, inanın bana."

"Buraya *onu* izlemeye geldim. Bana söylemediği için ne tür bir *tutkuya* ihtiyacı olduğunu görmek için. Bilmem gerektiğini söylüyor ama şu ana kadar gördüğüm tek şey ona bir sürtük gibi davranılmasını istediğiydi. Tuvaletlerde sevişmek istiyor. Bu geçen geceydi ve başka bir adamla." İçkisinden bir yudum aldı. "Bu gece bir adamın masanın altında onun amıyla oynamasını izledim."

"Whoa."

"Evet."

Heaven masaya geldi, bize bir tur daha içki getirdi ve su bardağımı doldurdu. İçkimin tadına baktım ve tadı ilkinden bile daha güzeldi. Ona baktığımda, okunamayan bir ifadeyle bana bakıyordu ve yanaklarıma tekrar sıcaklık gönderdi.

"Um, gördüğün şeyi beğendin mi?"

"Bu hileli bir soru mu, Ella?"

Onu düzeltmek için ağzımı açtım ama dudaklarını yalaması beni durdurdu. Kendimi toparlamam gerekiyordu.

"Hayır, öyle değil. Buraya izlemek için geldiğini söylemiştin. Gördüklerin hoşuna gitti mi Declan? Bir şey öğrendin mi?"

Sanki cevabı düşünüyormuş gibi yavaşça gözlerini kırptırdı.

"Dürüst olmak gerekirse..."

Telefonum masanın üzerinde titredi ve Declan'dan bir şey saklamaya çalışıyormuşum gibi hemen elime aldım. Arayan Benny'ydi. Reddettim ve telefonumu 'rahatsız etmeyin' moduna aldım, sonra da masaya geri koydum.

"Seni tutuyor muyum?"

Başımı salladım. "Bir sorum var. Lütfen haddimi aşıyorsam söyleyin ama bu konuyu babanızla konuştunuz mu? O ve Bayan Vivian açık bir evlilik yapmıyor mu?"

Kıkırdadı. "Ne halt ettiklerini bilmiyorum ama her neyse, bunu yapmak için çok yaşlılar."

Bu beni çok güldürdü.

"Komik ama sana katılmıyorum Declan. Yaşlı bir köpeğe yeni numaralar öğretmek çok mümkün."

"Ama yaşlı bir köpeğe yeni numaralar öğretmenin amacı nedir ki? Hayatının geri kalanını rahatça yaşamak isterken neden köpeği rahatsız ediyorsunuz? Sahibinin yaşlı bir köpeğe yeni numaralar öğretmek istemesinin bencillik olduğunu düşünmüyor musunuz, peki ne için? Diğer insanlara hava atmak için. Kimse yaşlı bir köpeğin yeni numaralar öğrenip sonra da bunları yeni sahibine göstermesinden bahsetmiyor."

İçkimin bir kısmını yudumladım. "Olayı fazla gerçekçi alıyorsun

Declan." "O zaman başka bir benzetme kullan, Ella."

"Ve dinlemeyi reddetmeniz, burada oturmanızın ve buraya yapmaya geldiğinizi iddia ettiğiniz hiçbir şeyi öğrenmemiş olmanızın nedenidir."

İçkisinin geri kalanını kabaca geri fırlattığında, kalkıp gitmek üzere olduğunu düşündüm ama yapmadı. Sanki düşüncelerini saklıyormuş gibi bana baktı.

"Şunu yememe yardım et," dedim kanat tabağını ortaya doğru iterek.

"Patronum olmaya kararlısın, değil mi?"

Yavaşça başımı sallarken sııttım. Kanatlardan birini yediğinde, başparmağındaki sosu yaladığında başka tarafa bakmak zorunda kaldım.

"Dec, bu Winter'ı savunuyormuşum gibi görünecek ama öyle değil. Sadece bir kadın olarak konuşuyorum. Kadınlar sadece istediklerini, sevildiklerini ve arzulandıklarını hissetmek isterler. Ama en önemlisi, güvende hissetmek. Bazen iyi olmak ve paraya sahip olmak yeterli değildir, özellikle de şimdi. Siz ve o yıllardır birliktesiniz. Paranızın çoğunu harcadı ve çocuğunuzu doğurdu ve şimdi, başka ne olabilir ki? Demek istediğim, ona sanki bir ışık yanmış gibi mi bakıyorsun?"

Krispy Kreme? Hala onunla çıkıyor musun? Terliyor musun? Bir restoranda masanın karşısından ona bak ve onu eve götürmek için sabırsızlandığını söyle."

Elimi masaya uzatıp purosunu istedim. Sigarayı bana uzattığında kimin elinin önce kalktığını anlayamadım ama ikimiz de bunu fark edince hızla uzaklaştık.

Puromu üfleyip dumanını dışarı üflerken beni izledi.

"Yaşlanıyor ve onu hâlâ çok istediğini bilmeye ihtiyacı var. Sana ilk dokunduğunda aletini hala ne kadar sertleştirdiğini bilmesi gerekiyor. İkiniz de farklı şeyler deneyecek kadar rahat hissedeceğiniz kadar uzun süredir birliktesiniz."

"Farklı şeylerle deneyler yapın," diye tekrarladı.

Purosunu benden geri aldı ve çekti. İhtiyacım olan tek şey buydu çünkü içkilerimden dolayı iyi bir vızıltı hissediyordum.

"Evet. Şeyler pozisyonlar, oyuncaklar, insanlar olabilir. Her şey olabilir. En son ne zaman seks yaptınız?"

Soruya cevap vermesi çok uzun sürünce gözlerim büyüdü.

Başımı salladım. "En son seks yaptığınızda hangi pozisyonda başlamıştınız?"

"Bizim tarafımız."

"Tamam, tamam. Bu mükemmel bir sabah ya da ikinci tur pozisyonu. Onu becerirken kulağına fısıldadın mı? Omzunu ısırdın mı? Elini beline sokup onu kalçana mı yapıştırdın?"

Dudaklarını yaladı. "Hayır."

"Bu çok acınası. Neden olmasın?" Cevap vermedi.

"Onun amını ne sıklıkla ve ne kadar süreyle yiyorsun?"

"Benden istediği sıklıkta ve yaklaşık on, on beş dakika. Eskiden daha uzundu ama..." diye omuz silkti.

"İsa'daki kardeşim mi?"

Çenesini ovuşturarak kıkırdadı. "Evet, Ella?"

Şakacı bir şekilde gözlerimi devirdim. "Bunca değişiklik oldu ve sen bir kez bile sorgulamadın mı? Anlamama yardım et. O kızın öylece uyanıp banyoda becerilmek istediğine karar vermeyeceğini biliyor olmalıydın."

Bir an için bunu düşündü.

"Sanırım benim kaçınma sorunlarım da bu ortaya çıkıyor." "Oh, anlıyorum. Bir öneride bulunabilir miyim?"

"Bütün gece onları yapıyordun," diye takıldı.

Gülümsedim. "Yarın akşam. Bugün Cuma. İşten erken çıkarsın. Planlarını iptal etmesini sağla. Giyinip süslenmesini sağla. Bu saatte şehirde bir yere rezervasyon yaptırabilir misin bilmiyorum. Evet, alabilirsin çünkü soyadın Danger. Onu gerçekten güzel bir randevuya götür ve sık sık iltifat et. Arabada, dudaklarını çıkarmak dışında her şeyi yap. Onun ruju senin ağzının her yerinde olmalı. Ve sonra eve geldiğinizde, yatak odasına bile gitmeyin, onu fuayede indirin."

"Bu çok fazla şey almak demek."

Kıkırdadım. "Declan, sana yardım etmeye çalışıyorum." "Kaç yaşındasın sen? Yirmi beş mi?"

"Bir kadının zaman zaman nasıl becerilmek istediğini bilecek kadar yaşlı," diye tısladım.

Yaşadığım heyecan sözlerime yön veriyordu çünkü beklediğimden daha sert çıktılar ama gerçek buydu.

Declan sandalyesinin arkasına yaslanmış, çenesine masaj yapıyor ve söylediklerim hakkında derin düşüncelere dalmış gibi bana bakıyordu.

"Bir hanımefendinin bu şekilde konuşması gerektiğini düşünüyorsun."

Dudaklarımı ayırdım ama hiçbir şey çıkmadı çünkü diğer dudaklarım mırıldanmaya başladı.

"Yine mi kaçacaksın?"

Başımı bile sallayamadım.

"Dudakların bunu son kez yaptı... tuvalete koşmadan önce."

"Gerçekten tuvaleti kullanmam gerekiyordu, Declan."

"söylemedim," dedi sırtarak.

Ona o kadar odaklanmışım ki Heaven'ın masaya yaklaştığını

görmemiştim. "Bunları yolunuzdan çekebilir miyim? Mutlu saatler bitmeye hazırlanıyor.

daha fazla içki almak istiyorsun."

Declan gözlerini benden hiç ayırmadı. "Bir içki daha ister misin, Ella?" diye sordu, sanki ondan uzaklaşma ihtiyacımı fark etmemiş gibi yumuşak bir sesle.

O kadar çok şey hissediyordum ki konuşamıyordum. Ona baktı ve hafifçe başını salladı. Tabakları toplayıp uzaklaştı ve aniden tekrar nefes alabildim.

"Ah, artık *Bay Tehlike* yok, ha? Ona bir şey mi söyledin?"

Başını iki yana salladı. "Muhtemelen masaya geri döndüğünde yüzünde beliren çelik gibi ifadeden korkmuştur. Bu korkuturdu

ortalama bir kadın."

"Çelik gibi mi?"

"Evet. Ona bakma şeklin, dudakların gergin, çenen sıkı, gözlerini yarı yarıya kırmış, kısaca kaşlarını çatmıştın."

"Güzel bir kaş çatma insanı nasıl korkutabilir?"

"Sessiz ama ölümcül. Zorlu. Gerçekten endişelenmeniz gereken tip budur."

"Tüm bunları fark ama-"

"Bu cümleyi bitirmemeni tercih ederim."

"Evet efendim."

Cevabıma şaşırmış gibi sağ kaşı yukarı kalktı. Nefesimi tuttum, sonra ne olacağını bekliyordum.

"Dinleme konusunda harika olman çok iyi," dedi.

"Peki ya olmasaydım?"

Gülümsedi. "Şimdi benim koşma zamanım."

Ayağa kalktığı anda gözlerim önce kasıklarına, sonra da hemen gözlerine gitti. Hafifçe kıkırdaması ona baktığımı fark ettiğini gösteriyordu.

"Hiçbir yere gitme," dedi uzaklaşmadan önce.

Kolonyanın izini içime çektim ve iç geçirdim. İleri geri konuşmalarımız ve onun çok güzel kokması bir yana, kızım çok fazla karışık sinyal alıyordu. Ne yapacağını bilemiyordu. Greysen'a mesaj atmak için telefonumu elime aldım.

Ben: *Bu aptalca bir soru ve hiçbir anlamı yok, ama Declan alçakgönüllü bir Dom mu?*

Mesajı göndermek için parmağımı küçük okun üzerinde gezdirdim. Diesel'le birlikte olduğundan beri Declan'ın bir dom olup olmadığını sormak hiç aklıma gelmemişti. Belki de bir kız arkadaşı olduğu içindir. *Kız arkadaşı.* Declan'ın bir kız arkadaşı vardı ve bunu hatırlamam gerekiyordu.

Mesajı göndermek yerine sildim.

Declan masaya dönmeden önce kokusunu almıştım. Kapüşonlu tişörtünü çıkarmış ve omzuna atmıştı. Beyaz tişörtü bir ya da iki beden büyük olabilirdi ve kaslı kolları yine de tişörtün kollarını gererdi. Gözlerinin içine bakmak, tişörtünün önünden dışarı taşan göğüs kaslarına bakmak kadar tehlikeliydi. Kadınların başı işte böyle belaya giriyordu çünkü kapüşonunu çıkarmasına bile gerek kalmadan beni baştan çıkarıyordu. Vücudunda vahşileşmeden bakılabilecek güvenli bir yer yoktu.

"İşte biz... oh," dedi Heaven masaya yaklaşarak.

Aynen öyle.

O geniş omuzları ve kolları karşısında hazırlıksız yakalandığı için ona kızamadım bile.

Masadan zıplayarak kalkmadan önce içeceklerimizi oturttu ve suyum .

İçkisini aldı ve bana doğru tuttu. "Son bir tane çünkü eğilmek üzereymişsin gibi görünüyorsun."

Başımı salladım, benimkini kaldırdım ve onun bardağına dokundum.

"Eğilir misin? Lütfen."

Kolunu manevra ettirdiğinde Winter'ın adını gördüm ve gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum.

" değıl, Lil' Bit. Büyük köpeklerle takılamayacağını zaten biliyordum."

"Takılabilirim. Beni iyi bir günümde yakala."

"Bugün senin için kötü bir gün müydü?"

Gözlerim etrafta gezindi. "Pek sayılmaz. Akşamın büyük bölümünde Grey'in saçını yapıyordum. Dışarı çıkmadan önce iyice dinlenmiş olsaydım iyi bir gün olurdu. İyi bir günümde seni Viking'e bile çıkarabilirim."

Güldü. "Bu çok hoş. Seni bu konuda tutacağım."

Yanaklarım ısındı.

Yana doğru eğildi ve cebinden telefonunu çıkardı.

"N'aber oğlum," diye cevap verdi. "Bu kadar geç saatte ne yapıyorsun? Bu hafta okuldaki uyku programımıza geri dönmeye hazırlandığınızı sanıyordum."

Bir süre dinledi.

"Bana birkaç dakika verin, hemen geliyorum."

Oğlunun söylediğı şey onu gülümsetmişti ve bu çok şirin bir şeydi. Aramayı sonlandırırken başını salladı.

"Seni tutmama izin verme Declan. Bu eğlenceliydi."

Ayağı kalktı. "Evet, ama sarhoşken seni burada yalnız bırakmayacağım. Gel hadi."

"Ödeme yapmanız gerekmiyor mu?"

"Hayır. Sadece tuvaletten geldiğimde Heaven'a bahşış verdim. Her ayın sonunda ödediğim bir hesabım var."

"Umarım numarasını istemen için ne kadar çok çalıştığına göre iyi bahşış vermişsindir." Nefesim kesildi. "İstemelisin. Yani, sadece açık ilişki olayını keşfetmek istiyorsan."

"İstedğin bu mu?" diye sordu.

"Ben... Ben... Ne demek

istiyorsun?"

"Sana istediğın bu mu diye soruyorum? Onun numarasını istememi. Önerilerinizden biri bu mu?"

Gözlerimi kısarak ona baktım. "Ukalalık mı yapıyorsun?"

Ellerini havaya kaldırdı. "Çelik gibi bak. Bana zarar verme." Kıkırdama krizine girdim ve onu güldürdüm.

Ayağa kalktı. "Hadi, Lil' Bit."

Ayağa kalktığımda biraz yalpaladım.

"Uh-oh, Viking'in biraz daha pratik gerekiyor, değil mi?" Sırıttım. "Kapa çeneni. Kapa çeneni."

Restorana geri döndüğümde, denizcilerin bir kısmı dışarı çıkmıştı ama içerisi hâlâ tıklım tıklımdı.

Wizkid ve Tems'in *Essence* şarkısını çalmaya başladıklarında "Oh, bu benim bokum," dedim.

Fırlatma benim eller Yukarı, I sarılmış benim
kalçalar doğru ve Declan'ın arkamda olduğunu
tamamen unutarak yere yattım.

". Seni görüyorum, Lil' Bit." "Aman Tanrım."

"Ne için durdun?"

Ben cevap veremeden Kimmy elinde içeceklerle yanımdan geçti.

"Buradan gidiyor musun, Elle?"

"Evet, kızım. Ben solgunum. Mai Tai'lerimi senin kışının yaptığını bilmeliydim."

Güldü. "Sonra görüşürüz."

Dışarıda, Declan'la birlikte babamın kamyonetine doğru yalpalayarak yürüdüm. "Kamyonun nerede?"

"Uzun hikaye."

Kapının kilidini açtığımda Declan kapıyı benim için açtı ve içeri girmeme yardım etti.

"Seni eve bırakayım."

"Ben iyiyim Declan. Bunu pek çok kez yaptım."

"Bu bir bok ifade etmiyor."

"Declan. Bir tür adada yaşıyoruz. Eve gidebilirim. Ayrıca, beni eve bırakırsan eve nasıl gideceksin? Babama gitmeyeceğim."

"Birkaç mil yürümekle ilgili bir sorunum yok."

"Ama o zaman da turistlerin karanlıkta yürüyen yalnız bir zengini soyacağından endişe ederim."

Kıkırdadı. "Kendi başımın çaresine bakabileceğimi düşünmüyorsun." "Bakabileceğini biliyorum."

Bir an için birbirimize baktık.

"Uzlaşalım. Telefonunu görebilir miyim?" Rica ettim.

Elini cebine attı ve bana uzattı.

"Dinleme konusunda çok iyi olman iyi bir şey," diye mırıldandım, daha önce onunla alay ederek gülümsemesini sağladım. "Telefonunda kilit yok mu? Bu çılgınlık."

"Saklayacak bir şeyim yok ve önemli bilgileri telefonumda tuttuğumu düşünmediğinizi biliyorum."

Ona baktım. "Banka hesapları? E-postalar? Cash App ya da Zelle'e girip kendime bir binlik göndersem?"

"Bende o tür uygulamalar yok, Lil' Bit." Şok olmuş gibi yaptım. "Affedersin, Richie Rich." Güldü.

Numaramı onun telefonuna yazdım ve aradım. Telefonum çalmaya başlayınca açtım ve havaya kaldırdım.

"Ben eve gelene kadar telefonda kalabiliriz. Senin için sorun olur mu?"

"Hayır, ama işe yarar."

Beni içeri kapattı, ben de camı indirdim.

"Ella, dikkatli olacağına söz ver."

"Dec, kelimenin tam anlamıyla beş milden daha az." İç çekti. "Tamam."

Ona bakarak kamyoneti vitese taktım ve bir santimetre ileri gittim.

"Oopsie."

"Bak, hayır. Kenara çekil."

"Şaka yapıyordum Dec, söz veriyorum," dedim gülerek.

Kamyoneti geri vitese takarak park çıkışımı izledi. Telefonunu kulağına götürdü. "Aç şu telefonu ve oynamayı bırak, kızım."

Telefonumu kaptığım gibi hoparlöre verdim ve kamyonetin borularını açarak park yerinden çıktım.

"Bana kalp krizi geçirtmek mi istiyorsun, Ella?" Declan'ın sesi telefonumun hoparlöründen gümür gümür geliyordu.

Kıkırdadım. "Hayır, Declan. Şimdi neden sürekli ismimin başına a koyduğunu sorabilirim."

"Çünkü söyledüğimde kızarıyorsun."

"Hayır, kızarmıyorum."

"Uh-huh. O zaman almanıza izin vereceğim."

"Biliyor musun, senin hakkında bilmediğim tek şey ağzının çok akıllı olduğuydu. Kıcının sessiz olduğunu sanıyordum. Meğer dudaklarını açtığında her şey dışarı fırlıyormuş. Daha önce içine girdin mi?"

Kıkırdadı. "Hayır."

"Peki, devam et."

"*Devam et.* Şu küçük taşra aksanı."

"Aletleri sertleştiriyormuş, öyle duydum." Gülmesine rağmen bunu söylediğime anında pişman oldum. Declan'ın bilmediği şey, eve gitmek için tamamen uygun olmama rağmen, eğer beni götürmüş olsaydı, oğlunun ne istediğini görmek için geç kalmış olacaktı. O Mai Tai'ler ve onun güzel kıcına bakmak amımı mırıldatmıştı.

"Oh, öyle mi?"

Aman Tanrım.

Mırıltı ağzımdan çıkmaya o kadar yakındı ki, ona evde olduğumu söylemeyi düşündüm, böylece telefonu kapatabilirdik. Sesinin derin, kadifemsi ve pürüzsüz olması da yardımcı olmadı. Küçük bir parçam, bacaklarımın onun için açılmaya yakın olduğunu bildiği için beni eve götürmek isteyip istemediğini merak etti, ama gerçekten dalga geçecek bir tipe benzemiyordu.

"Ella? Orada mısın?"

"Evet, sadece turistlerin karşıdan karşıya geçişini ," diye yalan söyledim. "Ne dedin sen?"

"Hiçbir şey. Ne kadar uzaktasın?"

"Otuz saniyeden daha kısa bir süre içinde sokağıma dönmek üzereyim." "Tamam, güzel."

"Ne kadar ? Bekle, nereye gidiyorsun?" "Sahile."

"Declan! Seni sahile götürebilirdim." "Bebeğim, bu yürüyüşe ihtiyacım vardı. Ben iyiyim, söz veriyorum."

Arabayı garaj yoluma çektim ve eve baktım. '*Kız bebek*' evcil hayvan ismi her zaman benim felaketim olacaktı.

"Yolumun üzerindeyim. Yarın ne yapman gerektiğini hatırlıyor musun?"

"Götürün onu. Arabaya. Evin içine. Götür onu."

Bir kahkaha patlattım. "Zeki olup olmadığını anlayamıyorum, bu yüzden eve girip gitmene izin vereceğim."

"Eve girdiğinizi ve kapınızı arkanızdan kilitlediğinizi duymak istiyorum."

"Tanrım, Declan. Bir de bana otoriter diyorsun."

"Bazen rolleri değiştirmek önemlidir, değil mi?"

Ağzımdan çıkan sesli soluk, aramayı hızla sonlandırmamı sağladı. Ben daha kamyondan inemededen tekrar aradı. Telefona cevap vermeyince tekrar aradı. Üçüncü kez aradığında telefonu açtım.

"Özür dilerim, kamyondan inerken bağlantıyı kaybettim." "Ella, sen korkunç bir yalancısın. Yanlış bir şey mi söyledim?"

"Hayır, hoparlörde sen vardın ve benim..." Anahtarımı kapıya sokarken durakladım.

"Parmağın mı kaydı, yoksa bağlantıyı mı kaybettin?" İçeri girdim, kapımı ve kilitledim.

"Kapımı açtığımı haber veren alarm sistemimi duydun mu?"

şimdi kapatıp kilitliyorum ve alarmımı sıfırlıyorum. Bunu duyuyor musun?"

"Evet. Mükemmel. Bu gece için teşekkür ederim. İyi geceler, Ella," diye bitirdi.

başka bir şey söyleyemededen telefonu kapattı.

Telefonumu yere ve atabileceğim en sinir bozucu çığlığı attım.

DECLAN

Ofisimde Diesel'in ihtiyacı olan belgeleri taradım. Öğle yemeği vakti geçmişti ve geldiğimden beri proje üzerinde çalışıyordum. Her zamankinden daha erken gelmiştim çünkü daha erken çıkıp Winter'la güzel bir akşam geçirmeyi planlamıştım. Ben çıkmadan önce uyuyordu, bu yüzden ona planlarını iptal etmesini söylemedim. Eğer onu uyandırsaydım çok kızardı ve bütün gün başlamadan biterdi. Çalıştığım için ona planları mesaj atmayı düşündüm. Mesajı her yazdığımda geriliyor ve siliyordum. O kadınla yirmi yıldır birlikteydim ve ona çıkma teklif etme konusunda gergin olduğum için kendimi aptal gibi hissediyordum.

Yaşadığımız onca şeyden sonra bir adım atmam gerektiğini biliyordum. Aklıma güzel bir fikir geldiğinde kısa bir mola verdim ve Diesel için bunu yapmam gerektiğinden bana yardım edip edemeyeceğini sormak için Quinci'yi aradım.

"Declann Amca, merhaba," diye telefonu her zamanki gibi neşeyle açtı. "N'aber Quinci, işin mi var?"

"Şu anda değil. Eğer onu arıyorsanız, Dymon şu anda bir telefon görüşmesi yapıyor."

"Hayır, uh... Büyük bir iyiliğe ihtiyacım var." "Ne olursa."

"Bu gece Winter için özel bir şey yapmak istiyorum. Şehre gidip onun için güzel bir elbise almanız ve bir buket çiçek almak için bir çiçekçiye uğramanız mümkün mü? Çiçekçi beşten önce teslim edebilir mi?"

"Aman Tanrım, Declan, bu çok tatlı. Elbette bunu yapabilirim, ailemin Mani'si var. Onu nereye götürüyorsun? Aslında Gucci'deki kız arkadaşına mesaj atayım da benim için bir şeyler hazırlasın. Baktığım küçük, şirin bir mini elbise var. Sanırım hoşuna gidebilir."

Dymon'un arka planda, "*Quinci, Dymani için başka bir şey alma,*" dediğini duydum.

"Köşeleri dönmeyi ve konuşmalara kulak kabartmayı bırakın. Bu kış için."

"*Ne için?*"

"Kardeşin kız arkadaşı için güzel bir şey yapmak istiyor."

Dişlerini öptüğünü duydum ama görmezden geldim. Dymon'ın kötü tarafına için sadece bir kez yeterliydi ve bunu asla atlatamazdı. Ondan hiç hoşlandığını sanmasam da, beni sevdiği için ona saygı duyuyordu. Kemba, Winter'ın birlikte olduğu adamı nakavt ettiğinden beri, bunu bilmeleri ihtimaline karşı varlığımı kısa ve tatlı tutuyordum. Kasabada her şey bir yangın gibi yayılıyordu, bu yüzden bilseler bile bir şey söylemiyorlardı ve ben de bunu takdir ediyordum.

"Tamam, yaşasın! Orta boyları var, ona uyacaktır.

Ayakkabı mı?"

"Hepsi."

"Tamam. O ve ben aynı boydayız. Buna bayılacak Declan." Sesi benden daha heyecanlıydı.

"Tamam, sana güveniyorum. Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim. Borcum ne kadar?"

"Kırk beş yüz, ama kartımdan çekildi, yani şu anda sorun yok. Şimdi gidip almaya hazırlanmak üzereyim. Çiçekçideki karta ne yazmamı istersin?"

"Sekizde hazır ol. Seni seviyorum."

"Tamam, her şeyi sonra sana haber veririm." "Tamam.

Tekrar teşekkürler, Quincy."

"Sorun değil, sonra."

Quinci'nin bana bu iyiliği yapacağı için mutluydum. İlk tanıştığımızda nefret dolu bir zenci olmama rağmen ilişkimiz gerçek bir kız kardeş ve erkek kardeş gibi yakındı. Dymon'ın onun gibi iyi bir kadını hak etmediğini düşünüyordum ve bunu ona söylemekten çekinmedim. O noktada, kardeşimle olan sorunlarım çok derindi. Benden nefret etmek ve bana asla aileden biri gibi davranmamak için her türlü nedeni vardı, ama o ve ailesi beni açık bir şekilde karşıladı.

Silahlar. İlk başta olanlardan dolayı biraz soğuk davrandım ama o beni kenara çekti ve bunun umurunda olmadığını söyledi; köprünün altından çok sular aktığını söyledi. O zamandan beri bu konu hakkında hiç konuşmadık ve ailesi bana hâlâ ağabeyiymişim gibi davranıyordu.

Kapının çalınması dikkatimi çekti. "Kapı açık," diye seslendim.

Kemba içeri girdi ve masamın üzerindeki kâğıt yığınlarına baktı.

"N'aber oğlum? Yemek yedin mi?"

"Hayır, müzeye doğru yürüyecek ve şuradaki kâğıt yığınının sonra hafif bir şeyler alacaktım. Sadece önemli olduğunu düşündüğüm her şeyi tarıyorum. Diesel'in ne kadar titiz olduğunu bilirsin."

"Evet, dostum." Ofisime doğru yürüdü ve kapıyı kapattı. "Kız arkadaşının yattığı herif hakkında sokaklara kulak verdim."

Ona baktım, bilgiyi öğrenmek isteyip istemediğime karar vermeye çalışıyordum, onun için güzel bir akşam hazırladığımı biliyordum.

"Neden öyle bakıyorsun? Bilmek istemiyor musun?" "Hayır desem yine de söyler miydin?"

"Hayır, kardeşim. Beni ikinci kez bir şeyle deniyorsun. Neden bilerek seni incitmek istediğimi düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Bizim için güzel bir akşam planladım. Quinci benim için bir şeyler almaya gidecek, onun için. Sana bugün erken ayrılacağımı söylemiş miydin?"

Yüzünde şaşkın bir ifadeyle başını salladı.

"Bu bakış ne için?"

"Bakalım doğru anlamış mıyım?" Masamın karşısındaki sandalyeye oturdu. "Kız arkadaşın seni aldatıyor, bunu biliyorsun ve hâlâ bu işi yürütmeye çalışıyorsun. Neden?"

Kâğıtları taramaya devam ettim.

"Yani, kardeşim, sana özel hayatında aldatacak kadar bile saygı duymuyor ve sen hala bunu yürütmeye çalışıyorsun. Sanki senin aptal kıcının, saygısızca, hiçbir yere gitmeyeceğini biliyor gibi."

"Sadece-"

"Ve sonra kıcınız başka birinden kedi bile alamayacak.

Bu çılgınlık, Declan. Bu hayatımda duyduğum en çılgınca şey."

Bunu görmezden gelerek, "Bir şeyler yemeye gidiyorum. Çekiyor musun?"

"Tabii ki, böylece saçmalamaya devam edebilirim."

Kıkırdadım ve başımı salladım.

Masamı topladıktan sonra ofisimden ayrıldık ve müzeye doğru küçük yemek alanına yöneldik. Cuma günleri en yoğun gündü, bu yüzden içeri girdiğimizde yemek alanı doluydu.

"Merhaba, Kembaaa," diye şarkı söyleyen bir kız, odadan daha parlak gözlerle bize yaklaştı.

Sarılmak için onu kendine çekti. "Naber anne, ?" "Ben iyiyim."

Bana el salladığında, sıraya girmek için uzaklaşmadan önce başımı arkaya attım. Buraya taşındığımda, Kemba'nın Citrus Grove'daki en popüler kişi olduğunu fark etmem uzun sürmedi, özellikle de yaşlı ve genç bayanlar arasında. Aynı zamanda her işi yapabilen biriydi, neye ihtiyacınız varsa onu bulabilirdi. Gördüğü tüm ilgiye rağmen, Quinci'nin neden onun tek arkadaşı olduğunu ve Dymon'un Quinci ile arkadaştan öte bir şey olamayacaklarını anlamasının neden uzun zaman aldığını anladım.

Sıra ilerledikçe, sanki son ziyaretimden bu yana değişmiş gibi menüyü inceledim. Aralarından seçim yapabileceğim çok fazla şey yoktu ama her şeyin tadı güzeldi.

Kemba yanıma geldi. "Kıçını kaldırmaya çalışıyorum ama sen çekip gittin."

Ona baktım. "Ne demek istiyorsun?"

"Giy şunu, zenci."

"Dostum, o kız kaç yaşındaydı? Benden çok sana benziyordu."

"Domuz benimle aynı yaşta, kardeşim. Sadece bir deri bir kemikti."

Kıkırdadım. "Peki adı Domuz mu?"

"Evet. Tıpkı şurada kapıdan giren koca götlü zencinin adının Slim olması gibi." Kemba elini ona doğru kaldırarak söyledi.

Kürsüye çıktım.

"Bay Danger, bugün sizin için ne getirebilirim?"

"Hindi dürüm ve Kettle cipslerinden alabilir miyim?"

"Hepsi bu kadar mı?"

"Evet," dedim cüzdanımı çıkararak. "Ve burada yemek yiyeceğim." "Bay

Danger, paranızın burada iyi olmadığını biliyorsunuz. Evet, öyle ama Burada. Bunu her yapıyorsun."

"Biliyorum." Parayı çıkardım ve gömleğinin cebine koydum. "Ben gidip bir bardak su alacağım."

Başıyla onayladı ve bana masa numarasını verdi. Kemba yemeğini sipariş ederken ben de bardağımı doldurmak için içecek makinesine gittim. Koruya bakan her zamanki masam yeni boşalmıştı. Oraya oturdum ve numaramı kartlığın içine yerleştirdim.

Kemba masaya geldi ve karşıma oturdu. "Şimdi, yaşlı kız için bu abartılı yemeği ya da her neyse onu planlamak gibi parlak bir fikri nereden buldun?"

"Kız arkadaşım için güzel bir şey yapmak gibi parlak bir fikre kapıldığım yerden mi bahsediyorsun?"

Etrafına bakındı. "Daha önce hiç böyle bir şey yaptın mı?" "Hayır, ama-"

"Aynen öyle, peki bunu yapma fikrini sana kim verdi?" "Ella. Elle."

Onun adını söylemek beni dün geceye geri götürdü. Dün gece onunla içmek uzun zamandır geçirdiğim en iyi gecelerden biriydi. İçkilerin yanı sıra, onun güzel kızı ve ukala ağzı beni uzun zamandır olduğum en rahat hale getirmişti. Bunu içtiğim tüm o lanet içkilere de bağlayabilirim. Baldızımın en yakın arkadaşı olmasına rağmen onun hakkında pek bir şey bilmiyordum. Dün gece onunla ilk kez uzun uzun konuştuk. Birbirimize söylediğimiz en fazla birkaç cümleydi.

"Elle? Elle Thomas mı?" Başımı salladım.

"Ne zaman konuşmaya başlıyorsunuz?"

"JB'de bana yanaştı ve beni kardeşim sandı. Sonrası çorap söküşü gibi geldi. Oturdu ve birkaç içki içtik."

"Ah, neden beni aramadın, ben de . Dün gece oranın cehennem kadar derin olduğunu duydum."

"Öyleydi, bu yüzden onunla takıldığımı daha önce duymamış olmana şaşırdım. Sen CG Enquirer'sın."

Konuyu değiştirmek zorundaydım çünkü ona orada Winter'ı izlediğimi söylemek istemiyordum. Elle'e söylemeye zaten utanıyordum ama Kemba iyi niyetli olduğunu bilsem de bunun sonunu duymama asla izin vermeyecekti.

Güldü. "Evet, henüz açacak vaktim olmadı. Ama hayır, hiçbir şey duymadım. Yine de bunu sana söyleyeceğim çünkü sen benim köpeğimsin, bunu yapma."

"Neyi yapmayayım?"

"Sikeyim Elle'i. Seni domuzun üzerine koyayım."

"Elle'i becermek istemiyorum. Sadece genel bir sohbet ediyorduk ve ben de Pig'i becermek istemiyorum. Ama eğer isteseydim, neden yapmayayım? Bunu anladın mı?"

Şaşırmış görünüyordu. "Tabii ki hayır. O beni korkutuyor." "Senin yarı boyutunda bir kızdan korkuyorsun."

Güldü. "Seni böyle elde ediyor, ama hayır, kankalarımın birini delirtti. O zenci buradan taşındı ve o zamandan beri ondan haber alamadım. Bu yüzden sana bunu yapmamanı söylüyorum, özellikle de kız arkadaşını geri istiyorsan. Ayrıca, eski isimli kadınlar vahşidir. Geçen yaz Dottie adında bir kızla yattım ve beni yere serdi. Neredeyse yetişemiyordum," dedi gülerek.

Dün geceyi düşündüğümde, iri parlak gözleri çok ve gülümsemesi de öyle. Gülümsediğinde, çok tatlı elmacık kemikleri vardı. Bu yüz seksiydi, ama benim deyimimle 'çelik gibi' yüzü de çok seksiydi. Kahretsin, dün geceye kadar ona böyle bakmamıştım bile ve şimdi onu ayrıntılı olarak tarif edebiliyordum.

"Ah, . Seni yakaladı, değil mi?"

Gözlerimi kırıştırdım ve tekrar ona odaklandım. "Neden sen?" Servis görevlisi yemeğimizi getirdi ve masadan kalktı.

"Bahsettiğim şey, zenci, onun adını söylediğinde kışının boşluğa gitmesi. Benim kankam da aynen böyleydi. Kafayı yemişti. Kimseye ne olduğunu, kızın ne yaptığını ya da söylediğini anlatmazdı. Tek söylediği onun deli olduğu ve bir süreliğine uzaklaşması gerektiği idi. O '*bir süre*' yıllara dönüştü."

"Vay be. Bu çılgınca, ama hayır, bir şey değil."

Dürümümünden birkaç ısırık aldım ve suyumdan biraz içtim.

"Tamam, sadece sana göz kulak oluyorum."

Birkaç lokma daha yedim.

"Gerçek şu ki Kemba; bu iş yürümezse başka bir kızı nasıl elde edeceğimi bilmiyorum. Dürüst olacağım, dün gece Elle ile flört etmeye çalıştım, sadece görmek için, ama nasıl yapacağımı bilmediğimi fark ettim. Her seferinde konuyu değiştirdi. Bir ara kalkıp tuvalete bile koştu. En azından bu konuda nazikti. Eve dönerken telefonda konuşurken flört etmeye çalıştım ama telefonu yüzüme kapattı." Omuz silktim. "Bilmiyorum dostum. Bu gerçekten çok utanç verici. Bunu ilk kez yüksek sesle söylüyorum. Bilmiyorum, kardeşim."

"Hol' on, hol' on. Dur bakalım, kardeşim. Kızın dışında kıçın olmamış gibi davranıyorsun."

Cevap vermedim.

"Birlikte olduğun tek kız o mu?"

Ben de yemeğimden biraz daha yiyerek karşılık verdim.

"Declan. Sadece bir kadınla mı birlikte oldun? Tüm hayatın boyunca mı? Lisede bile mi? Tribünlerin altındaki bir kafayla mı? Şişe çevirmece mi?"

"18^{inci} doğum günüm, ama sarhoş olduğum için hatırlamıyorum, ama evet. Aslında sadece bir kız."

"Kırk yaşında falan
değil misin?" "Otuz
sekiz, zenci."

"Kahretsin. Aynı şey."

"Kemba, o zamandan beri birlikteyiz. Onu aldatmak gibi bir arzum hiç olmadı. Babamın anneme bunu yaptığını gördüm ve asla o adam olmak istemedim. Her şey yolunda."

Şakaklarını ovuşturdu. "Başım bir milyon mil hızla dönüyor çünkü söyleyecek çok şeyim var."

"Eminim bana anlatacaksın," dedim kıkırdarak.

"Sana bir şey soracağım ve bunu senin oğlundan duymak çılgınca gelecek ama yanlış anlama ama-"

"Nasıl sevişeceğimi biliyorum ve bu hiç cimrilik yapmıyorum."

Güldü. "Mann, bir şey."

"Hayır. Kadınlar denedi ve ben onları geri çevirdikten sonra aynı duyguları yinelediler. Sormak üzere olduğun şeyi bu şekilde anladım. Ama hayır. Annemin yüzündeki acıyı görmek Winter'a asla yapmak istemediğim bir şeydi ve-"

"Bu boku takdir etmiyor. Sen tek boynuzlu at gibi bir zencisin. Kardeşim, dünyanın en büyük otelcilik şirketlerinden birinde çalışıyorsun. Hiç yapmadığını mı söylemek istiyorsun? Seni kızdırdı. Sen de onu kızdırdın. Birkaç ay ayrı kaldınız. Hiçbir şey olmadı. Öpüşmediniz. Dokunmak yok. Hiçbir kadın gözüne çarpmadı ve sen istedin ki..."

"Hayır. Birkaç kez ayrıldık ama o zamanlarda bile ayrılmadık."

Başını iki yana salladı. "Sen konuştuğunda aklıma daha çok soru geliyor, o yüzden Elle'e döneceğim. Nasıl flört edileceğini bilmiyorum da ne demek? Yapılacak en kolay şey bu."

"Konuşurduk. Ben küçük şeyler söylerdim ve o söylediğime inanamıyormuş gibi duraklardı. Tuvalete koştüğünü söyledim. Hatta ona hayvan isimleri takıyordum ve o da gülümsüyordu. Yani o da bana küçük şeyler söylüyordu ama bilmiyorum."

Gülmeye başladı.

"Komik olan ne?"

"Uzun zamandır oyun oynamıyorsun. O da flört ediyordu, aptal. Yani, aptal değil, ama evet, aptal. Kız arkadaşınız hakkında hiç konuştunuz mu?"

Başımı salladım.

"Ah, işte böyle. Senin kız hakkında konuşman her kızı soğutur. Muhtemelen bu yüzden geri çekiliyordu. Ama bu iyi, çünkü zaten kafadan çatlaksın ve Elle'le üzgün bir şekilde sevişmeni hiç istemem."

Güldüm.

Titreşimli telefonumu cebimden çıkarırken ekranda Quinci'nin adını gördüm.

"Abla," diye açtım telefonu.

"Hey Quinn," diye konuştu

Kemba.

"Kem'e selam söyle. Tamam, bir iyi bir de kötü var. İyi haber, az önce en güzel çiçek buketini seçtim. Kötü haber ise, koruya zamanında gelebilecek bir teslimat şoförleri yok çünkü zaten birkaç sefere çıkmış durumda. Bu yüzden döndüğümde her şeyi alıp verandaya bırakacağım ve kapının zilini çalacağım."

"Oraya nasıl bu kadar hızlı gidebiliyorsun?"

"Kurşun ayağım olduğunu biliyorsun. Sorun olur mu?" "Evet, sorun değil."

"Tamam, bıraktığımda sana haber veririm. Görüşürüz," dedi ve aramayı sonlandırdı.

"Kardeşim, tüm ciddiyetimle söylüyorum... Kendin ve ilişkin için ne istiyorsan onu istiyorum ama aptal olmanı da istemiyorum. Önünde iyi bir adam olduğunu göremiyorsa, yeniden başlamaktan korkamazsın. Hayat devam ediyor."

"Haklısın, dostum."

"Ayrıca, senin ekürin olmak havalı olacak. Bir fakirin sırf prensle arkadaş olduğu için ne kadar çok kadınla birlikte olduğunu biliyorsun."

Başımı salladım.

Winter'la olan ilişkim konusunda şimdiye kadar kimseye bu kadar açık olmamıştım. Bir parçam Kemba'nın söylediği her şeyin doğru olduğunu biliyordum ama denemek zorundaydım. Bu kadar kolay pes edersem kendimle yaşayamazdım.

Evime yaklaşırken Diesel'i arabasının arkasında, bir kolunda kızını tutarken ve bagajdan çantasını çıkarırken gördüm. Evime gitmek yerine ona doğru sürdüm.

"," dedim yanına yanaşarak. "N'aber oğlum?"

Golf arabamdan atladım ve yeğenimi kollarından önce onu kucakladım. Onu havaya fırlattım ve kıkırdamasını sağladım. "Hey, küçük kız." Onu tekrar havaya kaldırmadan önce yanaklarından öptüm.

"İyi misin, kardeşim?" Diesel sordu. "Evet. Bu gece için planın var mı?" "Neden, ne oldu?"

"Arabayı ödünç almak istiyorum, böylece Winter'ı dışarı çıkarabilirim."

"Oh, evet. Karımın ve bu küçük kızın altında yatmaktan başka bir şey yapmıyorum," dedi ve arabasının anahtarlarını bana uzattı.

Bagajını kapatıp ellerini Deija'ya uzattı ve Deija ondan uzaklaşarak kollarını boynuma doladı.

"Oh, öyle mi?" Yüzünü kapattı ve kadın ona ulaşana kadar ağlıyormuş gibi yaptı.

Kardeşim baba olduğunda, tamamen farklı bir insan oldu. Bunu Greysen'a bağlayabilirim, çünkü onu bir kadın hakkında hiç bu kadar kötü görmemişim, ama aşk ona çok yakışıyordu. Aklımın bir köşesinde onun hep babamız gibi olacağını biliyordum ama yanıldığımı kanıtladı.

"İçeri geliyor musun?" sordu.

Evime baktığımda kutunun ve güllerin verandada olmadığını gördüm. Quinci bir saat önce bana mesaj atmış, paketi bıraktığını ve zili çaldığını söylemişti. Winter'dan mesaj gelmeyince evde olmadığını düşündüm, ancak paketler gitmişti ve bana ulaşmamıştı.

"Evet, içeri girip Greysen ile konuşacağım. Onu birkaç gündür görmemiştim."

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Peki neden onu ve yeğenini kontrol etmedin?"

"Ona bir mesaj gönderdim."

"Tamam o zaman. Hiç yoktan iyidir. Biliyorsun sen mafya babasısın." "Uh-huh."

Diesel çantasından anahtarını çıkarırken Deija'yı bana uzattı. Anahtarı kapıya sokmadan önce kapı açıldı.

"Baba!" Greysen çığlık attı ve onun kollarına doğru paytak paytak yürüdü. "Seni özledim." "N'aber bebeğim?" Onu alnından öptü.

"Hey, Declan," diye selamladı. "Buraya gel, küçük kız."

Annesinin kollarına atladı ve biz onları eve kadar takip ederken öpüşmeye başladılar.

"Neden ayaktasın Greysen ve neredesin-"

"Buraya bu kadar övgüyle gelme, Diesel." Döndü ve sırtarak ona baktı. "Metresin New York'ta seni kızdırdı falan mı?"

Kıkırdadı ve başını salladı. "Başlama bile." Boynunu döndürdü.

"Bayan Greysen."

"Bırakın gideyim buradan. Hiçbir şeye tanık olmaya çalışmıyorum. Sonra görüşürüz," dedim.

"Tamam, kardeşim. Seninle sonra konuşuruz."

Ben kapıdan çıkmadan önce birbirimize sarıldık.

"Sadece seni dizime yatırmamı istiyorsun, ama çok ilerlemişsin.

Kapıyı kapatırken kardeşim karısına "Git yatağa gir" dedi.

Golf arabama bindim ve eve döndüm.

Eve girdiğimde Winter'ın evin içinde koşturup giyinmeye çalıştığını görmeyi ya da duymayı bekliyordum ama arabası bahçede olmasına rağmen ortalık sessizdi. Biraz su almak için mutfaka girdim ama masanın üzerindeki kutuyu ve gülleri görünce durdum. Durduğum yerden, kartın çubuktan çıkarılmadığını anlayabiliyordum. Telefonumu çıkardım ve onu aradım. Açmadan önce birkaç kez çaldı. Arka planda müzik çalıyordu.

"Merhaba!" diye bağırdı müziğin içinden. "Neredesin?"

"Keys'e geldim." "Yakında
evde olacak mısın?"

"Evet."

"Tamam, sonra görüşürüz-"

Kulağıma gelen üç bip sesi aramayı sonlandırdığını gösteriyordu. Bir yanım sekizden önce geleceğini ve giyinmek için acele edeceğini düşünmek istiyordu ama diğer yanım bunun pek mümkün olmadığını biliyordu.

sekize yaklaşıyordu ve Winter'dan haber alamamıştım. Bütün bunları bir hiç uğruna yapmışım gibi hissetmeye başlamıştım. Onu arama zahmetine bile girmedim çünkü bana beklediğimden daha geç geleceğini söyleyen bir mesaj göndermişti. Sadece bunun bizim için planladığım akşam yemeğini kaçırmamıza neden olacağını beklemiyordum. Evin etrafında dolanmak yerine, arka verandaya çıkıp bir esrar tüttürdüm ve gece esintisinin tadını çıkardım. Anksiyete haplarımdan ikisini çoktan almıştım, bu yüzden olabildiğince sakindim.

Oturur oturmaz bir çocuk çığlığı dikkatimi çekti. Sıranın aşağısına, Dymon'ın verandasında akşam yemeğinin tadını çıkaran aileme baktım. Oğlum kuzenleriyle ce-ee oynuyordu. Quinci beni ve Winter'ı geri döndüğümüzde tatlı yemeye davet ettiği için yemekte onlara katılabıldım ama cevaplamak istemediğim pek çok soru olacaktı. Esrarı yaktığım gibi hemen söndürdüm çünkü kokunun aşağıya doğru yayıldığını düşündüm.

İçimi çektim ve başımı kanepeye yaslayıp gökyüzüne baktım. Telefonumun aniden titremesi Winter'ın aradığını umarak telefonumu almak için zıplamama neden oldu ama arayan sadece masamın hazır olduğunu bildiren restorandı. Bu bildirimden çıkıp Winter'ı tekrar aramak için arama kaydımı açtım ama kaydedilmemiş bir numara belirdi ve hemen kayboldu. Kırmızı numaraya baktım ve birden numaranın Elle'e ait olduğunu hatırladım. Winter'ı aramak yerine Elle'in numarasına bastım.

Üçüncü zil sesinde cevap verdi. "Alo, alo. Elle'in."

Kıkırdadım. "Merhaba, Ella. Beni mi arayacaktın?"

"Hayır, hayır, sadece arama kaydımı siliyordum ve yanlışlıkla sizin numaranıza denk geldim. Her gecenin sonunda arama kaydımı silerim." Çabuk konuştu.

Dymon'dan öğrendiğim bir şey varsa o da insanların aşırı açıklama yaptıklarında genellikle yalan söyledikleriydi.

"Her gecenin sonunda arama kayıtlarını sildiğini söylüyorsun." "Neden hep bir şeyleri tekrarlıyorsun?"

"Ne söylendiğini anladığımdan emin olmak için. Bazen de sormam gereken soruları tetikliyor, örneğin her gece arama kaydını siliyorsan, bu gece değil de *dün* gece konuştuğumuzda beni nasıl yanlışlıkla aradın?"

Güldü. "Gece yarısından sonra. Beni bir yalanın içinde yakalamaya çalışıyorsun, hem de ne için... gibi."

"Ama bu ifadeye başka bir ifadeyle karşılık verebilirim: Şu anda saat gece yarısını geçmedi..."

Uzun bir duraklama oldu.

"*Ve ne için... gibi.*" Elimden geldiğince onunla alay ettim ve kendi kendime kıkırdadım.

O kadar yüksek sesle gülmeye başladı ki, telefonumu elimden almak zorunda kaldım.

Kul

ak. "Gerçekten sinirlerimi bozuyorsun. Mesela..." Tekrar güldü. "Ben sadece tutarsızlıklara dikkat çekmeye çalışıyorum."

"Evet, neden telefonla konuşurken bile

kız arkadaşın için yapmanı söylediğim şeyi yapıyor olman gerekiyordu."

Sessizleştim. Bir anda morali bozuldu. Sanırım Elle'ye söyleyebilirdim çünkü bana bu fikri veren oydu.

"Ah, Declan, üzgünüm," diye fısıldadı sessizliğimi yakalayarak. "Bu fikir hoşuna gitmedi mi?"

"yok."

"Hayır, bu hiç iyi değil! Bildiğim kadarıyla, seni bu şekilde terk etmesi için hiçbir şey yapmadın. Bence açık bir ilişki içinde olmak ile bariz bir saygısızlık arasında bir fark var."

"Bu kadar heyecanlanma, Lil' Bit. Eğer ilişkimiz yürümezse, bu denemediğim için olmayacak."

"Bu gerçekten bakmanın en iyi yolu. Aklını başına toplasın diye onu dövmemi mi istiyorsun?"

Güldüm. "Hayır, Ella. Benim kızımı dövemezsin."

"Hmph. Peki, şu anda ne yapıyorsun? Ve o nerede?"

"Bilmiyorum. Arka verendamdayım. Sigara içmek üzereydim ama insanların kokusunu alıp buraya koşmalarını istemiyorum."

"Oh, evet. Quinci bana mesaj attı ve eğer gelmek istersem annesiyle birlikte bu akşam yemek pişireceklerini söyledi."

"Öyle mi? Neden yemeğe gelmiyorsun?"

Nefesinin kesildiğini duyduğumda gülümsedim. Benden on yaş küçük bir adamın Elle'in benimle flört ettiğini söylemesi biraz utanç vericiydi.

"Dükkana gelip bazı işlerimi halletmem gerekiyordu ve evde biraz yemeğim var."

"Evde ne tür yiyecekler var?"

"Sana söylemeyeceğim, çünkü zaten ne kadar taşralı olduğumla dalga geçiyorsun."

"Seninle dalga geçtiğimi mi düşünüyorsun? Gerçekten sadece şaka yapıyorum."

Alaycı bir şekilde iç çekti. "Declan, sadece şaka yaptığını biliyorum. Biraz neşelen. Her zaman bu kadar ciddi olmak zorunda değilsin."

"Benim hatam. Sadece seni yanlış bir şekilde kızdırmadığımdan emin çalışıyordum."

Hat o kadar sessizleşti ki dün gece yaptığı gibi telefonu yüzüme kapattığını sandım.

"Madem arka verandanda oturuyorsun, dükkanıma gel. Sadece ben varım."

"Evet, bunu yapabilirim. Yakında görüşürüz."

Kardeşimin anahtarlarını almak için eve girdim çünkü ona arabasını kullanacağımı söylemişim. Verandaya çıktığımda, arabasına doğru yürümeden önce etrafın temiz olduğundan emin olmak için kardeşimin evlerine baktım. Yalnız gittiğimi görmelerini istemiyordum. Onlara söylemem gereken zaman yaklaşıyordu ama ben hazır değildim.

Arabaya bindiğimde kalbim sanki yaptığım şeyin yanlış olduğunu biliyormuş gibi çarpmaya başladı. Birkaç derin nefes aldıktan sonra arabayı çalıştırdım ve yola çıktım. Salonu şehrin birkaç kilometre dışındaydı ama yine de Citrus Grove'un bir parçası sayılırdı. Daha önce hiç içeri girmemiştim ama nerede olduğunu biliyordum çünkü Winter'ı saçını yaptırması için birkaç kez bırakmışım.

Otoparka dönüp babasının kamyonetinin yanına yanaşım ve arabadan indim.

"*Elle's*" Kapının üstündeki tabelayı okudum.

Binanın pencereleri buzluysa, bu yüzden içeriye göremiyordum. Kapı kolunu çektim ve kilitliydi.

Kapının yanındaki kamera aydınlandı.

"Güzellik Evi!" Elle'in neşeli sesi hoparlörden geliyordu.

Kameraya doğru eğildim. "Cutie müsait mi?"

Kıkırdadı. "Her zaman."

Kilitlerin açıldığını duyduğumda kapıyı çekip açtım ve içeri girdim. Dışarıdan bakıldığında hayal gücümü zorlayan pek çok şey vardı ve hayal kırıklığına uğramadım. Taşrada bir güzellik salonu için cehennem kadar güzeldi. Bir tarafta stilistleri için altı istasyon, diğer tarafta da bir sürü saç ve saç ürünü vardı.

Elle yüzünde bir sırıtışla tezgâhın yanına geldi. "Oooh."

Mırıldandı. "Adam güzelce temizleyebiliyor."

Kendime baktım. "Bu gerçek bir şey değil."

Winter'ın elbisesi siyah olduğu için siyah pantolon, beyaz gömlek ve ona uygun siyah bir spor ceket giydim. Elbisesine uygun bir Gucci kemer ve ayakkabılar giydim. Burada yaşadığımdan beri süslenecek pek bir şey yoktu, bu yüzden süslendiğim için mutluydum.

"Bir iltifat alabilir misin, Declan?" "Evet efendim."

Onu dükkânına kadar takip ettim, etrafına bakındım ve dün gece giydiği pantolondan daha sıkı saran iki parçalı Nike sıkıştırma kıyafeti içindeki vücuduna bakmamaya çalıştım. Dün gecedan tamamen farklı görünüyordu ya da belki yüzünü daha iyi görebiliyordum. Şapkası yoktu ve saçları omuzlarının hemen altında sallanan bir at kuyruğu şeklinde geriye doğru toplanmıştı.

"Evet, sevgilim, gelecekteki evine bir bak. Burayı zaten seviyorsun. Seni kollarımı açarak karşılayacağım. O berbat çizgiyi bu ışık altında daha iyi görebiliyorum."

Kıkırdadım. "Yanılsama yirmi dört saatlik bir böcek olabilir, anlıyorum." Kıkırdadı. "Sen ve o ağız..."

Ona baktığımda, bir merdivenin birkaç basamağını çıkmış, duvardan yere saç torbaları atıyordu. Sırtı bana dönükken gözlerim pervasızca vücudunda bir aşağı bir yukarı gezindi. Sadece dün gece giydiği pantolondan bile kalın kalçaları olduğunu biliyordum ama bu kalçaların mükemmel tonda baldırlara ve mükemmel Fransız uçlu, pedikürlü ayak parmaklarına kadar indiğini bilmiyordum.

Alexa için bağırması dikkatimi çekti.

"Alexa! Elle'in R & B Listesini çal!"

"Burada tek başına ne yapıyorsun?"

"Daha önce buradayken, stilistlerimden biri müşterisine ihtiyacı olan saç almasını söyledi ve o lanet merdivene tırmandı ve neredeyse düşüyordu. Ben de hayır, beni yakalayamazsın dedim. Bu duvarı değiştiriyorum."

her şey daha düşük. Ayrıca, yeni bir örgü saçı ve ürünleri sevkiyatı aldım, bu yüzden zaten stok yapacaktım.

Etrafa, yere saçılmış kutulara baktım. "Merdivene tırmanmamalarını söyleyen bir tabelanız var mıydı?"

"Hayır."

"Evet, sorumlu olurdunuz. Ayrıca, platformun dağılmış bu kutular da aynı tehlikeyi oluşturuyor."

Bana baktı. "Misafirperverlik gurularının bir parçası olduğunuzu unutmuşum. Teşekkür ederim ama kutular bu gece gitmiş olacak."

Merdivende o kadar yüksekte olmana gerek yok Lil' Bit, ya da ayakkabısız. Yardım edeyim," dedim ve ceketimi çıkarıp tezgahın üzerine bıraktım.

"Anladım."

Yanındaki platforma çıkarak çalıştığı yere uzandım ve ulaşabileceğimi kanıtladım. Ellerini bıraktı ve iç çekti.

"Şimdi, neden buraya gelip patronluk taslıyorsun?" diye şımardı.

Başımın üstünden bana bakmasına aldırmadan duvardaki saç demetlerini çekmeye devam ettim. Merdivenden inmeden önce dudaklarını öptü ve yere indiğinde bana çarpmayı ihmal etmedi.

"Biliyor musun... bir çocuğa göre iki katın büyüklüğündeki insanlarla şansını zorlamayı seviyorsun. İki gün içinde iki kez yanıma geldin, kavga etmeye hazırdın."

Kıkırdadı. "Şimdi bana çocuk diyorsun, bir spor salonuna girene kadar bekle."

Ve bu küçük şişliğin sizi kandırmasına izin vermeyin. Ben çok güçlüyüm."

Ona baktığımda karnının altını çimdikliyordu. "Bu senin için bir pudge mi? Zar zor bir şey tutuyorsun."

"İçin söylemesi kolay..." Durakladı, dolgun dudaklarını bükerken beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Ne zaman?"

"O daracık pantolonla buraya gelip '*palamut kırabilirim*' diyen kalçalarını gösteriyorsun. Güzel olmalı," diye homurdandı.

"Pantolonum sana dar mı görünüyor? Sen dar diyorsun. Ben sığdığımı söylüyorum."

"Tabii. Eminim o gömleğin de yakıştığını söyleyeceksin. Şu kalçanın içinden çıktığını görüyorum."

Kıkırdadım. "Ella, sana istediğin kalçaları verebilirim. Seni eğitmemi ister misin?"

Gözlerini indirdi ve dudağının kenarını ısırıldı. "Beni nasıl eğitirsin?"

JB'de de bana aynı bakışı atmıştı, sanki bana meydan okumaya çalışıyordu.

"Seni nasıl eğitebilirim ki? Sana karşı sert olmalıyım, Ella. Çok fazla ağzın var. İyi bir seans için ağzını kapatmam gerekir."

Söylediklerime inanmamış gibi gözlerini uzun uzun ve yavaşça kırıştırırken dudaklarının bir kısmı kaydı. Bu da dün gece bana attığı birkaç bakıştan biriydi. Dudaklarını birbirine sürtmeye başladığında, bir yanıt düşünmeye çalıştığını anladım.

Kendini toparlaması için ona biraz zaman tanıyarak döndüm ve kutuyu alıp tezgâhın üzerine koydum.

Kargo etiketini okudum. "Della Mae Thomas!"

Bana odaklanmadan önce hızla gözlerini kırıştırdı. "Evet. Ha? Hayır." Başını iki yana salladı. "Lütfen, asla yapma."

"Dur bakalım. Sana Ella diyorum ama teknik olarak doğru olan bu. Della Mae."

Kemba eski isimli kızlara güvenemeyeceğini söylerken tam da bunu kastediyordu.

Güldü. "Oh, Tanrım. Gerçek adımlı bilmiyormuş gibi davranma." Başımı salladım. "Bilmiyordum."

"Yani Diesel, Grey'e yakın olan herkesin geçmişini kapsamlı bir şekilde araştırmadı."

"Yaptıysa bile, bu konuda hiçbir şey bilmiyorum."

Bana inanmıyormuş gibi dudaklarını büzdü ama bu doğrudu. Diesel'in onun geçmişini araştırdığından yüzde bin emindim ama bu konuda hiçbir şey bilmiyordum. Gerçek adı benim için tam bir şoktu.

"Ben ciddiym, Ella."

"Uh-huh. Bana büyükannemin adını vermişler."

"Anlamıştım." Başparmağımı kutunun ortasına soktum, ortasından aşağı doğru kaydırđım ve çekerek açtım. "Adını telefonuma Junior olarak kaydedeceğim."

O kadar sessizdi ki ona bakmamı sağladı; başı yana eğikti.

"Ne?" Ben sordum.

"Akıllı mı davranıyorsun? *Anlamıştım.*"

Güldüm. "Hayır, ama nasıl böyle düşündüğünü anlayabiliyorum." Gülmeye devam ettim. "Ve şimdi, çelik gibi bakıyorum."

Güldü. "Çünkü bunu gerçekten istiyorsun."

"Öyleyim."

Kızardı. "Şu kutudan çıkan saç paketlerini bana verirsen onları duvara asarım."

"Ya da bu kutuyu buradan oraya taşıyabilirim, sen de bana nereye koyacağımı söylersin. Ayrıca bu camların arasında ayakkabısız dolaşmana gerek yok."

İkimiz de ayaklarına baktık ve onlara tekrar bakma bahanesi bulduğum için minnettardım çünkü çok güzellerdi. Fransız uçları koyu teniyle mükemmel uyum sağlıyordu.

"Bu dükkânı ne zamandır tek başıma, aynen bu şekilde stokladığımı biliyor musun?"

Gözlerini bulduğumda gülümsüyordu.

"Hayır, bana söyleyecek misin?"

"Yıllar, ama madem bu kadar yardımcı olmak istiyorsun, onları santimlerine ve saç renklerine göre sırala. Zaten kutularda düzenlenmiş olmalılar."

Kutuyu çevirerek açtım, paketlere baktım ve zaten sıralı olduklarını gördüm. Birkaç kutu daha açtım ve onları tezgahtan tezgaha taşıdım. Yerdeki saç torbalarını ayaklarıyla ayırmaya başlamıştı. Gözlerimi onlardan uzak tutmazsam, beni bakarken yakalayacaktı ve kendimi tuhaf hissedecektim.

"Ne zamandır saç yapıyorsun?"

"On altı yaşımdan beri babamın mutfağında saç yapıyorum. Kozmetoloji okulundan yirmi yaşında mezun oldum. Yani on yıldan biraz fazla oldu."

"Demek bu sadece senin kanında var, ha?"

"Evet, çoğunlukla. Büyükannem de saç yapardı. Kasabadaki eski dükkânında başladım ama tam hizmet vermeye, ürün satmaya falan başlayınca daha geniş bir alana ihtiyacım oldu."

"Yine de burası uçuyor gibi görünüyor. Oldukça iyi gidiyorsun gibi görünüyor."

"Eğer benim işime girmek istiyorsanız, ki benim için sakıncası yok, iyi gidiyorum. Peruk satıyorum ve peruk dersleri veriyorum. Ve..." bana baktı. "Sevgilim New York'un en iyi, en zengin, en uygun Siyah bekârlarından biriyle çıkmaya başladığında herkes Bayan Greysen'in kim olduğunu öğrenmek istedi. Biz de bundan faydalandık, ona gölge falan düşürmedik."

"Nasıl yani?"

"Sadece saç modellerinin fotoğraflarını paylaşıyor ve beni etiketliyordu. Saçları her zaman uçuş uçuştı, bu da bana çok sayıda takipçi kazandırdı, bu da beni kendimi tanıtmaya ve markamı biraz daha önemsemeye yöneltti. Birkaç yıl önce

rap kızlarıyla üç ayrı on şehirlik turne yapabildim. O zamandan beri her şey yolunda. İnsanların çağrı listesinde sonuncu olmam umurumda değil, en azından orada varım."

Ona baktım ve yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Bu harika. Dürüst olmak gerekirse, keşke ben de 'diğer Tehlike'nin kardeşi olmak konusunda böyle hissetseydim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani, bazen kendi kendini yetiştirmiş yazılımcı küçük kardeşimin ve matematikçi ağabeyimin yanında kendimi yetersiz hissediyorum."

Telefonunu eline aldı ve ekrana dokunmaya başladı.

"Burada otuz milyon dolar değerde olduğunuz yazıyor, bu pekala yalan olabilir, ama yetersizlik buraya nasıl uyuyor? Yani... evet, odaya 100 milyon dolar girdiğinde otuz milyon dolar yetersiz görünebilir, ama yine de zengin erkeklerin en üst yüzdesindesiniz. Ve en üstte, zengin siyahların *üst* yüzdesinde. Yarım milyar dolarlık bir Siyah şirketinin CEO'su olan bir kardeşim olsaydı ne kadar çirkin olurdu biliyor musunuz? Bana bir bok anlatamazdın. Evet, kardeşim Dymon Danger. kayırmayı doğru şekilde yapardım. Yetersiz mi demek istiyorsun?"

Bu beni güldürdü. "Çok komiksin, yo. Bu country tınısı başka bir şey. Söylediğin her şey harika ama erkek olunca farklı oluyor."

Omuzları düştü. "Aman Tanrım. Erkek egosu yüzünden üzerinde yaşadığımız bu büyük, yüzen mavi top yakında yanıp kül olacak."

Gülmekten iki büklüm oldum.

"Declan, gülüyorsunuz ama ben çok ciddiylim. Egon sana yetersiz olduğunu söylüyor çünkü kardeşlerin senden biraz daha fazla para ediyor ve bence bu aptalca. Mesela bugün onlar senin alamayacağın neyi alabilirler ki?"

"Hiçbir şey, gerçekten. Dürüst olmak gerekirse, hiç bu kadar basitleştirmemiştim." "Tüm ciddiyetimle söylüyorum Declan, kıyaslama kirli bir hırsızdır. Soyar

Mesela benimle aynı tarz peruk yapan kızlara kızdığımı düşünsene. Sen ve ben milyar dolarlık sektörlerde çalışıyoruz, kendimizi kimseyle kıyaslayacak vaktimiz yok."

"Hepsini anlıyorum, Lil' Bit. Sanırım her şeyi baştan açıklamam gerekecek ve ben bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Neden olmasın?"

Bir an için, konuda bir şey söylediğime pişman oldum, çünkü bu beni birkaç yıl önce unuttuğum duygularımın anı şeridinde bir yolculuğa çıkaracaktı.

Yıllar önce. Büyürken ne kadar farklı muamele gördüğümün tüm hikayesini anlatmadan ona sadece önemli sorunları anlatamayacağımı hissettim.

"Oh, . para değil, değil mi?" Cevap vermeyince göz göze geldik.

"O zaman orada bırakabiliriz, ama şunu bil ki, ne hissedersen hisset ya da başkaları sana ne hissettirirse hisset, Declan, sen yetersiz değilsin."

"Bunu söylediğin için teşekkür ederim."

"Bir şey değil. Bak, şuna bak." Hızla üzerime yürüdü ve ayak parmağını ayakkabıma vurdu. "Ow! Büyük aptal ayakkabıların."

"Özür dilerim. Bir ."

Bunu yapmakta isteksiz olacağını düşünmüştüm ama sağ bacağıının üzerinde dengede durdu ve sol bacağıını kaldırabildiği kadar yukarı kaldırdı. Sağ elimle baldırını, diğer elimle de ayağını yakaladım. Parmaklarım yumuşak tenine değdiğinde kan aletime doğru akmaya başladı. Eğer bunu görmezden gelmezsem, pantolonumda bir çadır oluşmaya başlayacaktı ve bu hiç de iyi hissettirmeyecekti.

"Ayak başparmağımı mı kırdım?" "Hayır."

Göremediğim bir çatlak olmadığından emin olmak için başparmağımı tırnağının üzerinde gezdirdim.

"Acıdı mı?"

"Hayır. Sadece biraz acıyor. Kırmadığım sürece sorun yok. Çünkü tamir ettirmek çok acıtacaktı ve bunun için para ödemek zorunda kalacaktın. Barış teklifi."

"Rengi ben mi seçeceğim?"

Baldırı gerildiğinde ona baktım ve yine gülümsüyordu.

"Eğer ödeme yaparsanız, tabii ki renk seçebilirsiniz. En sevdiğiniz renk hangisi, çirkin bir renk olmasa iyi olur, çünkü ben normalde beyaz, French-tip ya da şenlikli hissediyorsam kırmızı seçerim."

"En sevdiğim rengin ayak parmaklarının rengiyle hiçbir alakası yok."

"Oh," diye mırıldandı dudağını ısırarak. "O zaman ne renk almamı istersin?"

"Açık renk bir şey. Ella, senin ten rengin çok güzel. Koyu teniniz her zaman parlıyormuş gibi görünüyor, bu yüzden açık renk bir şey giymeniz gerekir. Şeftali rengi düşünüyorum."

Kızardı. "Şeftali."

"Evet."

Ayağına baktım, başparmağımı ayak parmaklarının üzerinde gezdirirken parmaklarımla kemeri ."

Dudaklarını yaladı. "Bunu dikkate alacağım. Sana ödeme yaptırmadan önce o rengi test edeceğim."

"Kaç beden giyiyorsun?" Ona baktım.

"Tahmin et." Ayak parmaklarını başparmağıma doğru oynattı. "Sekiz numara giyeceğim."

Başını salladı.

"Topuklularla aynı boyda mı?"

"Ayakkabının nasıl yapıldığına bağlı. Şeftali rengindeki ayak parmaklarımı bir çift topuklu ayakkabının içinde görmek ister misin?"

"Evet. Bunun da bir bedeli var mı?"

"Declan..." diye fısıldadı. "Sen-" Telefonum çaldı.

"Neyi bilmiyorum?"

Baldırını serbest bıraktım ve arka cebimden telefonumu çıkarıp ekranda Winter'ın yüzünü gördüm. Elle'ye baktım ve o da başka tarafa baktı.

"Bunu almalısın."

Ayağını elimden çekmeye çalıştığında başımı salladım ve hareket etmeyi bıraktı.

Telefonumu açtım. "Evet, Winter."

"Declan, neredesin?"

Bir an için suçluluk duygusu göğsümde yükselmeye başladı. Madem arıyordu, o zaman başka herkese gitmiş olmalıydı. Başka zaman olsa bana mesaj atardı ama atmamıştı. Başını yana eğmiş Elle'ye bakarken kıkırdadım. Telefonunu yüzüme doğru tutmuş, bana yeni ve büyük bir kanaldan bir makale gösteriyordu.

Otelcilik ve Tarım: Danger Incorporated Tarımdan nasıl faydalandı ve faydalaniyor?

"Declan, beni duyabiliyor musun?" Winter telefonda sordu. "Evet, seni duyabiliyorum Winter."

Ekranına baktı, üzerine dokundu ve sonra tekrar yüzüme koydu.

Danger Incorporated'ın CEO'su Dymon Danger tarım işine girdi ve karşılığını da alıyor. Citrus Grove adlı küçük bir kasabada Declan Danger tarafından işletilen Danger Incorporated'ın yeni bir sektörü...

"Declan, neredesin?"

"Buralardayım. Neye ihtiyacın var?" "Yok bir şey. I-"

"Eve döndüğümde konuşuruz o zaman," dedikten sonra aramayı hızla sonlandırdım ve derin bir nefes aldım.

"Bunu ilk kez mi yapıyorsun? Neredeyse korkmuş görünüyorsun."

"Sadece aynı anda pek çok şey hissediyorum, hepsi bu," diye açıkladım.

"Ne gibi?" Bana yaklaştı ve bana baktı.

Kapüşonlu, parlak, yuvarlak gözleri aşağıya inmiş, baştan çıkarıcılıkla damlıyordu. Kırk sekiz saat olmamıştı ama o gözler beni kendine çekiyordu.

Kalbim göğsümde çarpıyordu. Sanki kanım kalbime mi yoksa sikime mi gitmesi gerektiğini karıştırıyordu.

"Bazen endişeleniyorum."

Telefonum tekrar titredi ve Winter'dan bir mesaj geldi.

Kış: *Kıyafet için teşekkür ederim. Kartı açmadım.*

Mesaja baktım ve cevap versem mi diye düşündüm... ama vazgeçtim. Yine de okuduğumu bilmesini istedim.

"Şimdi, ne diyordun? Bilmiyorum, ne?"

"Tüm kanımın akması nedeniyle düşünce trenimi kaybediyorum..."

"Benim hatam." Bacağını yere indirdim.

"Ayakları seviyorsun, ha?" "Ha?"

"Beni duydunuz ama sanırım cevabımı aldım."

"Ella, bana senin hakkında bilmediğim bir şey söyle. Dün gecedan beri kendim hakkında konuşup duruyorum ama sen bana kendin hakkında hiçbir şey anlatmadın."

"Bu arada, az önce saç yapmaya olan aşkımdan bahsettik. Erkekler nasıl da dinlemiyor."

"Ağzımdan bahsediyorsun. Bana başka bir şey söyle."

"Dur bir şey düşünüyüm."

O hiçbir şey söylemezken yaklaşık beş dakika boyunca sessizce çalıştık.

"Kahretsin, ne kadar düşünmen gerekiyor?"

Kıkırdadı. "Beni yargılayacak mısın?"

"Yerim yok."

Bana baktı. "Ben bir Homme'um" dedi ve sanki utanmış gibi hemen benden uzaklaştı.

Başının yan tarafına baktım.

"Ne olduğunu bildiğini biliyorum, çünkü-"

"Kardeşlerim. Evet, evet, ama ben sadece seni işliyorum... bunu yapıyorum."

Zihnim birkaç farklı yere gitti, çoğunlukla bu konuda araştırdığım her şeye geri döndüm. Babamın başı belaya girdikten hemen sonraydı, o özel kulübün dışındaki kadınlarla buluşmuştu. Diesel bana bunu araştırmam gerektiğini ve babama benzemediğimden daha çok benzediğimi söyledi. Sırf onun yanıldığını kanıtlamak için saatlerce araştırma yaptım ve hatta kendimi aynı seçkin kulüp olan Chokers'ın San Fran tüzüğünde otururken buldum. İşte o zaman bir ayak fetişine sahip olabileceğimi ve belki de kendimi asla yüksek sesle itiraf edemeyeceğim birkaç başka olduğunu öğrendim. Bu da *ben sana demiştim*" lafını duymak istemediğim başka bir . Winter'la bu konuda konuşamazdım çünkü babamın hoşlandığı 'şeylerden' hoşlanırsam beni terk edeceğini açıkça söylemişti.

"Lanet olsun. Beni korkutuyorsun. Ne kadar işlem yapman gerekiyor?" "Komiksin. Yüzlerce sorum var."

"Eminim öyledir, ama bunu elliye indir, sabah bir müşterim var."

"Erkekleri mi beceriyorsun?"

Bana baktı ve sırıttı. "Biliyor musun, erkeklerin Domme'yi duyduklarında akıllarının hemen oraya gitmesi çok komik, ama evet, yaptım."

"Ve hoşuna gitti mi?"

"Bunu seviyorum ve yanımdakilerin de sevdiğinden emin oluyorum. Ama sahip olduğum tüm denizaltılardan sadece ikisi bunu istedi."

"Lanet olsun! Kaç tane içtin?"

"Tamam, o *lanet* şeyde çok fazla baharat vardı. Bazen tuhaflıkları ayıklamak için bir ya da iki ya da üç seans gerekir, bu yüzden birkaç tanesini atlattım. Güvenliğim önce gelir, zevk hemen sonra, ama konuşurken ayak fetişinizi keşfedip keşfetmediğinizi sorabilir miyim?"

O dönüp benim bakışlarımla eşleşmeden önce başının üstüne bakma sırası bendeydi.

"Ne dedin sen?"

"Görüyorum ki bu gece seçici duyuyorsun. Az önce beni şeftali burunlu topuklularla görmenin sana pahalıya mal olup olmayacağını sordun. Domme olmayan her kadın bunu fark ederdi. Bunu hiç araştırdın mı?"

"Hayır, ."

"Neden?"

"Bu utanç verici."

"Oh, anlıyorum. Eğer istemiyorsanız bu konuda konuşmak zorunda değiliz."

Çalışmaya devam ettiğinde bir süre ona baktım, bana anlattıklarına hâlâ inanamıyordum. Şimdi, Kemba'nın kankasına ne yaptığını gerçekten merak ediyordum.

Duvarını yeniden düzenlemeyi bitirdikten sonra bile saatlerce konuştuk. Eğlenceli ve samimi sohbetler yapmanın ne kadar iyi hissettirdiğini unutmuşum.

ERTESİ ÖĞLEDEN SONRA.

"Pssst, baba."

Gözlerimi kırıştırdım ve ben yataktayken başımda dikilen oğluma odaklandım.

"Evet, evlat."

"Annem gelip seni söyledi. Bize kahvaltı hazırladı." Doğrudum ve gerindim. "Öyle mi yaptı?"

"Evet. Pastırma kokusunu alabiliyor musun?"

Nefes aldım. ". İzin ver kalkayım ve kendimi toparlayayım. Hemen geliyorum." "Tamam, baba. Anneme söylerim."

Yataktan çıktım ve banyoya girmeden önce telefonumu aldım. Saate baktığımda öğleden sonra ikiye yaklaştığını gördüm. Saatin doğru olduğundan emin olmak için birkaç kez göz kırptım. En son ne zaman bu kadar geç uyuduğumu hatırlayamıyordum. Gece ikiden sonra gelmiş olsam da alarmımın beni altıda uyandırmasını bekliyordum. Neyse ki, Winter'la yatacağımı düşünerek o gün izin almıştım.

Banyoyu kullandıktan sonra ellerimi yıkadım, diş fırçamı ve diş macunumu aldım. Dişlerimi fırçalarken telefonum lavabonun üzerinde titredi ve Elle'nin adı 'Junior' altında kayıtlı olarak belirdi. Kendi kendime kıkırdadım. Mesajı kaydırarak açtığımda, ayak başparmaklarının bir resmi belirdi. Açılan şeye inanamayarak mesajı hemen kapattım. Dişlerimi fırçalamayı bitirdiğimde, hata yapmadığımdan emin olmak için mesajı tekrar açtım ve hata yapmamıştım. Yeni yapılmış ve yağlanmış iki ayak başparmağının resmiydi.

Junior: *Declan. Bu fotoğrafın devamını görmek ister misiniz?*

Ben de ona mesaj attım.

Ben: *Evet, lütfen.*

Junior: *Bu fotoğrafın geri kalanı için ne kadar ödemek istiyorsun?*

Kıçının bunu unutmadığını bilmeliydim. Bu konudaki son yorumundan sonra konu bir daha açılmadı ve saatlerce konuştuk. Sonsuz sayıda şey hakkında konuşmamıza rağmen, aklım onun küçük kıçının bir Domme olduğunu ve onun karışıklıklarının ne olduğunu merak etmeyi hiç bırakmadı. Konuşmamızdan onun hakkında çok şey bildiğimi ama aynı zamanda hiçbir şey bilmediğimi hissederek ayrıldım.

Cevap vermeden önce birkaç dakika daha resme baktım.

Ben: *Ne kadar tutuyor, Ella?*

Junior: *Sence ne kadar ödemelisin? Sen bir fiyat koy.*

Bunun hileli bir ifade olduğunu hissettim, ama uygun ama çok doğru bir şey düşündüm. O alay ettikçe sikime daha fazla kan hücum ediyordu.

Ben: *Ella, bu resmin geri kalanını görmek için ne kadar ödemem gerekiyorsa öderim. Lütfen. Yalvarmamı istiyorsun. Bu mudur yani?*

Şu anda onun küçük otoriter dudaklarının güzel yüzünde yayıldığını görebiliyordum. Benden yapmamı istediği her şeyi yapmaya hazırdım.

Junior: *\$1000.*

Ben: *Hepsi bu mu? Bana hesap bilgilerini gönder.*

Lol. Hevesin beni eğlendiriyor, Declan. Daha fazlası olacak.

Winter banyoya daldı ve beni korkuttu.

"Declan, burada ne halt ediyorsun? Ben ve oğlun seni kahvaltı masasında bekliyoruz."

Kapıyı kapatmasını istiyormuşum gibi görünmemeye çalışarak, "Ben de oğlumla kahvaltı masasında size katılabilmek için kendimi toparlamaya çalışıyorum," diye söze girdim.

Şaşırmış görünüyordu ama bir şey söylemedi. Kapıdan geri geri çıktı ve kapattı. Telefona baktım ve Elle'in bana mesaj attığını ve banka hesap bilgilerini gönderdiğini fark ettim.

Junior: *Bana parayı göndermek için 3 dakikan var yoksa fotoğrafı sileceğim.*

Mesajı gönderdiği saate baktım ve parayı hesabına aktarmak için belki bir dakika ya da daha az zamanım vardı. Banyodan aceleyle çıktım, dizüstü bilgisayarımı sedirden kaptım ve olabildiğince hızlı bir şekilde giriş yapmaya çalıştım. Mesajlarımızı açık tutmak için ekrana dokunmaya devam ettim. Banka hesap bilgilerimi transferler sayfasına girer girmez, resim

kayboldu. Kurnaz biri olarak yine de göndermeyi planladım ama bir zamanlar banka hesap bilgilerini içeren mesaj *belki bir dahaki sefere* olarak değişmişti.

Ben de ona mesaj attım.

Sadece biraz daha zamana ihtiyacım vardı. Sözüm kesildi. Şimdi bilgisayarımın başındayım.

Senin sözünün kesilmesi benim sorunum değil. Bu yüzden benimle konuşurken tüm dikkatini bana vermeni istiyorum. Belki bir dahaki sefere.

Ben: *Ya iki katına çıkarırsam?*

Mesaj bana teslim edildiğini bildirmek yerine, balon yeşile döndü ve göğsüm sıkıştı.

Beni engelledi. Elle beni engellemişti. Çalacak mı diye kontrol etmek için numarasına dokundum ama çalmadı. Dizüstü bilgisayarımı kapattım ve pantolonumu giymek için ayağa kalktım. Odadan çıkıp mutfığa girdiğimde masanın en sevdiğim kahvaltılıklerle dolu olduğunu görünce şaşırdım.

"Baba, sensiz yemek yemeye hazırlanıyorduk," dedi Donovan.

Tabağımın önündeki boş koltuğa oturmuş, Elle'in hareketlerine duyduğum öfke ve eğlenceyi gizlemeye çalışıyordum. Hareketleri bana onun sapkınlıklarından birinin ne olabileceği konusunda da bir fikir verdi. Bunu onun üzerinde deneme düşüncesi beni biraz korkuttu, çünkü eğer yanılıyorsam, o zaman her şey berbat olacaktı.

"Dün gece ne yaptınız?" Donovan sordu.

Cevap vermesi için Winter'a baktım ve yüzündeki ifadeden hazırlıksız yakalandığı anlaşılıyordu. Dudakları bir şey söylemek ister gibi kıpırdadı ama bir cümle kuramadı.

"Yetişkinler ne yaparsa biz de onu yaptık. Birbirimizin zamanının tadını çıkardık."

"Oooh. Birbirinizin zamanından zevk aldınız mı?" Kaşlarını iki kez kaldırarak beni güldürdü ama Winter komik bir şey görmedi.

"Anneme aldığın çiçekleri gördüm. Onları sevdim."

"Ben de öyle. Oldukça havalı olduklarını düşünmüştüm. Sevdiğiniz insanlara her zaman çiçeklerini vermelisiniz, onlar çiçekleri koklayabiliyorken."

Suyumu aldım ve bir yudum içtim. Göz ucuyla Winter'ın dilini dişlerinin üstünde gezdirdiğini gördüm. Bunu sadece kızgın olduğunda yapardı. Neden kızdığını bilmiyordum; Donovan'a yanlış bir şey söylememiştim ve dün gece geç geldiğim için kızmadığını, hatta endişelenmediğini çok iyi biliyordum. Eğer sorun buysa, bu konuda bir şey söylememesi gerektiğini biliyordu, özellikle de son zamanlarda bana nasıl davrandığından sonra. Daha önce Elle'le oynadığımız küçük oyundan sonra, onunla oynamak için cazip olabilirdim.

ELLE

Pazar

Aynanın karşısına geçip kendime ipek baskısı yaptım. 4C saçım dün başladığım iki günlük bir süreçti: saçımı yıkamak, derinlemesine bakım yapmak ve fön çekmek. VIP'lerimden biri randevusuna gelemediği için çok minnettardım; fazladan dinlenmeye ihtiyacım vardı. Declan'ın dükkânıma gelmesini ve gecenin büyük bir bölümünde bana eşlik etmesini beklemiyordum. Sıkıcı bir an bile olmadı, bu benim için şok ediciydi çünkü ne zaman ailenin yanında olsam sessiz görünüyordu. Her zaman yakışıklı olduğunu düşünmüştüm ama ne kadar zeki ve aptal olduğunu öğrenmek onu benim için daha da güzelleştirdi.

Gecenin sonunda, onun hakkında ne kadar çok şey öğrendiğimden nefret ediyordum çünkü eve gittiğimde onu düşünmeden edemiyordum. Ayak fetişi çok ilgimi çekiyordu çünkü onu nasıl kızdırabileceğimi düşünüyordum. Ayaklarıma ilk baktığında anlamıştım ama onu ayaklarıma bakarken yakalayana kadar kesinleşmemiştii. Daha önce de ayak fetişi bir denizaltım olmuştu ve o şimdiye kadar karşılaştığım en tuhaf insanlardan biriydi. Şanslıydı ki 'cinsel ilişkiye girmeme' şartımı asla bozmayacaktım. Ancak, Declan'ın ucube seviyelerini yakalayamadım ve bu biraz korkutucuydu. Eğer tekrar takılırsak, bir şeyler öğrenebileceğimden emindim. Ama onunla tekrar özel bir ortamda takılmak tehlikeli olabilirdi. Onun seks oyunu okumalarını alamamış olabilirdim, ama büyük bir aleti istediğim şeyi yapması için eğitebilirdim.

Ayak parmaklarımı yaptırmaya gittiğimde aklımda Declan ve onun ayak fetişi vardı. Perky Peach'i sırf onun için seçmiştim ama sonunda onun da seveceğini bildiğim gibi ben de sevdim. Mesajlarını ilk açtığında yüzünü görebilmeyi istedim, özellikle de ne kadar hızlı gerildiğini. Dün gece, bu konuda konuşmak konusunda ne kadar isteksiz olduğunu fark ettikten sonra, konuyu bir daha açmadım. Ama dün, bu konuda ne durumda olduğunu görmek için onu hafifçe dürtmek istedim. Hemen yalvarması bana onu kancaya taktığımı söyledi, ancak verilen süre içinde parayı göndermeyince onu engelledim. İki saat sonra engelini kaldırdım ama o zamandan beri haber alamadım, bu da beni biraz şaşırttı. Genelde abonelerim şimdiye kadar onlarla konuşmam için bana yalvarırdı ama Declan'dan ses çıkmıyordu.

Radyo sessizliği yüzünden dükkâna erken gelmek zorunda kalmıştım, böylece zihnimi meşgul edebilecektim. Bir yandan, Declan'a çok sert davranıp onu kaçırıp kaçırmadığımı merak ediyordum. Öte yandan, onunla geçirdiğim son iki gece eğlenceliydi ve ayak fetişini keşfetmek istemese bile onu bir arkadaş olarak görebileceğimi hissediyordum. Onunla konuşmak kolaydı, ukala ve her şey. Kız arkadaşı omzunun üzerinden nefes alıp verirken nasıl arkadaş olabileceğimizi merak ediyordum. Winter'ın nasıl bir kadın olduğunu biliyordum ve Declan başka bir kadına ilgi göstermeye başladığı anda ilişkiyi bitirmek isteyecekti.

Telefonum makyaj masamda titrediğinde aynaya eğilmiş, yan tarafımı sıcak tarağımın arkasıyla düzeltiyordum. Aşağıya baktığımda Winter'ın adı belirdi ve sıcak tarağım elimden kayarak telefonumun üzerine düştü. Hiç düşünmeden telefonumun sıcak demirini çıplak elimle ittim ve avucumun içini yaktım.

"Ow! Aman Tanrım. Aman Tanrım."

Buzdolabıma doğru yürüdüm ve su şişelerinden birini çıkarıp serinliğin verdiği rahatlamayla iç çektim. Bir an için ne kadar zarar verdiğimi görmek için şişeyi hareket ettirdim, fena değildi. Winter'ın mesajını okumak için telefona geri döndüğümde Greysen'in resmi belirdi.

Ben cevap verdim. "Hey, Grey, kızım."

"Doğuruyorum! Ben ve Diesel şimdi hastaneye gidiyoruz!" "Ne! Eek!"

Ciyakladım. "Seninle orada buluşuruz!" Dedim ve konuşmayı bitirdim.

Ara.

Eşyalarımı toplamak için odanın içinde koştururken bu haber elimin acısını hafifletti. İyi görünmeye karar verdiğim için çok minnettardım.

hiçbir şeyi kaçırmak istemediğim için dükkana gelmeden önce. Beni ve Diesel'i odada onunla birlikte istediğini biliyordum. Her şeyin kapalı olduğundan emin olmak için odaya tekrar baktım, sonra elimdeki yanık için soğuk su şişelerini değiştirdim. Telefonumu ve çantamı aldım ve salonumdan çıktım.

Her şeyi tek elle yapmaya çalışmak beni yavaşlatıyordu ama su şişesini elimden bırakamıyordum. Hastaneye giderken, öğleden sonraki yoğun turist trafiği beni daha da yavaşlatıyordu. Sonunda hastaneye vardığımda, park yeri tanrıları benim tarafımdaydı ve binanın önünde bir yer vardı. Hastaneye ulaşmam için geçen on dakika bana her şeyi kaçırmışım gibi hissettirdi.

Aceleyle binaya girdiğimde zaman biraz yavaşlamış gibiydi. *Onu* duvara yaslanmış, koruda çalışıyormuş gibi giyinmiş bir halde gördüm; kafası telefonundaydı ve boştaki eli cebindeydi, külotunun kenarını gösteriyordu. Dün geceyi düşününce yanma hissi elimden yanaklarıma geçti. Ona yaklaştığımda aklım başıma gelmişti.

"Hey, um..." Onunla konuştuğum için kafası karışmış gibi gözlerini bana çevirdiğinde durakladım.

"Elle Belle," adımı duydum.

Bekleme odasının ortasında duran Greysen'ın babasını görmek için baktım.

Ona yaklaştım. "Hey, Bay McCree. O nasıl? Siz nasılsınız?"

Onu kucaklamak için çekerken Quinci, Dymon ve Winter'ı gördüm ve gerçekliğe geri döndüm. Elbette Declan, Winter'ın önünde onunla konuştuğum için bana tuhaf bakacaktı. Bana öyle baktığına göre açık ilişkilerinin kurallarının ne olduğunu merak ediyordum.

"Ben iyiyim, ben iyiyim. Onu bir odaya yerleştirdikten sonra gelip seni alacaklarını söyledi."

"Tamam, güzel."

İki boş koltuğa doğru yürüdük ve oturduk. "Hey millet," diye el salladım onlara.

Dymon başını geriye attı ve Quinci bana el salladı. Winter bana baktı ve ben hafifçe donakaldım.

"Hey kızım, Grey doğuma girmeden önce sana mesaj atıyordum," dedi.

"Ah, bakmaya fırsatım olmadı. Acele etmeye çalışıyordum."

"Beni araya sıkıştırma şansınız var mı diye soracaktım ama Pazar günleri belli bir saatten sonra çalışmadığınızı biliyorum. Bu hafta beni araya sıkıştırabilecek misiniz?"

"Evet, muhtemelen..." Gözlerim bekleme odasından çıkmak için ayağa kalkan kişiyi takip etti ve hâlâ telefonuna bakmakta olan Declan'a bir bakış attı. "Programıma bakmam gerekecek."

Declan boş koltuğa oturdu ve ben de çantamı açıp bir şeyler arıyormuş gibi yaparak başka tarafa baktım. Telefonumu ve kucağıma koydum. Declan'la daha öpüşmemişken neden bu kadar sinirlendiğimi bilmiyordum. Ondan aldığım tek şey ukalalık ve belki birkaç cinsel imaydı, ki bu da onun varlığıyla sarsılmak için yeterli değildi.

"Ee, Elle? Bill nasıl? Onu bir süredir görmedim."

"İyiydin. Çalışmadığım zamanlarda Grey'in yanında bir şeyler yapmasına yardım ediyorum. Oraya gidip gelirken birbirimizi hep özlüyoruz sanki. Bill de iyi. Hala aynı. Onun nasıl olduğunu bilirsin. Yaşlı ve inatçı."

Orta parmağımdaki halkayı ayarlamak için bacak bacak üstüne attım. Gözlerim otomatik olarak Declan'a kaydı ve onu ayak parmaklarıma bakarken yakaladım. Gülümsememi gizlemeye çalışarak dudaklarımı birbirine sürttüm.

"Eğer bunu söylediğini
duyduysa..." "Bilmiyor
muyum?"

Telefonum kucağımda titredi ve Declan'dan bir mesaj geldi. Engelini kaldırdığımı nereden bildiğini merak ettim.

Ayağını ayarla.

Göz ucuyla telefonunu elinde tuttuğunu gördüm ama artık fotoğraf çektiğini biliyordum. Ona bir mesaj göndermeden önce bacaklarımı uzattım ve ayaklarımı çaprazlayarak ona ayakkabılarımın altını gösterdim.

Ben: *Hayatta hiçbir şey bedava değildir.*

Sanki cevabımı bekliyormuş gibi, noktalar hemen ekranda belirdi.

Aralık: *Ne kadar?*

için dudağımı ısırarak zorunda kaldım ama cevap vermedim.

Neyse ki attığı mesajlar hemşirenin ya da her kimse onun gelip beni almasının ne kadar uzun sürdüğü konusunda dikkatimi dağıtıyordu.

Her neyse öderim.

Cevap vermedim.

Aralık: *Oh, anlıyorum.*

Bilerek cevap vermediğimi fark ettiğinde yüzündeki hayal kırıklığı.

Aralık: *Tamam, ne olduğunu biliyorum.*

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ama ilgimi çekmişti. Ona cevap yazarken, telefonunun yan düğmesine bastığını ve dizinin üzerine koyduğunu fark ettim.

Dakikalar uzamaya başlamıştı ve kimse beni almaya gelmemişti. İlk kız bebeğinin karnında öldüğü haberini aldıktan sonra aynı yerde oturup bir hemşirenin Greysen için beni geri almasını beklediğim zamanı düşünmemeye çalıştım.

Tam Diesel'e mesaj atmaya hazırlanırken Dymon ayağa kalktı ve herkesin dikkatini üzerine topladı. Diesel, Greysen'i tekerlekli sandalyede odaya yuvarladı, hala hamileydi. Ayağa kalktım ve önce ben onlara yaklaştım.

"Awee. Braxton Hicks?"

"Evet," diye homurdandı. "Genişlemedim bile."

"Hey, bebeğim. Doktorlar bir şey söyledi mi?" diye sordu babası.

"Hiçbir şey, ama hala pişiyor, tamamen sağlıklı ve-" Diesel başladı. "Ve neredeyse on pound," diye cümlesini tamamladı Greysen, iç çekerek Yine beni güldürüyorsun.

O bebeğin kendisinden çıkmasını istiyordu ve ben de onu suçlamıyordum, özellikle de kızı doğduğunda o kadar büyük olmadığı için.

Bayan Vivian aceleyle bekleme odasına girdi. "Bir şey kaçırdık mı?"

"Hayır, biz de tam çıkıyorduk," dedi Diesel.

Declan'ın oğlu onun yanında yürürken Bay Duncan torunlarını kucağına alarak arkalarından geldi.

Bayan Vivian ona "Braxton Hicks," diye bilgi verdi.

"Ah, dostum. Özür dilerim Grey," diye özür diledi Bay Duncan. "O sadece inatçı bir Tehlikeli adam. Biz de böyle çıktık," diye sözlerini tamamladı ve Donovan'ın başını okşayarak onu güldürdü.

"Haklısın," diye onayladı Bayan Vivian, gözlerini ona dikerek.

Diesel, "Yani, evet, eve gitmek üzereyiz ve onun pişirmeye devam etmesine izin vereceğiz," diye açıkladı.

Onu odadan çıkarırken hepimiz arkalarından Diesel'in arabasına kadar takip ettik. İçeri girmesine yardım ettikten sonra arabanın içine eğildim ve ona sarıldım.

On

u. "Awee, dudağını çöz bebeğim. Yakında çıkacak," diye takıldım.

"Evet, biliyorum. Ama hayatta olduğunu bile bilmiyordum, çünkü günler önce eve döndüğünde bana mesaj atmanı söylediğime yemin edebilirim. Sadece aradığımda cevap vermeni umuyor ve dua ediyordum."

Bir kahkaha patlattım. "Evinden ayrıldığımdan beri hiç konuşmadık mı?" "Hayır, konuşmadık" diye şarkı söyledi.

"Oh, şey-"

Diesel diğer taraftaki arabaya bindi. "Elle, geliyor musun?" "Önce bazı şeyleri halletmem gerekiyor. Kendime bakmam lazım..." I

Telefonum için çantamı yokladım ama yanımda olmadığını fark ettim. "Sana mesaj atarım. İçeri dönüp çantamı almam gerekiyor."

"Tamam, sonra görüşürüz."

Ona sarıldım ve sonra onu içeri kapattım.

Binaya geri döndüğümde çantamı almak için bekleme odasına girdim ve Declan'ın banyo kapısının yanında eğildiğini gördüm. Onu görmek beni durdurdu, ama bana daha önce attığı bakışı hatırladıktan sonra bilerek ondan uzağa bakarak yürümeye devam ettim. Çantamı alırken arkamı döndüm ve bir tuğla duvara çarptım.

"Ne yapıyorsun?" Tısladım.

Bileğimden tuttu ve su şişesini elimden aldı.

Birdenbire yanma hissi geri gelmeye başladı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Bunu kapatacak bir şeyin var mı?" "Fena değil Declan. Daha kötülerini de yaşadım."

"Gelip senin için paketleyeceğim. Dükkanınız mı yoksa eviniz mi?"

"İhtiyacım yok-"

"Dükkanınız ya da-"

"Benim evim. Tanrım." Elinden kurtuldum, su şişesini kaptım ve etraftan dolaştım. Bekleme odasından çıkana kadar bana baktığını hissettim.

Binadan çıkana kadar kalp atışlarım normale dönmedi. Babamın kamyonetinin üç nokta ötesinde Winter'ın arabası . Ön camdan onu yolcu koltuğunda, ayaklarını gösterge paneline dayamış bir şekilde gördüm. Kamyonete bindim, kontağı açtım ve kendimi toparlamaya çalışarak birkaç dakika orada oturdum. Dikiz aynasından Declan ve Donovan'ın binadan çıkışını izledim. Sanki kamyonetime doğru yürümeye hazırlanıyormuş gibi nefesimi tuttum. Arabanın kapısını açtığında bana baktı.

ve sanki baktığımı biliyormuş gibi hafifçe göz kırptı. Donovan arka koltuğa oturduktan sonra arabadan indi.

"Neyin var senin Elle, kızım?" Mırıldandım.

Park yerinden geri geri çıktım ve eve doğru yola koyuldum.

Seks yaptığım erkekler ve onların sevgilileriyle birkaç kez aynı odada bulunmuştum ama hiçbir zaman Winter ve Declan'la aynı odada bulunduğum kadar gergin olmamıştım. Daha da kötüsü, Declan'la aramızda ciddi bir şey olmamıştı.

Eve varır varmaz içeri girdim ve hemen buzdolabından bir şişe soğuk su aldım. Yemek odasındaki masama oturdum ve Declan'ın gelmesini bekledim.

Yıllardır tek başıma yaşıyordum ve ailem de dahil olmak üzere evime kaç erkeğin girdiğini bir elin parmakları kadar sayabilirdim. Adamın bana geleceğini *söylemesinden* bahsetmiyorum bile. Declan sormadı. Bana geleceğini söyledi ve ben de yemek masamda oturmuş bekliyordum. Bana bir saat bile söylemedi ve ben orada bekliyordum.

Otuz dakika geçmesine rağmen ondan ne bir mesaj ne de bir arama gelmeyince aptallığıma güldüm. Ayağa kalkmaz ön kapım üç kez çalındı ve irkildim. Kapıda Declan'ın olduğunu anlamak için yüzük kamerama bakmama gerek kalmadı. Beni bıraktığı gibi onu da beni bekler halde bırakarak kapıya doğru yürümeye başladım. Kapıyı açtığımda elinde bir ilk yardım çantasıyla karşımda durmuş, yüzünde bir sırıtişla bana bakıyordu.

"Merhaba, Ella."

Dişlerimi öptüm. "Declan."

"Neden surat asıyorsun?"

"Peki, beni beklettiğin zaman..." "Sana bir zaman söyledim mi?"

Gözlerimi tavana doğru yuvarladım çünkü haklıydı.

"Eğer yaptıysam, özür dilerim. Buraya gelmeden önce işe uğrayıp birkaç şey yapmam gerekti."

Kapıyı daha geniş açtım ve o kız arabasını buraya getirecek kadar cesur olup olmadığını görmek için etrafına baktım, ama babamın kamyonunun yanında büyük boy go-cart'ını gördüm.

"İçeri girmemin bir sakıncası var mı? Elinizle ilgilenmek istiyorum."

Hızlıca başımı salladım ve kapıyı daha geniş açtım. Arkasında hafif meyve ve ağaç kokulu bir iz bırakarak yanımdan geçti. Çok güzel koktuğu için neredeyse arkasında süzülüyordum. Kapıyı kapattığımda dönüp fuayemdeki tüm resimlere baktığını gördüm. Nerede yaşadığımı biliyordu ama

evime gelmek için bir nedeni yoktu. Birkaç yıldır burada yaşıyordum. Burası Bayan Sherry'nin son çocuğu kasabadan taşınmadan önceki eski eviydi. Onlar taşındığında, neredeyse bedavaya taşınmama izin verdi. Üç yatak odası ve iki banyo benim için fazlasıyla yeterliydi.

"Nereye oturmak istersin?" sordu.

"Yemek odasına gidebiliriz."

Yemek odasının yolunu buldu ve masanın ucundaki sandalyeye oturdu. Fuayenin sonunda durdum ve ilk yardım çantasını masanın üzerine koymasını izledim. Kutuyu açıp malzemeleri çıkarırken kasları esnedi. Bacaklarını açarak oturuşu, şişkin kalça kaslarını gösteriyordu ve bana sinsî düşünceler düşündürüyordu. Öne doğru eğildi, boş sandalyeyi kendisine doğru çevirdi ve koltuğa vurdu.

"Neden orada dikiliyorsun?"

Aklımı başıma toplayıp yanına gittim ve oturdum. Beni neden bu kadar gerdiğini bilmiyordum. Erkeklerin yanında gergin olmak bana göre değildi. Her zaman kontrollü olan bendim.

"Bir bakayım, lütfen," dedi elini uzatarak.

Elimi gevşek bir yumruk halinde kapalı tutuyordum, bu yüzden elimi uzattığımda acıdı.

"Ella, bunu nasıl yaptın?"

"Dürüst olmak gerekirse, size söylesem bile bana inanmazsınız."

"Evet, yapardım, bir daha düşündüm de, muhtemelen yapmazdım. En azından yalan söyleyip söylemediğini anlardım çünkü bu konuda çok kötüsün."

Gözlerimi devirerek güldüm. "Ağzın çok akıllı. Bunu gerçekten bilmiyordum."

Sırıttı. "Önce temizleyeceğim. Biraz acıtabilir. Bununla başa çıkabilir misin?"

Bana baktı, bir cevap bekliyordu.

"Evet. Bununla başa çıkabilirim. Yüksek bir acı toleransım var." "Öyle mi? Ne kadar yüksek?"

"Çok yüksek."

Bir antiseptik paketini açarken yüzündeki ince sırıtış kız arkadaşımı ürpertti. İçine bir pamuklu çubuk batırdı ve sonra elimi tutup avucunun içine aldı. Pamuklu çubuğu paketten kendimi hazırladım.

"Bir, iki..." çubuğu elimin üzerinde gezdirdi.

"Ssss..." Tısladım ve sandalyeden fırladım.

Elime vuran acıya odaklanmamak için etrafta zıplamak zorunda kaldım.

"Gördüğüm kadarıyla o kadar da yüksek değil." Ona ters ters baktım.

"Sakin ol, Lil' Bit." Elimi yelpazeledi. "Bunu nasıl yaptığını bana anlatacak mısın?"

Ağrı azalmaya başlayınca oturdum.

"Seni düşünüyordum, sonra Winter mesaj attı ve ben de sıcak tarağımı telefonumun üzerine düşürdüm. Sonra Wonder Woman kığım telefonumu sapından tutmak yerine sıcak kısmından itti. Tam bir aptalım."

"Beni mi düşünüyorsun?"

"Evet. Fetişlerin ve . Daha hiçbir şey yapmamışken neden senin yanında bu kadar gerginim? Bu ben değilim. Senin yanında gergin olmak garip hissettiriyor. Gergin olunacak biri değilsin demiyorum ama... bir süredir birbirimizin yanındayken neden şimdi?"

"Hımm. Bu çubukla tekrar içeri girmek üzereyim. Bakalım bu sefer koltuğunda kalabilecek misin?" diye cevap verdi, bir kez daha söylediğim her şeyi görmezden gelerek.

Bu daha çok bir emir gibiydi ve gözleri benimkilerle buluştuğunda tam olarak bunu kastettiğini anladım. Çubuğu eline aldığı anda nefesimi tuttum ve tekrar acı çekmeye hazırlandım.

"İçinden nefes alırsan daha iyi olur, Ella," diye tavsiye etti. Amım sıkıştı.

"Oh," diye iç geçirdim.

Nefes aldığım anda çubuğu yanığın üzerine sürerek beni sıkıca kenetlenmeye zorladı ama ben koltukta kaldım.

"Kendine bir bak.

Dinleyebilirsin." Gözlerimi

kısarak ona baktım.

Beni deniyordu. Acı çeksem de çekmesem de artık beni kandıramazdı.

Ona baktım. "Dinleyebilirim, Declan."

Çenesindeki kaslar seğirdi ve pamuklu çubuğu elime sürtmeye devam etti. Gözleri benimkinden elime kaydı.

"Declan," diye iç geçirdim.

O da alt dudağını yalayarak karşılık verdi.

Ne kadar çok ovarsın o kadar az acıyacağını düşünmüştüm ama sadece şiddetleniyordu ve o da bunun farkındaydı. Gözlerimizi kilitledik, birbirimize meydan okuyorduk.

Diğer.

"Senin ne olduğunu biliyorum," diye mırıldandım, bana daha önce yazdığı mesajı yankılayarak. Cevap vermedi.

"Sen bir sadistsin, Declan."

Sonunda pamuklu çubuğu elimden aldı ama elimi tutmaya devam etti.

"Eline biraz merhem sürmek üzereyim." "Declan, neden bana bir Dom olduğunu söylemedin?" "Çünkü değilim."

"Sadist olduğunu inkâr ." "İnkâr etmeyeceğim. Bu uzun bir hikaye."

Başımı salladım. İronik bir şekilde, bana anlattığı az şey, kendisi ve aile dinamikleri hakkında çok şey anlatıyordu. Merhem paketini açtı ve başka bir pamuklu çubuğu ıslatıp elimin üzerine sürdü.

"Bundan utanıyor musun?"

"Şimdi iyi hissediyor olmalısın, değil mi?" diye sordu, sorumu tamamen görmezden gelerek.

Başımı salladım ve bacak bacak üstüne atacak kadar koltuğa geri oturdum. Gözleri, yüzünde bir sırıtişla bana bakmadan önce yapacağını bildiğim gibi hemen ayaklarıma gitti.

"Öyle ve senin kaçınma sorunların şu anda ortaya çıkıyor."

Yüzündeki ifadeden, bu kelimeyi kullanmamdan hoşlanmadığını anlayabiliyordum.

"Bana bilerek acı çektirdin ve bu hoşuna gitti. Hoşuma gitti. Ama bundan utanıyorsun. Neden utanıyorsun?"

"Bunu nereden biliyorsun?"

Sadist dediğim anda yüzün değişti. Neden?"

Başını salladı, birkaç sargı bezi aldı ve yırtarak açtı.

"Bu keşfetmeye fırsat bulamadığın başka bir şey mi? Bana acı çektirmekten neden hoşlandığın konusunda kafan karışık."

"Hayır. Uzun bir dediysem, uzun bir hikâyedir. Daha sonra anlatabilir miyim?" "Sonra mı?"

"Evet, döndüğümde."

Başımı yana eğdim. "Yani, sanki şu anda harika bir misafirmişsin gibi kendini evime davet ediyorsun. Daha sonra meşgul olmayacağımı nereden biliyorsun?"

"Daha sonra meşgul olacak mısın?"

"Belki."

"O zaman daha sonra meşgulsün."

Dişlerimi öptüm. "Kendin hakkında konuşmak istemediğine göre, benim hakkımda konuşabilir misin? Bana mesaj attın ve ne olduğumu bildiğini söyledin. Bu ne anlama geliyor?"

"Bu sadece uzun zamandır kontrolün sende olduğu anlamına geliyordu, bu yüzden içinde küçük bir velet olduğunu biliyorum. Bu yüzden senin ne olduğunu bildiğimi söyledim. İsteddiğini elde surat asıyorsun. Otuz dakika önce sana elini düzeltmek için buraya geleceğimi söyledim ve sen kapıyı somurtarak açtın çünkü hemen arkandan geldiğimi sanıyordun."

"Şımarıklık yapmıyordum. Parayı göndermen gereken zamanda göndermedin, bu da benim seni cezalandırma yöntemim olmalıydı."

Bandajları dikkatlice elime yerleştirdi, ardından bir rulo sargı bezi çıkardı.

"Oh, yaptığın şey buydu. Beni cezalandırmak mı?" Bir kaşını kaldırdı.

"Evet. Belli ki işe yaramamış."

Sessizliği beni endişelendirdi ve bu durum ayağımın titremeye başlamasından da anlaşılıyordu. Bandajı sargı bezinin etrafına sarmadan önce gözlerini ayağımdan bacağıma, oradan da gözlerimin içine dikti. Elimi sarmayı bitirdiğinde koltuğa geri oturdu ve bana baktı.

"İşe yaradı Ella. Bu beni delirtti çünkü görmezden gelinmekten nefret ederim. Aynı anda hem heyecanlandım hem de sinirlendim."

"Oh, gerçekten mi?"

Başını salladı. "Evet, gerçekten."

Yüzümdeki sırtışı görmezden gelerek açık paketleri topladı ve onları atmak için ayağa kalktı.

"Çekingen insan görmezden gelinmekten nefret eder. O dizde çok fazla demir var." Ellerini yıkamak için lavaboya doğru yürürken güldü.

"Sen gerçekten delisin, Ella."

Ayağa kalktım ve ona doğru

yürüdüm. "Bana bunun seni nasıl

delirttiğini anlat."

Lavabodaki fazla suyu toplarken sırtarak bana baktı. Kağıt havlu askısına doğru ilerlediğinde ben de onunla birlikte ilerledim ve bana tekrar baktı.

"Ella, biliyorsun bu üçüncü kez üstüme geliyorsun."

"Buraya gelip beni sinirlendirmeye çalışıyorsun, ama sinirlenince kaçıyorsun."

"Ben mi kaçtım? Hatırladığım kadarıyla önce sen benden kaçmıştın."

Ellerini kuruladı ve atmak için harekete geçti, ben de onunla birlikte hareket ederek ona meydan okudum. Bana sırtarak baktığında, ciddi olduğumu anlaması için yüzümü asmadım. Elimi temizlerken az önce tahrik olan Declan'ı geri getirmek istiyordum.

Küçük bir köpek yavrusuyum gibi işaret parmağıyla burnuma dokunarak, "Devam et Ella," diye uyardı.

"devam edersem ne olacak?" Cevap vermedi.

"Kendini evime yeniden davet ettirdiğin için seni dışarıda bıraksam ne kadar ?"

Çenesindeki kasların seğirdiğini gördüğümde, ona ulaştığımı biliyordum ve ona ulaşmak bana ulaşmaktı. Islaklığım külotumun altından sızmaya başladı.

"Şu anda ne yapmak istiyorsun? Ağzımı mı kapatacaksın? Ağzımı tıka-"

Declan beni en yakın duvara doğru çekti ve boynumu kavrayarak gözlerimin açılmasına neden oldu.

"Evet, şimdi korktun, ha? Bütün o boktan konuşmalar."

Orta parmağını ve başparmağını yemek borumun o mükemmel noktasına koydu, yavaş ama emin adımlarla nefesimi kesti.

Declan dudaklarını yaladı. "Artık konuşmak o kadar kolay değil, mi?" Elimden geldiğince yutkundum.

"Sana çeneni kapamanı söyleyen hiç kimse olmadı, değil mi?" Nefes nefese kalmıştım ve amım da beynim kadar sert zonkluyordu.

"Evet, şimdi bir şey söyle Ella," diye alay etti, biraz daha sıkarak.

"Dec..." Sıkıştırdım.

Saçlarımın kenarlarında terler oluşmaya başladı. Kan vücudumun diğer bölgelerine hücum ederken doksan dokuzuncu buluta doğru süzülüyordum. Şişmiş amımın üzerindeki baskıyı biraz olsun hafifletmek için ellerimi pantolonumun içine soktum. Declan elimi tozluğumdan çekip aldı ve elimi başımın üstüne çarptı.

"Taşak yemeyi hak ettiğini mi düşünüyorsun?" "Lütfen-" Öğürdüm.

Vücudumdaki tüyler diken diken olmaya başladı.

"Surat asmadan diğer elini uzat da sana biraz hava vereyim." Gözlerimi kısıtım.

"Şu anda beni test etmek için gerçekten iyi bir konumda değilsin Ella."

Yavaşça elimi başımın üzerine kaydurdım ve onu tatmin ettim. Boynumu serbest bırakmadan önce bana şimdiye kadarki en seksi gülümsemesini gösterdi. Nefesimi tuttuğumda, yanmış elimi diğer elimin üzerine yerleştirdi ve iki elimi de büyük ellerinden biriyle dikkatlice kapattı.

"Bakın, dinlediğinizde ne oluyor, ödüllendiriliyorsunuz. Nasıl hissediyorsun?"

Cevap olarak hızla başımı salladım.

"Seninle konuştuğumda, Ella, bana cevap vermeni istiyorum." "Ben-ben-ben iyiyim," diye kekeledim nefes nefese.

Taytımın koltuğuna yaptığım dağınıklığa baktı ve gülümsedi.

"Biliyorsun, Ella..." Elini külotumun içine soktu ve dört parmağıyla amımı örttü. Gözlerini kapattı ve başını salladı. "Siktir."

Amımı kabaca ovaladı, çıkıntılı vulvamı çekiştirdi ve sıktı. Declan dışarıda çalışan bir adamın ellerine sahipti ve ekstra nasırlar çıkıntı görevi görerek daha da iyi hissettiriyordu. Uzun süre dayanamayacaktım ve yüzündeki o hınzır sırıtiş bana onun da bunu bildiğini söylüyordu; muhtemelen bana acı çektirmeyi planlıyordu.

"Çok şişman ve ıslak, Ella."

İki parmağını dudaklarımı ayırmak için kullanırken diğer ikisi vulvamı çevreledi ve yavaşça ileri geri hareket ettirdi.

Dudağımı ısırdım, ona yakın olduğumu belli etmemeye çalışırken inlemelerimi bastırdım.

"Sakin bunu deneme bile. Anlarım," diye uyardı.

Başımı eğdim ve yoğunluğun içinde nefes almaya çalıştım.

"Ella, bana o fotoğrafı ve taleplerini gönderdiğinde, taş gibi sertleştim, ama sonra düşünmeye ve senin sapkınlıklarının neler olabileceğini merak etmeye başladım."

"Declan," diye inledim, bacaklarımı parmaklarının etrafında sıkıştırmaya çalışıyordum.

Ayağını benimkinin yanına koydu ve yavaşça dışarı kaydırды. Bacağımı kaldırsam bile, bu sadece onunkini yukarı kaldıracaktı. Parmaklarının amımın üzerindeki yavaş ve sert hareketini hiç bozmadı ve kan klitorisime doğru yol alıyordu.

"İçimdeki beyefendi muhtemelen size bunların ne sormalı, ama -"

"Sadist!" Tısladım.

"Bununla devam edebiliriz. Bir yanım yardım almadan hepsini bulmak istiyor."

Dizlerim büküldü ve başımı ona doğru çevirdim. "Declan, aman Tanrım, lütfen." Yalvardım.

"Şimdi, hiçbir yere gitme. Bana bak ve bu cevizi neden hak ettiğini söyle."

Eline karşı sürtünmeye başladım ve o durdu. Eline karşı sürtünmeye devam etmeye çalıştığımda, elini külotumdan çıkardı ve beni inletti.

"Ben öyle demedim. Ne dedim ben?"

"Kendine bak ve o cevizi neden hak ettiğimi söyle."

"O zaman neden dediğimi yapmıyorsun?"

Yenilmiş bir halde, alt dudağımı kemirerek ona baktım. Sulu gözlerinin arasından bana hınzırca baktığını gördüm. Birinci adımı tamamladığımdan beri, kesinlikle vulvama odaklanarak amımı ovmaya devam etti. Taşaklanmam için klitorisime dokunmasına bile gerek yoktu, çünkü taşaklanmama iki ya da üç sert çekiş daha kalmıştı. Başımı alnıyla duvara yasladı ve başımı benimkinin üzerinde tuttu. Gözlerimi kapattığımda alt dudağımı ısırды ve ben de tekrar açtım.

"Bana bu cevizi neden hak ettiğini söyle, ben de sana vereyim."

"Buraya gelmen için seni bekledim ve daha sonra geri dönmeni bekleyeceğim.

Declan lütfen."

Beni delirtmesi için her şeyi söyledim. Bu işe yaramadığında, ellerimi onun altından çekmeye çalıştım ve o da daha fazla güç ekledi.

"Yapma bunu Ella. Kahretsin," diye tısladı. "Sana iyi kızların ödüllendirildiğini söylemedim mi?"

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

"Biliyorum." Dedi ve elini önce külotumdan sonra da taytımdan çekti.

"Hayatın bir kuralı, benim değerli, güzel, tatlı kadını, dersler öğrenilene kadar tekrar eder."

"Declan." Yalvaran gözlerle ona baktım. "Ve sadece bir kez ders vermek istiyorum."

Ellerimi bıraktı ve ellerini yıkamak için lavaboya gitti, beni duvara yaslanmış aptal aptal bakarken, nefesimi tutmaya çalışırken bıraktı. Ellerini kuruladı ve geri dönüp önümde durdu, ben de gözümü ondan kaçırdım.

"İslatmamaya çalış, sonra tekrar değiştiririm."

Uzaklaşmaya başladı ve sonra durdu.

"Oh, evet." Eğildi ve alnımdan öptü. "Ve ben yokken kendinle oynama."
Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

"Evet, seni çözdüm; biliyorum. Hadi bunu senin için değerli kılalım. Ben yokken iyi bir kız olmayı başardığın her saat için bana bir video gönder ve sana bin dolar vereyim. Her saat için."

"Ciddi değil misin?" Bir kaşını kaldırdı.

"Yalan söylemediğimi nasıl anlayacaksın?" Merak ettim.

"de bu konuda iyi olmadığını biliyoruz, değil mi Ella?"

Gözlerimi devirdim.

"Umarım bu bana anladığını söylemenin bir yoludur." Cevap vermedim.

" sevindim. Sonra görüşürüz, tamam mı?" Bir tavırla başımı salladım.

"Ve sonra sana velet dediğimde, kafan karışmış gibi davrandın."

Ben cevap vermeden benden uzaklaştı ve kapıya yöneldi.

Küçük, büyük boy go arabasının çalıştığını duyana kadar duvardan ayrılmadım. Az önce ne olduğunu bilmiyordum ama banyoya gidip yalan söyleme alıştırmaları yapmak üzereydim; bana bıraktığı orgazmın peşine düşecektim. Banyoya giderken masanın üzerinden telefonumu aldım. Kendimi banyoya kapatamadan telefonum titredi ve Declan'ın adı ekranda belirdi, Facetiming yapıyordu.

Derin bir nefes aldım ve telefonu açtım. Telefon bağlandı ve gözlerini yola dikti. Ekranda benim olduğumu görünce telefonunu havaya kaldırdı.

"Şu haline bak. Banyoya girmişsin bile. Her ihtimale karşı sadece temizlenmek üzere değildin, bir barometre için bana her saat başı göndermen gereken videonun özetini ver."

"Gerçekten, Declan!"

"Geri gelmem gerekiyor mu?" Omuzlarım düştü.

"Hey, Declan. Bu saattir amımla oynamadım," dedim bir tavırla. "Bu iyi mi?"

"Bununla çalışabilirim," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Tuvalete oturdum ve duvara baktım. Beklemekten başka yapabileceğim bir şey yoktu.

DECLAN

Pazar gecesi.

Duşta durup ılık suyun başımın üzerinden akmasına izin verdim, böylece rahatlayabilecektim. Elle'in evinden ayrılalı birkaç saat olmuştu ve ben hâlâ olanlardan dolayı öfkeliydim. Evine gitme amacım sadece elindeki yanığı tedavi etmektir. Onu boğmak ve elimi pantolonunun içine sokmak için alay edilmeyi hiç beklemiyordum. Onun duyarlılığı ve tepkileri bana vücudumun tamamen yabancı olduğu bir heyecan verdi. Sanki vücudum aynı anda çok miktarda serotonin ve dopamin salgılıyor ve beni farklı bir coşkuya sürüklüyordu. Vücudum panik mi yapmalı yoksa rahatlamalı mı bilemiyordu ve zihnim onun evinden ayrıldığımdan beri bu moddaydı. Bir noktada o kadar kötüydü ki ofise geri döndüğümde Kemba bana kokain alıp almadığımı sordu. Ona doğmak üzere olan ilk yeğenim için aşırı heyecanlı olduğumu söyleyerek durumu geçiştirmek kolaydı.

Duşumu bitirdikten sonra çıktım ve belime sarmadan önce havluyı kuruldandım. Telefonuma dokunduğumda saatin 7:59 olduğunu ve her zamanki gibi ekranda bir video mesajı belirlediğini gördüm. Winter evde olduğu için telefonu aldım ve tuvalete girip ne olur ne olmaz diye havalandırmayı açtım. Açtım ve oynat tuşuna bastım. Elle telefonunu sehpanın üzerine koymuş, bacaklarını açmış kanepede oturuyor ve bana koca götünün am izini gösteriyordu. İkinci kez üstünü değiştirmişti ve şimdi üzerinde bir atlet ve bir çift tanga vardı. Öne doğru eğildiğinde

Kabarık sol dudağı küçük malzemedan dışarı kaydı. Parmaklarının arasında bir kadeh şarap tutarak tekrar görüş alanına girdi.

"Declan, benden istediğin her şeyi yapmanın altıncı saatini bitirdim. Yaptığın bu şeyin sadist oyununun bir parçası olduğunu biliyorum ve oynamaya hazırım. Çok istekliyim ama bir yumurta gibi kırılmaya hazırım. Sürülmeye... bir bahçe gibi. Sırtım kırılacak... Humpty gibi. Saat 8:59'da ne tür bir video çekeceğinizi bilmiyorum ama ne olursa olsun suçu bu şaraba atacaksınız."

Video bittiğinde çok güldüm. Sadece Greysen'la konuşmalarına kulak misafiri olduğum için komik olduğunu biliyordum ama her videoyu bir öncekinden daha komik hale getirmesi etkileyiciydi. Ona cevap verdim ve yolda olduğumu söyledim, sırf onu daha fazla germek için oraya varmamın muhtemelen otuz dakika süreceğini biliyordum. Tuvaletten çıktım ve banyodan çıkıp dolaba doğru yürüdüm. Külotumu ve mücevherlerimi giymeden önce yağlandım ve biraz kolonya sürdüm.

Dolaptan çıktığımda Winter'ın odaya girip yatağın kenarına oturduğunu fark ettiğimde neredeyse duracaktım. Bütün gün evin etrafında dolanıp durmuştu. Greysen doğum sancısı çektiğini sandığında benimle hastaneye gelmek için kendini davet etmesi bile beni şaşırtmıştı. Dün sabah bana ve Donovan'a hazırladığı kahvaltının hissettiği suçluluğun bir itirafı olduğunu düşünmesem de, bütün gün ortalıkta dolanması kesinlikle öyleydi.

Joggers'ımı ve tişörtümü koyduğum sedirin üzerine doğru yürümemi izledi.

"Gidiyor musun?" Winter sordu.

"Evet."

Spor ayakkabılarımı giyerken onu izledim. Bir şey söylemek ister gibi gözleri kaydı. Winter yanlış olduğunu bildiği şeyler için özür dilemeyi pek sevmezdi. Onun özürden anladığı, benim için birkaç güzel şey yapmaktı; en sevdiğim yemekleri pişirmek, belki bir masaj ve eğer çok fena çuvallarsa, ben taşaklanana kadar sikimi yalamak gibi. Dün gece ve bu sabah onu geri çevirdiğim için kıcı muhtemelen gergindi.

"Ne kadarlığına gidiyorsun?"

Tişörtümü başımın üzerine atmadan önce omuz silktim. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır, sadece bilmiyordum." "Evet."

Çoraplarımı ve ayakkabılarımı giyerken sessizlik garip ve ağırdı. Ona neyin yanlış olduğunu sormamı istediğinde yaptığı o hafif somurtkan yüz ifadesini yapıyordu. Winter beni tetikleyen pek çok şeyi biliyordu ve yemi yutarsam evden çıkamaz hale gelebilirdim. Cüzdanımı aldım ve cebime koydum.

"Bana yiyecek bir şeyler getirmek için zamanında evde olacak mısın?" Yine omuz silktim.

"Declan, elbise meselesine kızdığın için gitmiyorsun, değil mi? Özür diledim."

Gözlerim bir o yana bir bu yana kaydı.

"Yaptın mı?" "Yani..." diye durakladı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Zamanın nasıl geçtiğini anlamamışım Declan ve kartı ilk aldığımında okumamışım."

"Tamam," dedim, elimi sallayarak ifadesine daha fazlasını eklemesi için onu teşvik ettim.

"Ne?"

"Peki bundan sonra ne söylemelisin?" Hazırlandım.

Winter'ın, yapmayacağını söylemesine rağmen, bu açık ilişki meselesinin kafasına girmesine izin verdiğini zaten hissediyordum. Bir özür dileyebilse ve bu konuda gerçekten samimi olsa, ilişkiyi bırakmazdım diye düşündüm. Elle'e gidip kendimi bu ilişkiden çekilecek bir pozisyona bile sokmazdım.

"Declan, randevu gecesi için hazır olmamı söyleyen kartı okumadığım için özür dilememi istiyorsun. Neden bana mesaj atmadın?"

Ona baktım, beni etkilemesine izin vermemeye kararlıydım çünkü o ne yaptığını çok iyi biliyordu. Son birkaç haftadır mesajlarımı saatlerce görmezden geliyordu ve telefonu neredeyse hiç açmıyordu. Bırakın bir mesaja zamanında yanıt vermesini, ilk aramamda cevap vermesini sağlayabildiğim için bile şanslıydım.

"Winter, bunu kabul etmeyeceğim çünkü tüm kalbimle söyleyebilirim ki biri size çiçek gönderdiğinde yaptığınız ilk şey karta bakmaktır. Açmadığını biliyorum. Bilmediğin şeyi bilemezsin, değil mi? Benim sorunum, evden çıkmak için can atarken beş saniye durup kartı açmamış olman."

"Declan, aylardır bana çıkma teklif etmedin, neden şimdi bunu değiştirdiğini düşüneyim ki?"

"Sen..." Kendimi durdurdum.

Tam da ondan beklediğim şeyi . Her şeyi benim üzerime yıkmak istiyordu. Yemi yutmayacaktım.

"Özür dilerim, tamam mı? Bir dahaki sefere bana çiçek gönderdiğinde, yapacağım ilk şeyin kartı açmak olduğundan emin olacağım."

"Tamam, Winter. Teşekkür ."

Neredeyse beni yakalıyordu. Saatimi bileğime taktım. "Ve sen hala gidiyor musun?"

"Evet. Ayrılmam sizden düzgün bir özür alıp almadığıma bağlı değildi."

Şaşırmış görünüyordu.

Kendime şaşırdım çünkü onunla daha önce hiç bu şekilde konuşmamıştım ve benden beklediğini bildiğim gibi yumuşamadan önce ondan uzaklaşmam gerekiyordu. Telefonumu aldıktan sonra, arkamda olmadığı için şükrederek odadan çıktım. Dışarıda Wolverine'ime binmeden önce derin bir nefes aldım ve Elle'in evine doğru yola koyuldum.

Elle'nin evine varmam uzun sürmedi. Garaj kapısı açıktı ama babasının kamyoneti bahçedeydi. Ben ayrıldığımda açık değildi, bu yüzden garajına çekmemi istediğini varsaydım, garaj kapısı içeri girer girmez aşağı indiğinde bu doğrulandı. Wolverine'den indim ve kapıya yaklaşmadan önce çantamı aldım. Kapının altından yayılan yemek kokusu midemi guruldattı. Kapıyı çalmak yerine, tam Elle yüzü buruşmuş bir halde köşeden dönerken kapıyı açtım.

"Nun-uh. Yaptığın şey bu mu? İnsanların evlerine giriyorsun. Ya elimde testerem olsaydı?"

Gülerek onu bir aşağı bir yukarı süzdüm. "Kızım, senin küçük kılıcında testereyle kesilmiş bir tabanca yok."

Omuz silkti. "Hm. Tamam."

Ayakkabılarımı çıkardım ve uzaklaşırken onu takip ettim. Üzerinde hâlâ atleti vardı ama yuvarlak kış yanaklarının altını gösteren bir çift minik şort giymişti.

"Kahretsin, burası çok güzel kokuyor," dedim mutfağa girdiğimizde. "Her ne ise kokusunu dışarıdan alabiliyordum."

"Buranın güzel koktuğunu biliyorum ama bir kez daha sana ne pişirdiğimi söylemeyeceğim çünkü ne kadar taşralı olduğumla dalga geçmeyi seviyorsun."

"Çünkü sen taşralısın ve altmış beş yaşından küçük birinin mutfakta tavuk ve köfte pişirmesi çok komik.

"Oh, bugün gerçekten komiksin, görüyorum," diye güldü ve blender'ına doğru yürüdü ve onu açtı.

Duvara yaslandım ve tabağını düzeltmesini izledim. Bisküviden bir parça kopardı, sosun bir kısmını emdi, sonra bana doğru yürüdü ve ağzıma götürdü. Kokusu kadar güzel görünüyordu.

"Ne oldu?"

"Bisküvi ve biraz sos. Ev yapımı bisküviler."

"Ev yapımı bisküvi, ne? Gördün mü? Annem bile ne zaman yemek yapsa bir kutu Pillsbury açardı."

"Ve ben senin annen değilim," dedi ve gülümsedi.

"O kadar güzel gülümsüyorsun ki bunu hakaret olarak bile kabul etmeyeceğim."

"Aşağılayıcı olan tek şey, üzerinde sos olan bir parça ekmeği elimde tutuyorum ve sen sanki seni zehirlemeye çalışıyormuşum gibi onu inceliyorsun."

Tabakta ne olduğunu incelemek için etrafına bakındım ama .

"Tadına baktıktan sonra söyleyeceğim. Hiçbir şeye alerjin yok, değil mi?"

"Hayır, ama bunu bana neden soruyorsun? Bana çakal eti vermeyeceksin, değil mi?"

Kıkırdama krizine girdi ve yanımı çimdikledi ama şaka yapmıyordum. Bay Quest ve Kemba'nın daha önce sincap yahnisi pişirmekten bahsettiklerini duymuştum. O zamandan beri, pişirdikleri ve personele sundukları ete daha dikkatli bakıyordum.

"Bu sadece sos, Declan." "Yani

bu çakal eti mi?"

Güldü. "Oğlum, hayır."

İsteksizce ağzıma atmasına izin verdim. Bisküvi ve sos dilimin üzerinde eridiği anda memnuniyetimi gizleyemedim.

"Evet, biliyorum," diye böbürlendi. "Ciğer ve soğan sosu."

Yüzüm düştüğünde güldü ve blender'ına doğru yürüdü ve yaptığı şeyden kendine bir bardak doldurdu. Tabağını aldıktan sonra yanımdan yemek odasına doğru yürüdü.

"Ne tür bir karaciğer?"

"İnsan. Gel otur ve aptalca sorular sormayı bırak. Hoşuna gitti."

Oturup ona baktığımda, kahkahayı patlatmamak için bana bakmamaya çalıştı.

"Aman Tanrım. Öyle bakmayı kes. Bunun insan karaciğeri olmadığını biliyorsun." Kıkırdadı. "Yoksa biraz istediğin ve taşralı damgası yemekten korktuğun için nasıl isteyeceğini bilemediğin için mi öyle bakıyorsun?"

Bir cevap bekliyormuş gibi kaşlarını kaldırdı. Tabağına baktım, içine biraz patates eklemişti; çok güzel görünüyordu.

"Bir tabak alacağım, Ella."

"Aynen öyle. Bunu bir sır olarak saklayacağım."

Ellerini peçetesine sildi ve bana bir tabak hazırlamak için ayağa kalktı. "Bunu ben de yapabilirdim."

"Biliyorum, ama evimde misafirsin. Bir dahaki sefere tek başına olacaksın. Şu baharatlı Brezilya limonatasından ister misin?"

"Ben hiç . Deneyebilirim."

Bana bir tabak ve içkimi geri getirdi.

"Bu gerçekten güzel görünüyor ve kokuyor. Bu tür yemeklerle taşralı zencilerden birini içeri tıkmadığına şaşırdım."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Ne anlama geliyorsa o anlama geliyor. Bir erkeğin kalbine giden en hızlı yol midesinden geçer derler."

"İşlettiğimi mi sanıyorsunuz? Erkekler buraya şekilde gelmez. Kendinizi şanslı saymalısınız."

"Ama..." Duraksadım, diğer yaşam tarzından bahsetmek istiyordum. "Bu bana bekar mısın yoksa biriyle mi çıkıyorsun diye sorma şeklin ?"

"Hayır, ama biriyle çıktığını düşündüm çünkü daha önce Wolverine'imi dışarıya park etmişim ama bu gece garaja park ettim."

Göğsünü işaret etti. "Alınmış olan ben değilim. Tedbirli olmak isteyebileceğini düşündüm."

Başımı salladım ama aklımdan geçen en uzak şey buydu. Bir yanımda onun aşk hayatının nasıl görüldüğünü bilmek istiyordu. Bunun dışında her şeyi konuşmuşuz gibi hissediyordum.

"Ve bana sahip olduğunuz kuralları söylememiştiniz ve-" "Elin nasıl?"

Yemeğini yemeye başlamadan önce gözlerini etrafta gezdirdi. Ben de onu takip ettim ve yemeğe yumuldum. Yemeğin tadı hayal ettiğimden bile daha güzeldi ve ilk kez yemek yiyordum. Yıllardır Citrus Grove'un kış lezzetlerinden uzak durmuştum ama Elle'de beni onun dediğini yapmaya iten bir şey vardı.

Bana bakmaya devam etmesi beni biraz germeye başlamıştı. Kemba'nın Kış konusunu açmama gerek olmadığını söylediğini hatırladım, bu yüzden konuyu değiştirdim ama bu da yanlış bir şey gibi görünüyordu. İçkisinin bir kısmını yuttuktan sonra dudaklarını yaladı ve bana baktı.

"Declan." Uzandı ve elime dokundu. "Kaçınma sorunlarını kapımın dışında bırak. Burada hiçbir şeyden kaçınmak zorunda değilsin. Söylediğin ya da yaptığın hiçbir şey için seni yargılamayacağım. Sanırım son yetmiş iki saat bunu kanıtladı."

Başımı sallayarak bardağı aldım ve içkisinden biraz yudumladım ve tadının ne kadar güzel olduğuna ben de şaşırdım.

"Vay be, tadı güzelmiş." Yüzündeki ifade beni kıkırdattı. "Hayır, daha fazlasını söyleyeceğim ama bu bokun tadı güzel. Bunun ne olduğunu söylemiştin?"

"Baharatlı Brezilya limonatası. Beğenmene şaşırdım. *Kız* içkilerine şiddetle karşı olduğunu biliyorsun."

"Hayır, sadece küçük kışına kız gibi içmen gerektiğini ve büyük köpekler gibi içmemen gerektiğini söylüyordum."

"Büyük köpekler, ha?"

Başımı salladım, biraz daha içtim. Birkaç dakika sonra dürüst olmaya karar verdim.

"Sorma. Söyleme. Söylediği buydu. Ve annelik görevlerini . Yine de birbirimizle vakit geçirecektik. Kurallar böyle. Yani ben sormadım, o da söylemedi. Annelik görevlerini aksatmadı ama bunun tek nedeni Donovanın zamanını çoğunlukla annemler ve amcaları arasında paylaşırması ve okul başlamadan önceki son günlerini dolu dolu geçirmesi. Bugün bütün gün benim yanımdaydı ama bunu istediği için değil, suçluluk duygusuyla yapıyordu."

"Bunu nereden biliyorsun? Soruyorum çünkü konuşmaya başladığımızdan beri, gerçekte neler olup bittiğinden çok birçok şeyi kafanda kuruyormuşsun gibi görünüyor."

"Bu onun tarzı. Beni kızdırdıktan ve cazibesi işe yaramadıktan sonra suçluluk duygusuna kapılıyor. Bu gece ilk kez yemi yutmadım."

Gülümsedi. "Bu sana nasıl hissettirdi?"

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum."

"Sence şu anda nerede olduğunu merak ediyor mudur?"

Bir an düşündükten sonra, "Hayır, büyük ihtimalle değil. Muhtemelen onu kızdırmak için etrafta dolandığımı düşünüyordur."

"Evet, çok uzun zamandır birliktesiniz çünkü zencimi kızdırdığımı bilsem ve o da kalkıp gitse, açık ilişki olsun ya da olmasın, bazı sorularım olacak. Sadece sert oynuyor. Göğsünün çok dar olduğunu biliyorum, özellikle de senin bu kadar kolay katlanmana alışmışsa."

Güldüm. "Evet, ama Winter'ı gerçekten tanımıyorsun."

"Ya da seni tanımıyorum, çünkü neden başka bir şey değil de böyle düşünüyor. Daha önce hiç kafasının üstünden geçmedin mi?"

Yüzündeki ifadeden çok ciddi olduğu anlaşılıyordu ve bu beni çok güldürdü.

"Ella. Hayır, çocuğumun annesinin ya da herhangi bir kadının başının üstüne gitmedim."

Sırıttı. "Güzel. Sadece kontrol ediyordum."

Kaşlarım birbirine çatıldı. "Nasıl sadece kontrol ediyorsun? Yalan söylemediğimi nereden biliyorsun?"

"Kendi kişisel kontrol listem var çünkü yalan makinesinden geçebilen bazı tuhaf tipler var. Bununla işin bitti mi?"

Başımı salladım. "Çok komiksin kızım."

Ayağa kalktı ve tabaklarımızı aldı, sonra onları mutfığa götürdü ve her ikimizin de içeceklerini doldurmak için blender ile geri döndü.

Çantamı kaptım ve bir çıkardım. "Sakıncası var mı?"

"Hayır. Benim verandama çıkabiliriz. Bu arada elim gayet iyi. Zar zor hissediyorum."

"Tamam, güzel. Yine de senin için bandajı değiştireceğim."

"Çok tatlısın."

"Teşekkür ederim," dedim ve ayağa kalkarak onun mutfığa gidişini izledim. "Sadece küçük ışık zımbırtımı almam gerekiyor, böylece zifiri karanlıkta kalmayacağız."

karanlık. Buraya bir elektrikçi getirmeye çalışıyordum."

Alt dolabını açtı ve içinden bir tür kap çıkardı, ama kapatmadan önce silah kılıfı gözüme çarptı.

"Bekle, bekle. Şunu tekrar aç."

Açarken sırtarak bana baktı. "Evet, başka taşra şakan yok, değil mi?"

"Hayır, lavabonun altında gerçekten testere kılıflı bir silahın var. Başka şakam yok." Güldüm. "Neden lavabonun altında?"

"Babam her zaman en çok vakit geçirdiğiniz yerlerde ya da hızlıca ulaşabileceğiniz bir yerde silah bulundurmanızı önerirdi. Benim için bu benim

yatak odası ve mutfak. Yatak odası kendini açıklıyor olmalı, ama oturma ve yemek odam nasıl düzenlenmişse, onu mutfağa koymak daha kolay."

Şaşkınlıkla ona baktım.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" "Hayır, senden korkuyorum, gerçekten," dedim.

"Korkmalısın."

"Şaka yapıp yapmadığını anlayamadığım için, ağzım kapalı bir şekilde seni dışarıda takip edeceğim."

Elle'i dışarıdaki verandasına kadar takip ettim, ben salıncağın ortasına otururken onun ışığı kurmasını izledim. Işık verandayı aydınlatırken kışını mükemmel bir şekilde görebiliyordum.

"Bu yeterli mi? Daha parlak yapabilirim."

"Hayır. Burası iyi. Sadece bunu ve seni görmem gerekiyor."

Bana baktı ve bana doğru çapraz bacaklı oturmadan önce kızardı, bana şişman kışını kedi izini gösterdi. Neye fark ettiğinde ellerini kucağına bıraktı ve sırttı. Esrarımı yakarken başımı salladım. Uzun, sert bir nefes çekip dumanı ona doğru üflerken göz ucuyla onun bana bakışını izledim.

"Lil' Bit, neden bana öyle bakıyorsun?" diye sordum.

"Çünkü sen çok iyisin. Ayrıca, hastanede bana öyle baktığın için neredeyse çeneni kontrol edeceğimi söylememe izin ver. Ama sonra Winter orada olduğu için bir şekilde anladım... ama sonra lanet olsun dedim, çünkü bana kokuyormuşum gibi baktın."

Kıkırdadım. "Ella, sana öyle bakmadım. Beni hazırlıksız yakaladın çünkü sana bir mesaj yazıyordum."

"Oh, gerçekten mi? Peki ne yazıyordu?"

Esrarı tekrar , sonra ona uzattım.

"Dersimi aldığımı ve resimlerim için teklifimi üç katına çıkaracağımı söyledim."

Dumanı havaya üflemeden önce esrarı çekti. "Öyle mi?

Hangi dersi aldın, Declan?"

"söylediğin şeyi, yapmamı söylediğin zaman yapmam gerektiğini."

"Bu her zaman en iyi şeydir."

Bacaklarını açıp ayaklarını kalçama bastırduğında kaslarım gerildi ve onun da bunu hissettiğini biliyordum. Esrarı çekti ve dumanı bana doğru üflerken dudaklarına odaklandım. Nabzım hızlanmaya başladı ve boğazım kurudu.

"Ama sonra kendininkini almaya karar verdin. Neden? Onlarla ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum. Belki de onları düşündüğümde sadece onlara bakıyordum."

Ayağı kolumda daha da ilerledi ve aletime kan hücum etmeye başladı. Boğazımdaki yumruyu çıkarmaya çalışarak boğazımı temizledim.

"Sakin ol Declan," diye koçluk yaptı. "İşte."

Bana esrarımı geri verdi ve ben de sertçe çektim, diğer ayağını kasıklarımın bastırıp beni daha da sertleştirdiğinde dumandan boğuldum.

"Oh," diye fısıldadı.

Kasıklarımın bastırıldığında, daha fazla baskı uygularken ayağına baktım. Aletim külotuma doğru gerildi ve o daha fazla baskı yapmaya devam etti. Arkasına yaslandı ve ayağını köprücük kemiğime ve sonra boynuma kadar takip etti. Söndürmeden önce son otu da çektim. Ot ve içkilerimize kattığı her neyse, tekrar yüksek bir coşku durumuna geri dönüyordum.

"Burası çok güzel bir damar, Declan. Ayak parmağımı yukarı aşağı sürtmem hoşuna gidiyor mu?"

"Evet," diye boğuk bir ses çıkardım.

Tırnağını damara ve ben de başımı geriye atarak acıyı memnuniyetle karşıladım. Diğer ayağıyla doğrudan aletimin başına baskı uyguladı. Boynumdaki acıdan aletimdeki baskıya kadar her şey beni patlamaya hazır hale getirmişti.

"Ella," diye homurdandım ve ayağını tutarak aletimin üzerine daha sert bastırdım.

"Şimdi Declan, az önce ayaklarımdan izinsiz fotoğraflarını çektiğini itiraf ettin ve bu büyük bir hayır-hayır. Birinin sadece bir kez ders vermeyi amaçladığını söylediğini hatırlıyorum." Her iki ayağını da geri çekti ve oluşmakta olan ceviz uzaklaştı. "Sadece iyi çocuklar ödüllendirilir."

İçimi çektim ve başımı salladım. "Bu çok acı vericiydi ama dokunaklı. Kötü bir şey yaptım."

Elle kıkırdadı ve üzerime çıkmak için ayağa kalktı.

"Sertleşmemi istemiyorsan bunun bir faydası olmayacak," dedim.

Kalçalarını bana doğru bastırdı ve ıslaklığı hemen joggers'ımın içinden sızdı. Aşağıya baktığımda, tıpkı daha önce olduğu gibi şortunun koltuğunu ıslattığını gördüm. Parmaklarını boynumun arkasına doladı.

"Declan, senin için iyi bir kız oldum ve ödüllendirileceğime söz vermiştin."

Alt dudağını ısırmadan önce dudaklarını yaladığında, aletim sıçradı ve gülümsemesi bana bunu hissettiğini söyledi. Belinden tuttum ve onu ileri geri hareket ettirdim.

"Nasıl iyi bir kız oldun, Ella?" "Sana videolarını gönderdim."

"Peki başka ne var?"

"Kendimle oynamadım."

"Seninle gurur duyuyorum, Ella. Beni dinlediğin için." "Tanrım," diye iç geçirdi.

Başı geriye düştüğünde, sert meme uçlarına odaklandım.

"Benim için tişörtünü kaldır lütfen."

altından tuttu ve yavaşça yukarı çekerek göğüslerinin mükemmel bir şekilde dışarı çıkmasını sağladı. Onu kendime doğru çektim ve sol meme ucunu dişlerimin arasına aldım.

"Dec," diye tısladı alçak sesle.

Daha fazla baskı uyguladığımda nefesi kesildi ve bana daha sert sürtündü. Çok fazla şey yaptığımdan korkarak geri çekildiğimde acı içinde iç çekti.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Bu çok mu fazla oldu, Ella?"

Başını salladı ve ellerimden birini belinden bacaklarının arasına çekti.

"Siktir, kızım," diye mırıldandım.

Elle arkasına yaslandı ve ben de şortunun koltuğundan tutup yana çektim. Süt gibi berrak nem, şişmiş dudaklarının ve kalçalarının her yerindeydi. Kokusu inanılmazdı. Koca götlü amının tadına bakma ve onu ağzıma alma düşüncesiyle ağızım sulanmaya başladı. Kontrolün bende olması gerekiyordu ama sırılsıklam amına bakarken kontrolümü kaybediyordum. Orta parmağını derinlere kaydırmadan önce elini amına sürttü, sonra yüzük parmağını ekledi.

"Aç ağzını, Declan."

Parmaklarını ağzıma sokarken ben de ona uydu. Dilimi parmaklarının arasında dolaştırarak sularını kaçırmadığımdan emin olmaya çalıştım. Parmaklarını ağzımdan çıkardı ve parmaklarını ne kadar iyi temizlediğimi incelerken gülümsedi.

"Aferin oğlum," diye fısıldadı, çenemi tutup yukarı çekmeden önce parmaklarını ağzımda gezdirdi. "Biraz daha?"

Sikim patlamak üzereydi.

"Siktir, evet, lütfen," diye yalvardım.

Üzerimden indiğinde nihayet nefesimi tutabildim. Masayı geri çekti ve altından bir minder çekerek önüme koydu.

"Yere yat," diye emretti.

Salıncaktan yerdeki minderin üzerine kaydım, kasıklarıyla göz hizasına geldim. Ayaklarını kalçalarımın dışında konumlandırarak çömeldi ve benimle göz hizasına geldi. Konuşmak istiyormuş ama ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi bana baktı.

"Öyle görünüyorsun ki-"

"Kapa şu lanet çeneni. Şimdi konuşma Declan. Öğrenmeni istediğim tek şey, kontrol sendeyken başladığında, kontrol sende bitmeli. Bunu yapabilir misin?"

Çabucak başımı salladım.

Ben daha ne olduğunu anlayamadan eli yüzümde gezinmeye başladı. Yüzümdeki acı doğrudan sikime vurdu.

"Ella," diye inledim.

"Bayan Ella'dan size. Özür dile, şimdi, lütfen."

"Özür dilerim..." Kekeledim. "Bayan Ella."

Gömleğimin altından tutup sadece kollarım dışarıda kalana kadar yukarı çekerken gülümsedi. Gömleği boynuma doğru sıkıca çekti ve yavaşça büktü. O büktükçe daha da sıkılaştı. Kan dolaşımımı kesmeye başladığında, nefes alabildiğim kadar nefes almak için ağzımı açtım. Gömleğin ne kadar sıkı olduğundan memnun olunca ayağa kalktı ve başımı geriye çekti.

"Şortumu tut ve aşağı çek Declan," diye emretti.

Parmaklarımı şortunun kenarına geçirdim ve aşağı çektim.

Her nasılsa çok daha fazla ıslanmıştı.

"Tanrım, Hanımefendi," diye mırıldandım.

"Bana ya da kendine dokunma. Anladın mı?" "Evet, Sahibe, Ella."

Başımı koltuğa doğru geri çekti, sonra bir dizini salıncağa koydu ve amını ağzıma indirdi. Amını ağzıma alıp emerek kurutmaya çalıştım. Ben vulvasını çekiştirirken, yalarken ve emerken bana karşı sertçe öğüttü. Nefesimi birden fazla şekilde kesiyordu ve bu beni daha da heyecanlandırıyordu. Kanım nereye gideceğini bilmiyordu.

"Çok iyi gidiyorsun Dec," diye övdü.

Tişörtü sıkılaştırdı ve aletimin daha fazla sertleşebileceğini düşünmedim. Eğer kısa süre içinde basıncı azaltmazsam, yanacaktım.

"Daha sert em bebeğim," diye emretti.

Onu emerken ağzımın kenarlarından tükürük damlıyordu. Dizlerini daha da açarak burnumu kapattı. Nefes almak için mümkün olan her yol daralmıştı ve ben buna bayılmışım.

"Declan, bebeğim?"

Gömleği biraz daha sıkı ve bana baktı. Cevap olarak gözlerimi büyüttüm.

"Bana karşı çok iyiydin. Mükemmeldin. Öğrenmeye çok istekliydin. O kadar istekliydin ki..." başı geriye düşerken nefes aldı. "Siktir," diye fısıldadı.

İçinden akan ılık sıvıyı hissedip tadına baktım ve hepsini yakalamak için elimden geleni yaptım. Kendini üzerimden kaldırdığında, neredeyse amını kovalıyordum, ondan daha fazlasını istiyordum ve başımın neredeyse kan kaybetmekten çarpmasını umursamıyordum. Önümde çömeldi ve gömleğini yavaşça çözdü. Göğsüm hızla inip kalkıyordu. Tek yapabildiğim ona bakmaktı. Aklım başımdan gitmişti.

"Nasıl hissediyorsun, Declan?" Yüzünde bir sırıtişla sordu. Gömleğini kullanarak yüzümün kenarlarındaki ve boynumdaki tükürükleri temizledi.

"Hissediyorum... Açıklayamıyorum bile. Kahretsin," diye nefes aldım.

Eğilip alnıma bir öpücük kondurmadan önce gülümsedi. "Kendini topla ve hazır olduğunda içeri ," dedi.
dedi.

Şortunu kaptı, ayağa kalktı ve beni aynı yerde oturur vaziyette bıraktı. Salıncağa yaslanmadan önce onun içeri geçişini izledim. Aklım her yerde uçuşmaya başlamıştı. Boğulmayı sevdiğimi biliyordum ama nefes almamı sağlayan tüm kaynakların elimden alınması bambaşka bir şeydi. Elle'in neyi seveceğimden nasıl bu kadar emin olduğunu ya da nefesimi daraltmak için gömleğini kullanmayı nasıl başardığını merak ettim. Bunu asla düşünemezdim. Benimle konuşma ve bana bakma şekli, tam olarak neye ihtiyacım olduğunu ve ne istediğini biliyormuş gibiydi.

Yaklaşık on dakika sonra kendimi toparladım ve yüzünde aptalca bir gülümsemeyle salondan sendeleyerek çıkarken evine girdim. Bana bakışları beni olduğum yere hapsedmişti. Uçtuğunu söyleyebilirdim çünkü gözleri kısılmış ve kırmızıya boyanmıştı. Dışarıda oturduğum süre içinde kendine çeki düzen vermişti ve şimdi iki parçalı bir sütyen ve şort takımı giyiyordu. Ona baktım

Ne söyleyeceğimi ya da bana yaptıklarını ne kadar sevdiğimi nasıl seslendireceğimi bulmaya çalışırken küçük güzel kıcını.

"Hayır, sen ve senin esrarkeş kardeşlerin otunuza ne koyuyorsunuz? Burada uçuyorum. Sanki limboya gidebilirmişim gibi hissediyorum," dedi gülerek.

Kıkırdadım. "Gördün mü, sana büyük köpeklerle takılmaya çalışmak hakkında ne demiştin?"

"Biliyor musun... Sana bunu vereceğim. Bu şey beni Fakülte filmindeki bir figüran gibi aynaya baktırdı."

Başımı salladım.

Gözleri büyüdü. "Fakülte'yi hiç görmedin mi? Bekle, buna cevap vermeden önce, neden orada dikiliyorsun? Sana oturacak bir yer göstermemi ister misin?"

"Oh, nah," dedim oturma odasında yürürken. "Ben takılıyordum.

Bazen aynı hem yürümeyi hem de sakız çiğnemeyi unutuyorum." Başını salladı ve kumandayı eline aldı.

"başını sallıyorsun, Lil' Bit?"

Onu belinden tuttum ve bizi kanepeye oturttum.

"Sebebi yok." Kucağıma doğru manevra yaptı. "Bence zengin insanlar ilginç hayatlar yaşıyor, çünkü bir klasik olan The Faculty'yi izlemedim de ne demek? Evinizdeki televizyonlar sadece gösteriş içindi, değil mi?"

Gülümsememi gizlemeye çalışarak dudaklarımı birbirine sürttüm.

Gözlerini kıstı. "Benimle alay edersen ya da taşralı olduğuma dair bir şey söylersen Declan Danger, lavaboya giderim."

"Lavaboya mı gidiyorsun?"

"Lavaboya gidiyorum," diye tekrarladı sahte bir ciddiyet ifadesiyle, gözlerini hızla kırıştırtarak.

Kıkırdadım.

"Evet, şimdi komik olduğunu düşünüyorsun." Ayağa kalkacakmış gibi yaptı, ben de kollarımı ona doladım ve onu yerinde tuttum.

"Ama hayır, gerçekten iyi bir film, söz veriyorum. Ne tür filmlerden hoşlanırsın?"

Televizyonunu açtı ve kanallar arasında gezindi.

"Belgeseller..." Başını yavaşça bana doğru çevirdi. "Neden şu anda çelik gibi bakıyorum? Sana söylüyorum, belgeseller en önemli şey, eski ya da yeni, ama her şeyi izlerim. Annemle ben küçükken Broadway gösterilerine çok giderdik. Neden böyle gülümsüyorsun?"

"Bahse girerim siyah kravat kıyafeti içinde çok iyi görünüyorsundur. Seni smokin içinde görmek... hımm," dedi başını sallayarak. "Papyon. Bir papyonla çok eğlenebiliriz. Özel dikim pantolonlarınız. Aşağıda çok şey var, bu yüzden şişkinliğinin o pantolonun içine güzelce oturduğunu biliyorum."

"Beni ."

"Güzel. Sadece siz mi gittiniz?" diye sordu.

"Evet, kardeşlerim pek sevmezdi, babam da gitmekten korkardı. Beni rahatsız etmedi çünkü zaten müziği seviyorum. Kendimi biraz endişeli hissettiğimde yardımcı oluyor."

Gözleri irileşti. "Declan, çok özür dilerim. Endişeni tamamen unutmuşum. Dışarıda çok mu şey yaptım?"

Başımı salladım. "Hayır. Yaptığın her şey çok şaşırtıcı ama bir o kadar da heyecan vericiydi ve ben buna bayıldım. Benim için çok farklıydı. İlk defa böyle bir şey yapıyordum."

"Peki ya daha önce?"

"Peki ya daha önce?" Ben sordum.

"İlk kez birini boğuyordun." Başımı salladım.

"Sana ne olduğunu söylediğimde bu yüzden mi geri çekildin? S- kelimesi. O moda geri dönmen için seninle alay etmek zorunda kaldım. Neden? Ve sonra dışarıda, meme ucumu ısırıktan sonra, yine geri çekildin. Neden?"

Boğazımda bir yumru oluştu. Kaçacak yer yoktu çünkü kucağımda oturuyordu. Bana dikkatle bakması ve açıklaması zor cevaplar beklemesi de yardımcı olmuyordu. Az önce harika vakit geçirmiştik ve bunu mahvetmek istemiyordum.

"Bilmiyorum. Tuvaleti kullanmam gerek."

Yüzü yumuşadı. "Hayır, Declan. Kaçmak istiyorsun," dedi yumuşak bir sesle.

Kalbim daha hızlı atarken göğsüm sıkışmaya başlamıştı. İlacımı alamadığımı düşündüğümde boğazım sanki kapanıyordu. Kendimi kaybetmeye başlamıştım ve o bunu anlayabiliyordu. Bu sorunları yaşamak yeterince utanç vericiydi, ama onun önünde kendimi kaybetmek, bunun sadece bir rüya olmasını dilememe neden oldu.

Gömleğimin yakasını çekiştirdim. "Elle... Gerçekten ihtiyacım var..." Başımı kanepeye yasladım ve gözlerimi kapattım.

"Ah, Dec," diye iç geçirdi, bana sarıldı ve kollarını boynuma doladı. "Eğer şimdi koşmana izin verirsem, vücudun seni her seferinde koşmaya şartlandırarak."

bu konuşma gündeme gelirse. Kollarını bana dolamanı ve sıkıca sarılmanı istiyorum, lütfen."

Doğrudum, kollarımı ona doladım ve başımı omzuna yasladım. Teninin yumuşaklığına odaklandım ve çok güzel kokuyordu. Saçına sürdüğü ürünlerin kokusunu alabiliyordum.

"Daha sıkı, Dec. Evet. Aferin oğlum. Ne zaman konuşmaya hazır olursan, konuşabilirsin."

Kalbim göğsüne doğru hızla çarpıyordu. Kalbimin her hızlı atışının arasında, onun kalp atışlarının düşük ritmini hissettim. Ayarladım ve homurdanarak onu bırakmamı isteyene kadar onu daha sıkı çektim.

"Hayır, hayır, Dec. Bana zarar vermiyorsun. Söz veriyorum bebeğim." Kollarımı tekrar ona doladım.

"Kalbin çok hızlı atıyor, Declan. Bunu hissediyorum." "Biliyorum. Şimdi azalıyor."

Kendimi tekrar normal hissettiğimde omzuna bir öpücük kondurdum ve kanepeye geri oturdum. O bana baktı ama ben onu geçip duvara monte edilmiş düz ekrana baktım.

"Greysen sana babam hakkında ne kadar şey anlattı?" Ben sordum. "Ya da benden veya ailemden?"

"Dürüst olmak gerekirse, gerçekten hiçbir şey, özellikle de kişisel hiçbir şey. Greysen Diesel'le ilk tanıştığında sizin hakkınızda bir şeyler okumuştum ama onun dışında hiçbir şey. Neden?"

"Onlar gibi olmak istemedim. Onlar gibi olmamakla gurur duyuyordum. Özellikle de babam. Neyin içinde olduğunu öğrendiğimde tiksindim. Bu bana onu sevmem için daha fazla sebep verdi. Babamın o kızlarla başının belaya girdiği sıralarda ikizim bana bu konuyu araştırmam gerektiğini söylüyordu. Onların yanıldığını kanıtlamak için elime ne zaman bir fırsat geçse değerlendirdim. Sonra kendimi bu bok hakkında çok şey okurken buldum ve yavaş yavaş tıpkı onlar gibi olduğumu fark ettim. Buna çok karşı olduğum ve bu yaşam tarzı hakkında tüm o saçmalıkları konuştuğum için, kendimi çeşitli fetişler ve karışıklıklar içinde gördüğümü itiraf etmekten utanıyordum. Yıllarca Winter'in ayak parmaklarını emmek istememin bir adı olduğunu hiç bilmiyordum. Tırnaklarını sırtıma geçirmesine duyduğum ihtiyacın bir adı olduğunu ya da ona şaplak atma ve onu boğma isteğimin bir adı olduğunu bilmiyordum. Ya da izlemek istememin. Ya da benim... liste uzayıp gidiyor, kahretsin."

"Bunu bana söylediğin için teşekkür ederim Declan. Bana güvenmen kendimi iyi hissettiriyor. Bu yüzden mi acı içinde zıpladığımda heyecanlandın?"

Yavaşça başımı salladım.

"Ve ben bu ismi söylediğimde, *garip* olduğunu hatırlattı, ya da onları."

Tekrar başımı salladım.

"Winter'la bu konuyu konuştun mu?"

Alay ettim. "Winter ben daha onunla bu konuyu konuşmadan ilişkiyi bitirdi. Böyle bir şey yaparsam beni terk edeceğini söyledi, bu yüzden açık ilişkisini nasıl kullandığını gördüğümde şaşırdım. Erkeğin seni boğamaz ama banyoda rastgele biri tarafından becerilebilirsin. Benim senin ayak parmaklarını emmek istemem tuhaf ve iğrenç bir şey ve sen bunu kabul edemezsin ama masanın altında rastgele biri tarafından aınla oynanması serbest. Sanırım beni en çok kızdıran da bu oldu. Benimle konuşmuş olsaydı neyi tercih edeceğimi bile bilmiyor."

Bana bakmadan önce gözlerini tavana çevirdi.

"Bunu seninle keşfetmek istemeyip başkasına fırsat vermesi çok boktan. Belki de vazgeçmek istedi ama yapamadı çünkü böyle bir şey yapmak istersen seni terk edeceğini zaten söylemişti. Kardeşlerine ve babana gelince, onlara söylemeyi hiç düşündün mü, böylece belki biraz daha yakınlaşırsınız... ya da kafanda onlardan daha az olduğunu düşündüğün boşluğu kapatırsın?"

Başımı salladım.

"Neden olmasın?" diye sordu.

"Yıllarca yaşadığım travma beni içime kapattı. Yıllar önce ilerlemeye karar verdik ve ilişkimiz üzerinde çalışıyoruz. Ama bazen kendimi hala odadaki fil gibi hissediyorum."

"Oh! İşte bu. Hepiniz hayatınıza devam ettiniz ve sorunlar hakkında konuşmadınız ve kaygılarınızın çoğu da buradan kaynaklanıyor. Eminim onlarla konuşsaydın-"

"Mesele de bu zaten, Lil' Bit. Zaten ilerleme konusunda anlaşmıştık. Bu konuyu tekrar gündeme getirmek kulağa iğneleme gibi geliyor."

"Onlar senin kardeşin, Declan. İş ortağı değiller. Onlarla imzalanmış bir sözleşmen yok. Bana tüm hikayeyi anlatmadığın sürece onlarla her şeyi konuşabilmelisin."

Ona dönmeden önce odanın etrafına baktım. Yüzündeki ifade, soruya cevap vermememe izin vermeyeceğini gösteriyordu.

"Bir keresinde onları beni sevmemekle ve sadece hoş görmekle suçlamıştım."

"Ve umarım kışından ateş çıkarmışlardır, çünkü buna bir saniye bile inanmıyorum. Declan, birbirlerinden nefret eden kardeşlerin etrafında bulundum ve sen bunu hiç yapmıyorsun. Sana söylüyorum, bu hayali penis ölçme yarışmasının sahip olabileceğiniz gerçek ilişkiyi mahvetmesine izin veriyorsun ve bu beni gerçekten üzüyor çünkü kardeşlerin hakkında sadece kafanın içinde olduğunu hissediyorum. Winter ne diyor?"

Başımı salladım.

"Ani düşüncelerimi saklı tutacağım. Bu konuda başka biriyle konuştunuz mu? Belki bir terapistle."

"Hayır. Şey, Kemba, ama-"

"Oh, hayır." Gülümseyerek başını salladı. "Kemba tavsiye alman gereken en son kişi ve en son derken, en son demek istiyorum. Hayır, gerçekten. Kemba'ya sormadan önce Lil' D'ye sor."

Güldüm. "O benim köpeğim. Neden söylüyorsun?"

"Çünkü sinirlerimi bozuyor ve deli. Bir köpek gibi sadık ama bir sokak köpeği gibi çılgın."

Başımı sallayarak onayladım. "Bu doğru"

Kemba'nın onun hakkında söylediklerini ve şimdi onun Kemba hakkında söylediklerini hatırlayınca, Kemba'nın arkadaşına onu çıldırtmak için ne yaptığını öğrenmek istedim.

Kollarımı sırtının küçük kısmına doladım.

"Bu gece bana o muhteşem şeyleri yaptıktan sonra tüm bunları senin üzerine yıktığım için özür dilemek istiyorum. Kendimi aptal gibi hissediyorum ve gerçekten utanıyorum."

"Bunun için benden özür dilemene gerek yok Declan. İlerleyebilmemiz için onu serbest bırakman gerekiyordu. Çünkü çantana , tamamen odaklanmış olmanı ve beni incitmekten endişe etmemeni istiyorum bebeğim."

"Mesele de bu Ella." Bir elimi vücudunda dolaştırıp göğsüne götürdüm ve hızlıca sıkıp boynunu kavradım. "Boynunu tuttuğumda, içimde farklı bir şey dalgalandı. Bu beni korkuttu çünkü daha sıkı sıkabilirdim. Daha sıkı sıkı olmak istedim."

Dudaklarını yaladı. "O zaman yapmalıydın. Ben büyük bir kızım," dedi ve ellerinden birini benimkinin etrafına sararak bunu kanıtladı, beni daha sıkı sıkıya zorladı.

"Bunun kapatamayacağım bir kutuyu açmasından korkuyorum." "O zaman kapatma," diye meydan okudu.

Elle kucagımda yere düştü ve başını geriye atarak boynuna daha fazla erişmemi sağladı. Onu kendime doğru çektim ve dişlerimi boynunun yan tarafına geçirerek keskin bir nefes almasını sağladım. Az önce morarttığım yeri öperek tenini serbest bıraktım. Gömleğinin kenarına ulaşana kadar köprücük kemiğinden aşağıya doğru öptüm ve sırtını hareket ettirdim.

"Bir bakayım," diye rica ettim.

Gömleğini aşağı çekti ve göğüslerinin ortaya çıkmasına izin verdi.

"Bunlara bütün gün bakabilirim. Onları şimdiden seviyorum," diye .

Öne doğru eğilerek, çıkıntılı sağ meme ucunu dişlerimin arasına almadan önce dilimin ucuyla büyük areolasını daire içine aldım. Çıkardığı tıslama sesi daha fazla baskı uygulamamı sağladı.

"Yesss, baba," diye inledi.

Dilinden döküldüğünü duymak sikimin zıplamasına neden oldu. Onu göğsünden öptüm, areolasının etrafında döndüm ve meme ucunu ısırdım.

"Tanrım," diye inledi, bana karşı daha sert sürtünüyordu. "Baba, bu çok hassas. Yanlış bir piercing yaptırdım ve çok hassaslaştı. Nimet ve lanet."

Ona baktım. "Yani bana biraz daha sert ısırmam gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Lütfen," diye yalvardı.

Daha fazla baskı uygulayarak mecbur kaldım.

"Baba," diye inledi ve bana daha sert bir şekilde sarıldı.

Aramıza uzanarak ince kumaşı yırttım ve amını okşadım. Çoktan ıslanmış ve şişmişti. Karnı hızlandığında meme ucunu serbest bıraktım ve çok tatlı bir inilti çıkardı.

Başımı kaldırıp ona baktım.

"Henüz değil, Ella." Dudaklarını

büzerek dışarı çıkardı.

Orta parmağımı içine soktum. "Bu nasıl? Ben şuradaki kıskanç meme ucuyla ilgilenirken sorun olur mu?"

"Bir parmak daha, lütfen, baba."

Aletim onun altında zıpladı, ama o bunu hissedemeyecek kadar kendi zevkine gömülmüştü. Yüzük parmağımı ekledim ve omuzlarımı kaldıraç olarak kullandı ve parmaklarımı yavaşça sürdü. İçi sıcak ve sertti, sanki gerilmeyeli uzun zaman olmuş gibiydi. Sağ meme ucunu dişlerimin arasına aldım, emdim ve yaladım. Dişlerimi her eklediğimde amı kasılıyordu.

"Ooh, Tanrım," diye inledi.

Karnı hızlandığında meme ucunu bıraktım ve ona baktım. Yüz ifadesindeki acı ve zevk çok güzeldi. Patlamanın eşiğindeydi ve buna izin vermediğim için kızgındı.

Parmaklarımı ondan çektim. "Aman Tanrım!" Çığlık attı. "Sessiz ol, yoksa hiç alamazsın." Dudaklarını ağzında birleştirdi.

Kollarımı beline dolayarak manevra yaptım, onu kanepeye yatırdım ve bir dizimi bacaklarının arasına, bir ayağımı da yere koyarak üzerine çıktım. Tıpkı daha önce bana yaptığı gibi, ıslak parmaklarımı ağzıma sokmadan önce ağzına sürdüm. Tadı verandada tattığımdan bile daha güzeldi.

"Tadının bu kadar güzel olmasına bayılıyorum, Ella." "Teşekkür ederim, baba."

Gözlerimi kapattım ve başımı salladım. Meme uçları hâlâ çok sertti; onları baş ve işaret parmaklarımın arasında okşadım. Yüzündeki çaresizlik ifadesi alışabileceğim bir ifadeydi.

"Bu güzel sakız damlalarını tutturmak için bir şeyler almam gerekecek, ha?"

Sanki hayal etmiş gibi tepki olarak sırtı kamburlaştı.

"Boşalmak ister misin, Ella?"

"Lütfen."

Bir elimi ıslak amına, diğerini de boynuna götürmeden önce yavaşça başımı salladım. Boynundaki tutuşumu sıkılaştırdım ve amını ovuşturdum, şişmiş vulvasını sıktım ve çekiştirdim.

"Oh, Ella, şu anda çok güzel görünüyorsun."

Sırtını kamburlaştırdı ve boynunu daha sıkı sıkarak hava almak için dudaklarını ayırmaya zorladım. Eğilerek dudaklarını kendi dudaklarımla kapattım. Göz göze geldiğimizde bana meydan okuduğunu anlayabiliyordum, bu yüzden boynunu daha da sıktım ve gözleri kapanırken dudaklarından hafif bir hırıltı kaçtı.

"Konuş benimle, Ella."

"Da..." Boğazı düğümlendi.

"Evet, Ella," diye fısıldadım. "Benim için boşalmak üzere misin, bebeğim?" "Agh..."

Birden parmaklarıma dolan ılık sıvının pantolonumu ve gömleğimin altını ıslattığını hissettim. Boynunu bıraktım ve gözleri aniden açıldı,

gözyaşlarıyla doldu. Parmaklarımın etrafında şişmiş ve ıslanmış amına ve sonra da giysilerime verdiği zarara baktım.

"Üzgünüm baba, uzun oldu," diye nefes aldı.

"Sorun yok, bebeğim. İhtiyacın olanı aldığın sürece sorun yok. İyi misin?" Hızlıca başını salladı. "Sen iyi misin?" diye sordu.

"Oh, evet. Bulutların üzerindeyim, Lil' Bit."

"Sen yapmamış olsan bile..." Pantolonumdan sarkan sikime baktı.

"Bebeğim, ben iyiyim. Yakında ineceğim. Sadece biraz fazla gergin olduğumu hissediyorum.

ya da seni şu anda becermek için kızgın değilim. Çıldıırabilirim."

"Anlıyorum ama... Ağzımı sikmen için mükemmel bir pozisyondayım."

Aletim seğirdi. "Ella."

Elimi tuttu ve beni kendisine doğru çekti. "Emin misin?"

Sırıttı. "İçimden bir ses burada fazla kalmayacağını söylüyor."

Kıkırdadım çünkü yalan söylemiyordu. Uzun zamandır sikimi emdirmemiştim. Diline değdiği anda taşaklarım yerinden çıkacaktı.

Elle, ben göğsüne binip ağırlığımı ona vermeyecek şekilde kendimi konumlandırırken gözlerindeki açlıkla beni izledi. Aletimi çıkardığımda gözleri büyüdü. Dudakları en güzel 'o' şeklini aldı.

"Baba, bu çok güzel. Biraz prekum dudak parlaticısı alabilir miyim?"

Parmaklarımı saçlarında gezdirerek, "Bilmiyorum, sen yapabilir misin?" diye karşılık verdim.

"Lütfen biraz prekum dudak parlaticısı alabilir miyim, baba?" Saçlarını sıkıca kavradım ve çenesini yukarı kaldırdım. "Aç," diye emrettim.

Ağzını açtığında, aletimin ucuyla dudaklarını daire içine aldım ve dudaklarını prekumumla kapladım. Dudaklarının verdiği his bile tüylerimi diken diken etmişti. Aletimin başını dişlerinin arasından geçirip ağzının derinliklerine doğru kaydırırken birbirimize baktık. Ağzının içine daha fazla ittiğimde ağzını açık tuttu ve öğürmesine neden oldu.

"Kahretsin," diye fısıldadım ağzından çekilirken. Dudaklarını yeniden ıslattı.

"Tadın çok güzel baba. Daha fazlasını istiyorum, lütfen," diye sızlandı ve ağzını açtı.

Sikimi ağzına soktum ve yavaşça içeri ve dışarı pompaladım. Dili aletimin shaftının altında çırpınıyordu ve çok iyi hissettiriyordu. Hızlandığımda, boğazının arkasından gelen gargara sesleri kulağa çok seksi geliyordu.

"Ağzın çok iyi hissettiriyor, Ella. Kahretsin, bu iyi hissettiriyor. Daha hızlı, daha sert yapabilir miyim?"

Cevap vermeye çalıştığında ağzının kenarlarından tükürükler fişkırdı.

"Aman Tanrım... Tanrım, Ella," diye homurdandım.

Kıçımı tuttu ve sertçe öğürene kadar beni ağzının derinliklerine çekti ve ağzından daha fazla tükürük döküldü. Taşaklarım gerildi. Daha fazla dayanamayacağımı biliyordum.

"Ella, bebeğim. Boşalmak üzereyim." Ağzını siktim. "Ve senin güzel yüzüne boşalacağım. Baban bunu yapabilir mi? Seni işaretleyebilir miyim? Seni benim yaparım, Ella."

Ağzından çıkan inilti beni uçurumun kenarına getirdi.

"Kahretsin!" Ağzından çıktım ve dölleri yüzüne fişkırttım. "Çok kalın ve sıcak baba," diye mırıldandı.

"Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun Ella Thomas," diye mırıldandım tavana .

Dölümün son parçasını da okşadıktan sonra ona baktım ve gülümsemesini sağladım.

"Nasıl görünüyorum?"

"Güzel. Hatta mükemmel."

Sandalyenin diğer koluna yaslandım ve nefes almaya çalıştım.

Ben şaşkınlıkla tavana bakarken, onun sırtışı duydum.

"Bana yaptırdığın şey çok vahşiceydi. Şu anda hareket bile edemeyecekmişim gibi hissediyorum."

"Gidip havlu getireyim. Sen sadece uzan ve rahatla."

Kıkırdamadan duramıyordu.

ELLE'in koyduğu film yeni bitmişti. Yarısında kucağımda uyuyakalmıştı. Kızmamıştım çünkü kafa derisine masaj yapmaya devam edersem ne olacağını bana söylemişti. Çenesinin altında bir battaniye ile kıvrılmış çok huzurlu görünüyordu. Saatime baktım ve gece yarısını geçmişti. Kalmayı ne kadar çok istesem de eve gitmem gerekiyordu. Ama lanet olsun, onu uyandırmak istemiyordum. Onun evinden ayrıldıktan sonra gerçek hayatıma geri dönecektim. Onunla birlikte olduğum süre boyunca, aklım sadece konuştuğumuz zaman Winter'a gitti.

onun hakkında. Telefonumu kontrol etmemiştim. Çok uzun zamandır ilk defa zihnim dolaşmıyordu. Göğsüm kısıtlanmış hissetmiyordum. Kendimi tamamen rahatlamış hissediyordum ve bunu mahvetmek zorunda kaldığım için nefret ediyordum.

Uyanana kadar parmak uçlarımı yanağında aşağı yukarı gezdirdim. Oda yarı yarıya karanlık olmasına rağmen gözleri hala çok büyük ve parlaktı.

Boğazını temizledi. "Merhaba Declan." "Merhaba, Ella. Artık eve gitmem gerekiyor."

Dudağını dışarı çıkardı.

"Surat asma, Lil' Bit. Birbirimizi tekrar göreceğiz. Sana bir şey borçluyum, değil mi?"

"Sen-"

"Şşşt." Parmağımı dudaklarının üzerine koydum. "Eğer bunu yapacaksak, o zaman doğru şekilde yapacağız. Fotoğrafları da sileceğim. Seni yatağa götürebilir miyim?"

"Evet."

Onu kollarıma alarak ayağa kalktım ve yatak odasına doğru yürüdüm. Yorganını indirip onu yatırmadan önce boynuma sarıldı.

"Declan Danger, beni şımartacaksın. Kafa derisi masajları. Ağlamaklı orgazmlar.

Uykulu bir *şekilde* yatağa *gider* ve servisi kapatır. Bilmiyorum. Buna dayanamıyorum." "İzin verirsen seni mahvederim."

Kocaman gülümsedi. "Bu amımı ıslatacak, Declan. Gitsen iyi olur."

Kıkırdadım ve alnından öptüm. "Tamam, Lil' Bit."

"Garajı telefonumdan açıp kapatabilirim. İyi geceler, Declan." "İyi geceler, Ella."

Odasından çıktım ve garaja doğru yürümeden önce eşyalarımı aldım. Tam kapı açılırken Wolverine'ime bindim ve garajdan geri geri , çekilmeden önce garajı kapatmasını bekledim. Eve doğru giderken telefonumu çıkardım ve bildirimlerimi kontrol ettim; Diesel'den birkaç cevapsız arama ve Winter'dan benim için ocağa yemek bıraktığını söyleyen bir cevapsız arama ve mesaj vardı. Aklımdan Diesel'i geri aramak geçiyordu ama bir bok istemediğini biliyordum, yoksa isteseydi beni gerçekten bulabilirdi.

Bahçemde durduğumda, ona söylediğim gibi telefonumdan Elle'le resimlerimizi ve mesajlaşmalarımızı sildim. Başka bir kadınla birlikte olduktan sonra eve girdiğimde, yanlış bir şey yapmamış olmama rağmen kendimi deli gibi hissediyordum. Acaba babam da böyle mi hissediyordu?

eski metresini evinin her yerinde zıplatmaktan geliyordu. Zihnim çok uzaklara dalmadan önce bu düşüncelerden sıyrıldım.

Yatak odama girdiğimde Winter çoktan yatağında uyumaya başlamıştı. Yatağın benim tarafıma doğru yürüdüm ve soyunmak için dolabıma girmeden önce telefonumu şarja taktım. Elle beni korumak için elinden geleni yapıyordu çünkü beni ıslattıktan sonra kıyafetlerimi yıkayacağını söylemişti ama ben ona buna gerek olmadığını söyledim. Soyunduktan sonra Winter'ı için dolaptan çıkıp banyoya girdim. Dişlerimi fırçaladım ve yüzümü yıkadım ama duş almamaya karar verdim çünkü çok yorgundum ve ayrıca Elle'in evinde yıkanmışım. Odaya geri dönmeden önce uyku şortumu giydim.

Yatağımın kenarına oturdum ve Elle'den gelen mesaj bildirimini görmek için telefonumu kontrol ettim. Mesajı açarsam karşılık vermek isteyebilirdim, bu yüzden mesajı ekranda büyüttüm.

Junior: *Dec, uyumadan önce sana bu gecenin mükemmel olduğunu söylemek istiyorum. Umarım seni iyi hissettirmişimdir. Beni iyi hissettirdiğini biliyorsun. Ayrıca sevdiğin şeyi sevdiğin için tuhaf olmadığını tekrar söylemek istiyorum. Genelde kendimi bu şekilde ortaya koymam ama umarım daha fazlasını keşfedebiliriz. Eğer bu gecenin senin için çok fazla olduğuna karar verirsen, seni tamamen anlarım. İyi geceler.*

önce mesajına gülümsedim. O kız bende ne açtığını bilmiyordu.

ELLE

Pazartesi sabahı...

Alarmım çaldı ve beni odamdaki her duvara çarparak zıpladığım rüyamdan uyandırdı. Alarmımı kapattım ve tüm hafta sonumu anımsayarak uzandım. O kadar mutluydum ki saçlarımı toplamadığım için kendime kızmıyordum bile. Hafta sonumun Declan Danger ve benim en iğrenç oral sekse katılmamızla sona ereceğini milyon yıl düşünsem aklıma getirmezdim. Çenem ağrıyordu ve hâlâ daha sert olmasını diliyordum ama ilk kez bir şey yaptığını anlıyordum. Adamın muhteşem, uzun, damarlı ve kalın bir aleti vardı ve Winter'ın özellikle de öğrenmeye ve farklı bir şey yapmaya bu kadar hevesliyken neden takıldığını merak ediyordum.

İkinci alarmım çaldığında onu kapattım ve randevu defterimi kontrol etmek için yatakta doğruldum. İlk randevumun Winter ile olduğunu görünce telefonumu düşürdüm, çünkü ilk randevum iptal edilmişti. Ona dün mesaj atmam gerektiğini biliyordum ama o lanet olası adamın evime gelip elini boynuma dolaması beni meşgul ediyordu. Kendimi çok kaptırmıştım ve hâlâ saçını yapmamın ne kadar garip olacağını fark etmemiştim. Elbette işimi yapabilirdim ama yine de tuhaf olduğunu düşündüm; Declan ve ben dün bu konuda konuşamayacak kadar meşguldük.

mesajlarımı kontrol ettiğimde Grey ve Quinci'den gelen sesli mesajları görüyorum. Dün gece Declan'a geceden ne kadar keyif aldığımı anlatan bir mesaj göndermiş, hoşlandığı şeyden hoşlandığı için tuhaf olmadığını yinelemiştin. Biliyordum ki

Çok fazla çekincesi vardı çünkü harika bir adamdı ve daha önce hiç böyle bir durumla karşılaşmamıştı. Niyetim bunu bir daha yapmak zorunda olmadığımı söyleyerek ona bir çıkış yolu sunmaktı. Ama lanet olsun, en azından bir mesaj beklerdim. Winter'la geç gelmesi konusunda tartışıp tartışmadıklarını merak ediyordum; geç gelmesi değilse bile, eve kedi gibi kokarak gelmesi. Hatta bu sorundan kaçınabilmesi için kıyafetlerini yıkamayı bile teklif ettim.

Yataktan kalkıp banyoya girdim ve tuvalete oturdum. Grey'in mesajını açtım ve oynat tuşuna bastım.

"Hoe. Son yetmiş iki saattir sana neler oluyor bilmiyorum ama aynı hafta sonu içinde yapacağını söylediğin halde bana ikinci kez karşılık vermiyorsun. Hamile ve duygusal olduğumu biliyorsun. Başka biri mi var? Beni terk mi ediyorsun? Çay nedir?"

Bir kahkaha patlattım. Grey ve hamilelik hormonları bir başkaydı. Tuvaleti kullanmayı bitirdikten sonra ellerimi yıkadım ve kayıt düğmesine basmadan önce mesajını tekrar oynattım.

"Greysen, lütfen kızım. Aklından çıkmış. İşe gitmek için hazırlanıyorum. Senden asla ayrılamayacağımı biliyorsun. Sızlanmayı kes."

Gönder tuşuna bastım ve Quinci'nin mesajını açtım.

"Hey, Elley. Günaydın. İki şey var. Hayır, sanırım üç. Görünüşe göre D2 doğduktan sonra Greysen'a bir sürpriz düş daha yaptırmamız gerekecek. Sinirlerimi bozuyor. Düşüncelerini söyle. İkincisi, okula dönüş şenliği sırasında çekiliş için hediyelerden birine ücretsiz yıkama ve doğal stil koyacağım, bağış yapmak istemiyorsanız size ödeme yapmamı hatırlatıneeee... Tamam, üçüncüsü, bekle, kafa derimin kaşınmasına ve saçlarımın derinlemesine kremlenmesine ihtiyacım var, ne zaman boş zamanın olursa. Aceleyle gerek yok. Tamam, görüşürüz."

O kız beni güldürmeyi asla başaramadı. Kayıt düğmesine bastım.

"Evet, ona sürpriz bir bebek partisi düzenleyebiliriz ya da bebek partisi olması şart değil. Belki eğlenceli bir akşam yemeği falan, böylece biraz süt pompaladıktan sonra onu kızartabiliriz. Biliyorsun D2 kışına tekme . Başka ne dedin? Evet, stili bağışlayacağım ve bunun yıkanmış ve *doğal* bir stil olduğunun açıklığa kavuşturulduğundan emin olacağım. İnsanlar nasıldır bilirsin, saçmalık istemiyorum. Takvimime bakıp bir dakika içinde haber veririm. Dükkâna gitmem lazım. Zaten gerideyim."

Sesli mesajı gönderdikten sonra biraz müzik açtım ve telefonumu yere bıraktım. Aynaya baktım ve Declan'ın boynumda bıraktığı mor izi gördüğümde gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. En son ne zaman morluğum olduğunu hatırlamıyordum ama bu beni gülümsetti. Sağ üstte

Parmaklarını boynuma bastırđıđı yerde küçük izler kalmıştı. Bunu yaparken yüzündeki ifadeyi düşünerek gülümsedim.

Tam dün geceyi anmak için gözlerimi kapattığımda, üçüncü alarmım çaldı ve bana zorladığımı haber verdi. Geç kalmadan önce Declan'la ilgili düşüncelerimden sıyrıldım.

Salonuma geldiğimde otoparkta sadece birkaç araba vardı. Kuaförlerim pazartesi günleri VIP müşterilerini alıyordu, böylece gerekirse pazar günleri dükkân bana kalıyordu. Kış henüz için şükreliyordum, böylece midemin alt kısmına oturan hafif sinirden kurtulabilirdim.

Salona girdim.

"Hey millet," diye seslendim herkese.

Berberlerden biri, "Patron hanım, burayı yeniden düzenlemenizi beğendim," dedi.

"Teşekkür . Bunu yapmalıydım. Burada ne kadar ?" "Sadece iki kafa ve ben gidiyorum."

Odama geri döndüğümde kapı çaldı ve Winter kafası telefonunda içeri girdi. Kapıdan çıkarken yanından geçerken arabasının hızla uzaklaştığını fark ettim. Onu bırakan Declan olmalıydı.

"Hey, kızım. Beni takip edebilirsin."

Bana doğru yürürken yüz ifadesini inceledim ve ayaklarımı yere basıp basmamam gerektiğini anlamaya çalıştım. Yüzündeki sahte gülümsemenin beni kandırmasına izin vermeyecektim çünkü ben de yüzümde bir gülümsemeyle birçok insanın karşısına çıkmıştım. Süitime doğru yaptığım kısa yürüyüş endişe vericiydi çünkü sırtım ona dönüktü. Kapıyı açtığımda o yanıma geldi ve koltuğa atladı, ben de çantamı yere bıraktım ve telefonumu çıkarıp hangi stili istediğini kendime hatırlattım.

Bir pelerin kaptım ve boynuna geçirdim. Bu an sadece on iki saatten kısa bir süre önce erkek arkadaşı ağzımı siktiği için değil, aynı zamanda ilk kez yalnız geldiği için de garipti. Çoğu zaman Bayan Vivian ya da oğlu yanında olurdu... ya da Greysen burada benimle olurdu. Hiç uzun süre yalnız kalmamıştık, en azından uzun uzun sohbet edecek kadar. Yeni bir müşteri olsaydı her şey farklı olurdu ama değildi.

"Televizyon izlemek ister misin?" "Hayır. Böyle iyiyim."

Aynadan ona baktım. "Sana verdiğim ürünleri kullanmadın mı? Tanrı tarafından seçilmiş değerli ürünlerimi..."

Güldü. "Tamam, bakın ne ..." "Evet, olan şey..."

Kıkırdadım.

"Sadece saçımı yıkamak istemedim. Nasıl olduğunu bilirsin. Elin sarılıyken saçımı yapabilecek misin? Sormamın sakıncası yoksa, ne oldu?"

"Kızım, saçımı düzleştirmeye çalışırken yaktım ama sorun değil. Marcel'lerle hala ameliyattayım."

"Vay be. Acımış olmalı."

"Evet. Birazcık. Hadi kaseye gidelim."

Saçlarını yıkarken, daha önce okumasına rağmen erkek arkadaşının mesajıma hâlâ yanıt vermediğini düşünmemeye çalıştım. Sanırım sessizlik için şükretmeliydim, böylece dikkatimi dağıtacak başka şeyler olmayacaktı. Onu sandalyeye geri getirdiğimde berberlerden biri kapıma geldi.

"Ne var yok?" Ben sordum.

"Dışarıda bir adam var. Bir paket için imza atman gerekiyor. Senin için imzalayabileceğimi söyledim ama kesin emirleri olduğunu falan söyledi."

"Bana bir dakika ver Winter," dedim.

İlk aklıma gelen, Benny'nin birkaç gündür kendisiyle konuşmadığım için kışını kaldırıp iş yerime geldiğiydi. Kamyonetimi tamir ettirdiğini bana bildirmeye karar verirse diye onu engelleme listesine almamıştım. Dışarı çıktığımda kapıda elinde büyük bir kutu çiçek tutan bir adam duruyordu.

Ona yaklaştım ve eldivenlerimi çıkardım. "Elle Thomas."

"Evet. Burayı imzalayabilir misiniz?"

Elektronik adımı karaladım. "Bunlar ?" "Bilmiyorum. Sadece teslimat yapıyorum."

"Oh. Şey, teşekkür ."

Bana bir buket çiçek uzattı ve ben de kimden geldiklerini görmek için tezgâha doğru yürüdüm. Kartın üzerinde *Lil Bit* yazıyordu ve dudaklarım otomatik olarak yüzüme yayıldı. Zarfı açtım ve küçük kartı çıkardım.

Ella.

Düne vereceğim tek yanıt sana kötü bir orospuymuşsun gibi davranmak olacak.

-Baba.

Kutunun içinde bir zarf vardı. Kartı yerine koydum, sonra zarfı çekip açtım ve içinden güzelce paketlenmiş on raftan oluşan beş paket çıktı. Zarfı kapatırken ağzım açık kalmıştı. Declan'dan elli bin dolar aldığımı bile bile işime nasıl devam edebilirdim ki? Evet, artık onun oyununun bir parçası olduğumdan emindim. Çiçek kutusunu aldım ve berberimin yüzündeki sırıtışı görmezden gelerek odama geri döndüm.

"Bunun için özür dilerim," diye Winter'dan özür diledim.

Çiçekleri koltuğuma bıraktım, istasyonuma geri döndüm ve saç kurutma makinesini aldım.

"Aman Tanrım. Bunu yaptığına çok sevindim," dedi

Winter. Aynada ona baktım. "Ne yaptın?"

"Çiçekleri yere koydu ve kartı okumadı. Aptal zencime herkesin ilk çiçek aldığı anda kartı okumadığını söyledim. O da bana dünyada bunu yapan tek kişinin ben olduğumu söylemeye çalıştı."

"Oh, evet, evet. Anladım."

Ona kartı zaten okuduğumu söylemek istemedim çünkü bu, hakkında yalan uydurmak istemediğim daha fazla soru sormasına neden . Başka bir şey söyleyemeden onu sandalyede döndürdüm ve saç kurutma makinesini çalıştırdım. Saçlarını kuruturken Apple saatime mesajlar gelmeye başladı.

Aralık: *Dün gece mükemmeldi, Lil Bit.*

Dec: *Bana ne atarsan at başa çıkabilirim. Ben büyük bir .*

Bu her şey için. Artı daha fazlası. Meşgul olduğumu biliyorum. Sonra konuşuruz.

Ona gülmemek için yanağımın iç kısmını ısırdım.

Bir saat sonra Winter'ın pixie bukle stiline son rötuşları yapmıştım. Onu çevirip pelerinini çıkardığımda ayağa kalktı ve saçlarına hayretle baktı.

"O Marcel'lerle gerçekten bir canavarsın."

"Teşekkür ederim, kızım."

"Bugünlük tek kişin ben miyim?"

"Evet. Hemen arkandan gitmeye hazırlanıyorum."

Eşyalarımı topladıktan sonra, o hala aynanın içindeydi.

"Tamam, geliyorum," dedi.

O dışarı çıktığında odamı kilitledim ve berberimle ve müşterileriyle vedalaşarak kata çıktım.

Winter, "Ben tuvalete gidiyorum," dedi ve ben de başımı sallayarak kapıdan çıkmaya devam ettim.

Dışarı çıktığımda Benny'nin kamyonetime yaslandığını ve bir park yeri ötede Winter'ın arabasının direksiyonunda Declan'ın olduğunu görünce durdum. Kalbim tam anlamıyla ayaklarıma çarptı ve kendimi kapana kısılmış gibi hissettim. Daha önce hiç bu tür bir pozisyonda olmamıştım... birlikte olmadığım ama değer verdiğim iki erkeğin arasında. Arabanın içine bakarken Declan'la göz göze geldikten sonra yavaşça kollarını göğsünde kavuşturmuş olan Benny'ye döndüm.

", Elle?"

Bana bakmasını görmezden geldim ve kamyonetime baktım. Özel kaplamaları mükemmel bir şekilde yerleştirilmişti ve bana yepyeni, daha büyük lastikler almıştı. Ona bakmamaya çalışarak gözlerim sağa sola kaydı ama parmağını çenemin altına koyarak beni başımı ona doğru kaldırmaya zorladı. Gözlüklerinin altında Declan'ın direksiyonu çok sıkı kavradığını gördüm. Tutuşundan kurtulmaya çalıştım ama çenemi yakaladı ve başımı yana çevirerek Declan'ın geride bıraktığı çürüğe baktı.

"Bu nedir, Elle?" Güllere dokunarak çenemi serbest bıraktı. "Bunlar onun için bir özür hediyesi mi?"

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve Winter'ın arabasındaki boruların hızlanmaya başlamasını görmezden gelmeye çalıştım.

"Hayır," diye mırıldandım.

Ellerini ceplerine soktu.

"Elle, aramızda senin düşündüğünden daha iyi bir ilişki olduğunu biliyorsun ve yardımına ihtiyacın olursa sana yardım ederim. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Başımı salladım.

Winter salondan çıktığında çok mutluydum.

"Tamam kızım. Tekrar teşekkür ederim," dedi ve arabasının yolcu tarafındaki kapısını açtı.

Bunu Declan'a bakmak için bir fırsat olarak değerlendirdim, o da başını arkaya atarak benimle konuştu. Winter ben karşılık veremedi kapıyı çarparak kapattı. Benny'ye odaklanmadan önce onun geri çekilmesini ve uzaklaşmasını izledim.

Gözlüğünü çıkardı ve ceketinin içine sıkıştırdı.

"Sana bir özür borçluyum, Elle. Geçen gün habersizce buraya geldim ve seni korkuttum. Bunun için gerçekten çok üzgünüm. Niyetim asla bu değildi. Sadece beni dinlemene ihtiyacım varmış gibi hissettim. Eşim adına zaten özür diledim, ancak ondan kişisel bir ihtiyacınız varsa veya istiyorsanız, sizinle konuşacaktır. Zaman istedin ve ben de sana zaman vermek istiyorum ama sana ihtiyacım var Elle. Gerçekten ihtiyacım var."

Bir parçam ona inandı. Birbirimize bağlı olduğumuz onca yıl boyunca yaşadığımız tek sorun buydu.

"Ya Leah?"

"Çok uzun bir konuşma yaptık ve-"

Yer değiştirdim ve o da elime baktı. "Biriyle konuşmamı istemediğine emin misin? Bu çürükler, bandajlar falan da ne? Artık şaka bile yapmıyorum."

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, bir cevap bekliyordu.

"Elim kazaydı ve boynumdaki de kendi rızamla oldu."

"Oh. Rızayla," diye mırıldandı ve başını salladı. "Kamyonetini bırakabilmen için seni babanın evine kadar takip etmemi ister misin?"

"Uh..." Durakladım.

"Sadece bununla mı ilgili?" Elini boynuma doğru salladı.

"Anlamıyorum."

"Bay Consensual yaptığın şeyden memnun mu? Gerçekten iyi misin?" Arabasına ve sonra tekrar ona bakmadan önce başımı salladım.

"O . Sana onunla konuştuğumu söyledim."

"Peki ne dedin?"

"Ne bilmek istediğini biliyorsun. Asıl mesele: eğer aşağıdaysam."

Bu beni güldürdü.

"Ben de bunu görmek istiyorum. Aramızda kalsın, bence söylediğinden daha ilgili, ama bu ne burada ne de orada. Yani..." Anahtarlarımı havaya kaldırdı. "Ne yapmamı istiyorsun?"

Bir an düşündüm ve tekrar arabasına baktım. Cebinden anahtarlarını çıkardı, fobunu arabaya doğrultarak camın açılmasını sağladı. Leah telefonunu bırakıp pencereden dışarı baktı ve bana kısa bir el salladı. Ona bakmadan önce ben de el salladım.

"Ve sen onu zorlamıyorsun?"

"Hayır. İstersen ona sorabilirsin. Söz veriyorum, Elle. Sana bir daha asla yalan söylemeyeceğim. Asla."

Bir süre ona baktım, yüz ifadesini okumaya çalıştım. Gözlerindeki samimiyeti anlayabiliyordum ama ona biraz daha acı çektirecektim. "Tamam, Benny. Beni evime kadar takip edebilirsin. Eğer babam o arabayı görürse, ilk o ateş edebilir."

"azını beklemezdim," dedi yüzünde bir gülümsemeyle.

Benny kamyonetimin kilitlerini açtı ve ben babamın kamyonetine binerken içeri atladı. Leah sürücü koltuğuna geçene kadar bekledim ve babamın kamyonetini çalıştırmadan önce park yerinden çıktım.

Evime doğru giderken bir yanımda sanki ona bir açıklama borçluymuşum gibi Declan'a mesaj atmak istedi. Ona göndermek için çantamdan telefonumu çıkardım ama sonra vazgeçtim. Hediyeleri ondan ben istememiştim, o bana kendisi vermişti. Eve girip sıcaklığı kontrol ettikten sonra mesajlarına cevap .

Evime yaklaştığımda, Benny'nin garaja park edebilmesi için garaj açıcısına bastım. O garajdan çıktıktan sonra garajı kapattım ve eşyalarımı toplayıp dışarı çıktım. Benny ile garaj yolumun başında buluştum ve anahtarlarımı ondan aldım.

"Teşekkür , Benny. Kamyonum iyi görünüyor."

"Sorun değil, Elle. Umarım yakında senden haber alırım."

Kapıma doğru yürüyüp kendimi içeri atmadan önce arabasına binmesini izledim. Mutfakta yürürken verandaya baktım ve Declan'ın arka bahçemde büyük boy go-cart'ının üzerinde oturduğunu görünce bir an duraksadım. Eşyalarımı yemek masasının üzerine koydum ve verandaya doğru yürüdüm. Gömleğinin birkaç düğmesi açıktı, karın kaslarının üst kısmı görünüyordu ve şortu kalçalarına kadar iniyordu.

"İzinsiz olarak evimde olmasaydınız size ne kadar yakışıklı görüldüğünüzü söyler ve hediye için teşekkür ederdim. Şu anda davetsiz misafir olduğunuzu biliyorsunuz, değil mi?"

"Evet, hepsi bu, ama o kimdi?"

Şakacı bir şekilde alay ettim. "Ciddi bile değilsin Declan."

"Ben ölüyüm." Arabadan indi ve bana doğru yürüdü. "Peki neden işaretime bakıyordu?"

Cevap vermedim.

"Ella, seninle konuştuğumu duymuyor musun?"

Ben ondan uzaklaştım ve o bana doğru bir adım daha attı. Kırmızı renkli gözlerini bulmadan önce karın kaslarının görünen kısmına baktım. Çenesindeki ve gözündeki seğirme, sinir yumağını yutmamı sağladı ve onu

Doğruca klitorisime. İçimdeki velet, ne kadar ileri gitmesine izin vereceğini ve Benny'nin benim denizaltım olduğunu öğrendiğinde nasıl tepki vereceğini görmeye hazırdı.

Dudaklarımı yaladım. "Baba, açıklayabilirim." "Açıklayabileceğini biliyorum ve açıklamalısın da."

Arkamı işaret etti ve ben de onun ayak parmaklarımın ucunda olduğu halde geri geri evin içine doğru yürüdüm. Onu denemek için koşmak için döndüm ama daha fazla uzaklaşmadan beni belimden yakaladı.

"Beni kızdırmaya çalışıyorsun, değil mi?" Yüzünde sinsi bir gülümsemeyle sordu.

Beni kaldırıp tezgâhın üzerine bıraktı ve dizlerimin arasında durdu.

"Kimdi o?"

Cevap vermek yerine dudağımın kenarını ısırdım.

Öne eğildi ve çürüğümü öptü. "Sanırım bunu daha da büyütmeliyim."

"Tanrım!" Declan dişlerini tenime batırdığında haykırdım.

Ne kadar derine inerse sırtım o kadar çok kamburlaşıyordu. Acı boynumdan karnımın altındaki havuza kadar yayıldı. Nabzım yükseldi ve nefeslerim düzensizleşti. Declan çekilip az önce morarttığı bölgeyi öpmeye başladığında iç geçirdim.

"Aman..." İçimi çektim.

Dişlerini tenime batırmadan önce boynumun diğer tarafını öptü.

"Baba!"

Ben daha acının içine giremeden çekildi ve bana bakarak bir cevap bekledi.

"O benim denizaltım," diye kekeledim.

Dudakları yüzüne yayılmadan önce kaşlarından biri yukarı kalktı. "Oh, anlıyorum."

Beni kalçalarına doğru çekti. Giydiği şort hayal gücüne pek bir şey bırakmıyordu. Aleti çoktan sertleşmişti.

"Peki seni bu şekilde işaretlenmiş görünce *denizaltın* ne dedi?"

Pantolonumu kıcımın üzerinden çekip aldığı anda cevap vermeye hazırlanırken dudaklarımı yaladım. Soğuk yüzey vücudumdan akan ısıyı soğutmak için çok az şey yaptı. Bacaklarımı kaldırıp pantolonumu ve külotumu çıkarmaya devam ederken ve onları yere bırakırken gözlerinde ateşle beni izledi.

Her iki ayak bileğimi de sol omzuna ve şortunu karıştırırken ön koluyla onları yerinde tuttu. Şortunu ve külotunu indirdiğinde, güzel kalçalı sikini görünce ağzım sulandı. Deliğinde biriken prekum boncukları bana dün gece yüzüme ılık dölünü akıttığını düşündürdü.

Aletin başıyla deliğimde daireler çizdikten sonra ucunu içime soktu ve boştaki kolunu bacaklarıma doladı. Kaçacak yerim yoktu çünkü beni çok sıkı sarmıştı. Açılışında kalıp bana işkence ederken kalbim beklentiyle sertçe çarptı. Kaslarımı sıkarak onu daha fazla sokmaya ikna etmeye çalıştım ama o kontrolü mükemmel bir şekilde elinde tutuyordu. Onu dışarı itmek için kaslarımı kullanmaya çalıştığımda, bana sırttı ve hızla içimde daha derine kayarak beni nefes almaya zorladı.

"Ella, çürüğüme dokunuyordu," dedi alçak sesle, içime daha derin kayarak. "Bundan hiç hoşlanmadım."

İçime sonuna kadar ittiğinde ikimiz de iç çektik. Kızım onun için hemen açıldı ve o da bunu biliyordu, çünkü hiçbir yerden fazladan bir ıslaklık fışkırdı. İçime ve dışıma pompalanırken birbirimize baktık.

"Kahretsin. Ella. Denizaltın seni geriyor mu?"

"Hayır," diye nefes aldım.

Hızlanmaya başladı.

"sert, hızlı ve derin mi?" "Aman

Tanrım." İnledim.

Gözlerini kapattı ve yanağını bileğime sürtmeye başladı. "Söyle bana, bebeğim."

Zaten çıldırmanın eşiğindeydim ve sözlerini dinlerken, muhtemelen başka bir kıvrımını duydum ve bu bok beni tahrik etti. Bacağımı diğer omzuna doğru hareket ettirdim ve gömleğini tutarak onu yüzüme doğru getirdim. Dizlerim gidebildiği kadar geriye çekilmişti, bu da ona daha derin bir penetrasyon sağlıyordu.

"Denizaltım beni sikmiyor, Declan. Ben onu beceririm. Şimdi soru şu: Benden daha iyi sikebilir misin?"

Declan'ın gözleri yarıklara dönüştü ve amıma vurmaya başladı. Kısa nefesleri hırıltılara dönüştü ve bana daha fazla dayanamayacağını söyledi.

"Bundan daha sert sikebilirim, Declan."

Aletin biraz daha şiştiğini hissettiğime yemin edebilirdim. "Evet, baba, işte bundan bahsediyorum."

"Ella," diye homurdandı.

"Ben böyle sikerim. Onları boyun eğdirene kadar sikerim. Ta ... oh evet, bunu hissediyorum. Ver onu bana, baba."

"Ella, bebeğim," diye inledi ve gözlerini kapadı.

"Ver onu... bana."

Başını omzuma koydu. "Siktir, Ella."

Bana son bir kez daha çarptı ve kız arkadaşım her tarafına fişkirtmeye başladığında, spermi duvarlarımı ısıtmaya başladı.

"Siktir, siktir, siktir," diye nefes aldı Declan.

Bana bakmadan önce nefesini tuttu ve başını salladı. Yarattığımız karmaşaya baktım. Spermlerimiz onun aletinin dibine mükemmel bir şekilde karışmıştı. İçimde sarkık olmasına rağmen, hala iyi hissettiriyordu. Alnımdan öptüğünde ona baktım.

"Merhaba Declan." Gülümsedim.

O da benim gülümsememi yansıttı. "Merhaba, Ella."

Taşağının içimden kaydığını hissettim, bu yüzden kaslarımı sıktım. "Tamam, şimdi. Bunu hissedebiliyorum."

"Öpebileceğini biliyorum. Seni öpebilir miyim, Declan?"

"Evet, yapabilirsin ama seni uyarmalıyım Ella, öpüşmeyi çok severim. Dudaklarını yüzünden, dilini de ağzından çekerim."

"Bunu çok isterim. Birbirimizin tadına bakabilir miyiz?" "Evet."

Aramıza uzandım ve amımın etrafını ve ardından aletinin tabanını ovuşturdum, spermlerimizi parmaklarımın arasında topladım. Parmaklarımı ağzına sokmadan önce dudaklarına sürttüm. Parmaklarımı emdi, dilini parmaklarımın arasında gezdirdi. Parmaklarımı ağzının derinliklerine doğru emerken, dilini dışarı çıkarıp avucuma sürerken gözlerim dudaklarına sabitlenmişti. Amım kendi kendine sıkıştı.

"Hissediyorum Ella," diye boğuk bir ses çıktı.

Parmaklarımı ağzından kaptım ve onu dudaklarıma doğru çektim. Dilini dişlerimin arasına kaydırıp ve dilimi ağzına aldı. Sırayla birbirimizin dilini emip yaladığımızda, içimde sertleştiğini hissedebiliyordum. Ona hareket etmesi için izin vererek arkama yaslandım. Dölleri içime girmesi için yeterli kayganlaştırıcıydı. Ağzımın içinde çıkardığı inilti kulaklarıma müzik gibi geliyordu.

Declan benden uzaklaştı ve dizlerinin üzerine çöküp tüm amımı ağzına aldı.

"Aman Tanrım," diye inledim.

Ona baktığımda, şişmiş klitorisimi yalayıp yutarken bana bakıyordu. Dilini kaplayan sularımız şimdiye kadarki en seksi manzaraydı.

"Ooh, Dec. Bu çok iyi hissettiriyor. Tanrım."

Onu ne kadar uzun süre izlersem, kan klitorisime o kadar hızlı akıyordu. Deliğimden klitorisime doğru uzun yalamalar beni patlamanın eşiğine getirmişti ve o da bunu biliyordu.

"Baba," diye fısıldadım ve başının arkasını tuttum. "Aman Tanrım!" Çığlık attım.

Orgazm yanaklarımı sıkmaya ve bacaklarımı tezgâhtan aşağı doğru uzatmaya zorladı, Declan'ı arkasına yaslanmaya ve düşmemi engellemek için kollarını uyluklarıma sarmaya zorladı. Gargara sesleri bana içimden fişkıran her şeyi aldığını söylüyordu. Benden ne kadar içtiğine kanaat getirdiğinde beni vücudundan aşağıya, kucağına kaydırды. Başımı omzuna yaslayıp nefes almaya çalıştım. Kollarını sırtımın küçük kısmına doladı.

"İyi misin, Ella?"

"Hayır. Bu hiç beklenmedik bir şeydi. Her zaman böyle fişkirtmam. Söz veriyorum. Aman Tanrım. Bu gerçekten utanç verici."

Kıkırdadı. "Hepsini aldım. Merak etme."

"Hayır, çünkü gibi çünkü uzun zaman olmuştu. Birkaç dakika önce ne sikim *olduğunu* bilmiyorum."

Güldü ve başını dolaba yasladı. Sonunda kendime geldiğimde üzerinden kalktım ve giysilerimi topladım. Mutfaktan çıkmaya hazırlanıyordum ki bileğimden tutup beni durdurdu.

"Ella? Neyin var?" "Bir

şey yok."

Mutfaktan çıktığımda, peşimden gelmek için ayağa kalktığını duydum. Aklım başıma gelmişti, Declan'la ne kadar büyük bir çizgiyi aştığımızı fark etmişim ve düşüncelerimi toparlamak için birkaç dakikalığına ondan uzaklaşmam gerekiyordu. Banyoma girdim ve tualete oturup Declan'ın kalan döllerini içimden çıkardım.

Declan kapı aralığında belirdi. "Ella, yanlış bir şey mi yaptım?" "Declan, büyük bir çizgiyi aştık. Büyük bir çizgiyi aştım." Elim salladım. Kafa.

"Sınır nedir? Benim ilişkim açık."

Başımı ona doğru çevirdim. "Evet, ilişkiniz açık ama eminim eve gidip Winter'a *beni* becerdiğini söyleseydin, şehirde duman olurdu. *Sonra da* ben, yanımdakilerin beni becermesine izin vermezken senin beni becermene izin veriyorum."

Sırıttı. "Oh, şimdi de ben mi senin emrindeyim?" Gözlerimi devirdim. "Ve *sonra*-"

"Bu çok fazla '*ve sonra*' demek."

"Kapa çeneni. *Ve sonra*, bittiğinde bunu nasıl yönlendireceğiz ya da..."

"Ne zaman bitecek? Daha yeni başlamışken neden biteceğinden bahsediyorsun?"

"Declan, bu ciddi bir durum."

"Ve ben ciddiym. Dün gece bana gönderdiğin mesajda, eğer bunu keşfetmek istiyorsak, keşfedebileceğimizi söylemiştin. Yapmak istediğim şey bu ve şu anda düşündüğüm tek şey de bu."

Cevap veremedim çünkü bu doğruydı. Declan'a bunu mesaj attım, ona bir çıkış yolu vermek için, ama cevap vermemesinin bir çıkış yolu olduğunu düşündüm. Elli bin dolarla birlikte çiçek beklemiyordum.

"Ah," diye mırıldandım, gözümü ondan kaçırarak.

"Evet, oh." Bana doğru yürüdü ve çenemi kaldırdı. "Ve seninle konuşmaya çalışırken benden uzaklaşmamaya çalış. Bu beni endişelendiriyor. Anlaşıldı mı?"

Başımı salladım.

Örtülü tehdit ve çeneme yapılan ince vuruşlar kızımı mırıldanmaya itti.

"Artık silebilir miyim?"

"Elbette," dedi ve çamaşır dolabıma doğru yürüdü ve iki havlu ve biraz ekstra sabun çıkardı.

Tuvalet kağıdını yırttım ve kendimi sildim.

"Ve habersiz, davetsiz ve sanki burada yaşıyormuş gibi her şeye burnunu sokarak buraya gelmeden hoşlanmıyorum."

Ayağa kalkıp sifonu çektim ve ellerimi yıkamak için lavaboya doğru ilerledim. "Ahh, birkaç saniye önce kıcına sus işareti yaptığım için kızgınsın."

Bana bir havlu verdi ve diğer lavaboya geçti. Onunla tartışamazdım, bu yüzden suyu açtım, böylece ısınabilirdi. Bana bakmasını görmezden gelmeyi diledim ama dudaklarım kendi kendine yüzüme yayıldı.

"Kesinlikle... *gibi*."

"Benimle alay etmeyi bırakacaksın, Declan..." Durakladım çünkü kelime dilimden kaymaya hazırlanıyordu ve bu da onu güldürdü.

"Gerçekten, düzgün olup olmadığından emin olmak için durdum."

Şortunu ve külotunu aşağı doğru iterek aletini ve taşaklarını dışarı çıkardı. Gözlerim aynada onunkilerle buluştu ve bana sırtıyordu.

Şakacı bir şekilde gözlerimi devirdim. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istiyorsun, ne demek istiyorum? ve bana uzun bir hikâye olduğunu söylediğin kamyonetine yaslanmış bir zenci gördüm ve sonra sana dokunmasını istemiyormuşsun gibi ona baktığını gördüm. Sadece düzgün olduğundan emin olmak istedim. O anda bir şey söylemek istemedim çünkü önce durumları değerlendirmem gerekir. Ve bak, sana ve denizaltına yürürken kendimi aptal gibi hissederdim."

"Ya da kız arkadaşınız kelimenin tam anlamıyla üç metreden daha yakındaydı ve bu şüpheli görünebilirdi."

"Ya da sadece bir aile dostuna göz kulak olurdum."

Sırttım. "Biliyor musun Declan, her lanet şey için bir cevabın var. Sen ve o ukala ağzın. Muhtemelen dövüşmeyi bile beceremiyorsun. Şehir çocuğu."

Güldü. "Bahse girerim dördüncü kez üzerime gelmeyi denemeyeceksin. Taşralı kız."

Bir kakhaha patlattım. "Lütfen. Seninle oynamaya bile niyetim yok." "Ne demek istiyorsun, seninle oynayacak kadar cesur olan tek kişi Bu yüzden fırsat buldukça pratik yapmam gerekiyor," dedi gülerek. "Bu arada, işim bittiğinde bunu yapmama izin ver."

"Beni şımartmaya çalışıyorsun, Declan," dedim, havlumu yere bıraktım ve suyu kapattım.

"Çünkü bunu hak ediyorsun."

Gözlerim havluyla sikini okşayan adama kaydı. Aleti çok güzeldi. Mükemmel bir sekiz inç. Her vuruşta daha da sertleşen, dolgun ve damarlı bir sekiz inç.

Başını salladığında elimi bacaklarımın arasına koymaya hazırlanıyordum.

"Hayır. Sadece beni izle, Ella. Aslına bakarsan, bırak kızlarımı göreyim."

Gömleğimi başımın üzerine çektim ve sütyenimi çözerek yere bıraktım. Soğuk havanın değdiği anda meme uçlarım sertleşti.

"Kahretsin," diye tısladı. "Meme uçların sertleşti."

Amım seğirdi.

"Yani..." Boğazımı temizledim. "Elli bin doları nereden buldun?"

"Daha fazla mı istiyorsun?"

Omurgamdan aşağı bir ürperti indi.

"Bu... bu fazlasıyla yeterliydi."

"Güzel. Sadece seni takdir ettiğimi göstermek istedim Ella. Sana işleri doğru şekilde yapmak istediğimi söyledim."

"Ve um..." Başının ucundan ön sperm sızmaya başladığında durakladım. "Doğru yol nedir?"

Havlusunu bıraktı ve arkama geçti. Tahrik olduğumun kanıtı bacaklarıma yapışmıştı. Sol bacağımı lavabonun üzerine çekti, hiç vakit kaybetmeden açıklığıma yerleşti ve içimde derinlere kaydı.

"Declan! Tanrım!"

Biraz baskı yapmak isteyerek iki elimi de aynanın üzerine koydum. "Onlara ihtiyacın yok. Onları bana ver."

Kollarımı arkamda birleştirdi ve bir kolunu karnımın alt kısmına dolayarak bizi birbirimize kilitledi. Başımı omzuna yasladığımda, serbest eliyle boynumu kavradı ve bana kısa ve derin itişler vermeye başladı.

"Dec..." Konuşmaya çalıştım ama boynumdaki kavramasını sıkılaştırdı.

"Sshh." Kulağıma karşı fısıldadım. "Bu siki alıyorsun, lanet olsun, Ella."

Aynada bana bakma şekli kapağımı patlatmaya hazır hale getirdi.

"Doğru yol, kıymetli Ella'm, beni bu amla kutsaman ve benden ne istersen alman. Ne istersen."

Sesimi bile çıkaramıyordum. Beynim yeni bir aleme sürükleniyordu.

"50 bin sana yetmiyor mu? 100. 200. Bu bok paha biçilemez hissettiriyor, Ella." Sırtımı olabildiğince kamburlaştırdım, her derin itiş kabul ettim.

"Denizaltılarım beni sikmez," dedi. Bu ne yapıyor? Söyle bana, Ella.

Bu ne yapıyor?"

Cevap verebilmem için tutuşunu yeterince gevşetti. "Sik beni..." diye inledim.

"Tekrar söyle."

"Siktir...Tanrım."

Vücudum da aletin üzerine bıraktığım kadar sertleşti.

"Kahretsin, kızım. Boşalırken bu küçük şeyi nasıl sıkıştıracağını biliyorsun. Sikeyim."

İticiliğini yavaşlatarak hafif bir sarsıntıya dönüştürdü, hâlâ içimde derinlere iniyordu. "İçine boşalmak üzereyim Ella ve onu içinde tutmanı istiyorum."

Yavaşça damlıyor. Anladınız mı? Evet deyin, efendim." "Evet. Evet, efendim."

"Siktir," diye homurdandı.

İçime boşalırken bana olan tutuşu sıkılaştı.

"Bu kadar iyi hissetmen adil bile değil Ella, kahretsin. Bir şey mi aldın sen?"

"Bu senin üreme sapkınlığının heyecanını azaltmıyor mu?"

Dudakları yavaşça yüzüne yayıldı.

"Biliyorsun... touché."

Saati karnımda titreşene kadar birbirimize bağlı kaldık. Beni bırakıp saate cevap vermeden önce Diesel olduğunu gördüm. Kollarımı Jöle gibi hissediyordum, içlerindeki kanı silkelemeye çalışıyordum.

Boğazını temizledi. "Evet, kardeşim," diye cevap verdi, aleti deliğimi işgal etmiyormuş gibi görünmeye çalışıyordu.

"Grey doğumda."

Nefesim kesildi ve ellerimi ağzıma kapattım.

"Kahretsin," diye mırıldandı Declan.

"Orada mısın, kardeşim?"

"Evet, evet. Evet, orada buluşuruz."

"Tamam, bahse girerim," dedi ve aramayı sonlandırdı. "Aman Tanrım," diye çığlık attım.

Declan içimden çıktı ve diğer lavaboya geçip kendini toparlamadan önce dengemi sağlamama yardım etti. Suyu açtım ve havluyu lavaboya bıraktım. Saatim titrediğinde Greysen'ın aradığını anladım.

"Hey, kızım," diye cevap verdim, mümkün olduğunca normal görünmeye çalışarak. "Bu koca kafalı çocuk geliyor!" diye bağırdı.

"Tamam! Sadece nefes al. Yola çıkıyorum."

"et!" Dedi ve aramayı sonlandırdı.

"Hey, bana bak. Sakin ol," dedi Declan. "Ben gidiyorum çünkü önce eve gitmem gerekiyor. Sonra görüşürüz."

Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve ben öpücüğü derinleştirmeden geri çekti.

"Sonra görüşürüz."

Bana göz kırptı ve banyodan çıktı.

O gider gitmez elimden geldiğince hızlı bir şekilde kendime gelmeye başladım. Greysen'in doğum yapmakta olduğunu duymak beni heyecanlandırmıştı ve Declan'ın bana yaşattığı orgazmın üzerine vücudum adrenalinle vurulmuş gibi hissediyordu.

On dakika içinde kendime çeki düzen verdim ve kapıdan çıkıp kamyonetime doğru yola koyuldum. Öğle yemeği yaklaşıyordu, bu yüzden hastaneye giderken trafik yok denecek kadar azdı. Park ettikten sonra kamyoneti durdurdum ve inip aceleyle içeri girmeden önce derin bir nefes aldım. Bekleme odasını ve hemşire istasyonuna yöneldim.

"Hey. Greysen Danger'ın hangi odada olduğunu söyleyebilir misiniz?" Resepsiyon görevlisine sordum.

"Elle?"

Kafamı kaldırdığımda kilitli çift kapının dışında duran bir hemşirenin volta attığını gördüm.

"Evet."

"Tamam, Tanrı'ya şükür. Sen burada olmadan ıkınmayacaktı," diye vurguladı.

"Aman Tanrım. Şu lanet kız."

Hemşire rozetini okuttu ve kapıları açtı. Biz koridorlarda koştururken bir arabadan bazı koruyucu giysiler çıkardı. Odanın dışında hemşire koruyucu giysileri giymeme yardım etti, ben de onu odaya kadar takip ettim. Bana bakıp yarım bir gülümseme verdiğinde Diesel ona nefes alması için yapmanın tam ortasındaydı.

"Elleee. ."

Yatağın diğer tarafına gittim ve elini tuttum. "Kızım, bunu hayatta kaçırmayacağımı biliyorsun."

Diesel'e baktım. "Hey, Diesel."

"N'aber Elle?"

Tanrıya şükür koruyucu giymişti, böylece en iyi arkadaşıma odaklanmaya çalışırken ikizinin yüzüne bakmak zorunda kalmayacaktım.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki bir... Aman Tanrım. Aman Tanrım!" Tüm kasılmalar boyunca elimi sıktı. "Ne kadar ilerlediler?"

"Kızım, her iki dakikada bir oluyor gibi geliyor ama Dr. York birkaç dakika önce henüz tam olarak açılmadığımı söyledi."

"Bu koca oğlan seni bu işin içinden çıkaracak. Yeğenime hemen evimde bir oda ayarlayabilirim."

Çok sert sırtıttı. "Beni güldürme, Elle. Ama yeğenini de unutma."

"Hey, şimdi. Ben de katılayım. Çocuklarımı çalışmayın."

Diesel'e baktım. "Ve ben de geri döneceğim. Yeğenlerim her zaman TT evlerinde büyük kötü babalarından kurtulabilecekler."

"Oh, gerçekten mi? Kendi evimde senin sözünün benimkinden daha önemli olduğunu mu düşünüyorsun?"

Gülmemek için kendini tutmaya çalışan Greysen'a ve sonra da Diesel'e baktım.

Başımı salladım. "Şey, evet."

"İzin verin düzelteyim-" diye başladı Diesel, Greysen bir kasılma daha geçirirken ikimizin de elini sıktı.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Greysen ve derin derin nefes alırken boynunu çevirdi.

"Güzel, bebeğim. Yolun yarısı bitti," dedi Diesel ve onun elini öptü.

"Bebeğim, bana birkaç buz küpü ve serin bir havlu daha getirir misin lütfen?" "Evet."

Bana baktı. "İyi misin?" Nefes nefese kaldı. "Farklı görünüyorsun."

"Nasıl anladın? Sadece gözlerimi görebiliyorsun."

"Heffa," diye tısladı, elimi sıkıca kavradı ve yastığa yaslandı. Diesel geri geldi ve ağzına birkaç buz küpü attı ve elini tekrar tutmadan önce serin havluyu boynuna doladı.

Dr. York odaya girdi ve duvardan birkaç eldiven çıkardı. "Grey, nasılsın?"

İç çekti. "Sanki ıkmaya hazırmışım gibi."

"," dedi Dr. York ve taburesine oturdu. "Grey, görünüşe göre bir bebeğimiz olacak."

SAATLER SONRA...

Greysen yatakta oturmuş Diesel tarafından beslenirken ben de sallanan sandalyede D2'yi sallıyordum. İkinci Diesel'in üç kilo olmasına bir ons kalmıştı ve çok tatlı bir bebektir. Greysen'in doğumu da bir önceki gibi kusursuzdu. Dr. York onu göğsüne yatırdığında hepimiz bebekten daha çok ağladık. Onu temizledikten sonra, Greysen ziyaretçileri geri davet etmeden önce olabildiğince rahat etmek istedi.

Diesel'in, "Declan içeri girmek üzere, bebeğim," dediğini duydum ve bedenim hafifçe kaskatı kesildi.

En yakın arkadaşımın bebek sahibi olmasının heyecanına kapıldığım için, içimden fişkıran son dölünü hissedene kadar aklım Declan'a kaymamıştı.

Declan elinde bir oyuncak ayı ve bir sürü mavi balonla içeri girmeden önce kapıya birkaç kez vuruldu. Vücudumdaki tüyleri diken diken eden taze, odunsu kokusunu getirdi. O kardeşini ve Greysen'ı tebrik ederken ben de gözlerimi D2'den ayırmadım, hatta ellerini yıkamak için yanımdan geçerken bile. Daha önce evime geldiği zamankinden tamamen farklı görünüyordu. Bir çift Nike pantolon ve beyaz bir tişört giymişti.

Declan ellerini uzatarak bana yaklaştı ve "Şimdi şu hücum yan hakemine bir bakayım," dedi.

Bebegi ellerimden alırken gözleri vücudumda hızlı bir gezinti yaptı.

"Sup, Elle."

Boğazımı temizledim. "Hey. Declan."

Diesel gelip Declan'ın omzuna bir gaz çıkarma bezi bırakana kadar yanaklarımdaki sıcaklık alevlenmeye hazırlanıyordu.

Declan yeğenine bakarak, "Kahretsin, tıpkı bana benziyor," dedi.

"Sana benzese iyi olur," diye şaka yaptı Diesel.

Onlara baktım. "İkiz olmak için çok yaşlısınız. Ew."

Sırıtarak bana baktılar.

"Buraya geldiğinden beri saçmalıyorsun."

"Önce benimle başlayıp, yeğenlerimin evimde oda tutamayacağından bahsettiğin zaman değil."

"Gerçekten de ağzı iyi laf yapıyor, değil mi?" Declan mırıldandı.

Kızarmamak için dudağımın içini ısırmak zorunda kaldım, özellikle de Diesel'in gözleri hızla aramızda gezinirken. bir şey söylediğine inanamıyordum, her ne kadar bunu bilen tek kişi biz olsak da

Çifte anlam. Declan'ın Diesel'e bizden bahsetme ihtimali olmadığını biliyordum ama her zaman bilgi edinmenin bir yolu vardı ve ben bunu Greysen'dan öğrenmiştim.

"Tabii ki, ve sonra-"

Greysen, "Nun-uh, tüm bunları bebeğimin üzerinde yapmayın," diye şaka yaptı.

Diesel başka bir şey söylemeye hazırlanıyordu ki kapı çalındı ve konuşması kesildi.

"Geliyorum, geliyorum."

Bayan Vivian Duncan'la birlikte içeri girdi, ardından Winter, Donovan ve Dymon geldi. Herkesin içeri girmesinin yarattığı kargaşa içinde Declan, Diesel ve bebeği alarak uzaklaştı.

"Deija nerede?" Diesel sordu.

"Quinci üstünü değiştirmeye gitti," diye cevap verdi Bayan Vivian.

Herkes bebeği kucağına alan Declan'ın etrafında toplanırken ben de kalkıp sandalyemi Greysen'ın yatağına yaklaştırdım ve ailesinin bebeğe sarılışını izledim. Herkesin yüzlerinde gülümsemelerle onun etrafında nasıl toplandığını görünce Declan'ın neden kardeşlerinin onu sevmediğini düşündüğünü merak ettim. Grey'in beyninde herhangi bir alarm çalmadan onunla bu konu hakkında konuşabilmeyi diledim. Bunu Grey'le paylaşmayı ne kadar çok istesem de, Diesel'in kışına kaçırması riskini göze alamazdım ve o zaman hayatında güvenemeyeceği bir kişi daha olurdum.

"Nasıl hissediyorsun Grey?"

"Kendimi iyi, mutlu ve yorgun hissediyorum. Bütün gün uyuyabilecekmişim gibi hissediyorum."

"Bahse girerim. Neredeyse 10 kilo. Çılgınlıklarım duvardan seker ve camları kırardı. Ben asla..."

"Evet, yapabilirsin kızım. O zaman anne oyun randevularımız ve gezilerimiz olabilir."

."

"Evet, . Babanla konuştun mu?"

Hemen konuyu değiştirdim çünkü hamile kalmak hakkında konuşmak istemiyordum, özellikle de içime taşak atan kişinin bir kız arkadaşı ve bir çocuğu varken.

"Evet. İş yerinde sadece onun halledebileceği acil bir durum vardı. Elinden geldiğince çabuk dönecek."

"Oh, güzel."

Declan ve Donovan ona sevgi ve hayranlıkla bakarken D2'yi tutan Winter'a takılmamaya çalışarak odaya bakıyordum.

gözleri. Bakışları karnıma bir yumruk gibi indi ama aynı zamanda gerçekliğe geri dönmemi sağladı. Declan, ona ne yaşatırsa yaşatsın, ilişkisi olan bir adamdı ve buna göre davranmam gerekiyordu. Ona bakışından ilişkilerinin çalkantılı olduğunu ya da Declan'ın acı çektiğini anlayamıyordum. Belki de açık ilişki ilişkilerine gerçekten yardımcı oluyordu.

"Artık tüm yüzünü görebildiğime göre, bu yeni görünüm hakkında konuşmaya hazır mısınız?" Greysen sordu.

Ona gülümseyerek baktım. "Ne yeni görünümü? Yeni bir görünüşüm olduğunu sanmıyorum."

Gözlerini kıstı. "En iyi arkadaşımı tanıyorum."

"Evet, öyle olduğunu biliyorum ama gerçekten yeni bir görünüşüm yok. Parladığımı düşünmene sevindim ama hayatımda yeni bir şey olmadı."

Neyse ki Quinci ve Deija'nın odaya girmesi beni rahatsız edici bir konuşmadan kurtardı. Bilerek Declan'ın boynumda bıraktığı izleri kapatan bir tişört giymiştim, böylece bu konuda konuşmak zorunda kalmayacaktık. Quinci gelip onu tebrik ettiğinde gözlerim tekrar Declan'a kaydı ve sadece yarım saniyeliğine göz göze geldik ama sonsuza kadar sürmüş gibi geldi. Aklından neler geçtiğini merak ediyordum. Sadece bugünkü etkileşimimizden bile bu işin karmaşık bir hal alma ihtimali olduğunu biliyordum ve ben karmaşık işlerle uğraşamazdım. Son birkaç yıldır, ne zaman karmaşık bir durum ortaya çıksa, hemen önünü kesiyordum ve Declan'a da bunu yapmam gerekiyordu. Daha önce söyledikleri ne olursa olsun, bu onun hayatını ve ailesini mahvedebilirdi ve bunu ona ya da Greysen'a yapamazdım.

DECLAN

Bir sonraki akşam...

Konuşmamız lazım.

Elle o mesajı öğle yemeği sırasında göndermişti ve ben işten çıkmaya hazırlanırken onu bırakmamıştım. Son birkaç gün içinde yaptığımız onca şeyden sonra bile, bağlamı soramayacak kadar korkaktım, bu yüzden 'tamam' diye yanıt verdim ve o da beni okumaya bıraktı. Sanki kaygımı sikeyim demiş ve günümün geri kalanını sikmek istemiş gibiydi. Saatlerce, Juke Box'taki geceden dün hastaneden ayrılana kadar birlikte olduğumuz her anı tekrar edip kendime bir bağlam bulmaya çalıştım ama hiçbir şey göze çarpmadı. Ne hakkında konuşmak istediğini bilmememin yanı sıra, *ne zaman* konuşmak istediğini de bilmiyordum. Sadece bu ifade bile başımı döndürdü.

Tam ofisimi kilitlediğim sırada telefonum cebimde titredi. Çıkardım ve ekranda 'Junior' yazısını görünce durakladım. Derin bir nefes aldım ve telefonu açtım.

"Lil' Bit."

Sakin davranmaya çalıştım ama gergindim. "Ne yapıyorsun?"

"İşten çıkıyorum."

"Buraya gel."

"Ne zaman?"

Kulağımda üç bip sesi duyduğumda telefona baktım. Aramayı sonlandırmıştı. Elle benimle oynuyordu ve bunun bir oyun olup olmadığını bilmiyordum.

Beni sinirlendiriyor ya da tahrik ediyor, ya da her ikisinden de biraz. Dışarıda golf arabama bindim ve eve doğru yola çıktım. Günün büyük bölümünde ofisteydim, bu yüzden yanlışlıkla kendimi Kemba'ya anlatma fırsatım olmamıştı.

Evime yaklaşırken garaj kapısı kapalıydı, bu yüzden Winter'ın evde olup olmadığını bilmiyordum ama gitmiş olmasını diliyordum. Elle'le birlikte olmak yanlış olmasa da, Winter'ı bırakıp Elle'i görmeye gitmek bana yine de zor geliyordu. Kim bilir kiminle birlikte olmak için beni terk etmesinin bu kadar kolay olmasından nefret ediyordum. Bahçeme girdiğimde Diesel'in kamyonetinin evinin önünde durduğunu gördüm, ben de yanlarına gittim ve kamyonetten inen Diesel'i karşıladım.

"N'aber, kardeşim?" Konuştum ve ona sarıldım. "Hepinizi yirmi dört saat zor tuttular. Bu çılgınlık."

"Evet, ama doğum sorunsuz geçti ve her şey . Ayrıca, Dr. York bir süre gece bakımı alacağını biliyor." Yeğenimi arka koltuktan indirdi.

"Şu defans oyuncusuna bir bakayım."

Diesel kıkırdadı ve battaniyeyi geri çekerek bana uyuyan bir D2 gösterdi. Bugün dünden daha çok bana benziyordu. "İlk gecesi nasıldı?"

"Onun için kolay. Grey bir türlü uyuyamadı ve sonunda uyuduğunda taburcu evraklarıyla geldiler."

"Kahretsin, abla iyi mi?"

"Evet, o iyi. Sadece biraz daha dinlenmeye ihtiyacı var. Onu yatağına götüreceğim." Kamyonun etrafında onu takip ettim ve Greysen için kapıyı açtı,

Bir yandan da bana bakıp sırtıyordu. "İyi misin?"

"Evet." Boğazımı temizledim. "Neden sordun?"

"Sana her zaman iyi olup olmadığını sormuyor muyum, Declan?"

Başımı salladım ama Diesel'i tanıyordum. Diesel bana bir bakardı ki, ondan bir sır sakladığımı anlarmış gibi görünürdü. Dün bir hata yapıp Diesel'in önünde Elle'e cinsel bir imada ve hemen geri almak istemiştım, özellikle de kaşlarının kalktığını fark ettiğimde. Umarım aklında bunu hatırlayamayacak kadar çok şey vardı ama hatırlamama ihtimalinin çok düşük olduğunu biliyordum çünkü o hiçbir şeyi unutmazdı. Bir daha böyle bir hata yapmayacaktım.

Greysen kamyonundan dışarı çıktı. "Heyy, D Amca."

"Naber, abla? Nasıl hissediyorsun?"

"Çok yorulдум. Vaftiz oğlunuz beni çok ."

"Üzgünüm, kardeşim. Tehlikeli çocuklar her zaman kadınların başını ağrıtır, bunu biliyorsun."

Başını salladı ve Diesel'e baktı. "Bunu bilmiyor muyum?" Diesel bir kaşını kaldırdı. "Pekâlâ."

"Abi, bir konuda yardıma ihtiyacın var mı?"

"Yok, biz , kardeşim. Seninle sonra görüşürüz."

"Tamam o zaman. Sonra görüşürüz."

Onu kucakladım ve golf arabama binip evime doğru yola çıktım. Eve girdiğimde ürkütücü bir sessizlik vardı ama televizyonun sesini duyduğum için Winter'ın evde olduğunu biliyordum. Antrede yürürken, Elle'den herhangi bir bildirim alıp almadığımı görmek için telefonumu çıkardım ve Winter'ın kanepede uzanmış, televizyona baktığını gördüm. Donovan, ailem ve Deija ile plajda olduğu için dışarıda olmamasına şaşırmıştım.

"N'aber bebeğim?" Odamıza doğru giderken konuştum.

Bir şey söylediğini duymayınca geri çekildim ve kafamı oturma odasına uzattım.

"Kış mı?"

Gözlerini önce bana sonra da televizyona dikti. Orada bir an durdum, beni açıkça görmezden geldiğini fark ettim, bu yüzden onu salladım ve odamıza devam ettim. Onun saçmalıkları için vaktim yoktu. Son birkaç gündür garip davranıyordu. Ana kuralı 'sorma, söyleme' idi ve ben de buna uyuyordum. Eve geldiğimde ve soyunduğumda banyodan çıkmaması benim suçum değildi. Elle'in fişkirtme lekeleri boynumun ve göğüs bölgemin etrafında kurumuştı. Ne olduğu belli değildi ve onun da bunu gördüğünü biliyordum. O zamandan beri bana sessiz davranıyordu, bu yüzden D2'nin doğumu için benimle hastaneye gelmek istemesine çok şaşırmıştım. Onun gülümsediğini görmek, bana bir çocuk daha verme sözünü gerçekten yerine getireceğine dair bana biraz umut verdi.

Dolaptan birkaç kıyafet aldıktan sonra banyoya girdim ve duşu başlattım. Bugün işim kolay olduğu için tek yapmam gereken duşa girip çıkmaktı. Dışlerimi fırçaladıktan sonra soyundum ve duşa girdim. Ilık suyun altında durmak bana Elle'in bütün hafta sonu üzerime fişkirtmesini hatırlattı. Elle'i yıllardır tanıyordum ve her zaman onun alıngan ve güzel bir şey olduğunu düşünmüştüm, ama onunla seks yapmanın bir şey olduğunu bir kez bile merak etmemiştim. Sadece onun içinde kayma düşüncesi bile kanımı hızlandırmıştı.

sikimi. Aletimi kaldırmaya başlamadan önce bu düşüncelerden kurtulmam gerekiyordu.

Duştan çıktıktan sonra havlumu aldım ve belime sardım. Banyodan çıkmadan önce herhangi bir bildirim olmadığından emin olmak için telefonuma dokundum, yatağın kenarında oturan Winter'ı gördüğümde kısa bir süre durdum. Dolaba doğru ilerlemeden önce göz göze geldik. Ne tür oyunlar oynamaya çalıştığını bilmiyordum ama bunun için zamanım yoktu. Durduğum yerden onu görebiliyordum ama o beni göremiyordu. Göğsümde tanıdık sert çarpmalar başladı, bu yüzden kurulamayı bitirdim ve dikkatimi dağıtmak için nemlendirmeye başladım. Bugün hiç anksiyete hapi almak zorunda kalmamıştım ve bu şekilde devam etmek istiyordum. Dolaptan çıktığımda Winter hâlâ aynı yerde oturuyordu.

Onu görmezden geldim ve külotumu çektim. Ben pantolonumu giyerken dişlerini öptü ve iç çekti. Gömleğimi başımın üzerine çekmeden önce gözlerimi ona diktim.

"Declan! Neden burada oturduğumu görmüyormuş gibi davranıyorsun?"

"Eve gelip seninle konuştuğumda beni görmezden geldin, bu yüzden konuşmak istediğinin farkında değildim."

Şaşırmış görünüyordu.

"Declan, bana bir şey söylemeni istiyorum."

"Neymiş o?"

"Ne zamandır biliyordun..." Durakladı, gözleri cümlesini bitirmekten korkuyormuş gibi odanın içinde geziniyordu.

Kollarımı kavuşturdum.

"Yani... İçimde hep bir his vardı, çünkü sen hep içine kapanıktın, belki de bastırılmış duygularını bastırıyordun ve ben senin garip..."

Şifonyere yaslandım. "Kış."

"Eşcinsel." Söylediğine inanamamış gibi yüzünü buruşturdu.

Şaşırmış bir şekilde cevap verdim, "Affedersiniz? Bir daha söyle.

Eşcinsel mi?"

"Yani... açık ilişkimizi erkeklerle... eğlenmek için kullanacağını bilseydim, muhtemelen yapmazdım... ya da bilmiyorum."

Gözlerim yaşarana kadar güldüm. Ona baktığımda ciddi olduğunu fark ettim.

"Bekle. Ciddi misin?" "Evet, ciddiylim."

"Eşcinsel mi? Gerçekten mi? Winter, lütfen." Şifonyeri ittim ve banyoya girdim, o da hemen arkamdaydı.

Lavabodan telefonumu aldım ve gitmek için döndüğümde beni engelledi.
Ben.

"Winter, kızım, geri . Lanet bir eşcinselden bahsediyoruz. Hangi cehennemde nereden geliyor?"

"Şu haline bak, bu konuda agresifleşiyorsun. Bu konuda bana yalan söylemek zorunda değilsin ama bu benim için bir şeyleri değiştirir... bizim için. Sence de öyle değil mi?"

Başımı inanamayarak salladım, hâlâ duyduklarıma anlam vermeye çalışıyordum.

"Artık sırrını biliyorum, üzgün müsün? Bunun hakkında konuşabiliriz. Kızgın ya da tuhaf değilim, sadece keşke bilseydim dedim."

Sakinleşmeye çalışarak dilimi dişlerimin en üst sırası boyunca ileri geri sürttüm.

"Kış. Çekil. Garip bir nedenden dolayı, beni kızdırmaya çalışıyorsun ve _."

"Sırrını saklayacağım ve birlikte kalabiliriz. Benim bir sorunum yok. Sakalın olmak, Declan, ama bu sana aylık olarak ağır bir maliyet getirecek. Prezervatif, eğer seks yaparsak. Başka bebek yok. Sen kendi adamlarını tutacaksın, ben de kendiminkileri. Gizlice."

"Geri çekil Winter, hemen." Kontrolü sağlamaya çalışarak alçak sesle tısladım.

Telefonum elimde titredi ve ekranda 'Junior' yazısını görmek için baktım. Çoktan görmüştü ve yüzünde bir sırıtışla bana bakıyordu.

"Aynen öyle!"

Winter'a baktım ve sonra tekrar ekrana döndüm, hızlıca ikiyle ikiyi bir araya getirdim.

"Bekle..." Elle'in adı telefonumda Junior olarak kayıtlıydı. Neyse ki o gece gönderdiği mesaj dışındaki tüm mesajlarımızı silmiştim. "Ah, evet." Dudaklarım sıkı bir gülümsemeye dönüştü.

"Evet. Nasıl sırtığına bir bak. Gerçeğin içinde yaşıyorsun ve bunu kontrol edemiyorsun. Bunu biliyordum."

Açık ilişkiyi başlatan kendisi olduktan sonra telefonumu karıştırma cüretini göstermişti. Her iki durumda da Elle'le olan ilişkiyi ortaya çıkarmayacaktım ve açıkçası sakallı olmaktan kâr elde etmekle ilgili söylediklerini duyduktan sonra o kadar sinirlenmişim ki neye inandığı umurumda bile değildi. Geri alamayacağım bir şey söylemeden önce ondan uzaklaşmam gerekiyordu.

"musun... Öyleyim Winter ve bu iyi hissettiriyor. Şimdi, hareket et. Lütfen." Gözleri genişledi.

Onu yoldan çektim ve yanından geçtim. Ona söylediklerim yalan değildi. Elle bana şeyler açtı ki, bunlardan vazgeçmek zorunda kalsam bile çok zor olurdu.

"Şu bak. Söyle bana, altta mısın üstte misin?"

Sırıtarak ona baktım. "Sen söyle. Bütün cevaplar sende Winter. Sen ne düşünüyorsun?"

Omuz silkti. "Erkeksi bir görünüşün var ama bazen kadınsı davranıyorsun Declan. Çok ağlıyorsun. Sende benden daha fazla P.M.S semptomu var. Muhtemelen diptesin. Yine de yanılıyor olabilirim. Bir keresinde aletini kıcıma sokmak istemiştin."

Gözlerimi kapattım ve yavaşça ona kadar saydım. Gözlerimi açtığımda, elleri kalçalarında, başı yana eğik, kavgaya hazır bir şekilde yatağın ayak ucunda duruyordu.

"Beni kızdırmaya mı çalışıyorsun bilmiyorum Winter, ama sana izin vermeden gideceğim." Saatimi aldım ve bileğime taktım. "İyi akşamlar."

"Peki, nesin sen? Eğiliyor musun yoksa..."

Kaydıraklarımı giydim ve onu oflayıp puflayarak odada bıraktım. Beni dışarıda takip etmemesi gerektiğini bildiği için mutluydum, çünkü muhtemelen onu kaybedecektim. Wolverine'in kapısını kaptdığım gibi açtım ve iç çekerek içeri daldım. Winter söyledikleriyle beni mahvetmişti ve eğer bana açık bir ilişki teklif ettiğinde ilişkimizin bitmediğini düşündüysem, artık her şeyin bittiğini biliyordum. Elle'i hiç öğrenmemiş olsa ve onunla hiç ayrılmamış olsak bile, ona asla aynı gözle bakamayacaktım. Sadece birkaç hafta içinde Winter'ın hiç tanımadığım bir kadına dönüşmesini izlemiştim, yoksa zaten öyle miydi ve ben bunu görmezden gelmişim.

Bahçeden çıktığımda Elle'i geri aradım ve telesekretere düşmeden önce birkaç kez çaldı. Tekrar arayıp aynı yanıtı aldıktan sonra mesaj atıp atmadığını görmek için gelen kutumu kontrol ettim ama atmamıştı, ben de arkamı dönmedim. Citrus Grove taşra sayılırdı, ama Elle taşra dedikleri yerde yaşıyordu, çünkü bölge neredeyse bomboştu. Bölgesinde sadece bir benzin istasyonu ve içki dükkânı kombinasyonu, bir anne ve pop dükkânı ve sokağındaki birkaç ev vardı.

Dün olduğu gibi, evine arka yoldan gittim, böylece arka kapısından geçebilecektim. Kahretsin, dün. Dün lanet olası gün. Gerçekten, tek amacım

Evine gitme nedenim heteroseksüel olup olmadığından emin olmağı çünkü adamı tanıımıyordum ve onunla konuşmakla ilgilenmiyor gibi görünüyordu. İlk durağının ne olacağından emin olmadığı için ortaya çıkma riskini aldım. Bir centilmen olmaya çalışıyordum ve o kadın bununla hiçbir şey yapmak istemiyordu, benden kaçmaya çalışmadan önce dudağını ısırdığı gibi. Onun sertliğe olan aşkı bana farklı türde bir adrenalın patlaması yaşattı ve bu sadece ilk kez içine girdikten sonra yoğunlaştı. Yirmi yıldır başka bir kadınla birlikte olmadığı için olduğunu sanıyordum ama banyosunda onu sertçe ve derinlemesine almama izin verdiğinde vücudumdaki her tüy ayağı kalktı. Bu şey heyecan vericiydi ve ona baktığımda coşku içinde olduğunu anlamama yardımcı olmadı.

Arka bahçesine girdiğimde, Elle'nin verandasında bir sepet dolusu yemeğı fritöze attığını gördüm, tam o sırada mükemmel bir şekilde terbiye edilmiş tavuk kokusu havayı dolduruyordu. Yaklaştığımda beni fark etmedi ama gülümsemek için kendini zor tuttuğunu söyleyebilirim. Motoru kapattım ve ona baktım. Dün onu hastanede gördüğümünden farklı görünüyordu. Saçları bükülmüş ve başının tepesinde kabarık bir şekilde toplanmıştı, bu da teninde bıraktığım güzel izleri . Büyük boy mavi bir şort giymişti ama kalçaları hala mükemmel bir şekilde görünüyordu. Wolverine'imden indim ve onun şapşal sırtısına uyarak ona doğru yürüdüm.

"Selam, Ella."

"Selam, Declan."

"Burası çok güzel kokuyor. Gerçekten de aşağı iniyorsun. Bunu bilmiyordum."

Sepeti aldı ve tavuğı yağın içine geri bırakmadan önce hafifçe salladı.

Bana baktı. "Bu üçüncü kez böyle bir şey söyleyişin. Benim nasıl düştüğümü düşündün?"

Omuz silktim. "Sadece senin geleneksel, geleneksel biri olduğunu düşünmedim."

"O-hmph." O güzel dolgun dudaklarını bükerek gözlerini bana doğru çevirdi. "*Geleneksel, geleneksel* ne demek?"

"Oh, uh..." Dişlerimi alt dudağıma sürttüm. "Bu çok yanlış oldu. Özür dilerim. Ancak, yanaşp da hindi kızartır gibi dışarıdaki fritöze tavuk atan bir kadın görmeyi beklemiyorum."

"Evet, kızarmış tavuğı severim ama evimde kokusunun kalmasını sevmem. bakalım, hindi kızartmayı bilmediğimi mi sanıyorsun?"

Şakaklarıma masaj yaptım. "Lanet olsun. Ayağımı ağzıma mı sokuyorum?"

Yüzünde gergin bir sırıtişla yavaşça başını salladı. "Şimdi bileğine kadar gelmişsin," dedi ve bir kahkaha patlattı. "Kısacası, yemek pişirmekten çok dışarıda yediğimi düşündüğünü."

"Evet. Hepsi bu. Kırıcı bir şey söylemek istememiştim. Gerçekten çok özür dilerim, Ella."

Gülümsedi ve tavuk sepetini alıp fritözün yanına astı.

"Dec, çok çabuk endişeleniyorsun. Aşırı düşünme alışkanlıkların çok sevimli." "Sevimli mi?"

Fritözden uzaklaştım, onu da kendimle birlikte çektim ve havaya kaldırarak bacaklarını etrafıma sarmaya zorladım. Yüzündeki ifade, onun da beni gördüğüne benim onu gördüğüme sevindiğim kadar sevindiğini gösteriyordu.

"Mesajından beri bütün gün düşünüp durdum ve sen kafamın patlamak üzere olmasının... *sevimli* olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Şey, evet, çünkü-"

Arkamda biri boğazını temizledi ve Elle'i ayağa kaldırıp arkamı dönmeden önce onu arkama almamı istedi. Babasının kapıda durup piposunu üflediğini gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Oh. Uh. Bay Thomas, nasılsınız?"

Elimi uzatarak ona yaklaştım ve o elimi beklediğim kadar sıkı kavradı. Benim kadar uzun boylu değildi ama ikimiz de inceciktik ve elimi kavrayışıyla, eğer isterse beni alabileceğini söylemeye çalıştığını biliyordum. İkizim olup olmadığını anlamaya çalıştığını fark etmeden önce gözlerimiz birbirine kilitlenmişti.

"Ben Declan'ım, Diesel değil, Bay

Thomas." Elle nefesinin altında kıkırdadı.

"Kim olduğunu biliyorum ama bu bir şeyi değiştirir mi?" Açıklamaya başladım ama haklı olduğunu fark ettim.

"Hayır, efendim."

"Uh-huh."

Piposunu üfledi ve dumanını yüzümden bir santim uzağa üfledi. "Baba, bırak elini. Kimse senden korkmuyor," dedi Elle gülerek, ama komik bir şey görmedim.

"Benden korksa iyi olur," dedi, gözleri hâlâ bende idi.

"O adam senden neredeyse kırk yaş daha genç baba. Seni yenebilir, bilemiyorum."

Başımı iri gözlerle Elle'ye çevirdim, konuşmayı kesmesini umuyordum ama o gösterinin tadını çıkarıyordu. Yüzüne baktığımda oynayıp oynamadığını anlayamadım.

Elimi bıraktı. "Genç adam, şaka yapıyorum. İyi misin?" "Evet, iyiyim. Şikayet edemem."

Başını salladı. "Şikayet edemediğin zamanlar her zaman iyidir."

Tavuğu tencereye koyan Elle'nin yanına gittim, yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"İşte bu yüzden seni arıyordum ve sen buraya gelip bana Stepford karısı demeden önce sana söyleyecektim."

"Tekrar gel," dedi babası.

Babasına baktım ve başımı salladım.

"Ella, lütfen babanı kışkırtmayı bırakır mısın? Yaşlı adam gücüne sahip," diye şaka yaparak onu güldürdüm.

"Baba, bu senin ve Bayan Sherry için. Şimdi kasene koyacağım, böylece sıcakken ona götürebilirsin," dedi Elle tavayı kaparken.

Eğildim ve fısıldadım, "Ella, beni burada bırakma..."

Beni görmezden geldi ve eve girdi. Babası beni zaten ölçüp biçtiği için, onu eve kadar takip ederek daha da korkak görünmek istemedim. Avlu kapısını kapatır kapatmaz, gerginlik anında yoğunlaştı. Bir erkek, bir kız arkadaşı varken, düzüştüğü kızın babasına ne söylemeliydi? Sessizlik garipti ve her yere bakmaya ve başımın üzerinden bakmasını görmezden gelmeye çalışmak daha da garipti.

"Genç adam, ben kızımın işine karışmam, ama kızım benim işim. Niyetinizin ne olduğunu bilmiyorum ama iyi niyetli olamazlar."

"Neden böyle söylüyorsunuz? Biz sadece arkadaşız, Bay Thomas."

Alay etti. "Bir hilekârdan daha az saygı duyduğum tek şey bir yalancıdır." "Bay Thomas, bu karmaşık ve açıklaması zor bir durum."

"Ohh. Şimdi anlıyorum. Sen Della'nın ilgilendiği komik çocuklardan biri misin?"

Gözlerim büyüdü. "Affedersiniz?"

Elle elinde başka bir tavuk partisiyle kapıdan geri döndü. Yüzündeki gülümseme o kadar bulaşıcıydı ki, babasının az önce bana söylediklerine odaklanmasaydım ben de onu yansıtır olacaktım.

"Komik çocuklar," tekrarladı sanki az önce bana hakaret etmemiş gibi.

Kolay lokma olabilirdim, büyük bir itici olabilirdim, ama bariz saygısızlığa pek tahammül edemezdin.

Elle Bay Thomas'a baktı. "Baba, az önce ne dedin sen?"

Elle gelip tavuğu masaya bırakırken ona baktım.

"Ona sadece sizin *komik çocuklarınızdan* biri olup olmadığını sordum, çünkü bana yalan söyleyerek sadece arkadaş olduğunuzu söyledi ve ben hiçbir kadın arkadaşımı bu şekilde tavlamadım."

Başını kocaman gözlerle ona doğru çevirdi. "Aman Tanrım! Baba, bunu söyleyemezsin!"

"Lanet olsun, Della! Söyleyemeyeceğim şeylerin listesi gittikçe uzuyor. Bana eşcinsel diyemeyeceğimi söylemiştin."

Elle gülmemeye çalışarak şakaklarını ovuşturdu. "Baba, ben sana söyleyemezsin demedim."

Gözlerini bana dikti, sonra yanıma geldi ve onu verandanın köşesine çekerek kısık sesle konuşmaya başladı. Winter'ın babasıyla ilk karşılaşmamızı hatırladığımda tamamen farklıydı. Bana güvenmediğini söyleyebilirdim ama bu onun benimle evlenmesini onaylamasına engel olmamıştı. Bazen annesinin ona neden evlenmediğimizi sorup sormadığını ve cevabının ne olduğunu merak ederdim. Babasının ne düşündüğünü merak etmeme gerek yoktu, çünkü para dilenmek için her aradığında bana kızından dürüst bir kadın yapmam gerektiğini söylüyordu. Vazgeçmeye karar vermeden önce Winter'a birkaç kez evlenme teklif ettiğimi bilmiyordu.

Birkaç dakika sonra Bay Thomas elini uzatarak bana doğru yürüdü, Elle ise köşede kaldı.

"Genç adam, eğer alındıysan özür dilerim. Kızımın yaşadığı bu hayat tarzını anlamıyorum ve her geçen gün yeni bir şey oluyor. Yani, komik derken neyi kastetmiştim."

"Baba, açıklamaya çalışma." Elle tısladı.

Elini sıktım. "Anlıyorum, Bay Thomas."

"Evet, ama hata yapma, tek özür dilediğim şey bu. Gözlerim hala senin üzerinde."

Yanına gidip kolunu omzuna doladı ve şakağına bir öpücük kondurdu. "Hepiniz iyi olun."

Eve geri dönmeden önce bana başını salladı. Kapıyı kapattığı anda derin bir nefes aldım. Elle başını sallayarak bana yaklaştı.

"Babana her şeyi mi anlatıyorsun?"

"Tanrım, hayır! *Aksesuarlarımın* olduğu bir kutu bulmuş. Bunun için gerçekten üzgünüm Declan. Babam benim en büyük koruyucum ve aynı zamanda yaşlılığını aşan pek çok şeyi anlamak için çok çaba sarf ediyor."

Tavuğun üzerindeki fazla çiçeğı alıp sepete atmasını ve ardından tavuğu yağın içine atmasını izledim.

"Bugün ikinci kez biri eşcinsel olduğumu ima ettiğinde ne hissettiğimi bir düşünün."

Yüzünde şaşkın bir ifadeyle başını bana doğru çevirdi.

"Evet. Görünüşe göre Bayan Sorma, Söyleme, telefonumu karıştırırken senden gelen bir mesaj görmüş *Junior* ve o zamandan beri kafayı yemek üzere."

Ağız düştü.

Elle ile ilişki mi ne kadar tartışmam gerektiğinden emin değildim ama onunla konuşmak kardeşlerimden çok daha kolaydı. Birkaç kez Winter'ı savunmuş olsa da harika bir dinleyiciydi.

"Ooh, ve bu vurucu değil."

"Aman Tanrım. Düzeltmek zorundayım... bekle, hayır. Daha önce birbirimizi çok iyi tanımlayan mesajlar atmışken senin eşcinsel olduğunu nasıl düşündü?"

"Her şeyi silip baştan başlayacağımı söylediğimde bana inanmadın mı? Baktığı mesaj geçen geceden. Telefonum kilitli değil, çünkü saklayacak bir şeyim yok. Sana bunu söylemiştim."

"Telefonunu kilitlemelisin, Dec." "Hayır, kendi kurallarına uymalı."

"Şey, ona karşı bir intikam arayışında bir piyon olmak istemiyorum, çünkü eğer bana koşarsa..."

Gözlerini tavana doğru devirdi, ama normal şakacı bakışı değildi, bu gerçektir. Bir şeye sinirlenmişti.

"Hey, bekle. Bekle. oluyor, Ella?" Tavuğu salladı.

"Bilmiyorum." Omuz silktilti. "Hayır. Hayır, biliyorum. Dün büyük bir çizgiyi aştık."

"Bunu ikinci kez söylüyorsun. Denizaltılarını becermediğini söylemiştin. Bu bir taneydi, ama benden ne istersen yapacağıma karar verdik ve şu anda aklımdaki tek şey buydu. Yani, bu bahane zaten hesaba katılmıştı. Neden ikinci kez söylüyorsun?"

Gözlerini kırıştırdı ve sanki kendini bir düşünceden kurtarıyormuş gibi başını salladı.

"Pekala, her şeyi masaya yatırmama izin verin. Dün hastanede çok mutlu görünüyordun. Neredeyse bana onun hakkında söylediklerinin tam tersi gibiydi. Açık ilişkinin durumunuza yardımcı olduğunu düşünmüştüm. Ve bunu görmek gerçekliğe geri dönmek için sert bir sarsıntı oldu. Sen aldatılmış bir adamsın Declan. Senin eşcinsel olmadığını ve benim de Junior olduğumu öğrendiğinde, zaten parçalanmış olduğuna inandığın ailenizin dinamiği mahvolacak. Seni daha derin bir seviyede tanıdığımdan beri, bunu sana yapabileceğimi sanmıyorum. Bunu sana yapmak istemiyorum. Ayrıca bunun Greysen ile olan ilişkiyi etkileme ihtimali de . Bu çok fazla."

Söylediği her şeyi düşünürken birbirimize baktık. İçini çekti ve tavuğu bir kez daha sallamak için döndü. Bir süre tavuğu izledi, sonra bana baktı, bir yanıt bekliyordu.

"Seni duyuyorum. Her şeyi duyuyorum ama yine de zincirimizde eksik bir halka varmış gibi hissediyorum Ella."

Fritöze dönüp tavuğu yağdan çıkarmadan önce gözleri dudaklarıma kaydı.

"Böyle konuşmayı kes, lütfen."

Çenesi sıkıca kenetlenmişti.

"Ne gibi?"

"Bu. Mırıldanıyormuşsun gibi yumuşacık."

"Oh, aslında ne demek istediğini biliyorum ve babam bununla daha sonra ilgilenecek. Söz veriyorum ama burada gerçekten aynı fikirde olmamızı istiyorum."

Dişlerini öptü. "Yani, şöyle bir şey. Ben her zaman sert bir kaltak oldum. İnsanlarla işim bittiğinde, gözümünden ve aklımdan çıkarım. Bu benim için çok yeni bir bölge. İyi bir sık almak. Rol değiştirme konusunda çok rahatım ve sanırım sen de bu konuda rahatsın. Benim için bunu elde etmek çok zor ve kısa bir zaman çizelgesinde olduğumuzu bilmek acı veriyor. Bunun da ötesinde, gözden ırak, gönülden ırak olmayacaksınız. Bu, yüzleşmek zorunda kalacağımı hiç düşünmediğim bir meydan okuma."

"Bu bana mantıklı geliyor ama sanırım anlamıyorum. Bir sürü şey söylüyorsun ama hiçbirisi benim için bağlantı kurmuyor. Neden gözlerden uzak olmamı istiyorsun, Ella?"

"Declan! Birbirimize karşı bir şeyler hissetmemiz ve bu işin korkunç bir şekilde ters gitmesi konusunda hiç endişelenmiyorsun!" Kız tersledi.

Başımı sallarken omuz silktim çünkü verecek bir cevabım yoktu.

"Boş ver."

Tavuğu tencereye attı ve evin içinde benden uzaklaştı, sonra da kapıyı çarparak kapatma cüretini gösterdi. İçeri girdiğimde onu dolaptan tabakları çıkarırken gördüm. Sinirli olduğu belliydi, bu yüzden onu daha fazla kızdıracak bir şey söylemek istemedim, bu yüzden masanın yanında durdum ve onu izledim.

"Bir tabak ister misin?" Yüzüme bile bakmadan ve sanki az önce beni terslememiş gibi sordu.

"Evet, tabii." Oturmaya başladım ama sonra durdum. "Bekle. Sen mi tamir edeceksin? Hayır, ben gelip tamir edeceğim."

Gülümseyerek bana baktı. "Declan, tabağını hazırlayayım."

Oturmaya gittim ama sonra fikrimi tekrar değiştirdim. "Hayır, düzeltmeliyim

o."

Elle'in kaşları havaya kalktı ve tekrar duraksamama neden oldu.

Ellerimi birleştirdim ve omuz silktim. "Bilmiyorum.

ne yapacağımı bilmiyorum. Özür dilerim."

Elle başını yana eğdi. "Peki, ne yap dedim?"

Başımı salladım ve oturdum. "T'li bir şaka yapacaktım ama lavaboya çok yakınsın." Lavabonun altında tuttuğu silahı kastederek şaka yaptım.

Bana baktı ve güldü. "Aynen öyle..."

"Lill..." "Beğen" demesini bekleyerek seslendim.

Gülmemek için kendini zor tutarken yanaklarına hava doldu.

"Biliyor musun, ben seni söndürene kadar tatmin olmayacaksın Declan Danger."

Ellerimi kaldırdım. "Senin dumanınla başa çıkamam, Ella D."

Tabaklarımızı yemek masasına getirdiğinde yanakları neredeyse yüzünden kalkmak üzereydi. Tavuğun yanı sıra pilav, sos ve taze fasulye de yapmıştı. Her şey çok güzel görünüyor ve kokuyordu ve bana onun ve o lanet mesajın yüzünden öğle yemeğini zar zor yediğimi hatırlattı.

"Limonata mı su mu?" Mutfığa geri dönerken sordu. "Su iyi olur."

İçkilerimizi hazırlayıp masaya getirdi ve . "Teşekkür ederim, Ella. Bu şey ateş gibi görünüyor."

"ederim, Dec."

Tavuk kanadını ısırduğimde, mükemmel miktarda çıtırtı vardı ve aynı zamanda sulu idi.

"Evet, Lil' Bit, bunun tadı cehennem kadar güzel."

"Bir şeyler yapabilirim."

Birkaç lokma yedikten sonra suyumun bir kısmını içtim ve bu zamanı derin düşüncelere dalmış gibi görünen Elle'e bakmak için kullandım.

"Bir şey söylemem gerek Elle."

Bana baktı.

"Doğum günü fiyaskosu dışında Winter'ı hiç aldatmadığımı söylemiştim ama o zamandan beri başka bir kadınla birlikte olmadım. Yirmi yıl oldu. Başka bir kadınla asla duygusal bir ilişki yaşamadım. Ella, tüm bunları bunun benim için çok yeni ve dediğin gibi korkutucu olduğunu söylemek için söylüyorum. Kahretsin, şu halimize bak, bu konuşmayı yapıyoruz ve sadece bir hafta sonu oldu. Muhtemelen ben de bu işin sonunda ne yapacağımı bilemeyeceğim."

"Gördün mü!"

"Evet, ama bana karşı bir şeyler hissettiğini fark etmemiştim. Bu yüzden bu konu hakkında fazla düşünmedim."

"Peki neden olmasın?"

"Ehh, bilmiyorum. Sadece senin tipin olabileceğimi düşünmemiştim. Kendini benden hoşlanıyor olarak görmek beni çok gururlandırdı."

Sırıttı. "Sence benim tipim ne?"

Kıkırdadı. "Yanlış bir şey söylemekten korkuyorum."

"Sadece tahmin et. Bana bak ve tipimin ne olduğunu düşündüğünü söyle?"

Gözlerim alt dudağında gezinen dilini takip etti. Ellerini yanaklarında kavuşturmuş, masumca gülümseyerek beni güldürüyordu.

" çok komiksin. Senin tipin kesinlikle senin tarafından evcilleştirilmeye istekli olmalı. Bu ilk."

"Oh," diye fısıldadı ve koltuğuna geri oturdu. "Başka ne var?"

"Seni nasıl evcilleştireceğimi bilmeliyim. Fiziksel olarak bir tipin var mı bilmiyorum ama gülmeyi gerçekten sevdiğini söyleyebilirim ve bir kadını güldürebilen her erkek zaten kapıdan içeri adımını atmış demektir."

Gülümsedi ve alt dudağını ısırdı. "Declan, çok nazik ve düşüncelisin. Bu, bir kadının bir erkekte arayacağı en önemli iki özelliktir. Bebeğim, o çiçekleri aldıktan sonra gülümsemeden duramadım. Yani, evet, sen benim tipimsin ve kendimi sana karşı bir şeyler hissederken görebiliyorum. Aman Tanrım!" Ellerini ağzının etrafında kenetledi ve başını hızla salladı.

"Ne oldu? Sen iyi misin?"

Başını sallayarak ellerini indirdi. "Az önce Kızlık Kuralları'nın bir numaralı kuralını çiğnedim. Erkeklerin hissettiklerini bilmelerine asla izin verme. Öğrendiklerinde aptal gibi davranırlar."

"Aptal gibi davranıyorlar."

Bana uyarı puanı verdi ve ben de gülerek ellerimi havaya kaldırdım.

"Ama hayır, yüzümü kızartacaksın. Biliyorsun kadınlarla o kadar az ilişkim oluyor ki, Kemba'nın kızların flört ettiğini ya da etmeye çalıştığını bana söylemesi gerekiyor, tabii sevişmek istediklerini açıkça belli etmiyorlarsa."

Gözleri yarıklara dönüştü. "Hangi kızlar?"

"Turistler, bebeğim. bir şey yok."

Oturduğu yerde küçük bir dans yaparken gülümsedi.

"Ciddiyim, yeni bir bölgeden bahsetmek istiyorsun, Ella. Bu iş bittiğinde, seni becerdiğim gibi onu da becerip beceremediğim konusunda endişelenmene gerek kalmayacak, çünkü o bana izin vermiyor. Ama eğer başka bir adam alırsan, o adamın senin bokunun dibine vurduğunu ve seni onun üzerine fişkırttığını bileceğim." Yüzünü okşamadan önce parmaklarımı peçetede temizledim. "Ve bu benim canımı sıkacak, çünkü sana *yapmayı* düşündüğüm şeylerin yüzeyini bile kazımadım."

Dudaklarını yaladı. "Yemek yemeye çalışıyorum Declan."

Başparmağımı alt dudağına sürttüm. "Ben de."

Benden uzaklaşmadan önce nefesini tuttu.

"Ve daha sonra, benden uzaklaştığını hatırlat, çünkü bunun bana ne yaptığını konuşmuştuk."

"Evet, baba," diye mırıldandı.

SAATLER SONRA...

Yemeğimizi bitirdikten ve mutfağını temizledikten sonra, çocukluk hikayelerimizi anlatırken güneşin batışını izlemek için verandasına çıktık. Doğduğundan beri büyükbabası tarafından büyütüldüğünü ilk duyduğumda bunun harika olduğunu düşündüm ve onun bakış açısından bu konuda daha fazla bilgi edinmek istedim. Bunun üzerine bir fotoğraf albümü çıkardı ve bana tüm fotoğraflarını gösterdi. Dedesinin hayatındaki en önemli erkek olduğunu ve o olmadan bugünkü kadın olamayacağını anlatırken gözlerimi ondan alamadım. Fotoğraflardan birinde, o ve babası, ikimizin de en sevdiği oyun olan Connect Four oynuyorlardı. Yemin ederdi ki

Bu yüzden onu çıkardı ve bana beş üzerinden en iyi üç için meydan okudu. İlk ikisini zaten kazanmıştım.

"Connect Four!" Elle ciyakladı ve ayağa fırlayarak dans etmeye başladı, bunu yapmayı sevdiğini fark etmiştim. "Sana sadece ısınmaya ihtiyacım olduğunu söylemiştim."

Başımı salladım. "Bunu söyledin. Çok etkilendim."

Onun neşesi yüzüme bir gülümseme yerleştirdi. O kadar ki, kazanmasına izin verdiğimi ona asla söylemeyecektim çünkü ciddi yüzü çok güzeldi ve konsantre olduğunda kaşlarının bir araya gelmesini seviyordum.

"Dur ." Bana baktı. "Kazanmama izin mi verdin?" Kaşlarım birbirine çarptı. "Bunu neden sordun ki?"

"Çünkü..." Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Adil bir şekilde kazanmış olsaydım, tahtayı analiz edip nasıl kaybettiğini anlamaya çalışacağımı hissediyorum. Senin çok... gerçekçi olduğunu fark ettim ve sen bana aşırı düşünen biri olduğunu söylemiştin, bu yüzden..."

"Soo..." Kaşlarımı kaldırdım ve cümlesini bitirmesini bekledim. "Ve ayrıca, kazanmama izin verecek bir tipe benziyorsun, çünkü duygularımı incitmek istemezsin. Kazanmama izin verdin mi

Declan, evet mi hayır mı?" Dudaklarım yüzüme yayıldı.

Şakacı bir şekilde alay etti.

"Eğer kendimi savunabilirsem, lütfen. Sana bakabilmek için biraz daha oynamak istedim. Garip olduğunu düşünebilirsiniz, ben de öyle düşünüyorum ama insanları tanıdıkça yüz ifadelerini incelemeyi severim. Konsantre olurken dudağını ısıırıyorsun, sinirlendiğinde ise kemiriyorsun. Harika bir yer bulduğunuzu düşündüğünüzde gözleriniz parlıyor. Ve mutlu olduğunda dans ediyorsun. Bence sen çok güzelsin, Ella."

Yanıma gelip üstüme çıkmadan önce kızardı. Aletim hemen sertleşmeye başladı. Daha önceki konuşmamızdan beri, ilk hamleyi onun yapmasını istiyordum, böylece topun tamamen onun sahasında olduğunu bilecekti. Henüz bir hamle yapmamıştı ama bu bizi cinsel şakalar yapmaktan alıkoymadı. Onun yanında olmak bile benim için bir ön sevişmeydi ve kucağıma oturduğunda aletim sertleşmeye başlamıştı bile. Ayrıca üzerinde en ince malzemenin olması da yardımcı olmadı ve kedi izini hissedebiliyordum.

"Biliyor musun Declan, sen şu tuhaf Ansiklopedi kardeşlerinden biri gibisin, sebepsiz yere bir sürü rastgele bilgi biliyorsun ama kuantum fiziği senin kukunu dövecek. Bence bu çok seksi... Aman Tanrım."

"Sanırım orada bir yerde bir iltifat var," dedim gülerek.

"Öyle, ama bu kazanmama izin vermeni engellemez," dedi ve alnını okşadı.

Telefonu masaya çarpıp titrediğinde üzerimden kalktı. Telefonu aldı ve oturmadan önce susturdu.

"O numarayı bilmiyorum, bu yüzden önemliyse sesli mesaj bıraksalar iyi olur."

"İş numaranız yok mu?"

"Evet, telefonuma bağlı ve farklı bir zil sesine sahip bir Google numaram var. Bu numara kişisel numaramı arıyor ve ayrıca sesli mesaj bırakmadan veya mesaj göndermeden arka arkaya arıyor."

"Bunun önemli olabileceğini düşünmüyor musunuz?"

"Çok üzgünüm, Bay otuz milyon dolar net servet, sayısız iş ortağı, avukatlar, asistanlar, halkla ilişkiler, zengin insanlar başka kimin için çağrı yapmak zorunda? Muhasebeciler. Başka kim olacak? Ben sadece yalnız ve tek bir sahibim. Beni arka arkaya arayanlar yalvarmak ya da dedikodu yapmak için arıyorlar ve şu anda ikisi için de vaktim yok."

Başımı yana doğru eğdim. "Şimdi, tüm bunlar gerekli miydi, Lil' Bit?"

Sanki cevabı düşünmek için zamana ihtiyacı varmış gibi gözlerini avluda gezdirdi.

"Pek sayılmaz ama kulağa hoş geliyor. Seni gürültüye getirmek için ne yapabilirim?" Kaşlarımı kaldırdım. "Kabadayı mı? O da ne demek?"

"Bunu kabadayı derken neyi kastettiğimi bilmediğin şeklinde algılayacağım, gerçek tanımını bilmediğin şeklinde değil. Demek istediğim, kızgın olduğunda nasıl olursun?"

Düşünerek arkama yaslandım ve o tahtayı yeniden kurarken bahçeye baktım. "Kızgınken nasıl biriyim? , gerçekten anlamıyorum Gerçekten delirdim. Endişeliliğim buna izin vermiyor, gerçekten. Kalbim çok hızlı atmaya başladığında muhtemelen bir anksiyete krizi geçiririm. Beni kızdırmak için çok şey gerekir."

Gözlerini kısarak bana baktı. "Yani bana hayatının hiçbir döneminde endişelerinin sana şunu yapmanı söylemediğini mi söylemek istiyorsun..."

Oturduğu yerden fırladı, sahte çığlıklar atıyor ve Hulk gibi gömleğini parçalıyormuş gibi yapıyordu. Göğsüne vurmaya başladığında kahkahayı patlattım.

"Neden gülüyorsun, Declan? Ben çok ciddiyim," dedi kendini tutmaya çalışarak. "Muhtemelen deli olduğumu düşünüyorsun. Ben tek çocuğum, kendimi çok eğlendirmek zorunda kaldım."

Oturduğu yerden beni el sallayarak uğurlarken gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyordu. Kendimi toparlamaya çalışarak gözlerimi sildim.

"Bu çok komikti."

Başını sallayarak dişlerini öptü. "Gördün mü, ben sana yardım etmeye çalışıyorum ve sen gülüyorsun. Bahse girerim endişenin en az yüzde ellisi içinde tuttuğun boktan şeylerden kaynaklanıyordur. İnsanlara *seni döveceğimi* nasıl söyleyeceğini öğrenmelisin. Çok iyi hissettirecek, söz veriyorum."

Kıkırdadım. "Ella, ne yazık ki yüksek kaygılarımın son kaynağına onu döveceğimi söyleyemem."

Omuz silktili. "Oh iyi. İşe yarıyor. Neyse, bu sefer kazanmama izin verme."

"Peki efendim."

Gözlerini kıstı. "Ciddiyim, Declan."

"Evet efendim."

Ortasına kırmızı bir etiket bıraktı.

Onunkinin sağına beyaz bir sekme bıraktım.

"Soru. Birkaç gün önce sizi aradım ve 'Elle's' diye cevap verdiniz. Bana Google numaranızı mı verdiniz?"

Dudakları kıvrılıp gülümsemeden önce ağzı açık bir şekilde bana baktı. "Neden bazı şeyleri hatırlıyorsun?"

"Buna gerçekten cevap vermemi istiyor musun?"

"Biliyorsun..." İşaret parmağıyla bana bir uyarı işareti yaptı.

Telefonunun titreşimi yine kesildi. Cevap verdi ve hoparlöre aldı.

Birkaç dakika sonra "Merhaba," dedi.

Biri boğazını temizledi. "Bu Elle mi?" "Kim bilmek ister?"

"Az önce faturasını araştırdım ve en çok çıkan numara buydu. Leah."

İnanamayarak telefona baktı. "Leah?"

"Evet."

Elle bir şey söylemedi.

"Bunu nasıl soracağımı bilmiyorum. Ya da bunu nasıl planlayacağımı. Ve bunu tamamen onun arkasından yapıyorum ama görmek istiyorum. Bunun öğrenebileceğim bir şey olup olmadığını bilmek istiyorum. Bunu düşünmeyi bırakmadım. Ne kadara mal oluyorsunuz?"

Şaşırmış görünüyordu. "Leah, Benjamin nerede?"

"Onun ininde. Şu anda çok çaresizim. Bu yüzden seni arıyorum. Onu mutlu etmek istiyorum, Elle. Kendisinin bir kabuğu gibi görünüyor ve onunla bir daha konuşmayacağı için gerçekten endişeleniyor. Yaptığım şey için gerçekten üzgünüm. Yani, her gün bir eş kocasını böyle... bilirsin işte."

"Leah, tatlım..."

"Dün gece bir etkinlikteydik ve o kendinde değildi ve bana dürüstçe seni özlediğini söyledi. Ona denememi isteyip istemediğini sordum ve açıkça hayır demese de, anlamak için önce görmem gerektiğini söyledi. Görmek istiyorum, Elle."

"Leah, Snapped'i gördüğümü biliyor musun? Seni ve Benjamin'in beni öldürmeye çalışmadığını nereden biliyorum?"

Leah kıkırdama krizine girdiğinde Elle de onu takip etti ve başımı sallamama neden oldu. Sadece kadınlar birbirlerini öldürmekten bahsederken gülmeye başlayabilirdi.

"Bu çok komik. Daha önce de söylediğim gibi, onu mutlu etmek istiyorum ve her şeyi denemeye hazırım. Dürüst olmak gerekirse, sahip olduğum tek şey o ve onu kaybetmek istemiyorum. Seni hikayemle sıkmak istemem ama evet."

Elle bana baktıktan sonra dudakları yavaşça gülümsemeye başladı. "Erkeğim benimle geliyor."

"Sorun değil. Hayır, bekle. Sanırım bu sorulara bir yenisi daha eklendi. Seni ne zaman bekleyebilirim? Önce sana ödeme mi yapmalıyım? Ya da... Bilmiyorum. Bu işte yeniyim," diye hevesle konuştu.

"Leah, sakın ol. Orada olacağım ve bunu tartışacağız," dedi Elle ve ardından aramayı sonlandırdı.

"Telefonu kapatmak zorundaydım yoksa başka bir soru soracaktı. Muhtemelen benimle gelmek isteyip istemediğini sormalıydım."

"Ben iyiyim. Zaten seni iş başında görmek istiyorum, çünkü bunu yaptığına inanmak hâlâ zor."

Ayağa kalktı. "O zaman bu gece çok ilginç olacak. Zor bir hayır cevabınız var mı?"

Kaşlarını hızlıca iki kez kaldırdığında, ona bir uyarı puanı verme sırası bendeydi, çünkü tam olarak neye varmak üzere olduğunu biliyordum.

"Şaka yapıyorum ama hayır, ya sen?" "Dışkılar."

"Aynı. Senin bir sadist olduğunu zaten biliyoruz. Röntgenci olduğunu da söyleyebilir miyiz? Teşhirci?"

"Evet, birincisine ve ikincisine, sanırım üzereyiz, değil mi?"
Eğildi ve çenemi okşadı. "Mükemmel."

Elle bizi Benjamin'in evine götürürken ben kafam güzel bir şekilde yolcu koltuğunda oturuyordum. O denizaltısı için hazırlanırken, ben de onun verandasında oturup sinirlerimi yatıştırmak için sigara içtim. Ne bekleyeceğimi bilmiyordum ve Elle'i tanıdığım için düşündüğüm her şey muhtemelen %100 yanlıştı. Her trafik çevirmesinde bana bakıyordu, o yüzden gergin görünmediğimi umuyordum.

"Dec, bana vurucunun ne olduğunu hiç söylemedin, biliyor musun? Daha önce konuştuğumuzda. Saçmalıklarımla sohbeti böldüğüm için özür dilerim."

"Her şey güzel Lil' Bit, ama aslında saçmalık. Winter, ekranda adı belirttiği için eşcinsel sevgilim 'Junior'a duyduğum heyecanı teyit ettikten sonra, küçük bir ücret karşılığında sakalım olmayı, seks yaparsak prezervatif kullanmayı ve ikimizin de erkeklerimizi tutmayı kabul etti."

"Bebek yok" kısmını bilerek atladım.

Bana baktı ve sonra başını sallayarak yola döndü.

"Ayrıca alt mı üst mü olduğumu bilmek istedi çünkü fiziksel olarak erkeksi olduğum ama bazen kadınsı davrandığım için her iki şekilde de olabilirdi. Yine de umursamadığını ya da garipsemediğini söylüyor. Sadece bilmesi gerektiğini düşünmüş."

Elleri sıkıca kavradı ve hızlanmaya başladı.

Yukarı.

"Olma-"

"Sevdiğini iddia ettiğin birine söylenecek ne kadar aptalca, salakça bir şey. Bunu söyleyeceğim ve lütfen haddimi aşıyorsam söyleyin, ama ikiniz de birbirinizden istediğinizi düşündüğünüz şeyi asla elde edemeyeceksiniz. Temel olarak, Lil' D için birlikte olduğunuzu varsayıyorum, çünkü daha önce hiç düşünmeden böyle bir şeyi sıraya koymuş olmasına imkan yok. Seninle alay etmeye devam etmesine izin vermeden önce ona benim olduğumu söylemeni tercih ederim. Bundan gerçekten hoşlanmıyorum."

"Hayır, her şey yolunda, gerçekten. Belki de farklı bir şeylerin zamanının gelmiş olabileceğine dair gözlerimizi açmak için bu saçmalığa ihtiyacımız vardı."

O bana baktığında, ben ön pencereden dışarı bakmaya devam ettim. Böyle bir şey söylediğime ben bile inanamadım çünkü Winter'dan ayrılmak gibi bir planım hiç olmamıştı.

"Benim adıma kızma, Lil' Bit. Bu konuda seninle konuşurken kendimi rahat hissediyorum ama lütfen can sıkıcı davranıyorsam söyle. Erkeklik Kuralları'nın bir numaralı kuralını çiğneyeceğim. Bir kadının yanında olmaktan ne kadar hoşlandığınızı bilmesine asla izin vermeyin, çünkü onlar... hangi meyveydi? Şeftali. Armut. Erik! Aptal erik."

Kıkırdadı ve göğsüme vurdu. "Kendini gerçekten komik sanıyorsun, değil mi?"

"Juke Box'ta beş dakikalık bir set çıkarabilirim." Kıkırdadım ve başımı salladım. "Ama hayır, seni göreceğimi bilerek oradan ayrıldığım için mutluydum. Elle, beynimde çok fazla yer kaplıyorsun, bu yüzden daha önce durumumuz hakkında konuştuğumuz için memnunum, çünkü bu duyguya alışmalı mıyım yoksa... neden dudağını dışarı çıkarıyorsun?"

"Çünkü neden bana Elle diyorsun?" "Özür dilerim. Ella."

"Daha iyisini yap o zaman."

Hafifçe eğildi ve ben bunu yanağını öpmek için bir işaret olarak aldım ve sonra boynuna doğru öpücükler kondurdum ve hafifçe emdim. Alt dudağını dişlerinin arasına çekmişti.

"Tanrım, evet," diye fısıldadı.

Boynunu tekrar öptüm ve ısırdım. "Özür dilerim, Ella.

Beni affediyor musun?"

"Evet, baba."

Aletim seğirdi.

"Beni sertleştirmeye mi çalışıyorsun kızım?"

Heyecanla başını sallayarak karşılık verdi.

Benjamin'in bahçesine girdiğinde evin büyüklüğü ve küçük lüks araba filosu beni hazırlıksız yakaladı. Dünkü arabayı hemen fark ettim.

"Lanet olsun. Dünkü adam mı? Ne yapıyor?" "GHC'nin baş avukatı."

"Dünkü adam General Healthcare'de avukat mı?" Başını salladı.

"Görünüş aldatıcı olabiliyor, ha?"

"Tabii ki."

Kamyonetini park ettiğinde, malikanenin ön kapısı açıldı ve Leah olduğunu tahmin ettiğim bir kadın kapıdan çıktı ve biz daha dışarı çıkamadan kamyonetin içinde bizi karşıladı.

"Selam, Leah. Bu D," Elle çantasını arka koltuktan çıkarırken bizi tanıştırdı.

Başımı geriye attım ve gülümsedi, Elle arka kapısını kapatarak dikkatini çekmeden önce bana hızla yukarı ve aşağı baktı.

"Nerede o?" Leah'yı merdivenlerden yukarı kadar takip ederken Elle sordu. "Hâlâ çalışma odasında."

Leah da Elle kadar iri yarı ve minyondu, bu yüzden Benjamin hakkında başka bir şey bilmesem de onun da bir tipi olduğunu biliyordum çünkü ikisi de çok iyiydi. Ayrıca Elle'in daha önce bir kadınla birlikte olup olmadığını da merak ediyordum.

Leah kapıyı kapatıp bizi içeri kilitledikten sonra, sanki talimat bekliyormuş gibi Elle'e baktı.

"Ben onu yerleştirirken siz de beni çalışma odasına kadar takip edin ve rahatınıza bakın."

Büyük fuayeye bakarak, "Bebeğim, erkeğin beşiğinde başka bir erkek olduğu için trip atmayacak," diye sordum.

"Elle'e hayatı pahasına güveniyor. Eminim iyisindir, D," dedi yüzünde bir gülümsemeyle.

Gözleri aramızda gezinirken Elle'in sırtış tüylerimi diken diken etti. Ben ve Leah, Elle bizi mutfığa ve koridora doğru götürürken onun arkasına takıldık. Yabancı bir bölge olduğu için her adımda göğsüm sıkışıyordu ve her ihtimale karşı olası çıkışlar ya da silahlar etrafıma bakmaya devam ettim. Elle bizi kısa bir merdiven katından loş bir odaya götürdü.

Benjamin merdivenlerden inerken bize bakmadan, "Evet, bebeğim," diye seslendi.

Odanın köşesinde bacak bacak üstüne atmış, başı kitapta oturuyordu. Tek ışık, yanındaki masanın üzerinde duran lambasından geliyordu. Masanın üzerinde kısa bir bardak kahverengi likör ve kül tablasında yanan bir puro vardı. Her ne okuyorsa, merdivenlerden indiğimizi duymayacak kadar kendini kaptırmıştı. Elle ve Leah ile Benjamin'in bir tipi olduğunu söylemişim, ama ikimizin küçük örneklemeden Elle'in de bir tipi var gibi görünüyordu.

"Benny," seslendi Elle ona.

"Elle?" Ayağa fırladı, ilk başta onun olduğuna inanamamış gibi gözlerini kırıştırdı. "Leah, ne yaptın..." Bana baktığında konuşması kesildi.

Elle parmaklarını şıklattı ve yeri işaret etti. Emir üzerine Benjamin dizlerinin üzerine çöktü ve ona baktı. Elle ona doğru yürürken önce bizi, sonra da yerdeki aşk koltuğunu işaret etti.

"Sanırım acele etmeliyiz çünkü o çok korkutucu. Burnumu görüyorsun, değil mi?"

Morarmış burnuna iki kere bakmak zorunda kaldım. "Bunu sana Elle mi yaptı?" Fısıldadım.

Başını salladı. "Tüfeğinin dipçığıyle, ama onu savunmak gerekirse, onları öğrendiğimde kamyonetini mahvettim."

"? Tüfeğiyle mi?"

Elle başını bize doğru çevirdi. "Siz ikiniz neden konuşuyorsunuz? Oturun ve sessiz olun," diye tısladı.

Oturdum, Leah'nın burnuna tekrar baktım, hâlâ Elle'in gerçekten böyle bir şey yaptığına inanamıyordum, özellikle de silahlarıyla. Onun hakkında bildiğimi sandığım her şey tamamen yanlıştı ve onun hakkında öğrendiğim şeyler beni korkutmalıydı ama ben sadece daha fazlasını öğrenmek istiyordum. Dikkatimi Elle'ye çevirdiğimde, yere bakan Benjamin'e ters ters bakıyordu. Gergin olmalıydı çünkü parmaklarını arkasında oynatıyordu.

"Ustamla geçirdiğim zamanın tadını çıkarmaya çalışıyorum ve bir telefon alıyorum, denizaltım berbat davranıyor, neden?"

Sesi sakın ama tehditkâr, vücudumdaki tüylerin diken diken olmasına neden oluyordu, bu yüzden onun o pozisyonda ne hissettiğini ancak hayal edebilirdim.

Başını hafifçe çevirip gözlerini Leah'ya dikti ve Elle'in kafası neredeyse omuzlarından kopacaktı ki Leah ona bir tokat attı. Tokadın sesi duvarlarda yankılandı ve Leah'nın nefesini kesti.

"Benny, ne oluyor lan!" Adamın çenesinden tutarak başını kendisine doğru çekti. "Ben senin önünde dururken başka bir sürtüğe mi bakıyorsun?" Çenesini bıraktı ve yanaklarını sıktı. "Aklını mı kaçırdın sen?" Dişlerini sıkarak konuştu. "Ne zaman bana saygısızlık etmeye başladın?"

Çenesini o kadar sıkımişti ki konuşmasını zorlaştırıyordu.

"Sakın konuşmaya çalışma! Az önce beni çok !"

Tekrar konuşmaya çalıştığında, çenesini serbest bıraktı ve onu tekrar tokatladı, omurgamdan aşağıya ve doğrudan sikime ürperti gönderdi. Kafasını kendisinden uzağa itmeden önce iki kez daha tokatladı.

"Bana bakma lan!"

Dizlerinin üzerine oturdu ve gözlerini yere dikti. Birkaç dakika ona baktıktan sonra yüzünü kavradı ve başını kendisine doğru çekti.

"Benny." Parmaklarının tersiyle onun yanağını okşadı. "Seni incitmek zorunda kalmaktan nefret ettiğimi biliyorsun, değil mi? Hanımının bundan nefret ettiğini biliyorsun, değil mi?"

Yavaşça başını salladı. "Evet, Bayan Elle."

Tamamen cazibesine kapılmış bir halde ona bakıyordu.

"Ama buna izin veremeyeceğimi biliyorsun, değil mi?"

"Evet, Bayan Elle."

"Son zamanlarda farklı davrandığını duydum, bu yüzden buraya gelip sorunun ne olduğunu görmek istedim."

Göz ucuyla kocasına odaklanmış olan Leah'yı izledim. Elle'in kocasını tokatlamasını izlerken aklımdan neler geçtiğini merak ettim. Elle onun önünde çömeldi ve çantasını kendine doğru çekti.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi?" "Evet, Bayan Elle."

Çantasına uzandı ve iki kalın kitap çıkardı, bir bıçak çıkarmadan önce onları yere koydu. Bıçağı görünce gerildim, çünkü Elle'e kanın da benim zor-nolar listemde olduğunu . Leah'nın nefes aldığını ve nefesini tuttuğunu duydum.

"Kollar dışarı, Benny," diye talimat verdi.

Söyleneni yaptı ve avuç içleri aşağı bakacak şekilde kollarını yavaşça uzattı. Koltuğun kolunu ne kadar sıkı kavradığımın farkında olmadan dikkatle izledim. Elle ayağa kalktı ve her iki eline birer kitap koyarak doğru dengede olduklarından emin olduktan sonra tekrar önüne çömelip bıçağı aldı. Bıçağın keskin ağzına bakmasını izlerken boğazım kurumaya başlamıştı.

"Şimdi gidip üstümü değiştireceğim ve döndüğümde hala bu pozisyondaysan, testinin ilk bölümünü geçmiş olacaksın. Tüm testi geç ve..."

Eğilip adamın kulağına fısıldadı ve adamın gözlerinin ışıldamasını sağladı. Sadece bir santimetre hareket etti ve sağ elindeki kitap düşerek odadaki herkesin keskin bir nefes almasına neden oldu. Benjamin dondu kaldı ve Elle'in gözleri kitaba kayarken zaman yavaşlıyor gibiydi ve sonra

sırıtarak ona geri döndü. Isırmadan önce dilini alt dudağında gezdirdi.

"Benny, bunu görmezden geleceğim çünkü bunun seni ne kadar heyecanlandırıldığını biliyorum ve aradan yıllar geçti. Bu yüzden, bunu görmezden geleceğim."

Sanırım ben ve Leah aynı anda iç geçirdik. Ayağa kalktı ve tekrar yerine çömelmeden önce adamın elindeki kitabı yeniden dengeledi. Bıçağını kullanarak adamın gömleğini ve ardından şortunu kesmeye başladı ama külotunu üzerinde bıraktı. Bıçağı başka bir şey için kullanmadığından emin olduğumda rahatladım. Ayağa kalktı ve duvardaki termostata doğru yürüdü ve onu gidebileceği en düşük seviyeye getirdi çünkü hava bir intikamla geldi ve doğrudan hepimizin üzerine üflüyordu.

"Bu kadar kolay olacağını düşünmemiştin, değil mi? Bunun için ne kadar çalıştığını bilmediğimi sanıyorsun, Benny."

Dikkatini toplayarak önüne baktı. Dondurucu soğukta iki üç kiloluk kitabı ellerinin sırtında dengelemek, en güçlü askerleri bile başarısızlığa uğratacak bir tür askeri işkence gibi geliyordu. Sahibesi onun için her ne yaptıysa buna değmiş olmalıydı ve ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyordum.

"Geri döneceğim," dedi Elle çantasını toplarken.

Leah ayağa kalktığında Elle durdu ve ona baktı. "Peki sen nereye gidiyorsun?"

"Uh. Um. Bize... bana ve D'ye biraz su getirmek için." Leah sözcüklerin üzerinde tökezledi.

Korkmuş muydu yoksa üşümüş müydü bilmiyordum.

"Hayır. Sen iyisin. Otur," diye emretti Elle ve Elle odadan çıkmaya devam ederken Leah da aynen öyle yaptı.

Elle'in odaya dönüp bize katılmasını beklerken dakikalar geçip gidiyordu. Sanki sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyordu çünkü bir adamın üzerine üflenene dondurucu havadan titremeye başlamasını izliyordum. Elle odadan çıktığından beri Leah koltuğunda kıpırdanmayı bırakmamıştı. Ona iyi olup olmadığını sormaya korkuyordum, Elle'in deli kıcının buralarda bir yerde dinleme cihazı olup olmadığını bilmiyordum. Bir on beş dakika daha geçtikten sonra topuk seslerinin yere vurduğunu duydum. Kafamı kaldırdığımda Elle'in sadece yetenekli dansçıların yürüyebileceği en yüksek platform topuklu ayakkabılarla odaya girdiğini gördüm. Ağzım açık kaldı, Leah'nın çıkardığı sesli nefesi çıkaramadım. Gözlerim fileli çoraplardan, belini daha küçük gösteren ve göğüslerini daha büyük gösteren deri vücut takımına doğru gitti.

oturuyordu. Saçlarını çözmüş ve ensesinde bir tutam haline getirmişti. Onu görünce nefesimi tutamadım.

"Benny. İyi misin?"

"Evet, Bayan Elle," diye cevap verdi sakince.

Biraz daha kuvvetle karşılık verse, kitaplardan birinin ya da ikisinin elinden düşeceğini hayal ettim. Odanın içinde yürüdü ve havayı normale döndürdü. Soğuk hava hoşuma gitmişti çünkü kanımın aletimi sertleştirmesini engelliyordu. Elle ona doğru yürüdü ve önünde durup ona baktı. Sert meme uçları derinin arasından mükemmel bir şekilde çıkıyordu ve onları kemirme düşünceleri aklımdan geçerken ağzım sulanmaya başladı.

"Bana saygısızlık ettiğin için özür dilemeye hazır mısın?" "Evet, Bayan Elle," diye mırıldandı.

"Ve karınıza." "Evet,

Bayan Elle."

"Ve efendime, kız bebeğiyle geçirdiği günü böldüğü için." "Evet.

Bayan Elle, sizin için her şeyi yaparım."

Sesi çok çaresiz geliyordu.

"İşte bunu duymak hoşuma gidiyor, Benny."

Kitapları teker teker çıkardı ve rahatladıysa da belli etmedi. Benny komut vermeden Elle'in ayaklarına doğru eğildi ve ayak parmaklarının görünen kısmını öpmeye başladı. Bacağımdan aşağı doğru büyüyen sikimi örtmek için kolumu yavaşça kucağımda gezdirdim. Ayaklarının etrafını öptükçe daha da sertleşiyordum. Sanki Elle patlamaya hazırlandığımı biliyordu ve ondan uzaklaşarak kaynayan kapağımyı kaynamaya bıraktı. Nefes alabilmek için başımı kanepenin arkasına yasladım.

"Öyle kal, Benny," diye emretti ona.

Benjamin o pozisyonda rahat ederken, Leah dolaba doğru yürüdü ve kapakları açarak bir sürü kırbaç, zincir ve diğer şeyleri ortaya çıkardı. Elinde bir kırbaçla dolaptan çıkıp Benjamin'e doğru yürümesi uzun sürmedi, bana ve Leah'ya kışının tam görüntüsünü verdi. Fark ettirmeden kırbacı Benjamin'in kalçasının arkasına vurdu. Oda hâlâ dondurucu soğuktaydı, bu yüzden buz parçalarının derisine batıyormuş gibi hissettiğini biliyordum. Aynı noktaya bir kez daha vurdu ve sanki bana vurmuş gibi gerildim. Yüzündeki ifadeden vuruşa hazır olmadığı ama acıdan memnun olduğu anlaşılıyordu. Leah'nın eli koltuk minderlerinin arasındaydı ve minderleri sıkıca kavramıştı.

"Bunlardan kaç tanesiyle başa çıkabileceğini düşünüyorsun, Benny?"

"Bana ne kadar verirsiniz, Bayan Elle."

"Güzel."

Ayağını Benjamin'in sırtına koydu ve topuğunu derisine bastırđı. Ne kadar derine iterse, acısını hissedebileceğimi gibi o kadar geriliyordum. Elle kırbağı başının üzerine kaldırdı ve tekrar sırtına indirerek irkilmesine neden oldu.

"Baş söylediğini sanıyordum, Benny! Acınacak haldesin!"

Sırtına, yine aynı noktaya bir tokat daha attı. Derisinde oluşan yaraları görebiliyordum. Ona tekrar vurduğunda, kan aletimin başına o kadar hızlı aktı ki, kendi kendime taşaklanmadan önce biraz basıncı azaltmak için bileğimi aletimin başına bastırmak zorunda kaldım. Göz ucuyla Leah'nın beni sikimin izine dokunurken yakaladığını fark ettim ve sırtışını gizlemek için parmaklarıyla dudaklarını kapattı. Elle ve performansı beni utanacak kadar çok şey hissettiriyordu. Ona her vurduğunda, vücudumdaki tüyler kırbaçladığı yerde dikiliyordu.

"Karına bak ve zayıf olduğun için özür dile!" Gözleri

fal taşı gibi açıldı ve Leah'ya baktı.

"Leah, zayıf olduğum için özür dilerim," diye mırıldandı Benjamin.

Elle Leah'ya baktı ve sanki cezalandırılacakmış gibi omuzları dikleştı.

"Özrünü kabul ediyor musun?"

Kadın hemen başını salladı.

"Seni duyamıyorum!"

"Evet, Bayan Elle," diye kekeleydi Leah ve Elle göz kırparak karşılık verdi.

Sikeyim.

Aletime daha fazla baskı uyguladım çünkü patlamak üzereydim. Leah az önce söylediklerine inanamıyormuş gibi görünüyordu.

"Şimdi seansınızı mahvettiğiniz için ustamdan özür dileyin."

Gözlerini bana doğru çevirdi. "Mistress Elle ile seansınızı mahvettiğim için özür dilerim."

Elle bana baktı. "Baba, onu affediyor musun?"

"Affetmeli miyim?"

Elle'in gözleri yarıklara dönüştü. "Sence daha fazlasına mı ihtiyacı var?" Başımı salladım.

Gözlerini benden ayırmadan onu tekrar tokatladı. Benjamin'in yüzüne baktım ve sanki bundan zevk alıyormuş gibi görünüyordu.

"Yine mi baba?"

"Evet."

Onu tekrar tokatladı ve sonra bana baktı, başka bir emir bekliyordu.

"Son bir kez, Ella, ve bunu iyi değerlendir. Ne kadar güçlü olduğunu görmek istiyorum."

Elle kırbacı başının üzerine kaldırdı ve olabildiğince sert bir şekilde adamın sırtına indirdi. Acıdan homurdandığında, içime bir adrenalin dalgası yayıldı. Kendimi toparlayabilmek için gözlerimi kapattım. Elle'in ayakkabılarının yerde, dolabın arkasında çıkardığı sesleri dinledim. Gözlerimi açtığımda, adamın beline sarılmış ve sırtına biraz yağ damlatıyordu.

"Bu gece gerçekten çok iyiydin, Benny."

Yağı onun cildine masaj yaparak sürdü.

"Sadece sizi memnun etmek istiyorum, Bayan Elle."

kalktı. "Güzel. Testi geçtin, bu yüzden senin için bir şeyim var. Arkanı dön."

Arkasını döndü ve ona baktı. "Böyle kal."

Elle bana doğru yürüdü ve bir bacağını kalçamın yanına katlayarak diğerini yerde tuttu. Anında ıslaklığının pantolonumdan sızdığını hissettim. Kendini kaldırdı ve bel kemerimi çekiştirerek aramıza uzandı. Ne istediği ve ne yapmak üzere olduğu hakkında bir soru yoktu, bu yüzden kalçalarımı kaldırdım ve pantolonumu aşağı çekmesine yardım ettim.

"Beni izle Benny," diye talimat verdi ona.

Aletimi külotumdan çıkardı ve amını aletimin başıyla hizaladı ve dolana kadar üzerimde kaydı.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Leah, bizden kocasına doğru bakarak. Elle üzerime oturduğu için onu göremiyordum.

"Bu muameleyi görmeyeli yıllar oldu, ha, Benny," dedi Elle.

İçimdeki havayı çekip çıkarıyordu. Kollarımı ona doladım ve içine doğru sallandım. İçimden akan adrenalinin bir kısmını boşaltmam gerekiyordu.

"Ella," diye boğuldum.

"Ver onu bana, baba."

Zıplamayı bıraktı ve sallanmaya başladı, itişlerimi karşıladı. Başım iç organlarına sürtündüğü an; onun içinde patladım.

"Siktir," diye homurdandım.

Kalbim göğsümde çarpıyordu.

"Oh, Benny, baban bana sürü verdi. Buna bayılacaksın."

Elle sikim içinden çıkana kadar sallanmayı bırakmadı. Üzerimden kalktı ve Benjamin'in yüzüne doğru çömeldi.

"Ağzını aç, Benny," diye emretti.

Döllerimi amından çıkarıp onun dudaklarına doğru itmeye başladı. Gömleğimi çekiştirdim çünkü boynumu sıkıyor gibi görünmeye başlamıştı. Beynimin dikkatini birkaç saniyeliğine dağıtmak için kıyafetlerimi düzelttim ama işe yaramıyordu.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Leah.

Ona doğru baktı. "Ustamın tadı nasıl, Benny?" "Çok güzel, Bayan Elle."

İşini bitirdiğinde onun üzerinden indi ve yüzünde hınzır bir sırıtişla bana doğru yürüdü. Elle, Leah'yı Benjamin'e doğru başıyla işaret etti ve Leah kanepeden atlayıp Benjamin'in yanına gitti, dudaklarını Benjamin'in dudaklarına çarptı, dudaklarında dölümün kalıntıları vardı. Onları izlerken sikim yeniden kalkmaya başlamıştı. Elle boğazını temizleyerek dikkatimi Leah ve Benjamin'den çekti ama bacaklarımda kendimi yukarı itmek için neredeyse hiç his yoktu. Leah, Benjamin'in külotunu karıştırmaya başladığında Elle ellerini uzatarak kalkmama yardım etmeyi teklif etti. Ayağa kalktım ama bacaklarım titriyordu ama onu odadan çıkıp koridorun karşısındaki banyoya kadar takip etmeyi başardım. Kapının çerçevesine yaslanıp onun soyunmasını izledim.

"İyi misin, Declan?"

"Sanırım iyiyim."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Başımı salladım. Çalışma odasından yüksek sikiş sesleri yüzünden düşünmek zordu. Elle giyindikten sonra eşyalarını topladı ve beni evden dışarı çıkardı. Dışarı çıktığımızda, onu kamyonetin yanına götürdüm ve kapının kilidini açmasını bekledim.

"Bekle, Declan. Haddimi aştım mı? Neden bir şey söylemiyorsun?"

Kamyonuna karşı öğrendim ve ellerimi cebime soktum. "Yapamam. Ella. Şu anda çok fazla uyarılmış durumdayım."

"Aşırı uyarılmış mı? Çok fazla kafein falan mı aldın?" "Tabii.

Öyle de diyebilirsin."

"Oh." Yere baktı ve sonra tekrar bana döndü. "Nasıl oldu bu?"

"Nasıl oldu bu? Ella. Sen sadece... o odada üç kişiyi tamamen kontrolün altına aldın ve bunu yaparken çok... çok seksi görünüyordun. Bunu daha önce hiç yaptın mı? Her zaman böyle mi?"

Kıkırdadı. "Çok nadiren izleyicimiz oluyor, ama birkaç kez izlediğimizde, evet, öyleydi."

"Kendini cadı gibi hissetmiyor musun?"

Bir kahkaha patlattı. "Declan, tüm bunlar olmadan da performansından keyif aldığını söyleyebilirsin."

"Orada nefes alamadım." "Neden nefes alamadın, Declan?"

"Neden nefes alamıyorum? Neden nefes alamadım! Elle, yaptığın şeyler. Söylediğin şeyler. BEN-BEN-BEN..." Başımı salladım, boynuma masaj yapmaya başladım. "Kızım."

"Yani diyorsun ki..." Bana yaklaştı ve kasıklarımı avuçladı. "Performansım o gitti demek? Orada çok sertleşmiştin. Başka birini orospun yapmak hoşuna gitti mi?"

"Ella." İçime çektim.

Sikimi daha sert kavradı. "Ella ne? Söyle bana."

Etrafa baktığımda Benjamin'in hiç komşusu yoktu, bu yüzden kimsenin bizi görmesi konusunda endişelenmeme gerek yoktu. Ellerini pantolonumun içine soktu ve külotumun üzerinden sikimi okşamaya başladı.

"Bu yardımcı olacak mı, Declan?"

"Bebeğim."

"baba, performansımı nasıl değerlendiriyorsun?" "Siktir," diye iç geçirdim.

Çömeldi, pantolonumu ve külotumu kalçalarımın doğru çekti ve sikimi ağzına aldı. Yıldızlara baktım çünkü ona bakarsam çok hızlı boşalırdım. Beni derinlemesine yuttuğunda, başını aletimin dibinde tuttum ve onu yavaşça çektim.

"Dec, bana bak, lütfen."

Ona baktım ve o kocaman, parlak gözleriyle bana bakıyordu. O kadar masum görünüyordu ki, az önce yaptığım şeyi kendi gözlerimle görmemiş olsaydım, buna asla inanmazdım.

"Efendim, performansım sizin standartlarınıza uygun muydu?"

Aletimi tekrar ağzına alıp yavaşça ve derinlemesine emmeye başlamadan önce bana cevap verecek zaman vermedi. Gözlerini benden ayırmıyor, övgü bekliyordu.

"Performansın mükemmeldi, Ella. Mükemmeldi. Haftanın her günü seni bunu yaparken izleyebilirim."

Bu, kafamı bademciklerine doğru zorlayarak bokumu yutmaya başlamadan önce kışını ateşledi. Çenesinden tutarak onu yavaşlattım.

"Benim kızım olsaydın bile Ella, seni performansını izleyebilirdim."

Bu onun çenelerini daha da sıkmasına neden oldu ve taşaklarını beklenenden daha hızlı boşaldı.

"Kahretsin! Siktir. Kafayı yemek üzereyim, kızım."

Sikimi ağzına boşaltana kadar beni daha sıkı emdi. Sikimin ağzından düşmesine izin verirken ona baktım.

Dudaklarını yaladı. "Ne? şeyi söylememeliydin." Kıyafetlerimi düzelttim ve onu ayağa kaldırdım.

"Ve her kelimesinde ciddiym."

Bana bakışı beni güldürdü çünkü gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Onun için kapısını açtım ve içeri girmesine yardım ettim, sonra da etrafından dolaşıp yolcu tarafına geçtim. İki fındıktan sonra adrenalinim yavaşladı, ama aklım hala her yerdeydi. Arabayı garaj yoluna çekmeden önce telefonu yandı. Ona baktı ve gülümsedi.

"Oh, bak."

Telefonunu yüzüme doğru tuttu ve Benny'den bir mesaj geldi.

Hanımfendi. Bu gece için yirmi bin. Artı, bu ikram için fazladan bir onluk ve az önce garaj yolumda bizim için yaptığın ekstra gösteri. Umarım bunu bir ara tekrar yaparız. Sonra görüşürüz.

"Lanet olsun, Lil' Bit. Hepiniz böyle kilitlenmişsiniz."

"Evet, öyleyiz. Varsayımsal kız arkadaşın olsaydım bu bir sorun olur muydu?"

"Dürüst olmak gerekirse, bu beni hiç rahatsız etmez."

Kıkırdadı. "Şimdi bunu söylemek senin için kolay, çünkü ben senin değilim."

Ona baktım. "Sen değil misin?"

Bana çok şirin bir gülümseme attı ama bunun bana inandığı anlamına gelip gelmediğini bilmiyordum. Bana inandığını umuyordum çünkü doğruyu söylüyordum. O benimdi ve onun performansını izleyebilirdim.

Evimin önünde otururken içeri girmekten korkuyordum. Elle'le hayatımın en güzel gecesini geçirmiştım ve ondan ayrılmakta zorlanıyordum, tıpkı onun da benim ayrılmama izin vermekte zorlandığı gibi. Evine vardığımızda, kamyonetine oturduk ve uzun bir süre öpüştük, bu da neredeyse sevişmemize neden oluyordu. Beni Wolverine'ime geri götürdüğünde, tekrar uzun bir süre öpüştük, bu da neredeyse tekrar sevişmemize neden oluyordu. Ondan ayrılmakta zorlandığım için, telefonuma bakıp Winter'dan çok sayıda mesaj ve cevapsız arama olduğunu görene kadar eve dönüş yolunun neredeyse tamamında aklımda daha önce yaptığımız konuşma vardı. Önemli bir şey olamazdı çünkü ailemden başka biri beni arar ya da mesaj atardı.

Wolverine'den indim ve kapıya doğru yürüyüp kendimi içeri attım. Saat gece yarısını geçiyordu, bu yüzden evin sessiz olmasını bekliyordum. Buzdolabından kendime bir şişe su almak için mutfığa girdiğimde, ortasında *Tebrikler* yazan bir pasta gördüm. Buzdolabının kapağını kapattığımda, küçük kız kardeşim Demetria'nın kollarını kavuşturmuş bir şekilde orada durduğunu görünce neredeyse ayakkabılarımdan fırlayacaktım.

"Tanrım, Metri! Ödümü kopardın. Burada ne işin var kızım?"

"Buraya yeni yeğenimi görmeye ve yeni anlaşmanızı kutlamaya geldim.

."

"Annem su tutamıyor."

Su şişemi açtım ve biraz yudumladım.

"Bu yeni bir bilgi değil. Ve ben buraya geldim, ve Winter senin Gitmişsin, ben de seni bekleyecektim ama görüyorum ki dışarıdaymışsın..." Eğildi, beni kokladı ve sonra burnunu tuttu. "Aman Tanrım! Declan Danger," diye fısıldayarak bağırdı. "Bu seks mi?"

Suyumdan biraz daha yuttum.

"Aman Tanrım. Bu seks. Winter'ı aldatıyor musun?" "Bu uzun bir hikaye."

"Ne kadar uzun bir hikaye? Şu anda çok yorgunum." "Denim seninle mi geldi?"

"Evet, Dymon'da kalıyor." "Winter'a anlaşmadan bahsetmişsin."

"Hayır, ve, hayır, hayır. Konuyu değiştirme. Hangi cehennemdeydin?"

Hâlâ yalnız olduğumuzdan emin için parmak uçlarında mutfağın girişine doğru ilerledi.

"Bu yüzden mi Winter'ı misafir odasında uyurken gördüm?"

Suyumun kalanını da içtim.

"Bu ilk kez olan bir şey mi? Mesela, kim bu kız?"

Metri 'gibi' dediğinde gülümsedim çünkü bu bana Elle'yi hatırlattı. "Bu gülümseme de ne? Bu ilk kez olan bir şey değil mi? Declan, dökül hemen."

"Metri, söz veriyorum ilk öğrenen sen olacaksın, böylece ailemize yayılırsa senden geldiğini bileceğim... ama bu gece değil. Yorgunum. İyi geceler."

Etrafından dolaşamadan geçti. "Hayır, şimdi söyle. Nasıl olduğunu biliyorsun."

"Sana anlatacağım. Söz veriyorum."

Onu mutfakta bıraktım ve odama yöneldim. Misafir odasının önünden geçerken kapının yarıya kadar açık olduğunu gördüm ve bunun Winter'ın içeri girip ona yatağa gelmesini söylemem için yaptığı bir davet olduğunu biliyordum. Aklından, Metri'nin farklı bir odada uyumasıyla ilgili sorular istemeyeceğimi düşündüğünü biliyordum, ancak bu gece onun yanında uyumak umurumda değildi. Daha önce kurduğu tuzaktan sonra, isterse sürekli olarak o odada uyuyabilirdi. Diğer odada uyumasını umursamamamın bir başka nedeni duş alamayacak kadar yorgun olmamdı. İş ve Elle arasında, gün içinde yeterince saatim olmamıştı. Yatmadan önce alarmımı biraz erkene kurmaya dikkat ettim, böylece Metri'yle konuşmadan önce evden gizlice çıkabilecektim; Elle'yi olabildiğince uzun süre kendime saklamak istiyordum.

ELLE

Ertesi sabah...

Komodinin üzerinde çalan telefonumla uyandım. Başımı yastığa bastırıp iç geçirdim, çünkü randevu defterimi kontrol ettiğimi, sonra ikiye, üçe katladığımı ve bu sabah hiç müşterim olmadığını biliyordum. Tekrar uykuya dalabilmeyi umarak gözlerimi kapattım ama bu ihtimalin yok denecek kadar az olduğunu biliyordum. Telefonum tekrar çaldığında komodinin üzerinden kaptım ve ekranda berberimin adını gördüm.

"Pete," diye cevap verdim.

"Patron hanım, kamyonumda iki büyük ayna ve üç sandalye var. Fuar alanına gitmeden önce almamı istediğiniz başka bir şey var mı?"

Nefesim kesildi ve alnımı avuçladım.

Güldü. "Festivali unuttun mu?"

"Aynen öyle. Aman Tanrım. Kalkmama izin ver. Um..."

Telefonu alnıma dayayıp düşünmeye çalıştım ama her şey karmakarışık. Pete odamdan çıkmak için her şeyi bilse bile kapı kilitliydi, yani içeri giremezdi.

"Boş ver. Orada görüşürüz."

"Eminim," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Yorganı arkaya atıp yataktan kalkmadan önce iç çektim. Hafta ortasında programımın boş olduğunu bilmeliydim.

bir sebep. Declan Danger'ın dikkatimi her şeyden uzaklaştırmasına izin vermem benim hatamdı. Eğer bugün okula dönüş festivalini hatırlamış olsaydım, geçen haftaki Elle Thomas dün gece geç saatlere kadar dışarıda dolaşıyor olmazdı. Banyoya girdim ve tuvalete oturmadan önce duşu başlattım. İşim bittikten sonra ayağa kalktım ve son birkaç gündür o adamla uğraşmaktan kaynaklanan her lanet ağrıyı hissettim. Dün gece kendimi onun aletine soktuğumda amımda oluşan ağrı sanki otuz dakika önce yapmışım gibi geldi. Aynaya baktığımda, ısırıkları hala boynumda çok güzel duruyordu. Dişlerimi fırçalamaya başlamadan önce çenelerimi esnetmek zorunda kaldım çünkü Declan'ın koca kışını yalayıp yutarak açılmışlardı. Bu adam gerçekten her şeye sahipti ve benim de tek düşünebildiğim buydu.

Dişlerimi fırçalamayı bitirdikten sonra duş bonemi taktım ve duşa girdim. Vücudumun antrenmansız bir şekilde dört yüz metre koşmuş gibi hissetmesinin yanı sıra, birkaç saat önce uyuyakalmıştım. Declan gittikten saatler sonra bile uyuyamadım. Bir o yana bir bu yana döndüm, koyunları, tavukları ve portakalları saydım ama yine de uyuyamadım. Declan için sahneye çıktığımdan beri hâlâ öyle yüksekteydim ki adrenalinim bir türlü azalmıyordu. Declan'ın verendamda yarım bir esrar bıraktığını hatırlayana kadar, sonunda onu bitirdim ve en derin uykuya daldım.

Beynim vücudumun tamamen uyanık olmasını yakaladığında, narenciye kokulu peelingimden biraz aldım ve cildime peeling yapmaya başladım. Aklım festivalde Declan'ı görmeye ve özellikle dün geceden sonra beni gördüğünde nasıl tepki vereceğine gitti. Umursamadığını ve sık sık böyle performanslar izleyebileceğini söylediğini biliyordum ama bunun o anki heyecanından kaynaklanmış olabileceğinden korkuyordum. Daha önce de bir erkek beni bu şekilde değiştirmişti, yani buna yabancı değildim, ama bana dolaylı olarak sevgilim demesine rağmen her şey zaman kısıtlamamızdan kaynaklanıyordu. Son birkaç gündür ona karşı ne kadar açık ve savunmasız olduğumu düşününce, birbirimize karşı bir şeyler hissetme ihtimalimiz konusunda yarı yarıya aynı fikirde olduğumuz için mutlu oldum.

Duşumu bitirdikten sonra çıktım ve yüz bakım rutinimi tamamladıktan sonra odaya girdiğimde telefonum çaldı. Telefona yaklaştığımda ekranda Greysen'in beni FaceTim'leyen fotoğrafı vardı, ben de cevap verdim ve telefonu yukarı kaldırdım.

Kamerası bağlandı. "Grey, Grey."

Ofladı ve dudaklarını dışarı çıkardı. Yatağının başucunda oturmuş süt pompalıyordu.

"Uh-oh."

"Evet, uh-oh. Festivale mi hazırlanıyorsun?"

"Evet, kızım. Ve bana neden neredeyse unuttuğumu söyle. Geç kalktım..." Greysen'in bunu tam bir cümle olarak duymasını umarak sözümü yarıda kestim.

En sevdiğim vücut yağından biraz aldım ve yağlamaya başladım.

"Ben de tam geç kalmak üzere olduğunuzu söylemek üzereydim. Ne yapıyordun?"

"Şu şifacı eşlerle arayı kapatıyorum, kızım."

Bu yalan değildi, uyuyabileceğimi umarak eski bir iki bölümü izledim ama işe yaramadı. Ona Benny ile birlikte olduğumu söyleyebilirdim ama bu yine de kendimi sorgulanmaya açık hale getirirdi çünkü onunla da işimin bittiğini söylemiştim.

"Bir üzüntüm var."

İkimiz de dudaklarımızı aynı anda dışarı çıkararak güldük.

"Üzücü olan ne?"

"Bu benim kaçırdığım ilk okula dönüş festivali ve bunun için üzgünüm. Babama birkaç saatliğine gelmemin sorun olmayacağını söyledim ve biliyorsun bana o aptal tek kaşını kaldırmış bakışını attı." Dedi ve dudağını tekrar dışarı çıkardı.

"Az önce 10 kiloluk bir bebeğin oldu Grey. Koca Baba bu konuda haklı olabilir.

"Sen benim manevi desteğimsin, onun değil,"

diye . "Şey..."

Yağlanmayı bitirdim ve giyecek bir şeyler bulmak için dolabıma girip telefonumu yukarı kaldırdım. Aklıma ilk olarak Declan'ın beni nasıl görmesini istediğim geldiğinde, onu düşündüğüm için kendime gözlerimi devirdim. "Ah, kaltak! Hastanede bir şeyler görmediğimi biliyordum. Şunlar boynunda ısıruk izleri var."

Kameranın görüş alanından çıktım ve havlumu bıraktım, böylece sütyenimi ve külotumu giyebildim.

"Kamerayı şimdi çekmeyin, onları zaten gördüm. Kim yaptı bunu?"

"Kızım, göğüslerimi görmek istemiyorsan..."

"Daha önce görmediğim bir şey değil. Kızım, konuyu saptırıyorsun. Eve geldiğimden beri seni görmememin sebebi bu mu, dışarıda ısırılman mı?"

"Greyy, sana sürekli mesaj atıyorum ve D2'nin senden çok şey götürdüğünü biliyorum, bu yüzden sadece-"

"Vesaire, vesaire, vesaire. Sadece bana kim olduğunu söylemek istemiyorsun ve bu sorun değil. Şimdi, iki üzüntüm var."

Bir kahkaha patlattım. "Hayır, sadece yeni bir denizaltı, gerçekten."

"Seni ısırmasına izin verdiğin yeni bir denizaltı mı?"

Kamerada olmadığım için çok mutluydum çünkü öğretmen beynini kullanarak yüzümü okuyabilir ve bir yalanın içinde yakalandığımı anlayabilirdi. Ne söyleyeceğimi bulmaya çalışarak kıyafetlerime baktım.

Diesel arka planda, "Bebeğim, seni telefonla aramak üzereyim," dedi.

Derin bir nefes aldım ve kameranın arkasına geçtim. "Kusura bakma kızım. Bir an için dolaptan çıktım. Bir şey mi dedin?"

Kameraya baktı. "Akşam yemeğine gel. Bu bir öneri değildi," dedi ve beni güldürerek telefonu kapattı.

Ona hemen bir mesaj gönderdim.

Ben: *Bossy Grey benim favorim. Yum, yum.*

O da gülme emoji'leri gönderdi.

Ekranımda Kimmy'nin adı belirene kadar ne giyeceğim konusunda hâlâ kararsız bir şekilde dolaba baktım.

Ben cevap verdim. "Hey, Kimmy. Yola çıkmak üzereyim."

"Tamam, ama soru, sadece doğal stilleri yapıyoruz, değil mi?"

"Evet. Ve sadece bir saat veya daha kısa sürede yapabileceğinizi düşündüğünüz tarzlar. Bütün gün dışarıda olmak istemezsiniz."

"Ah, tamam, tamam. görüşürüz."

Görüşmeyi sonlandırdım ve adımlarıma daha fazla moral katmam gerektiğini fark ettim. Dolabıma göz gezdirdim ve sonunda kırılmış ve yırtılmış eski Citrus Grove City Day tişörtüm ve bir çift jean şortta karar kıldım. Giyindikten sonra banyoya gidip saçımı düzelttim ve at kuyruğu yaptım çünkü dışarısı sıcak olacaktı. İşim bittiğinde kayıt ekipmanımı topladım ve evden çıktım. Kahvaltı konusunda endişelenmeme gerek yoktu çünkü festivalde çok fazla yiyecek olacaktı.

Festivalin girişinden geçerken çığlık atan ve gülen çocukların sesleri beni gülümsetti. Citrus Grove benim küçüklüğümden beri okula dönüş festivalleri düzenliyordu. Çocuklar burada

okul başlamadan önceki hafta eğlenceli bir gün geçirdik. Kasabamız ücretsiz sırt çantaları, okul malzemeleri ve bir ailenin ihtiyaç duyabileceği diğer her şeyi dağıttı. Farklı türden satıcılar işletmelerinin reklamını yaptı. Üniversiteler ve askere alma görevlileri gelip yaşlılara broşür dağıttı. Ben ve dükkanımdan birkaç kişi çocukların saçlarını ücretsiz olarak kestik ve şekillendirdik. Son birkaç yılda çok daha büyümüştü ve Quinci ile Greysen'a Danger'ın paralarını ve bağlantılarını kullandıkları için teşekkür edebiliriz.

Standıma doğru yürürken, geri çekilebilir bir afişin üzerindeki Danger Incorporated sembolünü fark ettim. Declan ve Donovan'ın masalarını kurduklarını gördüğümde kalbim küt küt atmaya başladı. İkisinin de üzerinde beyaz kolsuz tişörtler ve uyumlu siyah Nike şortlar vardı. Gözlüğüm yüzümün yarısını kapattığı için şükrediyordum çünkü ne kadar yakışıklı göründüklerine bakıp gülümsemeden edemiyordum. Donovan kafasını kaldırdığında neredeyse masanın yanına varmışım.

"Elle Teyze!"

Declan, oğlunun masanın üzerinden atlayıp bana doğru koşmasını ve kollarını bana dolmasını izlemeden önce gözlerini sertçe bana dikti.

"Hey, Lil' D. Baban seni şimdiden işe mi aldı?"

"Biraz, biraz, ama hoşuma gidiyor."

"Günaydın, Elle. İyi misin?" Declan selam verdi.

Başımı kaldırıp ona baktım. "Hey, Declan. Ben iyiyim. Sen iyi misin?" "Ben iyiyim."

Bir yandan alt dudaklarını ıslatırken bir yandan da beni hızlıca aşağı yukarı süzdü. İşler tuhaflaşmadan Donovan'a söyleyecek bir şey bulmaya çalışarak boğazımı temizledim.

Declan ellerini ceplerine soktu. "Hey, Don. Bırakalım da Elle Teyze standına geçsin. Orada zaten bir kuyruk var."

"Sonra görüşürüz," dedim Donovan'a, sonra babasına baktım. "Belki misafirperverlik hakkında biraz bir şeyler öğrenebilirim." Samimi bir konuşma yapmaya çalışarak gülümsedim.

"O zaman bunun için adamınız benim. Misafirperverlik hakkında her şeyi bilirim."

Hemen yanağımın içini ısırdım, Cheshire kedisi gibi peynir olmamaya çalıştım, özellikle de babası kabine yaklaştığı için.

"Günaydın Elle," diye konuştu babası.

"Günaydın Bay Danger," diye konuştum ve bunu onlardan uzaklaşmak için bir fırsat olarak kullandım.

Declan'ın bana bakmadığını bildiğim için daha rahat nefes alabiliyordum. Standıma yaklaştığımda bu durum hemen değişti ve

Quinci, Bayan Vivian ve Winter benimkinin tam karşısındaki stantta çalışıyorlardı. Standıma girerken onlara elimi kaldırdım. Pete ve Kimmy'nin sandalyelerinde iki küçük çocuk vardı bile.

"Geç kaldığım için özür dilerim," dedim stilistime ve berberime. "Ayrıca, bu yıl da bana yardımcı olduğunuz için hepinize teşekkür ederim."

"Sorun değil," diye karşılık verdi Pete.

"Bana sorduğun için teşekkür ederim," dedi Kimmy.

İstasyonumun yarısı benim için hazırlanmıştı, ben de malzemelerimi paketinden çıkardım ve kayıt ekipmanımı kurdum. İlk çocuğu çağırdıktan sonra kulaklığımı taktım ve kendimden geçtim. Birkaç saat sonra birkaç kafa kesmiştim ve günün ilk molasını vermek üzereydim ki Donovan koşarak çadıra girdi ve sandalyeme atladı.

"Elle Teyze!" Aynaya doğru döndü. "Hey, Lil' D. N'aber?"

"Babama ve amcalarıma sürpriz yapmak ve saçlarımı onlarınki gibi kestirmek istiyorum." Saçları, yan tarafında amcasının yaptığı gibi bir desen bulunan düşük bir fön şeklinde kesilmişti.

Dymon çoktan kesmişti.

"Lil' D, saçların zaten o kadar güzel kesilmiş ki o güzel dalgaları mahvetmek istemem ama gidip sorabiliriz. Hadi gel."

Kolumu omuzlarına dolayıp çadırdan çıkarken inledi. İlk içgüdüm Winter'ın çadırına bakmaktı ama orada değildi. Çadırlarına yaklaştığımda Declan'ın gözleri parlayan bir çift kadına broşür dağıttığını gördüm. Bir otel işletmekle ilgili hiçbir şey bilmek istemediklerini söyleyebilirdim. Onlar bir sik istiyorlardı ve Declan'ın bundan hiç haberi olmadığını anlamam çok komikti. Kardeşleri ortaya çıkmış, ona ve babalarına yardım ediyorlardı.

"Hey, ," dedim.

Declan kızlara uğradıkları için teşekkür ederken bana baktı. Onları süzmek için kendimi zor tuttum, onun yerine gülümsedim.

"N'aber Elle?" Diesel başını arkaya atarken Dymon geri döndü. "Bu genç adam saçlarını babası ve amcaları gibi kestirmek istiyor, ben de ona mükemmel dalgalarını bozmak istemediğimi açıklamak zorunda kaldım. Babasının ve amcalarının kelleştiğini ve bu yüzden kelleşmek zorunda olduklarını."

Donovan'ı dürterek onu güldürdüm. Bay Tehlike kıkırdadı ve başını salladı.

"Kelleşmek mi? Lütfen." Dymon el sallayarak beni başından savdı.

"Ve ayrıca, kesemezsiniz. Bu işin başlangıcı," diye ekledi Diesel. "Burada kafalarında yarıklarla dolaşan küçük çocuklar gördük."

Ben cevap veremeden Declan, "Donovan, Elle Teyze'nin saçını kesmesini ister misin?" diye sordu.

Hepimiz Declan'a omuzlarında iki kafa varmış gibi baktık. Buraya hayır diyeceği beklentisiyle geldim çünkü Donovan bana babası gibi bir kesim istediğini ilk kez söylemiyordu.

"Evet, baba. Eğer beğenmezsem, tekrar uzatabilirim, değil mi?" "Bu doğru. Tamam, ," dedi Declan ve masanın etrafına geldi.

"Affedersiniz? Nereye gidiyorsunuz? Mikro yönetimden hoşlanmam."

"Tamam," dedi ve ona söylediğim hiçbir şeyi anlamamış gibi yürümeye devam etti.

Hızla döndük ve peşinden gittik. Kardeşlerine ve babasına baksaydım, kızardığımı görürlerdi ve ona bir sürü soru sorarlardı. Çadırıma doğru yürürken Winter'ın standına geri döndüğünü gördüm.

"Anne! Anne!" Donovan bir aşağı bir yukarı zıplayıp el sallayarak annesinin dikkatini çekmeye çalıştı.

Etrafında küçük bir kalabalık vardı, bu yüzden onu duymamıştı. Önüme baktım ve Declan ona hiç dikkat etmiyordu.

"Winter!" Donovan bağırdı ve gözleri bize takılmadan önce etrafına bakınmasına neden oldu.

İleriye bakıp Declan'ın çadırımın altında yürüdüğünü görene kadar gülümsedi ve el salladı. Kaşları çatıldığında, ifadesinin değiştiğini görmemiş gibi önüme baktım. Declan çalıştığım istasyona yakın bir sandalye çekerken çadıra girdim. Oğlu buradayken bile içimde kelebekler uçuşmaya başlamıştı.

"Annem buraya geldiğinizi görünce pek mutlu görünmedi. Onu çağırıp sormam gerekir mi?" diye sordum. Donovan gizlice başını sallamaya çalıştı.

"Oğlum kendi kararlarını verebilecek yaşta."

"Oh... şey..." Hışımla gelmediğinden emin olmak için gözlerimi çadırına doğru kaydırdım. "Ben sana mikro yönetim hakkında ne demiştim? Saç parçacıklarını soluyacak kadar yakınsın."

Kıkırdadı. "Kızım, oğlumun saçını kes."

Donovan'ı aynaya doğru çevirdim ve saçını kestireceği için heyecanlı görünüyordu.

"Bak ne diyeceğim Lil' D. Dalgaları çok fazla bozmak istemiyorum, bu yüzden tepede biraz daha fazla bıraksam ve tam buradan başladığım yerde sana orta bir koniklik versem nasıl olur?" Ona saçını kestiğim yeri gösterdim.

"Tamam. Bunu yapalım," dedi.

Declan'a baktım. "Saç kesimini kaydetsem sorun olur mu?" Başını salladı. "Ne yapmak istiyorsan yap."

Telefonumu kurdum ve kamerayı açtığımda Declan'ı gördüm. Oturuş şekli sırtıtmamak için dudaklarımı birbirine sürtmemi sağladı. O da bunu biliyordu çünkü hafifçe göz kırpışını kaçırmadım. Kayda basmadan önce derin bir nefes aldım. Donovan'ın etrafına bir pelerin takmadan önce eldivenlerimi giydim.

"Politikam gereği, Declan Danger, mikro yöneten ebeveynler dışarı atılacak," dedim, sadece yarı şaka yaparak.

"Sana mikro yönetim uygulamam konusunda asla endişelenmene gerek yok, Elle."

Bunu söyleme şekli tüylerimi diken diken etti. Göz kırpmadan yaptığımız kısa meydan okuma bana bunun çift anlamlı olduğunu ve dün gece bana söylediği şeyi kastettiğini söyledi. Dün geceyle ilgili düşüncelerimi silkeleyerek Donovan'ı çevirdim ve saçını kesmeye başladım. Declan beni bir şahin gibi izlemesine rağmen saçlarını mükemmel bir şekilde kestim. İşim bittikten sonra onu aynaya doğru çevirdim ve babasına bakmadan önce kocaman gülümsedi.

"Artık gerçekten sana benziyorum baba. Ne düşünüyorsun?"

"Oğlum, iyi görünüyorsun. Bunu sevdim. Artık benim küçük adamıma benzemiyorsun."

Donovan ayağa fırladı ve bana sarıldı. "Teşekkür , Elle Teyze."

"Bir şey değil, ufaklık."

Declan ayağa kalkıp elini cebine attığında şişkin damarlarına baktım. Kollarının sıcaktan dolayı hafif bir ter tabakasıyla kaplı olması da yardımcı olmuyordu. Cebinden bir tomar para çıkardı.

"Bedava olduğunu ama arkanda bir bahşiş kavanozu var." "Biliyor musun baba, biraz sıraya girsen iyi olur."

Declan'ın gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

Donovan'a baktım. "Bana senin güvenmiyor," dedim, sonra Declan'a baktım ve gülümsedim.

"Tamam. Çizgimi ve konikliğimi yenile," dedi Declan.

Ağzım açılıp kapandı çünkü söyleyecek bir şey bulamıyordum.

"Şaka yapıyordum,

Declan." "Oh, musun?"

"Hayır, ama-"

"Tamam o zaman."

Beni suskun bırakarak sandalyeme oturdu.

Donovan, "Gidip amcalarıma yeni saç kesimimi göstereceğim," dedi ve koşarak çadırdan çıktı.

İçimden ona gitmemesi için yalvardım çünkü kız arkadaşı çadırın içini görebilecek durumdayken babasıyla yalnız kalmak istemiyordum. Pete ve Kimmy'nin etrafta olmaması da yardımcı olmadı.

"Görünüşe göre artık sadece sen ve ben varız, Ella. Sen de beni mahvetmesen iyi edersin."

"Yoksa ne olur?"

"Henüz bilmiyorum. Muhtemelen batırdığın şey tekrar çıkana kadar sana her gün şaplak atacağım."

"Eğer kıcımlı morartacağına söz verersen, seni bilerek beceririm."

Etrafına bir pelerin sardım ve onu döndürdüm.

"Hey şimdi, annemin bu pelerini çadıra çevirdiğimi görmesini istediğimi sanmıyorum."

"Peki ya kız arkadaşın?" Merak

ettim. Dişlerini öptü.

"Uh-oh. Babam dün gece eve girdiğinde başı belaya girmiş olmalı."

"Hayır. Öyle bir şey değil."

Makasımı açtım ama alt kısmını kafasına bastırdım ve sahte bir vızıltı sesi çıkardım, bu da onu sıçrayıp aynaya bakmaya ve onu mahvedip mahvetmediğimi görmeye teşvik etti.

Bir kahkaha patlattım. "Özür dilerim.

." "Gördün mü? Zenciler nasıl da

oynuyor."

Gülmekten iki büklüm oldum. "Özür dilerim Dec. Otur. Sadece bir şakaydı. Gel hadi."

Yavaşça oturdu. "Ve kafama vurmaya başlamadan önce küçük kahkahalarınızı atın."

Başlamaya hazırlanıyordum... ta ki tekrar gülene

kadar. "Della," diye sertçe seslendi adıma.

"Oop! Bak, şimdi *bunu* yapmak üzere değiliz, çünkü seni Kızıldeniz gibi ayıracağım."

Kıkırdadı. "Tamam. Ben hazırım."

Sonunda kesiğine başlamadan önce yine gülüştük. Alt dudağını her ıslattığında, onu öpebilmeyi diledim.

"Kameran hala çalışıyor mu?"

"Evet, ama düzenlerim, konuşurum ya da müzik çalarım."

"Tamam. Bugün o şortu giydiğine sevindiğimi söyleyebilirim."

Yutkundum. "İronik bir şekilde, burası için bir kıyafet seçmeye çalışırken seni düşündüm. Yine de saygılı olmak ve büyükannelerin bakışlarıyla uğraşmak zorunda kalmamak istedim."

"Bu çok komik. O kalçaları takdir ediyorum."

"Peki başka ne var?" diye sordum.

Alt dudağını ısırdı. "Boynun şu anda nasıl görünüyor, ama tazelenmeye ihtiyaçları var gibi görünüyorlar?"

"Mhm. Başka ne var?"

"Bolca. Asıl önemli olan kırbaç kullanma yeteneğiniz. Bu çok güzeldi."

Yanaklarım ısınmaya başladı.

"O lanet olası daracık deri tulum ve o lanet olası balık ağı çoraplar..." Sağ bacağı hafifçe sallandı. Gözleri sanki o anı anımsıyormuş gibi kapalıydı. "Ayakkabılar. Sana tapınma şeklini. Senin-"

"Hey, Elle," diye selamladı Bay Duncan ve çadırın içine doğru yürüdü. "Selam evlat. Biraz daha malzeme alabilmemiz için arabanın anahtarlarına ihtiyacım var."

"Diesel'in anahtarlığında benim yedek anahtarım var." "Anahtarlarını kamyonetinde unutmuş."

Kaşları birbirine karıştı ama elini cebine attı ve anahtarlarını ona uzattı. Bize bakan Winter'a bakmadan önce onun çadırdan çıkışını izledim.

"Baban için Tanrı'ya şükür, çünkü sakin kalkmak üzereydi ve o şort hiçbir şeyi gizleyemezdi."

Sırıttı.

"Ve broşürlerden bahsetmişken, *masamıza geldiğiniz için teşekkür etmekten* bahsederek sizi yormam gerekir. Lütfen. O orospular büyük siyah bir kemik istiyorlardı."

Kıkırdadı. "Bir kemik. Öyle mi düşünüyorsun?"

"Seni isteyen fahişeler hakkında *böyle düşündüğünü* bana tekrar söyle. Gözleri güneş kadar büyük, senin koca güzel kışına bakıyorlar. Bu çizgiyi geri itmeden önce oynamayı bırak."

Gözlerinden birini açtı, bana baktı ve sırtımama neden oldu.

"Gerçekten böyle şeylere dikkat etmiyorum. Bunu biliyorsun. Onlara o kağıtları verdim ve yollarına gönderdim. Tek istediğim bana bakan kocaman parlak gözlerine bakmak-"

Kemba elinde yemek tabaklarıyla çadıra girdi. "Lanet kafamı sallıyorum. Quinci sana bunu getirmemi söyledi, Elle. Nereye koymamı istersin?"

"Bahşış kavanozunun yanına koy."

Tabakları bıraktı ve bize doğru yürüdü.

"İkiniz de sakinleşebilir misiniz? İkiniz de az önce seviştığımız için sızıyorsunuz," diye alçak sesle konuştu.

Ben saçını kesmeye devam ederken Declan gözlerini ona dikti. "Sen neden bahsediyorsun Kemba?" diye sordum.

"Bu zenci gülmüyor, gülümsemiyor, bunların hiçbirini yapmıyor ve siz onu burada gülmekten karnını deşerken görüyorsunuz. O kadar da komik değilsin. Son olarak, ikiniz de bunu inkâr etmiyorsunuz, bu da benim haklı olduğum anlamına geliyor." Kemba'nın dudakları bir sırıtışla kıvrıldı.

"Kemba..." Declan mırıldandı.

"Merak etme, Koca Köpek. Küçük sırrın benimle güvende." Kemba Declan'ı kaldırmak için uzandı.

"Declan, elini indirebilirsin, çünkü Kemba neden bana vurduğun için bir tür yarışma falan kazanmışsın gibi seni havaya kaldırmaya çalışıyor?"

Kemba güldü.

"Ve az önce kız arkadaşımın komik olmadığını söyledin." "Aynen öyle."

Sırtarak gözlerini bana dikti.

"Ve izin ver de acele edip bitireyim, böylece arkadaşınla birlikte gidebilirsin. Kemba'yı bırakma."

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin, Elle. Biliyorsun, sana hâlâ bir kış tekmeleme borcum var, Tanrı üzerine."

Gülme sırası bendeydi. "Yine başlama Kemba. Küçük arkadaşının yalancı olması benim suçum değil."

Bana bir aşağı bir yukarı baktı, bir şey söyleyemediği için başını salladı.

"Hakkında hiçbir şey bilmediğim bir konuda kafamdan konuşmanızdan hoşlanmıyorum."

"Kısacası, küçük arkadaşı Johnny hem pastasını hem de onu yemek istiyordu. Beni ilk kez sahnede gördükten sonra bir yeraltı kulübünde bir araya geldik. Sonra, insanların bizi bilmesini istemediği için sadece onunla *sahne almamı* istedi. Bu arada bilmediğim hamile kız arkadaşı içeri girip beni yakaladığında durum pek de iyi görünmüyordu."

"Hayır, Elle..." Kemba başını sallayarak söyledi.

"Bilmek istiyordun ve şimdi gerçeği biliyorsun. Kız arkadaşı ona ultimatom verdikten sonra bile hâlâ bana asılmaya çalışıyordu. Benim için bardağı taşıran ilk ve son damla kız arkadaşı hakkında yalan söylemesiydi ama beni asıl kızdıran Benny'nin üzerine koşup saatini saat yönünün tersine çevirmesiydi. Bazı erkekler hoşlandıkları şeyden hoşlanırlar... ama yine de erkektirler ve Johnny bunu anladı. Bu yüzden sonunda gitti, çünkü buna zorlanmıştı. Ailesini mahvetmiyordum ya da nişanlısıyla uğraşmıyordum. Bunların hiçbirisi değildi."

Kemba sanki yeni bir bilgi almış gibi ellerini başının üzerine koyarak şaşkınlıkla oradan uzaklaştı. Bu muhtemelen onun için yeni bir bilgiydi, özellikle de Johnny herkese ailesini mahvettiğim için ayrıldığını söylediğinden beri. Benim için önemli olan herkes gerçeği biliyordu, bu yüzden söylentileri temizlemeye çalışmak konusunda endişelenmedim. Bu durumdan sonra, altlarımdan ilişkileri olup olmadığını ve partnerlerinin bilip bilmediğini bana söylemelerini istedim. Elbette bazıları yalan söylüyordu ama artık bunu anlamak benim için çok kolaydı. Benny, Leah'nın bilmediğini benim üzerime yıktı çünkü o oradayken ben de onun evindeydim.

"Tamamdır." Onu aynaya doğru döndürdüm ve pelerinini çıkardım. "Ne düşünüyorsun? Dürüstçe."

Ayağa kalktı ve başını iki çevirerek aynaya baktı. "Bir eleştiri aramak onu kötü yapmaz, nefret dolu."

Kemba da aynaya doğru yürüdü ve bakmaya başladı.

"Bir nefretin toplandığı yerde, bir diğeri de onu takip eder," diye mırıldandım. İkisi de aynı anda bana baktı ve beni güldürdü. "Vay be. Beni doğru anladın, Babygirl."

"Biliyorum. Bunu yapıyorum."

"Lanet olası kafamı sallıyorum," dedi Kemba.

"Kem, buradan çıkarken kolunu omzuma dola, ben de onu indireyim."

"Ne?"

"Sana sonra açıklarım." "Tamam, dostum."

Bunu yaptığını biliyordum çünkü Kemba seviştiğimizi fark etmişti ve başkalarının da fark edeceğini düşünüyordu. Winter'ın birkaç kez bize baktığını fark etmiştik ve istediği kadar sert davranabilirdi ama onun bilmesini istemediğini biliyordum.

"Tekrar teşekkür ederim, bebek kız. Seni öpebilseydim öperdim ama onun yerine sana bir tane üfleyeceğim."

Gülümsedim ve kibarca öpücüğünü yakaladım. Kemba'yla birlikte çadırdan çıkmadan önce bana göz kırptı. Tıpkı Declan'ın istediği gibi, Kemba kolunu onun omzuna doladı ve o da dediğini yaptı ve kolunu indirdi. Bana göre, sadece bir eşcinsel dedikodusu başlatmak isteyen biri bunu düşünebilirdi ama başka kimsenin buna inanacağını sanmıyordum. Winter'ın tepkisini ölçecek kadar geniş bir alana sahip değildim çünkü karnım sırtıma değiyordu ve bayılmadan önce bir şeyler yemem gerekiyordu. Tabaklarımı alıp sandalyeme oturmadan önce istasyonumu temizledim.

Üç ısırik alamadan Bayan Sherry'nin fotoğrafı ekranda belirdi. Kulaklıklarımdan birini alıp kulağıma taktım ve bağlanmasını bekledim.

"Bayan Sherry, bütün öğleden sonra sizi aradım. Neredesiniz?"

"Selam bebeğim. Ben ve baban acil servisteyiz ve onun hastaneye yatırılmasını bekliyoruz."

"Ne! Ne oldu?" Yerimden fırladım ve yemeğimi sandalyeme koydum.

"Doktor randevusuna gittik ve onu gözlemlmek istediklerini söylediler-"

"*Bebeğe söyle buraya koşmasın, ben iyiyim.*" Babam arka planda söyledi.

Birden, az önce mideme indirdiğim azıcık şey yukarı çıkmakla tehdit etti. Göğsüm boğazıma kadar yanmaya başladı. Kulaklarımın içi sanki bir yük treni geçiyormuş gibi ses çıkarıyordu. Bayan Sherry'nin sözleri kesik kesik olmaya başladı. İstasyonuma tutundum ve gözlerimi olabildiğince sıkı kapattım.

Nefes al.

Nefes al.

Nefes al.

Gözlerimi açmadan önce üç derin nefes aldım. Pete ve Kimmy'nin adımı seslendiklerini duyabiliyordum ama sesleri boğuktu.

"Elle, orada mısın?" Bayan Sherry söyledi ama sesi kilometrelerce uzaktan geliyordu.

Boğazımı temizledim. "Evet. Buradayım. Ve geliyorum," dedim ve ikisi de itiraz etmeden aramayı sonlandırdım.

Eşyalarımı olabildiğince hızlı ve dikkatli bir şekilde toplamaya çalışmadan önce nefesimi tuttum.

"Patroniçe?"

Pete'e bakmadan önce yavaşça göz kırptım. "Evet."

"misin? Yani, gitmeniz gerekiyor gibi görünüyor. Eşyalarını geri alabiliriz."

Yalvaran gözlerle ona baktım. "Teşekkür ederim."

Anahtarlarımı ve telefonumu aldıktan sonra aceleyle çadırdan çıktım ama kimsenin dikkatini çekecek kadar hızlı değildim. Danger Incorporated masasının yanına vardığımda gözlerim yaşlarla dolmuştu. Kamyonetime ulaşip fuar alanının otoparkından çıkana kadar gözyaşlarımı tutmayı başarmıştım. Acil servise giden yol boyunca gözlerimden yaşlar aktı. Son birkaç hafta boyunca onu her gördüğümde aklımdan geçti ve hiçbir şey olağandışı değildi. Gayet iyi yürüyor, konuşuyor ve nefes alıyordu. Hâlâ piposunu emiyor. Hâlâ araba sürüyordu. Hala yemek yapıyor. Yemek yiyordu.

Siri kulağımda vızıldadı. *"Dec'ten mesaj: İyi misin? Kendin gibi görünmüyorsun? Cevap vermek ister misin?"*

Cevap vermediğimde Declan aradı ve ben onun telefonunu görmezden geldim. Üç kez arka arkaya aradı ve her birini görmezden geldim.

Siri kulağımda vızıldadı. *"Dec'ten mesaj: Ella, endişeleneceğim. Lütfen arayın veya mesaj atın."*

Acil servisin otoparkına girip kamyonetten inerken onu görmezden geldim. İçeri girerken Bayan Sherry'yi aradım.

"Hey, Elle. Hemşireye burada olduğunu söyleyeceğim, böylece seni geri alabilir," dedi ve telefonu kapattı.

Bekleme alanının önünden geçer geçmez çift kapı açıldı ve içeri daldım, babamı bulana kadar her perdenin arkasından baktım.

"Baba!" Yanına koştum, elini tuttum ve hemen bir gözyaşı yumağının içine düştüm.

Onu daha önce hiç hastane önlüğü içinde görmemiştim. Hayatım boyunca bir öküz kadar sağlıklı olmuştu. Onda bir sorun olduğu ya da onu kaybettiğim düşüncesi

göğsüm yanıyordu.

"İşte bu kız gidiyor. Kes şu ağlamayı. Bebeğim, ben iyiyim, tamam mı? Sherry'ye seni rahatsız etmemesini söyledim. Kendimi iyi hissediyorum. Bu sabah kontrole gittim ve bu genç doktorların yaşlıları nasıl dürtmeyi sevdiklerini bilirsin. Sadece bazı testler yapmak ve beni gözlemlmek istediğini söyledi. Beni gözlemlemesine gerek yoktu. Bilirsiniz, testler yaptıklarında ve gözlemlediklerinde, bulmamaları gereken şeyler bulurlar."

Perdenin arkasından bir hemşire ve iki adam daha geldi.

Hemşire, "Bay Thomas, size bir oda ayarladık," dedi. "Bu genç beyler size ve eşinize yukarı kadar eşlik edecekler."

"Baba, doktor tam olarak ne dedi?"

"Gözlemlmek ve bazı testler yapmak istediğini söyledi ve ben de onlara ne bulurlarsa bulsunlar orada bırakacaklarını çünkü iyi olduğumu söyledim."

Bayan Sherry, "Bill, sessiz ol," diye onu azarladı. Hemşire onu çözmeye başladı.

"Bebeğim, ben iyiyim. Gözlerini sil. Sherry seni sonra arar. Yarın görüşürüz."

"Baba, ben... ben seni seviyorum."

Elimi tuttu ve öptü. "Biliyorum. Ağlamayı kes artık." Onu götürene kadar elini bırakmadım.

"Her şey yoluna girecek tatlım," dedi Bayan Sherry ve bana sarıldı. "Seni daha sonra ararım."

"Tamam, teşekkür ," diye fısıldadım.

Onları odadan çıkana kadar takip ettim ve onu çift kapıdan geçirip hastaneye götürmelerini izledim. Birden midem bulandı ve ağzım sulanmaya başladı. Çimlere zamanında varmayı umarak dışarı koşarken ağzımı kapattım. İki büklüm olup ağzımı açtığımda, içtiğim bir yudum sudan başka bir şey çıkmadı. ve midem tekrar çalkalandı, ardından birkaç lokma yemek geldi.

Sırtıma dokunan bir el beni dik durmaya zorladı. Döndüğümde Declan'ın yüzünde endişeli bir ifadeyle orada durduğunu gördüm.

" oluyor, Ella?"

"Sen ne..." Öksürdüm ve tekrar iki büklüm oldum ama hiçbir şey çıkmadı. Cebinden bir su şişesi çıkardı ve bana uzattı. Açtım ve biraz içtim.

"Sen nasıl..." Şaşkınlıkla ona baktım.

Ellerini ceplerine soktu. "Ben... kasabayı havadan görüntüleyen drone standının önünden birkaç kez geçtim ve kamyonunuzun buraya döndüğünü gördüm."

Vücudum titriyor, tutmaya çalışıyordum. "Ve nasıl..." Park yerine baktım, onun endişeli bakışlarından başka bir yere bakmaya ihtiyacım yoktu. "Buraya nasıl geldin?"

"Diesel'in kamyonunu çaldı. Bana soru üstüne soru sorman beni endişelenmekten alıkoymayacak, değil mi Ella? Neler oluyor?"

Derin bir nefes aldım. "Babam arıyor. Sadece istediklerini söylüyorlar..." Duraksadım, sürekli kendimi toparlamaya çalışıyordum. "Sadece gözlemler için onu bir gece tutmak istiyorum ve..." Gözlerimi kırptım ve gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı aktı. "Declan, onsuz ne yapacağımı bilmiyorum. Yapamam... Sadece yapamam..." Nefes alış verişlerim zorlaştı.

Declan ellerimi tuttu. "Sakin ol, Ella. Sakin ol. Derin bir nefes al yoksa kendini panik atak krizine sokacaksın."

Birkaç derin nefes almaya çalıştım ama bu göğsümün daha da yanmasına neden oldu. Ciğerlerim sanki parçalanmaya başlıyor gibiydi.

"Yapamam... Ben..." Boğazımı temizledim.

Ondan uzaklaşmaya çalıştım ama o sadece ellerimi daha sıkı tuttu. "Bana bak, Ella. Bana odaklan. Sadece bir an yaşıyorsun. Devam et derin nefesler alarak. İyisin, söz veriyorum. Her adımında yanımdayım."

İlk başta, derin nefesler sanki parmak uçlarımda duruyormuşum, ağzımı ve burnumu suyun üstünde tutmaya çalışıyormuşum gibi geldi. Kalbim kulaklarımda güm güm atıyordu. Declan'ın sesi gittikçe uzaklaşıyordu ama dudaklarını okuyordum: *Nefes almaya devam et Ella*. Gözlerimi kapattım ve nefes almaya devam ettim. Ne kadar çok nefes alırsam o kadar kolaylaşıyordu.

"Oh, evet, gördün mü? Bana geri dönüyorsun," diye koçluk yaptı. Declan'ın sesi çok daha net bir şekilde geri döndü. "Gözlerini aç ve bana bak."

Gözlerimi açtığımda yüzümden iri yaşlar süzüldü ama çok daha sakindim.

"Teşekkür ederim Dec. Bu..." Etrafımda yürüyen insanlara baktım ve ellerimi onunkilerden çektim.

Etrafına bakındı ve kıkırdadı. "Yoğun, ha?"

Başımı salladım.

"Hayatında yaşayacağın en yavaş, en acı verici altmış saniye, söz veriyorum. Bu ilk miydi?"

Başımı salladım. "Sadece... hiç sağlıklı olmayan babamın geceyi hastanede geçireceğini duymak..." O duygular yeniden yükselmeye başladığında başımı salladım.

"Gözlemlemek ve bazı testler yapmak için, değil mi?" Başımı salladım.

"Şu anda tek yapabileceğimiz her testi geçeceğine ve her gözlemin iyi çıkacağına güvenmek. Elimi sıkma şekli, tüm o gücüyle, sizi temin ederim ki o iyi."

Kıkırdadım. "Güldürme beni."

"Evet, görmek istediğim de bu. Kamyonunuza kadar eşlik edebilir miyim?" "Evet, tabii."

Kamyonetime doğru yürümeye başladık ve ben sadece konuşan iki arkadaşmışız gibi görünmek için elimden geleni yapıyordum.

"Festivale geri gelecek misin?"

"Hayır, Pete benim için eşyalarımı getirecek. Ben eve gidip biraz daha dinleneceğim."

"Bu gece gelip seninle vakit geçirebilir miyim? Yalnız kalmanı istemiyorum."

"Gelemem. Greysen beni yemeğe çağırdı."

"Evet, herkesi çağırdı. Sonra?"

Başımı kaldırıp ona baktım. "Bugün zaten çok şey yaptın, sana ve oğluna pay vermeme izin verdin, ben çıkarken peşimden koştun ve şimdi de kamyonetime kadar bana eşlik ediyorsun. Kemba'yla yaptığın numara işe yaradı mı bilmiyorum ama..." Omuz silktim.

Benim için kamyonetimin kapısını açtı, ama ben ona bakmaya devam ettim ve bir yanıt bekledim.

"Ben de işe yaradı mı bilmiyorum ama Kemba telefonu açmadığında ya da mesajlarıma cevap vermediğinde yaşadığım hayal kırıklığını hissetti ve beş dakika sonra gitmemi söyledi ve evet... Gerçekten de yanlış bir şey yapmayan biri için çok fazla şey yaptığımızı fark ettim."

"Evet, ama istediğimiz kadar siyah-beyaz oyunu oynayabiliriz Declan, ama konuşulmayan gri alanın temelde aileden olan insanlarla açık bir ilişki kurmamak olduğunu biliyoruz."

"*Evet, ama* ben seni hayatımda istiyorum, bu şekilde, sana sahip olabileceğim sürece. Bencilce belki ama istediğim bu."

Ona , nutkum tutulmuştu ama kızarmamı engelleyemiyordum.

"Ve bu akşamki yemekte parlak bir şeyler giy. Parlak renkler içindeyken gerçekten parlıyormuş gibi görünüyorsun."

"Peki ya ?" Sırıttım.

"Senden istediğim şeyi yapman konusunda gerçekten tek bir düşüncem bile yok."

Ağzım açık kaldı.

"Bu gece görüşürüz, Ella. Atla."

Hâlâ nutkum tutulmuş halde kamyonetime bindim ve beni içeri kapatmasına izin verdim. Motoru çalıştırdım ve camı indirdim.

"Gerçekten bana ne yapacağımı söyleyebileceğini , değil mi?"

"Bilmiyorum." Omuz silktili. "Sanırım göreceğiz, değil mi?"

"Sanırım göreceğiz."

Cebinden telefonunu çıkardı. "Bu Kemba. Geri dönmem gerek.

Sonra görüşürüz, sonra da, sonra da."

Göz kırptı, gülümsedi ve ben cevap veremedenden uzaklaştı. Kardeşinin kamyonetine doğru yürüyüp, binip giderken şaşkınlık içinde oturuyordum. Benim için böyle ortaya çıktığına hâlâ inanamıyordum. Bizim gibi insanlar, başlarına beladan başka bir şey getirmeyen ilişkilere böyle giriyordu.

O AKŞAM...

Greysen'in yemeğini babamın hastanede yattığı düşüncesiyle gözyaşlarına boğulmadan atlatmayı başarmıştım, bunun bir nedeni Bayan Sherry'nin odaya her biri girdiğinde mesaj atarak beni bilgilendirmesi, diğer nedeni ise yemek masasının sonunda, ikisi de benimle birçok şey hakkında konuşmakta olan Denim ve Kemba'nın arasına sıkışmış olmamdı. Onların arasına bakmak, oturan Declan'ın bir saniyelik bakışları arasında kaybolmamama da yardımcı oluyordu. Çok zevkli bir şekilde göğüs dekoltesi gösteren turuncu hiç yardımcı olmadığından emindim. Neyse ki Winter, Donovan'ın diğer tarafındaydı ve çoğu zaman telefonuyla ilgileniyordu.

Metri elinde bir pastayla yemek odasına girdi ve pastayı, ona kocaman gözlerle bakan Declan'ın önüne koydu.

Metri şarap bardağını eline aldı ve herkesin dikkatini çekecek şekilde birkaç kez karıştırdı.

"Ahem. Ahem." Sahte bir şekilde boğazını temizledi. "Herkes beni dinleyebilir mi lütfen? Büyük kardeşimi, koru ile EastRose'daki bir marketler zinciri arasında çok büyük bir multi-milyon dolarlık anlaşma sağladığı için tebrik etmek istiyorum."

Ona baktım, gülümsedim ve herkes gibi ben de alkışladım. Winter'ın zorlukla alkışlarken yüzündeki şaşkın ifadeyi fark etmeden edemedim.

"İşte sorun bu kardeşim. Neden hiçbir şey söylemedin?" Dymon sordu. Omuz silkti. "Bilmiyorum. O kadar önemli bir şey olduğunu düşünmedim."

Dymon masaya baktı. "Yine başlama Declan," diye tısladı Dymon.

Dymon'a baktı. "Neye başlamak?"

"Dymon," diye seslendi anne ve babası aynı anda.

Declan'ın çenesinin sıkıldığını ve gizlice derin nefesler almaya başladığını görebiliyordum. Bacağımı uzattım ve ayağımı bacağının iç kısmına doğru sürerek onu gerdim. Yarım saniye boyunca birbirimize baktık ama sanki dakikalar geçmiş gibiydi. Gözlerimi kaçırmak zorundaydım yoksa birbirimize sırtıcağı. Masanın aşağısına bakarken Bay Duncan'la göz göze geldik. Gözlerimi hemen ondan kaçırdım.

"Hey!" Metri dedi ve ellerini çırpı. "Yine başlamayın!"

"Gördünüz mü, hepiniz benim adımlı söylüyor, olayı olduğundan daha büyük gösteriyorsunuz. Ben de ona neden bu konuda bir şey söylemediğini sordum, o da bunun önemli bir şey olmadığını söyledi. En azından ben bunun büyük bir mesele olduğunu düşünüyorum."

"Tamam, evet. Bu büyük bir mesele," dedi Metri, odadaki gerginliği hafifleterek. "O zaman onu umursamadığımızı söyleyecek," diye mırıldandı Dymon.

Quinci onun dudaklarını yakaladı. "Yeter," diye tısladı alçak sesle.

Sırıttım. Bu bilgiyi neden ailesinden sakladığını biliyordum ama bu sadece ailesiyle olan sorunlarının yarısı hakkında zaten bildiklerimi doğruluyordu -Duygularının çoğu kendi kendine oluşmuştu.

Kemba bardağını kaldırdı ve herkesin dikkatini çekmek için bardağı vurdu. "Kadeh kaldıralım. Kardeşime. Grove'da çalışmaya başladığından beri hayatımı kolaylaştırıyor. Bir şehir çocuğu olarak geldi ve bir grup güneylinin etrafında çalışma kültürünü öğrendi ve bunu başardı. Büyük köpek Declan'a ve milyonlarca dolarlık anlaşmalardan birine kadeh kaldıralım. Daha fazla zam. Hepsi bu."

"Declan'a," diye Kemba önderlik etti ve herkes onun ardından tekrarlardı.

Kadehimi kaldırdım ve şarabımın geri kalanını yudumlamadan önce onunkine dokundum. Declan'ın kadehi havaya kalktığında, hafifçe göz kırpsını yakaladım. Ben çok

Neyse ki baş döndürücü gülümsemem şarap kadehi tarafından gizlenmişti, yoksa yakalanacaktım.

"Herkes'e teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım," dedi Declan.

"Elle," diye seslendi Grey, dikkatimi Declan'dan uzaklaştırarak. "Evet, Grey?"

"Gel, çocuk odasında bana yardım et, lütfen."

Göğsüm neredeyse kıcıma çarpıyordu. Acaba beni Declan'a çok fazla bakarken mi yakalamıştı? Ayağa kalkıp onu çocuk odasına kadar takip ettim ve kapıyı kapatır kapatmaz beni sıkı bir kucaklamanın içine çekti - göğsüne bağlı bebeği ezmeden yapabildiği kadar sıkı.

"Babam az önce mesaj attı ve babanın hastanede olduğunu söyledi. Çok üzgünüm, Elle. Neden bir şey söylemedin? O iyi mi? Neler oluyor?"

"O iyi. Sadece bazı testler falan yapmak istediler," dedi.

Bayan Sherry her iki saatte bir beni bilgilendiriyor. "Buraya geldin ve hiçbir şey söylemedin. Neden?"

O odayı geçip bebeği alt değiştirme masasına yatırırken ben kapıda durdum.

"Bilmiyorum Grey. Üzücü bir haberle hiçbir şeyi mahvetmek istemedim." Bana baktı. "Neden mahvetsin ki?"

Omuz silktim. "Şey, yani... bu mutlu bir akşam yemeğiydi. Bu haber havayı bozabilirdi ve ben de bunu yapmak istemedim."

Gözleri yaşlarla dolmadan önce odanın içinde gezindi.

"Elle, bir şey mi yaptım? Senin bir şeyini mı kaçırdım?"

Yani, son zamanlarda New York'ta okulla meşgul olduğumu biliyorum-"

"Hayır, hayır, Greysen." Odanın karşısına geçtim ve onu kucakladım. "Hayır. Ben iyiyim."

"Elle, aynı sayfada olmadığımızı ya da bir şeylerin eksik olduğunu hissediyorum. Eğer bir şey yaptıysam, düzeltebilmek için bilmek istiyorum. Artık evli ve çocuklu olduğumu biliyorum ve..." Başını sallayarak durakladı.

Omuzlarından tuttum. "Grey, biz iyiyiz. Şu anda olduğumuzdan daha fazla 'iyi' olamayız. Sadece seni ve kocanı rahat bırakmak istiyorum, özellikle de o buradayken."

Öfkelendi. "Yer istemiyorum. En iyi arkadaşımı istiyorum." "Peki, tamam."

Elinin tersiyle gözlerini sildi. "Bu aptal hormonlar beni hala delirtiyor."

Başımı salladım. "Katılıyorum. Arkadaş olmadığımız bir dünya düşünemiyorum Greysen Danger."

Gülümsemeden önce dudağını dışarı çıkardı. "Bu gece burada kalmak ister misin? Yani, yalnız kalmanı istemiyorum."

"Hayır, ben iyiyim. Söz veriyorum. Zaten gideceğim. Sabah örgü yapacağım."

"Oh, tamam. Eve gittiğinde bana mesaj at. Bu sefer gerçekten."

Parmaklarımı kaldırdım. "Scouts Honor."

Çocuk odasından çıkmadan önce ona sarıldım ve bebeğin yanağını mincıkladım. Köşeyi döndüğümde insanların çoğunun verandaya çıktığını gördüm, bu yüzden kimseye veda etmeden evden çıktım. Ön kapıyı yavaşça kapattığımda, verandanın köşesinden gelen boğazını temizleyen birinin sesiyle sıçradım.

"Tanrım, beni korkuttun. İyi geceler, Bay Duncan."

"Bu kadar çabuk mu gidiyorsun?"

"Uh, evet. Sabah yapmam gereken örgüler var."

"Oh, anlıyorum. Bir dakikanızı alabilir miyim?" diye sordu ve bir sandalyeyi kendisine yaklaştırdı.

Bunun bir soru olmadığını biliyordum, bu yüzden ona doğru yürüdüm ve oturdum. Duncan Danger, altmışlı yaşlarının ortasında bile, kendine güveni olan herkesin karşısında oturmaktan korkacağı bir adamdı. Ona bakınca, Bayan Vivian'ın neden hâlâ onun için deli olduğunu anlayabiliyordum. Ne kadar korkutucu olsa da bir o kadar da seksiydi ve bu da çok tehlikeliydi. Oğullarının bunu nereden aldığını anlayabiliyordum.

"Bunu nasıl nazikçe söyleyeceğimi bilmiyorum ama oğluma her ne yapıyorsan, ne olduğunu bilmek umurumda değil, sadece durması gerekiyor. Bunu size son derece saygı söylüyorum, ama o..." durakladı ve kelimelerini dikkatle seçmek istediğini varsaydım. "Değişimle arası pek iyi değil. Onun normali Winter ve oğluyla uyanmak. *Bunun* aile dinamiğimizi kesintiye uğratmasını istemiyorum. O sakinleştiğinde, ailemiz de sakinleşir. Nereye varmak istediğimi anlıyor musun?"

"Tabii, evet," dedim ve ayağa kalktım.

Ben uzaklaşmadan önce bileğimi yakaladı.

"Ve bak, lütfen bu aramızda kalsın, çünkü o çok fevri olabiliyor... ve bununla demek istediğim... eğer bu konuşmayı öğrenirse, bu onun kendisini aralarında olan her şeyi istemeye zorlamasına yol açabilir.

Siz ikiniz, sırf bana inat olsun diye, aslında istemese de. Anlıyor musunuz?"

Başımı salladım. "Evet. Sanırım öyle. Oğlunuz beni gerçekten istemiyor ama bunu ona söylersem, inadına beni istemesi için kendini zorlar. Bu doğru mu?"

"Gücendiniz. Eğer öyleyse özür dilerim. Sadece oğlumu korumak zorundayım. Onu kendisinden daha iyi tanıyorum."

"Tabii ki."

Tam kapı açılırken ondan uzaklaştım. Declan dışarı çıkarken ben de kamyonetime doğru fırladım. Birbirlerine bir şey söylediler mi bilmiyorum ama Declan onu eve kadar takip ederken birbirlerine baktılar. Evime giden yol boyunca kalbim yerinden çıkacak gibiydi ama oğlunu korumak istediği için ona kızamazdım. Onu çok kısa bir süredir yakından tanıyordum ve biraz kırılğan olduğunu söyleyebilirdim. Biraz sert oldu ama Bay Duncan'ın söylediği her şey doğrudu. Winter ve oğluyla birlikte uyanmaya alışkındı ve eğer biri bunu öğrenirse aile dinamikleri altüst olurdu. Oğlunu benden daha iyi tanıyordu ve babasının onun iyiliğini düşündüğüne inanmak zorundaydım.

BİR KAÇ SAAT SONRA.

Oturma odamda oturmuş bir kadeh şarabımı yudumlarırken kanallar arasında geziniyordum. Bayan Sherry babam uyumadan önce beni FaceTime'dan aradı ve hala şikayet ediyor ve bana moralinin iyi olduğunu söylüyordu. Hâlâ 'iyi hissettiğine' göre biraz daha iyi uyuyabileceğimi düşündüm, her ne kadar uyku modunda olmasam da, özellikle de Declan'a mesaj atıp bu gece gelmemesi gerektiğini söylediğimden beri. Mesajı okumuş olmasına rağmen cevap alamayınca, oturma odasına dönüp televizyonda izleyecek bir şeyler bulana kadar yaklaşık bir saat boyunca dönüp durdum.

Telefonumun titremesi dikkatimi televizyondan uzaklaştırdı. Declan'ın adı ekranda yanıp söndü ve ekran kararına kadar ona baktım. Neredeyse anında, ismi ekranda tekrar belirdi. Bu sefer aramasını reddettim ve ona başka bir mesaj göndermek için mesaj dizimize gittim. Tek bir kelime bile yazamadım çünkü ismi tekrar ekranda belirdi. Ondan sonsuza kadar kaçamayacağımı bildiğim için aramayı cevapladım.

"Merhaba."

"Selam, Ella. Uyandırdım mı seni?" "Hayır."

"Tamam, birkaç dakika sonra görüşürüz."

Uzun bir duraklama oldu.

"Sana bir mesaj gönderdim Declan."

"Yaptın mı? Ne yazıyordu?" Sesi şaşırılmış gibiydi ve gerçek mi sahte mi olduğunu anlayamadım.

Büyük boy go kartının motorunun çalıştığını duydum. "Okuduğun yazıyor," dedim.

"Sorduğum soru bu değildi."

"Ama yine de okudun, değil mi?"

"Uh-huh. Okudum."

Uzun bir duraklama daha oldu.

"Peki, nereye gidiyorsun?" "*Sana bir mesaj gönderdim Ella.*"

Gülmemek için kendimi zor tutuyordum. Declan işleri nasıl tersine çevireceğini biliyordu, zahmetsizce. Her seferinde işe yarıyordu.

"Mesajında ne , Declan?"

"Yola çıktığımı söyledim. Birkaç dakika içinde görüşürüz," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Aman Tanrım.

Panik yapmamaya çalışarak derin bir nefes aldım. Ona söyleyeceğim her şeyi düşünüyordum çünkü ondan sonsuza kadar kaçamayacağımı biliyordum ama bu kadar çabuk bir şeyler uydurmak zorunda kalacağımı düşünmemiştim. Arka bahçeye geldiğini duyduğumda kalbim küt küt atmaya başladı. Beynim ayaklarıma kalkıp arka tarafa gitmemi söyleyemeden o kapıdaydı. Kapıda olduğunu bilmeme rağmen bardağıma vurulunca irkildim. Ayağa kalkıp kapıya doğru yürümeden önce şarabımdan bir yudum daha aldım. Kapıyı açtım ama paravanı kilitli tuttum. Akşam yemeği kıyafetlerini , kendine özgü beyaz tişörtünü ve Nike teknik pantolonunu giymişti.

Birkaç dakika birbirimize baktık.

"Bunu sana yüz yüze sormam gerekiyordu. Babam sana ne söyledi?"

"Hiçbir şey. Bu gece buraya gelmene gerek yoktu Declan. Sana söyledim. İyiydi."

"Yani, sana bir şey mi söyledi?"

"Hayır, söylemedi."

"O zaman o mesaj ne hakkındaydı?" "Sana söyledim-"

"Evet, ama *sana* daha önce bu gece yalnız kalmaya izin vermeyeceğimi söylemiştim ve bunun arkasında durmaya tamamen niyetliyim."

"Ama..." Omzundan sarkan çantasını fark ettim, sonra tekrar ona baktım.

"Ama ne, Ella?"

Yanağımın içini ısırđım.

"Yine mi kaçırıyorsun? Bu mudur yani?"

Yemekten ayrıldığımdan beri babasının bana söylediğı her şey aklımdaydı. Tüm hikâyeyi bilmediğı için ilişkimizi savunabilirdim. Ama sonra düşündüm, *ya haklıysa?* Declan Winter'ı terk etmekle ilgili hiçbir şey söylememişti. Yirmi yıldır o kızla birlikteydi ve benimle birlikte olmak için onu terk etmesine imkân yoktu. Ayrılrsa bile, ben ribaund olurđum. Ayrılrsa bile bu ailesinin, özellikle de oğlunun -en önemli ilişkisinin- düzenini bozacaktı.

"Della. Eğer babam sana bir şey söylemediyse, kapıyı aç ve beni içeri al."

Babasının beni bir kaya ve sert bir yere sıkıştırdığını ve ne olursa olsun kötü adam olarak çıkacağını çabucak fark etmiştim.

Kilidi açtım ve ekranı geri kaydırarak içeri girmesine izin verdim. Bir an başımda durdu, gözleri yüzümü taradı, yalan söyleyip söylemediğimi anlamaya çalıştığını düşündüm.

"Biliyor musun... Bana güvenli bir alan olduğunu söylediğinden beri benden kaçıyor olmanı çok komik buluyorum. Küçük bir adım atıyoruz ama sen bizi on adım geriye atıyorsun. Şimdi bana *bugün* hastanede, *babamın sana bir şey söylememesi*, akşam yemeğı ve senin o mesajı göndermen arasında neler olduğunu açıkla. Birincisi, Winter'la benim çok mutlu görüldüğümüzü söyledin, tamam, her neyse. İkincisi, birbirimize karşı bir şeyler hissetmemizden endişelendiğini söyledin. Bugünkü ne? Bu kaçınıcı kez oluyor."

Yüzündeki sahte kızgın ifade, kahkahalarımı tutmaya çalışırken çenemin havayla dolmasına neden oldu. Haklıydı ve bundan nefret ediyordum.

"Bu hakemden bazı 'onlukları' çıkarabilirsiniz, çünkü o kadar çok olmadı," diye şaka yaptım.

Sağ elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı. "Juke Box'tan bu yana ne kadar zaman geçti?" Diye sordu ve diğer elini uzattı.

diğer. "Peki kaç kez bundan vazgeçmeye çalıştın?" Bir elini kaldırırken diğerini bıraktı. "Bin vuruş yaptığını söyleyebilirim."

"Hiç komik değilsin Declan," dedim gülmemeye çalışarak. "Güzel. Çünkü şaka yapmıyorum."

Kaydıraklarını tekmeledi ve beni veranda kapısında bırakarak oturma odasına girdi. Yanaklarım kızarmak üzereydi. Ondan bu kadar hoşlanmama dayanamıyordum.

Kumandamı aldı. "Ne izlemek üzereydin?"

Bana baktı, sonra hâlâ kapının yanında durduğumu görünce iki kez baktı.

"Başka birini mi bekliyorsun?"

Şakacı bir şekilde alay ettim ve kanepenin diğer ucuna oturdum. Bana baktı ve sırtarak başını salladı.

"Yani." Öfkelendi. "Şurada oturuyor olman umurumda değil. Gülümsüyorsun."

"Hayır, değilim."

"Yüzün kızardığı için çenen ağrıyacak ama olsun. Babanı kontrol ettin mi?"

Başımı salladım. "Bayan Sherry birkaç saat önce beni FaceTime'dan aradı ve hâlâ kendindeydi, bu yüzden iyi olduğuna inanıyorum."

"Bu iyi ve yarın da iyi sonuçlar alacak, o yüzden bu konuda da endişelenmeyin. Bunu sormalı mıyım bilmiyorum ama diğer halkını arayacak mısın?"

"Sperm donörüm mü?" Başını salladı.

"Onları ne için arayacaksın?"

"Bilmiyorum. Sence babasının hastanede olduğunu bilmek ister mi?"

Omuz silktim. "Babam onunla konuşmuyor, o yüzden bilmiyorum." "Peki sen onunla ya da onlarla konuşmuyor musun?"

"Evet, ama gerçek değil, gerçekten. Vegas'ta yaşıyorlar. Onlarla Facebook'ta arkadaşız ve zaman zaman yazılarıma yorum yapıyorlar. Benim için bir sorun yok ama hayatta onları asla ailem olarak kabul etmeyeceğim. Anlıyor musun beni?"

"Evet, evet, bunu anlıyorum. Aralarında ne olduğunu biliyor musun?"

"Bu ikinci el bir bilgi, çünkü daha önce de söylediğim gibi babam onun hakkında konuşmaz. Bana tek söylediği baba olmaya uygun olmadığı ve annemle birlikte beni bırakıp gittikleriydi. Della Mae'nin kız kardeşi bana Bill Jr'ın çocukken buralarda baş belası olduğunu ve hiçbir cezanın işe yaramadığını söyledi. Birkaç kez tutuklanmış ve babam onu hapiste bırakmak istemiş ama büyükannem her seferinde gidip onu çıkarmış. Şimdi, bu ben doğmadan önceydi. Onlar da gençmiş. Babam taşınmış, annem hamileyken geri dönmüş ve uyuşturucu bağımlısı olmuş. Büyükannemin kanser ilaçlarını çalıp satmış ve babam da onu öldüresiye dövüp göndermiş. Bir diğeri ve babamın beni nasıl bulduğu ise Bill Jr'ın birilerine borcu olduğu ve beni bırakıp yoluna devam ettiğiydi. Bu hikâye güzeldi; ben *gerçekten* babamın çocuğuydum ve Bill Jr. onun önünü kesti. Daha da devam edebilirim. Sanırım biraz sapıtmam gerekiyordu."

Declan'ın gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. "Dur bakalım. Demek ailenizde herkesin bildiğini sandığı ama aslında bilmediği o küçük kasaba gizemlerinden biri var."

Başımı salladım.

"Bu çılgınlık. Bir gün babana gerçeği soracağını hiç düşündün mü? Ya da Bill Jr'a soracağını?"

Bir an için düşündüm.

"Ailem yanımda olmadığı için hiçbir zaman dışlanmış hissetmedim ya da alta yatan bir travma yaşamadım. Diğer çocuklar neye sahipse ben de ona sahiptim. Hiç mücadele etmedik. Karnım hiç boş kalmadı. Baba, kız dansları hiç eksik olmadı. Facebook'ta annemin kız kardeşinin çocuklarını kabul ettiklerini gördüğümde bir şey hissetmedim. Kabul ediyorum, regl ve seks konuşmaları zor ve tuhaftı ama üstesinden geldik. Yani, hayır. Araştırmayacağım ama bir mektupta ya da başka bir şeyde nedenine rastlarsam okumadan geçmezdim, eğer bu mantıklı geliyorsa."

"Evet, . değılseniz hayatınızı aksatmayın." "Kesinlikle..."

Sırıtarak kaşlarını kaldırdı. "Söyle."

"Hayır, sen ve bu küçük sırtış bizi yakalatacak. Beni bu şekilde hayatında istediğin halde herkesin önünde o gizli göz kırpmaları ve sırtımları nasıl yapıyorsun? Bilerek bizi yakalatmaya mı çalışıyorsun?"

Dudaklarını yalayarak bana baktı ve iki parçalı, ince askılı, turuncu uyku takımımıyla beni hızlıca süzdü. Hatta ona uygun turuncu bir bone bile takmıştım.

"Hayır. Sadece kızarmanı izlemeyi seviyorum." "Tamam, ama ne pahasına?"

"Yüzündeki çok güzel ve paha biçilmez ifade. Buraya gel."

Ona yaklaştım ve o da beni kucağına çekti. Gözleri göğsümden kalçalarıma kadar gezindi. Çok ince kumaş neredeyse hiçbir şeyi gizlemiyordu ve onu evime almamayı düşünmeme rağmen bu kumaş onu düşünerek seçilmişti. Meme uçlarım zaten kumaşın arasından görünüyordu ama dudağını ısırarak bana bakarken daha da sertleştiler. Aletinin altımda sertleşmeye başladığını hissettim.

"Ona nereye gideceğini söyledin?" "Bunun ne önemi var Ella? Ben buradayım." "Peki ne zaman gidiyorsun?"

"Sabah, işe gitme vaktim geldiğinde." "Bekle, gerçekten mi?"

Geceyi benimle geçirdiği için çok susamış gibi görünmemeye çalıştım.

"Evet. Bunu konuşmak için neden bu anı seçtiniz?"

"Çünkü Declan, yalan söylüyorsun." Çantasını yerden aldım ve açtığımda bir çift iş kıyafeti ve bir tuvalet çantası gördüm. "Declan, bu çok..."

"Ne? Pervasız mı? Düşüncesiz mi? Hangi kelimeyi kullandı, Ella?"

"Sen ne..." Sanki yalan söylememi bekliyormuş gibi başını yana eğdiğinde durakladım.

"Sana bir şey söylemediğini söyleyebilirsin ama kapıyı açtığımda mahcup görünüyordun ve sadece Duncan Danger senin kadar güzel bir kadını mahcup gösterebilir. Bana söylemek zorunda değilsin ama yarın ona soracağım."

Sertçe nefes aldım. "Hayır."

"Neden olmasın?" Kucağından indim ve önünde volta atmaya başladım. "Gördün mü, istediğim bu değildi Declan."

Parmaklarını başının arkasında birleştirerek kanepeye yaslandı. "Peki istediğin neydi Ella?"

Omuz silktilim. "Bu değil."

"Şunu açıklığa kavuşturalım, siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz ama ben ne istediğimi biliyorum ve siz de bunu sorun ediyorsunuz."

"Declan."

"Dünkü konuşma bir ön uyarı değildi o zaman. Benden gerçekten hoşlanıyorsun."

Gözlerimi kısarak ona baktım, bunun bir soru mu yoksa bir ifade mi olduğunu anlayamadım.

"Sadece söylüyorum, Declan."

"Hayır, . Aslında, hiçbir şey söylemediniz."

"Birbirimize karşı bir şeyler hissetmeye başlamamızla ilgili olarak bahsettiğim şey buydu ve sen de bu konuda *Rico Suave* gibi davranıyordun, o köprüye geldiğimizde geçelim diyordun. Şimdi buradayız ve bakıyoruz."

Kıkırdadı. "Neye bakayım?"

Gözlerimi devirdim, oturma odasından çıktım ve beni takip etmesini umarak banyoya gittim, ama etmedi. Sakinleştiğimde, verdiğim tepkide biraz çocukça davrandığımı fark ettim, özellikle de onun çekingen olduğundan bahsettiğimizden beri. Birkaç dakika bekledikten sonra oturma odasına geri döndüm. Declan hâlâ oradaydı ve televizyonu Sportscenter'a çevirmişti.

Bana baktı ve gülümsedi. "İşte . On dakikalık bir öfke nöbeti çok etkileyici."

"Hâlâ burada olmanı beklemiyordum."

"Nedenmiş o? Bir veledede dönüşüp hışımla çekip gittiğin için mi? Bu beni rahatsız etmiyor. Beni en çok rahatsız eden şey bizimle ilgili çelişkilerin. Sana bu gece burada seninle kalacağımı söylediğimde korktun. Ya bana inanmıyorsun..." Ayağa kalktı ve gömleğini başının üzerinden çekip kanepenin koluna bıraktı.

Kalbim göğsümde çarpmaya başladı.

"Ya da babam sana ne dediyse ona inanırsın," dedi pantolonunu aşağı itip tekmeleyerek.

"Bu... bu o değil," diye mırıldandım, bana doğru yürürken kasıklarındaki şişkinliği izliyordum.

"O zaman, ne oldu? Kalk." Emretti.

Kollarına atladım ve bizi yatak odama götürürken bacaklarımı beline doladım. Odamda tepe lambasını kapattı, bizi lambanın yanına götürdü ve lambayı yaktı.

Beni yatağın kenarına yatırırken, "Bir cevap bekliyorum," dedi.

Saatinin kancasını çıkardı ve komodininin üzerine koydu.

"Dec, sana karşı hissettiklerim çok yoğun, susadığım için değil, %100 kendim olabileceğim bir erkekle karşılaşmak bana göre olmadığı için ve senden kaçmaya devam etmek daha kolaymış gibi hissediyorum..."

Dizini yatağın içinde uyluğumun yanına bastırırken durakladım. "Konuşmaya devam et."

Gömleğimin altından tutup başımın üzerinden çekerken vücudum kaskatı kesildi. Soğuk hava meme uçlarımı daha da sertleştirdiğinde keskin bir nefes aldım.

"Hmm. Kızlarım," diye fısıldadı ve dudaklarını yaladı. "Cümleleri bitir."

"Bu şey... Senden kaçmaya devam etmek, kabul etmekten daha kolay-ooh, Dec..." Dudaklarını sağ meme ucuma doladı ve emdi. İçimi çekti. "Bu hisleri yaşadığımı itiraf etmek istemiyorum... böylece kendimi koruyabilirim."

"Öyle mi? Bu mı?" diye mırıldandı.

Göğsüme öpücükler kondurdu ve dilini sol meme ucuma değdirdi, sağ meme ucumu da çekiştirmeye devam etti.

"Evet, aman Tanrım. Kahretsin." İçimi çekti. "Bu çok, çok iyi hissettiriyor. Isırır mısın lütfen?"

Başını sallayarak meme ucumu dudaklarının arasına aldı.

"Lütfen," diye inledim. "Daha fazla."

"Hayır, Ella."

Göğüs ucumu serbest bıraktığında içime çekti, o hissi şimdiden özlemiştim. "Ella, benden uzaklaştığını biliyorum çünkü benden Gelip seni kapacağım ama bu gece değil," diye mırıldanarak karnımın ortasını öptü.

Şortumun kenarında durdu ve yukarı kalktı.

"Bu gece..." Şortumu kırımın üzerinden çekti, bacaklarımı havaya kaldırdı ve yavaşça bacaklarımdan yukarı, sonra da ayaklarımdan üzerinden kaydırıldı. "Rahatlamamı ve seninle ilgilenmeme izin vermeni istiyorum. Bunu yapabilir misin?"

"Evet efendim. Bunu yapabilirim." "Güzel."

Diğer ayağımı öpüp emerken sol ayağımı omzuna yasladı. Dili sıcak ve ıslaktı, ayak parmaklarımda geziniyordu ve bu çok iyi hissettiriyordu. Gözleri kapalıydı, kendi dünyasındaydı ve bu beni çok fena tahrik ediyordu. Kontrolün onda kalmasına izin vermek çok zordu.

Dudaklarını bileğime dayadı. "Ella, bu gece seni o turuncunun içinde gördüğüme çok sevindim. Beni dinlediğine sevindim."

"Ne dersen yaparım baba."

Gözlerini bana dikti. "Her şeyi mi?"

"Her şeyi, baba."

Sol ayağımı ağzına doğru götürdüm ve baş parmağımı dudaklarının arasına soktum.

"Hoşuna gitti mi, baba?" Mırıldandım.

Ayak parmağımı ağzından çekerek, "Evet bebeğim, buna bayılıyorum ama rahatla lütfen," diye karşılık verdi.

Yataktan kalkıp bacaklarımın arasına diz çökerek kalçalarımı ayırana kadar bacağıma sıcak ve ıslak öpücükler kondururken vücudumdaki tüyler diken diken oldu. İşaret ve orta parmaklarını alıp amımda bir aşağı bir yukarı gezdirdi. Her çekişinde vücudum sarsılıyordu.

"Çok duyarlı, Ella." "Bebeğim,"

diye inledim.

"Evet, bebek kız."

"Bu çok iyi hissettiriyor. Aman

Tanrım." "Öyle mi? ne dersin?"

Parmaklarını ağzıyla değiştirdi ve amımı dudaklarıyla hafifçe emdi.

"Oh... benim... Tanrımdı," diye inledim.

Amımın dudaklarımdan kaymasına izin verdi ve tekrar emmeden önce üzerine tükürdü. Declan'ın amımı emmek için acele etmemesi sanki bir rüyadaymışım gibi geliyordu.

"Aman Tanrım, evet."

Declan klitorisime adını hecelediğinde parmaklarımla yorganı kavramak üzereydim.

"Evet bebeğim," diye inledim.

Klitorisimi yalarken elini vücudumda gezdirdi, göğüslerimi okşadı, sert meme uçlarımı okşadı. Sırılsıklam parmaklarını ağzıma soktu ve tıpkı ayak parmaklarıma yaptığı gibi dilimi parmaklarının arasına soktum. Parmaklarını ağzımdan çekip yavaşça amıma soktu ve beni daha da yavaş parmakladı.

"Oh, evet. bu, baba. Tanrım, bu," diye inledim.

Dilinin her hareketinde ve parmaklarının her itişinde amım şişmeye başladı. Sırtım yataktan kalkmıştı ve başım

sertçe yatağa gömüldüm. Declan olacakları sezdi ve boştaki eliyle kalçamı kavrayarak beni yerimde tuttu.

"Declan!" Derin bir nefes aldım. "Ben gidiyorum... Declan!"

Sularım uzun bir dere halinde fişkırdı ve Declan ağzıyla amımı örtmeden önce hepsini yakalamaya çalıştı, hala dilini sert ve çok hassas klitorisime doğru hareket ettiriyordu. Daha fazla dayanamayacağımı hissettiğinde geri çekildi ve kalçamı öptü.

"Nasıl hissediyorsun, bebek kız?" "Çok iyi hissediyorum, babacığım."

Am sularım ağzını kaplıyordu ve dudaklarından kendimi tatmak için susamıştım. Onu kendime çektim ve dilimi ağzına sokmadan önce dudaklarının her yerini yaladım. Birbirimizi dillerken dudaklarımızın çıkardığı sesler amımın tekrar mırıldanmasını sağladı. Aletine uzandığımda elimi hareket ettirdi. Somurtarak geri çektim.

"Kollarını ve bacaklarını bana dola."

Bana söyleneni yaptım ve o da ayağa kalkıp bizi banyoya götürdü. Beni ayağa kaldırmadan önce suyu açtı. Kasıklarına baktım ve aleti külotuna doğru gerilmişti.

"Sen gerçekten..."

"Hayır, bunu yapmamam gerekiyordu ama sen şımarıklık ettin," dedi.

Çamaşır dolabıma uzandı ve birkaç bez aldı. Aynada onu izledim, en son banyoda birlikte olduğumuz ve amımı siktiği zamanı anımsadım. Bana sikini vermeyeceğine göre konuyu değiştirmem gerekiyordu.

"Yani, daha önce, hastanenin dışında. şey bu mu?"

"Evet. Eskiden günde birkaç kez olurdu ama sonra ara sıra oldu. Birkaç yıl önce hastanenin dışında sana ne oldu? Hastaneye yatmak zorunda kaldım. Kalbimin durduğunu sanıyordum. İşte o zaman nihayet ilaç tedavisine başladım. Kontrolümü kaybetmiştim."

"Kontrolünü mü kaybettin? Nasıl?"

Havluyu ıslattıktan sonra önüme geçti ve bacaklarımı dizleriyle ayırdı. Sıcak havlu şişmiş amımın üzerinde çok iyi hissettiriyordu. Bana bakışından, aklından geçenleri merak ettiğini anlayabiliyordum.

"Dymon'ın ayrılmasından sonra Danger, Inc'i yönetebileceğimi düşünmüştüm ama yönetememiş ve en büyük ortaklarımızdan birini kaybetmişim.

Dymon beni buraya *gönderdi* ve o resmen buraya taşınmadan önce ben de bu şekilde burada yaşamaya başladım."

"Oh, vay canına. Akşam yemeğindeki konuşma şimdi mantıklı geliyor. Büyük Danger Inc'i yönetemediğin için, Danger Inc'in bu küçük parçasının hiçbir şey ifade etmediğini düşünüyorsun. Bu yüzden onlara büyük anlaşmandan bahsetmiyorsun."

"Söylediklerimden bunu mu anladın?"

Beni temizlemeyi bitirdiğinde havlusunu ıslattı ve yüzünde ve göğsünde gezdirdi.

"Ve bence, siz onların sizden daha iyi olduğunu düşünüyorsunuz. Demek istediğim, herkes bir şeylerde diğerlerinden daha iyidir. Ekosistem bu şekilde işlemeye devam ediyor, değil mi?"

Diş fırçamı aldım ve üzerine diş macunu sürdüm. Kollarını göğsünde kavuşturdu ve başını yana eğerek bitirmemi bekledi.

"Yani... herkes kaptan, pilot ya da başkan olmak isteseydi bu dünya nasıl dönüp dururdu. Yardımcı kaptanlara, yardımcı pilotlara ve başkan yardımcılara kendi yollarında gelişmeleri için yer var" dedim ve ardından dişlerimi fırçalamaya başladım.

"Bu gece *sana* manevi destek olmak için buradayım. Ancak ne demek istediğini anlıyorum Lil' Bit. En karmaşık durumları alıp bu kadar basite indirgemeni seviyorum."

Banyodan çıktı ve tuvalet çantasıyla geri geldi.

Ağzımı çalkaladıktan sonra dişlerini fırçalayan adama baktım.

"Bu gece olanlardan başka bir şey bilmediğim için, kardeşlerinle biraz daha orta yolda buluşabileceğini düşünüyorum. Dymon senin büyük anlaşmanı bu şekilde öğrenince biraz incinmiş görünüyordu. Sana ne düşündüğümü söyleyebilir miyim?"

Bir kaşını kaldırdı.

"Bence sen ve Dymon birbirinizi seviyorsunuz ama ikiniz de duygularınızı farklı şekilde ifade ediyorsunuz. Bence ikinizin de ilişkiniz konusunda ortak bir zeminde buluşmanız gerekiyor."

Ağzını çalkaladı. "Öyle mi?"

"Bana kızgın mısın? Çenemi kapatmamı mı istiyorsun?"

"Hayır ve hayır. Bence faydalı şeyler söylüyorsun. Sadece..."

"Erkekler. İnâtçı."

"Evet, o." Güldü. "Hadi yatağa gidelim."

"Ooh! Kulağa hoş geliyor."

Elini tuttum, beni yatağa götürdü ve yorganı arkaya çekti. Önce ben , o da arkamdan girdi.

"Sarılıyor muyuz?" diye sordum. "Eğer istersen, Ella."

Ona doğru döndüm ve göğsüne sarıldım. Kollarını bana doladı ve beni kendine daha sıkı çekti.

"Bu iyi hissettiriyor. Sıcaksın."

"Kızlarımı böyle karşımda hissetmeye bayılıyorum. Yakında bir konuşma daha yapmamız gerekecek," dedi gülerek.

"Tabii ki. Yirmi yıl sonra Lil' D sana gelip '*Baba, Elle Teyze'nin gerçek teyzem olmadığını biliyorum ama...*' diyecek ve sen de onu '*Ne olursa olsun Elle Teyze'nin kızıyla çıkamazsın oğlum*' diye tersleyeceksin. *O senin kız kardeşin gibi*, Bayan Winter ise açık bir ilişki önerdiğin için kafanı kırmaya hazır."

Bir kahkaha patlattı. "Çok aptalsın Ella, yemin ederim. Güçlü genlerimiz var bebeğim. Erkek ya da kız, o Tehlike bir şekilde geliyor."

"Altmışlı yılları geri getirmek üzereyiz. *Evet, Koca Baba'nın iki ailesi var ve ikimiz de onun yanından ayrılmayacağız.*"

"Sen kafayı yemişsin," dedi gülerek. "Kızım, senin uyumaya gitmen gerek." Öpmeden önce dudakları alnımda oyalandı.

"İyi geceler, Declan. Bu gece için teşekkür ederim."

"Rica ederim, bebeğim."

Bir süre, Declan sırtımı ovarken ve ben onun karın kaslarına daireler çizerken birbirimizin nefes alışını dinledik. Şaka yapıyorduk ama bu gidişle gerçekler de bir yerlere serpiştirilebilirdi.

DECLAN

Ertesi sabah...

Elle'in evinden yeni çıkmıştım ve bulutların üzerindeydim. Dün gece neredeyse birbirimizin teninde uyumamızın üstüne, bu sabah beşte beni şimdiye kadar sahip olduğum en sıcak ve en ıslak kafayla uyandırdı. Yorganı arkaya attığımda ve onun güzel gözlerine baktığımda neredeyse kendimi kaybediyordum. Sabah odunum boğazının arkasını d rtmeden önce, üzerime tırmandı, ters kovboy kızı ve ben onun derinliklerinde ta aklanana kadar aletimin üzerinde zıpladı. Beni bo alttıktan sonra, pencereden parlayan g ne le tekrar uyanana kadar on dakika olduğunu düşündüğüm bir süre boyunca gözlerimi kapattım. Ondan fazladan anahtar ve birkaç gülme emojisi ile kilitlememi bildiren bir mesaj aldım, bu da kıçımı geri yatırdığını bildiği anlamına geliyordu. Fazladan    saat uyumu tum ve i e geç kalmı tım ama Kemba zaten ne olduğunu biliyordu. Her ne kadar bulutların üzerinde olsam da, bunun elimdeki ilk görevin önüne geçmesine izin vermeyecektim.

 lk durağım ailemin dairesiydi. Saat sekizi biraz geçiyordu, yani uyanık olacaklarını biliyordum. Aklımdaki tek şey babamın dün gece Elle'ye ne söylediğini öğrenmektir. Fuarda Elle'yle yanımıza geldiğinden beri tuhaf davranıyordu. Kendimi  ıldırtmamak için, bunu sadece yanımıza gelip bizi birbirimize gülümserken yakalamasına yordum. Elle'nin çadırında ortaya çıktığında bir şeylerin ters gittiğini anladım. Festivalin geri kalanı ve akşam yemeği boyunca onu rastgele bana bakarken yakaladım. Onu dışarıda Elle ile konuşurken yakalayana kadar hiçbir şey s ylemeyecektim. Ben

Ona yaklaştığı için ona kızgındı ve ayrıca bana ne dediğini söylemediği için ona da kızgındı. Onları yakalamamış olsaydım, hiçbir şey söylemeyecekti. Bu yüzden bana gelmememi söylediğinde mesajını görmezden geldim. Hayatıma müdahale etmesi bugün sona erecekti.

Kapıyı çalmadan önce derin bir nefes aldım. Ona Elle'ye ne söylediğini sormaktan başka bir düşüncem yoktu, bu yüzden konuşmamızın nasıl sonuçlanacağını bilmiyordum. Onlardan birini aramak için telefonumu cebimden çıkarmıştım ki annem kapıyı açtı, kafası karışmış görünüyordu.

"Günaydın, Declan. Bu kadar erken saatte burada ne işin var?"

Kapıyı daha geniş açarak beni içeri aldı.

"Babam nerede?"

Ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Günaydın dedim, Declan."

"Özür dilerim anne. Günaydın." Ona sarıldım. "Babam nerede?"

"Kardeşlerinizle birlikte ofise gitti. Neye ihtiyacınız var? Yardımcı olabilir ?"

"Hayır. Babamla konuşmam gerek. Sonra görüşürüz."

Kolumu tuttuğunda kapıdan çıkmaya başlamıştım. "Evet, anne."

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Her şey yolunda mı?" Başımı salladım. "Evet, neden?"

Beni tekrar aşağı yukarı süzdü ve iç geçirdi. "Hayır, sebep. Evet, bir nedeni var. Son zamanlarda sende bir tuhafılık var gibi. Kardeşlerinle kavga etmek üzere değilsin, değil mi? Daha fazla ilaca mı ihtiyacın var?"

"Hayır, anne. Ben iyiyim, söz veriyorum. Sonra görüşürüz."

Kapıdan çıkmadan önce ona tekrar sarıldım ve şakağından öptüm. Babam şehirde olduğu için eve gidip Sapan'ımı almam gerekecekti. Winter'ın gitmiş olmasını umuyordum çünkü onun saçmalıklarına ayıracak vaktim yoktu. Dün gece Donovan uyuduktan sonra duş aldım ve Elle'e gittim. Winter gey olduğumla ilgili o saçmalığı söylediğinden beri ona iki çift laf edememiştim ve o da bunu biliyordu. Sohbet etmeye çalıştığımız tek zaman Donovan yanımdayken oluyordu ve o zaman bile rol yapmak zordu çünkü bu öylece geride bırakabileceğimiz bir şey değildi.

Evime yaklaşırken, garajı açmak için fobuma dokundum ve Winter'ın arabası hâlâ park halindeydi. Başka bir gün olsa, son birkaç aydır, benimle vakit geçirmesi ya da evde olması için ona yalvarmak zorunda kalırdım. İronik bir şekilde, açık ilişki teklif ettiğinden beri daha çok evdeydi. Wolverine'imden indim ve sapanımın yanına gidip

arabanın örtüsünü çıkarıyordum. Tamamen çıkarmadan önce hava durumunu kontrol ettim, iyi olmasını umuyordum çünkü Winter'dan arabasını ödünç istemeyi istemiyordum. Hava kontrol edildiğinde, örtüyü çekip çıkarmayı bitirdim.

Garajın kapısı açıldı ve Winter kapıyı arkasından çarparak dışarı çıktı. Merdivenlerden aşağı bana doğru yürüdü.

"Çok sinirlisin!" diye tısladı.

Kapağı toplayıp garajın köşesine götürmeden önce ona baktım, o da hemen arkamdaydı. Arkamı döndüğümde, kollarını göğsünde kavuşturmuş tam karşımdaydı.

"Naber Winter?"

"Ne var ne yok? *Ne mi oldu?* Buraya geldin, oğlumuzu uyuttun ve ben duştayken bana tek kelime bile etmeden gittin, sonra da eve dönmedin!"

"Sana mesaj attım."

Başını eğdi. "Bana mesaj mı gönderdin?"

"Sana bir mesaj gönderdi. Dikkat et."

Etrafından dolaşmaya çalıştım ama o geçti.

"Eve gelip oğluna bir şey söylemeyecek misin? Küçük bir kış parçası aldın ve şimdi kendini kaybediyorsun. Baba olduğunu unuttun mu?"

Cevap vermek için ağzımı açtım ama sonra başımı salladım ve gülmeye başladım. Beni kızdırmaya çalışıyordu. Bu yorum o kadar sinirime dokunmamıştı çünkü en azından Elle hakkında hâlâ bir şey bilmiyordu. Bana söylediği saçmalıklar yüzünden ne kadar sinirlenmiş olsam da, yine de ona saygı duymak istiyordum, çünkü o benim çocuğumun annesiydi. Çok az şey biliyordu, ince buz üzerinde kayıyordu.

"Quinci'lere gitmedi mi?"

"Hayır!"

"Tamam." Etrafından dolaşmaya çalıştım ama o yine önüme geçti. "Dikkat et, Winter." Kımıldamayınca ondan bir adım geri çekildim. "Tamam, Winter. Ne istiyorsun? Bana herhangi bir soru *sor*, ama ilişkimizin *senin* yarattığın *'sorma, söyleme'* kısmıyla ilgili bir şey *sorma*."

Dilini dişlerinin en üst sırası üzerinde ileri geri gezdirirken sessizce bana baktı.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye mırıldandım.

Yanından geçip eve girdim ve koridordan Donovan'ın odasına doğru yürüdüm. Kapıya birkaç kez vurdum ve içeri girmemi söylemesini bekledim. Koridordan aşağı baktığımda Winter'ın garajdan geldiğini gördüm.

"Açık."

Odaya girdiğimde onu masasında oturmuş kitap okurken gördüm ve aptal annesinin bana söylediğı her şey bir anda aklımın bir köşesine itildi. Tanıdığım en zeki çocuktı ve bana kendimi hatırlatıyordu. Dördüncü sınıfa başladığında yedinci sınıf seviyesinde okuyordu ve notları da bunu kanıtlıyordu. Zamanının çoğunu okuyarak ve dışarıda olmadığı zamanlarda oyun oynayan diğer çocukların YouTube videolarını izleyerek geçiriyordu.

Başını kaldırıp bana baktı. "N'aber baba? Öğle tatiline mi çıktın?"

"Amcalarını ve büyükbabanı ofislerinde görmeye gideceğim. Sen neden buradasın? Okul başlamadan önceki son hafta sonu olduğunu biliyorsun."

Omuz silkti. "Bilmiyorum. Sadece okuyorum."

Bunu söyleme şeklinden başka bir şey anladım. Masasına yaslandım. "Ne oldu oğlum?"

"Hiçbir şey."

"Donovan, ben senin ve sana bir şeyler olduğunu anlayabilirim, değil mi?"

Başını salladı ve bana baktı. "Bütün arkadaşlarım plaja gidiyor, ben de gitmek istedim ama annem çoktan hayır dedi. Büyükannemi aradım ve gelip beni alacağını söyledi ve anneme söylediğimde bana kızdı ve arkasından gitmememi çünkü zaten hayır dediğini söyledi. Baba, arkasından iş çevirdiğimi düşünmedim. Sadece diğer ebeveynlerle birlikte olmak istemediğini düşündüm... çünkü onun nasıl biri olduğunu biliyorsun."

Saatime baktım ve neredeyse dokuz olmuştu. "Saat kaçta orada olacaklar?"

"Saat 11'den 3'e kadar, belki de daha uzun süre dışarıda olacaklar."

Başımı salladım. "Oh, tamam. Giyinmeye başlayabilirsin. Sen gidiyorsun."

Canlandı. "Beni götüreceksin?"

Başımı salladım. "Hayır. Annen seni götüreceksin."

Omuzları düştü. "Baba, seni dinlemeyecek."

"Bakalım," dedim, sakinliğimi korumaya çalışırken gülümseyerek. "Geri geleceğim."

"Tamam, baba. İyi şanslar," dedi gülerek.

Öfkeyle Winter'ı aramak için odadan çıktım ve onu yemek odasında yemek yerken buldum. Daha tek kelime edemedim onu ensesinden yakaladım, zorla ayağa kaldırdım ve yatak odamıza götürdüm.

"Dec-"

"Kapa şu lanet !" Arkamı Donovan'ın kafasını yatak odasından çıkarmadığından emin olmadan önce kulağına homurdandım.

Odaya girdiğimizde onu serbest bıraktım ve kapıyı kapattım. Odanın öbür ucuna koştu, yumruklarını sıkışmış bir şekilde köşeye yerleşti, sanki ona meydan okuyacakmışım gibi.

"Saçmalama," dedim.

"Declan, senin derdin ne lan!" diye bağırdı.

Odayı geçtim ve onun üzerinde yükseldim. "Winter, giyineceksin ve oğlumuzu arkadaşlarıyla takılması için sahile götüreceksin. Bu-"

"Ama-" diye başladı.

"Bu... bunu söylememin en güzel yolu," diye sakince konuştum.

Sinirlendiği belliydi çünkü göğsü inip kalkmaya başlamıştı.

"Dışarıdayken seni eğlendirmek için yattığın her zenciye mesaj atmak zorunda kalman umurumda bile değil. Oradaki ailelerin yanında aptalca davrandığına dair bir şey duyarsam, başka bir yüzümü görürsün Winter."

"Ama-"

"Bir daha bana *ama* deme. Buradaki hiç kimse sana ve ailemize kucak açmaktan başka *bir şey* yapmazken, bu kasabaya yaptığın bu soğuk omuz saçmalığıyla sürekli olarak kaymana izin veriyordum. Bu *bugün* sona eriyor. Gidiyorsun. Anladın mı, evet mi hayır mı?"

Parmağımı kaldırdığımda cevap vermeye hazırlanıyordu. "Evet mi hayır mı, Winter?"

Bana baktı, muhtemelen oyun oynayıp oynamadığımı tartışıyordu. Gözlerinden gergin olduğu anlaşılıyordu çünkü ona daha önce hiç bu kadar kin beslememiştim. Kahretsin, kendimi şaşırtıyordum. Oğlumun annesinin beni dinlemediğini fark etmesinden kaynaklanıyor olmalıydı. Cevap vermesi çok uzun sürüyordu, bu yüzden başımı çevirdim ve kulağımı ağzına doğru eğdim.

"Evet, anlıyorum," diye mırıldandı.

Başımı salladım. "Teşekkür ederim."

Onu odanın köşesinde bıraktım ve Donovan'ın odasına geri döndüm. aynı yerde oturuyordu, ben de dikkatini çekmek için kapıya vurdum. Bana baktı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve bir yanıt bekliyordu. Ona sadece göz kırptım.

"Evet mi dedi?"

"Evet dedi. Tıpkı sana söylediğim gibi."

Ayağa fırladı ve bana sarıldı. "Teşekkür ederim baba. Sonra görüşürüz."

"Rica ederim, Kid. Sonra görüşürüz," dedim ve başının üstünü öptüm.

Kapısından çıktıktan sonra garaja doğru yöneldim ve Winter'ın mutfak lavabosunun başında durup pencereden dışarı baktığını gördüm.

Beni görmezden gelmeye çalışsa da, "Bugün iyi eğlenceler Winter," dedim.

"Kış.

Bugün iyi eğlenceler dedim."

Gözlerini bana dikti. "Tamam," diye tısladı.

Gülümsedim ve uzaklaştım. Garip bir nedenden ötürü, bu oldukça iyi hissettirdi. Elle'in insanlara onları döveceğimi söylemem gerektiğini söylediğini düşünerek kıkırdadım. Az önce yaptığım tam olarak o değildi ama ona yakındı. Kendimi iyi ama bunu boşuna yapıp yapmadığımı bekleyip görmem gerekecekti çünkü Winter'ın her zaman bir numarası vardı. Garajda duvardan anahtarları aldım ve Slingshot'ıma atlayıp motoru çalıştırdım. Çalıştırmayalı epey olmuştu, bu yüzden motoru birkaç dakika çalıştırdım. Tam geri geri çıkmaya başlamıştım ki Winter kapıda belirdi.

"Declan, nereye gidiyorsun?" "Bir at

hakkında bir adamı görmeye." "Bu

hiç komik değil."

"Şaka yapmıyorum." Garaj kapısını indirecek kadar geri geri gitmeye devam ettim ve yüzünü buruşturmasını izledim.

Arabadan inerken kız kardeşlerimin Quinci ve yeğenlerimle verandada oturduklarını fark ettim. Kornaya bastım ve yoluma devam ettim. Eğer durmuş olsaydım, Metri beni köşeye sıkıştırarak ve istemediğim sorulara cevap vermemi sağlayacaktı. Başka bir kadınla seks yaptığımı itiraf ettiğimden beri ondan kaçıyordum. Ondan kaçabildiğim kadar kaçmaya devam edecektim.

Kardeřimin ofis alanının dışında oturmuş, derin derin nefes alıyordum. Kırk beř dakikalık yol bana on beř dakika gibi gelmişti çünkü zihnim babama söyleyeceklerim ve onun söyleyebileceğini dűřündűđüm şeylere vereceğim farklı yanıtlarla doluydu. Dışarı çıkıp içeri girmeden önce bir derin nefes daha aldım. Babam yarı zamanlı asistanının masasında oturmuş bilgisayarla uğraşıyordu. Dymon ve Diesel'in ofislerinin kapıları kapalıydı, bu yűzden çalıştıklarını varsaydım.

"Ođlum..." Beni selamlamak için ayađa kalktı ve gülűmsedi ama ben masanın diđer tarafında durdum.

"Dűn gece Elle'ye ne söyledin?" Ben sordum.

Gűlűmsemesi yavaşça yerini kaşlarını kaldırmaya bıraktı. Bu bakışı biliyordum; bir şeyler bildiğime şaşırdığında ve bunu açıklamak için zamana ihtiyaç duyduğunda attığı oyalama bakışını.

"Baba, dűn gece Elle'ye ne söylediđini bana anlatır mısın?" Diřlerimi sıkarak konuřtum.

Koltuđuna geri oturmadan önce bir sűre bana baktı. "Ona gerçeđi söyledim," dedi daktiloyla yazarak.

"Peki gerçek ne baba?"

"Gerçeği biliyorsun," dedi, hâlâ klavyede yazıyor ve bana bakıyordu.

Kalbim gűm gűm atıyor ve göđsűm sıkıřıyordu. Bu duyguyu bastırmak için bođazımı temizledim ama daha ne kadar dayanabileceđimi bilmiyordum.

"yle olsaydı sana baba," dedim sakince.

Gözlerini önce bana sonra ekrana çevirdi. Görmezden gelinmekten nefret ettiğimi herkes gibi o da biliyordu. O klavyeye vurdukça ben daha da sinirleniyordum. Kendimi durduramadan klavyeyi kaptığım gibi arkasındaki duvara fırlattım ve birkaç parçaya ayırdım.

Sandalyeden o kadar hızlı kalktı ki sandalyeyi devirdi. "Sen aklını mı kaçırdın, evlat!"

"Sana Elle'e ne dediğini sordum!"

Diesel ve Dymon'ın kapısı açıldığı anda gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

"Neler oluyor-" diye başladı Dymon. "Baba.

Declan. Ne oldu?" Diesel sordu.

Gözlerimi babamdan ayırmadan onları görmezden geldim.

Elini duvara doğru salladı. "Bu. Ona bunu söyledim Declan. Sen düşüncesizsin. Pervasısın. Değişimi sevmiyorsun. Sana bir iyilik yaptım."

"*Kime ne* söyledin?" Dymon sorguladı.

"*Bana* bir iyilik yaptın! Bana iyilik yaptığını nasıl hissediyorsun! Lütfen, açıkla."

Diesel bize doğru yürüdü. "Neler oluyor? Çok önemli bir telefon görüşmesi yapıyordum."

"Oh, bilmiyorlar mı?" Yüzünde bir sırıtışla sordu ve bu beni tekrar kızdırdı.

"Hayatımı yönetmeye çalışmandan bıktım artık!" Kükredim ve Diesel omzumu tuttu. "Bana dokunma, Diesel," diye tısladım, ona bakmadan. Ellerini kaldırarak geri çekildi. "Son zamanlarda gerçekten çok ama çok zor zamanlar geçiriyorum ve yakaladığım çok küçük bir mutluluk kırıntısını da benden almaya çalışıyorsun!" Boğazımın arkası yanmaya başladı ve konuşmak zorlaşıyordu. Sakin kalmaya çalışarak birkaç derin nefes aldım.

Gözlerimi dolduran yaşlarla birlikte kendimi tutmaya çalıştığımı fark ettiğinde yüz ifadesi değişti ve kaşları birbirine yaklaştı. Gözlerimi kırıştıtırırken gözlerimden yaşlar süzüldü. Elimin tersiyle gözyaşlarımı sildim.

"Declan, ne oluyor kardeşim?" Dymon yüzünde şaşkın bir ifadeyle sordu.

"Kış..." Yutkundum ve derin bir nefes aldım. "Beni.... aldatıyordu."

Babam başını eğdi ve bana bakıp başını salladı. Dymon onun eline yumruk attı. "O kaltak. Nereden biliyorsun?"

"Bilmiyormuş gibi davranma," diye tersledim ve Diesel'e baktım. "İkiniz de."

"Bunu nereden bilelim Declan?" Dymon sordu. Alay ettim ve başımı salladım.

"Ben-Ben-Ben-Oof!" Ellerini birbirine kenetledi ve dramatik bir şekilde iç . "Üzgünsün, bu yüzden seni biraz rahat bırakmak istiyorum, ama beni kışına tekme basmak zorunda bırakma. Ben-biz..." Üçünün arasını işaret etti. "Bize söylediklerinizden başka bir bok bilmiyoruz. O kaltağın burada seninle uğraştığını bilseydim sana hiçbir şey söylemez miydin sanıyorsun?"

Diesel ona, "Dymon, sessiz ol," diye emretti ve bana baktı. "Bilmiyordum Declan. Bunu duyduğuma gerçekten çok üzıldüm. Sen nasılsın?"

Bana bunu sorduğunda gözlerimden yeni bir damla yaş süzüldü ve omuz silktim. Ağlamayı beklemiyordum. Kahretsin. Elle ile o kadar mutluydum ki, bu boku atlatmış olacağımı düşünmüştüm.

"Oturmak ister misin?"

Başımı salladım. "Ben... Ben bunu hiç iyi karşılamadım. Her şey çok hızlı geliyordu. Onu aldatırken yakaladım. Önce bu konuda yalan söyledi, sonra da açık ilişki teklif etti. Kabul etmekten başka şansım yoktu, değil mi? Yaptım, ama bunu hiç iyi karşılamadım. Onu birkaç randevuda takip ettim ve sonra bir gece..." Yapmak üzere olduğum şeyden nefret ederek durakladım. "Elle

."

"Elle!" Diesel ve Dymon bağırdı.

"Elle... kim?" Diesel yüzündeki o aptal sırıtişla sordu.

Elle'den bahsettiğimi bilmiyorlarmış gibi davranarak onları görmezden geldim. "Tekmeliyorduk. Hem de çok. Hem de çok. Hem *de* çok. Başta masumcaydı. Sonra bir baktık ki... evet."

Çok sessizdi; bir toplu iğnenin düşüşünü bile duyabilirdim. Herkesin yüzünde farklı bir şok ifadesi vardı. Dymon'ın ağzı açıktı, Diesel'in gözleri yuvalarından fırlamak üzereydi ve babamın yüzünde her ikisinin karışımı bir ifade vardı.

"I..." Diesel durakladı ve başını salladı.

"Elle ile aramızdaki ilişkinin asla böyle olmaması gerekiyordu, yemin ederim. Sadece devam edecek ve üç ay dolana kadar Winter'ın onu yapmasına izin verecektim. Bu süre boyunca başka bir kadınla birlikte olmak gibi bir niyetim yoktu. Bir şey söylemeye utanıyordum. Dürüst olmak gerekirse, Kemba'nın Quinci'ye söyleyeceğini düşündüm ve... evet."

"Ah! Demek Kemba bu yüzden adamı bayıltmış. Quinci bana bundan bahsetti ama Kemba'nın ona adamın barmene saygısızlık yaptığını söylediğini anlattı. Senin kızın onunla olmasıyla ilgili bir şey söylemedi. Gördün mü? Senin için çalışan zencilerin var ve sen bu işte tek başına olduğunu mu sanıyorsun? Biz sana karşıyız."

"Dymon." Diesel başını sallayarak ona bir bakış attı. "Şimdi olmaz."

"Hayır." Masanın etrafında dönmeye başladığında Diesel ve babam onu yüzüme doğru takip ettiler. "Şunu söyleyeceğim ve işim bitecek. Bundan sonra ne olacağı da umurumda değil. sadece bir kişinin olduğu bu sahte kardeş rekabetini geride bıraktığımızı sanıyordum: sen. Biz

Bu ailedeki herkesten daha iyi olduğumu çoktan kanıtladım, ama bu senin Danger soyadını hak etmeyen serseri bir zenci olduğunu düşündüğüm anlamına gelmiyor. Zeki ve yetenekli olduğunu düşünüyorum. Seni sinirlendiriyorum çünkü inadına bir şey yaptığında, özellikle de benim adıma, bunu mükemmel bir şekilde yaptığını biliyorum. Bu seni daha iyi yapabilir ama yine de benden daha iyi olamazsın."

Başımı salladım ve onun aptallığına gülümsememeye çalıştım. Yanılmıyordu ve bundan biraz nefret ediyordum çünkü sırf onun yanıldığını kanıtlamak için belirli bir şey üzerinde deli gibi çalıştığım zamanlar olmuştu.

Omuzlarımdan tuttu. "Sana sert davranıyorum Declan ve sen de sana sert davranmamdan nefret ediyorsun çünkü ben senin küçük kardeşinim. Bunu aşmalısın. Bu boku çocuklarımıza verene kadar sana karşı sert olacağım. Bu sadece iş. Şahsen senin incindiğini görmek istemiyorum. Ya da ağlaman umurumda değil. Ya da umurumda olduğunu düşündüğün her neyse. Seninle alay edecek miyim? Kesinlikle, ve bunu asla durdurmayacağım. Bu yüzden bugün, bu konuyu kapatmak için benden ne istediğini söylemeni istiyorum."

"Bundan daha fazlası var."

Elinden kurtuldum ve kanepeye doğru yürüyüp oturdum. Diesel kanepenin diğer tarafına oturdu ve Dymon da bir sandalye çekti. Babam masanın etrafından dolaştı ve klavyenin parçalarını toplamaya başladı.

"Naber Dec?" Diesel sordu.

İçimi çektim. "Lütfen eşlerinize bir şey söylemeyin ama Elle bir Homme. Biliyorum. Tam daire, ha?"

"O küçük kıçlı kız," dedi Dymon.

Başımı salladım. "O küçük kıçlı kız. Başta ben de inanmamıştım ama onu iş başında gördüm."

"Ne!" İkisi de bağırdı.

Babamız bile arkasını döndü.

"Bekle." Diesel beni işaret etti. "Sen...?"

"Biz... değişiyoruz. Ona istediğim her şeyi yapmama izin veriyor ama bunların hiçbirisi ne burada ne de orada."

Dymon sırtarak ve ellerini birbirine sürterek, "Kahretsin, dur bakalım, evet öyle," dedi.

"Hayır, değil, ama sizi bu konuda ne kadar sert yargıladığım için bundan zevk almak oldukça utanç verici oldu. Ayrıca, herhangi bir konuda sizden 'ben demiştim' lafını duymak konusunda ne hissettiğimi hepiniz biliyorsunuz. Bu yüzden gizlice Chokers'ın San Fran bölümünü ziyaret ediyordum. Winter , ya da ben öyle sanıyordum. O

Onu gerçekten istemediğimi iddia etti; sadece aldattığını öğrenirseniz benimle uğraşmanızı istemedim çünkü bu da başarısız olmama izin verdiğim bir başka şeydi. Bu yüzden kabul ettim ve o da yalan söylemedi. Sonunda, benimle evleneceğine ve bana bir çocuk daha vereceğine söz verdi. Evlenmek istiyorum. Daha fazla çocuk istiyorum. Elle'le Juke Box'ta saatlerce konuşmadan önce ona hiç öyle bakmazdım. Ama şimdi farklı. Winter'a farklı bakıyorum. Elle'den çok hoşlanıyorum. Üç ayın sonunda ne yapacağımı bilmiyorum. İşte bu yüzden babamın Elle'e ne söylediğini bilmek istedim. Dün gece kalmama izin verdi ama benden uzaklaşacak mı bilmiyorum. Her yerde olduğum için özür dilerim ama..."

Derin bir nefes aldım ve kanepeye yaslandım. Kardeşlerime karşı tamamen dürüst ve açık olmak, kendimi asla yaparken görmediğim bir şeydi ama konuştukça, onlar için bir anlam ifade etmese bile, kendimi daha iyi hissediyordum.

Diesel, "Winter, Elle'le görüştüğünü biliyor," diye sordu. Başımı salladım.

Dymon, "Sorma, söyleme gibi bir şey bu," diye ekledi.

Başımı salladım. "Ancak o benim bir erkekle birlikte olduğumu düşünüyor." "Pardon?" Diesel cevap verdi.

"Elle'nin adını telefonuma şaka olsun diye Junior olarak kaydettim çünkü onun adı ikinci Della. Görünüşe bakılırsa, Winter onun söylediklerini kaldıramıyor ve telefonumu karıştırıp Elle'den gelen çok samimi bir mesaj görüyor."

"Özür dilerim evlat. Winter'ın sana yaşattıkları için üzgünüm ama sen ve Elle'in bu ailenin dinamiğini bozduğunuz konusundaki fikrim hâlâ geçerli."

Hepimiz ona baktık.

"Ona söylediğin buydu! Bu ailenin dinamiğini yok edeceğini mi?" Sorguladım.

"Yaptım. Pişman değilim. Onu kırdıysam özür diledim ama Elle'i becerdiğini öğrendiğinde o kızın ne yapacağını biliyorsun. O çocuğu New York'a geri götüreceksin ve sen onu bir daha asla göremeyeceksin."

Oğlumu bir daha göremeyeceğim düşüncesi beni oturduğum yerden kaldırdı ve saniyeler içinde odanın öbür ucuna, oğlumun yüzüne baktırdı. Kardeşlerim anında aramıza girdi.

"Declan, sana asla fiziksel olarak zarar vermedim, ama bu yolda ilerliyorsun. Ne kadar kızgın olduğun umurunda değil ve gerçek bu. O kızı sikini ıslatmanın ötesinde tanımıyorsun. Arkadaşının zengin bir kocası olduğunu görüp bunu kendisi için isteyip istemediğini bilemezsiniz. Tıpkı benim gibi.

Winter'ı yirmi yıl önce anlatmıştım sana. Aynı şey; yalanmak isteyen bir enayi görüyor."

Ona doğru hamle yaptım ama Diesel beni tam zamanında yakaladı ve geri çekti. "Ve şimdi, kızgın olduğun için, kendini onu sevmeye zorlayacaksın. ona daha da fazla kin besliyorsun. Bu senin içindeki düşüncesizlik. Elle ile aranızdaki her neyse bunu aşın ve ailenizi düzeltin."

Diesel'den uzaklaştım ve sakinleşmek için volta atmaya başladım.

"Ailemi düzeltmek mi? Ailemi düzeltmek. Neden birdenbire ailemi düzeltmemi istiyorsun, böylece ben de senin gibi mutsuz olabilirim? Annem hâlâ David'le çıkıyor ve seni yalnız bırakıyor."

Bana saldırma sırası ondaydı. Dymon ve Diesel onu geri çekti.

Kollarımı gerdim. "Bırak onu. Beni incittiğini söylersem annemin ne diyeceğini sanıyorsun? Annemin bebeği olduğumu biliyorsun. En azından sen böyle düşünüyorsun, değil mi? En azından bana hâlâ öyle davranıyorsun. Ona beni incittiğini söylersem, o ayrılık kağıtları kolayca boşanma kağıtlarına dönüşür."

"Ohh, hayır, Declan. Artık bu kartı kullanmana izin vermeyeceğim. Sen ve annen sürekli evliliğimiz hakkında konuşmak yerine farklı bir konuşma yapmak isteyebilirsiniz çünkü bu asla değişmeyecek. Sana bunun sözünü verebilirim, bebeğim."

Ona salladım. "Ben de Dymon gibi bu aileden ayrılana kadar mutlu olmayacaksın. Senden uzaktayken çok daha mutlu görünüyordu," diye tersledim.

Diesel, "Declan, biraz ara ver," diye ısrar etti.

"Gördün mü! İşte bundan bahsediyorum. Bir konuşma istediğin gibi gitmiyor ve şimdi uzaklaşmak istiyorsun. Eylemlerinizin uzun vadeli sonuçlarını görmüyorsunuz."

"Hayır! Her zaman hayatımı yönetmek istemenden bahsediyorum!"

"Eğer seni kendinden korumak hayatını yönetmekse, lanet olsun ki öyle. Bunu doğduğun günden beri yapıyorum ve bugün de bırakmayacağım."

Boğazım sanki kapanmaya hazırlanıyor gibiydi. Gözlerimizi birbirimizden ayırmıyorduk, ikimiz de geri adım atmıyorduk.

"Dec, dostum, sakın ol. Hemen dışarı çık." Dymon söyledi.

"Winter geçen gün bana ne dedi biliyor musun? Keşke ona eşcinsel olduğumu söyleseydim dedi. Bende bir şeylerin ters gittiğini her zaman anlayabiliyormuş. Ağır bir bedel karşılığında benim sakalım olacaktı. Beni param için kullanma düşüncesiyle neredeyse kendinden geçiyordu ve sen bana bunu düzeltmemi mi söylüyorsun? Beni bundan nasıl koruyabilirsin baba? O zaman Elle ile arasındaki fark ne olacak?"

Hiçbir şey söylemedi ama çenesindeki kasların fazla mesai yaptığını gördüm. Duncan Danger'ı suskun bıraktığım pek fazla an yoktu, bu yüzden galibiyetimi aldım ve kapıdan çıktım. Sapanıma binmek yerine, arkasına geçip yere oturmadan önce sakinleşmek için birkaç kez etrafında döndüm. Arabamın yanında ayak sesleri duymadan önce sadece birkaç dakikalığına sokaklara bakıyordum.

"İşte buradasın," dedi Diesel. "Bayıldığını falan sanmıştım."

Yanıma çöktü ve benimle birlikte sokağa baktı. Bir an için bana çocukluğumuzu hatırlattı.

"Eğer buraya onun tarafını tutmaya geliyorsan. Kendine sakla. Şu anda bunu duymak istemiyorum."

"Sadece iyi olup olmadığını soracaktım." "İyiyim."

"Emin misin?"

Yavaşça başımı salladım.

"Yine de seninle gurur duyuyorum."

Gözlerimi ona diktim. "Ne için?"

"Sonunda kendini savunduğun ve aklından geçenleri söylediğin için. Kızdı ama saygısını kazandın. Bu onun fikrini değiştirdi mi? Bilmiyorum ama söylemek istediğin şeyi göğsünden çıkardın. Nasıl hissediyorsun?"

Kıkırdadım ve başımı salladım. "Elle'in bana bazen insanlara onları döveceğimi ve böylece kendimi daha iyi hissedeceğimi söylemem gerektiğini söylediğini düşünüyorum."

Güldü. "Kulağa onun gibi geliyor."

Ceketinin cebine uzandı, bir esrar ve bir çakmak çıkardı ve yaktı.

"Gerçekten bilmiyor muydun?" Ben sordum.

Birkaç kez çekti ve bana uzattı. "Bu sefer beni yakaladın, kardeşim. Anlaşmayı biliyorduk tabii ki."

"O zaman neden hiçbir şey söylemiyorsunuz? Dymon masada ne yapıyordu?"

Sigarayı çektim ve bırakmadan önce dumanı ciğerlerimin derinliklerine çektim.

"Dec, seni rahat bırakmaya çalıştığımızı ve bize bir şeyler anlatmana izin verdiğimiz biliyorsun. Eğer sana bundan bahsetseydik, 'Neden beni kontrol ediyorsunuz? Ve biliyorsun ki Dymon sırf bu yüzden senin kışına tekme basacak.'"

İçimi çektim. "Özür dilerim. Yine aptallık ettim."

"Hayır. Sadece insanım. Her şey yolunda, kardeşim. Şimdi... Elle, gerçi?"

Tek yapabildiğim başımı yavaşça sallamak ve bir yandan da körüğü tekrar çekmek oldu.

"mi? Lanet olsun."

Esrarı ona geri uzattım. "Daha iyi. İnanılmaz biri. Komik. Zeki. Çok otoriter. Beni hiç rahat bırakmıyor. Ailem hakkında çok konuştuk ve benim tarafımı pek tutmadı, yaşadığım pek çok şeyin kendimden kaynaklandığını söyledi."

"Kabul ettiniz mi?"
"Evet, sanırım."

"Güzel. Çünkü öyle," dedi Dymon, arkadan dolanıp bize katılarak.

"Nerede o?" Ben sordum.

"İçeride tuzlu, ama bunu atlatacaktır. Siz ağlak bebeklerin duygusal bokla işi bitti mi? Ver şunu bana."

Kıkırdadım. "Evet, Dymon."

"Güzel. Çünkü işin özüne inmek istiyorum. Orada Elle'i iş başında gördüğünü söyledin. Bu ne anlama geliyor?"

Ona esrarı uzattım ve çekişini izledim.

"Şey, denizaltıları var ve beni ve karısını izlemeye davet etti. Ondan çok korkuyorum."

Gülüştüler.

"Ölü kış. Kendini bana tam olarak bıraktığını sanmıyorum. Bu sabah bana saldırdıktan sonra, gitmek zorunda kaldığı için şanslı olduğumu söyleme cüretini gösterdi. İkimden ne için şanslısın dedim. Zaten hareket edemiyorum. Bana daha ne yapabilirsin ki?"

"Amcık. Erkek ol Declan. Seninle kıyaslandığında o küçük bir insan," diye şaka yaptı Dymon.

"Evet, sanki o ağırla başa çıkabilirmişsin gibi."

"Benim hakkımda konuşmuyoruz, ama yine de benimkinde duracak kadar erkeğim."

Güldüm. "Ama evet, Elle'in ona çok iyi para ödeyen bir taşeronu var. Yani babamın para konusunda neden bahsettiğini bilmiyorum."

"Saç işinden iyi para kazanıyor ama bu konuşmada o kadar çok şey duyuyorum ki. Tüm bunları yapmasına rağmen ondan gerçekten hoşlanıyorsun. Bu senin için sorun olur mu? Dürüst olmak gerekirse. Uzun vadede?"

"İzlemenin sakıncası yok."

Başımın üzerinden bana baktıklarını görmemiş gibi yaparak yola baktım.

"Başka bir şey söylemene gerek yok. Manyak herif," dedi Dymon ve esrarı bana uzattı. "Ve seni bu gece dışarı çıkarıyoruz, böylece seni Tehlikeli bir şekilde kutlayabiliriz."

Bunun, dönüşümlü olarak birkaç blunt ve çok sayıda içki içeceğimiz anlamına geldiğini biliyordum ve dürüst olmak gerekirse buna ihtiyacım vardı.

O GECE.

Garson kız elinde bir tur daha içkiyle masaya geldi ve onları masaya bırakıp gitti.

Dymon bir tanesini koydu. "Daha dinlenmedin mi?"

"Ben iyiyim Lil' Nigga. büyükbabamı kontrol etmen gerekiyor," dedim ve Diesel'e baktım.

Bana salladı. "Zenci, lütfen. Al şunu."

Shot bardaklarımızı aldık, ağızlarına vurduk ve geri fırlattık. Bu dördüncü turumuzdu ve ben kendimi iyi hissediyordum.

Ben ve kardeşlerim Juke Box'ın güvertesinde oturuyorduk. Ofislerine uğradığımdan beri birlikteydik, sadece duş almak için ayrılmış ve buraya gelmiştik. İçkiler ve shotlar adisyonunda, kanat ve diğer parmak yiyeceklerden oluşan bir tabak da masadaydı. Mekan tıklım tıklımdı ve canlı müzik herkesi coşturmuştu.

Dymon, "Tuvalete gitmek üzereyim," dedi ve masadan kalktı.

Diesel bana baktı. "İyi misin?"

"Tabii ki."

Junior'dan gelen mesajı görmek için titreşimli telefonumu cebimden çıkardım. Winter meraklı olmaya başladığından beri ve Elle'in isteği üzerine mesajlarıma kilit koymuştum. Ondan haber almak için sabırsızlanıyordum çünkü evinden ayrıldığından beri iletişim kurmamıştık. Dükkânına çiçek gönderdikten sonra yanıt alamayınca, benden yine kaçtığını düşündüm. Eğer durum buysa, yarın ona uğramayı planlıyordum.

Mesajı açtım.

Junior: *Baba.*

Dudaklarım bir sırtıyla kıvrıldı.

"Uh-oh," dedi Diesel. "Bakalım ne tür bir oyunun var.

Yanıt verin."

"Evet, bebeğim" yazdım ve gönderdim.

Omzuyla beni dürttü. "Tamam, seni görüyorum." Bir mesaj belirdi.

Junior: ?

Ben: *Dışarı. Ben ve kardeşlerim Juke Box'ta.*

Bir fotoğraf geldi. Yeni çiçek buketinin yanında yeni yapılmış turuncu ayak parmaklarının resmiydi.

Diesel sırtarak, "Demek sen de o acayip zencilerden birisin," dedi.

"Siktir git zenci," diye şaka yaptım.

'Çok güzel' yazdım. Hesabımı boşaltmamı , değil mi?'

ve gönder tuşuna bas.

"Düşündüğümünden daha

hastaymışsın." Kıkırdadım.

Bir mesaj daha geldi.

Lol. Her zaman. "Dışarıda" olman bittiğinde gel de beni uyandır.

Ben: *Seni onunla mı uyandırayım?*

"Aman Tanrım. Sana her şeyi öğretmek zorunda mıyım?"

"Ona ne öğreteceksin?" Dymon koltuğuna geri çökerek sordu.

"Bayan Elle az önce ona gelip onu uyandırmasını söyledi ve bunun ne anlama geldiğini bilmiyormuş gibi davranıyor."

Dymon sanki omuzlarımda iki baş varmış gibi masanın karşısından bana baktı.

Başka bir mesaj daha geldi.

Junior: *Sik. Gel de beni sakinle uyandır. Anahtarın nerede olduğunu biliyorsun. Uyanırsam uyanırım. Uyanmazsam, uyanmam.*

Ben: . Anlamıyorsan da ne demek?

Diesel iç çektı içkisini alıp biraz yudumlamadan önce başını salladı.

Ona baktım. "Ne?"

"Ne söylediği konusunda gerçekten bir açıklamaya ihtiyacın var mı?" Omuz silktim. "Dürüst olmak gerekirse, gerçekten bilmiyorum."

Junior: *Sarhoş musun sen?*

Ben: *Biraz.*

Junior: *Ah. Bu yüzden, aptalca davrandığın için özür dilerim. Kardeşlerinle işin bittiğinde, ben uyuyor olacağım. Odama gel, yorganı üzerimden çek ve beni becer.*

Ben: *Testere ile kesilmiş bir silahınız var ve onu kullanmaktan korkmuyorsunuz. Unutabilirsin.*

Korkuyorum, lol.

Diesel alnını avuçladı. "Başımı ağrıtıyorsun. Bu aptal- bekle, ne demek kullanmaktan korkmuyor?"

"Gördün mü, zenci. Saçma sapan konuşuyorsun. Dipçliğini kullandı ve astının karısının burnuna vurdu. Bu başka bir gün için başka bir hikaye."

Junior: *LMAO. Hala o konuda değilsin. Baba, buraya geldiğinde dizlerimin üzerinde olmamı tercih edersen, orada olacağım, ama uyumak istiyorum. Lütfen.*

Tamam, uykucu kız.

"Bu kız benim ölümüm olacak. Söylediği her şeyi yapmak istiyorum. Gerçekten, her şeyi. Her şey bittiğinde ne yapacağımı gerçekten bilmiyorum."

Dymon ve Diesel güldüler ama ben çok ciddi dim.

"Aşk bu," diye güldü Dymon. "Prenses'in her dediğini yapmak istediğimi sanıyorsun. Hayır. Beynim sadece yapıyor. Bu kasaba yüzünden."

"Pekala. Sanırım Danger ailesinde büyük bir sete sahip tek erkek ben olabilirim-"

"Konuşacak en son kişi siz olmalısınız çünkü aramızdan sadece bir kişi üniversite kampüsüne gidip sizin yaşınızdaki bir kadın hakkında aptalca davrandı."

Kıkırdadım.

"Oh, evet, oraya mı götürüyorsun? Sadece birimiz bir amcık için beş yüz binden fazla ödedi ve eğer bizim oğlanın parası bitmeseydi daha da artabilirdi."

Dymon göğsüne vurdu. "Beni derinden yaraladın, Diesel," dedi ve sonra bana baktı. "Ve neye güldüğünü bilmiyorum. Senin zamanın geliyor ve ben de tıpkı şu anda senin güldüğün gibi güleceğim."

"Ne demek istiyorsun? Bana cehennemi yaşatan kız benim kız arkadaşım bile değil." "İşte bu yüzden daha da çok güleceğim çünkü bir kız, senin kızın bile değil, seni burada delirtecek." Bir an için bunu düşündüm.
"Biliyor musun... dokun."

BİR KAÇ SAAT SONRA.

Dymon Elle'in evinin önünde durdu ve arabasını park etti. "Seni bekliyoruz, değil mi?" Dymon sordu.
"Evet."
Kapıyı açmadan önce Diesel arabanın içindeki ışıkları yaktı ve arkasını döndü.
"Bana bak," diye emretti.
Ona baktım. "Naber, kardeşim?"
"Ne kadar sarhoşsun?"
"Ayıklık testini geçebilirim."
Gözlerini kısarak bana baktı.
"Emin misin?" "Evet, neden?"
"Sadece bir şeyleri yanlış anlayacak kadar sarhoş olmadığından emin olmaya çalışıyorum." "Oh, hayır, hayır. Ben heteroyum. Eğer bir şeyi yanlış okursam, silahla yatar odasında. Göz kulak olduğun için teşekkürler, kardeşim." "Bu benim işim."

Dışarı çıktım ve sendeleyerek kapısına kadar gittim. Sistemimdeki ot ve alkol kalbimin normal atmasını sağlayan tek şeydi. Posta kutusunu açtım ve yedek anahtarını çıkarıp ona başka bir yer bulmasını söylemeyi aklıma not ettim. İçeri girdikten sonra ayakkabılarımı çıkardım ve koridorda sürünerek odasına doğru ilerledim. Kapısı kapalı değildi, bu yüzden yavaşça iterek açtım ve onu bu sabah sikimi emdiği ve sürdüğü yerde yüzüstü yatarken gördüm. Lambayı benim için açık bırakmıştı ve o kadar huzurlu uyuyordu ki neredeyse onu rahatsız etmek istemiyordum.

Yatağa doğru yürüdüğümde ve onun üzerinde durduğumda kalbim sert bir şekilde atmaya başladı. İşaret parmağımı yorganın altına soktum ve yavaşça aşağı çekerek çıplak vücudunu ortaya çıkardım. Kalbimin ekstra sert pompalamasına neden olan kan aletime doğru akmaya başladı. Elle o kadar güzeldi ki

Beni. Onunla ilgili her şey beni tahrik ediyordu ve eğer kendimi toparlayamazsam, daha ona dokunmadan çıldıracaktım. Yatağının ayak ucunda diz çöktüm, kıcının kıvrımlarına, kalın kalçalarına ve tonlanmış baldırlarına ve sonra mükemmel boyanmış turuncu ayak parmaklarıyla güzel kış ayaklarına baktım. Bacaklarının arasından yatağa tırmanmadan önce her iki ayağının altına ve ardından ayak bileklerine öpücükler kondurdum, baldırdan baldıra öpücükler kondurdum. Yavaşça sağ bacağını yukarı iterek amına ulaşmamı sağladım. Deliğinde toplanan hafif nem cennet gibi kokuyor ve görünüyordu. Amını ağzıma aldım ve o hareketsiz kalmak için mücadele ederken dilimi etine değdirdim. Klitorisi ağzımda sertleşmeye başladığında, dilimin düz kısmını gezdirdim. Keskin bir nefes aldı ama olabildiğince hareketsiz kaldı. Ne kadar hızlı fırçalarsam klitorisi o kadar sertleşiyordu, bu yüzden yakın olduğumu biliyordum. Eğer o taşaklanırsa, ben de kesinlikle taşaklanacaktım ve iyi olmayacaktım, bu yüzden geri çekildim ve dilimi ortasından aşağıya doğru gezdirmeden önce her iki kış yanağını da ısırdım. Çıkardığı kısık inilti bana doğru şeyi yaptığımı söylüyordu. Yanaklarını ayırarak, kısık bir inilti çıkarana kadar göt deliğinin kenarında küçük daireler çizdim. Amına geri döndüm ve deliğinin etrafında daha fazla nem oluşmuştu. Yataktan kalkıp pantolonumu ve külotumu çıkarmadan önce yalayarak uzaklaştırdım.

Bir dizimi sol uyluğunun dışına bastırdım ve diğer ayağımı daha fazla kaldıraç için yere bıraktım. Sikimi amcığıyla hizalayarak ucunu içeri ittim ve duvarları beni hemen dışarı itti.

"Siktir, bu çok sıkı, kızım," diye fısıldadım.

Tekrar içeri ittim ve duvarları içine daha fazla girmeme izin verene kadar başını içeri ve dışarı hareket ettirdim.

"Evet, işte böyle bebeğim. Beni içeri al."

Vücudu bana daha fazlasını istediğini söyleyene kadar amının izin verdiği ölçüde içine girip çıktım.

"Kahretsin, bu çok sıkı. Ooh, Kahretsin, Ella."

Sonunda vücudu tamamen girmeme izin verdiğinde, onu yavaşça okşadım. Amcığı ıslak bir vantuz gibi ses çıkarıyor ve hissediliyordu ve taşaklarımın birikmesine izin vermemek için herhangi bir şey düşünmeye çalışıyordum. Elle'nin yüzüne baktım, alt dudağını dişlerinin arasına çekmişti, ama sırtını hafifçe kavislendirene kadar olabildiğince hareketsiz kalıyordu, taşaklarım amına dayanana kadar daha derine inmeme izin veriyordu.

"Ooh," diye inledi.

"Ella, bebeğim, lütfen kemer takma. Yapmayacağım-Ella..."

Yatağın kenarından tuttu ve vuruşlarımı daha sert karşılamaya başladı.

"Bebeğim. Kahretsin."

O sikime krem sürüp beni daha da sertleştirirken ben sikime baktım.

"Bileklerimi tut ve beni becer Declan," diye emretti.

Söyleneni yaptım ve ona daha sert girip çıktım. "Evet, baba. Bu senin lanet amın. Sik beni." "Siktir. Olman gerekiyordu... ooh kahretsin."

Bacağını aşağı indirdi, amını aletimin etrafına kapattı ve daha fazla emme ekledi. Ona vurmaya devam ederken bileklerindeki tutuşum sıkılaştı. Kendimi durduramadan önce aletimin başındaki her bir sinir ucu aynı anda titreşti.

"Ella, bebeğim, baban boşalıyor, bebeğim. Kahretsin," diye inledim.

"Sik beni bebeğim. Sik beni Declan, lütfen," diye nefes nefese kaldı.

Dişlerini koluma geçirene kadar onu becermeye devam ettim ve aletimin üzerinde taşaklarını hissettiğimde şimdiye kadarki en seksi iniltiyi çıkardı. Kolumu bırakıp yüzünü yastığa bıraktığında vuruşlarımı yavaşlattım. Bileklerini serbest bıraktım ve eğilip omzuna öpücükler kondurdum.

"Siktir, Ella. Siktir," diye mırıldandım omzuna doğru. Burnunu çektiğinde ona baktım. "Ella? İyi misin? Bana bak."

Bana baktı, yüzü ıslaktı ve gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

"Hayır, ben iyiyim bebeğim. Bu mükemmeldi. En son ne zaman beni ağlatan bir orgazm yaşadığımı sorsana? Hiç ağlamadım. Umarım kendini iyi hissediyorsundur, Declan Danger."

Kıkırdadım. "Sanırım öyle. Declan Danger için bir puan."

"Çekil üstümden. Yavaşça."

İçinden çıktığımda amının çıkardığı buruşuk ses başımı sallamama neden oldu.

"Tabii ki hayır. Bu... adamım."

Ayağa kalktım ve tekrar üzerine örtmeye başladım.

"Beğendin mi?"

Dişlerimi öptüm ve ona baktım. "Bunu sormana gerek yok. Bunu sevdim. Eğer bunu bir daha yapmama izin verirsen, ayık olmam için önceden haber vermeni istiyorum. O kadar hızlı delirmek istemedim. Çok utandım."

Güldü. "Benim amım iyidir. Zaten çok hızlı taşaklanacaktın. Gidip havlu getirmene gerek yok. Seninle içimde uyumak istiyorum."

Sırıttım.

"Ve seni bu gece benimle kalmaya zorlamadan önce bana o sinsî sırtışıla bakmayı kes."

"Kardeşlerim dışarıda."

"Evlerinin yolunu bilmiyorlar mı?"

İkimiz de güldük.

"Sen çok otoriter çocuksun. Beni yönettiğini , değil mi?"

"Yönetiyorum. Bana cüzdanını ver."

Pantolonumu kaptım, cüzdanımı çıkardım ve ona uzattım. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Henüz bilmiyorum."

O cüzdanımı karıştırırken ben de külotumu ve pantolonumu giydim. Centurion kartımı çıkardı ve küçük bir dans yaptı. "İstediğin bu mu?"

"Declan, bu siyah kartın bende kalmasına izin vermeyeceksin." "Onu sen çıkardığına göre istiyor olmalısın."

Kızardı. "Hayır, hiçbir şey istemiyorum Declan."

"Peki, isteyene kadar sende kalsın."

Dudağının kenarını ısırıldı. "Tamam."

"Oh, işte." Cebimden anahtarını çıkardım. "Bunu farklı bir yere koy."

"Sende ."

"Öyle mi? mi?" Dedim ve anahtarını cebime geri koydum. Şakacı bir şekilde gözlerini devirdi.

"Baban iyi mi?"

"Uh-huh. Tüm testler sonuçlandıktan sonra bu akşam geç saatlerde onu serbest bıraktılar. Sadece biraz susuz kalmış ve tansiyonu yükselmiş. Bunun dışında durumu iyi. Yarın onunla takılmaya gideceğim."

"Gördün mü, ben sana ne demiştim? Her şey yoluna girecekti."

"Evet, sen benim adamımsın, bunu söylemen gerekiyordu."

"Ben senin erkeğin miyim?" Eğildim ve önce yanağını, sonra da alnını öptüm. "Bunun sesini seviyorum."

"Mhmm. Seni seviyorum," diye fısıldadı, neredeyse ne dediğinin farkına varacaktı. "Ooh, hayır, hayır, hayır. Bu bir-"

"Bunu geri alamazsın."

"Aman Tanrım," diye iç geçirdi. "Seni o kadar iyi becerdim mi?"

"Evet, hayır, evet. Çık dışarı, Declan Danger."

"İyi geceler, Della Mae," diyerek odadan çıktım.

Nefes nefese kaldı. "Gördün mü, sana söylemedim mi, zenciler senin onları hissettiğini anladıkları anda harekete geçiyorlar. Dilimi kesip ağzımdan çıkarmak istiyorum."

Güldüm. "Oh, hayır, bebeğim, o dile ihtiyacım var. Şimdi kapıyı kapatıyorum."

Kapıyı kapatmadan önce ona bir öpücük gönderdim. Tıpkı daha önce olduğu gibi, onun evinden de bulutların üzerinde çıktım. Daha önce hiç yapmadığım bir şeyi yaşamama izin vermesinin yanı sıra, beni sevdiğini söyledi. Bunu kast edip etmediğini bilmiyordum ama kulağa samimi geliyordu ve bunu söylediği için dehşete düşmüş görünüyordu. Arabaya vardığımda kapıyı açtım ve kendimi arka koltuğa attım. Kapıyı kapattım ve Dymon arabayı çekti.

"Şu lanet kız," diye iç geçirdim.

Birkaç dakika sonra Diesel ışığı açtı ve başını sallayarak bana baktı.

"Ne?"

Başını sallayıp durdu.

"Küçük kardeşin on dakika dayanamayacağına yemin etti, ben de beş yüz dolarına bahse girdim, çünkü sen benim ikizimsin ve astroloji burcumuz olan boğanın dayanıklılığına sahibiz. Ama sen oraya gittin ve beni haksız çıkardın."

"Orada on dakikadan fazla kaldım."

"Evet, ama..." Telefonunu kaldırdı ve ekranda benim adım ve resmim belirdi. "Neyse ki önce beni aradın, ailelerimizi ya da... daha da kötüsü kız arkadaşını değil."

Ben cebimden telefonumu çıkarırken Dymon güldü. Ekranımda kardeşimin adı ve fotoğrafı vardı, saat de yirmi dakikayı gösteriyordu. Aramayı sonlandırdım ve başka birini arayıp aramadığımı görmek için arama kaydına baktım, ama aramamıştım.

"Dostum, bu çılgınlık."

"Ve az önce duyduğuma göre; senin zamanın yakında geliyor. Neyse ki sen zaten burada yaşıyorsun," dedi Dymon gülerek.

"Bu hiç komik değil. Zaten utaniyorum. Alkol yüzünden diyelim."

Daha da yüksek sesle güldüler.

Diesel, "Bak, bu en iyilerimizin bile başına gelir, kardeşim. Bir dahaki sefere erkek ol," dedi.

"Siktir git."

"Uh-huh. Greysen'a bir şey söyleyebilir miyim diye sormam gerekiyor? Ciddiyim ama Grey aralarında bilmediği bir şey olmuş gibi davranıyor ve tüm bu süre boyunca Elle'in siki kalkıyor. Neden Grey'e söylemedi?"

"Komik olan şu ki, kardeşim, ben de ona neden söylemediğini bilmiyorum. Bana ona söylemediğini söylediğinde şaşırdım. Her konuda tavuk gibi gıdaklıyorlar, o yüzden bilmiyorum. Ne yapmamı istiyorsun? Arkadaşına söylemesini mi?"

"Ehh, bilmiyorum. Bilip de bir şey söylemezsem deli gibi görüneceğimi düşünüyorum."

"Sana Grey'e söylemeni söylesem ve o henüz söylemek istemese Elle'in bana kızmasını istemem."

"Siktir et onu. Bu sizi ilgilendirmez. Kadınların işine karışma. Elle arkadaşının bilmesini istediğinde ona söyleyecektir. O senin karın Diesel, ama yine de kardeşine karşı bir sadakat yükümlülüğün var," diye araya girdi Dymon.

"Şey-" Dizel başladı.

"Prensesimi ölesiye sevdiğimi biliyorsunuz ama ona sizin söylememi istemediğiniz hiçbir şeyi söylemeyeceğim. Babamın kafasını neden uçurmak üzere olduğunu bile söylemedim. Ona sadece iş olduğunu söyledim ve o da anladı. Kahretsin, hepiniz ayağınızı yere basmanın ne demek olduğunu biliyor musunuz?"

"Ama-" Dizel tekrar başladı.

"Grey öğrendiğinde ne yapacak? Seni terk edecek değil ya. O ve arkadaşı bunu konuşacak, bir köprü kuracak ve sonra üstesinden gelecekler. Geveze bir zenci olmadığın için seni takdir edecektir."

"Kahretsin, zenci, kafamın güzelliğini ve fındık sonrası netliğimi mahvediyorsun," diye şakayla karışık çıkıştı. "Elle ile konuşacağım. Sahte kış, Dr. Phil."

Dymon evimin önünde dururken, "Sana hiç yardım etmeye çalışmadığımı söyleme," dedi. "Tamam kardeşim."

"Bahse girerim. Yarın görüşürüz."

Diesel, "*Seni seviyorum*," diyerek Elle'le alay etti ve güldü.

"Boş ver, muhtemelen yarın sizi göremeyeceğim," dedim ve onlar kahkahalar atarken arabadan indim.

Evime girdiğimde ilk durağım koridorun sonunda Donovan'ın odasına bakmak oldu. Üzerimi değiştirmek için eve geldiğimde, plajda çok yorulduğu için çoktan uyumuştı. Odasına baktım ve başını yastıklarının arasına gömdüğünü gördüm. Ben gittiğimden beri kalkmış ve duragını giymişti. Kapısını kapattım ve koridordan odama doğru yürüdüm. Winter'ı yatağın kendi tarafında görünce şok oldum. Tahmin etmem gerekirse, küçük numaralarının beni eskisi kadar etkilemediğini fark etmişti. Banyoya girmeden önce ayakkabılarımı çıkardım. Lavaboya gidip diş fırçamı almadan önce duşu başlattım. Diş macununu alıp fırçanın kıllarını kapattığım sırada kapı çalındı.

Dişlerimi fırçalamaya başlamadan önce "Evet," diye seslendim.

Winter içeri girdi ve kapıyı kapattı. Lavaboya yaslandı ve bana baktı. Kaşlarımı kaldırıp ne istediğini sordum.

"Daha önce, Declan..." Bana yaklaştı. "Beni yakalayıp odaya götürdüğünde hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım."

Gözlerimi ona diktim. Bu beni hazırlıksız yakaladı çünkü daha önce böyle bir şey söylediğini hiç duymamıştım.

"Keşke beni duvara yapıştırsaydın ve teslim olmam için beni becermeye başlasaydın."

Diş macununu lavaboya tükürdüm ve ağzımı çalkalamak için gargarayı aldım.

"Keşke bunu daha önce nasıl ileteceğimi bilseydim," diye ekledi.

Dizlerinin üzerine çöktü ve parmaklarını pantolonumun kemerine geçirdi ama bileklerinden tutup onu durdurdum. Son zamanlarda beni kızdırıyor olsa da, üzerimde başka bir kadının suyu varken ağzını üzerime sürmesine izin vererek ona asla saygısızlık yapmazdım.

"Declan, artık beni cinsel olarak çekici bulmuyor musun?"

Gargarayı tükürdüm.

"Hayır. Şey, hayır. Öyle değil."

Gözleri ön kolumdaki çok taze ısırık izine gitti; elimden kurtuldu ve ayağa kalktı.

"Kardeşlerinle çıkacağını söylediğini sanıyordum." "Çıktım."

"Ve sen de kardeşlerinle takılmayı bırakıp bir zenciyle yatmaya mı gittin?"

Yavaşça göz kırptım. "Elbette."

Gömleğimi başımdan çıkardım ve çamaşır sepetine attım. "Ve parfüm gibi kokuyorsun."

"Tamam mı?"

"Sen-"

Elimi kaldırarak onu durdurdum. "Sanki 'sorma, söyleme' politikanızın sınırlarını zorluyormuşsunuz gibi hissediyorum."

Pantolonumu ve külotumu iterek çıkardım ve sepete attım. Elle'nin aletimin etrafındaki kanıtlarını görmek için aynaya bakmama gerek kalmadı. Önce sikime sonra da bana baktı.

"Peki, şimdi soruyorum. seks yapıyorsun?"

"İşler böyle mi yürüyor? Şimdi sen sorduğuna göre, benim söylemem gerekiyor."

Kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Winter, bu gece seninle kavga etmeyeceğim. Duş alacağım ve sonra yatağa gireceğim. Çıktığımda orada olacak mısın?"

Gözlerini devirdi. "Evet."

"Tamam o zaman."

Duşa girdim ve filizin altında durup suyun başımın üzerinden akmasına izin verdim. Elle ve Winter'ın açıklamaları başımı döndürmüştü. Düşüncelerim babamın annem ve uzun süredir birlikte olduğu metresi arasında nasıl gidip geldiğine kaydı. Aynı anda iki kadını nasıl sevebildiğini hep merak etmişimdir. Böyle bir şeyin mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim ama işte buradaydım, Winter'ı ve Elle'i aynı anda seviyordum. Belki de babamın bahsettiği şey buydu; düşüncesiz ve umursamaz olmak, çünkü sadece bir aydan kısa bir süredir birlikte olduğum Elle'ye karşı, yirmi yıldır birlikte olduğum Winter'a karşı hissettiklerimin aynısını nasıl hissedebilirdim?

Duşumu bitirdiğimde çıktım, havlumu belime sardım ve yatak odasına yürüdüm.

"Declan," diye seslendi

Winter bana. Ona baktım.

"Evet."

"Yatağa bu şekilde gelebilir misin, havlu olmadan?"

"İstediğin bu mu?"

"Evet."

"Tamam."

bitirdim ve benden istediği gibi yatağa girdim. Pijamalarını çıkarmış ve girmişti. O kadar uzun zamandır böyle uyumamıştık ki

Kolumu ona doladığında ve onu kendime çektiğimde neredeyse tuhaf hissediyordum.

"Seni seviyorum, Declan."

"Ben de seni seviyorum Winter."

Bu doğruydu. Onu seviyordum. Bu asla değişmeyecekti ama aramızdaki hava artık farklıydı, özellikle de onun benim hakkımda gerçekten neler hissettiğini bildiğimden beri. Telefonumu karıştırdığını söylediğinde benimle nasıl konuştuğunu asla unutmayacaktım ve bu konuda konuşana kadar asla ilerleyemeyecektik. Bunun iki ucu keskin bir kılıç olduğunu anlamıştım. Evet, benim eşcinsel ilgili duygularını tartışabilirdik ama ben eşcinsel değildim ve bunun ortaya çıkma zamanı geldiğinde, kiminle yattığımı öğrenene kadar durmayacağını biliyordum. Elle'i öğrendiğinde kıyametin kopacağını biliyordum.

Kahretsin. Belki de babam haklıydı.

ELLE

Pazartesi sabahı...

Okulun dışındaki iki sıradan birinde durmuş, ilk günlerinde binaya giren çocukları selamlıyordum. Kendimi bildim bileli bu bir Citrus Grove geleneğiydi. Mahalle sakinlerinin ve mezunların okula giren çocuklara beşlik çakmak ve onları cesaretlendirici sözler söylemek için dışarı çıktığı mini bir eve dönüş gibiydi. Başta gelmeyecektim ama Declan geçen gece evimden ayrıldığından beri aklım karmakarışık olduğu için dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı. Declan'a yanlışlıkla onu sevdiğimi söylediğime inanamıyordum. Daha da kötüsü, o zamandan beri konuşmamıştık ve dün ona iki kez mesaj attım. Ona babamla takıldığımı söylediğimi biliyordum ama yine de ondan haber almayı bekliyordum. Ona zaten çok fazla mesaj atmıştım, bu yüzden onu tekrar rahatsız etmeyecektim, yine de üç kez mesaj atmamak için kendimi zor tutuyordum. Şimdiye kadar onu görmemiştim, bu yüzden gelip gelmeyeceğini bilmiyordum ama Donovan'ı da henüz görmemiştim.

"Hey, kızım hey," diye selamladı Quinci, kızını kucağına almış yürürken. "Geç kaldım. Bu küçük kız bu sabah giyinmek istemedi."

"Hey kızım," diye karşılık verdim, Dymani'nin bacağını şakacı bir şekilde çimdikleyerek bana gülümsemesini sağladım.

Onun arkasından baktım ve Declan ile kardeşlerinin sıraya girdiğini gördüm. Winter'ın onun altına girdiğini ve kolunu sarkıttığını görene kadar gülümsemeye başladım.

boynunun etrafında. Birden göğsüm sıkışmaya başladı ve kalbim Quinci'ye odaklanana kadar senkronize bir şekilde çarpmaya başladı.

Kız arkadaşı Elle'e dokunabilir.

"Bundan sonra da devam edecek miyiz?"

"Evet, kızım. Buradan çıktıktan sonra doğruca dükkana gideceğim. Ve ben gidiyorum

-"Aman kızım, bak" dedim Quinci'ye.

Arkasını döndü ve Kemba ile Johnny'nin Declan, kardeşleri ve Winter'a katılarak yürüdüklerini gördü. Kalbim yine yerinden fırlayacakmış gibi çarptı. Johnny'yi gördüğüm için heyecanlı ya da gergin değildim, sadece onu bir daha asla göremeyeceğimi düşünüyordum. Aynı anda tekrar şehirde olacağımızı hiç düşünmemiştim. Üstelik onu en son gördüğümde, yıllar önce hamile nişanlısı tarafından sürükleniyordu.

"Aman Tanrım. Johnny hangi cehennemdeydi? Ohh," diye mırıldandı, bana bakarak. "Unutmuşum. Benim hatam."

"Kızım, o adamın umurumda olmadığını biliyorsun."

Johnny ile ilişkimiz bir sır değildi ama Kemba'nın en yakın arkadaşı olduğu için bazı kişisel detayları bildiğini biliyordum. Düşüncelerim Johnny'nin geri dönmesiyle ilgili değildi; Declan'ın etrafında olmasıydı ve nedenini bilmiyordum, çünkü bu iki adam da benim erkeğim değildi. Kamyonetime giderken onun ve onların yanından geçmek zorunda kalacağım için nefret ediyordum, özellikle de kardeşleri ve Kemba seviştığımızı bildiği için.

"Ben konuşmaya çalışmıyorum," dedim gülerek.

Quinci'nin omzunun üzerinden bakarken Johnny ile göz göze geldik. Sanki ondan bilerek saklandığımı biliyormuş gibi sırtarak başını eğdi. Kızarmamaya çalışarak ondan uzaklaştım. Her ne kadar ona katlanamasam da, bu onun iyi ve çekici bir adam olduğu gerçeğini ortadan kaldırmıyordu. Eğer yeterince uzun konuşursa, bir Eskimo'ya buz satabilirdi. Başını kaldırmış bakan Declan'a bakmadan önce ona bir kez daha baktım.

"Mani'yi babasına götürmek üzereyim, eğer sorun olmazsa seninle kuaförüne gelebilirim."

"Evet, bu harika."

Gruba doğru yürürken Johnny'tekrar göz göze geldik ve sanki çok iyi arkadaşmışız gibi gülümsemeye başladı. Gözlerimi Declan'a çevirdim ve onun kaşlarından biri de kardeşleri gibi hafifçe kalkmıştı. İçimden, Tanrı'nın beni bu duruma nasıl düşürdüğüne gülmek istedim.

ama Quinci muhtemelen manyak gibi rastgele güldüğüm için deli olduğumu düşünürdü.

"Quinci, kızım, çok uzun zaman oldu. Ne var ne yok?" diye sordu gülümseyerek ve mükemmel dişlerini göstererek.

Gözlerim Kemba'ya kaydı, yüzünde okunması zor bir ifade vardı. Aklıma hemen onun neler hissettiği geldi, çünkü Declan'la araları iyiydi ama Johnny'yle aralarından su sızmıyordu.

", John John. Yeni bir şey yok. O yeni sayılır. Merhaba diyebilir misin, Dymani?"

Dymani konuşmak istemeyerek başını Quinci'nin omzuna yasladı.

"Yabancılarla konuşmaz," diye tersledi Dymon, kollarını uzatarak Onu.

Oh, Tanrım.

Dymon'ın ona bakışı, bunun her ikisine de bir mesaj olduğunu biliyordum. Declan ve Johnny farklı nedenlerden dolayı.

Quinci sırtıtarak mesajı aldı. "Ve kocam Dymon." "Oh, evet, bütün şehir bunu konuşuyordu," dedi başını sallayarak. "Kemba sadece bizi tanıştırdı. Lütfen geç kalmış tebriklerimi ve iyi dileklerimi kabul edin."

İçimden alay ettim. Bu kadar çekici olabilmesinden nefret ediyordum. Ona bakmak istemediğim için geç kalanlara baktım ve hâlâ gizlice Johnny'yi süzen Declan'a hızlıca bir göz attım.

"Dell." Sırtıtarak beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Peki sen nasılsın? Uzun zaman oldu."

Cevap vermedim çünkü onunla uğraşmadığımı bildiği halde neden benimle konuşmaya çalıştığını bilmiyordum.

"Daha önce Bay Bill'i gördüm, onu ve Bayan Sherry'yi. Burada olacağınızı söyledi."

Declan'ın ve ağabeyimin bakışlarını başımın üzerinde hissettiğimde midem düğümlendi.

"Johnny." Onunla konuşmayı kesmesini umarak düz bir şekilde gülümsedim.

Ben.

Babamla konuştuğunu kabul etmeyecektim çünkü o tek bir aleve bile ihtiyacı yoktu. İstmeden eline baktım ve alyans takmadığını fark ettim, beni yakaladığı için anında nefret ettim.

"Merak etme, gitti. Bir süreliğine buradayım, arayı kapatmak için biraz zaman bulalım. Bu akşam için bana bir kalem ayırabilirseniz, bir kesim kullanabilirim. VIP hala Pazartesi günleri, değil mi?"

"Johnny. Oyun oynama," dedim sakın kalmaya çalışırken gülerek.

"Gülmek hâlâ en sevdiğin mekanizma, ha?"

Düşüp bileğimi burkmak, Declan ve kardeşlerinin önünde Johnny ile konuşmaktan daha az utanç verici olacaktı gibi geliyordu. Johnny hor görmediğim biri olsaydı daha iyi olurdu çünkü Declan'ı biraz kıskandırmayı çok isterdim.

"Hiçbir parayı geri çevirmeyeceğini biliyorum, değil mi? Sen böyle biri değilsin," diye devam etti Johnny.

Havadaki gerilim bir anda yoğunlaştı. Sakın kalmaya çalışırken dudaklarım gerildi. Beni sinirlendirmeyi seviyordu çünkü sinirlendiğimde ona yaptıklarımı seviyordu. Suları test etmeye çalıştığını biliyordum ama yemi yutmayacaktım.

Ben cevap veremedim Kemba araya girdi. "Quinn, Elle'in dükkanına gitmek üzeresin."

"Evet, ne?"

"Hayır, sebep, gerçekten. I-" Johnny kesmeden önce Kemba başladı.

"Quinci, sen hâlâ yemek pişiriyorsun. Sipariş vermek istiyorum-"

Dymon tıslayarak, "Karım senin aşçın değil," dedi.

Oh, Tanrım.

"Oh, benim hatam, Dymon. Saygısızlık etmek istemedim. Zaman ayırdığı için ona ödeme yapardım." "Her neyse..."

"Yani..." Quinci ve Kemba aynı anda, eğer müdahale etmeselerdi Dymon'ın Johnny'yi okulun çöp tenekesine kafa üstü atacağını bildiklerini söylediler.

"Bebeğim, ben gitmek üzereyim." Eğildi ve Dymon'u öpmeden önce onun yanağını, sonra da dudaklarını öptü. "Sonra görüşürüz, küçük kız."

"Sonra görüşürüz," dedim uzaklaşmadan önce.

Johnny bana "Görüşürüz Dell," dedi ve ben onu tamamen görmezden geldim.

Uzaklaştıkça daha iyi nefes almaya başladım. Johnny'den nefret ediyordum, sadece hilekâr bir yalancı olduğu için değil, aynı zamanda benim için çatlaklardan kayan çok az erkekten biri olduğu için. Onun kıcını çok sevmeye başlamıştım. Tüm F'lere sahipti; iyi, komik, tuhaf ve eğlenceliydi, ta ki sevgilisini öğrenene kadar. Onu unutmak çok kolaydı çünkü gözümün önünden ve aklımdan çıkmıştı. Onu bir daha o şekilde görmeye hiç niyetim olmamasına rağmen, onu düşünmek istemiyordum.

Kamyoneticimin kilitlerini açtım ve Quinci'yle birlikte içeri girdik.

"Hepsini arkaya at," dedim ve motoru çalıştırdım.

"Babam nasıl?"

"Kızım, o iyi. Sadece daha fazla su içmesi ve eğer iyi değilse güneşten uzak durması gerekiyor. Doğru olanı yapacak çünkü bir daha asla geceyi hastanede geçirmek istemiyor."

"Güzel. Onun için dua ediyordum."

"Teşekkür ederim kızım. İlk başta çok korkmuştum."

Otoparktan çıktıktan sonra Quinci gülümseyerek başımın üstünden baktı.

"Tamam, şimdi, o arkadaki de neydi öyle?" Önce ona sonra da yola baktım.

"Ne neydi? Johnny onunla yatmadığımı biliyor, o yüzden neden benimle tatlı bir şeymiş gibi konuşmaya çalıştığını anlamıyorum."

"Hayır, kaltak. Neden bahsettiğimi biliyorsun. Çünkü kocam yapmayı sevdiğimi bildiği bir şey için neden birilerine bağırıp çağırıyor? Kemba'ya güveniyor ve Kemba'nın eskiden yattığım hiç kimseyi yanına yaklaştırmayacağını biliyor, bu yüzden onunla kısa konuşmak için bir nedeni yok."

Suçlu gibi görünmemeye çalışarak, "Ne anlamıyorum," dedim.

"Şöyle söyleyeyim. Dymon'ı becermediğini, Greysen'a asla arka kapı açmayacağını ve Kemba'nın John John'a asla arka kapı açmayacağını biliyorum, bu yüzden geriye kalan tek kişi..." O kadar sert ve uzun nefes aldı ki boğazının kuruduğunu duydum. "Declan Danger'ı beceriyorsun!"

"Kızım, ne? Bu sonuca nasıl varıyorsun?"

"Ben deli değilim, Elle. Kocam hiç kimseye böyle davranmaz. Çayı dök, şimdi."

"Kızım, evet kocan biliyor," dedim ve ardından kahkahayı bastım.

Gülmekten kendini alamadı çünkü bunun doğru olduğunu biliyordu. Kuaför salonumun otoparkına döndüm ve park yerime çektim.

"Ama sen sessizsin, yani evet!" Quinci ciyakladı.

"Kızım, o kalın saçlarınla işim bitmeden buraya gel." "Hı-hı," dedi Quinci ve kapıyı açtı.

Dışarı çıktım ve dükkanımın kapısını açtım, Quinci'ileri girmesine izin verdikten sonra içeri girdim ve kapıyı tekrar kilitledim.

Beni süitime kadar takip etti ve masanın bulunduğu odaya girdi.

"Ne yapacağını biliyorsun, eşyalarımı almak ve orada olacağım."

Odaya geri dönmeden önce eşyalarımı toplamak için birkaç dakikamı ayırdım. Quinci çarşafın altında, kafası kasenin içinde rahatlamıştı.

"Rahat mısın?" diye sordum.

"Evet, her şey harika hissettiriyor."

Yatağın arkasındaki tabureye oturdum ve buhar makinesini ve suyu açtım, başının üzerine kaldırmadan önce ısınmalarını bekledim.

"Ooh, bu çok iyi hissettiriyor." "Güzel."

Saçlarını ayırmaya başladım, böylece su kafa derisine daha fazla vurabilecekti. "Şimdi bana kimin bildiğini söyle," dedi Quinci.

"Bu baş spa tedavisinin bir parçası değil."

Güldü. "Kızım, söyle bana, olsun. Onu senden çıkarmak istemiyorum."

İçimi çektim. "Madem bu işin peşini bırakmayacaksın, lütfen bu aramızda kalsın ama Kemba, Dymon, Diesel ve Bay Duncan, şimdi de sen."

"Bay Duncan biliyor!"

"Uh-huh. Görünüşe göre oğullarını onlardan daha iyi tanıyor ve geçen akşam yemekten sonra Declan'ı rahat bırakmam gerektiği gibi bir konuda bana yaklaştı ve-"

"Ooh, demek geçen gün bütün gün ve gecenin yarısında takıldıklarında olan buydu. Declan babasıyla kavga etmek üzereydi, kızım. Olay ilk olduğunda Dymon'la Facetime'daydım."

"Sürtük, kapa çeneni!"

"Keşke yalan söyleseydim. Dymon bunun bir iş meselesi olduğunu ve Declan'ı stres atmak için dışarı çıkardıklarını söyledi. İlk başta EastRose anlaşmasıyla ilgili bir şey olduğunu düşünmüştüm ama şimdi bunu söylediğine göre... kesinlikle seninle ilgiliydi."

"Oh, vay canına. Bu çılgınlık."

Declan'ın babasıyla benim hakkımda hesaplaşacak olması konusunda çok heyecanlı görünmemeye çalıştım. Bu muhtemelen benden daha da nefret etmesine neden olacaktı.

"Dur . Grey bilmiyor mu?"

"Henüz değil. Kişisel işlerini anlatmak istememesinin yanı sıra, işe yaramama ihtimaline karşı bir şeyi özel olarak yapmayı sevdiğini biliyorsun, böylece kimse başarısız olup olmadığını gerçekten bilmiyor mu?"

"Evet, anlıyorum ama bilmiyorum. Grey yeni bir sürtük değil ki. Hepiniz bunları birlikte yaşıadınız. Seni yargılayacağını falan düşünmediğini biliyorum, değil mi?"

Ben cevap vermeyince Quinci gözlerini açtı ve bana baktı. "Kızım, en yakın arkadaşının seni yargılayacağını düşünme."

"Şey, hayır, yapacağını sanmıyorum, ama... Sadece kafamın içindeyim, ama aynı zamanda, bu sadece kısa bir şey. Yani, gerçekten, neden bu sadece kendime sakladığım bir şey olmasın ki?"

"Kısa bir şey mi?"

"Evet, Winter ondan açık bir ilişki istedi, üç aylık bir deneme için. Seviştiği kişinin ben olduğumu öğrenirse ilişkiyi bitirir diye düşünüyorum. Gerçekten de Winter'ın başka biriyle yatmayacağını düşündüğünü biliyorsun."

"Kesinlikle evet, çünkü onun gözü sadece kızda ve şimdi Declan babasıyla senin hakkında kavga ediyor. İşler karışabilir."

"Doğru! Benim dediğimin aynısı! Sanki... aman Tanrım."

"Ve sonra John John buradayken ve ukala ağzıyla; öğrenmesine gerek yok. Kızım, bu herhangi bir pembe diziden daha iyi." Sırıttı.

"Ooh, yemin ederim komik değil."

"Öyle değil ama öyle. Declan'ın böyle bir şey yapacağını asla ama asla tahmin edemezdim. Yere bıraktı, değil mi?"

Dişlerimi öptüm.

"Kızım, sorabilirim," diye şakacı bir şekilde homurdandı.

"canavarı çıkardım, başka da bir şey demiyorum," dedim sırtarak.

"Mmmh. Bunu hepiniz için seviyorum."

"Ve sen de benim hakkımda farklı düşünmüyorsun çünkü... bilirsin, pek çok evli kadın *aldatma* hikayeleri duymaktan hoşlanmaz?"

"Az önce açık bir ilişkisi olduğunu söylememiş miydin? Sen ve Winter arkadaş değilsiniz. Nasıl tuhaf görüneceğini anlayabiliyorum ama bilemiyorum. Her iki durumda da Declan dışarıdan bir amı hak ediyor. O kadar da temiz değil, yani oldu. Greysen'a söylememenin *gerçek* sebebi bu mu? İkiz kardeşiyle evli olduğu için onun ne düşüneceğinden mi endişe ediyorsun?"

"Evet," diye nefes aldım. "Aman Tanrım, evet. Bunu yüksek sesle söylemek çok iyi hissettiriyor. Aşırı tepki veriyor olabilirim ve büyük ihtimalle de öyleyim ama evet."

"Yani... senin denizaltıların hakkında ne söyledi? Hepsi evli erkekler, çoğunlukla."

"Evet, ama eşleri biliyor ve ben bir hizmet için para alıyorum. Hiçbir şey hissetmediğimi biliyor-"

"Declan'a karşı bir şeyler hissediyorsun!" diye fısıldadı.

"Quinci."

"Declan'a karşı bir şeyler hissediyorsun. Bence bu çok tatlı. Bekle, Declan bir..."

"Bizi sır olarak saklayarak bundan kaçınmak istedim. Tüm bu sorular. Evet, Dec'e karşı bir şeyler hissediyorum ve onda çok iyi bir Dom potansiyeli var, neredeyse o noktaya gelmiş gibi, ama adam beni inciteceğinden korkuyor. Bana biraz acı vermesi için onu zorlamalıyım."

"Aman Tanrım. Bu çok iyi."

Güldüm. "Kızım, lütfen. Her şeyden öte Bay Duncan aile dinamiklerini mahvedeceğimi söyledi ve bunu yaparsam Greysen'in beni asla affetmeyeceğini hissediyorum. En büyük korkum Winter'ın bizi öğrenmesi ve Lil D'yi Declan'dan alıp ona zarar vermesi. Donovan'a babalık yaparak yaşıyor ve nefes alıyor ve bu onu öldürür. Bu hikayenin internette ne kadar büyük olacağını biliyorsun. O kaltağın kinci ruhunun ondan yayıldığını hissedebiliyorum. Bak ne diyeceğim. Ona sürtük demeyeyim, çünkü bana hiçbir şey yapmadı ve Declan yirmi yıldır onunla birlikte, yani neye imza attığını biliyor."

"Lanet olsun, Elle. Bunu düşünmemiştim bile."

"Gördün mü? Şu anda bir kaya ile sert bir yer arasında sıkışıp kaldım."

"Özür dilerim. Ne olursa olsun, senin hakkında babasına koştı, bu yüzden bilmiyorum. O da aynı şekilde hissediyor olabilir."

"Evet, ama bunların hiçbirisi gerçekten bir şey ifade etmiyor, bilirsin zenciler diğer zencileri kendi tarafları hakkında sıkıştırmaya bayılırlar."

"Orospu! Çok aptalsın," dedi gülerek.

Quinci'nin kafa derisini ve saçlarını tedavi ettikten sonra, ona iyi bir ipek baskı uyguladım ve uçlarını düzeltiltim, bu da yaptığımız tüm lanet olası konuşmalar nedeniyle neredeyse iki saatimi aldı. İşim bittiğinde pelerininini çıkarmadan önce saçının birkaç fotoğrafını çektim.

Ayağa kalktı ve gerindi. "Dymon dışarıda; kilitlemek için arkamdan mı geliyorsun?"

"Hayır. On dakika içinde hemen arkanızda olacağım."

"Tamam, tekrar teşekkür ederim."

"Bir şey değil. Yarın seni saçlarını at kuyruğu yapmış görmesem iyi olur. Bu gece saçını topla Quinci, ben oynamıyorum."

Güldü. "Evet hanımefendi," dedi odamdan çıkarken.

Süpürgeyi aldım ve sandalyemin etrafındaki saçları süpürmeye başladım.

"Ella."

Nefes nefese kaldım ve Declan'ın odamın kapısında dikildiğini görmek için başımı kaldırdım. İş kıyafetlerini giymişti ve çok iyi görünüyordu. Terden beyaz tişörtü vücuduna yapışmıştı ve karın kaslarının her noktasını görebiliyordum. Gözlerim tekrar onu bulduğunda sırtıyordu. Yakışıklılığı hakkındaki tüm düşüncelerimi nasıl unutturacağını biliyordu.

"Merhaba. İçeri girebilir miyim?" diye sordu. "Olabilir."

"Olabilir mi? Bana kızgınsın, haklı olarak," diye konuştu odayı geçerken. "Bana birkaç kez mesaj attığını gördüm ve cevap vermek istedim ama beni evde ve telefonda uzak tutmak istemesinin sponsorluğunda cihazsız bir aile günü geçiriyorduk. Avengers serisini izlememizi önerdiğinde bu çok belirgindi, onun bu seriyle ilgilenmediğini bile bile. Ancak, bu ne burada ne de orada." Şimdi başımda dikiliyordu ve ben de her kelimesine tutunarak ona bakıyordum. "Yatağa girdiğimde sana mesaj atmak istedim ama Ella, senin sadece bir seks çağrısı olduğunu ve sadece geceleri konuşmaya değer olduğunu düşünmeni istemiyorum. Sen bundan çok uzaktasın."

Ona baktım ve yüzündeki samimi ifade kalbimi eritti. Kızarmamak için kendimi zor tuttum ama başaramadım.

"Kahretsin Declan," diye homurdandım ve ayağımı yere vurdum. "Sana kızmak istiyordum."

"Nedenmiş o?"

"Bu çok daha kolay."

"Tabii ki. Bu gece seni bir randevuya götürerek bunu telafi etmeme izin ver." "Randevu mu?"

"Evet, canım."

"Altı gibi gelip seni alacağımı söyle."

Saatime baktığımda on ikiye yaklaştığını gördüm.

"Kendini toparlamak için zamanın var. Şehre doğru sür ve ihtiyacın olursa bir şeyler al." Kıvrımlarımı yüzümden uzaklaştırmaya başladı. "Bu gece saçlarını topla, yüzünü görmek istiyorum."

Yüzümü okşadıkça kalbim daha hızlı çarpmaya başladı. Kıyafetlerimi yırtmak ister gibi bana bakıyordu.

"Um... uh... belirli bir kıyafet kuralı var mı?"

"Şaşırt beni."

Kıkırdadım. "Nasıl yapacağımı bilmiyorum. Seni utandırmak ve az ya da çok giyinmiş olmak istemiyorum. Biliyorsun, JB's için şirin ve country, ya da beş yıldızlı bir restoran gecesi için seksi ve lüks olabilirim. Hangisi olduğunu bilmem gerekiyor."

"Beni asla utandıramazsın, bebeğim. Bana ikisinin karışımını vermeye ne dersin?"

"Ummm, sanırım bunu ."

"Güzel. Sonra görüşürüz."

Eğildi ve dudaklarını önce alnıma, sonra burnumun ucuna, sonra da bastırdı. Dudaklarının hissini özlediğim için öpücüğü derinleştirmekte tereddüt etmedim. Gülümseyerek geri çekildi.

"Buna ihtiyacım vardı. Ella, bebeğim, eğer işe dönmek zorunda olmasaydım, seni burada domaltırdım. Dün seni ne kadar özlediğimi bilemezsin," dedi ve dudaklarımı gagaladı.

"Bana söyler misin, lütfen?" Fısıldadım.

"O kadar kötüydü ki, sana dokunma düşüncesi omurgamı her titrettiğinde kaslarımı esnetmek zorunda kalıyordum. Gülümserken, rastgele, söylediğin aptalca bir şeyi düşünürken. Tony Stark'ın ölümü yüzümde bir gülümseme yaratmamalıydı. Tuhaf bölgelere doğru ilerliyoruz, Della Mae."

Nefesim kesildi ve karnında bulabildiğim yağları çimdiklemeye başladım.

Gülerek benden uzaklaştı. "Akşama görüşürüz, Ella. Yeni bir şey alırsan sakın paranı harcama."

Odamdan çıkışını izlerken engel olamadım.

O AKŞAM...

Declan'ın gelip beni almasına on dakika vardı ve salonumdan ayrıldığından beri endişem bin katına çıkmıştı. Telefonum çaldı ve Declan'ın aradığını düşünerek zıpladım ama arayan Greysen'dı ve daha önce yaptığım FaceTime aramasına geri dönmüştü. Sadece Johnny'yle yaşadığım talihsiz olay ve şehre gitme sebebim hakkında konuşacak kadar zamanımız olmuştu

D2'nin bezi patlamadan önce onu yıkayıp değiştirmek zorunda kaldı.

Telefonu açtım ve makyaj masamın üzerine koydum.

"Kaltak! Geri çekil!"

Declan'ın kartıyla aldığım yeni kalın topuklu Gucci sandaletlerimi görene kadar telefondan uzaklaştım. Taşralı lüksü talebi düşündüğümünden daha zordu, bu yüzden bir çift koyu renk skinny jean ve kızlarımın mükemmel bir şekilde oturmasını sağlayan deri bir korse üst tercih ettim. Ayrıca Declan'ın kartı sayesinde kemerimdeki ve ayakkabılarımdaki logoya uygun altın aksesuarlar aldım.

"Aman Tanrım. Bel kapıldı, ama bu kızlar spot ışığı. Etrafında dön. Oop! Kıç oturuyor. Wowww."

"Beğendin mi?" Makyaj masasına geri otururken sordum.

"Makyaj, yumuşak glam, Siyah Barbie'yi veriyor. Çok tatlı görünüyorsun. Neden bu sefer bir patlama yapmadın ya da normalde bu stille yaptığın yan parçaları yapmadın?"

"Bu sefer farklı bir şey deniyorum. Gerçekten beğendin mi?"

Declan saçlarımı yüzümden uzak tutmamı istediği için yıkayıp fönledim ve yüksek bir at kuyruğu yapıp içine birkaç bukle ekledim. Küçük zıplamaları görebilmesi için başımı iki yana çevirdim.

Kıkırdadı. "Evet, gerçekten seviyorum. O koca alnı görmeyi sevdiğimi biliyorsun."

Saate baktım ve zamanın giderek yaklaştığını gördüm ve gerilmeye başladım.

"Şimdi bana neden Johnny ile çıkmaya karar verdiğini söyle."

"Affedersiniz! Johnny ile randevuya çıkacağımı sana *hiç* söylemedim."

"*Elle kiminle buluşacak!*" Diesel arka planda konuştu. "Şimdi, benim işime karışan kim?"

Kafası kamerada belirdi. "*Ben.*"

Kaşlarımı hafifçe kaldırıncı kızarmamak için dudağımın iç kısmını ısırırdım. Bir bakıma, kardeşinin benim bir randevuya çıktığımı bilip bilmediğini soruyor gibiydi.

"Evlat, o devasa kafanı kameradan çıkar da güzel arkadaşımı görebileyim."

"*Oğlan mı?*"

"Çekil, Diesel," diye onu yolundan itti Greysen. "O zaman kiminle çıkıyorsun?"

Dişlerimi öptüm. "Girllll..."

"Kızım, hiçbir şey. Erkekler seninle ilk bile zor çıkıyor ve sen daha haftanın başında süslenip püsleniyorsun. Ya Johnny ile çıkarsın ya da..."

Kapı zili beni o kadar korkuttu ki makyaj masasına çarptım ve telefon düştü. Aceleyle telefonu elime aldığımda Greysen'ın ağzının bir karış açık olduğunu gördüm.

"Ne?"

"Bu kişiyle hiçbir yerde buluşmayacaksın! Nerede yaşadığını biliyor!"

Mini çantamı kaptığım gibi ayağa kalktım ve omzuma attım.

"Bu yeni mi! Aman Tanrım. Artık kim olduğunu bilmiyorum."

"Grey, eve gidince sana mesaj atarım."

"Bana araba etiketinin resmini gönder!"

Aramayı sonlandırmadan önce kameraya bir öpücük kondurdum. Mükemmel bir zamanlamaydı çünkü Declan kapıda belirmiş, ödümü koparmış ve telefonumu düşürmeme neden olmuştu.

"Üzgünüm, Ella, ama-ah lanet olsun..." bana doğru yürürken beni bir aşağı bir yukarı süzdü. Elimi tuttu ve beni yavaşça döndürdü. "Harika görünüyorsun. Tanrım."

"Teşekkür ederim Declan, sen-ooh." Beni kendine çekti ve köprücük kemiğimi, boynumu ve saçlarımı kokladı.

"Ve çok kokuyorsun, Tanrım." "Sadece bunu söylüyorsun."

"Keşke olsaydım."

Kendini çekti, bana yukarıdan aşağıya baktı ve başını salladı. "Çok sevimli görünüyorsun, Ella. Hazır mısınız?"

Omuzlarımı silkerken sırttım. "Evet, hazırım." Işıkları kapattım ve onu odamdan çıkarken takip ettim.

"Anahtarımı kullanmayacaktım ama kapıya gelmeniz biraz uzun sürdü, bu yüzden hazır olup olmadığınızı bilemedim."

"Evet, Grey'le telefonda konuşmaya çalışıyordum. Künyenin fotoğrafını istiyor ve Johnny ile çıktığımı düşünüyor. Yakında ona söylemem gerekecek."

"Bu kadar uzun süre kendine saklamana şaşırdım. Hepiniz nasılsınız bilirsiniz," dedi ve kapıyı benim için açtı.

"Ve biz nasıl-ooh!" Ciyaklayarak verandaya fırladım ve kaşlarını kaldırmış bana bakan Declan'a doğru döndüm. "Sonunda senin Sapan'ına binebileceğim!"

Kapıyı kapattı ve kilitledi.

"Ona binmek mı istiyordun?"

"İlk aldığında binmek istemiştım ve sen de herkesin önünde bana hayır demiştın."

"Hayır. Sanırım benden arabayı *sürmemi* istediniz ve cevabım hayır oldu, ki bugün de aynı cevabı veriyorum."

Başımı salladım.

"Neden kafanı sallıyorsun, at kuyruğunun hareket ettiğini görmemi mi istiyorsun, ha? Görüyorum, bebek kız. Tekrar salla."

"Biliyor musun..." Güldüm ve salladım.

Önümde yürüdü ve benim için yolcu tarafındaki kapıyı açtı. Slingshot'a binmeden önce beyaz gömleği ve siyah beyaz ekose pantolonuyla onu baştan aşağı süzdüm. Beni içeri kapattı ve etrafımda dolaşıp sürücü tarafına bindi. Arabayı evimin önünden çekerken gülümsememi engelleyemedim.

"Neye gülüyorsun?"

"Bir randevuya çıkmayalı uzun zaman oldu ve sürprizlerden pek hoşlanmadığım için endişeliyim."

Bana baktı. "Kontrolü sevdiğin için mi?"

"Elbette. Eğer böyle adlandırmak istiyorsan."

"Hımm. Sanırım bu kontrolün bir kısmını nasıl bırakacağını öğrenmen gerekiyor, değil mi?"

Kalçalarım sıkıştı ama daha gideceğimiz yere varmadan ıslanmak istemiyordum.

"Um... fili arabadan indirelim mi?" "Bu fil ne olabilir, Ella?"

"Bu sabah hepinizin Tehlike kaşlarını ve küçük kardeşinizin kabalığını kaçırmadığımı biliyorsunuz."

"Dymon herkese kaba davranır."

Ona baktım, hiçbir şey söylemedim.

"Seninle konuştuğu için göğsüne tekme atmak istedim." Sırıtarak bana baktı. "Söylememi istediğin şey bu muydu? Doğru anlamış mıyım?"

Kahkahamı tutmaya çalışarak dudağımı ısırdım.

"Biliyor musun, kendini çok komik bir şey sanıyorsun ve söylemeliyim ki, sandığın kadar komik değilsin."

Kıkırdadı. "Ella, bebeğim. O adam bu arabada bir fil değil. Olmalı mı?"

"Hayır, sadece düşündüm ki..."

Bir an için kıskanmış olabileceğini düşündüğüm için utandım ama kıskanmamıştı.

Kırmızı ışıktaki durdu ve bana baktı. "Bebeğim, ona bakış şeklin ona karşı bir şey hissetmediğini gösteriyor, hissetsen bile sana kiminle konuşup konuşamayacağını söylemeye hakkım yok. Eğer ortada bir şey olsaydı, evet, bir şeyler hissederdim. Bu tartışmayı zaten yapmıştık."

Kızarak pencereden dışarı baktım.

"Ahh, bebeğim babasının kıskanmasını istedi. Şu bak." Işık yeşile döndüğünde durdu.

Ona baktım. "Şey, evet, çünkü görüyorsun, bazılarında beni çekiştirmenin, *senin varlığın olmadan nefes alamamamın ve saçlarını koklamayı ve şişman, ıslak kuku dudaklarının çatlaklarını yalamayı özlememin* tek nedeninin Johnny'nin bu akşam onu kaleme almamı istemesi olduğunu düşündüm."

Başını iki yana salladı. "Evet, sen, çok aptalsın. Sesim böyle mi geliyordu, gerçekten, kötü durumdaymışım gibi mi?"

"Yani, bu hikayeyi başka birine anlatmak zorunda kalsaydım, sesin kesinlikle kötü çıkardı."

"Beni gerçekten güldürüyorsun, yo."

"Hı-hı, çünkü benim bir şaka olduğumu düşünüyorsun. Beni nereye götürüyorsunuz? Bu yoldaki tek şey feribot istasyonu ve sonuncusunu kaçırdık sayılır."

"Şanslıyım ki biraz param var ve birkaç şeyi sallayabilirim."

"Bu sese bayıldım."

Feribot istasyonundaki çalışan kapısından döndükten sonra güvenlik görevlisinin yanında durdu ve camı indirdi. Kapısından bir tomar para çıkarıp adama uzattığında gözlerim büyüdü. Park alanına doğru ilerlemeden önce dönüp bana gülümsedi. Park ettiğinde etrafa baktım ve tanıdığım ve Declan'ın tanıdığını bildiğim yüzler gördüm ve aniden, görüldüğümüzü düşünüp düşünmediğini merak ettim.

Dışarı çıktıysan arabaya eğildi ve "O kapıya dokunma" dedi.

Arka koltuktan pantolonuyla uyumlu ceketini ve ardından askılı çantasını aldı, sonra etrafta dolaşp benim için kapıyı açtı. Çıkmama yardım ettiğinde, başını sallayarak beni tekrar döndürdü. Elimi tuttu

ve beni iki kez pelvisine çekti. Kızardım ve etrafıma bakındım ve yakaladığımız çift gözlere.

"Declannn," diye mırıldandım. "İnsanlar bize bakıyor," diye sızlandım. "Kızım, bu umurunda bile değil."

"Aman Tanrım."

Beni serbest bıraktı ve tekrar döndürdü. "Kahretsin kadın, bu gece gerçekten iyi olmaya çalışıyorum ve sen evden böyle çıkıyorsun. Şu anda bu kadar seksi görünmen çılgınca."

"Birkaç çek," dedim ve telefonumu uzattım. "Peki, hanımefendi.

Birkaç da video çekeceğim."

Ona poz vermeye başladım.

"İkizimin kameralarla falan uğraştığını biliyorsun. Güneş arkada batmaya başlarken seni mükemmel bir şekilde çekebilirdi. Bu güneş seni deli gibi parlatıyor anne. Bunları yayınlayacağını biliyorum. Başlığın ne olacak?"

"Bilmiyorum. Böyle başlıklar hakkında düşünmüyorum. Sadece gönderiyorum ve gidiyorum. Muhtemelen randevu gecesi ya da onun gibi bir şey. Bana bir tane ver."

"*Babasının şımarık veledi.*"

Ona şakacı bir şekilde gözlerimi devirdim.

"Siz sordunuz. Aslına bakarsan, bunu yap. İnsanların senin alındığını bilmesini istiyorum. Şu kızarıklığa bak," dedi fotoğraf çekmeye devam ederken. "Peki, daha önceki sorum, Grey'e neden bizden bahsetmedin?"

"Yapmam mı gerekiyor?"

Kameranın arkasından baktı. "Benden utanıyor musun?"

Kıkırdadım. "Hayır, Declan. Sadece seni bir süreliğine kendime saklamak istiyorum. Sorun olur mu?"

Gülümsedi. "Güzel. Hadi, görünüşe göre bizi bekliyorlar."

Elimi tutup beni küçük boyutlu yata doğru götürmeden önce telefonumu bana uzattı. Declan beni heyecanlandırmıştı ve bu sadece randevunun başlangıcıydı. Biz ona yaklaşırken teknenin kenarında duran kadının yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Bay Danger," diye selamladı Declan'ı, sonra da bana gülümsedi. "Bayan Elle."

Ona gülümsedim. İsim etiketinde *Tee* yazıyordu. Onu tanıımıyordum ama Declan ona güveniyorsa ben de güveniyordum. Küçük kasabamız giderek büyüyordu ve tanımadığım insanların listesi de öyle. Declan önce tekneye çıktı ve karşıya geçmeme yardım etti. Önce ben onun arkasından gittim, bir merdivenin tepesine yaklaşıp kadar hâlâ elini tutuyordum. Merdivenlerden inerken ağzım açık kaldı.

masanın üzerindeki balonları ve büyük gül demetlerini fark ettiğimde düştü. Gözlerimde hemen yaşlar oluşmaya başladı. Göz kalemim akmasın diye gözlerime fön çektim.

Declan kollarını bana doladı ve başımın tepesini öptü. "Hoşuna gitti mi bebeğim?"

"Sana katlanamıyorum Declan Danger," diye alay ettim şakayla.

Bizi masaya götürdü ve karşıma oturmadan önce benim için bir sandalye çekti.

"Şimdi söyle bana, bana neden katlanamıyorsun?"

"Bu şimdiye kadar birinin benim için yaptığı en güzel şey. Bu güzel teknede sakın bir akşam yemeği," dedim etrafa bakıp daha berrak gözlerle güzel dekorasyona hayranlıkla bakarak.

"Akşam yemeği için Keys'e doğru yelken açacağız ve sonra tatlı için uzun manzaralı yoldan geri döneceğiz, Bayan Sürprizlerden Hoşlanmam. Senin için de uygun mu, benim küçük şımarık veledim?"

Dudaklarım sırtarak kıvrıldı ve oturduğum yerde küçük bir dans yaparak onu gülümsetmeye çalıştım. Gözleri yüzümden göğüs dekolteme doğru inmeye başladığında kelebekler geri döndü. Bana sanki yemeği atlayıp doğrudan tatlıya geçmek istiyormuş gibi baktı. Tee'nin elinde iki kadeh şampanyayla gelip bakışlarını bölmesine minnettardım. Kelebeklerin yatışmasına yardımcı olacağını umarak hemen bir yudum aldım. Tee uzaklaştığında bana tekrar baktı ve ben de pencereden dışarı baktım.

"Bana bak. Bu akşam neden bu kadar utangaçsın?" Tekne sarsıldı ve beni biraz ürküttü.

"Daha yeni havalanıyoruz, deniz tutmaz, değil mi?" diye sordu.

"Deniz tutmaz."

"O zaman neden bu kadar utangaç ve ürkek davranıyorsun?"

"Bu umm...." İçimi çektim. "Ne zaman yanıma gelsen bana hissettirdiklerin. Senden haber almak için sabırsızlanıyorum. Kolunu o kızın etrafında görmek beni rahatsız ediyor."

"Ah ha. Şimdi, et ve patateslere geliyoruz. Kıskanç olduğum için kıskanmamı *istedin*."

"Şimdi, bunu tam olarak çıkardın?" "Ceketimin cebindeki küçük gerçek kutusundan."

Gülümseyerek başımı salladım. "Ve kendime erkek arkadaşımın kolunu lanet kız arkadaşına dolayabileceğini söylemek zorunda kaldım."

Güldü. "Şimdi de erkek arkadaşın mı oldum?"

Kızardım. "Evet, şimdilik."

"Senden alabileceğim her şeyi alırım," dedi bardağından yudumlarken. "Bil diye söylüyorum, hissettiğin her şeyi ben de hissediyorum. Tüm bunları param yettiği için ya da seni yatıştırmak için yapmıyorum, senden gerçekten hoşlanıyorum Ella. Bebeğim, bundan daha açık nasıl anlatabilirim bilmiyorum. Sanki yalan söylememi istiyor gibisin."

"Yeni bir amcığa sahip olmanın heyecanı değil mi bu?"

"Amin harika Elle, ama beni bir daha sikmemeye karar versen bile yine de seninle takılmak ve seni şımartmak isterim."

Bu, omurgamdan aşağı ürperti gönderdi ve beni koltuğumda kaymaya zorladı. "Beni şımartmak mı?"

Başını
salladı.

"Nasıl
yani?"

"Sana gönlünden ne koparsa vereceğim," dedi ve koltuğa yaslandı.

"Bunu kastetmiyorsun."

"Ciddiyim."

Odanın öbür ucunda sanki bir emir bekliyormuş gibi bize bakan Tee'ye baktım.

"Artık görünmemizi umursamadığın bir şey mi oldu?"

"Hayır."

Ayrıntıya girmeyecek gibi görünüyordu, bu yüzden daha derine inmek istedim. "Sana bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette."

"Senden ayrılmasını mı istiyorsun? Yani, bizi öğrensin de senden ayrılışını mı istiyorsun? Çizgiyi aşıyor muyum? Bunun erken bir düşünce olduğunu biliyorum ve senden benim için ondan ayrılmanı istemiyorum. Sadece genel olarak soruyorum."

Dudakları bir sırtışla kıvrıldı. "Dürüst olmak gerekirse Ella, bunu hiç düşünmedim. Bana söylediği şey hakkında hâlâ konuşmadık. Yatak odasına geri döndü, muhtemelen benim her zaman yaptığım gibi bunu geride bırakacağımızı düşünüyordu ama öyle olmadı. Sanırım bir şeylerin farklı olduğunu biliyor."

"Farklı bir şey mi var?"

Yavaşça başını salladı. "Ben farklıyım." "Nasıl yani?"

"Nihayet sürekli kalp çarpıntısı, sürekli endişe ve göğüs ağrısı olmayan bir yaşamı tanıyorum. Nihayet zihinsel, duygusal ve cinsel olarak hayatımın her alanında gerçekten mutlu olabileceğimi biliyorum. Bu kadar uzun süre, üretene kadar söylediklerinizin ve yaptıklarınızın asla önemli olmayacağı söylendiğinde, bunu bir şekilde içselleştiriyorsunuz. Bana bazı yaralarımın kendi kendine oluştuğunu söylemen ve Dymon'ın da buna katılması hakkında çok düşündüm. Son zamanlarda, aklım sende değilken, yaşadığım her önemli durumu tekrar yaşıyorum ve acaba açık bir zihin ve kulakla dinleseydim, sonuç farklı olur muydu diye düşünüyorum. Sanırım gerçekliğe geri dönmek için bu şekilde saldırmam gerekti."

Boğazımı temizledim ve gözyaşlarımı tutmaya çalıştım. "Sen... babanla yüzleştin mi?"

Gözlerime su kaçmaya başlayınca çantamı açıp makyaj malzemelerimi çıkardım ve makyajımı tazeledim.

"Hey, hey, hey." Masanın öbür ucuna uzandı ve dirseğimi okşadı. "Bütün bunları neden yapıyorsun?"

"Hamile olmadığım için vücudum bana karşı *öfkeli*, bu yüzden her şey beni duygusallaştırıyor, ama bunu söylediğin için gerçekten mutluyum çünkü bunu hak ediyorsun Declan. Geçen gün hissettiklerim her gün hissetmek isteyeceğim şeyler değil. Senin neler yaşadığını hayal bile edemiyorum."

"Evet, kendi kendime ve gerektiğinde reçeteli ilaçlarla idare ettiğimi biliyorsun, ama bebeğim, o büyük sulu kahverengi gözlerinde bir şey bana bunun sadece benim için mutlu olmandan daha fazlası olduğunu söylüyor. Konuş benimle, gerçekten."

Pudramın içinden süngerimi çıkardım ve gözlerimin etrafını kuruladım.

"Bana yanlışlıkla söylediğin ve geri almak istediğin şeyle mi ilgili?"

"Aman Tanrım," diye mırıldandım aynanın üzerinden ona bakmadan önce. Sinsi sırtışı bana bunun da işin bir parçası olduğunu bildiğini söyledi.

"Çelik gibi görünüyor, bu yüzden Connect Four'dan bir parça uzakta olduğumu varsayıyorum."

"Her neyse," diye gözlerimi devirdim ve kapattım.

"Evethh, *her neyse*," diye alay etti benimle.

"Ben sadece çok... ugh," Bedenim titredi. "Senden gördüğüm muameleden çok mutluyum ve beynim buna çalışsa da alışamadığım için kendimi sinirli buluyorum. Senin gibi başka bir erkek bulma ihtimalim yok denecek kadar az, çok az. Standartlarım zaten yüksekti, ama sen çıtayı daha da yükselttin ve biliyorsun... daha önce söylediğin gibi,

Benimle ilgilenmek isteyen ya da *ilgilenebilecek* bir erkek olduğunu bilmek ferahlatıcı."

"Bunu duymak hoşuma gidiyor. Yine benden kaçmaya çalışmıyorsun, değil mi, çünkü bu kaç olurdu? Dört mü, beş mi? Ne zaman küçük kışın bana yeni bir şey yapsa, hep kaçmaya çalışıyorsun. Eğer bir şey varsa, o da senin kışından kaçıyor olmam."

Çok güldüm.

"Evet, kışını yakaladım, değil mi? Gördün mü, nasıl çalıştığını zaten biliyor olmam çok çılgınca. 'Şu zencinin kafasını sikeyim, sonra da beni kovalasın' derdindesin. Kafandan geçen bu, değil mi?"

Kendimi tutmak için yanağımın içini ısırđım ama kızardığımı fark etmedi bile.

"Biliyorum ama seni kovalamak eğlenceli Della. Sen izin verdiğin sürece bunu yapacağım. Seni kovalamak bana kendimi daha iyi tanıma fırsatı veriyor. Ayrıca, babamın sana söyledikleri için özür dilemem gerekiyor. Sana o şekilde davranmaya hakkı yoktu ve bunu ona bildirdim. Her zaman benim işime karışarak yardım ettiğini sanıyor."

"Neden?"

"Neden ne? Hep benim işime mi karışıyor? O hep .
Dymon ve Diesel buna yabancı değil." "Ama neden?"

"O ve annem bana hep farklı davrandılar." "Neden?"

"Tanrım," diye mırıldandı içkisinden büyük bir yudum almadan önce. "Donovan küçüldüğünden beri 'neden' sorularıyla karşılaşmamıştım. Bu çok tahrik ediciydi."

"Oh, demek kaçınan kişi ortaya çıktı," diye mırıldandım ve içkimden bir yudum aldım.

Kaşları birbirine karıştı. "Yani ben kara tencere isem, sen de... kara çaydanlık olmalısın."

Dudağımı ısırmadan önce ağzım açık kaldı ve kahkahalarımı tutmaya çalıştım. "Tamam, beni yakaladin. Sadece bu seferlik, sana bunu vereceğim."

"Ve bunu kabul edeceğim çünkü seninle sık sık kazanamayacağımı biliyorum," diye kıkırdadı içkisinin kalanını geri atmadan önce.

"Kahretsin, doğru. Al, ayakkabılarımı çıkar," dedim, ayaklarımı kucağına koyarak. "Hadi yukarı çıkalım."

Her bir ayakkabıyı dikkatlice çıkarıp masanın üzerine koyarken ayaklarıma bakmasını izledim.

Declan, "Tee, Bayan Elle'e terlik getir lütfen," diye emretti.

"Kahretsin, onu unutmuşum. Artık özel hayatın hakkında konuşmayacağım."

"yok, bebeğim."

Tee elinde bir çift parmak arası terlikle masaya geldi ve onları bana uzattı. Declan'ın bardağını aldı ve tekrar uzaklaştı. Declan ayakkabıları benden aldı ve ayağıma geçirdi.

"Fotoğraflarım için de teşekkür ederim. Bu kartı benim hesabım olarak kullanabilirsin" dedi ve ayağa kalkarak bana yardım etmek için elini uzattı. "Şampanyanı doldurmak ister misin?"

"Hayatta olmaz. Yemekten önce bundan daha fazla içersem kötü olacak."

"Lanet olsun, sen ile büyük köpekler ile kız bok da takılamazsın.

Hafif kış."

"Oh, hafif sikletini aldım," diye

mırıldandım. Kışımı tokatladı. "Neydi o?"

"Oh, hiçbir şey."

Dışarı çıkar çıkmaz rüzgâr gözlerimi sulandırdı. Hava sıcak olmasına rağmen, okyanusun ortasında olmak havayı serinletiyordu.

Declan kollarını arkamdan bana doladı. "Ceketimi ister misin, bebeğim?"

"Hayır, burada uzun süre kalmamıza gerek yok. Sadece buraya gelip etrafa bakmak istedim. Biliyorsun, buralı olduğumuz için turistlerin sahilde takılmasına izin veriyoruz. Biz yerliler buraya pek gelmeyiz."

"Hmm. Peki söyle bana, Elle'in kendisiyle takıldığı bir gün neye benzer? Greysen ve çocuklar yok, yardımcılar yok, babanla takılmak yok, randevular yok, sadece sen varsın. O gün neye benziyor?"

"Bu güzel bir soru çünkü hayatım babam, işim, Grey ve vaftiz çocuklarım etrafında dönüyor. Ama eğer sadece ben varsam, muhtemelen evde oturup televizyon izliyor ve uykumu alıyorumdur."

"Evinin etrafında koşuşturan çocukların olduğu bir gelecek görüyor musun? Bir koca?"

Döndüm ve kocaman gözlerle ona baktım. "Ne oldu?"

Haddimi mi aştım?"

"Sana az önce hayatımın neyin etrafında döndüğünü söyledim ve sen daha fazla şey eklemeye çalışıyorsun, Tanrım," dedim sırtarak ve ellerimi ceplerine soktum,

Onu kendime yaklaştırdım. "Ama sanırım bunu bana sorabilirsin çünkü her fırsatta lezzetli dölleri içime boşaltıyorsun."

Aleti bana doğru zıpladı.

"Tamam, şimdi, Ella. Yemeğe yetişemeyeceğiz. Bu gece iyi olmak istiyorum, tamam mı?"

"İyi," diye . "Ben beş çocuk istiyorum."

Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı, bu da beni güldürdü.

"Greysen ile aranızda ne sorun var? Bu bir ülke meselesi falan mı? Bir anlaşma falan mı yaptınız?"

"Peki bana soru soran sen olduğun halde bu tiradın da neyin nesi Declan Danger?"

"Bilmiyorum," dedi gülerek. "Kahretsin, bu çok fazla, Lil' Bit."

"Biliyorum. Öyle. Hepsi benden olmak zorunda da değil. Evlat edinme konusunda sorunum yok. Sadece bir ev dolusu çocuk istediğimi düşünüyorum çünkü

var. Sizin gibi bir evde yaşamak için canımı verirdim." "Benzer."

"Evet. Sunucularla büyüdüm-"

"Sunucular mı?"

"Hı-hı, ve insanların el pençe divan durması çok sıkıcı görünüyor. Kaşlarını öyle birbirine yapıştırma. Gerçek bu. Koruda oturup etrafımda yüz kadar aile üyesiyle hikayeler anlatan büyük büyük büyük anne olmak istiyorum."

Çenesini ovuşturdu.

"Bana kaç tane vermek istediğini mi düşünüyorsun? Lil' D'nin ağabey olmak istediğini biliyorum."

"Kahretsin, Lil' Bit, muhtemelen iki tane verebilirim. Belki de üç tane. O cevizi içimden çıkarma şeklinle. Diğer ikisini bilemiyorum. Neredeyse kırk yaşımdayım."

Bir kakhaha patlattım. "Sadece iki ve bir olası, ha? İçime taşaklarını soktuğuna göre, birimizin iyileşmesi gerekecek o zaman."

"Tabii ki. Sana katılıyorum, ama eğer seninle sevişmeye devam edeceksem yapmam gerekeni yapacağım."

Ağzım açık kaldı ve cevap veremeden yakınımızda seyreden bir katamaran en sevdiğim şarkıyı çalmaya başladı.

"Uh-oh, senin bokun, değil mi? Arkanı dön ve bana bir şey göster."

"Declannnn, o teknedeki onca insan," diye sızlandım.

"Bu umurumda değil. Tek gördüğüm sensin, çok güzel görünüyorsun."

Arkamı dönüp ona sürtünmeye başlamadan önce şakacı bir şekilde ona iki kez çarptım.

"Hı-hı, aynen böyle," diye beni cesaretlendirdi Declan.

Tam Tems'in anlamadığım bir şeyler mırıldandığı sesi geldiğinde kalçalarımı indirdim. Yelken ipine tutundu ve önlemek için bir parmağını kemerimin halkasına doladı. Ritmimi buldu ve kalçalarını daireler çizerek kasıklarını bana doğru sürttü ve sert aletini hissetmemi sağladı. İnsanlarla dolu katamarandan tezahüratlar ve övgüler alana kadar sadece biz varmışız gibi görünüyordu.

Dudağımın kenarını ısırırken ona dönüp baktım.

"Evet, izlenmek hoşuna gitti, değil mi?" diye sordu.

Kendimi daha da fazla hissetmeye başladığımda içime daha da sert girdi. Boynumu tutup sırtım ona yaslanana kadar beni yukarı çekmeden önce elinin sırtımda gezindiğini hissettim.

"İzlenmekten ne kadar hoşlandığını söyle bana," diye mırıldandı, sonra kulağımı ısırdı.

"İzlenmeyi seviyorum baba," diye mırıldandım.

"Biliyorum," dedi ve yanağını başıma yaslayarak geri çekildi. "Dostum, bu gece gerçekten ama gerçekten iyi olmak istiyorum Ella."

"İyi olmak istiyorsun ama bana eğilmemi söyledin."

"Çünkü içimden bir şey çıkarıyorsun kadın. Bu saçmalık, Ella."

Beni çevirdi ve gözlerimin içine baktı, kolunu belime doladı ve beni kendine doğru çekti. Katamarandan gelen müzik uzaklarda kayboluyordu ve tek ses tekneye çarpan okyanus suyu ve aramızda esen rüzgârdı.

Gülümsedi. "Merhaba,
güzelim." Kızardım.

"Merhaba Declan."

Tee dışarı çıktığında beni öpmek için eğilmeden önce dilini alt dudağında gezdirdi.

"Böldüğüm için özür dilerim. Kaptan hepinize ya içeri gelmenizi ya da burada oturmanızı tavsiye etti. Limana yanaşmaya hazırlanıyoruz."

Declan gözlerini benden ayırmadı. "Şanslısın kadın."

AKŞAM YEMEĞİ HARİKAYDI, hatta mükemmeldi.

Bize okyanus kıyısında özel bir kabin ayırmıştı ve burada üç çeşit yemek servis edildi. Güneşin batışını izlerken en iyi yemeklerden bazılarının tadını çıkardım. Sohbetimiz sanki birbirimizi on yıllardır tanıyormuşuz gibi akıp gidiyordu. Birbirimizin cümlelerini tamamlıyor ve birbirimizin aptalca şakalarına gülüyorduk. İşçiler ayrılmak ve eşyalarını almak zorunda kalmasaydı muhtemelen hala orada konuşuyor olurduk. Kendimi onun içinde o kadar kaybolmuş buldum ki, babasının bana söylediklerini düşünerek kendimi gerçekliğe geri döndürmek zorunda kaldım, bu yüzden sahilde araba servisimize geri dönerken ona karşı sessiz kaldım.

Kıyı şeridi boyunca yürürken su ve kum ayaklarımı serinletiyordu. Declan topuklarımı omuzlarına doladı ve ayakkabılarının ıslanmaması için biraz mesafeli durdu. Kamyona bu yoldan dönmek zorunda değildik ama ben ayaklarımı ıslatmak ve sonuncusu olma ihtimaline karşı randevuyu uzatmak istiyordum. Her iki adımda bir durdum ve kumun ayak parmaklarımın arasından sızmasına izin verdim. Ay ışığı altında görebildiğim deniz kabuklarını sayarak düşüncelerimi meşgul etmeye çalışıyordum. Declan beni hafifçe dürttüğü için dikkatim çok dağılmıştı.

"Evet," diye cevap verdim, başımı kaldırıp ona bakmadan. "Beni duydun mu?"

"Hayır, özür dilerim. Ne dedin sen?"

Bu kadar kısa bir süre içinde Declan her ifademi anladı, bu yüzden ona baktığımda aklımın her yerde ama bu anda olduğunu anlayacağını biliyordum.

"Bu gece iyi vakit geçirdim, Ella. Umarım böyle bir gece daha geçirebiliriz."

"Gerçekten mi?"

"Hey." Durdu ve bileğimden tutup beni kendine çekti. Parmağını çenemin altına koydu ve başımı kendisine doğru kaldırdı. "Neyin var?"

Dudaklarımı birbirine sürttüm.

"Bu gece olmaz Della," dedi başını yavaşça sallayarak. "Bunu senden çıkarmak istemiyorum. Konuş benimle."

"Babanın söyledikleri doğru mu? Ona inat bir şeyler mi yapıyorsun?"

"Evet, ona inat pek çok şey yapıyorum. Ama bunu değil." Boştaki eliyle aramızda işaret etti. "Bu değil, Ella. Bu randevu tamamen

Dünkü hayaletliğimi telafi etmek istedim. Burada seninle birlikte olma kararımı başka hiçbir erkek desteklemiyor."

Cevap vermedim.

"Düşündüğün bu muydu? Buraya sadece inat olsun diye geldiğimi." Hafifēe omuz silktim. "Baban ēok inandırıcı."

"O *ēok* ikna edici. İkna edici olmasaydı bugün olduğu kişi olamazdı, ama bana güvenin..." ēenemi daha da kaldırdı ve dudaklarını dudaklarıma bastırarak dilini ağzıma soktu. Nazik dil güreşi, dudaklarımdan köşesinde biriken tükürükle ağzında inlememe neden oldu. Dilini ağzımdan ēıkardı ve gülümsedi. "şimdi söyle bana Ella D, bu sana kin gibi mi geliyor? Böyle bir şey hissetmek iēin neden kin duyayım ki?"

Beni nasıl suskun bırakacağını biliyordu.

Kendime geldiğimde kıkırdadım. "Biliyor musun Declan Danger, kardeşlerine ve babana sandığından daha ēok benziyorsun."

Dudakları sırtacak şekilde kıvrıldı. "Senden duyduğuma göre, bunu bir iltifat olarak kabul edeceğim."

"Güzel, ēnk yle."

Elini tuttum ve hafifēe sekerek yürümeye devam ettim.

"Tanrım, sen lanet olası şımarık bir veletsin. Birdenbire, artık somurtmuyorsun. Gel buraya."

Beni gelin gibi yukarı ēekti ve yürümeye devam etti, ben de kollarımı boynuna doladım.

"Bebekleşmeyi gerēekten , değil mi?"

"Evet," diye dudak bktm. "Ve vücudum bana kızgın olduğunda gerēekten yükseliyor. Bunu sana söylemiştim."

"Yani diyorsun ki, ayın o zamanı yaklaştığında, altına yatmamı istiyorsun."

"Lütfen. Karnımı da ovar mısın?"

"Evet. Başka neye ihtiyacın var?"

"ēocuk bezi," dedim gülerek.

"Vay be. Seni değiştirmek zorunda değilim, değil mi?"

"Kendi kendimi temizleyebilirim. teşekkür ederim," dedim gülerek.

Rahat bir nefes aldı ve kıkırdadı. "Başka bir şey var mı?"

"Hmm. Yorgunluk nbetlerim arasında, beni günün her saati tatlı ve baharatlı şeylerle besleyin, ballı ērek gibi tatlı ve bir torba baharatlı gibi

Flaming Hots. Arada bir yerde büyük bir yağlı pastırma ve çizburger yemeği. 'Tanrı kadınlardan nefret ediyor' diye atıp tutmalarımı ve gözyaşlarına boğulduğum ya da boğulmadığım garip anları görmezden gelin."

Kıkırdadı. "Kontrol, kontrol ve kontrol. Şimdi seni yere yatıracağım, böylece ayaklarını yıkayabilirim." Beni ayaklarımın üzerine oturttu ve suyu açmak için kulpun yanına diz çöktü. "Soğuk olabilir, Lil' Bit."

"Tanrım!" Soğuk su ayaklarıma çarptığında çığlık attım. "Sana söylemiştim. Ayağını bana ver, bebeğim."

Ayaklarımdaki inatçı kumları sildi ve suyu kapattı, sonra beni tekrar ayağa kaldırdı ve köşede bizi bekleyen kamyonu doğru yürüdü. Şoförümüz kamyonundan inmiş ve bizim için arka kapıyı açmıştı.

Declan beni koltuğa oturturken, "Adamım, havlun var mı?" diye sordu.

Gözlerim bir Noel ağacı gibi parladı ve Declan bana baktı ve sonra iki kez baktı, aynı anda hem sırtı hem de başını salladı.

"Şu bak. Biraz yarak yemek üzere olduğunu , değil mi?"

Havluyu ona uzattığında gözlerim hızla ondan şoföre kaydı.

"Hayır, şimdi utanma."

Gözlerimin içine bakarken havluyla ayaklarımı kurulamaya başladı. Onu denemek için ayağımı kasıklarına bastırdım ve aletin ne kadar sertleştiğini hissettim. Şoför bize arkasını dönerek biraz yalnız kalmamızı sağladı. Bir ayağımı kasıklarına bastırırken diğer ayağımı yavaşça göğsüne doğru sürükledim.

"Ella," diye iç geçirdi başını boynuna dolanan ayağıma doğru çevirirken.

Bileğimi boynuna koydum ve onu bacaklarımın arasına çektim. Bacaklarımın arasına uzandı ve beni öpmeye başladı. Tam boynuma saldırmaya başladığında, şoför boğazını temizleyerek misafirimiz haber verdi.

"Bu gece iyi olabilirsiniz, ama kötü olmama izin ver, lütfen."

Ne yapmak istediğine karar vermeye çalışıyormuş gibi gözleri yüzümde gezindi.

İki kez göz kırptım, fısıldamadan önce tılsımımı açtım, "Lütfen, Efendim. Küçük kızınız şu anda sizi memnun edebilir mi? Size ne kadar minnettar olduğunu göstermek istiyor. Bunu yapabilir mi?"

Declan'ın gözleri kapandığında, onu istediğim yere getirdiğimi biliyordum. Benny'nin evindeki geceden beri ona böyle hitap etmemiştim, bu yüzden aklının çoktan dönmeye başladığını biliyordum.

Şoför tekrar boğazını temizledi. "Bay Danger."

Gözleri yavaşça açıldı. "Ella, bütün gece benimle dalga geçtiğine göre, rıhtıma varana kadar bu kapı kapanana kadar bana bir fındık vermen gerekiyor."

Dudaklarımı yaladım. "Peki ya yapmazsam?"

Karşılık olarak gülümsedi ve amım daha fazla sıkılamazdı. Declan üzerimden indi ve kapımı kapatıp diğer tarafa geçmeden önce beni doğruca kamyonete bindirdi. Diğer tarafa geçer geçmez ceketini çıkarıp arkaya attı ve koltuğu arkaya bıraktı. Şoför bindi ve çekip gitti.

Declan, "Zaman kaybediyorsun Ella," diye uyardı.

Koltuğumdan kalktım ve bacaklarının arasına yerleştim. Kemerini çekiştirirken ağzım sulanmaya başladı. Pantolonunun düğmelerini ve fermuarını açtıktan sonra kalçalarını kaldırdı ve pantolonunu ve külotunu indirmeme yardım etti. Aleti zaten tuğla gibi sertti ve ucundan precum sızıyordu. Şaftını öpmeden ve aletinin tabanını koklamadan önce dilimi prekum boncuklarının üzerinde gezdirdim.

"Kokunuza bayılıyorum, Usta," diye mırıldandım. "Kahretsin kızım," diye iç geçirdi.

Dilimi zig zaglar çizerek şaftından yukarı çıkardım ve dudaklarımı etrafına sarmadan önce aletinin başını daire içine aldım.

"Benim küçük yaramaz kadını," diye iç geçirdi Declan.

Çenelerimi sıktım, yeterince tükürük toplanana kadar aletini aşağı yukarı salladım ve taşaklarına doğru indim.

"Ella, bebeğim," diye iç geçirdi Declan.

Aletini sıkıca kavradım ve taşaklarını emerken yavaşça okşadım, biriken tüm tükürüğü ağzımdan dışarı iterek kıcımdan aşağı akmasını sağladım. Dilimi ağzımdan çıkararak, kıcıyla taşakları arasındaki o noktada gezdirdim.

"Ella!" Keskin bir nefes aldı.

Dilimin izin verdiği kadar ileri gittim ve neredeyse koltuktan fırlayacaktı.

"Aman Tanrım... Ella," diye homurdandı olabildiğince alçak sesle.

Tutunacak bir şey bulmak için çabaladı, sonunda diğer koltuğun başına ve kapının üstündeki tutamağa tutundu.

"Ella," sesi bir oktav yükseldi.

Taşaklarının ağzımdan kaymasına izin verdim ve dilimi kışının hizasından aşağı bırakarak o noktayı emmeye geri döndüm. Onunla hiç bu kadar ileri gitmemiştim ve aklını kaybetmesine tanık olmak hoşuma gidiyordu.

"Ella, kahretsin, oh!" diye bağırdı kısık sesle.

Taşaklarını ve sonra şaftını yaladım, daha fazla kayganlaştırıcı için aletinin başına tükürdüm. Ona baktığımda, göğsü inip kalkarken şaşkın şaşkın bana bakıyordu.

"Lanet olsun, kızım," diye mırıldandı, nefes nefese. "Hoşuna gitti mi baba?"

Cevap vermedi ama boğazındaki yumrunun bir softball kadar büyük olduğunu biliyordum. Taşaklarını avuçladım ve orta parmağımın o hassas noktaya masaj yapmasına izin verdim. Parmağımı aşağı indirdiğimde tekrar sıkıştı.

"Ella," diye boğuk bir sesle konuştu.

Aletini daha sıkı kavradım.

"Benim için , değil mi?"

Boynundaki tüm damarlar dışarı fırlamıştı ve arabanın tavanındaki kolu çekip çıkarmak üzereydi. Nefes alış verişi hızlandıkça parmağımı daha hızlı hareket ettirdim. Her parçam daha ileri gitmek istiyordu ama onu çok fazla zorlamak istemiyordum.

"Mmhh, biliyorum, baba. Boşalmak üzeresin ve tam kızlarının üzerine boşalmanı istiyorum."

"Bebeğim... Yapmak üzereyim..." Başını koltuğa yasladı.

Aletini göğsüme doğrulttum ve döllerini üç uzun fışkırana kadar okşamaya devam ettim.

"Aman Tanrım, evet baba, bu. Bu çok güzeldi. Bana bak." Dölle kaplı göğsüme baktı ve başını koltuğa yasladı. Onu tekrar okşadığımda, bileklerimi tuttu ve

Kalçaları.

"Bu çılgınlık," diye mırıldandı.

Kamyon durdu. "Oop. Tam zamanında."

Bana baktı ve başını salladı. "Al."

Arkadan ceketini aldı ve kendini toparlamadan önce göğsümü örttü. O başını sallamaya devam ederken ben yüzümde bir sırıtişla onu izledim. Şoför indi, bizim için kapıyı açtı ve Declan başka tarafa baktığından emin oldu. Beni arabanın içine çekti.

koltuğa oturdu ve ayakkabılarımı aldı. O ayakkabılarımı giyerken ben de ceketinin altına baktım ve göğsüme bulaşan döllere baktım.

"Çok geri kalmıştın. Şu anda amımdan su sızmasına kızdığını biliyorum."

"Kızım, sessiz ol," diye ısrar etti.

Güldüm. Ceketini çıkarmadan kamyonundan inmeme yardım etti. Şoförle özel olarak konuşmasına izin vererek uzaklaştım. Birkaç dakika sonra arkamdan geldiğini duydum.

"Umarım kendinle ve bu hayatla mutlusundur Ella."

Döndüm ve geriye doğru yürümeye başladım. "Neden olmayayım ki? Bana bir görev verdin ve ben de onu tamamladım. 'Ve bu hayat' derken neyi kastediyorsun?"

Bana yaklaştığında yürümeyi bıraktım ve ona baktım. Yüz ifadesini okumak zordu ve beni germiştı.

"Demek istediğim, orada olanlardan sonra benden bir daha kaçmaya kalkarsan, dükkanının altına bir sığınak yaptırıp seni oraya zincirlemek gibi çok *pervasızca* bir şey yapabilirim, sana sadece oradan dükkanına gidecek kadar yer bırakırım."

Dudaklarım birbirinden ayrıldı ve gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Bu kulağa korkutucu gelebilirdi ama amımın umurunda bile değildi.

"Sen... sen yapmazdın."

Kaşları yukarı kalktı. "Beni test edip görmek ister misin?"

Bakışları o kadar yoğunlu ki gözümü ondan kaçırmak zorunda kaldım. Çenemi tuttu ve ona bakmamı sağladı.

"Ağzın çok güzel dağılmış, Ella." Elinin tersiyle yüzümü temizledi. "Ağzın bendeysen, 'Kaçmaktan bıktım' demeni istiyorum."

"Kaçmaktan bıktım," diye kekeledim.

"Evet," dedi başını sallayarak. "Çünkü bana ait olduğunu biliyorsun, değil mi?" "Evet," diye fısıldadım.

"Ve ben de sana aitim, değil mi?"

"Evet."

Kukum ona kafa atmaktan zaten sıırıslıklam olmuştu, ama şimdi sertçe zonkluyordu.

"Ve ben sana emretmedikçe bunu asla başka bir adama . Sana ne söylediğimi anlıyor musun?"

Dizlerim neredeyse bükölüyordu. Elimden geldiğince başımı salladım.

Çenemi daha sıkı kavradı. "Sana söylediklerimi anladığını *duymaya* ihtiyacım var."

"Ben... Anlıyorum."

Gülümsedi. "Güzel." Eğildi ve çenemi bırakmadan önce dudaklarımı gagaladı. "Şimdi seni temizleyelim, böylece randevumuzun son kısmını bitirebiliriz."

Kolunu bana doladı ve rıhtımdan aşağıya doğru yürüdük. Kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki zorlukla nefes alabiliyordum.

Az önce neyi ettim ben?

DECLAN

Altı Hafta Sonra...

Ben ve kardeşlerim Dymon'ın verandasında oturmuş, projektör ekranından SportsCenter'ı izliyor ve bir blunt sarıyorduk. Evimizde oynadığımız ilk futbol maçından yeni dönmüştük ve uzatmalarda kazandığımız gerilim dolu maçtan dolayı duygularımız hâlâ yüksekti, bu yüzden Quinci herkesi evlerine içmeye çağırdı. Daveti kabul ettim çünkü Elle gittiğinden beri kafamı meşgul edecek her şeyi yapabilirdim. Son iki haftadır bir R&B şarkıcısıyla birlikte gezici bir festivaldeydi. Diğer kuaför gittiğinde sadece beş gün kalması gerekiyordu ama o da geldi geçti ve Elle tam on dört gündür ortalıkta yoktu. Onu bu kadar özlemiş olmam delilikti. Şu anda Batı yakasında olduğu için programlarımız uyuşmuyordu, bu yüzden beni aramasını beklemek zorunda kaldım. Onunla FaceTime'da garajda volta atarken kalbim her türlü ritmi atıyordu. Onu özlememe rağmen, yapmayı sevdiği şeyi yaparken ne kadar mutlu olduğunu görmek ve duymak hoşuma gidiyordu.

Telefonum masaya çarptı ve Instagram'da *@MarcelElle*'den gelen bir bildirim olduğunu gördüm. Ona dokundum ve oteline teslim ettiğim çiçekleri tuttuğu ve kartta yazanlara gözlerini açtığı bir Boomerang görüntüsü geldi. Ona erkeğinin onu özlediğini ve olabildiğince çabuk eve dönmesi gerektiğini söylemiştim. Şarkı seçimi beni Keys'teki randevumuza geri götürdüğü için gülümsememi saklamaya çalışırken yanağımın içini ısırma neden oldu. Snoh Aalegra'nın şarkısını ikimiz de ilk kez duyuyorduk.

Didn't Mean To Fall in Love, durumumuzu mükemmel bir şekilde açıklıyordu, ancak ne o bana beni sevdiğini tekrar söylemişti ne de ben söylemişim.

Başlığında şöyle yazıyordu: *O beni özledi. #DaddysSpoiledBrat*

Ve bu doğrudu.

Onu gerçekten çok özlemiştim, öyle ki beşinci gün dokuzuncu güne dönüştüğünde sırf onu görebilmek için Dymon'la birlikte turne sırasında New York'a gittim. Sadece çok geç bir akşam yemeği ve uzun bir öpüşme seansı için zamanımız vardı ve bunu her şeyden çok takdir ettim. Sadece onunla vakit geçirmek istiyordum, ayrıca en son birlikte olduğumuzdan beri hâlâ doluydum. Benjamin ile çok yoğun bir sahneden sonraydı. Sahneden önce, ilk izlediğimizde ona karşı uysal olduğunu itiraf etti ve gerçek kendisi olacaktı. Ve gerçekten de öyleydi. Hayatımda hiç yetişkin bir erkeğin, Elle sanki ben ve Leah izlemiyormuşuz gibi ilerlerken zevkten ağladığını görmemişim. İşini bitirdikten sonra o kadar heyecanlanmışım ki fuayeden çıkmayı başaramadık. Onu duvara yasladım, içine daldım ve hayvani bir şekilde ilerledim. Onu doldurmam üç dakikadan az sürdü. O kadar şaşırmışım ki Benjamin ve Leah'nın antrede durduklarını bile fark etmemişim. Neredeyse tüm oksijenimi kaybettiğim yetmezmiş gibi, onu bıraktıktan sonra parmaklarını içine soktu, sonra gidip Benjamin'in ağzına soktu... ve sonra Leah'inkine, bu beni tamamen şaşırttı. Aklımda bir sürü soru vardı ama ertesi sabah gitmişti ve o zamandan beri zihnim mutluluk içindeydi.

Ekranıma düşen su damlacıkları dikkatimi ekranımdan çekti. Dymon,

"Haydi, kıcı kırık zenci, J'yi yak," dedi.

Açık olup olmadığını görmek için mutfak penceresine baktım.

"Mane, o kızlar bizi duyamaz."

Quinci, Greysen, kız kardeşlerim ve Winter evde içiyor ve başka ne yapıyorlarsa onu yapıyorlardı. Donovan ve biz burada işimizi bitirene kadar ailemin yanındaydı. Bildiğim kadarıyla Winter hâlâ eşcinsel olduğumu düşünüyordu. Birkaç hafta öncesine kadar benimle ilgileniyordu, bu yüzden ona eşlik edecek birini bulmasını umuyordum - hayır, dua ediyordum, belki de süreyi uzatırdı. Zamanımı işim, ailem ve Elle arasında bölüştürmek zor bir görevdi ama uzun süre devam ettirmeye istekliydim. Radarın altında kalmak istediğimiz için gizli kalmanın en iyisi olduğuna karar verdik. Son gezimiz Keys'e olan randevumuzdu ve ben bundan nefret ettim. Onun küçük kıçını göstermek istiyordum.

Diesel esrarı salladı ve Dymon da bana geri verdi.

"İşte bu! Burası, olmam gereken yer gibi kokuyor," dedi Kemba, ellerini birbirine sürterek kapıdan içeri girerken. "Kahretsin. Belki de değildir. Hepiniz burada çok ezik davranıyorsunuz. İçerideki kadınlar kemik kırıp içki atıyor ve siz burada yaşlı zenciler gibi oturuyorsunuz. Neyiniz var sizin?"

Kemba masanın etrafında hepimizi kucakladı.

"N'aber, kardeşim? İyi misin?" Ben konuştum.

"Evet, evet. Maçta size ulaşamadığım için Quinci'ye uğrayacağımı söyledim. Gecenin geri kalanında ne yapacaksınız? Bu galibiyetten sonra JB'nin yükseleceğini biliyorsun." Diğer tarafa oturdu Diesel.

Ona esrarı uzattım.

"Evet, bunu sana söyleyeceğim tatlım."

Döndüğümde Johnny'nin kapıdan içeri girdiğini gördüm ve ruh halim hemen değişti. O heriften hoşlanmıyordum. Bana şahsen bir şey yapmamıştı ama Elle onun mesaj attığı sahte numaraları engellemekten bıkmıştı. Onu her gördüğümde dilimi ısırarak zorunda kalıyordum çünkü kışına tekme basmak beni ve Elle'yi dışarı atacaktı. Kemba hayal kırıklığını hissetti ve onu yanımda getirmeyi bırakmasını isteyip istemediğini sordu. Nefret eden bir zenci değildim, ayrıca Elle beni onun zekâsı konusunda uyarmıştı, bu yüzden ona heteroseksüel olduğumu söyledim. Onun hakkında konuşmasına bakılırsa, beni kızdırması onun için bir zevk olacaktı.

"N'aber millet?" Johnny konuştu ve bana en yakın olan Dymon'ın yanına oturdu. Bana baktı. "Sizi henüz ayırt edemiyorum. Dur tahmin edeyim, sen Declan mısın?"

Çakırkeyifti, bu yüzden onu bayıltmamak için neredeyse ellerimin üzerine oturmam zorunda kalacağımı damarlarımda hissettim.

Kaşlarımı kaldırdım. "Elbette."

Dymon esrarı uzattı.

"Sanırım hepimizi ayrı ayrı tanıyorum."

"Kimi neye tutacaksın? Bu da neydi şimdi?" Diesel ona sordu.

Esrarı çekerken başımı salladım. Söylediği şey çapkıncaydı ve içerideki beş kadından sadece ikisiyle konuşuyor olabilirdi. Ben ve Dymon, Denim ve Metri'nin kiminle çıktığını umursamıyorduk. Onlar yetişkin insanlardı ve kendilerini nasıl koruyacaklarını biliyorlardı ama Diesel ve Duncan Danger'a göre öyle değildi. Onlar hayatlarını kurtaracak bir erkeği nasıl seçeceklerini bilmeyen çaresiz kadınlar olduklarına yemin ediyorlardı. Denim'in pamuk ipliğine bağlı bir adamı vardı ve Metri onlara sunacak uygun birini bulamamıştı. Yani, ben

Johnny ılınca bir Şey söylerse, ben fırsat bulamadan Diesel'in onu boğacağından korkuyordu.

"Ah, dostum," Dişlerini pt. "Denim-"

"Hayır." Diesel başını salladı. "Her neyse. Cevabım hayır." Johnny güldü. "Ona karşı çok koruyucu olduğunu sylemişt." Başını salladı. "Doğru."

Dumanı üfleyerek sırtışıımı gizledim.

Tekrar bana baktı. "Kemba seninle konuşmam gerektiğini söyledi-" "Ne hakkında?" abucak tükürdüm.

"Tanrım, neden bu kadar sinirlisiniz? Bu kadar ağacın arasında yaşamak insana nefes alma isteği vermiyor." Derin nefes alıp verdi. "Bu New York'a özgü bir Şey mi? Ben pek seyahat etmem."

Gözlerimde belirmeye başlayan kırmızıyı kırptıştırarak ona baktım.

"Benim hatam, ama koruda yardıma ihtiyacınız olup olmadığını merak ediyordum, ya da..." Dymon'a döndü. "Ya da sana. Fark etmez."

"Benim için ne yapabileceğini düşünüyorsun?" Dymon sordu.

Kemba'ya baktım ve başını hafifçe salladı. Bana onunla konuşacağını söyledi ama ben ona konuşmak zorunda olmadığını söyledim. Johnny sadece kendisi gibi davranıyordu ve dürüst olmak gerekirse Kemba'ya benziyordu ama ondan hoşlanmamamın bir faydası yoktu. Dymon ve Diesel benim kardeşlerimdi, bu yüzden benim gücümle ona .

"Bilmiyorum. Ne yapmam istersen. Vo-tech diplomam var, bu yüzden ellerimle çalışmayı tercih ederim. Bana ihtiyacınız olursa *bunun* için iyi bir distribütör olabilirim. Bu Şey çok ateşli."

Dymon ona bakmadan önce benimle ve Diesel'le göz göze geldi.

"Evet, dostum," diye kıkırdadı Dymon.

Bu, patlamadan önceki kıkırdamasıyd.

Johnny cebinden telefonunu çıkardı ve ekrana dokundu. Elle'in Instagram görüntüsü belirdiğinde göğsümün sıkışmaya başladığını hissedebiliyordum. Telefonundan çalmaya başlayan şark yüzünden Diesel ve Dymon otomatik olarak onun ne izlediğini anladılar. nce bana, sonra Johnny'ye baktılar.

"Yani, evet, ellerimle her Şeyi yapabilirim ve burada beklediğimden çok daha uzun süre kalacağım, bu yüzden cebime biraz para koymaya başlamaktan zarar gelmez."

Ekranını kaydirdi ve Elle'in randevumuzdaki makarası oynamaya başladı. Onun, yiyeceklerimizin ve içeceklerimizin gizli fotoğraflarından oluşan güzel bir montajdı ve sonra benim de gizli bir fotoğrafımı araya sıkıştırdı. Elinden telefonunu almadan önce projektöre baktım. Şimdiden ikinci hatayı yapmıştı.

"Anlıyorum. Siteye başvur," dedi Dymon ve esrara uzandı. Adam başını salladı. "Evet."

Birkaç garip sessizlik anı geçti. Johnny boğazını temizledi. "Yani burada hepimiz erkeğiz." "John," diye seslendi Kemba. "Sakin ol."

"Hayır, Kem, biz yetişkin adamlarız. Benimle falan geçmiyorsunuz değil mi?"

"Kardeşim." Diesel ellerini birbirine kenetledi. "Sadece çok konuşuyorsun, hepsi bu. Takıldığımız zaman, sadece takılıyoruz, hepsi bu. Sigara içiyoruz, birkaç kadeh içiyoruz. O kadar. İş hakkında konuşmayız, bunların hiçbiri olmaz."

"Oh, bu benim hatam. Sadece bir dakikalığına başka bir şeymiş gibi hissettim." Ona baktım. "Başka ne olabilir ki?" diye sordum.

"Kahretsin, bilmiyorum. Bu yüzden sordum. Gri bölgede olmayı sevmiyorum."

"musun?"

Gözlerini önce bana sonra da telefonuna çevirdi.

Sorularımı duymazdan gelerek Diesel'e baktı, "Elle'in kiminle takılıyor olabileceğini biliyor musun? Kemba'ya sorup duruyorum ama o bilmiyormuş gibi davranıyor ve Grey onun en iyi arkadaşı. Sanki o ya da onun gibi bir şeymiş gibi gizli tutuyor."

Kanım kaynamaya başlamıştı ve o da saldırmak üzereydi. Elle'in adının dudaklarından boş yere çıktığını duymak istemiyordum.

Diesel, "Ben kadınların işine karışmam," diye karşılık verdi. "Oh, bunu hissediyorum."

"Ve bizi istemeyen kadınları da terletmeyiz," diye araya girdim. Diesel bana baktı ve başını salları gibi yana eğdi.

Johnny'nin dudakları bir sırıtışla kıvrıldı. "Buna yok, paran var."

Ayağa kalktım. "Affedersiniz?"

Diesel beni sakinleştirmek için ihtiyatlı bir şekilde bileğini kaval kemiğimin üzerine bıraktı.

"Yo, J, hadi . Şu anda çıldırıyorsun. Çok fazla içtin."

Güldü ve ellerini havaya kaldırdı. "Neden gitmemiz gerekiyor? O bir yumruk attı, ben de bir tane attım. Birbirimize bağlandığımızı sanıyordum."

Kalbim göğsümde sertçe çarpıyordu. Kendimi sakinleştirmeye çalışıyordum ama o aptal sırtış beni uçurumdan aşağı itmek üzereydi.

"Lanet olsun. Biliyor musun Kem, hadi . Bu zencilerle iş ya da karı kız konuşamam," dedi ve ayağa kalktı.

"Ağzından çıkanı kulağın duysun," diye .

"Elle'in kiminle takıldığını biliyor musun? Hâlâ Benny mi?" Kaşlarım birbirine değdiğinde, neredeyse yüzünü kaldıracaktı.

"Ohhh, şimdi anlıyorum, sensin. Elle'in dalga geçtiği sensin. Kemba bu yüzden sus pus oldu."

Kemba ayağa kalkarak, "Johnny, gidelim," dedi.

"Bekle, ama..." Durakladı, başparmağını omzunun üzerinden atarak gözlerini kıstı. "Senin ve Kızıl Kafa'nın..."

Ayağa fırladım ve kardeşlerimi ayağa kalkmaya zorladım.

"Kahretsin, hepiniz Yenilmezler gibi hareket ediyorsunuz. Darılmaca gücenmece yok, kardeşim. Elle'e karşı cimri olmana gerek yok. O çok arkadaş canlısıdır," dedi sırtarak.

Kendimi durduramadan ellerim boğazına dolandı. Kıçını masanın ortasına çekmek için hiçbir şey gerekmedi. Kardeşlerim ve Kemba ellerimi onun boynundan çekmeye çalışıyorlardı. Ağızlarının hareket ettiğini görmeme rağmen kulağıma gelen uğultudan başka bir şey duyamıyordum. Johnny'nin gözleri yuvalarından çıkmaya başlamıştı, ben de daha sıkı sıkıttım. Göz ucuyla kızların yüzlerinde şok olmuş bakışlarla verandaya koştuklarını gördüm. Diesel başını şakağıma bastırdı ve bileklerimi olabildiğince sıkı kavradı, sonunda beni boynunu bırakmaya zorladı. Boynunu tutarak masanın üzerine düştü ve nefesini tutmaya çalıştı. Diesel beni verandadan, bahçenin yanından, ağaçların yanından iterken bileklerimi tutmaya devam etti.

"Bu da neydi böyle, Declan?" Tısladı.

Omuzlarımı aşağı yukarı oynattım.

Ondan uzaklaştım ve sinirli bir şekilde ileri geri volta atmaya başladım.

"Dec." Diesel benimle aynı hizaya geldi. "Sakin ol. Sakin ol, kardeşim. Hay sikeyim. Seni böyle etkilemesine nasıl izin verdin?"

Durdum ve ona baktım. "Bana sakin olmamı söyleyip sonra da böyle boktan şeyler sormanın bir faydası olmayacak. Ne dediğini duydun."

"Onu boğman Elle için miydi, gerçekten mi?" Cevap vermedim.

"Onunla yatmıyor, değil mi?"

Başımı salladım.

"Peki, neden sana ulaşmasına izin verdin?" "Bilmiyorum."

"Evet, biliyorsun. Sen tanıdığım en akıllı başında adamsın. Bir şey yapmadan önce düşünürsün."

"Onu seviyorum. Elle. Evet. Seviyorum ve onun hakkında konuşmasını dinlemek bile beni sinirlendirdi. Ayrıca, ona mesaj atıyor, onunla tekrar birlikte olmaya çalışıyor ve sanırım bu sadece ona geri dönme ihtimalinin olduğunu bilmenin öfkesiydi."

"Neden böyle bir olasılık var?"

"Çünkü onun kalbini kıracağım, Diesel. Her gün uyandığımda Winter'ın Elle'i öğrenmemesi ya da şu anda onu eğlendiren zenciye elinde tutması için dua ediyorum, böylece Elle'i biraz daha tutabilirim. Yazılar duvarda, kardeşim. Geçen gün aptal bir program izliyorduk ve rastgele, eğer ayrılırsak Donovan'la New York'a geri taşınacaklarını söyledi. Bunun olmasına izin veremeyeceğimi biliyorsun. Bunun olmasına izin vermeyeceğim."

"Ve böyle bir şey olmayacak." "Bunu garanti edemezsin," diye tersledim.

"Sanırım garanti sicilimi kontrol etseniz iyi olur."

Birbirimize baktık ve sanki başka bir şey söylememi bekliyormuş gibi kaşlarını kaldırdı.

"Gel ."

Tereddüt
ettim.

"Tamam, zenci. Buradaki vaşaklardan biri kışına atlarsa ne olacak?"

Güldüm ama vücudumdan akan adrenalin beni ağaçların arasından çıkan her türlü vahşi yaşamla başa çıkabileceğime inandırmıştı.

"Evet, ama."

Eve doğru yürümeye başladığımızda Dymon bize doğru geliyordu.

"Zencim benim! Kışını tekmelediğim onca zaman bana izin veriyordun!"

Kıkırdadım. "Şimdi değil, Dymon."

"Tamam." Ellerini kaldırdı. "Duman istemiyorum. O zencinin boynunu öyle sıkıştırdın ki," dedi Dymon, Johnny'nin boynunu nasıl sıkıştırdığını canlandırırken.

Ben başımı sallarken Diesel ona güldü.

"Evet, kardeşim. Sen eve git, biraz dinlen ve yarın görüşürüz," dedi Diesel bana.

Onu ve Dymon'ı kaldırdım ve bahçeyi geçip evime gittim. Arka kapıdan içeri girdim ve doğruca mancave'ime, barıma gittim. Koleksiyonumdaki en güçlü içkiyi ararken, mağaramın kapısı açıldı ve çarptı. Gelenin Kış olduğunu anlamak için arkamı dönmeme gerek yoktu.

"Seni orospu çocuğu! İkiyle ikiyi bir araya getirdim!" Winter bağırdı. "Yan parçan için zencilerle kavga ediyorsun!"

Onu görmezden gelerek alkol koleksiyonumu taramaya devam ettim ve bir süre önce babamın bana hediye ettiği yıllanmış Pearl Louis Remy Martin'de karar kıldım. Dönüp onu tezgâhın üzerine koydum ve kapıda yumruklarını sıkmış bir şekilde duran Winter'a baktım. Raftan bir bardak aldım.

"Söyleyecek bir bokun yok Declan!"

"Pek sayılmaz," dedim bardağı durularken.

"Gerçekten mi? Haftalardır! Haftalardır bir zenciyle yattığını düşünmeme izin verdin ve tüm bu süre boyunca o kaltak Elle ile yattın! Bu delilik çünkü son gönderileri 'Senin İçin' sayfamda çıkmaya devam etti. Paylaşımlarını beğeniyorum ama o sürük sürekli *benim zencimi* beceriyor! O orospuya para harcıyordun, Declan! Çiçekler falan!"

Avazı çıktığı kadar bağırması beni hiç korkutmadı. İçki şişesini açarken ona baktım. Buza ihtiyacım yoktu, çünkü bu bok ne kadar eski olursa olsun her yıl tadına bakmam . Dibini örtecek kadar likör döktüm ve yanık yüzünden başımı sallayarak geri attım.

"Gerçekten söyleyecek bir bokun yok Declan!"

"Ne söylememi istediğinden emin değilim Winter," dedim bir kadeh daha doldururken.

"Emin değil misin? Emin değilsin... Değilsin..." Bara doğru ilerlemeden önce alay etti.

Kızdığında bir şeyler fırlatmaya bayılırdı, bu yüzden aklında ne olduğunu zaten biliyordum. Şişemi o kapamadan hemen önce kaptım ve onun yerine kül tablasını çekip duvara fırlatarak kırdı.

"Bunu bana oğlumuz aldı," dedim içkimi geri fırlatmadan önce. "Umurumda değil!"

"Tabii ki bilmiyorsun, Winter."

Barın etrafından dolandı ve beni itti.

"Dur Winter," dedim onu kendimden uzaklaştırarak. "Bu gece senin saçmalıklarını dinleyecek havada değilim."

şişemin kapağını kapatıp rafa geri koymadan önce bardağıma bir kadehten biraz daha fazla doldurdum.

"Dikkat et," dedim, etrafından dolaşmaya çalışarak, ama o önüme kaydı. "Gerçekten istersem seni hareket ettirebileceğimi biliyorsun kızım. Kımıldı, şimdi."

Pozisyonunu korudu.

"Hareket etmeyecek misin? Tamam, o zaman burada durup birbirimize aptal aptal bakacağız. Neden bu kadar kızgınsın anlamıyorum. Bu senin suçun."

"Affedersiniz! Benim hatam mı, Declan?"

"Evet, senin hatan." Etrafından dolaşıp kanepeye doğru yürüdüm. "Buraya gelip Winter, bana hiç tutku göstermiyorsun, bu yüzden sanırım en iyisi gidip bizi daha iyi hale getirmek için başkalarını becermem..." diyen ben değilim. Oturdum ve ona baktım. "Başta hile yaparken yakalandıktan sonra. O ben değildim. O sendin, canım."

Cevap vermek için ağzını açtı ama ben bardağımı kaldırarak onu durdurdum. "Ve senden bunu düzeltmek için ne yapabileceğimi söylemeni istedim, hayır, *yalvardım*,

ve *sen*, Winter, bunun-başka insanlarla yatmanın, bizi düzelterceğini söyledi. Seni sevdiğim için ben de kabul ettim. Masanın altında amınla oynanmasını izledim. Banyoda sikilmeni izledim. Hatta Kemba yaşlı oğlanın kıcını yere serdikten sonra bana çıldırdın."

"Sen-"

"O!... Bu aptalca 'sorma, söyleme' politikasını ortaya atan sendin, ama sonra kendi kuralların yüzünden o kadar sinirlendin ki telefonumu karıştırmaya karar verdin ve-"

"Telefonunda Junior olarak kayıtlı bir kaltak varken başka neye inanabilirdim ki!"

Kıkırdadım ve içkimin bir kısmını yudumladım. "Kahretsin, ben, bir zenciye bir kadın adı altında kaydettiğini düşünebilirdim, ama hayır. Sen... lanet olası şahdamarına gittin, bebeğim. Sakalım ol. Ağır aylık ödeme. Başka çocuk yok. Bir daha seks yaparsak korunma. Söylediğin diğer saçmalık neydi? Başka bir saçmalık daha söylemiştin, hatırlayamıyorum... oh, üstten mi alttan mı?" Güldüm ve başımı salladım. "Üstte ya da altta. Bir zencinin seni aldatmamak için her gün aktif olarak seçim yaptığını fark ettiğinde tüm bu saçmalıklar pencereden uçup gitti.

Göt. O zaman *korunmaktan* bahsetmiyorduk... üst ya da alt saçmalığı yoktu, değil mi?"

Oturduğum yerden boğazındaki yumruyu yuttuğunu görebiliyordum. Oflaması buzdolabının uğultusundan daha yüksekti. O orada durup düşüncelerini toparlamaya çalışırken ben de içkimi yudumladım.

"Declan, ilişkimizi bitirmek istiyorum."

"Tabii ki istiyorsun ama şu anda böyle bir şey olacağını sanmıyorum." O kadar sert nefes aldı ki, tükürüğünün boğazından aşağı aktığını duydum.

Başını yana eğdi. "Tüm kuralları benim koyduğumu iddia ediyorsun ve sonra-"

"Henüz üç ay olmadı."

"Tamam, yani gerçekten benden intikam almaya falan mı çalışıyorsun, çünkü..."

"Ne için senden öç alacağım, Winter? Ben sadece bana yapmamı söylediğin şeyi yapıyorum. Bunu hiç istemedim. Elle ile asla seks yapmayacaktım. Bir anda oldu."

"Burada oturup siktiğin orospu hakkında konuşmanı dinleyeceğimi mi sanıyorsun?"

Başımı salladım. "Ne sana ne de birlikte olduğun adamlara hakaret ettim."

Başını iki yana salladı. "Gerçekten kendimi toparlamaya çalışıyorum Declan, ama sen beni gerçekten zorluyorsun. O yüzden diyeceğim ki, bitirirsen ben de bitiririm."

"Peki ya Elle ile ilişkiyi bitirmezsem? Dürüst olmak gerekirse ne yaptığın umurumda bile değil."

"O zaman düşündüğümden daha çok babana benziyorsun."

Alçak bir ıslık çaldım. "Bu sefer işe yaramayacak, daha sert gel."

"Bundan daha sert mi geldin?" Bana doğru yürürken sordu. "Bundan daha sert gel. Declan, eğer buna bir son vermezsen, oğlunu New York'a geri götüreceğim ve onu bir daha asla göremeyeceksin. Dokuz yaşında ve mahkemeler seve seve bana tam velayet verecek ve ben *yine de yüklü bir aylık ödeme* alacağım."

"Şu haline bak. Gerçek sen ortaya çıkıyor. Belki de babam senin hakkında haklıydı. Oğlumu benden asla alamayacaksın. Buna inansen iyi edersin."

"Ne yapacaksın? Büyük kötü Diesel'i üzerime salacaksın. Declan, soyadına sahip olmayabilirim ama soyadından çok daha güçlü bir şeye sahibim ve bu da bilgi."

Ona el salladım ama söylediklerinde doğruluk payı olabilirdi. Pek çok konuşmaya vakıftı ve ailem hakkında yaptığım bazı ateşli konuşmaların diğer tarafındaydı. Ne kadar küçük olursa olsun bilebileceği her şey potansiyel olarak tehlikeliydi. Bu kadar cesur davranmışım çünkü Winter'ın çocuğumu asla benden almayacağını söylediğinde Diesel'e güvenmişim.

"Bana bir gizlilik sözleşmesi imzalatacak kadar korkaksın. Sanırım Danger Incorporations'ın hisselerini düşürecek birkaç şey biliyorum."

"Ve sen sadece hoşnutsuz bir kız arkadaş gibi görüneceksin, Winter." "Belki öyle, ama-"

"Denim daha mahkeme salonunun içini görmeden seni canlı canlı yiyecek, bunu biliyorsun. Ne tür bir oyun oynadığınızı bilmiyorum ama-"

"Bu bir oyun değil, Declan. Aletini ıslattın, tebrikler, şimdi bitir."

Kıkırdadım. "Gerçekte kim olduğun bu mu?"

"Hayır, beni böyle olmaya zorluyorsun. İstedğin kadar monolog yapabilir, diyalog kurabilir ve anlam oyunları oynayabilirsin ama Elle'le yatmanın söz konusu olmadığını biliyorsun. Anlaşmamız ne olursa olsun, Kemba'yı beceriyor olsaydım da aynı şekilde hissederdin."

"Neyi kabul edeceğimi bilmiyorsun Winter. Dışarıdan bir sik istedin ve aldın, beni dışarıdan bir am bulmaya zorladın ve şimdi şu haline bak... kızgınsın. Ne bildiğin umurunda değil, bu durumun kontrolü sende değil."

"Ama ben öyleyim Declan. Senin ve ailenin hayatını sadece profesyonel olarak değil, kişisel olarak da mahvedeceğim. Artık sana bir yabancı gibi davrandıklarını düşünüyorsun, bebeğim. Tanrım, ifşaatım bittiğinde seninle bir daha asla konuşmayacaklar."

Sonunda köşeye sıkışmıştı.

Ayağa kalkmadan önce boğazımdaki yumruyu yuttum. "Peki ben ne alacağım, ha? İtaatkar erkek arkadaş olmaya geri dönersem elime ne geçecek? Elle'yi rahat bırakacağım ama sadece başka bir kadın olacak, çünkü sana bir daha asla dokunmayacağım. Gerçekten babama dönüşeceğim, Winter."

Dudakları yüzüne yayıldı. "Declan, şu anda sadece kızgınsın ve bu gece neredeyse bir adamı öldürdüğün için öfkелisin. Sakinleşmene izin vereceğim ve daha sonra başka bir konuşma yapmayı deneyeceğiz."

Bunu görmezden gelerek çalan telefonumu cebimden çıkardım ve ekranda Junior'ı gördüm.

"Güzel. Tam zamanında. Bu saçmalığa bir son verirsen tüm öfkemi amımdan çıkarmana izin verebilirim," dedi ve parmak uçlarında durup beni öpmeye çalıştı ama son anda başımı çevirdim "Her neyse. Seni telefon konuşmanla baş başa bırakayım."

Kanepeye çökmeden önce onun odadan çıkışını izledim. Telefona baktım, cevap vermek için düğmeyi kaydırmaya korkuyordum. Grey ya da Quinci ile konuştuğunu ve neler bildiğini biliyordum. Bildiğim kadarıyla Greysen'a hâlâ söylememişti ve bu geceyi ona söylemek için kullanıp kullanmadığını da bilmiyordum. Düşüncelerimi toparlayamadan adı ekranda belirdi ve beni Facetime'a çağırdı. Telefona cevap vermeden önce derin bir nefes aldım.

Telefon bağlandığında, yatakta yatıyordu ve yorgani boynuna kadar çekmişti. Gözlerindeki suya bakılırsa biliyordu. Gözlerini kırptırdığında ve su yüzünün kenarlarından aşağı süzıldığında, kendimi toparlamak için gözümü ekrandan ayırmak zorunda kaldım.

"Elle, kaybettim. Özür dilerim. Çok özür dilerim," diye özür diledim. Burnunu çekti. "Biliyorum. Sorun değil Dec."

Ekrana baktım. "Hayır, değil bebeğim. Ben asla böyle sakinliğimi kaybetmem, asla. Sen bana onun neler yapabileceğini söyledikten sonra bile beni etkilemesine izin verdim. Beni delirtiyorsun kızım," diye kıkırdadım, havayı yumuşatmaya çalışarak.

Gülümsedi. "Seviyorum."

"Tabii ki. Bugünkü gösteri nasıldı?"

"Meşgul. Stresli. Aman Tanrım, ama atlattım. O çiçekler günümü gerçekten aydınlattı, çünkü bilemezsiniz..."

"Anlat bana."

"En sevdiğim flatironlar söndü ve biliyor musun, lanet olası yaratılışın her yerinde biraz almaya çalışıyordum ve... oh bana kızacaksın."

"Sana asla kızgın olamam."

"Tamam, ama bugün biraz sabırlı olmam gerekiyordu ve insanlara senin benim erkek arkadaşım olduğunu söyledim."

"Ben senin erkek arkadaşınım ve sorun değil. İhtiyacın olanı aldın. Özür diledin mi?"

"Evet, yaptım."

"O zaman önemli olan tek şey bu, bebeğim. Adımı ne zaman kullanabilirsen kullan. Kullanmak senin hakkın."

Sırıttı. "Ben, uh... Benim biraz erken bir çağrı saatim var."

"Biliyorum. Siktir, biliyorum."

Aramızdaki uzun sessizlik çok gürültülüydü.

"Bu..." Elle gözlerine su dolunca durakladı.

"Hayır. Döndüğünde birkaç günlüğüne bir yerlere gidelim. Biraz konuşalım. Biraz sevişelim. Biraz ağla ama iyi bir şekilde," dedim ve göz kırptım.

Kızın gözleri büyüdü. "Sen başka bir şeysin Declan, ama tamam, sanırım diğer kız bir iki gün içinde dönecek..."

"Mükemmel. Seninle sonra konuşuruz. İyi geceler ve yarın ortalığı kasıp kavuracağımı biliyorum. Makaralarını falan takip ediyordum. Bildirimler açık. Bu boku gerçekten yapıyorsun kızım. Senin koltuğundan çok mutlu görünüyorlar. Sen şu altı aylık uluslararası turnelerden birine çıktığında ben ne yapacağım?"

"Gelmek mi? Ya da daha önce yaptığın gibi gelip beni kaçırsın. Belki bunu biraz daha derinlemesine keşfedebiliriz," diyerek kaşlarını kaldırdı.

Kıkırdadım. "Çok komiksin. Sikimi çıkarmadan önce git uyu."

"İyi geceler Dec. Kalktıgımda sana mesaj atarım."

"Evet, ben de," dedim, ağzından kaçırmak üzere olduğu şeyi bildiğimi bilerek ona göz kırptım.

Telefonu kapattığında iç çektim. Bu muhtemelen şimdiye kadar yaptığım en zor telefon görüşmelerinden biriydi. Mağaramdan çıkmadan önce içkimden son bir yudum aldım. Winter önüme atladı. Beni korkutmuş olsa bile, Pearl Louis'in vuruşu reflekslerimi bozmuştu. Kızının buralarda beni dinlediğini biliyordum. Umarım kalbi kızının içindeydi.

Winter tıslayarak, "Bu bana bitirmek gibi gelmedi," dedi.

"Neler olup bittiğini biliyordu. İkimiz de neler olduğunu biliyoruz. Dediğini yapıyorum, sadece kendi istediğim şekilde yapıyorum."

"Ve ben sadece... bu adama mesaj attım."

Gözlerimi kısarak ona baktım. "Kış. Beni dinle ve iyi dinle. Ne yaptığın umurumda değil. İstersen ona mesaj at ve ilişkinizi bitirmek zorunda olmadığını söyle, umurumda değil."

Ağzı bir karış açık kaldı. "Declan, beni gerçekten incitmeye çalışıyorsun ve..." Gözleri suyla dolmaya başladı.

"Ben yatmaya gidiyorum. Uyuyacak başka bir yer bul ve ben oynamıyorum," diyerek onun etrafından dolaştım ve yatak odamıza gittim.

Tamamen soyunduğumda, duş almayı düşünemeyecek kadar berbat durumdaydım. Yatağa girdim ve tavana baktım, uzun bir gece olacağını biliyordum.

ERTESİ ÖĞLEDEN SONRA.

Ben, kardeşlerim ve babam son on dakikadır Dymon'ın mağarasında oturmuş sessizce birbirimize bakıyorduk. Otuz dakika önce ikizim beni aradı ve babamız tarafından çağrıldığımızı söyledi. Ofisteki o günden beri gerçekten konuşmamıştık. Birbirimize söylediğimiz tek gerçek söz 'merhaba'ydı ve geri kalanı herkesin yanında yaptığımız sahte konuşmalardı, bu yüzden kimse gerginliği fark etmedi, özellikle de annem. O ve ben onu yeterince strese sokmuştuk, bu yüzden bu sabah New York'ta acil bir işi olduğu için mutluydum. Aramızdaki gerginlik ve benim bir saatten daha az uyumuş olmam nedeniyle dilimi ısırmaya devam etmem gerektiğini biliyordum.

Babam boğazını temizledi ve benden Dymon'a, oradan da Diesel'e baktı. "Peki, hanginiz hakkında o kadar çok şey duyduğum hayvansınız?"

Ben, Dymon ve Diesel, Denim ve Demetria'yı hançerledik.

"Ben bir şey söylemedim!" Aynı anda terslediler.

"Oh, hayır. Hepinizin küçük baloncuğu hava sızdırmıyor. Bu sabah Quinci'ye somon almak için deniz ürünleri satan yere gittim ve ne duydum biliyor musunuz? Fısıltılar. *'Oh, onlar zengin, yirmi milyonluk dava açacağım ve on milyona anlaşıcağım.'*"

"Baba, şimdi-"

Denim başladı ve o da parmaklarını şıklatarak onu susturdu.

"Kasabın önünde duruyordum ve bir kadın bana yaklaşıp hayvan oğlumu kontrol etmem gerektiğini söyledi ve hayvanlarla karşılaştırılmak konusunda ne hissettiğimi biliyorsun. Neredeyse gerçek bir dava açılacaktı ve Tanrı'ya şükür annen orada değildi."

Kimse bir şey söylemedi.

"Biri bir şey söylese iyi olur, hem de hemen, mantıklı bir şey."

Hepimiz birbirimize baktık.

"Şimdi, kendi ikimi ve ikimi bir araya getirdiğimde ve kendi sonuçlarıma vardığımda..." Durakladı, gözlerini kardeşlerim ve

Sonra da bana. "Haklı olduğumu ve kardeşlerinin ofisinde yaptığın o tiyatro gösterisinin ne için olduğunu söyleyeceğim. Bir gün inanmak istesen de istemesen de senin iyiliğini düşündüğümü anlayacaksın."

Demetria ve Denim'in kaşları birbirine karışmış, kafaları karışmıştı. Babamızın peşine düştüğümü bilmiyorlardı ve Elle'i de ancak dün gece öğrenmişlerdi. Tedbirli olmaya karar verdiğimizde Metri'ye doğru zaman geldiğinde ona söyleyeceğimi söyledim, o da beni yalnız bıraktı.

"Yani, sessiz mi kalacaksın?"

Omuzlarımı silktim. "Ne söylememi istiyorsun? Elle konusunda haklı olduğunu mu? Hayır, bunu söylemeyeceğim çünkü haklı değildin. O benim kendi hatamdı. Onu bu işin dışında tut."

"Ben değil miyim? Declan, dün gece neredeyse bir adamı boğarak öldürüyordun. Bunun ne tür bir dava olduğunu biliyor musun? Bu ne?"

"Baba, hayır." Başımı salladım. "Derse ihtiyacım yok. Ne olacaksa olsun. Artık hiçbirinin önemi yok çünkü bunu Elle ile bitirmeyi planlıyorum."

Hepsi yüzlerinde çılgın bakışlarla bana baktı.

"Planlamak mı?"

"Evet, baba. Döndüğünde onunla bir konuşma yapacağım. Kemba'yla konuşacağım ve Johnny'nin kafasının nerede olduğuna bakacağım, ya da her neyse, hepsi bu. Eğer patlarsa, bunu sineye çekeceğim. Olan oldu."

"Dec... o kız Don'u senden alamaz," dedi Diesel.

Denim keskin bir nefes aldı. "O orospuyu daha uçak bileti bile alamadan gömeceğim Declan."

Hafifçe kıkırdadım. "Biliyorum Denim."

Babam Diesel'i işaret etti. "Buna göz mü yumuyorsun?"

"Baba, sen ve annem şu anda açık bir evlilik içindesiniz. Yeni bir alet bulmaya o kadar hevesliydi ki kuralları açıkça belirtmemiş olması Declan'ın suçu değil."

"Elle'le sevişse de sevişmese de o heriften hoşlanmayız zaten. Çok fazla konuşuyor ve odayı nasıl okuyacağını bilmiyor," diye ekledi Dymon.

Kardeşlerimin beni savunduğunu duyunca göğsüm sıkışmaya başladı. Beni savundukları için mutluydum ama Elle'yi yalnız bırakmamın gerçek nedenini bilselerdi beni asla affetmezlerdi. Bütün gece oturup beni asla affetmeyeceklerini düşündüm. Benimle işleri tamamen biterdi. Winter'a onlar hakkında söylediğim her şey aklımdan geçti ve ona söylediğim her şey onları kötü gösterecekti.

Babam yavaşça başını salladı. "Tamam, neler olduğunu anladım. Bana kalp krizi geçirtmeden herkes dışarı çıksın."

Ayağa kalktığımızda, "Sen değil, iki numara. Oturun" diye emretti.

Diesel'in yüzündeki ifade bana kalmasını isteyip istemediğimi sordu ve ben de başımı salladım. Hepsi odadan çıkmadan önce babamıza baktı. Kalkıp yanıma gelmeden ve kanepede bana katılmadan önce odanın diğer ucundan bana baktı. O başımın üstünden bakarken ben önüme baktım.

"Derinlerde
misin?" Yavaşça
başımı salladım.

"Declan, sana bir şey söyleyeyim..."

"Baba, hayır," dedim başımı sallayarak.

"Hayır, hayır. Sadece dinle. Seni sevmediğim için sana farklı davrandığımı düşündüğünü biliyorum ama bu doğru değil. İtiraf etmeliyim ki sana farklı davrandım çünkü ben..." İç çekti. "Özellikle sen böyleyken seni *nasıl* seveceğimi bilemedim. Oğlum, biliyorsun ben büyürken babam da böyleydi. Ne zaman bir şey yapamasam ve ağlasam..." Yumruğunu eline vurdu. "Tehlikeler ağlamaz. Ağlamayı göze alamayız. Babam böyleydi ve ben de böyle biri oldum. Benim için işe yaradı, ben de senin için işe yarayabileceğini düşündüm. Ne zaman *düzeltmeye* çalışsam annenin bana karşı çıkması beni hayal kırıklığına uğrattı. Geriye dönüp baktığımda, şükürler olsun ki benim annemin aksine senin annen bunu kabul etmedi. Annen sana karşı farklı olmam gerektiğini kafama kazıdığına, sen benden çoktan nefret etmiştin. Ben de o fırsatı kaçırdığımı düşündüm ve eğer bu şekilde *sert* olmayacaksan, başka şekillerde sert olacaktın. Bu yüzden sana hep sert davrandım. Beceriksiz olduğunu düşündüğüm için değil."

Gözlerime su dolarken boğazım düğümlendi. Gözyaşlarımı kırıştırmaya çalışmam işe yaramadı ve tek bir damla gözyaşı yüzümün sağ tarafından aşağı süzüldü.

Uzandı ve elinin tersiyle gözyaşımı sildi. "Bunu yapmak benim için zordu evlat çünkü benim için yapılmadı. Her şeyi berbat ettim ve gerçekten çok üzgünüm oğlum. Gerçekten üzgünüm."

Gözlerimi kırpıttım ve yüzümden daha fazla gözyaşı süzüldü.

"Mutlu olmanı istiyorum ama benim gibi olmanı istemiyorum. Kadınlarla hokkabazlık yapmak sana göre değil. Ben de olmamalıydım ama..."

Ona baktım.

"Şu anda nasıl olduğuna bir bak Declan. Berbat durumdasın. Gözlerimin içine bak ve bana bu genç bayanın buna değdiğini söyle, ben de seni terk edeyim."

onun hakkında yalnız."

"Baba, o her şeye ve daha fazlasına değer, ama bunun bir önemi yok, çünkü ben... ailemi seçiyorum." Gerisini boğuk bir şekilde söyledim.

Ayağa kalktı ve beni en sıkı şekilde kucakladı.

"Bilmiyorum... Bunu gerçek sebebini bilmiyorum ve bana söylemek zorunda değilsin ama artık acı çekmeni istemiyorum Declan. Ne yapman gerektiğini hissediyorsan, %1000 arkanda olacağım."

Ona daha sıkı sarılarak teşekkür ettim.

ELLE

Havaalanında yürürken sinirlerim tepeme çıkmıştı. Greysen birkaç gün önce beni arayıp Declan'ın neredeyse Johnny'yi boğarak öldürdüğünü söylediğinde kalbim yerinden çıkacak gibi olmuştu. İlişkimizin bittiğini biliyordum. Johnny'nin ona ulaşmasına izin verdiği için Declan'a kızmak istedim ama onun ne kadar sinir bozucu olabileceğini biliyordum. Greysen bana olanları anlattıktan sonra, daha fazla sorusu olduğunu söyleyebilirdim, bu yüzden beni havaalanından almasını istedim, böylece ona her şeyi açıklayabilirdim. Ondan iki ay boyunca bir sır saklamak kesinlikle duygularını incitecekti, özellikle de son öğrenenin kendisi olduğunu bildikten sonra. Arkadaşlık böyle yürümezdi; özellikle de bizimki.

Bagaj tesliminde çantamın gelmesini beklerken telefonumu cebimden çıkardım ve Greysen'in gelemeyeceği ve yerine Quinci'nin geleceği için özür dileyen bir mesaj attığını gördüm. Tam onu aramaya hazırlanırken çantamın geldiğini gördüm ve onun yerine telefonumu cebime koydum. Çantamı aldıktan sonra kapıya doğru yöneldiğimde, elinde iPad tutan ve ekranında büyük harflerle *Ella D* yazan bir adamı fark ettim. Durup bu ismi düşünmeden önce bir kez daha baktım ve yürümeye devam ettim. Uçuşumun ne zaman olduğunu söylemek için Declan'la konuşmamıştım, bu yüzden benim için olamazdı, ama beynim bana geri dönmemi söylemekten vazgeçmiyordu.

Adama doğru yürüdüm. "Merhaba. D ne anlama ?"

"Merhaba, genç bayan. D, Tehlike anlamına geliyor."

Kızardım. "O zaman sanırım ben Ella D olabilirim."

Ekranı dokundu ve pasaportumdaki vesikalık fotoğrafım belirerek beni şaşırttı.

"Evet, o sizsiniz Bayan D. Bu taraftan gelin. Bunu sizden alacağım" dedi ve çantamı aldı.

Çantamı ona uzattıktan sonra beni çıkışa doğru götürmeye başladı. Beni Declan'a götürdüğünü biliyordum çünkü bana Ella diyen tek kişi oydu. Geçen hafta New York'ta bana sürpriz yaptığından beri onu görmemiştim. Kalbim çarpmaya başladı çünkü hem çok mutluydum hem de neden burada olduğuna dair kafam çok karışık. Geçen geceki konuşmamızdan beri, artık herkesin işimizi bildiğini bildiğim için her şeyi çok kısa tutuyordum. Kısa bir yürüyüşten sonra, adam beni bir çıkıştan karartılmış lüks bir arabaya götürdü ve benim için arka kapıyı açtı. Rahat giyinmişti ve çok seksi görünüyordu.

"N'aber Lil' Bit," diye konuştu, başını kucağındaki iPad'den kaldırmadan.

"Selam," diye alçak sesle konuştum. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, sadece... Bazı muhasebe işlerine bakıyorum ve bir şeyler doğru değil."

"Ben değilim," diye ağzımdan kaçırdım.

"Sen olduğunu düşünmemiştim, tatlım. Ben sadece..." Durakladı ve kapağı ekranın üzerine çevirdi. "Sadece birkaç gün beklemek zorunda kalacak," dedi ve bana baktı. "Şimdi, sen. Buraya gel."

Declan kol dayanağının üzerine eğildiğinde, onu tam ortasından karşıladım ve yıllardır görmemiş gibi öptüm. Eğer geri çekilmeseydim, kıyafetlerini çekiştirmeye başlayacaktım. Bir anda kız arkadaşı aklımın ucundan bile geçmez oldu.

"Mhmm. Çok güzel kokuyorsun," diye mırıldandım yanağına karşı.

"Teşekkür , bebeğim. özlemiştim ve az önce gördüm. Bu çok çılgınca. Buraya gel. Onlarla işim bitmemişti."

Beni tekrar öptü ve dilini tekrar ağzıma soktu. Kelimenin tam anlamıyla vücudumdaki havayı emiyordu ve ben uzaklaşmaya çalıştığımda, ağzını benimkinden hiç ayırmadan beni takip etti. Şoför bagajı kapattığında, karıncalanan dudaklarımı birbirine sürterek ondan uzaklaştım.

Kasıklarına baktı ve elini fermuarına bastırdı. "Sakin ol, evlat. Hiçbir yere gitmiyor."

Kıkırdadım. "Ee... burada ne yapıyorsun? Ve Greysen nerede?"

Bana baktı. "Bu sabah biraz araya girdim, çünkü bencilce Ella, seninle geçireceğim bu birkaç güne ihtiyacım vardı."

" nasıl? Ben yapmadım-"

"Uçuşunun ne zaman olduğunu söyle, evet, biliyorum. Tanrıya şükür, tanıdığım insanlar var, değil mi?"

Bunu görmezden gelerek camdan dışarı baktım. Şoför arabaya bindi ve emniyet kemerini taktı. Declan'ın bir dakika önce ne dediğini tam olarak anlamadan önce arabayı kenara çekerken camdan dışarı baktım. "Özür dilerim, birkaç gün mü dediniz?"

"Ben yaptım."

Gözlerim bir o yana bir bu yana kaydı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu, ilkel yeteneklerimi kullanarak seni kaçıracağım anlamına geliyor," dedi ve dudaklarını yaladı.

Dudaklarım birbirinden ayrıldı. "Ama

nasıl?" "Nasıl ne?"

"Yani... nasıl... nasıl her şey? Kıyafetlerim?"

"Giysiye ihtiyacın olduğunu kim söyledi?"

Gözlerim büyüdü.

"Yarı yarıya şaka yapıyorum. Sana birkaç temel eşya hazırladım."

"Bana birkaç şey mi paketledin? Külot çekmecemdeydin, Declan Danger," diye şakacı bir şekilde tısladım.

"Evet, bir dakika, neydi o beğendiğin şey?" Elini vücudunun üzerinde salladı. Stil sahibi olmadığımı mı söylüyorsun?"

Bir kahkaha patlattım. "Bir pantolon ve ceket giyiyorsun ve şimdi Andre Leon Talley'e verdiğini düşünüyorsun, ruhu huzur içinde yatsın."

Kıkırdadı. "Çok aptalsın. Bazen uçuğumu düşünmek hoşuma gidiyor."

"Öyle, ama o anahtar-"

"Benim ve bu tür bir acil durum olmasına rağmen sadece acil durumlar için mi olması gerektiği açıklığa kavuşturulmadı."

"Peki pasaport fotoğrafımı nasıl aldın?"

"Oh, bu kolaydı. Zengin adam boru hattından aldım. Merak etme, seni henüz ülke dışına çıkarmıyorum."

"Peki ya ailelerimiz?"

"Biz dönene kadar beklemek zorunda. Genç bayan, beni aşırı uyarmaya mı çalışıyorsunuz? Gergin misin?"

"Sence Greysen biliyor mudur?"

"Sanırım şimdi bir fikri olabilir. O deli değil."

İçimi çektim. "Beni öldürecek, çünkü biz birbirimizden sır ."

"Hiç mi?"

"Hiç. Ruh ikizi gibiyiz ve ben aylardır bu sırrı saklıyorum. Aman Tanrım. Diesel'in ona söylediğini düşünmüyorsun değil mi?"

İç çekme sırası ondaydı. "Şey, karısından sır saklamaktan nefret ederdi, bu yüzden boyun eğdi mi eğmedi mi bilmiyorum."

"Aman Tanrım. Benden gerçekten nefret edecek."

"Hayır, senden nefret etmeyecek. Bence üzülecek, çünkü öğrendim ki kadınlar arkadaşlarının her sırrını bilmezlerse, artık iyi arkadaş olmadıklarını düşünüyorlar. Bence birkaç sırrınızı kendinize saklamanızda bir sakınca yok."

"Kayınbiraderimin ikiz kardeşini becermem en yakın arkadaşımın saklamam gereken bir sır mı?"

Ellerini havaya kaldırdı. "Bana çelik gibi bakma, Lil' Bit. Ben genel olarak konuşuyorum. Sanırım Kemba'nın her sırrını bilmesem de olur."

"Kız kardeşlerinden birini beceriyor olsa bile mi?"

Sanki söylediklerimi düşünüyormuş gibi gözlerini etrafta gezdirdi.

"Kesinlikle," dedim ve yola çıkmadığımı görmek için pencereden dışarı baktım.

ve özel havaalanına yanaşıyordu. "Ülke dışına çıkmayacağımızı söylediğini sanıyordum."

"Biz değiliz."

Ona baktım. "Ama bir yere uçuyoruz?"

"Evet." Kaşlarından biri havaya kalktı. "Sakıncası var mı?"

"Hayır, bilmiyorum. Sadece 'bir yere gidelim' dediğinde yine Keys'e gideriz diye ama öyle olsa bile başka seçeneğim yokmuş gibi geldi."

Şoför jetin yanında durdu.

"Öyle görünüyor, dedi," diye mırıldandı ve kapıyı açıp dışarı çıkmadan önce kıkırdadı.

Arabaya doğru eğildiğinde, "Kapıya dokunmayacağım Declan," diye ağzımdan kaçırdım.

"Çok hızlı öğreniyorsun," dedi eşyalarını toplarken.

Keys'teki randevumuzdan beri sadece birkaç kez birlikte dışarı çıkmıştık ve kapı koluna dokunmamdan nefret ediyordu. Etrafımda dolaştı, kapıyı açtı ve dışarı çıkmama yardım etti, sert vücudunun içine girdi ve beni öptü. Şoförün bagajı açması bile dudaklarını benimkilerden çekmesine neden olmadı.

"Dostum, bunu özlemişim," dedi sonunda benden uzaklaştığında. "Uçuşun nasıldı, Lil' Bit?"

"Kırmızı gözle uçtuğum ve uçuşum gizemli bir şekilde birinci sınıfa yükseltildiği için bir yatağım vardı, bu yüzden iyiydi. Ben de ağırlığı eşit dağıtmak için beni taşıdıklarını falan düşünüyordum. O kadar da dolu değildi. Birinci sınıf ekonomide kalabilirdim."

"Evet, ama senin için sadece en iyisini istiyorum," dedi ve çenemi okşadı. "Hazır mısın?"

Onun yanından geçip çantamı uçağa taşıyan şoföre baktım.

"Nereye gidiyoruz?"

"Birkaç günlüğüne San Francisco'ya uçağыз. Daha önce hiç gittin mi?"

Başımı yavaşça salladım.

"Hey, hey, bana bak. Bunu sonra düşünürüz, tamam mı?"

"Beni gerçekten tanıdığını sanıyorsun, değil mi?"

"Var. Gel hadi."

Elimi tuttu ve beni jete götürdü. Kokpit kapısı açıldı ve pilotlara küçük bir el salladım, onlar da başlarını sallayıp bana gülümsediler. Uçuş görevlisi istasyonunda durmuş bir panoya bir şeyler yazıyordu.

Bize baktı ve gülümsedi. "Merhaba çocuklar. Ben Flo, bu uçuşta sizin hostesiniz olacağım. Kalkıştan önce bir şeyler içmek ister misiniz?"

"Ben bir su alacağım," dedi Declan ve bana baktı. "İçecek bir şey ister misin?"

Başımı salladım.

Kısa koridorda onu takip ederken midem düğüm düğümdü. Biz binmeden önce çoktan işgal edilmiş gibi görünen bir koltuğa oturdu. Elini karşısındaki koltuğa doğru salladı ve ben de koltuğa oturdum.

"Havadayken banyoda duş alabilmeniz için bir şeyler var."

"Kokuyorum!" Ciyakladım.

Kıkırdadı. "Hayır, kızım. Sadece uçuştan sonra duş almak isteyebileceğini düşündüm."

"de tam öyle diyecektim ama hayır, sanırım iyiyim." "Emin misin?"

Flo geldi ve ona bir bardak su verip gitti.

Omuz silktim. "Evet, eminim. İndiğimizde dinç olmamı ister misin yoksa..."

"Banyoda sizin için bir şey var Bayan Sürprizlerden Hoşlanmam, lanet olsun."

Kıkırdadım. "Öyle söyle o zaman... Kahretsin."

"Seni şaşırtmayı seviyorum. Belki de o kadar hızlı öğrenmiyorsundur." Ağzım bir karışık açık kaldı.

Kaptan hoparlörden bize on dakika içinde havalanacağımızı ve bizi beş saat ya da daha kısa bir sürede San Francisco'ya ulaştıracağını bildirdi.

"Bir yerden mi geliyorsun yoksa...?" Sandalyesinin etrafındaki eşyalarına bakarak söyledim.

"Evet, New York'tan yaklaşık iki saat önce indim. Gidip bazı şeyleri kontrol etmem gerekti."

Gözlerimi kıstım. "Dymon'la birlikte beni görmeye gelirken bunu yapmamıştın."

"Hayır. O yolculuk özellikle senin içindi, Lil' Bit. Bu sabah tamamen işle ilgiliydi."

"Ah," diye mırıldandım ve Declan'a dönmeden önce etrafıma bakındım ve uçuş görevlisine gülümsedim. "Bu sizin kişisel uçuş ekibiniz mi?"

"Kişisel uçuş ekibim mi? Hayır. Ben seni almaya gelmeden hemen önce değiştirdiler ama Dymon'ın güvendiği sadece üç grup insan var."

"Bekle? Bu Dymon'ın kişisel jeti mi?"

Başını salladı. "Evet, seni bir yere götürmek istediğimi söylediğimde kullanmama izin verdi."

"Kendiniz mi almak istiyorsunuz?"

"Tabii ki hayır. olacak bir yere gitmiyorum, ayrıca normal uçmaktan da çekinmiyorum. Bir tane almamı ister misin?"

"Tanrım, hayır. Kardeşininkini ödünç alsan da olur. Özel uçakla uçmak güzel ama ben yine de deneyim için Emirates ya da Singapur Havayolları'nın birinci sınıfında uçmak istiyorum."

"Bakalım bunu gerçekleştirebilecek miyiz?"

Kalkış için beklerken, Greysen'a mesaj atmak için telefonumu çektim.

Selam aşkım.

Geri adım attım ve ona baktım. "Greysen'a ne mesaj atacağımı bilmiyorum." "Ona gerçeği mesajla mı söylemek istiyorsun?"

"Tanrım," diye iç geçirdim. "Bu biz değiliz Dec. Artık ona yalan söylemek istemiyorum."

"Ona tam olarak ne söylemekten korkuyorsun? Kocasının ikizi olmamdan daha fazlası varmış gibi hissediyorum."

Başımı salladım çünkü ona aşık olduğumu söylemek istemiyordum, özellikle de yanlışlıkla ona söylediğimden beri bunu henüz söylememişken. Kendimi kaptırdığımı sanmıştım ama kaptırmamıştım. Hediyeler ya da seks bile değildi, gerçekten, harcadığı zamandı. Sanki gerçekten benim erkeğim gibiydi. Bana her gün tatlı mesajlar atıyordu. Haftada bir çiçek gönderirdi. Öğle yemeği için evime geliyordu. İşten sonra bizim için akşam yemeği bile hazırlatmaya başlamıştım. Yemeğini yer, eve gider, Donovan'ın ödevlerine yardım eder ve onu yatırdıktan sonra kışını kaldırıp evime gelir ve benimle yatar. Bazen ben uyurken sıvışırdı, bazen de aynı anda giderdik. Ona aşık olmayı o kadar kolaylaştırıyordu ki. Festival için çağrıldığında, o zaman kendimi toparlayacağımı düşünmüştüm ama otel odama çiçekler geldi. New York'a sadece beni yemeğe götürmek ve yüzümdeki dudakları emmek için gelmesi, beni o adamla cehennem çukurlarına kapattı.

Greysen'a mesaj atmak yerine ona sesli mesaj gönderdim.

"Selam Grey. Sadece beni aldıklarını bilmeni istedim ama... erkeğim festivale katılmamı kutlamak için beni hızlı bir geziye çıkarmak istedi, bu yüzden yine yokum. Sana sonra mesaj atarım."

Gönder tuşuna bastım ve jet taksi yapmaya başladığında pencereden dışarı baktım. "Aman Tanrım!" diye bağırdım, ellerimi birbirine kenetleyerek. "Bütün bunlar ne için?"

"Çünkü Dec, bu tam bir döngü gibi. Başlangıçta, bunun asla olmayacağını söylemeyeceğim ama... onun jetinde olman, beni görmeye gelmek için onunla uçman ve haftada en az bir kez birlikte olmanız. Onlarla *olmana* izin verdiğin için çok ama çok mutluyum. Son birkaç haftadır çok mutlu olduğunu söyleyebilirim ve bu beni gerçekten iyi hissettiriyor."

"Son birkaç haftadır çok mutluyum. Bununla bir ilgin olduğunu düşünmüyor musun?"

"Yani, bazen kendi borumu öttürmem gerekiyor, Dec."

Güldü ve her zaman yaptığı gibi başını salladı, ama yalan söylemiyordum. Tavırları çok daha farklıydı ve aile yemeklerinde bile daha rahattı. Artık orada olmak için zorlanıyormuş gibi görünmüyordu. Kişiliğinin daha fazla parladığını görmek, özellikle de ailesinin yanında, yapmamam gerektiğini bilsem bile ona daha derinden aşık olmamı sağladı.

Bulutlar jeti ele geçirirken gülümseyerek pencereden dışarı baktım. Daha önce hiç abartılı bir romantik kaçamağa çıkmamıştım. Ne kadar heyecanlı olsam da, bunun ne olduğunu da biliyordum, fırtınalı aşkımız için mükemmel bir son. Aptal değildim. Her şey ortaya çıktıktan sonra Winter'ın ona benimle onlar arasında bir seçim yapması gerektiğini söylediğini biliyordum ve o da olması gerektiği gibi onları seçti. Bu onun ailesiydi. Sevdiğim birine iki aylık bir kaçamak için yirmi yıllık bir ilişkiyi bir kenara atmasını asla tavsiye etmezdim. Bu yüzden, bugünün geleceğini bilmiyormuşum gibi üzülme yerine, banyoda bana aldığı hediyeden başlayarak tadını çıkaracaktım.

Pilot emniyet kemerlerimizi çıkarabileceğimizi söylediğinde ayağa kalktım ve yalandan gerindim.

"Mmmhmm. Sanırım şimdi duş almaya gideceğim," dedim ve birkaç kez göz kırparak onu güldürdüm.

"Çok aptalsın."

Sahte bir reverans yaptım ve banyoya doğru yürüdüm. Lavabonun üzerinde bir hediye çantası vardı ve içinde mücevher olduğunu otomatik olarak anladığım orta boy bir kutu vardı. Üstünü çıkardım ve içinde ucunda garip görünümlü bir kilit olan elmas kaplı güzel bir tasma vardı. Onu kutudan çıkardığımda altında el yazısıyla yazılmış küçük bir not vardı.

Sen

benimsin.

M.D.

Not karşısında yüzümün kızarmasına engel olamadım. Birkaç dakika notla oynadıktan sonra banyodan çıkıp ona doğru yürüdüm.

"Hey, bana yardım edebilir misin?"

"Elbette. Zaten sadece ben takabilirim," dedi ve tasmayı benden .

Dizlerini açarak beni yere yatırmak istediğini söyledi, ben de memnuniyetle kabul ettim. Anında amım güm güm atmaya başladı. Benny'nin fuayesinde beni sıcak ve ıslak bir delikten başka bir şey değilmişim gibi siktiğinden beri hiç sikim olmamıştı. Eğer bir iki cümle kurabilseydim, onu ne kadar çok sevdiğimi ve bir daha böyle bir orospuyu becerirse onu öldüreceğimi söyledim. Neyse ki siki o kadar içimdeydi ki kendi kelimelerimde boğuldum. New York'taki buluşması sırasında, beni azdırıp rahatsız ettikten sonra, bir sonraki taşağımı vermek istediğine karar verdi ve bana kendime dokunmamam gerektiğini söyledi. En hafif tabirle, yanmadan önce bu adamla biraz cinsel temasa ihtiyacım vardı.

Gözlerini bana dikti. "Ella, bunu benden kabul etmeye karar verdiğin için mutluym, ancak seni uyarmalıyım, bunu bir kez taktığımda sadece ben çıkarabilirim ve asla çıkmayacak."

Yutkundum.

"Uyu. Duş. Benim altımdayken. Benim için performans sergilerken. Asla çıkmayacak. Anladın mı?"

"Evet efendim."

Sanki ne aldığını bilmiyormuş gibi elinde tutup inceledi. "Bu senin küçük sevimli boynuna tam oturması için özel olarak tasarlandı ve..." Saatinin altından küçük bir zincir çıkardı ve içinde o güne kadar gördüğüm en küçük kullanılabilir anahtar vardı. "Kilidi açacak tek anahtar bu."

Kalbim daha sert atmaya başladı.

"Altını temizleyebilmen için yeterince gevşeklik var ama bu anahtar olmadan çıkmayacak. Anladın mı?"

"Evet, anlıyorum," diye mırıldandım. "Güzel."

Elini boynuma doladığında nefesim kesildi. Parmakları tenime değdiğinde vücudumdaki tüyler diken diken oldu. Declan Usta olarak o kadar büyümüşü ki; sanki bu pozisyon onun için yaratılmıştı. Sesini ve tarzını bulduğunda, o andan itibaren yükselişe geçti. O kadar kötüydü ki o zamandan beri yer değiştirmemiştik. Onun küçük veledi olmayı seviyordum ve bundan vazgeçmekten nefret edecektim. O kilide odaklanmışken, ben de gözlerimi ondan ayırmıyordum. Daha da sıkıyor muydu yoksa boğazımdaki yumru büyüyor muydu bilmiyordum.

"Benim için ne kadar önemli olduğunu biliyor musun, Ella?" Dudaklarımı yaladım. "Evet."

Kilidin tenime çarptığını hissettiğimde keskin bir nefes aldım. Dudaklarımı ve sonra boynumu gagaladı.

Şakağımı öpmeden önce kulağıma "Ella, bu asla çıkmayacak," diye fısıldadı.

SAATLER SONRA...

Declan yarı kalabalık San Francisco sokaklarında arabayı sürerken ben ayaklarımı çaprazlayıp kapıya yaslanmışım. Anlaşılan o ki

duşa ihtiyacım vardı, çünkü sonrasında o yatağa girdim ve tekerlekler yere değene kadar uyudum. Özel şoför yerine Declan'la birlikte üstü açık güzel bir Stingray'e bindik. Declan saçlarımı at kuyruğumdan çıkarmamı *önerdiğinden* beri hava, saçlarımın rüzgârda savrulmasına izin veren üst kısmın arkada olması için mükemmeldi. Bunu talep ettiğinde, bizi doğrudan kalacağımız yere götüreceğini ve dışında iki blok uzunluğunda bir kuyruk olan bir binanın önünde durmayacağını düşündüm.

Gözlüğümü kaldırarak doğruldum. "Burası neresi?" Binanın tepesindeki parlayan büyük tabelayı okudum. "Dangerouslyleaf. Hayır. Dangerouslyleaf. Ah. Anladım. Tehlikeli Yaprak. Ot. Bu bir ot dükkanı. Oh!" Ona baktım. "Tehlike. Burası senin ot dükkanın."

"Evet, ben ve kardeşlerim."

"Bildiğim iyi oldu çünkü bu çapayı kapattıracağım çünkü sen ve kardeşlerinin içtiği bok doğrudan şeytanın bahçesinden geliyor."

Kıkırdadı. "Sen sadece hafif bir ağırlıksın. Burada sana uygun bir şeyimiz var, merak etme."

Arabadan indi ve benim için kapıyı açmak üzere arabanın etrafında yürüdü. Dışarı çıktığımda bir sürü göz üzerimizdeydi, bu yüzden Declan'ın duştan sonra benim için iki parçalı sevimli bir salon takımı seçmiş olmasına şükrettim. Düzgün görünebilmek için parmaklarımı saçlarımda gezdirdim.

"Bebeğim, iyi görünüyorsun."

"Bak, erkekler böyle bir şey söylüyor, sonra kendini kamerada aptal gibi görüyorsun. Erkekler sizi sevdiğinde, başka bir şey görmezler."

Gülümsedi. "Bunu anlaman çok güzel Lil' Bit," dedi ve yanağını çimdikledi.

Ne söylediğimi fark ettiğimde gözlerim büyüdü. O lanet kelimeyi yanlışlıkla söylediğim gecedan beri bu bağlamda söylememiştim. Bunun birlikte son yolculuğumuz olduğunu bildiğim için hemen nefret ettim. Ben cevap vermeden kolunu omuzlarıma doladı ve beni sıkı korunan kapıya kadar götürdü.

"Bay Tehlike, ne var ne yok?" Kapıları açarken onunla konuştular.

Binaya girdiğimizde "Bunu söyleyemem," diye cevap verdi.

Lobi insanlarla doluydu, bu da beni Declan'a daha sıkı sarılmaya itti. Declan bayana arka tarafa geçmesi için işaret etti. Kadın

Kapılar tıklandı, Declan kapıyı açtı ve önce benim girmeme izin verdi. Duvarın her tarafındaki ürünlerle ot cenneti gibiydi. Sanırım müdür, bizi fark ettiğinde tezgâhta durmuş takım elbiseli bir adamla konuşuyordu.

"Bay Danger, size nasıl yardımcı olabilirim?"

Takım elbiseli adam yüzünde kocaman bir gülümsemeyle arkasını döndü. O kadar iyiydi ki, gözleri benimkilerle buluştuğunda gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım. Gözlerimi tekrar ona çevirdiğimde çok tanıdık geldiğini fark ettim.

"N'aber Declan, oğlum," diyerek bize yaklaştı ve onu kucakladı. "Dostum, bir bok yok. Sadece çalışıyorum, başımı suyun üstünde tutmaya çalışıyorum.

Ne güzel kardeşim, uzun oldu."

"Aynen öyle. Hepinizin o küçük kıçınızda büyük işler yaptığınızı görüyorum-" "Ve bir sonraki kelimeyi dikkatli seçseniz iyi olur, Bay."

"Mancini." Gülümseyerek bana baktı. "Ama Gio iyi."

"Bu benim küçük bebeğim, Elle. O küçük kasabadan." Kıkırdadı ve bana baktı. "Merhaba diyebilirsin."

"Merhaba," diye elimi Gio'ya doğru uzattım ve o da elimi tutup dudaklarına götürdü. Onu tanıdığımı fark ettiğimde nefesim kesildi. "Seni tanıyorum; sanırım."

"Ne zaman senin kadar güzel bir kadın beni tanısa, bunun iyi bir şey olduğunu bilirim."

Kızardım. "Siz Makani'nin kocası mısınız?"

"Evet. O benim."

"Ah," diye mırıldandım, hâlâ gözlerinin içine bakıyordum. "Biz... birkaç yıl önce birlikte Bronner's etkinliğine katılmıştık."

"Söz. Beni her yıl oraya sürüklüyor, o yüzden tekrar görüşeceğiz. Sizinle tanıştığıma memnun oldum Bayan Elle, o küçük kasabadan." Declan'ı tekrar öpmeden önce elimi tekrar öptü. "Burada güvende ol, kardeşim. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Birkaç günlüğüne buradayım. Sen ve karım dışarı çıkmak isterseniz bana haber verin."

Bana Declan'ın karısı dediği için kızardım.

"Evet, eminim öyledir."

O uzaklaştığında, az önce fark ettiğim iki koruma da kapıdan çıkarken onu takip etti. Tuttuğum nefesi bıraktım ve iri gözlerle Declan'a baktım.

"Bir şeye ihtiyacın olursa *onu* ara? Kim olduğunu biliyor musun?"

Yavaşça başını salladı.

Omzundan tutup onu kendime doğru çektim. "Bu Gio Mancini'ydi!"
Kulağına fısıldadım ve bağırdım.

"Evet, peki ya o?"

"O belgelenmiş bir gangster gibi! Gerçek hayattaki Sopranos, Five Families tipi bir gangster gibi."

Neden bilmiyormuş gibi omuz silkerek ayağa kalktı. "Bir gangster tanıyorsun, Declan Danger!"

"Elbette."

"Aman Tanrım, ama ne var biliyor musun... bu gerçekten mantıklı." Alnımı avuçladım. "Bütün zengin Siyah adamlar birbirini tanır ve muhtemelen hepinizin ailesi, özellikle de Bay Duncan, ona birilerini ayarlamıştır." İşaret ve orta parmağımın uçlarından hayali duman üfledim.

Declan gülümsedi. "Biliyor musun, belki de bir kardeşe ihtiyacın vardı. Gel buraya."

Müdürün yanına gittik. "N'aber, dostum. Dymon'ın üç aylık siparişini paketlemeye başlayabilir misin, ben de birkaç gün içinde gelip alırım?"

"Evet, bunu yapabilirim. Dağıtım şirketi az önce Dymon'ın yeni türü Raging Princess'i bıraktı. Biraz ister misin?"

"Ooh, görebilir miyim?"

diye sordum. "Evet hanımefendi."

Tezgâhın altından kavanozu çıkardı ve üstüne koydu. Bardağı elime aldım ve kokladım.

"Çok güzel kokuyor." Declan'a baktım. "İçmeme izin verdiğin şeyden çok daha hafif. Kokla şunu."

Burnuna doğru tuttum ve o da başını salladı.

"Ve seni işime karıştırmak istemem ama ben ve kız arkadaşım denedik ve evet... o suşla bir şeyler yakaladı. Beraberinde gelen yağ bazlı kayganlaştırıcı, şefler öpücüğü."

"Ben ikna oldum." Declan'a baktım. "Baba, nereye gidiyoruz? Sigara içebilir miyiz?"

"Evet."

"Tamam, Raging Princess'ten biraz alacağım," dedim ve çantama uzandım.

"Ella, cidden."

"Ne? Servetinize katkıda bulunmak istiyorum."

"Zaten . Elini çantandan çıkar kızım." Müdür benim için poşetledi ve bana uzattı.

"Umarım beğenirsiniz. Ayrıca Bay Danger, paketi sizin için hazırlayacağım. İyi akşamlar dilerim."

"Sen tekisin. Bunu biliyorsun," dedi bana dışarı çıktığımızda.

"Ne? Her şeyin parasını ödemek zorunda değilsin Declan." "Ben istiyorum. Bana bırak. Seni gösteriş için mi yakaladığımı sanıyorsun?"

Yüzüm kızararak kilidi ovaladım. O kadar rahattı ki yanımda olduğunu unutmuştum.

üz

eri "Evet, buna cevap verme," dedi ve benim için kapıyı açtı.

nd Beni içeri kapattı ve diğer tarafa geçti. Güneş batmaya başlamıştı.

e.

Bu yüzden arabayı çekmeden önce üstünü . "Oraya varmadan önce mi yoksa vardığımızda mı yemek istersin?"

"Önemli değil. Karnımdaki kelebekler acıkmam için yeterince sakinleşmemişti."

"Tamam, kayıt yaptıracağız ve sonra kelebekleriniz yatıştıysa size yiyecek bir şeyler getireceğiz. Olur mu?"

"Evet efendim."

"Hmm. Bunu tekrar tekrar duymak için sabırsızlanıyorum. Seni son gördüğümde yapmamamı istediğim şeyi unuttuğumu sanma. Cevabını düşün ve doğru cevap olsa iyi olur."

"Ya bir hata yaptıysam ve yastığıma sarılıp ona sürtündüysem ama boşalmadıysam."

Yola dönmeden önce gülümseyerek bana baktı. "O zaman bir hata yaptın... pahalıya mal oldu ama yine de bir hata. Sen bir hata mı yaptın, Ella?"

"Ya doğruyu söylersen...?"

"O zaman ödüllendirilirsin."

"...ama gerçek kötü mü?"

"Eğer kötünsen ve doğruyu söylersen, ." "Oh," diye fısıldadım koltukta kayarken.

"Yine de seçeneklerimi değerlendirirdim, çünkü kulağa hoş gelen her şey her zaman sizin için iyi olmayabilir." Uzanıp radyoyu biraz daha açtı ve Snoh'un sesi arabayı doldurdu. "Ben de öyle duyduğumu sanmıştım."

Elimi onunkinin üzerine koydum ve parmaklarını açtı, böylece parmaklarımı kenetleyebildim. Elim ağzına götürdü ve

öptü ve ben Gio'yu düşündüm.

"Gio'yla ilgili bir şeyler mi düşündüm? İlk düşüncem bir mafya babasının elimi öptüğü ve şimdi de aşırı hevesli bir polisin ruh hali panosuna gireceğim oldu. Dizileri gördün. Nasıl olduğunu biliyorsun."

Dudaklarının elimin arkasına doğru yayıldığını hissettim. "Bu Gio'nun normal davranışı."

"Ohh, anlıyorum, ama yine de bilmiyorum. Eğer seni bir orospunun elini tutarken ve öperken görürsem, çıldırabilirim."

"Senin vahşi kışından daha azını beklemezdim. Senin için bir merhaba ve hoşça kal zencisi olacağım. Beni batırmanı istemiyorum. Shorty'nin burnu yeni yeni iyileşiyor."

Bir kahkaha patlattım. "Gördün mü, bunun peşini bırakmayacaksın ama bilmene çok sevindim. Ama gerçekten Dec, seni utandırmak falan istemiyorum, fazla arkadaş canlısı falan olmak istemiyorum."

"Birincisi, beni asla utandıramazsın. Asla. Seninle kim olduğun sevişiyorum. Benim için değişmek zorunda değilsin. Hiçbir zaman. İkincisi, sana küçük bir sır vereceğim, çoğu erkek bir kadının odaya girdiğinde dikkatleri üzerine çekmesine bayılır ve sen de bunu yapıyorsun. Önce gülümsüyorsun, sonra da çok komiksin. Gülümsemediğinde ya da konuşmadığında, sadece dudaklarına bakabilirim ve o gözler... dostum. Bu yüzden saçlarını arkaya yatırdığında o güzel, yuvarlak yüzünü görmeye bayılıyorum. Dizlerinin üzerinde bana bakarken ya da dudakların sikime dolanmışken benim gördüklerimi görmeni isterdim. Tek düşündüğüm şey buymuş gibi görünmesinden nefret ediyorum ama öyle değil, ama... evet."

Zonklayan amımı yatıştırmaya çalışarak koltukta tekrar kaydım. Eğer o adam klitorisime üfleseydi, muhtemelen boşalırdım.

"Makaralarınızı tekrar tekrar izliyorum. Sadece yaptığınız işte gerçekten iyi olduğunuz için değil, Bayan Marcel Elle. Odaklandığınızda dudaklarınızı yalamanız ve ısırmanız. Bu yaptığınız en sevdiğim şeylerden biri olmalı. Bak, bundan bahsetmiyorduk bile, bana bak, ama her neyse, asla çok arkadaş canlısı olamazsın. Ayrıca, erkeklerin seninle arkadaş olmalarını izlemeye bayılıyorum."

"Dec," diye mırıldandım ve koltukta tekrar kıpırdandım. "Kendime dokunabilir miyim, lütfen?"

"Hayır."

Kendime dokunamadığım için onu test ettim ve pantolonumun ağnı tutup amıma doğru çektim ve yukarı doğru sallanmaya başladım.

Bana baktı ve bir an duraksadı. "Oh, şu anda benimle oynadığını biliyorum. Pantolonunu indir Ella. Tamamdır," diye tısladı.

"Özür dilerim, ben-"

"Sessiz olun lütfen. Bir açıklamaya ihtiyacım yok. Ve bana o yavru köpek gözleriyle bakma. Arkana yaslan," diye emretti.

Arkama yaslandım ve camdan dışarı baktığımda işaretlenmemiş bir yola saptığını gördüm. Kenara çekip beni toparlayacağını düşünüyordum ki bir güvenlik görevlisi durdu. Bize doğru yürüdüler ve el fenerlerini arabanın içine tuttular.

"Declan Danger. İkinci Della Mae Thomas."

Bir güvenlik görevlisi iPad'ini okuturken, bir başka güvenlik görevlisi ellerinde ışıklı sopalarla dışarı çıktı ve arabanın altını aramaya başladı. Onlar arabanın etrafında manevra yaparken dikiz aynasından baktım.

"Vay anasını, Barack ve Michelle burada falan mı?" "Hayır."

"Yani, sözleşmesi mi imzalayacağız?" "Evet."

Ona baktım ve o da dümdüz önüne baktı. Kısa cevapları beni hem korkutuyor hem de tahrik ediyordu. Amım o kadar sert zonkluyordu ki yer değiştirmem gerekiyordu ama Declan'ın onu tekrar denediğini düşünmesinden korkuyordum. Bunun yardımcı olup olmayacağını görmek için bacaklarımı gerdim, ama bu sadece daha da kötüleştirdi.

Oh, Tanrım.

Am dudaklarım külotumu yutuyordu, bu yüzden koltukta kaymaktan başka çarem yoktu. Declan başını bana doğru çevirdi ve sonra yavaşça başını salladı.

"Değildi... Yemin ederim."

İşaret parmağını dudaklarına götürdü.

Güvenlik görevlileri bize izin verdi ve Declan bizim için açılan bir kapıya ilerledi. Dışarıdan bakıldığında sıradan bir otel olmadığı anlaşılıyordu. Görsel olarak görünen tek şey küçük bir lobi alanıydı. Mülkün geri kalanı çok sayıda ağaçla kaplıydı ve dışarıda herhangi bir isim yoktu. Greysen bana Diesel'in onu götürdüğü özel kulüpten bahsetmişti ama burası onun anlattığı gibi bir yer değildi. Yarı yarıya gergindim ama Declan'la yalnız kalmaya da hazırdım.

Vale kapıyı açtı ve Declan'ın kapısını açmadan önce bana yardım etti. Declan dışarı çıktı ve adama yüz dolarlık bir banknot uzattı. Ceketini giyerek arabanın etrafında yürüdü.

Neredeyiz?"

"Yürüyoruz."

Kıpırdamadan durdum ve valenin arabayı izledim.

"Eşyalarımız ne olacak?"

Kıkırdadı. "Jet-lag oldun mu?"

"Hayır, ben..." Durakladım.

Dilini dişlerinin üst sırası boyunca ileri geri ovuşturdu, bunu kendini sakinleştirmeye çalışırken yaptığını fark ettim.

"Bazıları bir alışkanlığı değiştirmenin sadece altı hafta sürdüğünü söyler ve - seninle konuşurken bana baksan iyi olur, Ella - ve CG'den ayrılıp yolculuğa çıktığın zaman çizelgesinin bir yerinde, bu boku kimin yönettiğini *açıkça* unutmuşsun. Şimdi *yürü*."

Amım o kadar ıslak ve hassastı ki, bacaklarımın arasını açarak yürümek zorunda kaldım. Kapıya yaklaştığımızda, kapıcı büyük ahşap kapıları bizim için açtı. Birbirinin aynısı giyinmiş iki kadının gülümsemesiyle karşılandık. Declan'ın sözleri kafamda dönüp dururken onlara elimden geldiğince gülümsedim.

"Bay Danger ve Bayan Thomas. Ben Carla, ev sahibenizim ve bu da hostesiniz Jade."

Jade çantama ve içinde ot olan çantama uzanarak, "Bayan Thomas, eşyalarınızı ben alırım," dedi.

İsteğe bağlı görünmediği için bunları ona verdim.

Jade eşyalarımı tutarak uzaklaşırken Carla elini uzatarak, "Bu taraftan," dedi.

Bizi özel bir odaya götürdü ve masanın önündeki sandalyelere oturmamızı teklif etti. Sandalyeye oturdum ve üzerinde hiçbir işaret bulunmayan küçük odaya baktım.

"Hoş geldiniz çocuklar. Bize katılabildiğiniz için çok mutluyuz. Daha ileri gitmeden önce, ikiniz için de bazı evrak işlerim var."

iPad'i bana uzattı ve devam etmek istemesek bile insanlara buradan bahsedemeyeceğimizi açıkladı. İkimiz de isimlerimizi yazıp imzaladık ve ona geri verdik.

"Sinful Expressions'a hoş geldiniz..."

Buranın ne olduğunu anlatmaya başladığında Declan'a baktım ve dizi sallanmaya başlamıştı. Bunu en son, bana bir sik vermeden gitmesi gerektiği için tavır yaptıktan sonra ona kendini becermesini söylediğimde yapmıştı. Gittiğini düşünerek duşa girmiştim ve yatağında oturuyordu, şu anda bulunduğu pozisyondaydı, dizini sallıyordu. Islak kıcıma dokunan elinin acısı beni neredeyse ağlatacaktı. Yalnız kaldığımızda bana neler yapacağını sadece hayal edebiliyordum.

Carla'nın odaların içinde tamamen bizim tarafımızdan kontrol edilen kameralar olduğu, böylece diğer konukların röntgenciler ve teşhirciler için odamızın içini görebileceği hakkında söylediklerine kulak kabarttım. Ayrıca isterlerse bize bahşış de verebilirlerdi.

"Sorusu olan var mı?"

Başımı yavaşça salladım, konuşmasının ilk bölümünde ne söylediğini bile bilmiyordum.

"Siz ikiniz ilerlemek ister misiniz?"

Başımı salladım.

"Güzel."

Gülümsedi ve iPad'e tekrar dokunmaya başladı ve bana uzattı. Ben sayfaya göz gezdirirken Declan telefonunu uzattı ve Jade'in eşyalarımı almaya gelmediğini fark ettim. İmzaladıktan sonra Declan'a uzattım, o da imzalaması gerekenleri imzalayıp ona geri verdi.

"Teşekkür ederim. Sizler üçüncü kabinde olacaksınız. İşte bileklikleriniz. Sizi aşağıya götüreceğim ve golf arabanızın anahtarı odanızda olacak."

O ayağa kalktığında biz de ayağa kalktık ve Jade'in elinde çantam ve telefonumla bizi beklediği odadan çıktık. Carla onu açtı ve Declan'ın telefonunu da oraya yerleştirdi.

"Size daha önce de takdim ettiğim gibi Jade sizin kahyanız olacak. İhtiyacınız olabilecek her şey için onu arayabilirsiniz. Her şey için. Numarası kamaranızda olacak."

Carla bizi dışarıda golf arabasına götürdü. Az ışıklı bir patika dışında her yer zifiri karanlıktı. Carla ve Jade öne, ben ve Declan da arkaya bindik. Carla patikada ilerlemeye başladığında ortalık çok sessizdi. Yolda ilerlerken bir bar göründü, aynı karanlık ambiyansa sahipti ama bir avuç insan olduğunu söyleyebilirdim. En aydınlık yer hemen yanındaki sonsuzluk havuzuydu.

Yolda ilerlerken Carla, "Misafir sınırı elli," dedi.

"Oh, iyi," diye mırıldandım rahat bir nefes alarak. "Adamımın beni bir tarıkata falan kaydettirdiğini sanıyordum."

Ciddi olmama rağmen güldüler. Declan güldüğü için ateşini ölçmek için eline dokunmaya çalıştım ama elini oynattı ve gözlerini benden kaçırdı. Birkaç dakika sonra üçüncü kabinin önünde durdu. Declan bizi içeri almak için bileziğini kullandı ve odanın mini bir yüksek teknoloji tesisi gibi düzenlenmiş olması beni şaşırttı. O kameraların ve uzaktan kumandaların nasıl çalıştığını anlatırken, Declan'la yalnız kalmak üzere olduğum için daha da az dikkat ediyordum. Arkasından parmaklarını oynatmasından kızgın olduğunu anlayabiliyordum. Kapıya yöneldiklerinde Declan gülümseyerek onları takip ederken ben olduğum yerde kalakaldım. Kapının kapandığını ve kilitlendiğini duyduğumda sıçradım.

"Ella, şimdi kameraları açmaya hazırlanıyorum, sorun olur mu?" Arkamdan sordu.

Başımı salladım, etrafıma bakındım. "Onları görmeyeceksin." "Oh, tamam," diye fısıldadım.

Düğmeye bastığında ışıklar azaldı ve duvarın üst köşesinden küçük kırmızı bir ışık yanmaya başladı. Küçük TV'lerden biri açıldı ve bir dolar işaretinden başka bir şey göstermedi.

"Ella, ben duş almaya gidiyorum, sen de ben çıkana kadar olman gereken yerde olsan iyi olur."

Sadece odanın içinde yürürken çıkardığı ses korkutucu değildi, aynı zamanda karşımdaki ayna da onun yavaşça arkamdan yürüdüğünü yansıtıyordu. Bana yakın olduğunu biliyordum ve tenimde sıcaklığını hissettiğimde yine de sıçradım.

"Tabii bugün çok unutkan için nerede olman gerektiğine dair bir hatırlatmaya ihtiyacın yoksa."

Aynada bana baktı ve sonra bir cevap bekliyormuş gibi başımın üstüne baktı."

"Nerede olmam gerektiğini biliyorum, Efendim," diye mırıldandım. "O zaman oraya git," diye emretti.

Ayakkabılarımı çıkarıp dizlerimin çökmeden önce boğazımdaki yumruyu yuttum.

"Teşekkür ederim."

Parmaklarını saçlarımdan geçirerek at kuyruğu yapmaya başladı. Bileğimdeki saç bağını ona uzattım ve o da güzel ve gevşek bir

At kuyruğu.

Yanağımı çimdikledi. "Benim güzel kızım. Geri geleceğim. Orada kal." "Evet efendim. "

Masaya doğru yürümesini ve ayakkabılarını çıkarmasını izledim. Saatini çıkardı ve masanın üzerine koydu. Loş ışıktaki bile yakamın parladığını görebiliyordum. Aynaya baktığında gözlerimi kaçırdım ve odanın köşesindeki sandalyeye baktım. Banyo kapısının kapandığını duydum ve derin bir nefes aldım. Declan beni dizlerimin üzerinde uzun süre bırakmayacaktı, çünkü bırakamazdı. Her ne kadar bir alfa olsa da, alt dudağımı dışarı çıkarmam konusunda hâlâ enayiydi. Duşun açıldığını duydum ve aniden televizyondaki dolar miktarı değişti.

Kabin 5'ten 1,000 dolar.

Acaba Dom'unu sabırla bekleyen bir denizaltı gördükleri için mi tahrik olmuşlardı yoksa Declan büyük olasılıkla banyoda soyunduğu için miydi? O duş alırken, bir gece beni JB'den eve kadar takip ettikten sonra duş duvarıma karşı sevişmemizi aklımdan geçirdim. Sanki orada kız arkadaşıyla değilmiş gibi, başka bir adamın beni ellemeye çalışmasına kızdığını söylüyordu. Beni beceme şeklinden, aklının başka yerde olduğunu ve bana ima ettiği ama doğrudan söylemediği sapkınlıklarından birini söylemesine yaklaştığımı anlayabiliyordum.

Su kesildi ve sırtımı dikleştirdim, dışarı çıkmaya hazırdım. Kapı açıldığında kalbim hızla çarpmaya başladı. Beline sardığı havluyla aynada görünmeden önce tatlı ve topraksı kokusu bana ulaştı.

"Biliyorsun..."

Konuşmaya başladığında dudaklarımdan hafif bir nefes kaçtı. Aynadan onu izledim, bana doğru yürüdü ve önümde durdu. Declan, sanki cennet sadece altı ayak beş, iki yüz yirmi kiloluk koyu kahverengi tenli bir adammış gibi görünüyor ve kokuyordu. Gözlerimi yavaşça kalçasının üzerinde duran aletin başından mükemmel karın kaslarına ve göğsüne, sonra da gözlerine doğru kaydırdım.

"Güzel kız mı?"

Gözlerimi kırptım. "Evet."

"Seni fazla tutmadım, değil mi?" "Seni her zaman bekleyeceğim."

"Güzel." Parmaklarının tersiyle yüzümün yan tarafını aşağı yukarı ovaladı. "Şimdi konuşmaya hazır mısın?"

Yutkundum. "Evet."

"New York'ta senden ne yapmamamı istemiştin?" "Kendimle oynamamı."

"Peki sen ne yaptın?" "Ben..."

bir yastığa bindim."

"Bir yastığa

binmişsin." "Evet."

"Yastığa mı bindin?"

"Ama boşalmadım."

Bir kaşını kaldırdı. "Bu her şeyi daha iyi yapar mı?"

"Hayır, ama-" Parmaklarıyla dudaklarımı kapatarak sözümü kesti.

"Bir yastığa bindin. Hmph." Kendi kendine mırıldandı, sonra dolaba doğru yürüdü ve deri bir kürekle geri geldi.

Kabin 5'ten 2,000 dolar.

Yatağın kenarından bir yastık kaptı ve raketle ona vurdu.

"Göster bana. Yastığına nasıl bindiğini göster."

Ayağa kalkıp yatağa tırmandım ve yastığın üzerine oturmak için manevra yaptım. Hareket etmeye başlayamadan kıcıma inen sert bir şaplak beni hazırlıksız yakaladı ve keskin bir nefes almama neden oldu.

"Ella, benimle dalga geçmeyi bırak. Yastığını sürerken tamamen giyinik miydin?"

"Hayır, , ama-"

"O zaman soyun," diye emretti.

Yastıktan kalktım ve gömleğimi başımın üzerine çektim, sonra pantolonumu aşağı ittim ve tekmeleyerek çıkardım. Odadaki serinlik tüm vücudumda tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Arkama uzanarak sütyenimin düğmelerini açtım ve yavaşça vücudumdan aşağı kaymasına izin verdim. Meme uçlarım o kadar sertleşti ki karıncalandılar. Gözlerini yavaşça kırptığında kızlarını emmeye hazır olduğunu anladım. Başparmaklarımı külotumun kenarına geçirerek külotumu yavaşça aşağıya doğru ittim ve külotumu takip eden amımdan gelen nem çizgisini görmesini sağladım. Yukarı çıkan uç sayacı bana yalnız olmadığımızı hatırlattı.

Elindeki kürekle yastığı işaret etti. Hafifçe başımı salladım ve tekrar yastığın üzerine çıktım. Bacaklarımı daha da açarak yastığı biraz kaydırdım, böylece beni daha da açığa çıkaran kenarını hissedebildim. Serinlik ve basınç zonklamanın bir kısmını hafifletince rahat bir nefes aldım.

"Göster bana Ella," diye mırıldandı alçak sesle.

Yastığa karşı yavaşça sallandım.

"Şu haline bak." Kıçıma vurduğu şaplakla beni hazırlıksız yakaladı. "Şimdiden benim için ıslanmış ve şişmişsin."

Bir sonraki tokat aynı noktaya gelmeden önce kendimi toparlamaya çalışmak için artık çok geçti. Nefesimi tutmaya çalışırken neredeyse yastıktan kalkacaktım.

"Kaldır kıçını, hemen, Ella," diye tısladı. "Yastıktan bir daha kalkmaya cesaret edemezsin."

Öne doğru eğilerek yorganı tuttum, böylece daha fazla hareket etmeyecektim.

"Sikeyim. Şu güzel pembe deliğe bak. Bu sıkı kış benim-" Kıçımı tokatladı.

"Kahretsin," diye iç geçirdim.

Acı çok iyi hissettirdi.

"Şimdi bana neden böyle davrandığını söyle, Ella?"

Tanrıya şükür bu sefer kıçımı farklı bir yerden tokatladı.

"Sizi özledim, Usta," diye sızlandım.

Sanki söylediklerimi duymamış gibi eğildi. "Beni özledin mi?"

Yorgana karşı başımı salladım.

"Hmph." Doğruldu ve en son tokatladığı kıçıma masaj yapmaya başladı.

"Beni özlemen bana itaatsizlik etmeni ortadan kaldırmıyor. Değil mi?"

Şaplak!

"Hayır, efendim."

"Hayır efendim, evet. Size izin verebilirdim, ama sonra beni orada deneme şekliniz."

"Efendim."

"Bana kuralımı söyle, Ella."

"Sen sadece-"

Şaplak! "Daha

yüksek sesle."

"Sen sadece-"

Şaplak! Şap! "Daha yüksek sesle dedim."

"Sadece bir kez ders veriyorsun!" Boğuldum.

Her vuruşta kendimi desteklemeye çalışmaktan ciğerlerim neredeyse kurumuştu. Acı hissi doğrudan amıma gidiyordu.

"Tekrar, lütfen." *Şaplak!*

"Sadece bir kez ders veriyorsunuz, Usta!"

"Peki sen bu dersi aldın mı, Ella?" "Evet!"

Son tokat gözlerimi yaşarttı. Küreği yere bıraktı ve kık yanaklarıma masaj yapmaya başladı, yaptığı her çemberde amımı ayırdı.

"Whew, Ella. Bu kık çok güzel görünüyor. Neredeyse mor bebeğim. İyi misin?"

"Evet, efendim. Sana iyi davrandım mı?" "Sen çok iyi bir kızdın."

Yatağa tırmandı ve üstüme çıktı, havlu en son aldığımdan beri arzuladığım şeyi engelliyordu. Sırtıma yaslandı ve yanağımdan öptü.

"Bir dahaki sefere özlediğinde bebeğim, sadece söyle, tamam mı? Yavaşça başımı salladım.

"Beni ne kadar özledin?" "Çok kötü."

"Ben de, bebeğim. Ben de."

Havluyu etrafından çekti ve deliğimin hizasına gelerek yavaşça içeri girdi.

"Aman..." Fısıldadım.

"Agh, siktir," diye inledi. "Sanki ilk kez içine girmişim gibi hissediyorum, Ella."

Vuruşları yavaş ve derindi. Declan'ın vücudunu hassas kık yanaklarıma bastırması ve yastığın klitorisime yaptığı baskı arasında daha fazla dayanamayacaktım. Sırtımı eğerek onu daha derine inmeye zorladım. Ondan gelen derin inilti bana onun da fazla dayanamayacağını söylüyordu.

"Ooh, babacığım," diye inledim ve orgazmım içime işlerken yüzümü yatağa bastırdım.

"Uh-huh," diye homurdandı. "İşte böyle, bebeğim. Tam arkadayım... senin. Siktir!" Son bir kez daha içime daldı ve uzun, sıcak fişkırımları deliğimi doldurmaya başladı. Nefesini tuttuktan sonra içimden çıktı ve sırt üstü düştü. Gözlerimi açtığımda yüzümün kenarından aşağı su süzülüyordu.

Dudakları yüzüne yayıldı çünkü benim orgazm olmamı seviyordu. beni gözyaşlarına boğdu.

"Hey, Lil' Bit. Bu gece iyi iş çıkardın," dedi başını televizyona doğru sallayarak.

Bahşış sayacının birkaç farklı kabinden 50.000 dolar olduğunu gördüğümde birkaç kez göz kırpmak zorunda kaldım. O adam beni kendi dünyama çekmişti, insanların bizi izlediğini tamamen unutmuştum. Yataktan kalktı ve kameraları kapattı.

"Tesisten ayrılıp bir yere gitmek ve yemek yemek istiyorsanız henüz erken sayılır."

"Önce buradaki menüye bakabilirim," diyerek yastıktan yuvarlandım ve benim yatakla buluştuğunda inledim. "Sana gerçeği söylersem oturabileceğimi söylemiştin."

Bana baktı. "Benimle taşak geçmeye devam ettin, ben de sana istediğini verdim."

Ayağa kalktım ve Declan'ın döllerinin yere akmaması için banyoya doğru yürüdüm. Rahatlamak için tuvalete oturduğumda, yüz ve saç bakım malzemelerimin lavabonun üzerine düzgünce yerleştirildiğini fark ettim.

"Dec, bizim eşyalarımızı da mı boşaltmışlar!" Banyodan bağırdım.

"Evet hanımefendi," diye karşılık verdi kapı aralığında belirmeden önce. "İnsanlar burada olmaması gereken şeyleri buraya sokmaya çalışıyor, kablolar ve benzeri şeyler gibi."

"Üzerimizdeki kıyafetlerde bir şey olmadığını nereden biliyorlar?"

"Adım attığınız kapı metal detektörüydü ve ısı sansürlüydü.

"Daha önce buraya gelmiş miydin?" "Evet. Yalnız."

"Sanki daha önce buraya gelmişsiniz gibi konuşmadı." "Mahremiyetimi ihlal edemez."

"Oh, şey..."

"Oh...şey. Evet, şu gülümsemene bak. Ben tamamen seninim bebeğim. Sana bunun sözünü verebilirim ve döllerimi senden dışarı itmeyi bırakabilirim."

Sanki efendisinin konuştuğunu duymuş gibi amım otomatik olarak sıkıştı. O uzaklaşmadan önce göz göze gelişimiz bana bu sözlerin arkasında olması gerekenden çok daha fazla anlam olduğunu söyledi.

DECLAN

Ben ve Elle kulübemizin verandasında oturmuş sigara içiyor ve manzaranın tadını çıkarıyorduk. Yemeğimizi birkaç saat önce bitirmiştik ve o da araziden ayrılmak yerine dinlenmek istiyordu. Arada bir ona bakıyordum ve aklının bir milyon mil uzakta olduğunu söyleyebiliyordum. Greysen ile arkadaşlığı konusunda endişelendiğini biliyordum, özellikle de jetle gönderdiği sesli mesaja yanıt vermediğinden beri. Bundan bahsetmemiştii ama aklının tamamen bana sahip olmasıyla ilgili yorumumda olduğunu da biliyordum. Onu yakından tanıdıktan sonra zihninin nasıl çalıştığını öğrenmiştim, bu yüzden Greysen'in mesajına yanıt vermemesinin yanı sıra, bunun benim ondan ayrılma yolum olduğunu düşündü, ancak bu gerçeklerden uzaktı, özellikle de aldığım bilgilerden sonra.

Winter'ın bana verdiği ultimatom beni o kadar kötü etkiledi ki reçetede yazan ilaç dozunu biraz aşmak zorunda kaldım. Bücürümün ertesi sabah uyandığında söylediği gibi mesaj atmaması da işe yaramadı. Eğer Elle'yi sandığım gibi tanıyorsam, bu onun yeniden koşmaya başladığını gösterirdi. Üzücü ama dürüst olmak gerekirse, benim için yaptığı her şey aklıma gelene kadar o zorlu konuşmayı yaparken yüzüne bakmak zorunda olmadığım için rahattım. Bana teşekkür edebileceğimden çok daha fazla şekilde yardım etmişti ve bundan daha fazlasını hak ediyordu, öyle olduğunu düşünse de düşünmese de. O geceden beri doğru dürüst uyuyamadığımdan, ona her şeyi anlattığımdan emin olabilmek için düşüncelerimi ve duygularımı not ediyordum.

Onunla konuşmamı tamamladığım sırada muhasebecim beni aradı ve hesaplarımdan birinden aktarılan elli bin doları sordu. Elle'ye verdiğimden farklı bir elli bin olduğunu teyit ettikten sonra Winter'a bunu sordum ve ifadesinden açıkça yalan söylediğini anladım. Ailesine yeni bir araba almaları için yardım ettiğini söyledi, ki bunu yapmasında bir sorun görmezdim, ama yalan söylemişti. Ailesini arayıp sormak anlamsız olacaktı çünkü onları ararsam beni pasifize etmelerini çoktan söylediğinden emindim. Bu sabah New York'a bu şekilde geldim. Winter'ın ifadelerini tamamen unutacak kadar Elle'e dalmadığımdan emin olmak istedim. İkisinin de evde olacağını bildiğim o sabah erkenden inmiştim ve düşüncelerimi doğrulayan yeni bir araba yoktu.

Ne kadar aptalca için kendime gülerek jete geri döndüm. O oyun oynarken ultimatolumun Elle'i hayatımdan çıkarmasına izin vermek üzereydim. Muhasebecime son birkaç yıla ait her şeyi gözden geçirmesini ve göndermesini söyledim. Tüm bilgileri aldıktan sonra, cevapları tutsa iyi olacaktı yoksa benden nefret edecekti. Eve gidip Winter'la medeni bir konuşma yapamayacak kadar kızgındım, bu yüzden onun yerine Elle'e gittim ve en sevdiğim iç çamaşırlarından bazılarını paketledim ve ona yeni kıyafetler almak için havaalanına dönerken alışveriş merkezinde durdum.

Gözlerimi Elle'ye çevirdim ve o da bana bakıp sırtıtmaya başlamıştı bile.

"Neden bana öyle bakıyorsun? Prenses öfkeli mi?" diye sordum, içtiği tütüne atıfta bulunarak.

Yavaşça başını salladı. "Sana bir şey sorabilir miyim?" "Tabii ki?"

"Ne kadar yakışıklı olduğunu biliyor musun?"

Omuz silktim. "Birkaç kez, orada burada oldu."

"*Burada ve orada.* Zenciler yalan söylüyor. İyi olduğunu biliyorsun."

"Teşekkür , bebek kız. Bunu senden duymak gerçekten çok anlamlı.

İltifatların diken diken ediyor. Bu çılgınlık."

"Gerçekten mi?" Oturduğu yerden kalktı ve bana sarıldı. "Seni başka ne heyecanlandırıyor?"

Esrarını çekti ve bana üflemek için eğildi.

"Şu anda sikime kelekler konduruyorsun. Ne kadar sertleştiğini hissediyor musun?"

Kalçalarını döndürdü.

"Tamam, şimdi."

Kül tablasına son bir kez vurdu ve kül tablasına koydu.

"Ama, hayır, cidden. Birlikte güzel birkaç ay geçirdik. Yapmak istediğin her şeyi yaptık mı?"

"Bu bir anket mi çünkü ya hayır dersem? Bunu yapabilecek miyiz?"

Etrafına bakındı. "Yani, evet, ama burada ne kadar kalacağız?"

"Bunun konuyla ne alakası var?"

"Yani..." İşaret parmağını yakasının önünde gezdirmeye başladığımda nefesi kesildi. "Yani..." Omuz silkerek tekrarladı. "Declan, biliyorsun."

Başımı salladım. "Hayır, bilmiyorum."

"Bunu biliyorum..." Bizimkinden birkaç kapı aşağıdaki kulübenin kapısı açılıp da bir adam verandaya çıkınca durakladı. Bu beşinci kabindi, Elle'e şaplak attığımda bize en çok bahşiş veren kişiydi. "Yan bar. Buradaki insanların seninle aynı şeylere ilgi duyduğunu nereden biliyorsun? Yanlarına gidip 'hey, karımı benim önümde becermeni istiyorum' mu diyorsun?"

"Evet, ama çoğu insanın bu kadar cesur olduğunu sanmıyorum.
bu özel soru?"

Gözleri etrafı taradı. "Bu bir rand-whoaaa'ydı." Sırıtişını gizlemeye çalışarak dişlerini alt dudağına sürttü. "Ankette bu mu var?"

"Sen neden bahsediyorsun?" Hafifçe utanarak gözlerimi ondan kaçırdım.

"Hayır, hayır. Bana bak. Konuş benimle. Öyle mi?"

Ona baktım. "Ben bir... *geyik* değilim ki." Ürperdim çünkü bu kelimedenden nefret ediyorum. "Bay Olimpiyat gücü seni tahrik ederken elini tutmak istemiyorum."

Yüksek sesle kıkırdadı ve ağzını kapatarak beş numaralı kabinin bile dikkatini çekti. "Hiç komik değil baba, *çok* özür dilerim! Ot yüzünden. Gerçekten özür dilerim."

Alt dudağını dişlerinin arasına almış, bir arada tutmaya çalışıyordu.

Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Bırak beni Lil' Bit," diye şaka yaptım ve bacaklarımı hafifçe salladım.

"Kabul etmelisin ki bu benzetme... çılgıncaydı. Görsel, Declan, hadi ama. Gerçekten. Tamam, tamam, benden bu kadar."

Yaptığı yarı ciddi surat ifadesine gülmemeye çalışarak başımı salladım.

"Gerçekten, sadece bir köşede oturup izlemek istiyorum. Beni kabul etmene bile gerek yok. Seni coşku içinde gördüğümde, bu beni tahrik ediyor. Sanki oda yerçekimine karşı koymuş ve ben havada süzülüyormuşum gibi hissediyorum. Bir erkek olabilir ya da..."

"Bir kadın mı?"

"Evet, ama sadece... bilirsin işte."

"Bu bana daha önce bir kadınla birlikte olup olmadığımı sorma şeklin mi?"

"Evet." Kıkırdayarak rahat bir nefes aldım. "Benjamin'deki son görüşmemizden sonra aklımda çok fazla soru vardı ama anı mahvetmek istemedim."

Kıkırdadı. "Evet, öyle. Birkaç kez. Bu yaşam tarzına ilgi duymamı sağlayan şey yaşlı bir kadındı. Yirmi bir yaşındayken, sıkılmış bir ev kadını benimle seks yapması için bana para ödüyordu. Müşterilerimden birinin arkadaşıydı. Gündüzleri zengin, geleneksel bir eş... İki gecede bir genç bir kadını straponla beceriyordu. O da çok eğlenceli bir yazdı. Ben ve Grey o parayla çok eğlendik."

"Vay canına. Seni şaşırtmamdan bahsediyorsun, beni diken üstünde tutuyorsun kadın."

"Evet, ama bu benimle ilgili değil. Sen de katılacak mısın?"

Başımı salladım. "Katılmak zorunda değilim."

"Hiç mi?"

"Sen de beni ister miydin?"

"Sadece sen rahat edersen. Pek çok şey yaptım ama üçlü seks bunlardan biri değil ve bir DP fantezim var." Sırıtarak kaşlarını iki kez kaldırdı. "Bunun eşcinsel ya da başka bir şey olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?"

"Hayır. Gerçekten ne yapacağımı bilemem. Ben de daha önce hiç üçlü yapmadım ve muhtemelen işi garipleştirirdim."

"Oh, belki de bu birlikte sevip sevmediğimizi öğrenebileceğimiz bir şeydir? İki kadın ve sen, sonra da iki erkek ve ben. Olur mu?"

Bir an için düşündüm.

"Seni başka bir kadınla sevişirken izleyebileceğimden eminim. Seni izlememi ister misin?"

"Hayır. Benim sapkınlığım seni mutluluk içinde görmek bebeğim. Gözlerini kapatıp dudagını ısırmana neden olan her şeyi... evet, görmek istiyorum."

"Oh! Yani, kişi beni dövebilir mi yoksa yavaş mı gidebilir? Mesela... oral seks falan."

"Sen nasıl rahat , Ella. Ben senin gösterindeki seyirciyim."

"Ya isterlerse-"

"O tasmanın boynunda olmasının bir sebebi var. Benden sadece bir tane var." Dudakları yüzüne yayıldı.

"Seni tanıyorum."

"Yani, temelde sadece beni mi istiyorsun? Sanki ben senin küçük fahişenmişim gibi."

"Bekle, ben-" demek istemedim.

"Sshh." Öne eğildi ve beni öptü. "Sorun değil baba, ben senin küçük fahişenim."

Aletime kan hücum etti.

"Ella," diye inledim.

Kalçalarını çevirmeye başladı, sikime baskı uyguluyordu.

"*Bütün* deliklerim sana ait, ne istersen ." "Kadın, kahretsin."

Koltuğa oturduğumda sırtarak arkasına yaslandı.

"Uh-oh. Tırtılı hissediyorum."

Kıkırdadım. "Çok komiksin dostum."

"Gidip bardan bize içecek bir şeyler almak ister misin?"

"Tabii, ne istersin? Dur tahmin edeyim... Mai Tai."

"Beni gerçekten tanıdığını mı

sanıyorsun?" "Avucumun içi gibi."

Ayağa kalkabilmesi için kalçasına hafifçe vurdum. Ayağa kalktığımda ensesinden tuttum ve onu öpmek için kendime çektim.

"Birkaç dakika içinde döneceğim. İçeri geliyor musun?"

Bu mülkte çoğunlukla güvende olsak da, hiçbir şey yüzde yüz değildi.

"Evet, birkaç dakika içinde," dedi ve .

Baktım ve beşinci kulübedeki misafirin hâlâ verandasında tek başına olduğunu gördüm. Birden aklıma geldi. Elle'in bir şeyler ayarlamaya çalıştığına inanıyordum ve ona izin verecektim. Eğer bana kalsaydı, bu sadece bir fantezi olarak kalırdı. Kulübeden çıkmadan önce bir süre kafasının arkasına baktım. Çok uzakta olmadığımız için yürümeye karar verdim. Daha önce geldiğimizden birkaç kişi vardı. Barın sonunda bir koltuk kaptım ve barmen yanıma geldi.

"Bu gece senin için ne yapabilirim?"

"Buraya kısa bir bardak Johnnie Walker Gold Label getireyim, birkaç dakika sonra da aynı şeyden duble bir shot ve yanında da bir Mai Tai istiyorum."

Başıyla onayladı ve içkimi hazırlamaya gitti. Camdan baktığımda, bir adam ve iki kadın birbirleriyle elleşiyordu. İstemesem de, Winter bu noktaya gelmeden önce benimle konuşmuş olsaydı şu anda nerede olacağımızı düşündüm. Onunla ilgili düşüncelerimden sıyrılarak, barmen içkimi getirene kadar üçlüyü izledim. İçkiyi geri fırlattım ve rahatlatıcı yanmayı memnuniyetle karşıladım. Yanık cızırdadıktan sonra barmene diğer içkilerim için hazır olduğumu işaret ettim. Fazla düşünmeye başlamadan önce Elle'in yanına dönmek istiyordum. İçkilerimi aldıktan sonra bardan ayrıldım ve kulübeye doğru yürüdüm.

Kapıyı açtığımda ışıklar kısılmıştı ve köşede kırmızı bir ışık parlıyordu. Kameranın açık olduğunu bildiğimden, içine girmek üzere olduğum şey kalbimi güm güm attırdı. Kapıyı yavaşça kapattım ve kabine doğru ilerledim, Elle'in çıplak ve beşinci kabindeki adamın önünde çömelmiş görüntüsü karşısında kısa bir süre durdum. Elle adamın aletini aşağı yukarı sallarken ona bakıyordu. Adam ona bakarken gözlerini zorlukla açık tutabiliyordu. Elle onu derin derin boğazladı ve adam neredeyse ayağını kaybediyordu. Kadının yüzündeki tatmin edici gülümseme tüylerimi diken diken etti. Oturmam gerekiyordu, ben de gidip odanın köşesine oturdum. Onun içkisini masaya koydum ve yanığın beni biraz sakinleştireceğini umarak kendiminkinden büyük bir yudum aldım.

Elle, ağzının kenarlarından akan tükürükle hafifçe öğürerek onu derinlemesine boğazlamaya başladı.

"Güzel kız," diye mırıldandı.

Elle'nin bacaklarının arasına baktım ve salgıları kalçalarından aşağı sızıyordu. Am dudakları kabarıktı ve emmek için en sevdiğim kısmı güzel bir çiçek gibi açıyordu. Vücudum karıncalanmaya başladı, ben de rahatlamak için içkimden bir yudum daha aldım.

Aletini kızın ağzından . "Henüz taşak geçmeye çalışmıyorum."

Onu ayağa kaldırarak ağzını onunkine çarptı ve dudaklarını yüzünden çekmeye çalıştı. Elle'in onu emerken oluşturduğu tüm salyaları yalayarak temizledi. Elle'in öpüşmeyi benim kadar sevmesine bayılmışım. New York'taki otuz dakikalık öpüşme seansımızı düşündükçe sertleşiyordum.

"Çok güzelsin amına koyayım. Seni tatmak için sabırsızlanıyorum," diye iltifat etti.

Onu.

Onu yatağa yatırdı ve boynundan aşağı öpmeden önce onu tekrar öpmeye başladı, sonra göğsünü öptü ve sağ meme ucunu ağzına aldı.

"Aman Tanrım, evet," diye iç geçirdi.

Onu harekete geçirmek için çok fazla uyarılması gerekmiyordu ve ben onun bu yönünü seviyordum. Meme uçları arasında gidip gelirken, bacaklarının arasına uzandı ve ne kadar ıslak olduğuna inleyerek amını ovmaya başladı. Parmaklarını bacaklarının arasından çekip meme ucunun üzerine sürdü ve tekrar emmeye başladı.

"Aman Tanrım," diye inledi Elle, doğrudan sikime sinyaller göndererek.

Boştaki elimi pantolonuma soktum ve karnını öpüp amını yalamaya başladığımda aletimin tabanını kavradım. Gözlerimi kapattım ve onun ıslak amını yalarken çıkardığı seslerin kulübenin duvarlarında yankılanmasını dinledim. Elle'nin inlemeleri ve iniltileri sikimin zonklamasına neden oluyordu.

"Tadın çok güzel anne. Ağzıma boşal lütfen." Alıştırma sesleri daha da yükseldi, bu yüzden yakın olduğunu biliyordum.

"Aman... evetesss."

Ona karşı patladığını duydum.

"Oowee, güzel kız. Onu yemeye devam edeyim lütfen."

Ona yalvarmasını duymak hoşuma gidiyordu. Gözlerimi açtığımda, amındaki tüm kremi emiyordu. Onu temizledikten sonra, vücudunu tekrar öpmeden önce amına son bir öpücük verdi ve sonra onu özensiz bir şekilde öptü, kremi dudaklarına bulaştırdı. Daha fazla dayanamadım ve kayganlaştırıcı olarak prekumumu kullanarak sikimi okşamaya başladım. Uç sayacını göremiyordum ama yukarı çıktığını biliyordum. Onu öperken, kendini deliğine hizaladı ve içine girdi. İçine girip çıkarken birbirlerinin dudaklarına karşı inlediler.

"İyi bir amın var bebeğim. Lanet olsun." diye inledi.

Kadından ayrıldığında sikiinin etrafındaki pembe deri halkasından kadının onu sıkıca kavradığını anlayabiliyordum.

"Kahretsin. Dayanamayacağım, bekle."

Adam geri çekilmeye çalıştığımda, Elle bacaklarını adamın beline doladı ve yukarı doğru sallanmaya başladı.

"Siktir!"

Yüzündeki ifadeden tekrar boşalmak üzere olduğunu anladım, bu da daha sert vurmama neden oldu.

"Boşalacağım," diye inledi.

"Boşalacaksın bebeğim," diye inledi.

"Evet!"

Kontrolü tekrar ele aldı ve onun belini kavrayarak vuruşlarını karşıladı.

"Öyle mi?"

Gözlerimi kapatarak, ben sikimi okşarken onun kızımın amına vurmasını dinledim. Bardağımı düşürmeden önce yerine koymak zorunda kaldım. Elle her inlediğinde taşaklarım geriliyordu.

"Ooh, bu," diye inledi Elle.

Elle'nin sikine boşalmasına baktım ve daha durduramadan sikimin başından dölleri fıskırdı.

"Siktir!" diye . "Bu amcığa taşak geçiyorum, bebeğim."

Kendini boşaltmayı bitirene kadar içinde oturdu ve yavaşça dışarı çıktı.

Onu.

"Belki baban daha sonra biraz daha oynamana izin verir," dedi.

dudaklarını.

Kendini düzeltip geldiği yoldan ayrılmadan önce onu tekrar öptü. Bir süre öylece oturdum çünkü ayağa kalkarsam muhtemelen kan akışı yetersizliğinden başım dönecekti. Ayağa kalkmaya fırsatım olmadı çünkü Elle yataktan kalkmış ve bana doğru eğilmişti. Pantolonumdaki ıslak noktaya bakıp gülümsedi, sonra da üstüme çıkıp bana baktı.

"İyi yaptım mı, baba?"

Başımı salladım. "Bebeğim, bu mükemmeldi. Çok seksi görünüyordun."

"Teşekkür ederim. Sizi memnun edebildiğim için mutluyum."

"Yarısını bile bilmiyorsun. Hadi seni temizleyelim."

İçkimin kalanını geri attım ve bardağı masanın üzerine koydum.

"Dur bakalım." Sulandırılmış içkisini aldı ve oturmadan önce çoğunu içti.

"Tamam. Ben hazırım."

Ayağa kalktığımda bacaklarını belime doladı. Önce kameraları kapatmak için bizi diğer tarafına geçirdim, ama yüz binden fazla bahşiş aldığını görmeden önce değil.

"Bak ne buldun?"

Ekrana bakınca gözleri büyüdü.

"Evet, benim küçük oyuncum."

Kızardı. "Bu sana nasıl hissettirdi? Gerçekten." "Şey gibi..."

Ona aşık olduğumu nasıl söyleyebilirdim?

Yapamam.

"Hayal ettiğim her şey oldu, Ella."

ERTESİ AKŞAM.

Ben ve Elle, son mağaza olacağına söz verdiği özel giyinme odamızdaydık. Bu sözü iki mağaza önce vermişti ama ben . Onu alışveriş yaparken ve farklı kıyafetler denerken izlemeyi seviyordum. Aynanın karşısında durmuş, iki çalışanla birlikte elbisesini düzeltmek için iğnelemeye çalışırken onu kaydediyordum. Arkasını dönüp bana baktı ama ben onun ne kadar güzel görüldüğüne odaklanmıştım. Saçları gevşek bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve biraz makyaj yapmıştı. Bana ait olduğunu hatırlatan yüzük boynunda mükemmel bir şekilde duruyordu. Ne zaman biri ona bunu sorsa kızarıyordu.

Dün gecedен beri aramızdaki hava farklıydı. İyi anlamda farklı. Onu asla kaybetmek istemediğim kadar farklı. Muhtemelen onun için başka birini boğacakmışım gibi farklı. O ne derse onu yapacakmışım gibi farklıydı. Pervasızlık ve düşüncesizlik duygu olsaydı, ona karşı hissettiklerimi tanımlamak için uygun olurdu.

"Declan, beni dinliyor musun?"

"Özür dilerim, tatlım. Seni duymadım."

Kızardı. "Çünkü... Beni kaydediyor musun?"

"Evet."

Gülümsemeden önce gözlerini etrafta gezdirdi. "Ama neden?"

"Çünkü sana bakmayı seviyorum."

"Gerçekten mi?"

Kamerayı biraz daha yakınlaştırdım. "Evet, ayrıca tepkini görmek istiyorum."

"Neye?"

Dudaklarımı birbirine sürttüm. "Sana aşık olduğumu söylediğimde."

Nefes nefese kaldı ve tam o anda boğazındaki yumruyu yutmaya çalıştığını anlayabiliyordum.

"Ne? Ne? Nasıl? Neden? Yani...ah!" Kolunu oynatmıştı ve elbisenin iğnelerinden biri ona battı.

Ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm.

"Biz..." Ortaklara baktım.

Başlarıyla onayladılar ve bizi odada yalnız bıraktılar. Bana baktı, gözleri suyla doluydu, başını sallıyordu.

"Yapma..." Yutkundu. "Bunu kastetmiyorsun."

"Neden kastetmiyorum?"

", Declan." "Neden yapmadığımı söyle?"

Benden uzağa baktı ama çenesinden tutup başını tekrar bana doğru çevirdim. Omuz silkti ve başını tekrar benden uzaklaştırmaya çalıştı ama buna izin vermedim. Elle bana karşı savunmasız olmamak için tüm gücünü kullandı, çünkü bundan nefret ediyordu. Nefret etmesinden öte, bu konuda hâlâ bir şey söylemediğim için benim de onun için aynı şeyleri hissetmediğimi düşünüyordu.

"Bana neden yapmadığımı söyleyemezsin ama her gece nerede olduğumu söyleyebilirsin."

"Benimle," diye fısıldadı. "Ama-"

"Kiminle?"

"Ben."

"Sen, evet. Öğle yemeği, işten hemen sonra, sonra oğlumu uyuttuktan sonra ve sabah onu okula götürmeden önce. Kaç gece kaçırdım? Bir elin parmaklarını geçmez ve seninle olmadığım zamanlarda Facetime'da seninle oluyorum, oğlumun yatağında ya da misafir odamda uyuyorum. Seks olsun ya da olmasın. Ella, olabildiğince senin altında olmalıyım. Hâlâ neden yapmadığımı söyleyemiyor musun? O zaman aradığında ne yapacağımı söyle."

"Herhangi bir şey," dedi kısık sesle.

"Ne yapmamı istersen Ella. Şimdi bana neden yapmadığımı söyleyebilir misin?" "Dec," diye boğuldu derin bir nefes almadan önce. "Biliyorum... Biliyorum."

Bu yolculuğun ne hakkında olduğunu. Bunu bitiriyordun. Bunu yapmak zorunda değildin. Anlardım."

"Hayır, değildim."

"Ben aptal değilim, Winter da değil."

"Evet, ama..." Başımı salladım. "Bir şeyler ." "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu bir şeyleri anlamına geliyor. Ella, bunu bitirmek istemiyorum."

Hayır, buna son *vermeyeceğim*."

Gözlerini sıkıca kapattı ve gözyaşları yüzünden aşağı süzüldü.

"Ella, lütfen ağlama. Bir bulacağım. Bana güveniyorsun, değil mi?"

Çenesini avuçlarımdan çekti. "Evet, sana güveniyorum, ama bir şeyi çözmek, o zaman gerçekten yanlış bir şey yapacağımız anlamına gelir."

"Ella-"

"Hayır, Declan. Aylarca 'açık ilişki' anlamını geçiştirdik ve şimdi bir şeyler bulacağımızı söylemen bana artık senin kız arkadaşın olmayacağımı söylüyor. Senin yan pilicin ya da her neyse olacağım. Buna katılmayacağım."

Şakaklarıma masaj yaptım, Winter'ın benden çaldığına inandığımı söylemek isteyip istemediğimi düşündüm ama bu işleri daha da kötüleştirirdi. Muhtemelen yalan söylediğimi ve bunu devam ettirmek için her şeyi söylemeye çalıştığımı düşünecekti. Ona bildiği bazı aile sırlarını söylemekle tehdit ettiğini söyleyemezdim çünkü bu onu daha da uzaklaştırır ya da ben söylemeden önce Greysen'a söylerse yepyeni bir sorun başlatırdı. Bir an için Greysen'a bizden bahsetmeyi neden ertelemek istediğini nihayet anladım.

"Yalan söylemediğimi biliyorsun Declan. Muhtemelen sana 'ya ben... Kemba'yı beceriyor olsaydım' gibi bir şey söylemiştir. Yüz ifadene bakılırsa, söylediği şey tam olarak bu. İlişkiyi bitirmek istiyor. Benim için sorun yok Declan. O günün geleceğini biliyordum. Ben büyük bir...kızım." Tekrar boğulmaya başladı.

Gözlerim buğulanmaya başladı.

"Boşuna değil Declan, birlikte geçirdiğimiz zamanı hiç de hafife almıyorum. Hayatımda yaşayacağım en mutlu anlardan bazılarıydı. Bence sen de birkaç yeni deneyim kazandın ve şimdi ikinizin de aynı şeylerden hoşlandığını bilerek, iki farklı insan olarak yeniden başlayabilecek ve önümüzdeki yirmi yılı daha mutlu geçirebileceksiniz."

Ağzından çıkanlara inanamayarak bir adım geri çekildim. "Zaten neden ciddi olduğumuzu hatırlıyor musun? O beni aldattı ve sen ve ben bunu birlikte keşfetmeye karar verdik."

"Evet, açık bir ilişki içindeyken, artık durum böyle değil Declan."

"Ona bir daha asla dokunmayacağımı ve ne isterse yapabileceğini söyledim."

Birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Tamam mı?

Şimdi ne olacak?" "Ne demek şimdi ne olacak?"

"Bana ona bir daha asla dokunmayacağını söylediğini mi söylüyorsun, ne için? Bu ne anlama geliyor?"

"Sana bitmemizi istemediğimi söylemiştim. Winter ve benim aramda bir daha asla böyle bir şey olmayacak. Yapmak istediği her şeyi yapabilir. Bunu ona söyledim."

"Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu Declan? Bana onun sana yaptığı her şeyi ve bizi nasıl bitirmeyeceğini anlattın ama bunun seni ve Winter'ı nereye götüreceğini söylemedin."

Cevap vermek için ağzımı açtım ama o haklıydı.

"Aynen öyle. Elbette istediği her şeyi yapmaya devam edebilir ve eminim bu sizin için de geçerli olacaktır, ancak günün sonunda hala *birlikteyseniz* bunun benim için hiçbir anlamı yok. Bir şeyleri çözmeye çalışmanızın hiçbiri ondan ayrılmayı içermiyordu, bu yüzden..."

"Ella, sen-"

Göğsüme dokunarak konuşmamı engelledi. "Bana aşık olabileceğini düşünsem de, onu terk etmeye hazır olduğunu sanmıyorum."

"Gerçekten mi? Bu ne-"

"Ve seni seçim yapmaya zorlamayacağım. Sadece tadını çıkaralım, lütfen. Söz veriyorum, iyi olacağım."

Bu olay bana bir ton tuğla gibi çarptı. Söylemek istediğim çok şey vardı ama notlarıma aldığım tek bir şeyi bile hatırlayamıyordum. Parmak uçlarında durdu ve dudaklarımın köşesini öptü. Benden uzaklaşmadan önce bir süre birbirimize baktık.

"Hanımlar," diye seslendi ortaklara ve bana konuşmanın bittiğini söyledi.

Birkaç dakika sonra tekrar onun yanına geldiler ve elbisesi üzerinde çalışmaya başladılar. Daha önce de ezilmiştim, defalarca reddedilmiştim ama hiçbiri şu an hissettiklerimin yanında acı vermemişti.

"Peki, daha önce size yaka için ne düşündüğünüzü soracaktım, dantel yaka mı yoksa V kesim mi yapmalıyım?"

"Kapüşonlu yaka kalmalı. Yırtmaç daha yüksek olabilir. Aslına bakarsan, biraz yırtmaçlı mini bir elbiseye dönüştürebilirsin. İçinde çok seksi görünürsün."

Sırıttı. "Tabii ki."

Tekrar oturdum ve elbisesi üzerinde çalışmalarını izledim. zaman göz gelsek gözlerini kaçırıyordu. Telefonum çaldı ve baktığımda muhasebecimden bir telefon geldiğini gördüm

Cevap verdim. "Yo."

"Hey. Boş musun?"

Elle'ye baktım, çoktan bana bakmaya başlamıştı. Ona göz kırptım ve o da kızarak arkasını döndü.

"Evet, bir iki dakikam var."

"Tamam. Çok fazla araştırma yaptım ve evet, son birkaç yılda üç ayda bir küçük bir miktar para taşınmış ama-"

"Küçük olan ne?"

"Elli bin dolar." "Pardon?"

Kalbim hızla çarpmaya başladığında iki derin nefes aldım çünkü yanımda ilaçlarımdan hiçbirini getirmemiştim. Yanımda bulundurduğum birkaç acil durum hapi kulübedeydi, bu yüzden düşüncelerimi dağıtmaya çalıştım.

"Son birkaç yılda Winter'ın bu hesaptan bir milyon dolara yakın para taşıdığını rahatlıkla söyleyebilirim."

Derin bir nefes aldım.

"Sen elli bin dolarını çıkardığında, o da hemen ardından kendi elli bin dolarını çıkardı ve bakmam için beni tetikledi. Hayır kurumlarınızdan birini unuttuğumuzu falan düşündüm."

Derin bir nefes daha aldım.

"Declan, orada mısınız?"

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes daha aldım. Gözlerimi açtığımda Elle başını hafifçe eğmiş bana bakıyordu ve soru sormak ister gibi bir hali vardı.

"Evet, buradayım. Her şey yolunda. Haber verdiğin için teşekkür ederim. Beni bilgilendirmeye devam edin," dedim ve aramayı sonlandırdım.

Elle'i endişelendirmek istemediğim için ona güven verici bir gülümseme verdim. Toplantının geri kalanında onların konuşmalarına girip çıktım, çünkü aklım sürekli Winter'ın benden para almasına gidiyordu. Büyük ölçekte 800.000 dolar benim için bir şey ifade etmiyordu ama o bunu çalıyordu. Ondan nefret etmek için nedenler listesi uzuyordu. Bana o lanet ultimatoları verirken o lanet paradan hiç bahsetmemişti. Yaptığı tüm o aptalca şeyleri Elle'e söyleyemiyordum çünkü bunu bir bahane olarak kullandığımı düşünecekti.

"Terzimizin programına bakılırsa, bunu yaklaşık bir hafta içinde, belki de daha kısa sürede tamamlayabiliriz. Burada olacak mısınız, yoksa bunu size göndermemizi ister misiniz?"

Elbiseyi çıkarmasına yardım etmişlerdi, sütyeni ve külotuyla orada duruyordu ve bir anda Winter'la ilgili tüm düşünceler aklımın bir köşesine itilmişti. Elle beni ona yukarı aşağı bakarken, dudaklarımı yalarken yakaladı ve kızarak arkasını döndü.

"Gönderilmesi gerekecek," diye cevap verdi Elle.

"Tamam, dışarı çıktığınızda adresinizi alacağız."

Bizi yalnız bıraktıklarında, ben elimi kaldırıma kadar platformdan yürümeye başladı.

"Orada kal. Sana bakmak istiyorum."

Telefonumu çıkardım ve onu kaydetmeye başladım. Arkasındaki büyük aynada arka tarafı görünüyordu. Her zaman zayıflamak istediğinden bahsederdi ama vücuduna hiçbir şey yapmasına gerek yoktu.

"Ellerini bırak ve benim için yavaşça dön, lütfen." Sırıttı.

"Sapık."

İnce sütyeninde sert meme uçları sergileniyordu. Eşleşen bikini külotu o koca kıçlı amını zar zor örtüyordu. Kalın saçlarından beyaz boyalı güzel ayak parmaklarına kadar her şeyi beni ediyordu. Yavaşça dönmeye başladı, arka tarafına bakabilmem için durdu. Eğildi ve amı anında külotunun koltuğunu yuttu. Kemerimi çekmeye başladım ve gülümseyerek ayağa kalktı. Arkasını dönerek, sanki bir modelmiş gibi bana doğru salınmaya başladı. Üstüme çıkıp kollarını boynuma dolayana kadar onu kaydettim.

Öne doğru eğildi ve dudaklarını nazıkçe dudaklarıma bastırdı, sonra çekilip gözlerime bakmadan önce alt dudaklarımı ısırıldı.

"Beni seviyor musun, baba?"

"Sana derinden aşığım, Ella."

"Oh, gerçekten mi?" Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Bu gece benim uslu oğlum olur musun?"

Kalbim küt küt

atıyordu. "Evet,

hanımefendi."

Dudakları yüzüne yayılırken gözleri kapandı. Beni tamamen kontrol altına almalı uzun zaman olmuştu. Bunu özlese bile belli çünkü benim küçük şımarık astım olmaktan zevk alıyordu ve ben de bunun her anına bayılıyordum.

"Güzel. Şimdi elbisemi taşıyama yardım et lütfen."

Ayağa kalkıp onu ayağa kaldırdım ve kanepenin arkasından elbisesini aldım. Önünde diz çökerek elbisesinin üst kısmını , böylece

içine adım . Kokusu o kadar sarhoş ediciydi ki, onu biraz daha içime çekebilmek için elbiseyi yavaşça yukarı çektim.

"Ella, ben-"

Beni çenemden yakaladı ve başımı ona doğru çevirdi.

"Bana kim dedin sen?"

"Özür dilerim." Dudaklarımı yaladım. Hanımefendi, tadınıza bakabilir miyim lütfen?"

"Yalvar bana."

"Lütfen, Hanımefendi," diye vurguladım.

Gülümsemeden önce bana baktı.

"Hayır. Şu anda aletin sertleşmesini istemezsin. O sertliğe daha sonra ihtiyacın olacak."

Bu, sikimi daha da sertleştirmekten başka bir işe yaramadı. "Kıyafetlerimi giymeyi bitir lütfen."

Bana söyleneni yaparak elbisesini yukarı çekmeyi bitirdim ve fermuarını çektim. Ben ceketini omuzlarına atarken o da ayakkabılarını giydi. Aletim sertleştiği için ceketimi kolumun üzerine katladım, böylece onu önümde tutabilecektim. Onu soyunma odasından çıkarken takip ettim ve iş arkadaşlarıyla konuşurken kapının yanında durdum. Kıkırdamalarından ve sürekli bana bakmalarından benim hakkımda konuştuklarını anladım. Onun onlarla sohbetini izlerken gülümsememi engelleyemiyordum. Onun hakkında hissettiklerim o kadar farklıydı ki, Winter hakkında hiç böyle hissetmiş miydim diye merak ettim. Winter'ı sevdiğime şüphe yoktu ama Elle'e bakmak bile beni ne uyuşturucunun ne de alkolün verebileceği başka bir alemde uçuruyordu. Bu duygu tarif edilemezdi ve aynı zamanda korkutucuydu.

"Neden burada sırttan bir manken gibi duruyorsun?" Elle bana doğru kasıla kasıla yürürken gözlüklerini yüzüne kaydırarak sordu.

Ona kapıyı açtım ve önce onun çıkmasına izin verdim.

"Aklıma zekice bir şey gelmiyor, o yüzden seni izlemeyi sevdiğimi söyleyeceğim. Ne hakkında konuşuyordunuz?"

"Ahh. Gerçekten bilmek istediğin şey bu. Senin hakkında konuştuğumuzu falan mı sanıyorsun?"

"Bilmiyorum. Çok fazla göz ve diş alıyordum."

Kapının kilitlerini açtım ve ona kapıyı açtım. İçeri girmek yerine durdu ve gülümseyerek bana baktı.

"Birlikte çok seksi olduğumuzu düşünüyorlar ve kıyafetime bayıldılar ve bavullarımı hazırlamış olarak kaçırıldığıma inanamadılar. Onlar çok

"Erkeğimin kıyafetlerimi seçmesinden çok etkilendim." "Bence de birlikte çok sekiyiz."

Bana bir adım daha yaklaştı. "Öyle mi?"

"Evet. Tüm bu kahverengi ten bir arada. Senden bir kız çocuğu istemeye çok yaklaştım," dedim ve nefesi kesilince hemen pişman oldum. Çocuk konusunu sadece bir kez konuşmuştuk ve şimdi bu konuyu açmanın zamanı değildi. Arabaya binmeden önce kızarmaya başladığında rahat bir nefes aldım.

"Bücür, uğramak istediğin başka dükkân var mı?" "Hmm. Ya evet dersem?"

"O zaman seni ben götüreceğim."

"Seni soyunma odasından soyunma odasına sürüklemem gerçekten umurunda değil."

"Hayır hanımefendi. Size hizmet etmek için buradayım, nasıl isterseniz."

Gözlüğünü kaldırıp sırtarak bana baktı, ben de karşılık olarak kaşlarımı kaldırdım.

Dudaklarını yaladı. "Benden bu kadar."

Başımı sallayıp onu içeri kapattım ve arkamızda park etmiş, çantalarını taşıyan kamyonu gidip Sinful Expressions'a dönebileceklerini işaret ettim. Şoför tarafına geçtiğimde başını salladığını ve kıkırdadığını gördüm.

"Bu da demek oluyor?"

"Nöbetçi mafya babaları. Kişisel alışveriş kamyonları. Lüks seks kabinleri. Artık kim olduğunu bilmiyorum, Declan Danger."

Ona baktım. "Şaka yaptığını biliyorum ama Ella, kendimi hiç bu kadar iyi tanımamıştım."

Sırıttı. "Gerçekten mi?"

"Evet."

Eğildi, yüzüme bir santimetre kadar yaklaştı. Gülümsemeden önce birbirimize baktık.

"Bu gece seninle bittiğinde kendini tanıyacağını düşünüyor musun?"

Dudaklarımı yaladığımda gözleri dudaklarıma gitti. "Her zaman meydana okumaya hazırım."

"Bunu duymak hoşuma gidiyor."

O GECE.

Dizlerimin üzerine çökmüş, çıplak bir halde Elle'in banyodan çıkmasını bekliyordum. Benim için ne planladığını hâlâ bilmiyordum ve beni bilerek merakta bırakıyordu. Bana diz çökmemi emrettikten sonra, banyoya girmeden önce hiçbir şey söylemeden yatağın üzerine ip demetlerini bıraktı. Odanın köşesindeki kırmızı ışık, kaç kişinin beni izlediğini ve en az benim kadar merak içinde olduğunu merak etmemi sağladı. Banyoda hareket ettiğini duyuyor olmam da yardımcı olmuyordu.

Kapı aralandığında vücudum otomatik olarak doğruldu. Aynada ona küçük bir bakış attım ve kristal kaplı siyah tulumu ve ona uygun file çorapları içinde ne kadar seksi olduğunu görünce başımı sallamak zorunda kaldım. Kıcı, o kalın bacakların üzerindeki file çorapların bana ne yaptığını biliyordu. Üstüne üstlük bir de ip eklemek üzereydi, bu yüzden beni öldürmeye çalışacağına inanmaktan başka çarem yoktu. Ona meydan okumaya hazır olduğumu söylemek yerine, özellikle de esaret sandalyesini arkamdan ittiğine göre, bununla ne demek istediğini sormalıyım. Yüzümdeki şaşkın ifadeyi fark ettiğinde dudakları bir sırtışa dönüştü. Beni yatağa bağlayacağını sanıyordum ama sandalyeye bağlamaya hazırlanıyordu.

Sandalyenin etrafında yürüdü ve önüme çömeldi. "Bu gece, güvenli kelimen *gece yarısı* olacak. Anladın mı?" "Evet efendim."

"Güzel. Kollar dışarı."

Bana söyleneni yaptım ve beni kaldırmak için kollarını altımdan geçirdi.

"Ella, kaldıramayacağını biliyorsun-"

Konuşmamın ortasında beni dizlerimden kaldırıp sandalyeye oturttu ve beni tamamen gafıl . Ben şaşkınlıkla gözlerini kısarak ona bakarken o sırtıyordu. Kız arkadaşımın beni böyle kaldırabilmesinden mi olmalıydım yoksa korkmalı mıydım bilemiyordum. Gerçi dizlerimden kaldırıyordu, yani o kadar ağır değildim ama bu konumuzun dışındaydı. Görünüşe göre, insanlar onun beni orospusu yapmasına bayılıyordu, çünkü bahşiş sayacı hızla yükseliyordu.

"Şu anda senden çok korkuyorum," diye mırıldandım.

Kıkırdadı, ilk ip demetini aldı ve çözerek yere bıraktı.

"Bir ile... beş arasında bir sayı düşünüyorum," dedi.

Sayı ne anlama geliyorsa onu düşünürken gözlerim vücudunda gezindi. Kırpikler olabilirdi, ki bunu çok takdir ederdim, fındıklar olabilirdi, ki beni onlardan beş tane vermeye zorlarsa canım acırdı ya da tamamen alakasız bir şey olabilirdi çünkü Elle'in seks konusunda ne yapacağı hiç belli olmazdı. İkinci ip demetini açmayı bıraktı ve kaşlarını kaldırarak bana baktı, bir cevap bekliyordu.

"Üç."

Güvenli bir sayı seçtim. Başını sallayarak onaylamadan önce cevabımı düşünüyormuş gibi gözlerini devirdi. Sağ bacağıma yanına çömeldi ve ilk halkayı ayak bileğime dolayarak sandalyeye sıkıca çekti. Başımı sandalyenin arkasına yaslayıp nefesimi düzene sokmaya çalıştım. Daha önce hiç kontrol edemediğim bir şeye hapsolmamıştım çünkü anksiyetem böyle hissettiriyordu. İpi bacağıma bir kez doladı, sandalyenin içinden geçirerek uyluğumun ortasından geçirdi ve sağ tarafımı sabitledi. İpi kasıklarımın etrafında dolaştırıp sıkıca çektiğinde derin bir nefes almak zorunda kaldım.

"İyisin bebeğim," diye beni nazıkçe rahatlatmıştı.

Karnımın etrafından iki kez dolaştı ve sonra sol kasiğimin etrafından dolaştı, diğer bacağıma yaptığı gibi uyluğumdan ve bacağımdan aşağı indi ve ayak bileğimde bitirdi. Bacaklarımı hareket ettirmeye çalıştım ama ip te hiç gevşeklik yoktu, derimin daha derinlerine gömüyordu. Diğer ipi tuttu ve üstüme çıktı. İpi sandalyenin içinden geçirip göğsüme doladığında ve sırtımı sandalyeye dayadığında nefes aldım.

"Hayır, hayır. İçine çekme. Bana güveniyor musun?" Çabucak başımı salladım.

"Güzel. Benim için rahatlayın lütfen."

tuttuğum havanın bir kısmını dışarı üfledim.

"Aferin oğlum," diye övdü. "Biraz daha."

Sikim zıpladı.

"Mhm. Mükemmel," diye inledi ipi sıkarken.

Sol bileğimi başımın üzerine kaldırmadan önce göğsümün etrafında üç kez döndü, ipi iki kez doladı, sonra sağ bileğimi yukarı çekti ve diğer bileğime sıkıca bağladı. Her düğümün yerinde olduğundan emin olmak için zaman ayırırken onu izledim. İşini bitirdikten sonra üzerimden indi ve yüzünde en seksi sırıtışla yaptığı işe hayran kaldı. Aynada kendimi görebilmem için önümden çekildi.

"Çok iyi görünüyorsun bebeğim," diye fısıldadı yüzümün yan tarafını okşarken.

Gözlerim otomatik olarak kapandı ve başım onun nazik dokunuşuna doğru hareket etti.

"Nasıl hissediyorsun?"

"İyi hissediyorum,

Sahibe."

"Güzel. Bana güvenli kelimeni

söyle." "Gece yarısı."

"Aferin oğlum."

Sikim tekrar zıpladı ama tek yaptığı buydu. Kan dolaşımım kısıtlı olduğu için aletimin sertleşmesi zordu ama planının bu olduğundan emindim. Uzaklaştı ve aksesuarlarla dolu bir sepetle geri döndü ve onları yatağın üzerine yerleştirmeye başladı. Bana ne yapacağını düşündükçe kalbim hızla çarpmaya başladı ve kısıtlama derin nefesler almamı zorlaştırıyordu.

"Rahatla, bebeğim."

Gıdıklayıcıyı aldı ve aletimin üzerinde gezdirdi ve anında ayağa kalkmaya başladı.

"İşte böyle, bebeğim. Kısa, derin nefesler al. Evet. Hanımın seninle ilgilenecek. Güven bana. Sadece sakinle ilgilenmeme odaklan."

Onun sözlerini dinlerken rahatlamaya başlamıştım ve aletimin ne kadar sertleştiğini hissedebiliyordum. İpler ikincil bir his haline gelmişti. Aşağı baktım, sikim dimdik dışarı çıkmış, ön sperm sızdırıyordu.

"Bebeğim, bir numara kolay ve çabuk gelecek. Belki iki. elde etmek için çalışmamız gerekeceğini biliyorum," dedi yüzünde bir gülümsemeyle.

Kırbacı aldı ve taşaklarıma vurdu, keskin bir şekilde nefes almamı sağladı ve ipin derimi rendelemesine neden oldu. İpin verdiği karıncalanma hissi, omurgamdan aşağı hızlı bir adrenalin sarsıntısı gönderdi.

"Evet. Bunu , değil mi?"

"Evet, ," diye boğuk bir ses çıkardım çünkü yapabiliyordum.

Adrenalin sarsıntısı tamamen odaklanmamı ve her şeyi hissetmemi sağladı. Kırbacı taşaklarıma biraz daha sert vurarak beni homurdanmaya zorladı. Vücudumdaki her kas gerildi ve ipi derime gömdü.

"Evet," diye nefes aldı.

Tekrar vurmasına hazırlanmak için nefesimi tutmaya çalıştım ama ben alabildiğim en derin nefesi alıp daha sert vurana kadar bekledi.

"Hanımefendi!" Tısladım.

"Nefesini tutma o zaman! Tadını . Sana iyi davranıyorum."

Kırbacı çuvalımın etrafına, sonra şaftıma ve prekumun üzerine masaj yaparak başımın üzerine yaydı. Kırbacı ağzıma götürdü ve dilimi üzerinde gezdirmekte tereddüt etmedim. Tıpkı ağzına boşaldıktan sonra onu öpmem gibi bir şeydi bu. Kırbacı çenemden karnıma doğru sürükleyişini izledim ve kendimi toparlayamadan taşaklarına sertçe vurdu.

Vücudum olabildiğince öne doğru savruldu. "Aah lanet olsun!" Dölüm aletimin başından fırlayıp Elle'nin kalçasına kadar ulaştığında homurdandım.

"Ne kadar iyi bir çocuk."

Nefes almak için başımı sandalyeye yasladım.

"Sana ilkinin kolay olacağını söylemiştim, değil mi?" dedi ve uzaklaşmadan önce başımın üstünü öptü.

Bir sandalyeyle geri geldi ve sandalyeyi koydu. "İyi misin?"

Yataktan kayganlaştırıcıyı alırken elini takip ettim. "Evet, Hanımefendi."

"Güzel." Arkasına yaslandı ve bacaklarını açarak bana ıslak amını gösterdi ve sikim anında yeniden sertleşmeye başladı. "Evet, şuna bak."

Ayak parmaklarını önce bacağımda, sonra da kalçamda gezdirmeye başladı, ceviz kalıntılarını topladı ve sonra ayak parmaklarıyla taşaklarına masaj yapmaya başladı.

"Şuna bak bebeğim," diye ısrar etti. "Bu sefer nazik olacağım."

Kayganlaştırıcıyı açarak aletimin başına biraz damlattı ve şaftımın kenarlarından taşaklarına doğru yuvarlanmasına izin verdi. Taşaklarımı okşamaya devam ederken diğer ayağıyla sikime masaj yaptı.

"Gördün mü? Sana nazik olacağımı söylemiştim. Şuna bak, bebeğim. Güzel ayaklarım için ne kadar sert olduğuna bak."

Hafif iniltisi ve fileden gelen çizgiler aletimin başındaki tüm sinirleri karıncalandırdı. İlk taşığımdan beri zaten hassastı.

"O kafa şimdiden üzerimde kalınlaşıyor."

"Hanımefendi," diye inledim.

Daha fazla baskı uyguladı ve vücudum gerilmeye başladı. Tıpkı ipin derimi kazması gibi, file de sikimi kazıyordu. Kendimi tutmak için çok uğraşıyordum. Oda artık soğuk değildi ve saç çizgimin etrafında ter oluşmaya başladı. Alçalmış gözlerine baktım ve hemen gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım çünkü çok seksi görünüyordu.

"Ooh. Hissediyorum bebeğim. Ne yapmak üzere olduğuna bir bak."

Fındık ağın ve ayak parmaklarının arasından fırlarken sikime baktım.

Dünyadaki en güzel manzaraydı.

"Siktir!" Nefes nefese kaldım.

Vücudum ipe karşı zorlanıyordu.

"Ooh. Aferin oğluma. Gördün mü nazik , değil mi?"

"Evet, hanımefendi."

Ayak parmaklarını artık süper hassas olan üzerine sürtmeye devam etti ve vücudumu istemsizce kasılmaya zorladı. Başımı öne eğdim çünkü bunu kabul etmekten başka bir şey yapamıyordum. Sonunda ayaklarını hareket ettirdiğinde, rahatlamış görünmek ya da ses çıkarmak istemedim, yoksa beni kendi hastalıklı zevki için işkence rafına geri koyacağından emindim.

"Bu iyiydi, bebeğim. İkincisinin geleceğini bilmiyordum.

O kadar kolay değil ama ikisi gitti, biri kaldı."

Ayağa kalkıp uzaklaştı ve elinde soğuk bir bardak suyla geri geldi. Bardağı dudaklarıma uzattı ve o çekmeden önce bardağın yarısını yudumladım. Vücudum o kadar sıcaktı ki bardaktan üzerime damlayan nemi memnuniyetle karşıladım.

"Daha fazla mı?"

"Evet, lütfen, Hanımefendi."

Kalanını içmeme izin verdi ve hatta birkaç küp buz verdi. Bardaktan kurtulduktan sonra gelip önümde durdu.

"Bu gece benim için çok iyi iş çıkardın bebeğim. Seninle çok ama çok gurur duyuyorum," diye övdü beni yüzümdeki teri silerken. "Sen ?"

"Ben iyiyim, Sahibe."

"Güzel. için hazır mısın?" "BEN..."

"Kendinden şüphe , değil mi?"

Yataktan bir penis halkası aldı ve bacaklarımin arasında dizlerinin üzerine çöktü. Sikim kalçama yaslanmıştı ve tekrar kalkıp kalkamayacağından emin değildim. Elle daha önce bir gecede bana iki taşak vermişti, ama bu kadar kısa bir süre içinde üçüncüsü beni neredeyse öldürürdü.

"Bana güveniyor musun bebeğim?" diye sordu horoz halkasını gererken. "Evet, Hanımefendi, size güveniyorum."

"Güzel."

Taşaklarımı topladı ve kauçuk malzemeyi üzerlerine gerdi. Bıraktığında, ne kadar sıkı olduğunu görünce irkildim. Daha önce de bir tane giymiştim ama vücudum önceki iki taşaktan dolayı henüz boşalmamıştı. Taşaklarım kayganlaştırıcı sürdü ve masaj yapmaya başladı. Eklenen yeni basınçla bile, aletim hala yarı yarıya yumuşak bir şekilde uyluğumun üzerinde yatıyordu. Bu onun aletimin başını dudaklarıyla kaplamasına engel olmadı, beni tamamen ağzına sokana kadar aşağı doğru ilerledi. Beni ağzında tutarken gözlerini benden ayırmıyordu. Beni ağzından yavaşça çekip tükürüğünün şaftımdan aşağı akmasına izin verene kadar kalan az miktarda kan aletime doğru yol almaya çalışıyordu.

"Kahretsin," diye mırıldandım.

Daralmış taşaklarımı öpmeye ve emmeye başladı.

"Bana... güveniyor musun?" Öpücüklerin arasında sordu.

"Evet Hanımefendi," diye nefes aldım.

Taşaklarımı kaldırdı ve dilini o çok hassas noktada gezdirdi. Vücudum gerildi, ipi daha da sıkılaştırdı ve sonra daha aşağıya indi. Vücudumun her yerinden su aktığı için ağzımdan sadece derin, kuru bir homurtu çıktı. Kanın geri kalanı sikime doğru yol bulurken boğazımdaki yumru yanmaya başlamıştı. O kadar hızlı sertleşmişti ki canımı acıtıyordu.

"Sis..." Dili göt deliğimin kenarına değdiğinde boğuk bir ses çıkardım.

Sikimi sıkıca kavradı ve yavaşça okşadı. Hayatımda daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Kalbim göğsümde çarpıyor, boğazım yanıyor ve beynim dalgalarla dolup taşan bir havuz gibi ses çıkarıyordu. Tavana bakıp nefesime odaklanmaya çalıştım ama bu çok zordu. Duygu çok fazla olmaya başlamıştı ve aletimin başı karıncalanmaya başladı. Tam patlamaya hazır olduğumu hissettiğimde, geri çekildi ve taşaklarım kadar yaladı. Dilinin olduğu yeri parmağıyla değiştirdiğinde nefesimi tutmak için ancak yeterli zamanım vardı. Elimden geldiğince sıktım ama ipler buna izin vermiyordu.

"Rahatla bebeğim," diye fısıldadı. "Lütfen."

Sert yutkunma, parmağının ucunu göt deliğimin kenarından geçirdiği zamanki kadar yakıcıydı.

"Rahatla ve beni içeri al, bebeğim. Bütün gece benim için çok iyi şeyler yaptın."

Sesi çok uzaklardan geliyordu ama dinledim.

"Evet, iyi çocuk. Benim mükemmel bebeğim," diye övdü.
Ben ona bakarken o da bana bakıyor ve gururla sırtıyordu.
Yer değiştirdi ve parmağı daha derine
gitti. "Fu..." Zorlandım.
Bu zevk fazlaydı. Elle sikimi okşamaya devam ederken parmağını daha
derine itti.

O kelime de neydi? Orta...kasaba.

Orta...dönem.

Orta...bir şey.

Orta...

"Ooh, evet. Bebeğim, sikin çok sertleşmiş. Kızlarının üzerine boşalacak
mısın? Kızlarının üzerine boşalmayı sevdiğini biliyorsun."

Ona baktım, yüzü önce ikiye sonra dörde dönüşüyordu. "Agh! Siktir!"

Taşaklarım aletimin başından göğüs dekoltesine doğru fırladı.

"Aman Tanrım, bebeğim..."

Başım öne eğildi ve bir de ne göreyim, dudaklarıma bir bardak soğuk su
bastırılıyordu. Havluyla boynunun etrafını silen Elle'e baktım.

"İç."

Derin bir nefes almadan önce suyun yarısını içime çektim ve hâlâ
sandalyeye bağlı olduğumu fark ettim.

"Biraz daha iç."

Suyun geri kalanını da içtim. "Ne..."

Ne..."

Üstüme çıkıp ipi çekmeye başlamadan önce sırtıttı.

"Seninle işim bittiğinde kim olduğunu bilmeyebileceğini söylemişim,"
diye kıkırdadı.

"Ne?"

"Sadece biraz bayıldın." "Ne?"

Kollarımı yavaşça indirdi ve gülerek sallamaya başladı. İpin bıraktığı
morluklara baktım. Kucağımdan indi ve bacaklarımı çözdü.

". "

Gitti ve elinde bir bardak suyla geri geldi ve dudaklarıma uzattı. Suyu yudumlarken, yaptığı her kirli şey aklıma geldi ve gözlerimi ona diktim. Bana hafifçe göz kırpması hatırladığımı bildiğini gösteriyordu.

"Hadi seni yatağa götürelim. Yorgun olduğunu biliyorum," dedi ve kalkmama yardım etmek için kolunu uzattı.

"Beni daha önce almana izin verdim, genç bayan. Bunu tekrar yapmana izin vermeyeceğim, tamam mı?"

Ayağa kalkmaya çalıştığımda dizlerimin bağı çözüldü ve tekrar oturdum. Gülerek geri çekildi. Ayağa kalkıp yatağa doğru yürümeden ve içine düşmeden önce yardımını tekrar reddettim. Vücudumdan büyük bir yük kalkmış gibi hissettim ve anında kendimi yorgun hissettim. Elle oturdu ve yüzümü okşadı.

"Bak ne yaptın," dedi bana.

Bahşış ekranına baktım ve ekranda neredeyse üç milyon dolar yazıyordu. Ne yazdığından emin olmak için iki kez göz kırpmam gerekti.

Kıkırdadı. "Seni temizleyeceğim, böylece biraz uyuyabilirsin."

Gidişini izledim ve geri gelmeden önce uykuya daldım.

ERTESİ AKŞAM.

Kardeşlerim masada oturmuş bana bakarken ben kanepeye uzanmış tavana bakıyordum. En az altı saattir bu yerdeydim ve hareket edemiyordum. Uyumak ve uyandığımda son iki ayın ateşli bir rüya olmasını mı, dün gecenin hiç yaşanmamış olmasını mı yoksa hiç uyanmamış olmayı mı dilemek istediğimi bilmiyordum. Hayatımın en güzel gecesinden sonra, bir Sevgili John mektubuyla uyanmışım. Lanet olası bir Sevgili John mektubu. Elle, yaptığımız onca şeyden sonra bana bir Sevgili John mektubu yazmıştı. Çok incinmişim ama yine de dünyanın öbür ucunda olmamıza rağmen benden kaçmanın bir yolunu bulmasını eğlenceli bulmuştum. O kadar çok okumuştum ki tersten okuyabiliyordum.

Declan Danger, ustam, bebeğim, aşkım.

Sen harikasin. Umarım bunu öğrenmişsindir. Bu hayatımda geçirdiğim en güzel iki aydı. Çok eğlendim. Bunu bu şekilde yapmak zorunda kaldığım için çok üzgünüm. Gözlerinin içine bakıp, sana bunu söylemek benim için çok zor olurdu.

Hayır, ve seçim yapmak zorunda kalmanı istemiyorum. Lobiye iner inmez kardeşlerini arayıp seninle gelmelerini isteyeceğim. Birbirimizden asla kaçamayacağımızı biliyorum, bu yüzden garip davranmayacağıma söz veriyorum. Elle.

Not: Kartını cüzdanına geri koydum.

Sanki çocukmuşum gibi kardeşlerimi arayıp yanıma gelmelerini istediğini yazmıştı. Şimdi buna gülebilirim, çünkü beni çok iyi tanıyordu. O gittikten çok sonra uyanıp notu bulduğumda biraz ağladım ve panik atak geçirmemek için kendimle konuşmak zorunda kaldım. Onlara ihtiyacım vardı. Lobiye vardığımda Elle'in büyük olasılıkla Citrus Grove'a dönmüş olduğunu ve kardeşlerimin inip yerimi öğrenmek istediklerini öğrenmiştim. Sinful Expressions'tan ayrıldım ve onlarla aile otellerimizden birinin çatı katında buluştum, orada kanepeye düştüm ve o zamandan beri aynı yerdeyim. Bana ne olduğunu sormamışlardı, ben de gönüllü olarak bir şey söylememiştim.

Yüzüme inen bir havlu gözlerimi kırıştırmama neden oldu. "Hadi ama kardeşim. Bir şeyler yemelisin," dedi Diesel.

İçimi çektim ve kendimi koltuktan kaldırıp gerindim; gergin kaslarım bana Elle'nin beni bağladığını hatırlattı. Banyoya girdim ve aynaya baktım. Eğer ağrıyan kaslarım Elle'in bana yaptıklarının bir göstergesi değilse, vücudumdaki ip izleri gerçek hikâyeyi anlatıyordu. Dün gece beni gerçekten mahvetmişti. Yine de bayılmaktansa ağlamayı tercih ederdim. Bana yaptığı şey harikaydı ve çok iyi hissettirdi, ama beni gerçekten mahveden şey sonrasında yaptıklarıydı. Ben uykuya dalıp çıkarken, Elle tüm vücudumu temizledi, beni yağladı ve ipin olduğu her yere masaj yaptı. En son ne zaman bu kadar iyi uyuduğumu hatırlamıyordum ve sonra bir Sevgili John mektubuyla uyanmak beni gerçekten gerdi.

Elle'in bana ulaşip ulaşmadığını görmek için telefonumu çıkardım.

Dymon, "Evet, sen de orada o kızı arama," diye bağırdı. "Çağırmiyorum!"

Ben de bağırdım ama bunun pek inandırıcı gelmediğini biliyordum.

Sandalyenin yerde kaydığını duyunca Dymon'ın banyoya girmeye hazırlandığını anladım ve telefonu cebime atıp tuvalete yöneldim.

Dymon tam ben sıkımı çıkarırken kapıyı kırıp içeri girdi. "Sadece kontrol ediyorum, zenci."

"Tuvaleti kullanmayı bitirmeme izin verir misin?" "Evet," dedi arkasını dönerek.

"Gözetime ihtiyacım yok."

"Evet, biliyorsun."

Onu görmezden geldim ve banyoyu kullanmayı bitirdim. Ellerimi yıkadıktan sonra yanından geçip masaya gittim ve Diesel'in karşısındaki koltuğa çöktüm. Bana baktı ve sonra gözleri kollarıma kaydı ve sırtıttı. Dymon gelip oturdu ve o da bana baktı.

"Ne!" Aralarına bakarak tısladım.

"Ne demek istiyorsun, zenci? Elle'den bize ihtiyacın olacağından bahseden bir grup mesajı aldık ve olabildiğince hızlı bir şekilde buraya geldik. Ne oldu?" Kollarıma baktı. "Görünüşe göre seni neredeyse öldürüyordu."

Başımı salladım. "Ben ve Elle... ayrıldık." Önce birbirlerine sonra da bana baktılar.

"Yani... Ailenizi ona tercih ettiğinizi söylediğinizi sanıyordum. Yanılıyorsam düzeltin beni..." Diesel söyledi.

"Evet, ama..." Bazı kısımları atlamadan hikâyenin tamamını nasıl anlatacağımı bilemediğim için başımı salladım.

Diesel önüme bir tabak yemek koydu ama hiçbir şey yiyemedim, en azından Elle'den haber alana kadar. Beni gerçekten mahvetmişti.

"Ama ne?" Diesel sordu.

İçimi çektim. "Winter benden çalışırmış. Muhasebecim aradı ve son birkaç yıldır hesaplarımdan birinden yaklaşık bir milyon doları ayrı bir hesaba taşıdığını söyledi. Bundan sonra, siktir et dedim ve oyun oynamak istediği için Elle ile ilişkimi bitirmeyecektim ama Elle yine de bitirdi."

"Yıllar mı? Muhasebecin olsaydım, olur olmaz yakalardım ama sen büyümek ve kendi başına bir şeyler yapmak istedin. Yakalaması nasıl bu kadar uzun sürdü?"

"Bu önemli mi?"

"Bana göre evet, çünkü onu arayıp senin yerine kovmak istiyorum."

Başımı salladım. Diesel yemeye başladı ama Dymon başımın üstünden baktı, kaşları derin düşüncelere dalmış gibi birbirine çatılmıştı.

"Ne var, Dymon?"

Başını sallamaya başlamadan önce gözlerini etrafta gezdirdi. "Bir şeyler eksik. Elle'e Winter'ın hırsızlık yaptığını söylemişsin-"

"Elle'e bunları söylemedim. Ona bir şeyler bulacağımı söyledim ve o da bana metresim olmayacağını söyledi."

"Tamam, madem Elle'le bu şekilde takılmaya çalışıyorsun, o zaman yaşlı kızı New York'a geri gönder ve Elle'le takıl. Ne yapıyoruz biz?"

Tavana bakıp iç geçirdim, keşke bu kadar kolay olsaydı.

"Sana bir şey mi yaptı?" Dymon sordu.

Ona baktım. "Ne demek istiyorsun?"

"Ne demek istiyorsun, ne demek istiyorum? Donovan'ı senden almayacağını biliyorsun. Aklıma gelen diğer tek şey, seni saçma sapan bir şeyle tehdit etmiş olması."

Ona boş boş baktım ve Diesel'in çatalını tabağına düşürmesine neden oldum. "O ne biliyor ki?"

Omuz silkerek ona baktım. "Ona hoşnutsuz bir kız arkadaş gibi görüneceğini söyledim."

"Ben bunu sormadım."

"Tam olarak ne bildiğini bilmiyorum. Daha önce de sarhoşken bir sürü atıp tutmuştum. Bizim hakkımızda. Aile hakkında, hem de çok." Şakaklarımı ovuşturdum. "Çok aptaldım. Hepiniz haklıydınız... yine."

"Hayır, yine başlama. Her şey çözülecek," diyerek Diesel bana güvence verdi. "Danger ailesine karşı bir *hikâyesi* olan ilk kişi o değil ve ister kişisel ister profesyonel olsun, sonuncu da olmayacak. Olduğumuz kişi olmanın bedeli budur."

Kıkırdadım. "İronik bir şekilde, bana onu *büyük kötü Diesel'e* götürüp götürmeyeceğimi sordu."

Telefonum titredi ve Elle'in bana ulaşmış olduğuna bakmak için aceleyle telefonumu çıkardım ama Sinful Expressions'tan gelen bir e-postaydı ve Elle'le benim bahşış çekimizin ne zaman ve nereye yatırılacağını bildiriyordu. Neredeyse dört milyon dolar kazanmıştık. İnsanlar bayılana kadar zevk almamı ve sonrasında Elle'in benimle ilgilenmesini izlemeye bayılıyordu. Bu düşünce bile tüylerimi diken diken etmeye yetiyordu.

"Bu o mu?"

"Hayır. Sanırım beni engelledi. Son mesajım yeşil. Hemen birinizin telefonuna bakayım. Sadece eve sağ salım varıp varmadığını bilmek istiyorum."

Sanki omuzlarımda iki baş varmış gibi bana baktılar.

Diesel ekranına dokunmaya başladı. "Az önce Instagram hikayesinde ayaklarını paylaştı."

"Siktiğimin yalancısı," diye tersledim, telefonuna uzanmaya çalışıyordum.

"Bir bakayım." "Ucube kıçlı zenci. Hayır, bir şey göndermedi ama arayacağım. Sakın söyleme. herhangi bir şey."

Aradı ve telefonu hoparlöre verdi.

"O iyi mi?" Sesi boğuklaşarak cevap verdi. "Sen iyi misin?"

"Hayır."

"Yani, onun da olmadığını biliyorsun. Sadece seni kontrol etmek istedim." "Teşekkür ederim." Burnunu çekti. "Ben geldim."

"Tamam, sonra Elle," dedi ve telefona uzanmamı görmezden gelerek aramayı sonlandırdı.

"Hey! Onunla konuşmak istiyorum!"

"Onu duydun mu? Şu anda onunla konuşmana gerek yok. Onunla konuşmadan önce bir süre ortalığın sakinleşmesini bekle."

"Senin için bir süre nedir ki?"

"Lanet olsun, kıcı kırık çocuk. Kız hiçbir yere gitmiyor. Bir şeyler ye de gidip kafayı bulalım," dedi Dymon gülerek.

Diesel'in ne dediğini duydum ama ne kadar bekleyebileceğimi bilmiyordum çünkü onun benden bu kadar kolay uzaklaşmasına izin veremezdim.

ELLE

Bir Hafta Sonra...

Bugün uyandığımda kendimi bok gibi hissetmediğim ilk gündü. Yataktan kalkmış, evimi derinlemesine temizlemeye hazırlanmıştım ki Bayan Vivian aradı ve onu bir yıkama ve rulo seti için araya sıkıştırıp sıkıştıramayacağımı sordu. Bana kişisel olarak hiçbir şey yapmamıştı, bu yüzden ona hayır diyemezdim ve ayrıca duygularımın paramın önüne geçmesine asla izin vermezdim. Her ne kadar son bir haftadır iyi gidiyor ve Danger ile ilgili her şeyi görmezden geliyor olsam da, onlardan birinden uzun süre kaçamayacağımı biliyordum.

Hazırlanırken, Declan'ın annesine randevuyu onun için ayarlamasını söylemesinden Vivian'ın beni Winter'ın peşine takmasına kadar her türlü saçma senaryoyu düşündüm ve son bir haftadır her gece iki saat uyku ve günde iki red bull ve bir fincan kahve ile otomatik pilota geçtiğim için en çok hangisine hazırlıklı olacağımı bilmiyordum. Ya ölene kadar çalışacaktım ya da ölene kadar ağlayacaktım ve ben ilkini seçtim. Giyinmeyi bitirdikten sonra eşyalarımı aldım ve kendimi dükkânıma sürükledim ve o gelene kadar dışarıda bekledim. Aşırı tepki verdiğimi düşünsem de yine de aptallık etmeyecektim.

Dikiz aynasından Winter'ın arabasının park yerine girdiğini gördüm. Araba kapının önünde durduğunda arabayı Declan'ın kullandığını fark ettim ve koltuğumu camdan dışarı bakacak kadar geriye yatırdım. Annesine kapıyı açmak için arabadan inmişti ve onu görünce kalbim küt atmaya başladı. Üzerinde şort ve atlet vardı.

Sporu yeni bitirmişti. Annesi kapıya doğru yürürken o arabanın kapısında durdu, kapıyı yavaşça kapattı, ya annesinin içeri girmesini ya da beni görmeyi bekliyordu ya da her ikisini birden. Yapmayı düşündüğüm planı düşünmediğim için kendime lanet ettim, çünkü Declan'ın annesi içeri girene kadar bekleyeceğinden emindim. Kapının kilidini açmadığım için dışarı çıkmaktan başka çarem yoktu ve hayatımda hiç bu kadar utanmamıştım. Derin bir nefes aldım ve kamyonetimin kapısını açtım.

Kamyonetimden indiğimde Declan'a özen gösterdim. "Elle, canım, beni korkuttun," dedi Bayan Vivian.

"Günaydın. Bir aramayı bitirmek üzereydim. Bunun için özür dilerim" diye özür diledim.

Ben kapıyı açmak için uğraşırken Declan arkamdan, "Günaydın Elle," diye konuştu.

Sadece sesini duymak bile beni telaşlandırdı.

Ona hızlıca bir bakış attım. "Naber Declan?"

Onun ne kadar iyi olduğunu anladığımda, Winter'ın birkaç gün önce Instagram'da *her şeyden çok aileden* bahsettiği paylaşımını hatırladım. Donovan'ın okuldaki ilk gününde hepsinin birlikte çekilmiş bir fotoğrafıydı. Gözlerimi devirdim ama kaydırmaya devam ettim çünkü bunu neden paylaştığını biliyordum. Onu engellemedim ama erkek arkadaşını tüm sosyal medya hesaplarımdan engelleme cüretini gösterdim, zaten çok da aktif değildi.

Sonunda kapıyı açtığımda, kapıyı arkamdan kapatıp kilitlemeden önce Bayan Vivian'ın içeri girmesine izin verdim. Declan camdan beni göremiyordu ama baktığımı biliyordu çünkü o da bana bakıyordu. İnsanın bir şeye bu kadar çabuk bağımlı olması çılgıncaydı. Hayatıma girmesi ve her şeyi öyle bir sarsması sadece iki ay sürmüştü ki onsuz geçen bir hafta sanki yavaş yavaş gibi geliyordu. Bu yüzden kendi akıl sağlığım için onu San Francisco'da yatakta bırakmak zorunda kaldım. Birlikte geri dönmüş olsaydık, katlanırdım. Tekrar üzülmeden önce kapıdan çıktım.

Odama girdiğimde Bayan Vivian çoktan koltuğuma oturmuştu.

"Umarım sizi erken çağırmamışımdır," dedi.

"Biliyorsun son zamanlarda programım çok karışık, bu yüzden ayaktaydım ve evimi temizlemeye hazırlanıyordum. Nasılsın? Seni bir süredir görmüyordum." Spot ışıklarını üzerimden çekmek istedim.

"Çocuk, parçası olduğum bu kurulla ilgili dram. Toplantı üstüne toplantı, ben de her şey girene kadar orada kalmaya karar verdim.

nasıl gidiyor? Oğlum bana bir turnede olduğunuzu söyledi, nasıldı?"

"Uh..." Oğlunun kendisine söylediğini söylemesi beni şaşırtmıştı ama bunu kabul etmeyecektim. "Aslında çok iyiydi. Birkaç yeni bağlantı kurdum. Umarım yakında tekrar yollara düşebilirim."

Söylemek istediğim şey, o adamdan mümkün olduğunca uzakta olabilmek için bir an önce yola gerektiği idi. Bir pelerin ve onu döndürürken boynuna doladım.

"Ve müşterileriniz buna aldırıyor mu?"

"Hayır, beklemiyorlar. Ya benim gelmemi bekliyorlar ya da diğer hanımlardan birine gidiyorlar ama bu sefer benim gelmemi bekliyorlarmış gibi görünüyor. Bu hafta defterimi açar açmaz her yer doldu ve bugünü hemen kapattım, ama sizin için her şeyi yapacağımı biliyorsunuz Bayan Vivian," dedim kıkırdarak.

Cevap veremeden telefonu çaldı.

"Bunun için üzgünüm," diye özür diledi çantasından telefonunu çıkarırken. "Oh, ben Winter. Merhaba," diye cevap verdi.

At kuyruğundaki lastiği çektim ve ne kadar açmaya ihtiyacı olduğunu görmek için parmaklarımı saçlarında gezdirmeye başladım.

"Declan beni bıraktı ve gitti. Şimdiye kadar evde olmalıydı. Belki eve gelmeden önce başka bir yere uğramıştır. Her şey yolunda mı?"

Bir süre beni dinledi. Onu döndürdüğüm için Tanrı'ya şükrediyordum çünkü yüzümdeki şaşkın ifadeyi gizlememin imkânı yoktu.

"Oh. Geliyor. Güzel. Sonra görüşürüz," dedi ve telefonu kulağından uzaklaştırdı. "Çocuk ağlıyor çünkü Declan uzun süredir yok. Ona hiç bu kadar bağlı olmamıştı. Son seferinde..." Nefesi kesildi. "Aman Tanrım. En son ona bu kadar yapıştığında hamileydi."

Midem çürümüş bir yemek yemişim gibi çalkalandı.

"Oh, güzel," diye mırıldandım.

Gülümsedi. "Eğer bu doğruysa onun adına çok sevindim. Don bir cümleyi zar zor tamamlayabildiğinden beri daha fazla çocuk istiyordu. Acaba oğlumun buralarda dolaşıp normalde olduğundan daha yüksek görünmesinin nedeni bu mu"

Kıkırdadım, keşke ona dispanserlerine yaptığım ziyareti anlatabilseydim.

"Neden o şeytan marulunu içiyormuş gibi yaptıklarını bilmiyorum. Bazen yaşlı babalarına bile içiriyorlar. Her neyse, demek yeni bir adam buldun?"

"Ha? Bunu sana kim söyledi?"

"Evladım, ben yaşlıyım, aptal değilim. Instagram'ın nasıl çalıştığını biliyorum. Sayfanı takip ediyorum. Randevu geceleri ve bir sürü çiçek."

"Oh!" diye güldüm, gerçekten karnımın altından. "Aramızdaki ilişki yürümedi."

"Oh, hayır. Çok mutlu görünüyordun. Özür dilerim. Sormamın sakıncası yoksa ne oldu?"

"Umm..." Alt dudağımın bu kadar hızlı titremesini beklemiyordum. Boğazımı temizledim. "İşler yolunda gitmedi. Hadi kaseye gidelim."

Kaseye geçtik ve o da arkasına yaslanıp rahatlamaya başladı. Dolaptan malzemelerimi almak bana kendimi toparlama şansı verdi. Dönüp ürünlerimi oturttuğumda bana endişeli bir anne gibi bakıyordu.

" neyse, düzeltilebilir mi? İşe yaramamasının sebebi."

Hafif bir omuz silkme ve yarım baş sallama hareketiyle karşılık verdim. Declan'ın bunu düzeltmek için yapabileceği bir şey olup olmadığını bilmiyordum. Winter'dan ayrılırsa, ben onun için sadece bir ribaund mu olacaktım? Oğlu beni Elle Teyzesinden başka biri olarak görecekti miydi? Ailesi ciddi bir şekilde çıkmamıza nasıl tepki verirdi? Durumumuzun birçok hareketli parçası vardı ve ben bunlarla uğraşmak istemiyordum.

"O bakışı bilirim," diye sırtıttı. "Kızlarımın bir şeyin cevabını bildiklerinde ama bunu yüksek sesle söylemek istemediklerinde bana attıkları bir bakış. Şunu söyleyeceğim ve bu konuyu kapatalım. Hayat mutlu olmamak için çok kısa. Kimsenin size her şeye sahip olamayacağını söylemesine izin vermeyin çünkü sahip . Güzelsin, zekisin ve her erkek sana sahip olduğu için şanslı olacaktır."

"Aman Tanrım, Bayan Vivian," diye iç geçirdim, gözlerimi yelpazeleyerek. "Bunu söylediğiniz için teşekkür ederim. Yine de iyi olacağım."

"Tamam, biliyorsun sen de benim çocuğumsun. Eğer konuşmak ya da herhangi bir şey yapmak istersen beni arayabilir ya da mesaj atabilirsin."

"Çok teşekkür ederim. Benim için gerçekten çok anlamlı." "Hiç sorun değil, canım."

Suyu açtım ve saçlarını ıslatmadan önce ısınmasını bekledim. "Bu gece için heyecanlı mısın?"

"Evet. Arkadaşımdın uzun zamandır öğretmen ruhu var. Ona çocuklara fıslldayan kişi diyorum çünkü onu çok seviyorlar."

Greysen bu hafta boyunca öğretmenlik lisansı için çalışıyordu; bu da kayınbiraderiyle yaşadığım hızlı aşktan onu haberdar etmemek için kullandığım bir başka bahaneydi. San Francisco'dan döndükten sonra ona söyleyeceğime dair kendime söz verdiğimi biliyordum ama bana yaklaşan sınavını , tüm dikkatinin o sınavda olması gerektiğine karar vermiştim. Diesel, sınavı geçtiğini ve bunu kutlamak için en sevdiği şeflerden birini ve ekibini getireceğini bildiren bir e-posta gönderdiğinde, hemen aklıma akşam yemeğinde olabilecek en kötü senaryolar geldi ve bu beni çok korkuttu.

"Gerçekten öyle. Don için çok iyi bir anne ve teyze. Bu okullarda ona ihtiyaç var."

"Katılıyorum. Bir süredir sınıfa geri dönmeye hazırđı. Bunu size daha önce sordum mu bilmiyorum ama Bay Duncan'la tanışmadan önce kariyeriniz nasıldı?"

Kıkırdadı. "Gazeteciyim. Kitle iletişimi için üniversiteye gidiyordum. Annemin deyimiyle *dünyevi* kuzenimle olmamam gereken bir yerdeydim ve Duncan Danger ile karşılaştım. O adamla tanıştığım geceden beri hayatım aynı olmadı."

Bay Duncan'ın onun ayaklarını nasıl yerden kestiğini dinlerken kendimden geçtim. Onun hakkında anlattıklarını dinlerken Declan'ın çekici yönlerini tam olarak nereden aldığını anladım. Ona en başından beri babasına sandığından daha çok benzediğini söylediğimde yalan söylemiyordum. Bütün gün onun hakkında konuşmasını dinleyebilirdim çünkü onlarca yıldır onunla birlikte olmasına rağmen ona hâlâ çok aşık olduğunu söyleyebilirdim.

Onu yıkayıp bakımını yaptıktan sonra sandalyeme geri götürdüm ve saçlarını taramaya başladım. Onunla konuşmak zamanın hızla geçmesini sağladı, ama sadece onu ve onu görmek zorunda kalacağım zamanı yaklaştırdı, çünkü Winter'ın bir gösteri yapacağını biliyordum. Bunu fazla düşünmüyordum çünkü Bayan Vivian'a aile günlerinin fotoğraflarını göndermek için en uygun zamanın koltuğumda oturduğu zaman olduğunu fark ettim, özellikle de bu fotoğrafları Instagram'da çoktan paylaştığı için. Yeni çekilmişlerdi çünkü filtrelemeye çalıştığı iyileşmekte olan ip izlerini gördüm. Gelen her fotoğrafta Bayan Vivian'ın bana göstermek zorunda kalması da yardımcı olmadı. Neyse ki Greysen'a itiraf ettikten sonra bu aile yemeklerini atlayabileceğim.

O AKŞAM...

Son beş dakikadır Juke Box'ın otoparkında oturuyor, Declan'la aynı odada olma düşüncesinin beni rahatsız etmesine izin verdiğim için kendime kızıyordum. Diesel saat 18:55'e kadar herkesin içeri girip oturmasını istiyordu, ki bu saate on beş dakikadan az bir süre vardı, bu yüzden dışarı çıkmaktan başka çarem yoktu. Kamyonetinden inmeden önce birkaç derin nefes aldım ve elbisemi düzelttim. Diesel'in davetiyesinde kıyafet kurallarının gündelik olduğu yazıyordu, ben de yanları zevkli bir şekilde yırtmaçlı yeşil tek omuzlu midi bir elbise seçtim ve nude bilekten bantlı topuklu ayakkabılarımla eşleştirdim.

Nefes almaya bile vaktim olmadı çünkü kaldırıma adımımı atar atmaz Declan, Dymon ve Kemba sanki beni bekliyorlarmış gibi kapıdan çıktılar. Yürürken Declan'la bir saniyeliğine göz göze geldik ama çok daha uzunmuş gibi geldi. Zeytin yeşili pantolonu, ceketini ve kirli beyaz gömleği teniyle mükemmel uyum sağlamıştı. Gözlerini yavaşça kırıştırmadan önce gözleri vücudumda hızlı bir tarama yaptı. Sanki beni görmeden önce konuştukları son şey benmişim gibi hepsi bana bakıyordu.

"Merhaba," diye konuştum.

Yanlarından geçmeden Declan bileğimden tutup beni kendine doğru çekti ve alçak sesle inlememe neden oldu. Beni köşeye çekti ve anında Dymon ve Kemba sırtları bize dönük iki noktalı bir daire oluşturarak, çoğunlukla görüş alanının dışında olmamıza rağmen bizi korudular. Ondan uzaklaşmaya çalıştığımda bileğimi daha sıkı tuttu.

"Kapmaya devam edersen daha sıkı sıkacağım. Kıpırdama ve sana bakmama izin ver," diye emretti.

Emredici ses tonu karşısında kaskatı kesilmiş olsam da, artık benden sorumlu olmadığını göstermesini umarak gözlerimi kaçırdım. Güçlü ama hafif odun ve çiçek kokusu davetkâr değilmiş gibi davranmaya çalışmak çok zordu çünkü şu anda burnumu boynuna dayamış, onu kokluyor olurdum.

Ellerini önünde kavuşturdu. "Sen gerçekten bir şeysin, bunu biliyor musun? Beni yatakta bıraktın, telefonundan ve sosyal medyadan ve hatta lanet olası e-postalarından beni engelledin. Paramı geri vermek. Tsk. Seninle konuşurken bana bakıyor musun, genç bayan?" Kukumdaki ani zonklamayı görmezden gelerek gözlerimi ona doğru çevirdim ve sertçe iç çektim. "Bu işin gerçekten böyle mi biteceğini düşünüyorsun?"

Oh, Tanrım.

Oh, Tanrım.

Lütfen güçlü ol.

Lütfen...

"Bu bir soruydu."

Benimle konuşmasından rahatsız olmuş gibi omuzlarımı silktim. Kulaklarımdaki kuş sesleri her türlü düşüncemden daha yüksekti ve ona beni etkilediğini söyleme zevkini tattırmak istemiyordum.

"Bilmiyor musun?" Alnımdaki saç telleriyle oynamaya, onları yüzümden uzaklaştırmaya başladı. Birden ona bunu nasıl yapacağını öğrettiğim için nefret ettim. "Bu arada bu gece çok güzel görünüyorsun. Neden yüzünü kapatıyorsun? Seni görmek istiyorum."

Aklım geldiği için şükrederek gözlerimi kııptım. "Senin bir kız arkadaşın var, Declan."

"Bu yeni bir bilgi değil."

"Ve bak." Başımı geriye attım. "Benimle konuşmak için saklanmak zorundasın." Gözlerini benden kaçırdı. "İsterlerse hareket edebilirler."

"Ugh," diye alay ettim, gözlerimi devirerek.

"Sen ve ben bir konuşma yapacağız ve-"

"Declan, az önce seninle konuştum ve daha önce de anneni bıraktığında seninle konuştum. Benden daha ne istiyorsun?"

Dilini dişlerinin üst sırasına sürttü.

"Şu anda senden istediğim her şeyi anlatman, böylece ben konuşurken bir daha sözümü kesmeyeceksin."

Boğazımdaki yumruyu yuttum.

"Senden istediğim, birbirini seven iki insan değilmişiz gibi davranmayı bırakman ve birbirimiz için yaptığımız onca şeyden sonra beni bir Sevgili John mektubuyla yatakta bırakmanın gerçekten iyi olduğunu düşünmen. Gerçekten de bunun bir şeyleri bitirmek için uygun bir yol olduğunu mu düşündün?"

Gözlerimi kırıştırmaya çalışarak ona baktım.

"Hey, yapma. Ağlama, Ella. Birbirimize bıraktığından biraz daha fazlasını borçlu olduğumuzu hissediyorum. Bu adil değildi."

"Adil mi? Kime karşı? Ben eve yalnız dönerken siz hemen biriyle paylaştığınız yatağa geri döndünüz."

"Peki bu kimin hatası? Sana nerede olmak istediğimi söyledim."

Başımı salladım. "Peki olmak istediğin yere ulaşmak için hangi adımları atıyorsun?"

"Bu bir iş-"

"Devam eden bir çalışma, elbette." Cümlesini ben tamamladım. "Neyin adil olduğundan bahsediyorum. Aile günlerinde bana *devam eden* bir iş vermiyorlar. Ve şimdi, bana bak, burada duruyorum ve neredeyse sana yalvarıyormuşum gibi görünüyor ve biliyorsun ki ben o tür bir kaltak değilim."

Dudaklarını yaladı. "Ne tür bir kaltaksın sen?"

Uzaklaşmaya başladım ama bileğimi yakaladı.

"ama Lil' Bit, bunu neden yaptığını biliyorsun." "Bir bok bilmiyorum," diye tersledim.

Gözleri dudaklarıma kaydı ve sonra tekrar gözlerime bakarak dudağını ısırdı. Alçak sesle kıkırdaması kız arkadaşımın motorunu yeniden harekete geçirdi. Onunla saçma sapan konuşmama bayılırdı. Eğer ondan uzaklaşmazsam, onunla tuvalete gitmemi isteyebilmesine iki dudak ısırığı daha kalmıştı.

"Bak, hiçbir şey hakkında konuşmamıza gerek yok. Ben büyük bir kıyım. Bunu sana söylemişim. Eğlendik. Deneyimlerimiz oldu. Hayatlarımıza geri dönelim ve bunlar hiç olmamış gibi davranalım. Herkes mutlu olacak ve armut ağacında iki tavuk ve bir kuş ya da nasıl gidiyorsa öyle olacak."

Çenesini sıvazladı ve kıkırdadı. "Della, arkadaşının girişini kaçırmak ister misin?"

Bunu ve amımın ne kadar sıkılaştığını görmezden geldim. "Şu şeyi boynumdan çıkarabilir misin? Çok rahatsız edici."

"Evet, çünkü sürekli çekip çıkarmaya çalışıyorsun ama cevabım hayır."

"Ne demek hayır?" diye tısladım.

"Sizce genç bir bayan böyle mi konuşmalı?"

Gözlerimi devirdim ve kızardığımı gizlemeye çalışarak dudaklarımı birbirine sürttüm.

"Aynen öyle. Çıkıyor."

"Artık sana ait değilim, Declan."

"Tam tersine, canım..."

Dymon parmaklarını alçak sesle birkaç kez şıklattı.

"Benim büyük kıyım gibi konuşmaya hazır olduğunda çıkarmayı *düşün*."

"Düşünmek mi?"

Dymon parmaklarını tekrar şıklattı.

"Yerine geç, canım. Küçük, güzel kendin. Saçını da bozma."

Kardeşi ve arkadaşının arasından binaya girmeden önce alay ettim. Tam hostes standının önünden geçerken Winter'ın dışarı çıktığını fark ettim. Onunla göz göze geldik ama önce gözümü kaçırdım çünkü bana tuhaf bir yüz ifadesi takınmasına fırsat vermek istemedim ve yemek başlamadan bitti. Declan'ın beni köşeye sıkıştırmasının beni güçlendirmesinden nefret ediyordum, çünkü böyle olmamalıydı. O alınmış bir adamdı ve fotoğraflara bakılırsa o kızı terk etmeye hiç niyeti yoktu. Eninde sonunda onunla bir konuşma yapmam gerekecekti çünkü bu tasmayı çıkarmam gerekiyordu. O gittiğinde, onu gerçekten arkamda bırakmaya başlayabileceğimi hissediyordum.

Oturma alanına girdiğimizde, burası aynı müzikhole bile benzemiyordu. Diesel dekorasyon için kimi tuttuysa yapılması gerekeni yapmış. Dikdörtgen masalar ve odanın her yerinde çiçeklerle bir düğün resepsiyonu gibi düzenlenmişti. Diesel'in mekâna yerleştirilmiş birkaç çalışma fotoğrafı vardı ve bu çok şirin bir şeydi. Köşedeki canlı müzik grubu yeni kurulmuştu. Masaların üzerinde isim kartları vardı, ben de Denim ve Kemba'nın isimleri arasında kendi ismimi bulana kadar etrafta dolaşıp herkesle konuştum.

"Hey millet," diye masadakilere seslendim.

Denim'in yanındaki yerime oturdum ve karşımdaki iki boş koltuğun kime ait olduğunu tahmin etmeme gerek kalmadı, çünkü Donovan boş koltukların bir tarafında, Quinci ise diğer tarafındaydı. Yer değiştirebileceğim bir yer olup olmadığını görmek için odaya baktım çünkü o adam ve kız arkadaşının karşısında oturmak istemiyordum. Vivian ve Duncan masaya yaklaştığında ne yapmak istediğimi anlamaya çalışarak kartımı elime vurdum. Şimdi hareket etmek son derece tuhaf görünecekti, bu yüzden koltuğa yerleştim.

"Herkes merhaba," diye konuştu.

O önce Duncan sandalyesini onun için çekti.

"Hey, büyükanne. Elbiseni beğendim," iltifat etti Donovan. Kadın gülümsedi. "Teşekkür ederim, torunum."

Declan'ın kokusunu aldığım anda telefonumu çantamdan çıkardım ve o ve kız arkadaşı karşımdaki koltuklarına oturduklarında telefonla ilgileniyormuş gibi yaptım. Tıpkı oğlu gibi o da annesine iltifat etti ve bunu bana söylemiş gibi yüzüm kızardı. Annesini ne kadar çok sevdiğine bayıldım ve annesi her zaman ilişkilerinin ne kadar iyi olduğundan bahsederdi. Mükemmel bir anne oğul ilişkisiydi ve o tuhaf biri değildi,

Sonunda onu tokatlamak zorunda kalacaktım. Kemba yanımdaki koltuğa oturduğunda ona ve o aptal sırtışına baktım, sonra tekrar telefonuma döndüm. Dymon geldi ve Quinci'nin yanına oturdu.

Denim'e baktım. "Metri'yi kaçırdım mı?"

"Quinci'nin adamlarıyla birlikte masadaydı. Tuvalete falan gitmiş olmalı."

Tekrar hareket etmek için son bir çaba olarak etrafıma bakındım ama grup çalmaya başlamıştı. Herkes Diesel'in gözleri bağlı Greysen'ı içeri soktuğunu görmek için girişe doğru baktı. Gözbağını çıkarır çıkarmaz Greysen'ın ağzı açık kaldı ve hemen gözyaşları dökülmeye başladı. Kocasına sarılıp onu öperken duygularına yenik düştüğünü görmek beni ağlattı. Greysen'ın başına gelen her iyi şeyi hak ettiğini dağın tepesinden haykırıyordum. Diesel onu odada dolaştırıp herkesle konuşmasına izin verirken hepimiz ayağa kalkıp onu alkışladık.

Sarılmak için bana yaklaştığında ikimiz de çığlık attık.

"Seninle çok ama çok gurur duyuyorum Grey Grey," dedim sarılırken.

"Sen olmasaydın burada olamazdım Elle. Seni çok seviyorum."

Birbirimize baktık ve tekrar sarılmadan önce bir gülümseme paylaştık. Gülümsedim ve masanın sonundaki koltuklarına doğru ilerleyişini izledim. Onlar oturduktan sonra diğer herkes de oturdu. Masanın diğer tarafına baktığımda Declan'ın bana baktığını gördüm ve bakışlarımı ondan kaçırmak zorunda kaldım. Müzik alçaldı ve şef kendini ve ekibini tanıtmak için dışarı çıkarken, servis elemanları odanın içinde dolaşmaya, su bardaklarını doldurmaya ve her bir uca buzlu şampanya kovaları koymaya başladı. Declan'ın bir şişe alıp açmasını, önce kendi bardağını, sonra benimkini, sonra da Denim'inkini doldurup şişeyi buzluğa geri koymasını izledim. İçgüdüsel olarak gözlerim, yüzünde okunamayan bir ifade olan Winter'a kaydı.

"Baba," diye seslendi Donovan.

Declan ona baktı. "Oğlum, köpüklü suyun birazdan çıkar."

"Tamam, ama anneme hiç dökmedin," diye verdi.

Göz ucuyla Vivian ve Duncan'ın yüzlerindeki okunması zor farklı ifadeleri fark ettim.

Winter, "Bu gece içmeyeceğim, evlat," dedi.

Vivian'ın dudakları yüzüne yayıldığında, birden bana Winter'ın bu kadar yapışkan nedeniyle hamile olabileceğini söylediğini hatırladım. Randevuları düşününce, Declan'ın söylediği hiçbir şey

bir ilişki ortaya çıktı. Vivian'ın bana o fotoğrafları gösterirken ne kadar mutlu olduğunu düşününce, acaba o da biliyordu da beni sinirlendirmek için mi gösteriyordu diye düşündüm. Eğer garsonlar ekmek ve yağ getirmemiş olsalardı, düşüncelerim daha da coşacak ve ruh halimin içine edecekti. Şarabımı içmek istiyorsam mideme bir şeyler koymam gerekiyordu, bu yüzden Declan'la aynı anda ekmek maşasına uzandım ve elimi geri çekmemi istedi.

"Önce bayanlar."

"Sen git 'kafa."

Sağ gözünün hafifçe kısılması hiçbir şey söylemeden çok şey anlatıyordu. Tekrar maşaya uzandığımda Winter maşaya uzanmış ve hafifçe kapmıştı.

"Oğlum, biraz ekmek ister misin?"

"Evet, lütfen. Teşekkürler anne," diye cevap verdi.

Göz Quinci ve Dymon'ın gülmemek için dudaklarını büktüklerini fark ettim. Donovan'ın tabağına iki parça ekmek koymuştu, sonra kendi tabağına ve son birkaç parça da Declan'ın tabağına. Declan, anne ve babasına bakıp diğer ekmek sepetine uzanmadan önce gözlerini ona dikti.

"Teşekkürler," diye mırıldandım ve birkaç parça alıp tabağıma yerleştirdim.

Diesel, Greysen ve babası masanın kendi taraflarında harika bir sohbet ediyor gibiydiler, diğer tarafın ne kadar gergin olduğunu bilmiyorlardı. Masadaki neredeyse herkesin beni ve Declan'ı biliyor olması da pek yardımcı olmuyordu. Winter'ın herkesin bizden haberdar olduğunu bildiği için duyduğu utancı hayal etmişim ama teknik olarak o kazanmıştı. Ona yan kız rolü yapmayacaktım ve bunda ciddiydim. Neyse ki garsonlar ilk yemeği servis etmeye başladılar ve bardak şingirtılarının sesi odadaki gerginliğin bir kısmını bastırdı.

Yemeğin ortasında grup Fantasia'dan *When I See U*'yu çalmaya başlayınca Kemba ve ben yavaşça birbirimize baktık ve kafalarımızı sallamaya başladık. Tam o sırada Quinci'ye baktım ve o da kıkır kıkır gülüyordu.

"Ne? Oh. Bu şarkı." Greysen gülerek söyledi. "Aman Tanrım."

Dymon bize bakarak, "Çok gülüyorsunuz, ne oldu?" diye sordu.

Bu konuda konuşmak istemediğim için başımı salladım ama Greysen bana el salladı.

Kapalı.

"Oh, yapma. Bu çok komik. Lisedeyken, Johnny ve Quest Jr. da dahil olmak üzere hepimiz drama dersini birlikte almıştık. Bir gün hangisi yatağın ters tarafından uyandı bilmiyorum ama ders başlar başlamaz birbirlerine girdiler. Tam bir Comedy Central. Bütün sınıf gülmekten ağlıyordu. Bayan Hall hiçbir şey söylemedi, devam etmelerine izin verdi. Hiçbiri diğerinden geri adım atmıyordu ve hepiniz biliyorsunuz ki ağızları çok iyi laf yapıyordu. Birbirlerine girmelerinin üzerinden yirmi dakika geçmişti ki Bayan Hall sonunda ayağa kalktı ve Thomas, Evans, madem eğlenmeyi bu kadar çok seviyorsunuz, dönem sonu oyununda kendi solunuzla tüm okulu eğlendirmenize ve bunu notunuzun yüzde sekseni yapmanıza ne dersiniz, dedi. Herkes sessizleşti. Çok komik çünkü onlara bunu gerçekten yaptırmakla kalmıyor, aynı zamanda herkesin önünde pratik yapmaları için her dersten sonra yirmi dakika ayırıyordu. Ve şöyle derdi..." Ben başımı sallarken Greysen kahkahayı patlattı.

Quinci gülerek, "Bayan Hall şöyle *derdi, tamam sınıf, sınıfın eğlence bölümü zamanı,*" diye ekledi.

Masada *onun* dışında gülen herkese baktım.

"Her neyse, dans ettiğimiz şarkı buydu, bu yüzden tekrar tekrar dinledik ve şarkıyı bir daha asla aynı şekilde dinlemedim. Beni kızdırmak için ne söylediğini bile bilmiyorum. Sebepsiz yere hep benimle başladı. Onun yüzünden başım hep belada."

"Gerçek bu. Hepinizin hapse girdiği zamanki gibi," dedi Bay Bobby.

Kemba sırtarak öne doğru eğildi. "Gerçekten mi, Bay Bobby? Bu benim hatam mıydı?"

Kemba'ya baktım ve başımı salladım. "Kesinlikle. O kızı erkek arkadaşı olduğunu bilerek balomuza davet ettin ve sizinle yüzleşmeye geldiklerinde üzerinize atlamalarına izin vermeyecektik."

Gülerek bana el salladı. "Dostum, bir erkek arkadaşı olduğunu biliyordu ve ben de kendi başımın çaresine bakabilirdim."

"Oh, lütfen. Eğer seni kaçırmak üzere olan o adama saldırmasaydım, şu anda bambaşka bir konuşma yapıyor olurduk. Quinci bütün yemeklerini püre haline getirmek zorunda kalacaktı," dedim ve Quinci'ye baktım. "Yalan mı söylüyorum?"

Ellerini kaldırdı. "Ben o işte yokum."

Ona salladım. "Elbette onun tarafını tutacaksın."

Kemba başını sallayarak, "Teşekkür ederim, Dostum," dedi.

"Ah. Yani, tüm bu havlamanın arkasında biraz ısırik var mı?" Declan içkisinden büyük bir yudum almadan önce şöyle dedi.

Gözlerimi kısarak ona baktım. "Ve öyle," diye şakacı bir şekilde tükürdüm, keşke arkadaşının bunu öğrenmeye çok yakın olduğunu da ekleyebilseydim.

"Elle, siz ikiniz hiç çıktınız mı? Sanki çıkmışsınız gibi kavga ediyorsunuz. İkinizin eski evli çiftler gibi kavga ettiğinizi ilk kez duymuyorum," diye sordu Bayan Vivian.

Gözlerimi Declan'dan ayırarak Vivian'a baktım ve başımı hızla salladım. "Tanrım, hayır."

"Ve *Tanrım*, hayır haklı. O, pek sevmediğiniz ama çevrenizdekiler onu sevdiği için koruduğunuz sinir bozucu küçük üvey kardeşiniz gibi. Hepsi bu."

Gözlerimi ona diktim. "Küçük mü? Ben senden büyüğüm." "Bunun hiç önemi yok."

Başının arkasına hafifçe vurarak gülmesini sağladım.

Üçüncü tabak geldiğinde herkes şaraba doymuştu, yemekler beklediğim gibi çok lezzetliydi ve masadaki sohbet kahkahalarla doluydu. Declan'la konuşmamı minimumda tutmayı başarmıştım çünkü Winter dördüncü göz devirmesini yapıyordu ve ona bir sorunu olup olmadığını sormama bir içki kalmıştı. Rahatladığımda ve bana bakması konusunda endişelenmeyi bıraktığımda, sevgi dolu kız arkadaş rutinini artırdı, Declan'ın sırtını ovdu, dünyanın en sevgi dolu çiftiymişler gibi davranmaya çalıştı, kendisinin, onun ve Donovan'ın yüzlerce selfie'sini çekti. O kadar abartmıştı ki Vivian'ın birkaç kez ona gözlerini kısarak baktığını fark etmedim.

Diesel ayağa kalkıp mikrofonu aldı ve birkaç kez vurarak herkesin dikkatini çekti.

"N'aber millet? Ben Diesel Danger, güzel Greysen McCree Danger'ın kocasıyım. Eğer buradaysanız, karım için en önemli kişilerden birisiniz demektir, bu nedenle buraya gelip karımın yeni yolunu kutladığınız ve bunu gizli tuttuğunuz için hepinize teşekkür etmek istiyorum. Bu şehirde sır saklamanın ne kadar zor olduğunu Tanrı bilir. Son tabak da çıkmaya hazırlanıyor, bu yüzden güzel karımın şerefine kadeh kaldırmak istiyorum. Greysen, diplomalarını ve şimdi de öğretmenlik lisansını almak için canını dişine takıp çalışmanı izlemek, kocan olmaktan gurur duymamı sağlıyor. Tutkunuz, azminiz ve adanmışlığınız sizi bu ana getirdi ve nerede olduğunuzu görmek için çok heyecanlıyım.

buradan büyüyecek. Seni seviyorum ve yüzde bin senin yanındayım. Grey D, başarılarının devamına..."

Bardağımı aldım ve Denim'in bardağına dokundum, sonra Declan'ın bardağına dokunmaya gittiğimde Winter bardağını onunkine doğru itti, kolunu hareket ettirdi ve bardağımı ıskaladı. Ona baktım ve kırmızı görmeye başladım. Beynimden aynı anda birkaç düşünce geçmeye başladı ve hepsi de ağzını yumruklamamla sonuçlandı. Greysen'ı ya da kendimi utandırmak istemediğim için şanslıydı, bu yüzden ona gülümsedim.

"Elle, al bakalım," dedi Diesel mikrofonu uzatarak bana yaklaşıırken.

Ona baktım. "Ooh, Diesel, hiç olmayacağını söylemiştin..." Ayağa kalktım, elbisemi düzelttim.

Mikrofonu ondan aldım ve boğazımı temizledim. Declan koltuğunda arkasına yaslandı, her şeyimi içine çekti, yüzüm kızardı ve başımı salladım. Winter bütün gece bir sürtük gibi davranmasaydı, ona bir tepki vermezdim.

"Hey, Grey. Hiçbir şey hazırlamadım, bu yüzden kubbeden çıkacağım. Genç kızlığımızdan beri en iyi arkadaşız ve o zamandan beri, daha önce yeni annemiz Bayan Vivian'a da söylediğim gibi, her zaman bir öğretmen ruhuna sahip oldun. İncil'in sevgiden bahsettiği her şey: sabırlı, nazik, kibirli ya da kaba olmayan, senin nasıl bir öğretmen olacağın ve bugün bu yeni tip çocukların nasıl bir öğretmene ihtiyacı olduğu. Seninle gurur duyuyorum ve bunun çocukların hayatlarını nasıl değiştireceğinin sadece başlangıcı olduğunu biliyorum. İçimizde en iyi olanın sen olduğunu herkes biliyor, bu yüzden velilerden biri sana kızdığında beni hızlı aramada tut. Seni seviyorum, şeref." Bardağımı ona doğru kaldırdım.

Otururken birbirimize öpücükler gönderdik, arkadaşımı saygıyla onurlandırdığım ve aynı zamanda Winter'a biraz gölge düşürdüğüm için kendimle gurur duyuyordum. Konuşmasını yapabilmesi için mikrofonu Greysen'ın babasına uzattım. Konuşması duygusal olduğu kadar komikti de, düğünde yapmak istediği konuşmanın bu olduğunu iddia ediyordu. Konuşması bittiğinde grup *Tennessee Whiskey*'i çalmaya başladı. Şarkı bana Declan'la Connect Four oynarken müzik dinlediğimiz bir geceyi hatırlattı. Şarkıyı kadar güzel ki beni üst üste altıncı kez yendiği için kızmamıştım bile. Bu şarkının Donovan'la birlikte onu okula bırakmaya giderken dinledikleri en sevdikleri şarkı olduğunu söyledi ve hatta bana birlikte söyledikleri bir videoyu gösterdi.

Tam zamanında, sadece ona en yakın olanların duyabileceği kadar alçak sesle şarkı sözlerini söylemeye başladı. Gözümün ucuyla Duncan'ın hafifçe

Vivian'a dokundu ve Declan'a doğru başını salladı. Dymon Quinci'yi dürttü ve hafifçe Declan'ı işaret etti. Mikrofonu kapıp yavaşça Dymon'ın yanından aşağıya kaydırarak herkesin duyabileceği bir hale getirirken gözleri fal taşı gibi açıldı. Dünyanın en iyi şarkıcısı değildi ve bu şarkıyı söylemek için öyle olması da gerekmiyordu, sesi incinmiş gibi çıkmalıydı ve öyle de çıktı. Sözleri dinledikçe boğazımdaki yumru büyümeye başladı, öyle ki yakası beni boğmaya başlamış gibiydi. Tanrıya şükür, ikinci dizede oğlunun da ona katılması beni biraz olsun rahatlatmıştı. Ailesinin onun kabuğunu kırdığını görmekten çok mutlu görünmesi de yardımcı olmadı. Bu dinamiği bozma düşüncesi midemi ne suyun ne de şarabın çözemeyeceği düğümlere boğdu. Suyu yudum yudum içmek de işe yaramadı, çünkü sanki ciğerlerimin dibinde oturuyor ve yukarı çıkmaya hazır bekliyordu. Suyu tutmaya çalışmak gözlerimi sulandırdı. Donovan en yüksek notaya olabildiğince iyi vurdu ve herkesin ayağa kalkıp alkışlamasını sağladı. Bu fırsatı tuvalete kaçmak için kullandım ve su, şarap ve yediğim yemekleri kusmaya başlamadan önce ilk kabine zar zor ulaştım. Belki daha fazlası vardır diye birkaç dakika daha tuvaletin üzerinde bekledim ama yoktu.

Kabinden çıkıp lavaboya doğru yürüdüm. Birkaç kâğıt havlu alıp katladım ve ıslattım, böylece yüzümü kurulayabilecektim. Kusmuğumu tutmaya çalışmaktan gözlerim kan çanağına dönmüştü. Havluyu hafifçe gözlerime bastırdım, bunun biraz yardımcı olacağını umuyordum. Serinlik geçtiğinde, kurulamadan önce iyi olduğumdan emin olmak için aynaya baktım. Elime biraz su alıp ağzımı çalkalayabilmek için biraz yudumladım. Declan ve Donovan'ın herkese nakaratı söylettiğini duyabiliyordum, bu yüzden kimse benim içeri gizlice girdiğime dikkat etmeyecekti. Kendimi toparlamak için birkaç dakika daha bekledikten sonra banyodan çıktım ve masaya geri döndüm, onlar için yapılan son alkışlara katıldım ve Declan'ın bana bakışını görmezden geldim.

Winter oturur oturmaz Declan'a "Bebeğim, bu çok iyiydi," diye iltifat etti. Kollarını ona doladı ve yanağına birkaç öpücük kondurdu. "Ne kadar iyiydin biliyor musun?"

Yavaşça başını sallayıp gözlerini kapadığında, Declan'ın övgüyü ne kadar sevdiğini bildiğim için kalbim neredeyse patlayacaktı. Elbette onun için istediğim şey buydu ama bunun benim önümde yapılmasını istemiyordum. Benim hakkımda bildiklerini bildiğimden, bunu bilerek yaptığından emindim ve haklı olduğumu kanıtlamak için sırtması uzun sürmedi. Winter Donovan'a dönüp her yerini öptüğünde Declan'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve doğrudan bana baktı. Bir parçam

Bir yanım bu kadar kıskanç olabileceğimi bile bilmiyordu, diğer yanım ise ona küfretmek istiyordu. Neyse ki tatlı tabağım önüme konduğunda garson göz temasımızı kesti.

"Krem şanti?"

"Evet, lütfen."

Pastamın üzerine biraz krem şanti sıktıktan sonra Denim'e doğru eğildim ve yüksek sesle "Her şey bana onu hatırlatıyor" diye fısıldadım.

Denim nefes nefese kaldı ve gülmeden önce beni şakacı bir şekilde dürttü. Quinci beni duydu ve kıkırdıyordu. Winter'a baktım ve göğsünün hızla inip kalktığını görebiliyordum. Bütün gece benimle uğraşmasına izin vermiştim, oysa bunun için hiçbir nedeni yoktu. Erkek arkadaşına ona karşı ikinci planda kalmayacağımı çoktan söylemiştim. Tek yapmasını istediğim tasmaını üzerimden çekmesiydi, o zaman işimiz bitecekti.

"Evet, millet..." Durakladı, etrafına bakındı ve beni atladığından emin oldu. "Declan'la sonunda evleneceğimizi ilk sizin bilmenizi istedim, biz..." elini gevşekçe onun elinin içine soktu, başının üstünden bakmasına aldırmadı. "Ailemize yeni birini önce."

Masa biraz daha sessiz olsaydı, karnımın sanki biri içine hava üflüyormuş gibi genişlediğini duyabilirlerdi. Herkes onu tebrik etmeye başlarken Donovan ayağa fırlayıp annesine sarılan ilk kişi oldu. Kalbim panik atak geçirecekmişim gibi hızla atmaya başladı.

Elle, büyük Joker'inin işe yaradığını bilmesini sağlayarak gözyaşları içinde bu masadan kaçabilirsin ya da burada oturup bildiğin kaltak gibi davranabilirsin. Başından beri ne haltlar döndüğünü biliyordun.

Kendime gelmem ve yüzümde en büyük ve en içten gülümsemeyle ikisini de tebrik etmem yedi saniyeden az sürdü. Declan bana baktığında umutsuzca yüzümü taradı, ne arıyordu, bilmiyordum ama ona bu zevki tattırmayacaktım.

"Kız mı anne? Bir kız kardeşim olsun istiyorum," dedi Donovan, karnına dokunmaya çalışarak.

"Henüz bilmiyorum. Şu anda ikinci üç aylık dönemime giriyorum."

Şimdi, *bu* karnıma bir yumruk oldu. Kendimi kaybetmemek için gerçekten kendi kendime gülmek zorunda . Johnny ve hamile kız arkadaşıyla yaşadığım Deja vu gibiydi, ama daha kötüsü, çünkü Johnny'den sadece çok hoşlanıyordum, ama Declan; ona aşık olmak için kendime izin vermiştim. Daha bir hafta önce San Francisco'dayken onun evlenmek ve bebek sahibi olmak üzere olduğunu duymak ve

bir şeyler bulmasına izin vermemi istedi. Yemek başlamadan hemen önce bana yalvarıyordu. Açık kalp ameliyatından sonra iyileşmek muhtemelen benim hissettiklerimden daha az acı vericiydi. Ona tekrar baktığımda tatlısına bakıyordu. Ona ne kadar uzun süre bakarsam boğazım o kadar şişiyordu.

"Elle, bu haftaki kitaplarını açtın mı?"

Yüzünde çok sempatik bir ifade olan Quinci'ye bakmadan önce birkaç kez göz kırptım.

Boğazımı temizledim. "Hayır, yapmadım." Beklediğimden biraz daha sert çıkmıştı, bu yüzden boğazımı tekrar temizledim. "Yani yapmayacağım. Çünkü taşınıyorum. Teksas'a."

Masadaki herkesin kafası bana doğru döndü. Bana, yeni nişanlı ve hamile çifte gösterdikleri duygudan daha fazlasını gösteriyorlardı.

"Affedersiniz?" Greysen masanın ucunda tısladı.

"Elle, bu sabah seni görmeye geldiğimde bu konuda hiçbir şey söylemedin," dedi Vivian. "Bencilce, incindim. Böyle bir şeyi benim üzerime yıkamazsın." Şakayla karışık, ortamı yumuşatmaya çalışarak söyledi.

Acaba şimdiye kadar farkına varmış ve en sevdiği oğlunun iki kadınla hokkabazlık yaptığını, birine, belki ikimize birden yalan söylediğini biliyor muydu, bu noktada kim bilebilirdi?

"Son dakikada olan bir şeydi. Bir süredir düğmeye basmak istiyordum ve sonunda bastım."

"Orada ailen var mı?"

"Hayır, eski sevgilim," diye ağzımdan kaçırdım ve Duncan'ın kaşları havaya kalktı.

"Affedersiniz dedim," diye tersledi Greysen, yanıımızdaki masanın dikkatini çekerek.

Dönüp ona baktım ve yüzündeki ifade uzun zamandır görmediğim bir ifadeydi, üzüntü.

"Sizinle bir dakika görüşebilir miyim?" Sandalyesinden kalkarak sordu.

Başımı salladım. Ayağa kalkarak Declan'ın tehditkâr bakışlarından kaçındım ve çantamla anahtarlarımı alıp Greysen'ı banyoya kadar takip ettim. Banyonun kapısını iterek açtı ve ben de arkasından içeri girdim. Yalnız olup olmadığımızı görmek için kabin kapılarını itti. Son kabine geldiğinde duvara baktı, sonra dönüp yüzünde gözyaşlarıyla bana baktı.

Derin bir nefes aldı. "Ben... Ben yanlış bir şey mi yaptım?"

Başımı sallayarak yere baktım. Onun parçalanışına bakarken içim parçalanıyordu.

"O zaman neden Teksas'a taşındığını ve Johnny ile birlikte olduğunu şimdi duyuyorum? Söylediğini duyduğum şey bu mu?"

Cevap veremedim.

"Son birkaç haftadır, bir şey yapıp yapmadığımı ya da söyleyip söylemediğimi için beynimi zorluyordum ve..."

"Declan'a aşık oldum," diye mırıldandım tiradının ortasında alçak sesle.

"İnanamadım... Az önce ne dedin sen?"

"Declan'a aşık oldum."

Sanki az önce duyduklarını anlamaya çalışıyormuş gibi gözlerini sıkıca kapattı. Parmaklarımı oynattım, endişeleniyordum, bir şey söylemesini bekliyordum.

"Sadece-"

Gözlerini açınca dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Büyük sır bu mu? Büyük bir sağlık teşhisi falan saklamıyorsun. Bir adam yüzünden beni terk mi ettin?"

"Greysen, ben değiştirmedim. Ben sadece..." Omuz silktim, gözyaşlarımı tutmaya çalıştım ama başaramadım. "Bunu önlemek istedim."

"Neyi engellemek?"

Başımı salladım.

"Evet, biliyorsun. Az önce ne kadar uzun süredir arkadaş olduğumuzu söyledin. Bana Declan'a aşık olduğunu söyleyerek neyi engellemek istiyor olabilirsin ki..." Durakladı ve yüzü aniden düştü. "Declan dedin! Declan Danger! Bahsettiğin Declan bu, Elle!"

Başımı salladım.

Adını ilk birkaç kez söylediğimden neden bu kadar sakın olduğunu merak ediyordum. O kadar kızgındı ki söylediklerimi gerçekten duymamıştı.

"Tamam... Tamam... Tamam..." Alnını ovuşturdu. Um... vay, vay, vay, ben... tamam, tamam. Şimdi her şey anlam kazanıyor. Ben..." Başını sallayarak durakladı. "Bu gece geldiğiniz için teşekkür ederim."

"Greysen. Açıklamama izin ver."

"Yapacağım ama şimdi değil. Benim için bir kutlama olması gereken bu olayı sindirmem gerekiyor. Sakinleşmeye ve düşünmeye ihtiyacım var."

Benden uzaklaşmadan önce birkaç dakika birbirimize baktık, temelde beni reddederek duygularımı daha da incitti. Kuyruğumu bacaklarımın arasına sıkıştırarak banyodan çıkmaktan başka çarem yoktu. Yemek alanına geri dönmek yerine en yakın çıkışı buldum ve oradan hızla uzaklaştım. Kamyonetimin camlarının arkasında güvende olduğumda hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım. Az önce olan her şey tam da olmasından korktuğum şeydi.

Kendimi yeterince toparladıktan sonra babamın evine doğru yola çıktım. Bahçeye girdiğimde verandada oturmuş piposunu tütürüyordu. Yatmaya gitmiş olmasını umuyordum ve sesimin ne kadar havasız olduğunu duyduğunda ondan ve bekleyen bir azardan kaçınabilirdim. Ayakkabılarımı çıkardım, zaman kazanıyordum, kendimi ondan soru gelmeyecek kadar toparlamış olmayı umuyordum. Eşyalarımı aldım ve kamyonetten indim.

"Aman güzel. İyi görünüyorsun Della," diye iltifat etti ben verandaya çıkarken.

"Teşekkürler baba." Hıçkırıklara boğulmamak için kendimi zor tuttum. "Buraya gel, Della," diye emretti.

"Ben iyiyim." "Ne dedim ben?"

İçimi çektim ve salıncağın diğer tarafına geçip yere çöktüm. Derin bir nefes aldım ve anında dağıldım. Cebinden çıkardığı havluyu bana uzattı ve konuşmaya başlamak için kendimi yarı yarıya toparlamamı bekledi.

"Şimdi bana ne anlat."

Konuşmaya çalıştığımda tekrar hıçkırmaya başladım.

"O çocuğa aşık oldun, seni hamile bırakmasına izin verdin şimdi ne oldu, ailesini sana tercih etmeye mi karar verdi? Bu doğru mu?" "Bu çok daha karmaşık bir durum, hayır! Hamile değil miyim baba?"

Ne?"

Ağzının kenarından duman üfleyerek bana baktı. "Ya büyükannen ve ben dün gece rüyamda balık tutmaya gittik."

"Tamam mı? Hepiniz balık tutmayı severdiniz. Derede balık tutarken çekilmiş fotoğraflarınızı gördüm."

"Fotoğraflarını görmüş olmanız onun sevdiği anlamına gelmez. Benimle balığa çıktı çünkü bu yapmayı sevdiğim bir şeydi. Dün gece orada olduğu için çok mutluydu. Konuşkan, lanet balıkları korkutup kaçırır."

". "

"Evet, öyle. Balık tuttuğu için mutluydu, bu da hamile kaldığınız anlamına geliyor," dedi ve kolunu kaldırdı. "Gel bakalım."

Bunu görmezden gelerek yanaştım ve başımı omzuna koydum. Tam hüngür hüngür ağladığımı düşünürken, gözlerimden yeniden yaşlar süzüldü.

Derin bir iç çekti. "Della, biliyorsun... Sana kızgın olmadığımı ya da hayal kırıklığına uğramadığımı bilmeni istiyorum, çünkü seni tanıyorum. Yetiştirdiğim genç kadını tanıyorum. Yaptığın her şeyi büyük bir niyetle yapıyorsun, yoksa yapamazdın. Sadece şunu bil ki yüzde yüz senin yanıdayım ve her şey kendiliğinden yoluna girecektir."

Burnumu çektim. "Teşekkür , baba."

"Elbette, çocuğum. Ancak yine de onunla bir konuşma yapacağım çünkü sırf ilişkisinin dışına çıkmak istedi diye torunuma ikinci sınıf vatandaş muamelesi yapmasına izin vermeyeceğim."

"Aman Tanrım, baba. Ben hamile değilim."

"Tamam, rüyamın bana ne anlattığını biliyorum. Eğer bu gece burada kalacaksan Sherry az önce çalışma odasındaki çarşafı değiştirdi. Ben gidip yatmak için hazırlanacağım."

Ayağa kalktı ve içeri girmeden önce başımın üstünü öptü. Kısa ama sevgi dolu konuşması beni gülümsetti. Küçüklüğümden beri gözyaşlarımı görmeye dayanamazdı ve onu ağlarken ya da üzgünken görmeme asla izin vermezdi.

O GECENİN ILERLEYEN SAATLERİNDE.

Alnıma birkaç dokunuşla uyandım. Üzerimde duran kapüşonlu bir figür görünce hızla gözlerimi kırptım. Delirmediğimi fark nefesim kesildi.

"Artık konuşmaya

hazırım." "Grey?"

"Başka kim olacak?"

Doğrudum ve lambayı yaktım. Kocasının siyah kapüşonlusu olması gereken şeyin içine gömülmüştü. Saate baktığımda neredeyse sabahın üçü olduğunu gördüm. Uykuya daldığımı bile hatırlamıyordum.

Yorganı geri çektim ve kaydım. "İçeri mi giriyorsun?"

"Hayır." Elini cebine attı ve bir çuval ot çıkardı. "Onun zulasına girdim. Gel hadi."

"Tamam, Koca Baba seni öldürecek," dedim yataktan kalkıp ev ayakkabılarımı giyerken.

"En az bir ay yetecek kadar süt pompaladım ve dondurdum. Ben iyiyim."

Alt çekmeceme gittim ve yuvarlanma tepsimi çıkardım.

Greysen, "Bazı kâğıtlarım var," dedi.

"Tamam, güzel. Tuvaleti kullanmama izin ver."

Banyoyu kullandıktan sonra ellerimi yıkadım ve yüzüme biraz su döktüm. Gözlerimin etrafındaki şiş torbalar uyuyana kadar ağladığımı gösteriyordu. Banyodan çıktığımda Greysen telefonuna bakıyordu.

Bornozumu üzerime geçirirken "Şimdiden eve geri çağrıldın mı?" diye sordum.

"Kızım, gittiğimi bilmiyor. Monitörleri yatağın yanına koydum ve çıktım."

"Sürtük, lütfen. Bir düşünsene, buraya nasıl girdin?" "Bayan Sherry'yi işe dönerken yakaladım."

"Oh, ve ne kadar zamandır dikiliyordun, ucube?"

Kıkırdadı. "Yeterince uzun."

"Uh-huh. Hadi."

Telefonumu ve tepsiyi aldıktan sonra dışarı çıktık ve salıncağa oturduk. Ben sarma tepsisini aramıza oturttum, o da otu tepsiye boşalttı. Otları parçaladığımız ilk birkaç dakika benim için sessiz ve biraz gergindi.

Boğazımı temizledim.

"Uyuyamadım," dedi sonunda.

"Üzgünüm-"

"Kendimi ihanete uğramış mı hissettim yoksa..." diye devam etti ve dudaklarındaki kırıntıları tükürerek ağzını kapattı. "Ya da sadece dışlanmış, ya da ne. En iyi arkadaşımın yeni bir aleti olmasına neden kızayım ki? Bunun için kızmamalıyım. Son öğrenen ben olduğum için mi kızmalıyım? Ya da kayınbiraderim olduğu için mi? Ya da en iyi arkadaşımın bana söyleyecek kadar güvenmemesine mi? Tüm bu düşünceler arasında dönüp durdum. Burada oturmuş, *en iyi arkadaşımın her sırrını bilmek zorunda mıyım* diye düşünüyordum. Yani, bana ilk söylediğinde neden kızdığımı gerçekten kendime açıklayamadım. Yine de bana neden söylemediğini bilmek istiyorum."

Ben kendiminkini yalayıp kapatırken o da sigarasını yaktı ve çekti. "Çok karmaşıktı."

"Karmaşık. Sen ve ben pek çok komplikasyon yaşadık."

"Evet, ama bu çok farklıydı. Kocana tıpatıp benzeyen biriyle yatmamı garipser miydin? Ya da Diesel'den etkilendiğimi düşünür müydün? Şimdi bunu yüksek sesle söyleyince tuhaf hissediyorum."

"Olması gerektiği gibi. Çünkü senin hakkında asla böyle düşünmezdim."

"Üstelik onun bir kız arkadaşı var ve sen .

Evliliğin insanları ve düşüncelerini değiştirmesi gibi."

"Evlendiğimden beri düşüncelerimin bir şekilde değiştiğine dair size herhangi bir işaret verecek ne söyledim?"

Utanarak başımı salladım, sonra esrarımı yaktım ve

o.

"Aynen öyle, yani..." başını salladı ve esrarını çekti. "I

Gerçekten ne diyeceğimi bilemiyorum. Bana güvenmediğin için hayal kırıklığına uğradım, bir, ve iki, senin hakkında ne düşüneceğimi düşündüğünle ilgili tüm bu önyargılara sahiptin. Tek yapman gereken, x, y, z, ben ve Declan sevişiyoruz demektir. Hiçbir şey yapmaz ya da söylemezdim, ama hadi kızım, ya da bana nasıl olduğunu anlat. Normal kız sohbetlerimiz. Çünkü farkında değilsin, seni tanıyorum. Çok titiz bir insansın. Yalan bile söylemeyeceğim; ilk aklıma gelen Winter'ın onu ihbar etmen için sana para vermiş olabileceği olurdu. Hepsi bu kadar. Bu listenin en başında. Daha aşağıda, var olmayan bir listede, bir zarfın içinde, asla açılmayacak bir yerde, Diesel'den etkilendiğin için Declan'ı becerdiğini düşünüyorum."

Kıs kıs güldüm.

"Sanırım artık seni daha farklı gördüğüm için. Artık bir eş ve annesin ve bunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Tıpkı okuldayken olduğu gibi-"

"Aman Tanrım. Kendini dışlanmış mı hissettin? Diesel'e bir kaymaya neden olduğunu düşündüğüm şeyin bu olduğunu ve bahsetmem gerekip gerekmediğini söyledim, o da sen bahsetmeden olmaz dedi ve ortaya çıktı ki sen bundan asla bahsetmeyecektin. Geri dönmemiz uzun zaman alacak bir patlama yaşayana kadar kendi haline bırakacaktın."

"Sorun o değil. Mesele şu ki... Hiçbir şey söylemedim çünkü normalde yapacağınızdan farklı bir şey yapmadınız; bir sunum yönetmek ve insan grupları önünde konuşmak. Kendimi

ya da bana sadece arkadaş olarak sahip olabileceğinizi hissettirmek. Hepsi buydu. Sadece kafamdaki ben."

"Elle, bunu söylemeye gerek bile yok, seni geride bırakmam konusunda endişelenmene hiç gerek yok. Sen olmasaydın, beni farklı şeyler denemeye itmeseydin, bu hayata sahip olamazdım. Sen benim dünyadaki iyi arkadaşımsın ve hiçbir erkek ya da başka biri beni senden vazgeçiremez."

"Ugh." Gözlerimi sildim. "Beni ağlatma. Üzgünüm Grey." "Ben de."

"Üzgün olmanı bir şey yok. Aptalca davrandım."

"Pek sayılmaz, evet, öyleydin ama ben de özür dileyebilirim. Arkadaşlıkların da kontrol edilmeye ihtiyacı vardır. Saçma sapan şeylerle uğraşmadığımızdan emin olmak için."

"Haklısın."

"Şimdi, bu, bu yoldan çıktı. Declan Danger'a nasıl aşık oldun?"

"Bir tur daha blunt'a ihtiyacımız olacak."

"Tanrı ot olsun dedi..." Cebinden bir çuval daha çıkardı. "Ve işte ot."

"Orospu!" Kıs kıs güldüm. "Şimdi, nereden başlasam..."

DECLAN

Saatler Önce...

Winter bu saçmalığı söyledikten bir saniye sonra yüzü değişti ve onu kaybettiğimi anladım. Muhtemelen Winter'la olan ilişkim hakkında ona yalan söylediğimi düşünüyordu ama yalan söylemiyordum. Beni hepimizi utandırmaktan kurtaran tek şey oğlum ve ailemdi.

Teksas'a taşınyorum.

Bana istediğı kadar kızabilirdi ama bunu bu kasabadan itibaren yapacaktı. O ve arkadaşı gözden kaybolana kadar kafam otomatik olarak onu takip etti. Eski sevgilisiyle Teksas'a taşınacağını söylediğı için kızgın değildim, çünkü güzel dudaklarından çıkar çıkmaz bunun bir yalan olduğunu biliyordum, ancak onu tanıyordum, sırf beni kızdırmak için her şeyi yapardı ve göğsümün sıkışmasına neden olan da buydu. Elle masaya büyük bir bomba bıraktı ve gerginliği göğsümde biriktirdi.

Dymon dizimi dürttü, ben de ona baktım. "Heteroseksüel misin?" Onu duyabileceğim kadar alçak sesle mırıldandı.

Başımı salladım ve onun bakışlarını takip ederek avucumu masaya bastırdım ve elimi yumruk haline getirdim. Bunu yaptığının farkında bile değildim. Gözlerim, yüzünde endişeli bir ifadeyle bana bakan anneme kaydı.

"Hey, D. Ben ve Quinci'nin bu gece yardımına ihtiyacı olacak mı? Gelmek ister misin-"

"Evet! Her zaman senin evinde kalmak istiyorum, Dymon Amca."

Winter'ın kafası bana doğru dönmeden önce oğluma gülümsemek için sadece iki saniyem vardı.

"Eve gitmeye hazırım."

Ona kızgın olduğumu gizleyebilmeyi dileyerek ona baktım. O da kendi bakışlarıyla bana meydan okudu. Eğer ona ağzımı açarsam beni tanıyamazdı ve ailem hayal kırıklığına uğrattı. Bunu ağzından kaçırdığına hâlâ inanamıyordum. Citrus Grove'a döndüğümünden beri, bırakın evliliği ve hamileliği, neredeyse hiç konuşmamıştık. Aynı yatakta yatmıyorduk ve sırf onu mümkün olduğunca az görebilmek için işten eve mümkün olduğunca geç geliyordum. Hamileydi. Karnına baktım. O daracık elbisenin içinde hamileliğe dair hiçbir iz göremedim.

"Oğlum."

"Evet baba," diye cevap verdim, gözlerimi ondan ayırıp ona dikerek.

"Kadını eve götür."

Greysen ağlayarak masaya geri döndüğünde ve Diesel'e eve gitmeye hazır olduğunu söylediğinde ayağa kalktım. Gözlerimi kısarak başımı Winter'a doğru çevirdim.

"İyi geceler oğlum." Eğildim ve başının üstünü öptüm. "Yarın görüşürüz. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum baba."

"Anne. Seni seviyorum." Başının üstünü öptüm ve babamın omzunu sıktım. "Baba."

Winter'dan önce binadan çıkıp arabaya doğru yürüdüm ve tam zamanında Elle'in kamyonetinin park yerinden hızla çıktığını gördüm. Arabanın kilitlerini açıp bindim ve hemen direksiyona yapışıp nefesimi tutmaya çalıştım. Winter arabaya binmek için acele etmiyordu çünkü kızgın olduğumu biliyordu. O kapıyı açıp içeri girdiğinde arabayı çalıştırdım.

"Declan, sen-"

"Lütfen sessiz olun," diye mırıldandım.

Yerimden geri geri çıktım ve park ayrıldım. "Ben-"

"Kapa şu lanet !" Kükredim.

Nefes nefese kaldı.

"Senden bir bok duymak istemiyorum! Nefes alışını bile!"

"Tamam! Sadece sür!"

Arabayı sokağa çektim ve hızla eve döndüm. Bahçeye döndüğümde, arabadan inip kapıyı öyle bir çarptım ki camlar takırdadı. Eve girdim ve doğruca mutfağa gidip buzdolabından bir şişe su aldım.

"Declan, bak, konuşmamız gerek."

Hâlâ benimle konuşmaya çalışmasına sinirlenerek tezgâha tutundum. Derin bir nefes aldım.

"Beni yakaladın,"
dedim. "Ne?"

"Beni yakalamıştın. Kazanmıştın. Elle'in benimle işi bitmişti ama bıçağı ona saplayıp çevirmen gerekiyordu."

"Kazansaydım bile bu gece söyleyemezdim. Onu köşelere çekiyorsun, sanki aşık bir köpek yavrusuymuşsun gibi ona şarkı söylüyorsun. Bütün hafta boyunca en iyi arkadaşını kaybetmiş gibi etrafta dolanmanla uğraşmak zorunda kaldım ve sonra bu kaltağa benden daha iyiymiş gibi davranmaya çalışıyorsun, hem de yüzüme karşı. Bu ne cüret? Suratıma oturup kazandığımdan mı bahsediyorsun? Neyi kazandın?"

Başımı ona doğru çevirdim. "Bütün akşam o kızla yattın ve ona ulaşamadığını görünce bir yalan uydurmak zorunda kaldın. Seninle asla evlenmeyeceğim ve eğer hamileysen, tebrikler, ama benim değil."

Başını öne eğdi. "Senin değil
mi?" "Benim değil."

"Senin değil mi Declan?"

"Hayır. Benim, Winter. Keşke bütün gece burada oturup seninle ileri geri konuşsaydım."

Mutfağın diğer girişinden çıktım ve o da peşimden koştu. "Sonunda seni bu hale getiren bir kaltaktan biraz amcık aldın.

Kendini iyi hissediyorsun ve şimdi bana büyük bir bok atabileceğini mi düşünüyorsun, zenci? Ciddi misin sen? Şu anda gerçekten baban gibi hissediyor olmalısın, değil mi?"

Döndüm ve ona baktım.

"Yeaahh," diye alay etti. "Babandan yalvardığın kabulü sonunda almak için ihtiyacın olan şey buydu, ha? Evet, şimdi kendini erkek gibi hissediyorsun, değil mi?"

Ne yapmaya çalıştığını biliyordum.

"Hayır. Çünkü ikinizi de istemiyorum. Sadece onu istiyorum. Evet. Acıttı, değil mi? Bunların hiçbirini ben istemedim. Bunların hepsi senin suçun. Bu noktada, ben

Benim ya da ailem hakkında kime ne söylediğin umurumda değil. Seninle işim bitti. Tehdidini ciddiye aldım-"

"Çünkü önce o seni terk etti! Onu becermeye devam etmeye çalışacaktın!"

"Her neyse! Buradaydım! Benden çaldığın sekiz yüz binden bahsetmedim bile! Evet. O hesapla ilgili her şeyi biliyorum, tatlım. Aileme bir araba aldım, kışımın kenarı. Tüm bunlardan sonra, aileme bir şans daha vermeyi deneyecektim... ve denedim, ama sen yine de onunla uğraşmak zorunda kaldın."

"çünkü bundan sonra seninle bir daha asla yatmayacağını biliyorsun. Bu yüzden gerçekten kızgınsın."

Ona el salladım.

"Çünkü ne söylersem söyleyeyim, beni terk ettiğine inandığı sürece onunla yatmaya devam edecektin, ama artık bildiğine göre-"

"Winter! Ağzından çıkanı kulağın duyuyor mu? Elle ile sebepsiz yere rekabet etmeye çalışmakla o kadar meşguldün ki Greysen için orada olduğumuzu unuttun! Bunu duyurmaya hakkın yoktu, *özellikle* de yalan söyledikten sonra, sonra da oğlumuz! Orada oturup oğlumuza yalan söyledin! Bir kardeşinin olmasını ne kadar çok istediğini biliyorsun. Ona gerçeği söylemekle görevlendirilmeyeceğim."

Yanıt beklemeden yatak odasına ve dolabıma doğru ilerledim. Geldi ve kapı aralığında durup soyunmamı izledi. Gözleri dolmuştu ama bunun incinmekten çok öfkeden kaynaklandığını biliyordum çünkü normalde beni kızdıracak hiçbir şey yapışık değildi.

"Greysen'in bu anında bu kadar duyarsız kaldığınız için ondan özür dilemenizi umuyorum."

"Affedersiniz! Hareket ettiğini ağzından kaçırın arkadaşığı! Bunu ona ben yaptırmadım!"

"Hâlâ anlamıyorsun. Elle'den bahsetmiyorum. Senden bahsediyorum. O duyuruyu sen yaptın, Elle değil. Bu gece seninle konuşacak başka bir şeyim yok Winter."

Eşofmanlarımı ve tişörtümü giydim ve onun yanından geçerek dolaptan çıktım. Telefonumu aldım ve cebime attım.

"Nereye gidiyorsun?"

Onu görmezden geldim ve odadan çıktım. Arka kapıdan çıktım ve bahçeyi geçerek Diesel'in evine doğru yürüdüm. Henüz eve gelmemişi, ben de arka verandasına çıkıp salıncağa oturdum ve onu beklemeye başladım. Çekiştirdim.

Telefonumu cebimden çıkardım ve birkaç gün önce aklımı kaybetmek üzereyken umutsuzca indirdiğim sahte mesajlaşma uygulamasına baktım. Onun isteklerine saygı duymaya ve ondan uzak durmaya çalışıyordum ama bu çok zordu. Onsuz bir hafta geçirdim ve onsuz kendimi çok boş hissediyordum. Winter bir konuda haklıydı. Evimdeydim ama ne pahasına? Acınacak haldeydim. Ona mesaj atmak yerine salıncağa uzandım.

O GECENİN ILERLEYEN SAATLERİNDE.

Ayağıma çarpan bir darbe beni uyandırdı. Diesel masanın üzerine eğilmiş, bir tabak ve kısa bir bardak kahverengi likör koyuyordu. Gözlerimi tekrar kırıştırdım ve hâlâ onun arka verandasında olduğumu ve üzerimin bir battaniyeyle örtülü olduğunu fark ettim.

"Kalk zenci."

Gerinerek doğruldum. "Kahretsin, kaç?" "Geç oldu."

"Beni mı ettin?"

"Evet. Eve geldiğimde uykuya ihtiyacın gibi yatıyordun. Sana yiyecek ve içecek bir şeyler getirdim."

"Teşekkürler, kardeşim."

Yemek, akşam yemeğindeki kadar güzel kokuyordu. Cebinden bebek telsizlerini çıkardı ve masanın üzerine koydu.

"Bebek görevi seni kaldırdı mı?"

"Tabii ki hayır. O lanet karım benim lanet evimden gizlice kaçtığını söylüyor."

Gözlerim büyüdü. "Ne? Yerini mi buldun?"

Telefonunu cebinden çıkarıp masanın üzerine koymadan önce kıkırdadı.

"Daha iyisini yapabilirim."

Ekrana birkaç kez dokundu.

"O adama derin bir aşk besliyorum Grey."

Çatalımı düşürdüm. "Bu Elle."

Eğildim ve bir şeyler duymadığımdan emin olmak için çiğnemeyi bıraktım.

"Bunu sesinden anlayabiliyorum. Daha önce sesini hiç böyle duymamıştım."

"Çok iğrencim, değil mi?" Elle gülerek şöyle dedi. "Yeniden yakmam lazım."

Ona baktım.

"Bu da ne? Neredeler?"

"New York'tayken Bayan Greysen'ın telefonuna yüklediğim bir şey."

"Biliyor mu?"

Yanıt olarak kaşını kaldırdı. "Onu gözetlemiyorum, ancak evimden gizlice çıktığını söylediğinde, onun işine karışmaya iznim varmış gibi hissediyorum."

"Oh, sanırım bunu görebiliyorum."

"Ne demek bunu görebileceğinizi *tahmin ediyorsunuz?*"

"Seni aldatacağını , değil mi?"

"Bana bunun güvensiz olduğum için mi olduğunu soruyorsunuz?"

"Yani..." Omuz silktim.

İç çekti. "Güvensiz değilim. Bazen hayatın çok yoğun olup olmayacağını ve benim bunu göremeyecek kadar kalın kafalı olup olmadığını merak ediyorum. Bazı yılların diğerlerinden daha zor ve yoğun olacağını biliyorsun, mesela şu küçük kardeşimiz yeni bir otel ya da tatil köyü açmak isterse. Greysen'a benimle konuşması için güveniyor muyum? Elbette. Patlamaya hazır olduğunda. Bu yüzden, bazı yanlış anlamaları engelleyebilirsem, yapmam gerekeni yapacağımı hissediyorum, yani kız kıza vakit geçirirken üç ayda bir birkaç dakika dinlemem gerekiyorsa, bunu yapacağım. Bu yaşında, akıllı, güzel kıçlı... çok genç bir kadına sahip olduğumun farkındayım, eğer bir hata yaparsam bana siyah kartımı tek bir kalp atışında geri verecek."

"Evet demenin uzun yolu, *kendime güvenim yok*. Siktir git buradan, Profesör

X."

Ellerini havaya kaldırarak kıkırdadı. "Beni yakaladın. Evet, öyleyim ama Hayır, bu boku gerçekten uzun zamandır kullanmamıştım. Ona güveniyorum ama tetikte oluyorum. Toparlanmaya mı çalışıyorsun?"

"Ne zaman değilim?"

Masanın altına uzandı ve kutusunu açtı.

"O lanet-" Grey konuşmaya başlayınca durdu.

"Tamam, Elle, *şu anda kafamız çok iyi ve her şey hakkında konuşmuyoruz, ama bir şey var.*"

Diesel başını sallayarak, "Tabii ki, o benim bokumun içindeydi," dedi.

"Kızım, ne bir şey?"

"En iyi arkadaşşıma beni tanıımıyormuş gibi davranan siki bilmek istemediğimi mi sanıyorsun?"

Elle'in dramatik bir şekilde iç çekmesine güldüm.

"Aman Tanrım, Grey. Ne söylememi istiyorsun? Bütün deliklerimin ona ait olduğunu mu? Beni duvardan duvara nasıl siktiğini mi? Nasıl mükemmel bir sadist olduğunu beni o anda ne tür bir sürtük olmamı istiyorsa ona dönüştürdüğünü mü?"

"Vay canına," diye alay etti Diesel.

Sırtarak başımı salladım. Konuşmalarını dinlemek çok rahatsız edici gelmişti ama yalan söyleyemem, beni gerçekten hissettiğini bilmek iyi hissettirdi.

Greysen keskin bir nefes aldı. *"Benim tatlı mı tatlı kayınbiraderim Declan değil."*

"Senin tatlı, tatlı kayınbiraderin. O adamda tatlı, sevimli hiçbir şey yok ve bu sadece benim için diz çökmediği zamanlar için geçerli."

"Dayan, sürtük!"

Diesel gözlerini bana dikti, başını sallayarak güldü. "Bilmek bile istemiyorum, acayip herif."

"Kızım, meraklı komşularımı uyandırma. Ama bu yüzden taşınmak zorundayım. Çok güçsüzüm ve onsuz sadece bir hafta geçirdim. Onu düşünmeden duramıyorum. Kalan azıcık akıl sağlığımı da mahvediyor."

"Taşınıyorum demeyi kes. Gerçekten evleneceklerini mi düşünüyorsun?"

"Kim böyle bir şey hakkında yalan söyleyecek kadar şeytani olabilir ki? sebepsiz mi? Sanki ben onu görmezden gelerek onu bu kadar kızdırmamışım gibi."

"Kahretsin, evet, haklısın."

Diesel kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"O lanet kızla evlenmeyeceğim, hamile de değil. Ona hamile olsa bile benim olmayacağını ."

"Kahretsin, gerçekten üzgünüm kardeşim. böyle olacağını hiç düşünmemiştim."

"Evet, her şey ."

Bardağımı kaldırdım ve birazını içtim.

"Sen ve lanet olası Declan Danger. Şimdi seni nasıl kocam yapacağım?"

"Bu da ne demek oluyor? Ona vasiyet bırakmak gibi bir şey mi?"

Greysen güldü. *"Evet. Onu başka bir kadınla istemezdim."* "Bekle.

Babamın düşündüğü gibi yaşlı ve yıpranmış öleceğimi mi düşünüyorsun?"

"Hayır, kızım. Evli olsan da umurumda olmazdı. Yine de onu sana bırakırdım."

İkisi de güldü.

"Arkanda ne kadar çok video ve noter damgalı mektup bırakırsan bırak, kimse arkadaşımın ölmesi halinde kocasını alabileceğimi söylediğine inanmayacak. Onunla ne yapacağım?"

"Onu besle ve becer. Onu canlı tut."

"Bu çok komik Greysen. Bunu şimdi söylüyorsun. Ruhun aşağıya bakar ve kocanın üzerimde zıpladığını görürse, Tanrı'dan gelen tek vuruşunu kullanır ve bizi cezalandırır."

"Ben ciddiylim." Uzun bir duraklama oldu. "Hadi gizli kasayı açalım."

Elle'in nefesi kesildi. "Ooh. Aman Tanrım. Eğer söylemek üzere olduğunu düşünürsem..." "Ne?"

"Sen söyle. Aklımdan geçenı söyleyip sonra da yanılmak istemiyorum ve sonra..."

"Tamam, Dymon'ın Donovan'ın doğum günü için okyanusun ortasındaki o büyük yüzen oyun evini aldığı zamanı hatırlıyorsun. Sen ve Diesel küçük tırmanma şeyine doğru yarıştırdınız ve o seni o şeyden suya düşürdü. Seni can yeleğinden tutup sudan çıkardığında bir şey hissettim."

"Aman Tanrım. Mayo yüzünden mi? Sana parti için fazla olup olmadığını ve sen hayır dedin."

"Hayır, fahişe. Bir şey, bir şey. Bir şey gibi... bir şey..."

"Oh. Ohh. Ohhh, Greysen, seni yaramaz, yaramaz, kız. Yapmadın mı?"

"Hızlı ve çok ama çok kafa karıştırıcıydı. Hamile olduğum için sadece bir kerelik hormonal bir şey olduğunu düşündüm ama sonra rüyamda gördüm ve... sinirlenmedim. Hoşuma gitti. Sonra kocamı uykusundan uyandırdım ve ona kızı seçip seçemeyeceğimi, benim önümde onlarla seks yapıp yapmayacağını sordum. 'Bu gece olmaz Bayan Greysen' dedi arkasını dönüp uyumaya gitti."

Elle güldü. "Sana hiç aldırış etmiyor."

Güldüm. "Onun küçük şirin taşra aksanının ortaya çıkmasına bayılıyorum."

"Size sorabilir miyim? Kasayı kapatmadan önce. İkimiz de kabul etseydik kocamla seks yapar mıydın? Ve eğer Declan'la birlikte olmasaydın."

Telefona baktık, sanki ikisi de görebiliyormuş gibi cevabı bekledik Biz.

"Declan'la birlikte değilim, ancak bilemiyorum, çünkü bazen insanlar bir şeyler istediklerini düşünürler ve sonra bazı şeylerin fantezi olarak kalmasının daha iyi olduğunu fark ederler. Greysen arkadaşlığımızı bu şekilde mahvetmeyi asla ama asla istemem."

"Anlıyorum. Sadece onunla birlikte başka bir kadına güvenmezdim. Hepsi bu."

"Gerçekten mi? Kocanın benimle seks yapmasını izlerken gerçekten bir şey hissetmeyeceğini mi düşünüyorsun? Ben sadece... eğer bundan hoşlanmıyorsan ve bunun senin için iyi olmadığını fark edersen, bunun rastgele olması daha kolay olurdu... böyle rastgele değil, ama... bilirsin, benim olmamdan ziyade, ve şimdi her gün bana bakmak zorundasın, merak edeceğin her şeyi merak ediyorsun."

"İşte mesele de bu, Elle. Hiçbir şeyi merak etmeme gerek yok. Eğer böyle bir şey olduysa ve ben bundan hoşlanmadıysam, bana asla ihanet etmeyeceğine güveniyorum. Eğer rastgele bir şey olsaydı ve hoşuma gitmeseydi, kocamın gizlice kaçıp onu arayıp aramadığını merak ederdim. Ya da bu konuda konuşarak gizlilik anlaşmasını ihlal ettiğini."

"Vay canına. Şimdi, böyle söyleyince? Bana biraz daha anlat. Bu tek seferlik bir şey mi yoksa aboneliğe mi dayalı? Ona yalakalık yapmak istemediğin zaman beni mi arıyorsun? Yoksa onu dışarı mı atacağız? Biliyorsun, o büyük şeyi çevirmeyi çok isterdim-"

"Elle!" Greysen öksürmeye başlayana kadar gülmeye başladı.

"Ne, kasa artık açılmıyor mu?"

Greysen öksürmeye ve gülmeye devam etti.

"Bak, sana biraz su getireyim. İşte bu yüzden adamınızın ikizine o dispanseri kapatmayı kişisel görevim haline getireceğimi söyledim."

"Git!"

O kadar çok güldüm ki neredeyse Greysen gibi boğulacaktım. "Ve o deli kıcıını neden sevdiğimi merak ediyor. Ağzından çıkanlar umurunda bile değil."

"Kardeşim, umarım böyle bir şeyi asla yapmayacağımı biliyorsundur."

"Umurumda değil." İçkimden bir yudum aldım, başımın üstünden bana bakmasını görmezden geldim.

"Sadece konuşuyorsun."

Başımı salladım. "Bence ikizimin sevgilimle sevişmesini izlemek tuhaf olurdu ama umurumda olmazdı. Şaka yapmıyorum."

"Bekle... bekle, bekle." İnançsızlıkla başını salladı. "Sormaya korkuyorum." "Korkma. Onu daha önce de izledim."

"Evet, ama onun..." demiştin. Tekrar başını kaşıdı. "Ne soracağımı bilmiyorum. Onunla gerçekten ciddi falan değil misin? Yine de onunla yatmazdım ama sanırım şimdi bilmek istiyorum."

"Diesel. Elle'i seviyorum. Onu başkalarıyla sikişirken izlemek umurumda değil. Bunu benim için daha önce de yaptı ve ben ona daha çok aşık oldum. Zaman zaman rolleri değiştiriyoruz ama sanırım benim için itaatkâr, başkaları için baskın olmayı seviyor. Eğer evet diyeceğini bilseydim, yarın ona evlenme teklif ederdim. Başka sorunuz var mı?"

Dudakları bir sırtışla kıvrıldı. "Senin ucube kışın benim için sorun değil."

Kapının kapandığını duydum. *"Al bakalım. Vay, vay, vay. Kiliseye giden insanlar eskiden 'Greysen neden o fahişe Della'yla takılıyor' derlerdi. Şimdi ise Bayan Grey D'nin kocasının en yakın arkadaşıyla yattığını görmek istediğini bile bilmiyorlar."*

"Sana sürtüklük yapmasına gerek yok Elle. Sen bir oyuncak değilsin. Sadece... dürüst olmak gerekirse, yıllar boyunca bana kendimi o kadar güvende, güzel ve özgüvenli hissettirdi ki onunla pek çok farklı şey yaşamak istedim ve bu da onlardan biriydi. Onu başka bir kadınla bir sahnede görmek. Başka kadınlarla nasıl olduğunu bilmek istiyorum."

"Şu senden önceki manyak mı? Ya bir şey yaparsa ve beni böyle çıldırırsa?"

"Orospu!"

"Şaka yapıyorum ama yine de bunu hissediyorum. Declan'da öyle bir şey var ki ne derse yapmak istiyorum ama güçlü olmak zorundayım. Küçük bir an için, saniyenin üçte biri kadar, onunla çoklu bir ilişki içinde olup olamayacağımı düşündüm... ve onunla, ama o Declan'ı hak etmiyor."

Greysen'in nefesi kesildi.

"Ve onun metresi olabilirsem saniyenin dörtte biri kadar."

"Della Mae Thomas."

"Grey, biliyorum. Ben aptal bir kaltağım. Çok kötüyüm, çok çok kötüyüm. Kadınların aşık olmamaları gereken erkeklere nasıl aşık olduklarını görüyorum. O... adam beni boynumdan öpüp, ne kadar güzel olduğumu ve onun için ne kadar iyi söylerken, beni dizlerinin üzerine çöktürüp şaplak atabiliyor... tam duştan çıkarken, dayanamadığım için ne kadar zavallı olduğumu söylüyor. Evet, ağzını kapat. Tatlı, tatlı kışım."

"Aman Tanrım, ürperdin. O kadar kötü!"

"Aslında daha da kötü. İşte bu yüzden taşınmak zorundayım. Ondan uzaklaşmalıyım. Bir kez daha Ella, lütfen. Konuşabilir miyiz?"

dizlerimi."

"Taşınacağını söylemeyi bırak. Bunu yapmana izin vermeyeceğim.
Ne zaman bir zenciden kaçtın, lütfen Elle."

O alay edince güldüm.

"O zaman şunu yapalım, beş yıl sonra... bunu tekrar gözden geçirelim, sadece Declan ve ben... her neyse. Onu o kışla boğmanı izlerdim. Evet, yüzüne bir daha bak, artık o kadar tatlı değilsin."

"Hmm... peki onlara nasıl yaklaşacağız? Paralarını bir tatil köyünün yarısını kiralamak için mi kullanacağız, onları sarhoş edip-"

"Grey, çılgınca bir şey söylemeden önce seni durduracağım çünkü hangi gezegende sen ve ben de içiyorsak, onları sarhoş etmeden önce sarhoş ederiz ki?"

"Haklısın. Çok heyecanlanmıştım."

Kısa bir duraklama oldu.

"Bekle. Ağlama, Elle. Sadece eğleniyoruz."

"Söylememeye çalışıyorum. Sana söylememin zor olmasının nedenlerinden biri de buydu. Onlarla yapacağımızı bildiğim tüm planlar ve sonra... ugh, evet."

"Ağlamak istemediğin için mi masayı terk ettin?" "Evet, ve ben... kusmak zorunda kaldım."

"Oh! Telefonuna bakayım."

"Neden? Declan engellendi."

"Hayır, başka bir şey görmek istiyorum." "Neyi görmek?"

"Aranızdaki bir saç yumrusu için size yardım etmişken neden telefonunuz hakkında bana üçüncü dereceden bilgi veriyorsunuz-"

"Greysen, hamile değilim ve eğer olsaydım..."

Telefon kapandığında aldım ve dokunmaya başladım. "Ne oldu?

Geri dön," diye ısrar ettim.

Başını iki yana salladı. "Yapamam. Hepsi buydu." "Ne demek istiyorsun?"

"Dymon yazılımı yarattı ve buna takıntılı hale gelmemem için kısıtlamalar koydu. Birkaç ay içinde otuz dakikam daha olacak."

Ona baktım.

"Yazılımı bu kadar geçersiz kılmak istiyorsan, o zaman küçük kardeşini ara. Ne bilmek istiyorsun?"

"Ne demek istiyorsun? Hamile olabilir ve ben bunu bilmek istiyorum." Telefonumdan Dymon'ı aradım ve hoparlörü açtım.

"Evet," diye cevap verdi uykulu bir şekilde.
"Kulağa çılgınca gelecek ama Diesel için karısının telefonuna yüklediğiniz bir yazılım var ve biz-"
"Biz diye bir şey yok," diye sözümü kesti Diesel.
Sanki yatakta yer değiştirmiş gibiydi.
"Bekle, bensiz neredesiniz?"
"*Sensiz nerede kalacaklar. Uzan bakalım.*" Quinci arka planda bizi güldüren bir şeyler söyledi.
"Şifre, kardeşim."
"Ne için, oh? Neden buna ihtiyacın var?"
"Çünkü benim var."
"Bu benim için yeterince iyi değil. Diesel, ne kadar yalvarırsa yalvarsın ona daha fazla zaman vermeyeceğimi söyledi. O yüzden iyi geceler ve evet, annem bizi sabah gün doğarken görmek istiyor."
Saate baktım. "Gün doğumu mu? Birkaç saat sonra."
"Bana söylediğinde mesaj göndermeyi unuttum. Benim hatam. Sonra görüşürüz," dedi ve telefonu kapattı.
İçimi çektim. "Kahretsin, o zeki piçten nefret ediyorum."
Diesel kıkırdadı. "Bak, bu konuda kızgın olamazsın çünkü bunu bilmemen gerekiyordu. Anladın mı?"
Başımı
salladım.
"Declan."
"Evet, anlıyorum, lanet olsun."
Yeğenimin ağlama sesleri monitörden geliyordu.
"Bak, gidip onu almam gerek. Biraz dinlenmeye çalış ben de bu gece senin hakkında çok fazla şey öğrendiğimi unutmaya çalışacağım. İyi geceler, kardeşim."
Güldüm. "İyi geceler, kardeşim."
Bu konuşmayı dinledikten sonra biraz uyumak neredeyse imkânsızdı.

BİR KAÇ SAAT SONRA.

Ben ve kardeşlerim birbirimize bakarken, annemiz trabzanda durmuş manzarayı seyrediyordu. Tıpkı onun istediği gibi, biz

Güneş doğmaya başladığında hepimiz balkonda oturuyorduk. Havada herhangi bir gerginlik yoktu ama sessizlik çok şey anlatıyordu.

"Bu kasabanın bir güzelliği de her sabah güneşin doğuşunun çok güzel olması. Burada oturup kuş cıvıltılarını dinliyorum ve narenciye kokularının güçlü kokusunu içime çekiyorum. En sakın olduğum zamanlardır," diye konuştu sonunda.

Birbirimize baktık ve tam o arkasını dönüp koltuğuna doğru yürürken tekrar ona baktık. Hepimiz aynı anda kalktık ve birbirimize bunun ne hakkında olabileceğini sorduk ama kimse bilmiyordu. Babam balkona çıkıp ona bir fincan çay verdi ve Metri'nin yanına oturdu.

"Sanırım bir sonraki çay yudumumdan sonra çocuklarımdan biri bana burada neler döndüğünü anlatmaya hazır olacak."

Kupayı dudaklarından çekip yanındaki masaya koyarken hepimiz önce birbirimize sonra da ona baktık.

"Neden bahsediyorsun anne?" Metri sordu.

"Benden koparılan, defalarca dikiş attırılan, yetiştirmek için kan, ter ve gözyaşı döktüğüm çocuğuma neden holigan denildiği konusunda bu kadar kaba bir şekilde bilgilendirildiğimi bilmek istiyorum."

"Anne." Ona seslendim.

"Sana bir holigan yetiştirmişim gibi mi görünüyorum?"

Bana baktı. "Ve bu davranış senden geliyor, Declan. Buna gerçekten inanmadım."

"Hepinize söyledim, anneniz burada olsaydı-"

"Sen de sus Duncan, çünkü son çocuğumuz otuzunu yeni geçti ve ben hâlâ bir şeyler olmadan onları seninle yalnız bırakamıyorum."

"Neden beni tersliyorsun? Ben orada değildim."

Göz ucuyla Dymon'ın omuzlarıyla Denim ve Diesel'i güldüren aptalca bir hareket yaptığını gördüm ve ailemizin ona bakmasını sağladım.

Ellerini kaldırdı. "Bu sefer ben olmadığım için mutluyum. Savurgan oğlun cezalandırılması gecikti."

Bir yastık kaptım ve ona fırlattım.

"Hey!" Annemle babam aynı anda bağırdı. "Şu haline bak, hâlâ holigan gibi davranıyorsun," diye devam etti annem.

"Ve bir anne imzası. Bu gerçekten Tanrı'nın yarattığı bir gün olabilir."

Annem, "Dymon, izinlisin," dedi.

"Üzgünüm anne."

Bana dönmeden önce bir süre Dymon'a baktı. "Declan, o genç adamı öyle boğarken ne düşünüyordun?"

"Saygısızlık yapıyordu ve ben de bunu dinlemekten bıkmıştım. Hepsi bu kadar." Yıllardır buradaydım ve bu kasabada haberlerin ne kadar hızlı yayıldığına hâlâ inanamıyordum. Kemba bana onunla konuştuğunu ve beni dava etmekten bahsetmediğini söyledi, ama buna ne şaşırdım ne de Fikrini değiştirse umurumda olur muydu?

"Yani saygısızlığa, bir adamı neredeyse cansız hale gelene kadar boğarak karşılık veriyorsunuz."

Cevap vermedim.

"Ve sonra hiçbiriniz bana bundan bahsetmeyi düşünmediniz ve dün gece tuzağa düşürülmeme izin verdiniz. Ne kadar utandığımı biliyor musunuz? Çocuğumu bir hayvanmış gibi tartışan bir grup bayanla karşılaştım. Eğer Greysen'in gecesi olmasaydı, kendimden geçerdim."

"Ne bilmiyorum."

"Evet, biliyorsun. Dün gece Elle ile aranızda her ne yaşandıysa, onu boğmanızın nedeni de tam olarak bu."

Babama baktım.

"Ona bakma. O bana söylemedi. Ben senin annenim. Bunları biliyorum. Declan'la yalnız konuşmak istiyorum, lütfen. Ama hiçbir yere gitmeyin, sizinle işim bitmedi."

Kardeşlerimin ve babamın eve girip kapıyı kapatmalarını izledim. Annem bana baktığında, yüzündeki hayal kırıklığı ifadesini görmek istemediğim için ağaçlara baktım.

"Declan. Ne oldu?"

Dizlerim otomatik olarak titremeye ve göğsüm sıkışmaya başladı.

"Declan, sorun yok."

Başımı salladım, gözyaşlarımı silkelemeye çalıştım. Oturduğu yerden kalktı ve gelip yanıma oturdu. Gözlerimden yaşlar süzüldüğünde onları sildi.

"Winter başka insanlarla farklı şeyler istedi anne ve beni de aynısını yapmam için cesaretlendirdi. Elle'i aramaya gittiğimden değil. Sadece konuştuk ve pek çok ortak noktamız olduğunu fark ettik ve her şey o noktadan sonra gelişti. İnanmalısın ki Winter'a asla böyle bir kötülük yapmazdım."

Başını salladı. "Biliyorum."

"Bir şekilde, Elle beni deneyimleyebileceğimi hiç düşünmediğim bir dünyaya açtı ve bunu muhtemelen Winter'dan asla alamayacağımı fark ettim ve..." Başımı salladım.

"Ve ne?"

"Ve sanırım... hayır, biliyorum ki Winter'la işim bitti."

"Tamam." Başıyla onayladı.

"Bu mı? Tüm söyleyeceğin bu mu?"

"Benden ne söylememi bekliyorsunuz? Sana katılmamamı mı istiyorsun? Yoksa ilişkiniz için savaşmanızı söylememi mi?"

"Hayır. Sadece söyleyecek daha çok şeyin olduğunu düşünmüştüm."

"Hayır, oğlum. Kendin için en iyi kararları verebileceğine inanıyorum ve annen ve en büyük destekçin olarak senin yanında olacağım."

"Teşekkür ederim anne. Bunu gerçekten takdir ediyorum. Winter'sız bir hayatı hiç düşünmedim ve bunu hiç istemedim ama-"

"Hey, kararını sorgulamaya kalkma. Tek sorum Winter ve Donovan ile konuşup konuşmadığın. Dün gece aldığım telefonda sonra, her şey söylenip bittiğinde kesin bir karar verilmesi gerektiğini düşünüyorum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Beni aradı, hıçkırığa hıçkırığa ağladı, ilişkinizi nasıl mahvettiğini anlattı, her şeyi anlattı, en utanç verici kısımları bile. Fikrini değiştirebileceğime inandığı için seninle konuşmamı istedi ama görünüşe göre sen kararını vermişsin."

"Öyle."

"O zaman ona daha az hararetli bir konuşma borçlusunuz, böylece her şey sakın ama kararlı bir şekilde söylenmiş olur."

"Haklısın. Bu konuyu ne zaman konuşsak, hararetleniyor ve sonunda birbirimize bağırıyoruz. Elle'i de böyle mi öğrendin?"

Gülümsemeden önce şaşırmış görünüyordu.

"Oh, tatlım. Aile yemeklerimizde ona attığın o bakışları özlediğimi mi sanıyorsun? Bana öyle bakma, bu yaşımda aptallaşmadım. Belki uygunsuz bir şey olmuştur diye düşündüm ama şarkı söyleme ve ona bakma şeklinden bundan çok daha fazlası olduğunu anladım."

"Ona aşığım anne."

Gülümse di. "Biliyor musun, son zamanlarda neden bu kadar farklı olduğunu merak ediyordum ve bu... yeni sen için ona teşekkür etmeliyim."

Gülümsedim ve başımı salladım. "Elle beni asla affetmese bile, ben tamamen değiştim. Ama affederse, Elle'in aile yapımızı mahvettiğini düşünür müsün?"

"Babanla birkaç gündür konuşmamanın nedeni bu mu? Bunu sana o söyledi. Winter'la dün gece konuştuğumuzdan beri her şeyi bir araya getiriyorum."

Omuz silktim. "Onun gibi bir şey."

"Aile mahvettiğini düşünmeyeceğim. Olur böyle şeyler. Sadece emin olmanı ve mutlu olmanı istiyorum. Benim asıl önceliğim bu. Sen ve torunum, ancak ona ve oğlunuza gerçek bir konuşma borçlu olduğunuzu düşünüyorum. Konuşmanız gereken çok şey var. Burada mı kalıyor? Donovan'ı New York'a geri mi götüreceksin?"

"Oğlumu asla New York'a götürmeyecek."

Rahat bir nefes aldı. "Tanrı'ya şükür. Bir an için endişelendim. Sen iyi misin oğlum? Bu senin için büyük bir değişiklik."

"Bununla başa çıkamayacağımı mı düşünüyorsun?"

"Evet, üstesinden gelebileceğini biliyorum. Sadece seni kontrol ediyorum, çünkü normalde gelip benimle bir şeyler konuştuğunu biliyorsun. Söz konusu sen olduğunda dışarıda kalmaya alışık değilim."

"Biliyorum. Beni azarlar mısın yoksa babama mı benzetirsin bilemedim. Hayal kırıklığına uğratmak isteyeceğim son kişi sendin."

"Ah, oğlum. Beni hayal kırıklığına tek yolu mutlu olmadığın bir hayat yaşaman olur. Mutluluğu bulmanın ne kadar sürdüğü önemli değil, yeter ki sen bul. Muhtemelen bunu duymaktan nefret edeceğini biliyorum ama sen sandığından daha çok babana benziyorsun."

Sırıtarak başımı salladım, çünkü Elle de aynı şeyi söylemişti ve bunu söylerken Winter gibi aşağılayıcı bir şey kastetmemişti.

"Babanla aramızda geçen pek çok şeye şahit olduğunu biliyorum ama yattığımda Duncan'la tanıştığım için Tanrı'ya şükrediyorum çünkü o bana isteyebileceğim en büyük beş hediye verdi. Bunu değiştirir miydin? Hayır. Keşke başka bir babanız olsaydı diyor muyum, kesinlikle hayır. Özünde babanız harika bir adam, her insanda olduğu gibi pek çok hatası var ama hayatınızı onun gibi olmamaya çalışarak yaşamayın, çok şey kaçırabilirsiniz. Anlıyor musun?"

"Evet."

"Güzel. Şimdi beni buraya kadar takip edin ki hepinizi yere sermeyi bitirebileyim," dedi ve kalktı. "Bir holigan yetiştirdiğimden bahsediyorum. Bir holigan yetiştirdim."

o kadına bir holigan gösterin."

"Göster o zaman anne," dedim gülerek.

Ayağa kalktım ve onu eve kadar takip ettim, onun onayını aldığım için mutluydum ama oğlumun ne düşüneceğini merak ediyordum, çünkü onun onayı da en az anneminki kadar önemliydi.

ELLE

Birkaç Gün Sonra...

Sosyal medyada dükkânımı kapatıp Teksas'a taşınacağıma dair öfke dolu paylaşımım ile ilgili olarak stilistlerimle yaptığım toplantıdan eve dönüyordum. Onlara sadece üzgün olduğumu ve Teksas'a taşınmayacağımı söylemek zorunda kaldığım için hayatımda yaptığım en utanç verici toplantıydı. Kendimi utandırdığım ve onları korkuttuğum için yeterince özür dileyemedim, onlara önümüzdeki iki ay boyunca stant kiralarını ödemek zorunda olmadıklarını söyledim.

Sokağıma döndüğümde, Diesel'in kamyonetini evimin önünde görünce kalbim neredeyse duracaktı. Greysen'dan gelen bir aramayı ya da mesajı kaçırıp kaçırmadığımı görmek için telefonumu kontrol ettim ama kaçırmamıştım. Gece vakti hırsız gibi evime geldikten sonra beni bu kadar kolay affettiği için çok mutluydum çünkü yalvarmaya hazırdım. Kamyonun yanından geçip bahçeme döndüğümde ön koltukta Diesel ve Greysen'in kafalarını gördüm. Kamyonumdan indiğimde, onlar da kamyonundan inip bana doğru yürüdüler.

"Selam millet. Um... naber?"

"Diesel seninle bir konuda konuşması gerektiğini söyledi ve ben de peşine takılmak istedim."

Taşıdığı iPad'e baktım, sonra ona ve hemen Greysen'a döndüm. İki nedenden dolayı ona bakmak zordu; ikizi ve en iyi arkadaşımın bizi sevişirken görmeyi çok istediğini bana söylemesi. Bu düşünce beni kızarttı ve o da kızarmaya başlayınca düşüncelerimizin benzer olduğunu anladım.

"Benim için biraz zamanın var mı?" Gözlerimi kısarak ona baktım.

"Oh, şimdi bizi ayırt edemediğini söyleme bana," dedi kıkırdayarak.

"Hayır, ikinizden de mesaj almadığım için başka seçeneğim yokmuş gibi görünüyor."

Declan'ın arka koltuktan fırlamak üzere olmadığından emin olmak için aralarına ve arabalarına baktım.

Diesel, "Sadece biz varız," diye beni rahatlattı. "Lanet olsun, içeri giremiyoruz."

"Evet, sürpriz olsun istemedim," dedim, Greysen'e gözlerimi baktım ve onu güldürdüm, çünkü onu tanıyorsam bir şeyler ayarlamaya çalışıyordu.

Beni kapıya kadar takip ettiler.

İçeri girdiğimizde ona "Dağınıklığın kusuruna bakmayın," dedim.

Onları mutfak masasına götürdüm, o bana çapraz otururken ben ve Greysen için sandalyeleri çekti. iPad'in üst kısmını arkaya çevirdi ve ekrana dokunmaya başladı.

"Sormak zorundayım, Greysen'in mali işlerinizi bilmesini sorun etmiyor musunuz?"

Omuz silktim. "Evet, sanırım. Sormak için iyi bir zaman."

"Seninle ne hakkında konuşmak üzere olduğumu bilmiyor." "Oh, şey, hayır. Umurumda değil."

"Pekâlâ, yakın zamanda Declan' birlikte dört milyon dolara yakın para kazandınız ve Declan beni müteveli olarak atayarak gayri kabili rücu bir vakıf oluşturmama izin verdi. Yılda dört yüz bin dolardan fazla olmamak kaydıyla para çekebileceksin."

iPad'i karşıma kaydırды ve ben de ekrana baktım, işte oradaydı. Virgüllere ve sıfırlara bakınca gözlerim büyüdü. Sadece ilk sayfada çok fazla hukuki jargon vardı ve gözlerim hala kalın harflerle yazılmış uzun numaraya sabitlenmişken Diesel'in bana bunu açıkladığından oldukça emindim. Yüzümün altında sallanan parmakları gözlerimi ona çevirmeden önce birkaç kez kırıştırmama neden oldu.

"Beni duydun mu?"

Başımı salladım.

Sırıttı. "Uzun lafın kısıası, onun adı burada çünkü bu vakıf için daha fazla para üretebilir ve üretecektir. Ben mütevelliyim çünkü

Ben bir mali danışmanım ve bu parayla ne istersen yapabilirsin."

Ağzım hâlâ sonuna kadar açıktı. Yüzü benimkini yansıtan Greysen'a baktım.

Sonunda derin bir nefes aldım. "Tamam, bekle. Bekle, oh. Bu para-"

"Bana paranın geldiğini söylemedi." Gözlerimi devirdim. "Evet, söyledi."

Cevap olarak kaşlarını kaldırdı. "Önce burayı, sonra da diğer iki sayfayı imzalamanız gerekiyor."

Kalemi iPad'in yanından çektim ve adımı yazarak imzalamaya başladım.

"Peki bana finansal danışmanlık yapacak en iyi kişinin siz olduğunu nereden bileceğim?"

Bir sonraki sayfaya geçerken gözlerimi ona diktim ve yüzündeki taş gibi ifade beni gülmekten kırdı geçirdi. Greysen bana Diesel'in oynamadığı tek şeyin değerli Ivy League dereceleri olduğunu söyledi. Greysen'a baktım, kahkahasını tutmaya çalışıyordu.

"Bunu bana e-posta ile gönderebilirdin, biliyorsun." "Ben telefonla iş yapmam."

"Seni gönderdi, değil mi?"

"Evet. Bu parayı size mümkün olduğunca çabuk ulaştırmamı istedi."

"Peki başka?"

"İşte bu "

Gözlerimi

kıstım.

"Ne söylememi bekliyorsun? Seninle konuşmak için can attığını ama senin alanına saygı duymaya çalıştığını. Sana aşık olduğunu ve her gün seninle olmayı dilediğini. Çocuğunun annesiyle arasında hiçbir şey olmadığını. Bunların hepsini sana anlatabilirim ama sen zaten biliyorsun."

Boğazımdaki yumruyu yuttum.

Greysen ayağa kalktı. "Ben tuvalete gidiyorum."

Yalvaran gözlerle ona baktım, kocasıyla yalnız kalmak istemiyordum. Başka zaman olsa onunla yalnız kalmak aklımın ucundan bile geçmezdi ama şimdi aklım hep en yakın arkadaşımın kocasının beni becermesini istemesinde olacaktı. Konuşmamız gizli kasamıza konmuş olsa da, bir parçam ona söyleyip söylemediğini merak etti. O odadan çıkana kadar gözlerimle onu takip ettim ve Diesel'e baktım. Boynuma baktığında, gözlerim iPad'e kaydı.

"Onu çıkarmaya çalışmayı bırakmalısın. Boynunu morartıyor."

Keskin bir nefes aldım ve birkaç kez gözümü kırpmak zorunda kaldım çünkü yarım saniyeliğine sesi kardeşi gibi çıkmıştı ve bu kollarımdaki tüylerin diken diken olmasına neden oldu.

Boğazımı temizledim. "Anahtarı bana vermesini söyle." "Ne için?"

"Böylece boynumu morartmayı bırakabilirim."

"Belki nazik olursan çıkarır. Bitti mi?" "Evet, yani-"

"Orospu!" Greysen elinde üç hamilelik testiyle mutfığa geri döndü.

"Ne... ne..."

"Neden kekeliyorsun, bilmediğini söylemiştin!"

"Bunları bu sabah aldım ve sen neden benim banyomdasın, hem de çöplerimi karıştırarak. Misafir banyosuna gidebilirdin."

Onlara tekrar baktı. "Sen hamilesin!" Ciyak ciyak bağırdı.

Başımı salladım. "Bunlar yanlış pozitifler. Hamile olamam."

"Lütfen!"

"Tebrikler kardeşim," dedi Diesel,

"Hayır, tebrikler. O testler eski. Bir doktor randevusu ayarladım," dedim Greysen'a dönerek. "Tek kelime etme."

"Bu testler eski olduğu için tek kelime etmeyin. Bir şey söylemem konusunda endişelenmene gerek yok." Diesel'i işaret etti ve ben de yüzümde yalvaran bir ifadeyle ona baktım.

"Bana öyle bakma. Sana yirmi dört saat vereceğim, ancak bu gece dışarıdayken içki içmek gibi aptalca bir şey yaptığını görürsem ona söyleyeceğim."

"Peki sen kim olduğunu sanıyorsun?"

Kaşını kaldırdı. "İster misin?"

Bu yüklü soruyu ve yanaklarımda biriken sıcaklığı görmezden gelerek Greysen'a baktım. "Üzerinde çışım olan sopaları havada sallamayı bırakır mısın lütfen?"

Lavaboya gidip ellerini yıkamadan önce onları atmasını izledim. Ellerini yıkamayı bitirdiğinde masaya geldi ve bana sarıldı.

"Çok heyecanlıyım," diye ciyakladı.

"Olmamalısın çünkü bunların yanlış pozitif olduğuna eminim, ciddi. Bunlar D2'ye hamile olduğunu öğrendiğin zamanki eski testlerin. Söz veriyorum."

"Evet, evet, ."

Eski oldukları konusunda yalan , ancak belirli bir süreden sonra güvenilir olmadıklarını söyleyen her bir makaleyi okumuştum, ancak bulabildiğim her forumu okudum ve büyük olasılıkla doğru olduğunu söylediler. Yanılıyor olabilecekleri gerçeğini aklımdan çıkarmadım ve bu yüzden toplantıya gitmeden önce mağazaya uğrayıp yenilerini aldım.

"Pekala, yola koyulacağız, çünkü bu geceden önce fazla su içtiğimden emin olmak istiyorum, böylece büyük köpeklerle takılabiliyim."

"Aynı!"

İkisi de bana deli gibi baktı, ben de ellerimi kaldırdım.

"Şaka yapıyorum. Vay be. Emin bile değilim ve hepiniz çok fazla şey yapıyorsunuz. Sizi kapıya kadar geçireyim."

Verandaya çıktığımızda Diesel bizi yalnız bırakarak kamyonu doğru ilerledi.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Kafası karışık. Muhtemelen hamile. Milyonlar. Declan'ın bana *aşık* olması. Şu anda pek çok şey hissediyorum."

"Sizi asla terk etmeyeceğini biliyorsunuz."

"Evet, ama... Bilmiyorum. Şu anda bunu düşünmek istemiyorum." "Bunu benden saklamayacaktın, değil mi?"

"Hayır, yapmıyordum. Daha güncel testler yaptırmak istedim."

"Oh, tamam. Her şey yoluna girecek Elle, o yüzden sen de burada ölümüne endişelenme. Bu gece iyi vakit geçireceğiz ve o orada olmayacak."

"Dürüst olmak gerekirse, orada olup olmaması umurumda değil. Bu onun sevgilisi. Olan oldu."

"Evet, ama bekle." Karnımı avuçladı. "Ya ikizlerin olursa?"

"Oh, gerçekten hoşçakal."

"Hayır, hayır. Dediğini hatırlıyor musun-" Eve girdim ve cümlesinin ortasında kapıyı üzerine kapattım, kahkahalarla ciyaklamasına neden oldum.

O GECE.

Aynanın karşısında durdum, sanki şimdiden belli oluyormuş gibi elbisemi karnıma doğru çektim. Birkaç hafta daha doktor tarafından onaylanmayacaktı ama çöp kutumdaki yeni test paketi bana diğer testlerin daha önce söylediği şeyi söylüyordu. Hamileydim ve hala tam bir şok içindeydim, Declan ve ben bunu aktif olarak engellediğimiz için değil, bu bebek daha kötü bir zamanda gelemezdi. Telefonum masaya çarparak titredi ve ona baktığımda Greysen'ın bana mesaj atarak nerede olduğumu sorduğunu gördüm. Cevap vermek yerine eşyalarımı topladım ve kamyonetime yöneldim.

JB'ye giderken, hayatımın birkaç saat içinde nasıl değiştiğini düşünmeden edemiyordum. Declan'ın Sinful Expressions'tan kazandığımız tüm bahşiş parasını bana vermesinin yanı sıra, onun bebeğini doğuruyordum. Diesel ve Greysen evimden ayrıldığından beri başımın dönmesi durmamıştı. Bir parçam bana parayı sessiz kalmam için verdiğini ya da hâlâ beni metresi yapmaya çalıştığını düşünmek istiyordu ama bunların hiçbirinin doğru olmadığını biliyordum. Onun hakkındaki kötü şeylere inanmak daha kolay olurdu, böylece ondan nefret edebilir ve onu zihnimin gerisine itebilirdim. Benim ona aşık olduğum kadar onun da bana aşık olduğunu bilmekten nefret ediyordum. Kendimi bir daha asla zor bir duruma sokmamaya yemin etmişim ve Declan'la dalga geçerek bataklığa balıklama dalmışım.

Yer bulmak için etrafta dolanırken park yeri tıklım tıklımdı. JB's'de canlı müzik gecesi idi ve bütün gece içkiler yarı fiyatına satılıyordu, bu yüzden Duncan ve Vivian çocuklara bakarken biz de takılacaktık. Pozitif hamilelik testlerinden önce bu geceyi dört gözle bekliyordum çünkü gevşemeye ihtiyacım vardı. Greysen'la konuştuğumuzdan beri daha iyi nefes alabiliyorum gibiydi ve çok uzun zamandır ilk kez birbirimizle sarhoş olmak istiyordum ve hamileyim. Eğer bilmeselerdi, çok sorumsuzca davranır ve içkiden birkaç yudum alırdım.

Park edecek bir yer bulduktan sonra dışarı çıktım ve içeri doğru ilerledim. Tıklım tıklım dolu mekâna bakarken, dışarıda güvertede oturan arkadaşlarımı gördüm. Yaklaştıkça, tek boş koltuğun Declan'ın hemen yanında olduğunu fark ettim. Beni ilk gören Quinci oldu ve gözleri parladı.

"Tamam, giyinin!" Quinci parmaklarını şıklatarak herkesin dikkatini çekti.

"Kızım, bu gerçek bir şey değil," diye karşılık verdim.

o.

Declan'ın bana aldığı elbise dün postayla geldi giymek için bekledim. Özel olarak diktirmem gerektiği konusunda haklı olmasından nefret ediyordum.

Çünkü üzerime çok güzel oturmuştu. Bu gece havanın serin olması umurumda değildi, o elbisenin içinde görünmeliydim. Masanın etrafından dolaşarak Declan'ın benim için çektiği yere ve onun yanına oturdum. Beynim hamile olmamla bu kadar meşgul olmasaydı, nasıl davranmak istediğimi düşünebilirdim. Onu görmezden mi gelmeliydim yoksa normal mi davranmalıyım bilemiyordum. Gözlerimi her kapattığımda zihnimde *hamile* olduğum canlanıyordu.

"Elle, bebeğim, sana bir Mai Tai getirmemi ister misin?" Garson kız sordu.

Göz ucuyla Diesel'in kaşının kalktığını görebiliyordum.

"Şimdilik sadece bir su."

"Ne, gerçekten mi?" Declan söyledi.

Ona baktım, cevap vermeye hazırlanıyordum ki saatinin önünde duran tasmanın anahtarını fark ettim. Gözlerimi ona doğru çevirmeden önce bir an için ona baktım.

"Benimle konuşma," diye mırıldandım.

"Kızım, bu elbise-" diye başladı Greysen.

"Tebrikler bana. Ben seçtim," dedi Declan ve içkisini alıp biraz içti.

Ona bir bakış attım.

"Evet, bak. Bu gece olmaz. Herkes sizi tanıyor, bu yüzden saçmalamayı bırakın," dedi Kemba masanın diğer ucundan.

"Hayır, biz-"

"Kesinlikle... *gibi*."

Kızarmamaya çalışarak başımı salladım.

"Bu arada çok hoş görünüyorsun," dedi ve sandalyesini bana yaklaştıırıp kolunu sandalyemin arkasına doladı. "Ve gerçekten güzel kokuyorsun."

Ona bir aşağı bir yukarı baktım. "Şimdiden sarhoş mu oldun?" "Hayır, sadece iki kadeh . Bu gece sarhoş olmamı mı istiyorsun?"

Cheshire kedisi gibi sırttan Greysen'e bakmadan önce şakacı bir şekilde gözlerimi devirip başımı salladım.

"Ne sipariş ettin, kızım?"

"Oradaki en uzun adayı sipariş ettim. İşim bittiğinde bu adam beni omzuna atıp dışarı taşımak zorunda kalacak." "Seni omzuma atmamı mı istiyorsun?"

Declan diye sordu, onu duymazdan geldim ve Greysen'a bakmaya devam ettim.

Onu görmezden gelmeye çalışacağım uzun bir gece olacağını şimdiden söyleyebilirdim.

Bir saat sonra Greysen üçüncü içkisini de yudumlamıştı ve tam barmenden bir tane daha isteyecekti ki Diesel başını salladı ve bir bardak suyu ona doğru itti. Greysen ona el salladı ve bana baktı.

"Elle, benimle tuvalete gel!" Greysen bağırdı. "Neden bağıırıyorsun?"

"Üzgünüm, müziğin sesi çok yüksek."

Güldüm. "Hayır, sen gürültücüsün," dedim ve ayağa kalktım.

"Ve önünü kestiğim için homurdanıyor. Hafif sıklet olduğunu biliyor," diye ekledi Diesel.

Ayağa kalktığında ona şakacı bir şekilde vurdu ve onu yakalayamaması için hızla ondan uzaklaştı. Elini tuttum ve onu banyoya götürdüm. Ben lavaboda dururken o ilk kabine girdi.

"Burada yalnız mıyız!"

"Grey, bağırmanı kes, ama evet, ."

"Declan'a toz ödüyor olman hoşuma gidiyor. Çok üzgün görünüyor."

"Kızım, konuşacak bir şeyimiz yok ve bu adam hiçbir şey için üzülüyor. Ayrıca, her fırsatta kalçama dokunduğunu görmüyorsun."

"bir şeyin olmadığına emin misin?" "Kızım, bunu düşünmüyorum."

"Bilmiyorum. Diesel yirmi dört saatten az zamanın kaldığını söyledi."

"Tanrım, keşke şu anda sarhoş olabilseydim."

"Hayır, , tam kırk beş saniyedir işiyorum!" Bir kahkaha patlattım.

Birkaç dakika sonra, elbisesini kabinden çıkıttı. "Şimdi, bir başkasıyla daha başa çıkabilirmişim gibi hissediyorum."

Suyu açtı ve eline biraz sabun alıp aynada bana baktı.

"Biliyor musun, hamile olduğun için çok güzel görüneceksin. Küçük yeğenimin senin içinde büyüdüğünü görmek için sabırsızlanıyorum, gerçekten."

"Teşekkürler Greysen, cidden."

"Sorun değil. Ayee. Bu senin şarkın, değil mi?"

Bir kağıt havlu kaptı ve kalçalarını yuvarlamaya başladı.

"Kızım, hadi," diyerek elinden tuttum ve onu banyodan dışarı çıkardım.

"Gitmek için bir bahane uydurmam gerekecek çünkü kendimi
_"

Bileğim geriye doğru çekildi ve neredeyse Johnny'ye çarpıyordum. "Dell, ne oldu?"

Gözlerim hemen yakasının örttüğü boynuna kayd. ve birkaç zincir. Gülümseyerek beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

Greysen sinirli bir şekilde güverteye bakarak, "Kızım, gel buraya," dedi.

"Bana beş saniyeni ayıramazsın Dell."

"Bunu neden yapayım ki?"

"Sebebi yok. Sadece iyi görüldüğünü bilmeni istedim, hepsi bu. Bekçi köpeğiniz bu kadar küçük bir şeyle dışarı çıkmınıza izin vererek etrafta olamaz."

"Şanslıyım ki, o bekçi köpeği başka erkekler tarafından kiskanılmıyor ya da korkutulmuyor. Bileğimi bırak."

"Elle... uh..."

"Sana sevdiğin bir isimle hitap ettiğim için beni boğmuşken buna inanmakta zorlanıyorum."

"Uh-oh," dedi Greysen.

" et!" Declan Johnny'yi gömleğinin yakasından tutup kaldırmadan önce beni yolumdan çekti. "Neden kızımı tutuyorsun? Geçen sefer seni yeterince sıkı boğmadım mı yoksa?"

Mekan kalabalıktı, bu yüzden sadece birkaç kişi Declan ve kardeşlerinin Johnny'nin etrafında toplandığını fark etti. Greysen beni onlardan uzaklaştırmaya çalıştı ama ben onun elinden kurtuldum ve Diesel ile Dymon'ın arasına girdim.

"Declan, dur," diye tısladım ve dirseğimi tuttum. "ama!"

Birkaç dakika sonra Declan onu bıraktı ve ben de onu kalabalığın arasından daha تنها bir köşeye çektim.

"Senin derdin ne lan?"

"Sen. Benim sorunum sensin." Duvara yaslandı ve bana baktı. "Beni delirtiyorsun ve bunu biliyorsun, ama seninle oyun oynamaktan bıktım Elle."

"Kimse oyun oynamıyor."

"Evet, ne istediğini ve neye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Bu yüzden beni test ediyorsun. Bu yüzden eve gitmen için sana on beş dakika veriyorum ve-"

"Affedersiniz?"

Duvarдан kalktı ve hızlı bir hareketle işaret parmağını yakamın altına sokup beni kendine çekti.

"Eve gitmek, bara ve kışını dışarı çıkarmak için on beş dakikan var."

Çok soğuk bir ürperti yavaşça omurgamdan aşağı indi ve vücudumdaki tüm tüyleri diken diken etti.

"Sen..." Boğazımı temizledim. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin Declan," diye mırıldandım.

Parmağını boynumda ileri geri gezdirdi. "Senin aşağılanma sapkınlığını kaçırdım mı? Çünkü o elbiseyi burada kışının üzerine çekmemi istemezsin herhalde."

Nefesim kesildi.

Ağzımın yanına eğildi. "Şimdi sana ne dediğimi söyle." Dişlerimi öptüm. "On beş dakika içinde evde olmam gerek-"

Yakamı çekti. "Daha az tavrı."

"On beş dakika içinde evde olmam ve o bara kışım dışarıda gitmem gerekiyor."

Başını salladı. "Ve bu elbise üzerinde

kalsın." "Nişanlın nerede olacak?"

Dudakları yüzüne yayıldı. "Zamanını boşa harcıyorsun Ella."

"Peki ya on beş dakika içinde olmam gereken yerde olmazsam?"

"Bu gece cesur mu davranacağız? Bana haber verin ki hangi küreği kullanacağımı bileyim."

Tüm sinirlerim doğrudan amcığa inmişti ama beni etkilediğini anlamasına izin vermeyecektim.

"On dört dakika."

"Lanet olsun, en azından önce anahtarlarımı alabilir miyim?"

"Beni test etmeni istiyorum, çünkü güverteye kaç adım atarsan, kışına o kadar dokunacağım, zaten aldıklarına ek olarak. Anahtarlarının zaten kamyonetinde olduğunu biliyorum."

Öfkelendim. O haklıydı.

"On üç dakika. Arkadaşına senin için iyi geceler dileyeceğim. O anlayacaktır."

Gözlerimi devirdim. "Hâlâ lanet tasmama asılı duruyorsan gidemem. Çıkar şunu!"

Gözleri büyüdü. "Bu gece içki içmedin, o yüzden kendi kendine bağıırıyorsun. Anladım. On iki dakika."

"Sayımınız yanlış."

"Ve onu ikiye bölmek üzereyim. Bir müzik grubunun başında çığlık attığını hayal etmek beni tahrik ediyor."

"Ugh," diye alay ettim. "Ben gidiyorum." "Teşekkür ederim."

Yakamı bıraktı ve ben ondan ve JB'den hışımla uzaklaşmadan önce bana bir öpücük verdi. Sadece birkaç dakika içinde Declan amımın zonklamasını sağladı ve kamyonetime doğru yürürken ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyordum. Onun zaman kısıtlamaları benimle konuşmaya çalışan herkesi görmezden gelmeme neden oldu. Bana orada yaptığı şey, Greysen'a beni ne kadar delirttiğini anlatmaya çalıştığım şeydi ve her parçasından zevk aldım. Vitesi geri vitesine takıp alandan çıkmadan önce motorum ancak çalışmıştı. Park alanından lastik yakarak çıktım.

Bir dakika kala Declan'ın benden istediği pozisyondaydım, kığım dışarıda kelepçelenmişim. Bu kadar kolay katlandığıma inanamıyordum ama hem heyecanlıyım hem de benim için sakladığı şeylerden korkuyordum. Tam rahatlamaya başlamıştım ki dışarıda bir araba sesi duydum. Alarm sistemim ön kapımın açılıp kapandığını haber verdiğinde adrenalinim yükselmeye başladı. Doğruca odama gelmek yerine, onun mutfakta dolaştığını duydum. Beni bilerek merakta bırakıyordu. Sırtım kapıya dönüktü ama kokusunu alıyordum.

"Vay canına. İşte " diye mırıldandı Declan. "Biraz daha eğil." Bana söyleneni yaptım.

"Ona bak. Amcığı çoktan ıslanmış. Sana neye ihtiyacın olduğunu bildiğimi söylemişim."

"Hiçbir şey bilmiyorsun," diye mırıldandım.

"Peki, o zaman, görmek , değil mi?"

Yatağın yanına, onu görebileceğim bir yere doğru yürüdü. "Sana bu gece ne kadar seksi olduğunu söylemişim, değil mi?"

"Evet, yaptın."

Arkamdaki yatağa tırmanmadan önce ceketini çıkarıp sedirimin üzerine attı. Belimden tutup beni tekrar kalçasına doğru çekti ve aletinin pantolonuna doğru zorlandığını hissettim.

"Pantolonum sıırıslıklam oldu ve sen de zoru oynuyorsun," diye mırıldandı.

Kıçıma hızlı ve sert bir tokat atması hazırlıksız yakaladı ve alçak sesle tıslamaya zorladı. Çubuğum yatak direklerimin etrafına kilitlenmişti, bu yüzden onunla yatak başlığı arasında gidebileceğim tek yer vardı.

"Evet. Senin neyin var Ella?" Tısladı ve kıçımı aynı noktaya iki kez sertçe vurdu.

Kıç yanağımdaki karıncalanma vücudumda akan adrenaline eklendi. Kendini yatağın üzerinde yeniden konumlandırdı.

"Benimle taşak geçmeyi , değil mi?"

Sürekli kıçıma şaplak atmaya başladı, yanaklar arasında hareket ediyordu ama aynı noktalara vuruyordu.

"Seninle iletişim kurmamı engellediğin için evde dönüp durduğumu bilmek."

"Oh, Tanrım," diye inledim.

"Beni lanet bir yatakta bıraktı. Beni görmezden gelerek. Beni engelliyorsun. Eski sevgilinle birlikte hareket etmem için benimle *alay ediyorsun.*"

"Efendim!"

"Ağaçlarımı gübrelemesine bir dokunuş kaldı, Ella. Bunu mu istiyorsun? Evet, bunu isterdin, değil mi?"

Kıçımın yanaklarına şaplak atmaya devam ederken böyle konuşmasından nefret ediyordum, amım gittikçe ıslanıyordu.

"Benim iznim olmadan başka bir erkeğin sana dokunmasını istemiyorum"

Kıçımda oluşan yaraların hissi beni zıplattı ve bara doğru çekti.

"Efendim," diye inledim.

"Uh-huh. Bütün o lanet su aşağı iniyor." "Sik beni!"

"Neden? Bana bu şekilde davrandığın için bu lanet şaplaktan başka bir şeyi hak ettiğini mi sanıyorsun?"

"Evet, lütfen!" Yalvardım.

"Özür dile ve bana yalvar, hemen."

Tokatlarının ardı arkası kesilmiyordu ve kıçım uyuşmaya başlamıştı.

"Özür dilerim, lütfen, sik beni, lütfen, lütfen, lütfen!" Neredeyse hıçkırarak ağlıyordum.

Aletini pantolonundan çıkarıp içime soktu ve beni yüksek sesle ağlamaya zorladı. Kalçalarımı kavradı ve içimde yavaşça gıcırdatmaya başladı.

"Bebeğim, seni çok özledim. Siktir, siktir, siktir, seni çok özledim," diye mırıldandı.

Kalçalarımı hareket ettirdim,
öğütmelerini karşıladım. "Tanrım,
boşalıyorum."

Bana taşaklarının çatladığını söylemesine gerek yoktu çünkü içimin derinliklerine fışkırdığını hissedebiliyordum. İçimden çıktı ve yatak başlığına yaslandı. Yüzünden gömleğine ter damlıyordu ve nefesini tutmaya çalışırken göğsü hızla inip kalkıyordu. Aleti yarı sarkık bir şekilde kalçasının üzerinde duruyordu ve başındaki aletten yavaşça döl sızıyordu.

"Um..." Kelepçeleri çektim.

"Kıcını orada bırakmalıyım."

Dizlerinin üzerine çöküp beni çözdü ve yatağa uzanmama yardım etti. Sırt üstü uzandım, kıcımdaki serinliği memnuniyetle karşıladım.

"Gidip duş almamı ister misin?" Yataktan kalkarken sordu. Soyunmasını izledim.

"Sen... um... kalıyor musun?"

Kaşlarını kaldırdı. "Um, evet." Ona baktım.

"Bu gece. Ve ondan sonra uzun bir süre. Bir daha benden kaçmana izin vermeyeceğim. Bir yolunu bulacağız."

Ben cevap veremedim banyoya girdi. Bunu yapmasına izin verecektim çünkü onunla tartışmak için kendimi harcayacaktım.

"Elle!" diye bağırdı.

Yataktan fırlayıp banyoya koştum ve onu çöpün üzerinde bir manken gibi kaskatı dururken gördüm.

"Dec, iyi misin?"

Rulodan bir parça kağıt mendil kopardı, uzandı ve bir gebelik testi çıkarıp lavabonun üzerine koydu.

"Hamile misin, Elle?" Hamilelik testine odaklanmaya devam ederek sordu.

"Neden herkes bugün benim çöpümü karıştırıyor?"

Sonunda bana baktığında gözlerine su dolmuştu ve kalbim erimişti.

"Hamile misin, Elle?" Fısıltının biraz üzerinde boğuk bir sesle konuştu.

"Um... testlere göre, evet. Doktorun bir sonraki açılışına iki hafta var, o yüzden..."

Alt dudağını çiğnedi. "Uh..." "Bende kalacak."

Yüzündeki rahatlama ifadesi beni gülümsetti.

"Bana doğru söyleyecektin ve Teksas'a taşınıp onu tek başına büyötmeye çalışmayacaktın."

Şakacı bir şekilde gözlerimi devirdim.

"Kahretsin, şu an çok mutluyum dostum. Gel buraya."

Kollarına girdim ve aynadan birbirimize bakarken bana sıkıca sarıldı.

"Bu birlikte olduğumuz anlamına gelmiyor." "Tamam."

"Biz sadece sağlıklı ortak ebeveynler olacak iki kişiyiz."

"Kendine yalan söylemeye devam etmene izin vermeden önce, bugün herkesin senin çöpünü karıştırdığını söylerken ne demek istedin?"

"İkizini bana sus payı parasıyla dolu iPad'i vermesi için gönderdiğinde, meraklı karısı banyoma girdi ve çöpü karıştırdı. En azından bir mendil kullanacak ve bir çubuk alacak kadar terbiyeliydin. Elini kolunu sallayarak mutfığa geri geldi."

"Kardeşim biliyor muydu?"

"Uh-huh. Çirkin benliği bana sana söylemem için yirmi dört saat verdi, yoksa sana söyleyecekti. Senin sırrını karısından saklayıp benim sırrımı senden saklamaması çok garip. Erkekler."

Dudakları yüzüne yayıldı.

Ondan uzaklaşmaya çalıştığımnda kucaklamasını sıkılaştırdı. "Eş ebeveynler cinsel organları birbirine değecek şekilde sarılmazlar."

Kıkırdadı. "Biliyor musun, dürüst olmak gerekirse..." Bana doğru baktı. "Bunu neden söyleyip durduğunu anlıyorum. Bir sınır koymak istiyorsun çünkü Winter hakkında ne düşünüyorsan onu düşünüyorsun. Bu konuşmayı oğlumla konuştuktan ve eski sevgilimle birbirimize bağırmadığımız gerçek bir konuşma yaptıktan sonra yapacağız."

"Ona ne söyleyeceksin?"

"Önemli olan onu her zaman seveceğim, ama artık birlikte değiliz ve o hazır olduğunda bir araya gelip destek ve velayet düzenlemeleri konusunda bazı evraklar hazırlayabiliriz. Merak ediyorsan söyleyeyim, sen ve ben hakkında konuşmayacağız."

Gülümsedim. "Biliyor musun Declan, ona karşı kaba ve kötü davranmak için her türlü nedenin var, ama bunu söylediğini duymak sana olan sevgimi ve saygımı daha da artırıyor. Sen iyi bir adamsın, Declan Danger."

"Winter, Donovan için iyi bir anne ve gençliğimizden beri benimle birlikte, ilişki durumumuz nedeniyle yaşam tarzı değişmemeli

değişim."

"Ooh. Bu ömür boyu sürececek bir şey mi? Yoksa evlenene kadar mı?"

Omuz silkti. "Ya, ya da. Bununla ilgili bir sorunuz var mı?"

"Aslında hayır, çünkü aynı fikirdeyim. Eğer hiç çalışmamış olsaydım, erkeğim yeni bir orospu bulduğu için çalışmam gerektiğinden bahsediyorsa Kızıldeniz'i ikiye ayırırdım. *İşini* anladım. Suikastçi benim yeni işim olabilir."

"Çok komiksin dostum," dedi gülerek.

"Peki, Google net servetiniz hakkında yalan mı söylüyor? İki ev, iki çocuk, iki kadın alabileceksin."

"Sanki bunu bana daha önce sordunuz ve ben de size evet dedim. Yıllardır gelirimini bildirmedim. Üç ev olmaz mı?"

"Ne demek üç ev?" "Senin,

Winters'ın ve benim."

"Hmph. Benimle yaşamak istemiyor musun? Ooh, sesim kötü geliyor. Dikkate almayın."

"Bekâr babanın seninle yaşamasını mı istiyorsun?" "Uh..."

"Peki o zaman bekar baban buraya güzel kıçlı turistler getirip onları becerebilecek mi?"

Yan tarafını çimdikleyerek onu güldürdüm.

"Ama bir daha düşündüm de... bana yaptıklarını bir başkasına yaparken seni izlemek çok ateşli olurdu. Bunu düşününce kızlığım yeniden sızmaya başladı."

Sonunda beni bıraktı ve alnımdan öptü.

"Ne yazık ki senin için, ortak ebeveynler cinsel organlarıyla konuşmazlar." Ağzım bir karışık açık kaldı.

"Evet, ben bebeğimin annesine banyo hazırlarken sen de git uzan." "İşte buna başlamayacaksın."

Gülümsedi. "Seni seviyorum, Ella."

Kızardım. Ben de seni seviyorum Declan."

"Uh-oh. Şimdi bir yerlere varıyoruz."

Ona el salladım ve kulaktan kulağa gülümseyerek yatak odasına geri döndüm.

Kulak.

DECLAN

Birkaç Gün Sonra...

Elle'nin yanına döndüğümünden beri onunla kalıyordum ve eski programıma geri dönmüştüm; oğlumu uyandırıp okula götürüyor, ödevlerine yardım ediyor ve Elle'ye dönmeden önce onu yatırıyordum. Eve girip Donovan'ı okul için uyandırmak üzere odasına gittiğimde saat sabah altıyı biraz geçiyordu. Kapısı çoktan açılmıştı ve içeri girdiğimde onu annesiyle birlikte aynanın karşısında durmuş saçlarını tararken gördüm.

Donovan bana baktı ve . "Baba! Ne ?"

"Erken kalkmışsın. Okuldan önce durup çörek almak isteyip istemediğini soracağımı biliyor olmalısın."

Gözleri parladı. "Evet! Annem burada olmadığını söyledi."

Saatime bakmadan önce Winter'la birbirimize ters ters baktık.

"Bu da demek oluyor ki, zamanında varmak istiyorsak on dakika ya da daha kısa sürede kapıdan çıkmamız gerekiyor," dedim ve odadan çıktım.

Ben oturma odasına varmadan Winter topuklarımın üzerindeydi.

"Sanırım artık burada yaşamıyorsun," diye tısladı.

Kanepeye oturmadan önce dönüp ona baktım.

"Eğer burada yaşamıyorsan, o zaman buraya istediğin gibi giremezsin!"

"Winter, bunu oğlum buradayken yapmayacağımı zaten biliyorsun. Son birkaç gündür o burada yokken seninle görüşmeye çalışıyordum ve beni görmezden geliyorsun. Lütfen şu anda da bunu yapmaya devam et."

Önümde durdu ve ellerini kalçalarına koydu.

"Neden şimdi konuşmak istemiyorsun? Oğlunun senin bir pislik olduğunu düşünmesini istemezsin."

"O asla böyle düşünmez, çünkü sen ona asla böyle düşündürtmezsin. En azından böyle düşünmesini istememelisin. Ona asla kötü bir anne olduğunu söylemem. Sen ve ben mutlu olduğumuzda, içerideki o küçük çocuk da mutlu olacak. Bu yüzden, okula gitmeden önce bazı şeyleri gözden geçirmek istediğin için onu normalden daha erken uyandırdığına inanmak için kendimi zorlayacağım."

Cevap vermedi.

"Kış. Bunun çirkinleşmesini istemiyorum, tamam mı?" "Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Kesinlikle hayır," dedim başımı sallayarak. "Az önce ne dediğimi duymadın mı? Sen ve ben mutlu olduğumuzda o da mutlu olacak. İkimiz de onu büyütme. Daha sonra burada ol ki konuşabilelim."

"Peki ya burada olmazsam?"

"Eğer yapmazsanız, o zaman yapmazsınız. Bu konuşmayı yapmak için ne kadar beklersek, o kadar zor olacak. Sana önerim, nerede yaşamak istediğini, oğluma bakmak için aylık ne kadar para istediğini ve sanırım... alimoni-uzun süreli bir kız arkadaş için doğru terimi bilmiyorum- düşünmen."

"Pardon? Bana ödeme yaparsan her şeyin yoluna gireceğini mi sanıyorsun? Oğlumu New York'a geri götürmemi engelleyebileceğinizi mi sanıyorsunuz?"

Donovan'ın kapısının kapandığını duyduğumda cevap vermeye hazırlanıyordum.

Ayağa kalktım. "Winter, sana bunu iyice düşünmeni tavsiye ediyorum. Bunun kirlenmesini gerçekten istemezsin."

"Baba, ben hazırım."

"Sonra görüşürüz Winter," dedim ve uzaklaştım.

Gülümsemesini taklit ederek ona doğru yürüdüm. Okuldan önce onu üzme isteyeceğim son şeydi. Antredeki askıdan sırt çantasını aldım.

"Öğle yemeğin nerede?"

"Bugün pizza günü."

"Tamam, hadi."

Ona kapıyı açtım ve nefesi kesildi. "Baba, bu arabanın sende olduğunu unutmuşum!"

Mercedes Roadster'ıma doğru koşmaya başladı. Winter'ın arabasını artık kullanmayacağım için arabamı New York'tan buraya getirtmiştim.

Döndüm ve fuayenin sonunda kollarını göğsünde kavuşturmuş duran Winter'a baktım.

Kapıyı kapatmadan önce, "Görüşürüz Winter," dedim.

Arabaya bindiğimde Donovan çoktan emniyet kemerini takmış, gitmeye hazırıldı. "Bu hafta sonu takılmak ister misin?" Arabadan uzaklaşırken sordum.

Ev.

"Neden? Neden artık bizimle yaşamadığını bana söyleyebilesin diye mi?" Ona baktım. "Vay be. Ne, şimdi mi?"

Bana baktı ve kaşlarını kaldırdı, bana karşı dürüst olmadığını anladığımda ona yaptığım gibi.

"Ben sadece bir çocuğum, ama aptal değilim."

"Haklısın oğlum. Değilsin," diye karşılık verdim, söyleyecek bir şey bulmaya çalışıyordum.

Son birkaç gündür, çocuk dostu ve aynı zamanda annesine saygılı kalarak onunla nasıl konuşmaya başlayacağımı bulmaya çalışıyordum.

"Neden fark etmeni beklemediğimi bilmiyorum. Sen akıllı bir çocuksun."

Başını salladı.

"Uh..."

O boşanma makalelerinin söylediği hiçbir şeyi hatırlayamıyordum ve bu beni şaşırtıyordu.

Donovan döndü ve iki eliyle kolumu tuttu. "Baba, haplarından birine ihtiyacın var mı?"

"Hayır, bilmiyorum oğlum. Sorduğun için teşekkür ederim." Boğazımı temizledim. "Anneni sevdiğimi biliyorsun, değil mi?"

"Evet."

"Annen ve ben birbirimizi seviyoruz ama birbirimizden hoşlanmayı çok uzun zaman önce bıraktık."

Ona baktım ve küçük gözleri ne demek istediğimi anlamaya çalışır gibi sağa sola daldı.

"Demek istediğim, annen ve ben birbirimizi mutlu etmeyi bıraktık ve ayrılmanızın en iyisi olduğuna karar verdik, böylece senin için daha mutlu ve daha iyi ebeveynler olabiliriz, yani artık birlikte yaşamayabiliriz."

"Elle Teyze için annemden ayrılıyor musun?"

"Ne?" Ona baktım ve sonra tekrar yola döndüm.

"Okuldaki arkadaşım okula gitmek için kalktığında bahçesinde senin Wolverine'ini gördüğünü söyledi."

Bu noktada, ona Elle hakkında yalan söylemenin mantıklı olmadığını biliyordum, ancak tüm bu gerçek yirmi bir yaşına gelene kadar söylenmeyecek bir şeydi.

"Elle Teyze için annemden ayrılmaktan biraz daha karmaşık bir durum."

"Bu annemin plajdaki arkadaşıyla mı ilgili?" "Ne arkadaşı?"

"Um... um..."

"Hey, hey... eğer annem senden bir sır saklamayı istediye, değil. Burnumu sokmayacağım."

"Ama Dymon Amca sır saklamanın kötü bir şey olduğunu söyledi."

"Evet, sadece birisi size zarar veriyorsa veya uygunsuz bir şekilde dokunuyorsa." "Oh, evet. Bunu da söyledi. Elle Teyze ile mi yaşayacaksın?" "Şimdilik evet."

"Tamam."

Arabaya döndüm ve menüye baktım. Hoparlöre yanaştığımda Donovan'a baktım ve dudaklarının titrediğini ve gözlerine su dolduğunu fark ettim.

"Hey, hey."

Sipariş vermek yerine arabayı kenara çekip bir park yerine girdim. Arabadan indim ve onun tarafına geçip kapıyı açtım.

Onun yanında diz çöktüm. "Donovan, konuş benimle. Sorun ne? Annen ve ben birbirimizi hâlâ seviyoruz. İkimiz de seni seviyoruz. Bu asla değişmeyecek. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Bu sabah annem bana senin gittiğini ve muhtemelen New York'a geri dönmek zorunda kalacağımızı söyledi. Baba, geri dönmek istemiyorum. Sensiz olmaz." Hıçkırarak ağlamaya başladı.

Emniyet kemerini çözdüm ve onu kollarıma çektim.

"Oğlum, geri çekilmek zorunda kalmayacaksın. Söz veriyorum."

O omzuma doğru hıçkırırken ben de sırtını okşadım. Kendi gözyaşlarımı kırıştırmak zorunda kaldım, çünkü yapmak istediğim son şey ona yalan söylemektir, çünkü Winter'ın ne yapmaya çalışacağını bilmiyordum.

Onu serbest bıraktım ve torpido gözünden birkaç peçete alıp yüzünü sildim.

"Kusura bakmayın, bu zımpara kağıdı gibi gelebilir, çünkü bunların ne kadar zamandır burada olduğu belli değil."

"Kahretsin, öyle," dedi gülerek ve yüzünü geri çekerek.

"İçeri girip banyodan bir şeyler alırız ve sonra da çörek sipariş ederiz. Nasıl olur?"

"Bana uyar baba."

Arabadan atladı ve ben de onun için kapıyı kapattım. İçeri girdik ve sıraya girmeden önce yüzünü temizledik.

"Baba, sana bir soru sorabilir miyim?" "Evet."

"Elle Teyze seni dinliyor mu?"

Ona baktım ve sonra bir kez daha düşündüm. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani... annem seni dinlemediğinde çok sinirleniyordun."

"Ha? Bunu nereden biliyorsun?" Şok olmuş bir şekilde, gülmemeye çalışarak sordum, çünkü kendi iyiliği için fazla zekiymiş.

"Peki, bunu yaparsan..." Burnunun kenarını ovuşturdu. "Ve bu..." Bir an için gözlerini kapattı ve sonra yavaşça açtı. "Kızdığın zaman yaptığın en önemli şey bu ve ona bir şey sorduktan sonra bu suratı çok . Ben de bu yüzden sordum. Ayrıca Dymon Amca ve Diesel Amca, Pretty Quinci ve Greysen Teyze'nin onları dinlediğini söyledi. Ve annemin seni dinlemediğini biliyorum, bu yüzden sordum."

"Tamam... Donovan. *Tanrım, amcalarından nefret ediyorum.* Tamam, evet, Elle Teyze beni dinliyor *ama* ben onu dinliyorum. Aynı amcaların gibi. Onlar teyzelerini . Annem ve ben, ikimiz de birbirimizi dinlemeyi bıraktık."

Sıra bize geldiği için çok mutluydum, böylece bu konuşmadan uzak durabilirdik. Bir kez daha koca kafalı kardeşlerime, sünger yeğenlerinin önünde konuşmalarını azaltmalarını söylemek zorunda kalacaktım. Ortalama bir çocuktan daha zeki olması hem bir lütuf hem de bir lanetti.

Siparişimizi aldıktan sonra, en sevdiğimiz şarkıları dinleyip söyleyerek onu okula bıraktım. Şimdilik kafasının rahat olduğunu biliyordum ama yakında daha çok sorusu olacağını da biliyordum. Okulun önünde durduğumda arabayı park ettim ve ona baktım.

"İyi misin?"

Omuz silkti. "Henüz bilmiyorum. Bunu düşünmek için günün geri kalanını kullanacağım."

Gülümsedim. "Sorun değil. Aklına herhangi bir soru gelirse, yaz ve onlar hakkında konuşalım."

Tam arkamdaki kişi kornaya basarken kapıyı açtı. Sırt çantasını ve fazladan çöreklerini aldıktan sonra arabadan aceleyle inmek üzereydi.

"Güle güle baba!"

"Whoaa, artık kafanı öpemem."

Arabada arkasına yaslandı, böylece başının üstünü öpebildim.

"Hattı biz tutuyoruz," diye homurdandı. "Biliyorsunuz insanlar zengin olduğumuzu ve istediğimizi yapabileceğimizi düşünüyor. Bundan hoşlanmıyorum. Güle güle!"

Kapıyı kapattı ve arkadaşına yetişmek için koşmaya başladı. Çekmeden önce öğretmene el salladım. Oğlumla yaptığım konuşmadan sonra kendimi iyi hissediyordum, bu yüzden Winter'la konuşmak için eve geri dönmeye karar verdim. İşten çıkana kadar beklemek istemiyordum çünkü benimle konuşmak zorunda kalmamak için ortadan kaybolmaya

Caddeye döndüğümde ileriye baktım ve Winter'ın bahçede durmuş, benim kıyafetlerim olması gereken büyük bir yığının üzerine bir şişe içki döktüğünü gördüm. Arabamı görünce şişeyi bıraktı ve mum çakmağını giysilerime doğru tuttu. Arabayı park ettim ve kıyafetlerimden oluşan büyük bir yığın alevler içinde kalırken dışarı fırladım.

"Gerçek Kış için!"

"Evet, gerçekten, orospu kıçlı zenci!"

Ona doğru koşmaya başladım ve o da ateşin etrafından dolaşp evin içine kaçtı. Peşinden gitmek yerine evin etrafından dolaşarak su hortumuna koştum ve yangını kontrol altına almak için ön bahçeye geri götürdüm. Alkol olduğunu bildiğim için evde bulunan yangın söndürücüye ihtiyacım olacaktı. Ben yangını kontrol altına almaya çalışırken, Winter bir kol dolusu kıyafetimle evden dışarı fırladı.

"Winter, senin sorunun ne! Bütün bu lanet kasabayı yakabileceğini biliyor musun, aptal! Dur! Dur! Git yangın söndürücüyü getir!"

"Sikimde bile değil! Siktir et bu kasabayı!"

Aleve hücum etti ve kıyafetleri fırlatmaya hazırlanıyordu ki hortumu ona doğru çevirdim ve yüzüne vurdum. Çığlık attı ve yüzünü korumak için kıyafetleri yere attı. Ateşe geri döner dönmez tekrar koşmaya çalıştı ama hortumu tekrar üzerine çevirdim.

"Dur aptal kız!"

Su akıntısının içinden bana saldırmaya devam etti, ama ben onları savuşturmaya devam ettim ve onu daha da kızdırdım. O benimle savaşılmaya çalışırken, ateş çimlere sıçradı.

"Winter dur! Hamile olduğunu söylememiş miydin? Aynen öyle, çünkü hamile değilsin."

"Evet, öyleyim!"

Su hortumuna takılıp düşmeden önce yangının etrafında üç tur atmıştık. Elinin yan tarafı ateşin üzerine düştü ve kan donduran bir çığlık attı. Ayağa fırladı ve yarasına bakmaya başladı.

"Gördün mü! Aptal olmayı

bırak!" "Siktir git!"

Yarasına bakarken ağlamaya başlamıştı.

Kafamı kaldırdığımda Quinci'nin yangın söndürücüsüyle koşarak geldiğini gördüm.

"Ne haltlar dönüyor! Bu lanet bir yanma yasağı! Suyu kes, daha da kötüleştiriyor!"

"Biliyorum. Salak herif kıyafetlerime likör döktü."

Giysi yığınınna püskürtebilmesi için suyu durdurdum. Yangını kontrol altına alması birkaç dakikasını aldı, bu sırada ben de ayağımı fark ettiğim yedek közlere vurdum. Yangın gökyüzüne doğru yükselen siyah bir duman bulutu oluşturmuştu.

"Winter, sana iyi davranmaktan bıktım," dedim

ona. Eline bakıp ağlıyordu.

"Bu konuşmayı seninle defalarca yapmaya çalıştım." Quinci gitmeye çalıştı ama ben kolundan tutarak onu durdurdum. "Bir tanığa ihtiyacımız olabilir."

"Onun önünde konuşmak

istemiyorum." "Artık çok geç."

O eve koşmayı düşünmeden cebimden telefonumu çıkardım ve güvenlik uygulamamdan kapıları kilitledim.

"Buraya nasıl geldiğimizi anlatmaya gerek yok, bunu zaten biliyorsunuz."

Gözlerini bana dikti. "Kimse sana dışarı çık ve aşık ol demedi! Sadece eğleniyor olmamız gerekiyordu!"

"Doğru. Ancak, ben kabul etsem de etmesem de *eğlenecektiniz*. Ben bunu yapmayı kabul etmeden önce bile *eğleniyordun*. Bu andan önce, nasıl devam etmek istediğinize dair bir seçeneğiniz olacaktı-"

"Birlikte olmamızı istiyorum! Üzgünüm, Declan! Lütfen!"

Yüzündeki ifadeden bunun ondan duyduğum ilk gerçek özür olduğunu anladım. Cevap vermek için ağzımı açtım ama uzaktan gelen siren sesleri sözümü kesti. Buna şükrettim çünkü ne söylemek istediğimi anlayamadan konuşmak .

Başımı salladım.

"Yapabileceğim bir şey var mı, lütfen? Çok özür dilerim."

"Winter, tüm bunları yapmanın zamanı, duvarımıza çömelip ağladığım, bunu istememen ya da daha iyi olmak için ne yapabileceğimi söylemen için sana yalvardığım zamandı. Bilmem gerektiğini söylemiştin. O zaman bilmiyordum ama şimdi biliyorum. Artık bunu istemiyorum. Bu ne senin ne de benim için sağlıklı, çünkü gerçekte olduğumuz kişi olamayız."

"Peki sen kimsin şimdi? Elle'in kaltağı!"

Kıkırdadım çünkü samimiyetin ona istediğini vermediği anda pencereden dışarı çıkacağını biliyordum. Ona dürüstçe cevap vermeyi düşündüm, çünkü evet, Elle'in kaltağıydım, ama onu kızdırmak istemedim.

"Onu bu işe karıştırmayalım. Bu psikotik andan önce, burada kalıp kalmama konusunda bir seçeneğin olacaktı, istediğin kadar uzun süre rahat bir hayat yaşamak için yıllık fiyatta söz hakkın olacaktı, kısacası istediğin her şeyi elde edecektin, ama şimdi bu bitti."

"Oğlum-"

"Oğlumuz burada benimle kalıyor. Yaptığına bak, herhangi bir yargıcın sana velayet vereceğini mi sanıyorsun? Şu anda deli gibi görünüyorsun. Sana bunun çirkinleşmesini istemediğimi söylemiştim."

"Şu anda kime bakıyorum? Duncan ya da Declan."

"Kim olduğunu biliyorsun, hadi bu konuyu kapatalım, böylece bir daha bunu hakaret olarak duymak zorunda kalmayayım. Artık beni bununla incitemezsin. Bu mola sırasında, birçok yönden ona benzediğimi kabul ettim ve bu yönlerden biri, son yirmi yıldır çok rahat bir hayat yaşamamızı sağlayan iş ahlakına sahip olmaktı. Senden Donovan'a iyi bir anne olmaktan başka bir şey istemedim. Hepsi bu!"

Gözlerinden yaşlar süzüldü ve yüzünden aşağı kaydılar. "Beni hiç sevmedin Declan."

Bu beni kızdırdı.

"Belki. Belki de değil ama seni fiziksel, zihinsel ya da duygusal olarak hiç incitmedim. Benden yapmamı istediğin her şeyi yaptım. *Bunu değiştir* Declan. *Değiştir şunu*, Declan. *Bunu yapmandan hoşlanmıyorum*, Declan. *Sevmiyorum*.

Bunu nasıl yaptığını seviyorum, Declan. Seni asla olmadığın bir şey yapmaya çalışmadım. Benimle evlenmek ya da bana bir çocuk daha vermek istemediğini kabul ettim ama yine de buradaydım, asla başka bir kadınla birlikte olmak gibi bir arzum olmadı. Asla, asla."

Sirenler yaklaşıyordu ve dikkatim dağıldığı için minnettardım çünkü heyecanlandığımı hissediyordum ama bu konuşmadan kaçamazdım.

"Sonunda dürüst olmana sevindim. Sana biraz dürüstlük vereyim, yirmi yıl önce yanlış ikizle birlikte oldum. Tuhaf olanı aldığımı bilmiyordum."

Quinci nefesini tuttu ve ağzını kapattı. İtfaiye aracı ve polis arabası sokağımızdan hızla geçerken taşları tekmelemişti.

"Biliyor musun Winter, yıllardır bunu söylemeni bekliyordum, çünkü aslında ben de böyle hissediyordum. Senin kadar güzel bir kızın benden gerçekten hoşlanmasına imkân yoktu. Sadece kafamın içinde olduğunu düşünüyordum, bu yüzden düşüncelerimi onayladığını duymak iyi bir şey, çünkü biliyorsun..." Duraksadım, bana yaptığı gibi onu da kızdırmak isteyip istemediğime hızlıca karar verdim ama bunu yapmamayı düşündüm. "Şimdi, ayırt etmenin nasıl bir his olduğunu biliyorum."

"Declan."

İtfaiye şefi atladı ve bize doğru koştu.

"Burada her şey yolunda mı? Dumanı takip ettik mi?"

Onu görmezden geldim ama Quinci onu kenara çekti.

"Winter, hafta sonuna kadar ya da daha önce evimden gitmeni istiyorum. Hiç fark etmez. Gitmeni o kadar çok istiyorum ki jeti çalıştırıp seni buradan kendim uçurmaya hazırım. Benden çaldığın 800 bin dolar sende kalsın, aklın başına geldiğinde gelecekteki ödemelerini konuşuruz. Velayet anlaşması hakkında konuşmayacağız. Aklını başına topladıktan sonra, istediğin gibi gelip gitmekte özgür olacaksın, çünkü oğlumuzla olan ilişkini asla mahvetmeyeceğimi biliyorsun. Benim adımla istediğin kadar oynayabilirsin ama ailemi bu işin dışında tut. Şu anda bu şartları kabul edersen, tüm bunları burada geride bırakmaya hazırım."

"Declannn," dizlerinin üzerine çöktü ve tekrar hıçkırmaya başladı.

Sürünerek yanıma geldi ve kollarını bacaklarıma doladı.

"Winter, lütfen dur."

Bunu görmezden geldi ve bacaklarımı sıkıca kavradı. Polis şefi yavaşça yanımıza geldi.

Ondan uzaklaşmak için manevra yaptım ve yüzüne doğru eğildim. "Bu şartları hemen kabul et, yoksa işler çirkinleşir, Winter."

Ağzında tükürük topladığını gördüm ve tükürüğün kot pantolonumun altına düşmesi için tam zamanında geri sıçradım.

"Hayır, Elle'i arıyorum," diye tersledi Quinci.

Quinci'ye baktım. "Hayır, yapma. İçinde benim bebeğim varken kavga edemez."

"Bekle, gerçekten mi!" Quinci ciyakladı.

Winter bacaklarıma saldırdı ama ondan kaçtım. Polis şefi kollarından tuttu.

"Hanımefendi," dedi onu tutmak için mücadele ederken. "O iyi, Percy. Sakinleşecektir."

"O kaltağı hamile bıraktın! Senin değil! Johnny'nin!" "Winter, bu şartları kabul edecek misin, etmeyecek misin?" "Siktir git!"

"Neyse," dedim ve arabama yöneldim.

Tam kapıyı kapattığım sırada kurtuldu ve koşarak pencereme başladı.

"Senden nefret ediyorum! Senden nefret ediyorum!"

Camı biraz indirdim. "Hoşça kal Winter."

Arabayı çalıştırdım ve ayaklarını ezmemeye dikkat ederek yavaşça yanından uzaklaştım. Yoldan çıktığımda kenara çektim ve direksiyona yaslanıp ağladım. Winter'la ilişkimizin bu şekilde sona ereceği günü göreceğimi hiç düşünmemiştim.

Elle'in evine gidiyordum, bana mesaj atıp öğle yemeği için eve gelmemi söylediğinde ne istediğini merak ediyordum. Ona Winter'la olan kavgamdan henüz bahsetmemiştim çünkü bütün gün endişelenmesini ya da Winter'la kavga etmek için dışarı çıkmasını istemiyordum. Acaba biliyordu da bana söylemedi mi diye merak ettim, çünkü şimdiye kadar her yerde duyulduğundan emindim. Mesajlarında *evde* olduğunu söylemişti, bu yüzden bana kızgın olmadığını biliyordum. Kamyonetinin arkasına yanaştım ve indim.

Evine girdiğimde yemek kokusu hemen dikkatimi çekti. Mutfığa girdiğimde Elle lavabonun başında durmuş bana bakıyordu.

pencereden dışarı. Ocağın üzerinde iki tabak yemek vardı. "Hey bebeğim," diye konuştum.

Döndü ve gülümseyerek bana baktı.

"Merhaba." Üzerinde bornoz olduğunu fark ettim.

"Sen iyi misin? Bu sabah benden sonra gitmedin. Son dakika randevun olduğunu sanıyordum."

Onun bu kadar sakın beni germeye başlamıştı. "Yaptım.

Ama benim dükkânımda değil."

"Oh..." Söylediklerini değerlendirdim. "Oh! Ne dediler?"

Ona doğru yürüdüm ve kollarımla sardım. Beni sıkarken, bana iyi haber mi yoksa kötü haber mi vermek üzere olduğunu bilmiyordum.

"Bebeğim, sorun ne? Her şey mi?" Gözlerini silerek bana baktı. "Quinci bana ne olduğunu anlattı."

"Özür dilerim, seni aramadım Ella. Seni endişelendirmek istemedim. Söylemem gereken her şeyi söyledim ve onunla işim bitti. Bana kızgın mısın?"

Başını iki yana salladı.

"O zaman bana neden ağladığını söyle."

"Sizi ya da oğlunuzu strese istemiyorum."

"Şu anda benden kaçmaya çalışmana imkan yok. Kızım, seni bu evde ayak bileğinden kelepçelerim. Dükkânın için arkaya küçük bir karavan falan koyarım."

"Aman Tanrım. Her şeyi ."

"Aynen öyle. Beni San Francisco'da uyurken bıraktığından beri planlar yapıyorum." Tezgâha yaslandım ve onu da yanıma çektim.

"Şimdi, bana ne olduğunu söyle, bebeğim."

"Ben sadece aşık olduğum adam olduğun için mutluyum ve..." Cebinden bir ultrason çıkardı ve bana gösterdi. "Dünyadaki en iyi babaya sahip olacağız."

Ondan ultrasona baktım. "Doğrulandı." Başını salladı.

"Şuna bir bak."

"*Della Thomas*. Bunu değiştirmem gerek. Bunu değiştirebilir miyim?" Ona baktığımda ağzı bir karış açıldı.

"Hayır... bekle, evet, ama sen ultrasona bakmaya devam ediyorsun."

Kâğıda tekrar baktım ve kâğıttaki iki nokta gözlerimi kamaştırdı. "Orada iki tane var."

Yavaşça başını salladı.

"Aman Tanrım." Onu kendime çektim. "Neden beni aramadın? Ben de gelirdim. Lütfen beni dışarıda bırakma, lütfen."

"Greysen benimle geldi. Onaylanmama ihtimaline karşı onun da yanımda olmasını istedim. Seni asla dışarıda bırakmayacağım, bebeğim."

Gülümseyerek ultrasona tekrar baktım. "Sana ikiz olduğunu söylemiştim."

"Bana hiçbir şey anlatmadın," dedi gazeteyi gözümün önünden kaldırarak. "Şimdi, bu hikâyenin en ilgi çekici kısmına gelelim, düştükten sonra bir dövüş ayarladım mı? Bana ne olduğunu söyle. Şaka yapıyorum, ancak yetiştirmemiz gereken bir oğlumuz olmasaydı onu nakavt etmeyi düşünür müydüm? Bana farklı gözle bakmasına ihtiyacım yok."

"Şaka yapmana sevindim, çünkü yapacağın tek kavga, kendini bara kelepçeledikten sonra yatak odasında seni bekleyen kavga olacak."

Bana baktı. "Bekle, ben ne?"

"Ne yaptın sen? Soru, daha kaç kere ders vermek istiyorum?"

Gözleri etrafta dolaştı. "Bir kez."

"Doğru. Çocuklarım söz konusu olduğunda sen beni aramadan önce ben seni Greysen diye çağırırsam nasıl düzeltirim?"

"Ama sana yemek

hazırladım." "Odaya, Ella."

Başını eğdi. "Evet, Efendim..."

EPILOGUE

DECLAN DANGER

Bir Yıl Sonra...

Aynanın karşısında durmuş, zaten sabit olan gömleğimin yakasını karıştırıyordum, ellerim terlediği için onlarla bir şeyler yapmam gerekiyordu. Birkaç dakika içinde Elle'e evlenme teklif etmeyi planlıyordum. Çocuklarımız doğduğundan beri ilk kez birlikte bir gece dışarı çıkıyorduk. Ne zaman dışarı çıkmaya kalksak Elle korkuyor, gece hemşiremiz Greysen'le birlikte çalışmasına rağmen ikimizden biri olmadan çocuklarımızı bırakamayacağını söylüyordu. Son bir aydır ona evlenme teklif etmeye çalışıyordum. Elle'in bana aksini düşünmem için hiçbir neden vermediğini hemen fark etmeden önce, belki de bildiğini ve ona evlenme teklif etmemi istemediğini düşünerek eski düşünce tarzım devreye girmeye çalışıyordu. Diesel ayrıca beni eski saçmalıklarımı yeni ilişkimize taşımamam konusunda da uyarmıştı.

Banyodan çıkarken Elle'nin aynanın karşısında durup küpelerini taktığını fark ettim. Bana baktı ve gülümsedi.

"Bu elbiseyi seçtiğine inanamıyorum. Zar zor uyuyor. Neredeyse içinden çıkacağım."

Arkasından yürüdüm. "Bunun içinde ne kadar güzel görüldüğünü görmeni istedim. Kızlarım seni her yerinden dolgunlaştırmış. Bundan kurtulacağından bahsediyordum. Hayır, çıkmayacaksın. Hazır mısın?"

"Evet."

Telefonunu aldı ve yanımdan geçerek odadan çıktı. Kızlarımın vücudunun doğru yerlerini dolgunlaştırdığını söylediğimde yalan söylemiyordum.

buna inanmıyordu. Yedinci ay civarında doktoru onu yatak istirahatine aldı, bu da sevdiğinden biraz daha fazla kilo almasını beraberinde getirdi. Bundan nefret etse de, kızlarımı büyütmek için vücudunun neler çektiğini bilmenin onu daha da çok sevmemi sağladığını söyledim.

"Hey, garajdan çıkıyoruz."

Döndü ve bana geniş, üzgün gözlerle baktı. Ön kapıdan çıkarsak koridora, kızların odasına gizlice inmeye çalışacağını biliyordum.

"Baba, lütfen sadece beş saniye, lütfen. Söz veriyorum, sonra gidebiliriz."

Dudağını dışarı çıkardığında başımı salladım ve saatime baktım.

"Sana bir dakika veriyorum."

Koridordan odaya doğru yürüdük ve kapıyı yavaşça iterek açtık. Bebekler beşiklerinde uyurken gece hemşireleri köşede oturmuş kitap okuyordu. Gözlerimi hemşireden ayırdım ve başını sallayarak gülümsedi çünkü bu kızı evden çıkarmak için neler çektiğini biliyordu. Beşiğe baktığımda kızlarım Demi ve Della Danger'ı görünce kalbim eridi. Üç aylık olmak üzereydiler ve şimdiden bana benziyorlardı. Eninde sonunda onlarla ilgili farklı bir şey bulacaktık ama şimdilik Demi'yi sarı, Della'yı pembe renkte tuttuk. Della için başka bir isim bulmuştuk ama Bay Thomas onu kucağına aldığı anda bunun Della olduğunu söyledi ve biz de bunu kabul ettik. Beni küçük parmaklarına dolayacaklarını zaten biliyordum. İşe döneli sadece birkaç hafta olmuştu ve gün boyunca onları o kadar çok özliyordum ki eve dönüp küçük yanaklarını öpmek için on beş dakikalık molalar veriyordum. Elle henüz dükkânına dönmemişti ama evimizde birkaç müşteri kabul etti.

"Tamam, bir şey olursa beni ara ya da mesaj at," diye fısıldadı

Elle. "Ararım."

İç çekti. "Tamam, bunu yapabilirim."

"Evet, yapabilirsin. Derin bir nefes al ve dışarı çık."

O da kabul etti ve yavaşça odadan çıktık. Anahtarlarımı aldıktan sonra, evden çıkmadan önce yüzük kutusunun yerinde olduğundan emin olmak için ceketime dokundum. Yolcu tarafına doğru yürüdüm ve onun için kapıyı açtım.

"Leydim."

İçeri girmeden önce sırtıttı. Onu içeri kapattıktan sonra arabanın etrafında yürüdüm ve ona katıldım. Yüzündeki ifadeden zorlandığı ama cesur bir tavır sergilediği anlaşılıyordu.

"Sorun yok, bebeğim. Birkaç saat içinde onlara geri döneceğiz, söz veriyorum. Eğer akşam yemeğine dayanamayacağını hissedersen bana haber ver," dedim ve arabayı çalıştırdım.

"Yapacağım. Bu kadar anlayışlı olduğun için teşekkür ederim bebeğim."

Garaj yolundan geri geri çıktım ve evin alarmını kurdum. Elle taşrada yaşamaktan memnundu ve hayatının bir kısmını gizli tutmak istiyordu, bu yüzden korudaki evime taşınmak yerine Bayan Sherry'nin evini ve hayalindeki evi inşa ettirmek için birkaç dönüm daha araziye doğum günü hediyesi olarak satın aldım. Mahremiyetin yanı sıra, evimin birkaç kötü anısı vardı. Winter ön bahçede kıyafetlerimi yaktıktan sonra evi tamamen yıktı. Ben ve Donovan, onu evin içinde su akarken duvarlara çekiçle vururken yakaladık. Onu o şekilde görmemesi için amcasının yanına gönderdim ama beni fark ettiğinde çekiçle peşimden geldi ve Donovan'ı çağırarak evden kaçmadan önce kolumu kesti. Onu futbol topuyla durdurmak zorunda kaldım çünkü o anda ne yapmayı planladığını bilmiyordum. Ambulans gelip onu götürene kadar tekme çılgılık atarken onu tutmak zorunda kalmak ruhumu acıttı.

Doktorlara göre, sinir krizi geçirmişti ve terapi ve belki düşük dozda bir antidepresanla iyi olacaktı. Başlarda ikisini de yapmadı, ebeveyn olmayı umursamadı. Seyahat etmeye başladı, sosyetik olmaya çalıştı ve bir yandan da sosyal medyadaki '*kendimi buluyorum*' başlıklarıyla onu '*rehin tuttuğumu*' ima etmeye çalıştı. Elle hamileliğimizi açıkladığında her şey değişti. Aniden doğru olanı yapmak istediğine karar verdi. Terapisti avukatıma terapide aktif ve tutarlı olduğunu ilettiğinde, haftada bir saatlik gözetimli görüntülü sohbetler planladık. Birkaç ay sonra, ona verdiğim ilk anlaşmayı kabul edip geri taşınmak istedi, ancak ev yenilenmiş olsa bu mümkün . Oğlumla yalnız kalması için ona güvenmem uzun zaman alacaktı. Şimdi, Donovan annesiyle haftada bir saat yaptığı görüşmeleri dört gözle bekliyor, çünkü annesi denetimli ziyaretler için çalışıyordu.

JB'ye girip arabayı park ettim. Dışarı çıktım ve kapıyı açtım.
Onu.

"Buraya ilk gelenler biz miyiz?" Etrafına hafifçe bakınarak sordu boş park yeri.

"Tabii . Biliyorsun, seni evden çıkarmaya çalışıyorum ve sen her zaman reddediyorsun, bu yüzden sen buraya gelene kadar bekleyecekler."

"Vay canına. Demek hepiniz arkamdan konuşuyormuşsunuz. Bahse girerim öyledir." Kıkırdadım. "Gel buraya, kızım."

Ona kapıyı açtığımda içeri girdi ve nefesi kesildi. Aşağıya kırmızı bir halı sermişler ve üzerini tealightlarla kaplamışlardı. Halıyı takip ederek güverteye, her şeyin başladığı kabine çıktık.

"Aman Tanrım!" diye gülümsedi Elle.

"Bu masayı hatırlıyor musun Lil Bit?" diye sordum.

Burada yemek yemeyecek olsak da tek masa süslü bir şekilde dekore edilmişti. "Kahretsin, evet, senin büyük olduğunu düşünerek seni bayıltmak üzereydim.

baş kış ikizi."

O oturduğunda ben de karşısına oturdum ve ona baktım. "Çok güzelsin," dedim.

"Sadece bunu söylüyorsun."

"Ve buna inandığını biliyorum, yoksa şu anda yüzün kızarmazdı."

Saçları çok sevdiğim gibi yukarı ve yüzünden uzakta toplanmıştı. Onun gülümsemesini izlemek çarpan kalbimi rahatlatıyor ve sinirlerimi yatıştırıyordu. Her zaman benim onun fırtınasına karşı sakin olduğumu iddia ederdi ama o benim için ve kaygılarım için muhtemelen benim yapabileceğimden çok daha fazlasını yapmıştı.

"Biliyor musun, yaklaşık bir buçuk yıl önce, burada tam olarak aynı yerde oturuyordum, kaybolmuş ve kafam karışmıştı. Hayatımın değişmeyeceğini umuyor ve dua ediyordum çünkü bundan ne kadar nefret ettiğimi biliyorsunuz. Ama sonra güzel ve küstah bir kadına bir içki ikram etme şansım oldu. Ve o kadın o andan itibaren hayatımı alt üst etmeye başladı."

Dudakları, ne yapmak üzere olduğumu fark ederek açılmadan önce yüzüne yayıldı.

"Dec..." Fısıldadı ve boğazını temizledi.

Yakasına uzandı ve kilide masaj yaptı. Göğsünün hızla inip kalkmaya başladığını görebiliyordum.

"Ella, şu anda hissettiklerimi hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim. Olabileceğimi hiç bilmediğim bir adama dönüşmeme yardım ettin. Sana baktığımda, bana kızgın olduğunda bile kendimi çok mutlu hissediyorum. Her gün böyle hissetmek neredeyse tuhaf. Hayatıma o kadar çok neşe kattın ki, bunların bir kısmını satsam yine de bardağım taşar."

"Declan," diye fısıldadı, gözleri yaşlarla dolarken benimkilerin de aynı şeyi yapmasına neden oldu.

İlişkımız mükemmel değildi ama mutluyduk. Ben mutluydum. Eve, onun yanına dönmek için sabırsızlanıyordum. Hafta sonlarımızı iple çekiyordum.

birlikte verandada yemek pişiriyor, Donovan ile masa oyunları oynuyor ve babası ve Bayan Sherry ile bağ kuruyordu.

Onu güldürmeye çalışmasaydım, ikimiz de ağlıyor olurduk ve söylemem gereken her şeyi söyleyemezdim.

"Bundan nefret edeceksin ama yatakta olduğun zamanları çok seviyordum çünkü sana hizmet etmem, yemek pişirmem ve temizlik yapmam gerekiyordu, tıpkı senin benim için her zaman yaptığın gibi. Bütün gün ve gece senin altında yattım. Sen isteyken seni ne kadar özlediğimi bilemezdin. Bana ne yaptığını gerçekten bilmiyorum, dostum. Hâlâ ekranımda adın çıktığında kalbim küt küt atıyor. *Declan, neredesin? Eve dönerken babama uğrayıp şu karalahanaları al. Bebeğim, Lil' D ve arkadaşlarını antrenmandan alma sırası sende.*"

Burnunu çekti. "Hiç komik değilsin."

"Donovan'a bakmama yardım ettiğin için sana ne kadar minnettar olduğumu söylemiş miydim? Yani... söylemekten çok, sana ne kadar minnettar olduğumu gösterdim mi? Bunların hiçbirini yapmana gerek yoktu. Sanki mükemmel bir şekilde onun bonus annesi oldun. İşten eve gelip onun ödevlerine yardım ettiğini ya da birlikte kitap okuduğunuzu görmekten daha güzel bir manzara olamaz. Umarım TT Annesini çok sevdiğini biliyorsundur. Onu disipline soktuğunuzda sınavı geçtiğinizi biliyordum ve ben onu cezalandırdığımda yaptığı gibi koşup büyükannesine söylemedi."

"Seni sevmeden önce onu sevdiğimi biliyorsun. O çok akıllı ve tatlı bir çocuk ve sen onu doğru yetiştiriyorsun."

"Onu doğru yetiştiriyoruz. Umarım resmi olarak onun üvey annesi olmak istersiniz."

Gözyaşları yeniden başladı.

Elimi cebime attım ve dışında altın harflerle yazılmış özel siyah yüzük kutusunu çıkardım. Nefes nefese kaldı ve parmaklarıyla dudaklarını kapattı.

"Ella, hayatımın geri kalanında sana cevap vermek istiyorum." Kutuyu açtım ve iki D harfi şeklinde birbirine kenetlenmiş iki bant ortaya çıktı. "Bu benim kızlarıma sözüm, her zaman onların ve annelerinin yanında olacağıma ve olabileceğim en iyi baba olacağıma dair. Bu bantlar aynı zamanda bir şekilde çalışıyor, yani büyüdüklerinde onlara bir tane vermek istersen verebilirsin." Ellerim titremeye başladı ama iki tepsiyi birbirinden ayırmayı başardım ve nişan yüzüğünü ortaya çıkardım. "Ve bu da sana sözüm, Della Mae Thomas..." Yüzüğü kutudan çıkardım ve kabinden kayarak onun yanında diz çöktüm. "Seni seviyorum. Seni seviyorum."

Seninle aşk. Seninle büyümeğe devam etmek istiyorum. Beni gerçekten ve gerçekten en mutlu adam yaptın. Benimle evlenir misin?"

Şiddetle başını salladı. "Evet, Declan! Aman Tanrım, evet," diye ciyakladı. Yüzüğü parmağına geçirirken ikimizin de elleri titriyordu.

"Aman Tanrım, bebeğim. Bu yüzük çok güzel."

"Bu yüzüğün en özel yanı ortasındaki küçük elmas. Büyükannene ait. Baban sana sormam için bana onay verdi."

Tekrar ağlamaya başladı. "Declan, gerçekten mi? Yani... gerçekten mi?"

"Evet, bebeğim. Beni de çok şaşırttı. Onun güvenini kazanmak için çok çalışmam gerektiğini biliyorsun ve bazen hala ona sahip değilmişim gibi hissediyorum."

Bu onu güldürdü. "Ne doğrulayabilirim ne de yalanlayabilirim ama o bana güveniyor, ben de sana güveniyorum."

"Bunu bilmek rahatlatıcı. Ayaklarını uzat."

Yan döndü ve ayaklarını dizlerimin üzerine koydu. Elbisesi yukarı doğru sıyrıldı ve külot giymediği için amını mükemmel bir şekilde görmemi sağladı.

Alçak sesle tısladım. "Ona baksana. Bu gece maceracı hissediyorsun." "Evet. Bu gece uykucu kızı oynayabileceğimizi umuyordum."

Sırıttım. "Ella, bebeğim, bu gece sana yapacaklarım için tamamen uyanık ve hazır olmanı istiyorum. Şunun kenetlenmesine bak. Mmh."

Aletim sertleşmeye başladı, ben de ayakkabılarını ve masanın üzerine koydum.

"Hadi," dedim, onu ayağa kaldırarak. "Al, bunları da giy."

Kutudan bantları çıkardım ve diğer yüzük parmağına geçirdim.

"Bunlar çok güzel," dedi kutuya bakarak. "M. M ne demek..."

diye keskin bir nefes aldı. "Mafya mı?"

Kıkırdadım. "Bunu bu gece seninle yapmayacağım." Elini tuttum ve onu sahile doğru götürdüm.

"Declan, eğer sevişmek üzereyse-" "Evet dedi!"

Bağırdım.

"Neden sen-"

Ailelerimiz sandalyelerinden kalkıp alkışlayarak tezahürat yaparken sahilde aniden *Y.E.S* yazan dev harfler parladı. Ben evlenme teklif ederken sessizce bekliyorlardı.

"Aman Tanrım, Declan Danger, inanılmazsın."

Ona baktığımda gözleri ve ağzı şaşkınlıktan kocaman açılmıştı, iyi iş çıkardığımı gösteriyordu.

"Evet, bir keresinde bana özel bir evlenme teklifi ama büyük bir kutlama istediğini söylediğini biliyorum. Şu andaki gibi mi yoksa kaçarak evlenmekten mi bahsettiğini gerçekten bilmiyordum ve sonra-"

Beni susturdu. "Declan, bu mükemmel. Beni hâlâ şaşırtabilmene bayılıyorum. Çok şaşırdım ve çok mutlu oldum. Gerçekten bilmiyorsun ve sabırsızlanıyorum-"

"Tam zamanında. Ben de tam ne olduğunu görmeye geliyordum," dedi Kemba bize yaklaşarak.

Beni kaldırdı ve Elle'e baktı. "Köpek kalbimi kırıyorsun; bil ki o kışla iş yapacağım. Sana zaten birkaç borcum var."

"Her neyse, Kemba. Beni kendi alanımdan çıkarmana izin vermeyeceğim. Şu kayaları görüyor musun?" Elimi kaldırdım.

"Oğluma hakaret etmeden sana hakaret edemem, o yüzden-" "Evet, çünkü bu taşlar iz bırakıyor, bebeğim."

"Sürtükhh!" Greysen ciyakladı, o, Quinci ve kız kardeşlerim gelip etrafında toplandılar ve onu kucaklarına aldılar.

"Şu halkalara bakın millet! Bunu gerçekten yedi, sanki..." "Kızım, biz bu yüzükleri aylar önce gördük," dedi Quinci. "Ne demek *aylar* önce?"

Denim, "O yüzükleri yaptırdı," diye ekledi.

Bana baktı. "Ve sen bana şimdi mi soruyorsun? Neden?"

Ellerimi havaya kaldırdım. "Bu benim hatam değil. Kız kardeşlerin -evet, etrafındaki herkes- sen hamileyken sana teklif etmemem gerektiğini söylediler. Nişanının kendine ait bir güne ihtiyacı olduğunu falan söylediler," diye itiraf ettim.

Gözlerini kısarak bana baktı ve sonra dönüp onlara baktı.

"Yani etrafımda bir sürü fırsat mı var? Çünkü bu taşlara aylar önce sahip olabilirdim ve çocuklarım doğmadan soyadlarını alabilirdim demek istiyorsun."

Hepsi aynı anda davalarını savunmaya çalışırken ve birbirlerinin üzerinden konuşurken hepimiz kahkahalara boğulduk. Elle'nin kulaklarını kapatıp başını sallaması da işe yaramadı ve bizi daha da çok güldürdü.

Greysen onun ellerini tuttu ve aşağı indirdi. "Bu elbisenin içini doldurman hakkında konuşalım. Bu gece kesinlikle hamile kalmaya çalışıyorsun," dedi Greysen, onu etrafında döndürerek.

"Yok artık!"

"İşte bu!" dedik aynı anda ve onu kaşlarını çatarak bana bakmaya zorladık.

Bana Demi ve Della en az üç yaşına gelene kadar başka bir bebek sahibi olmak hakkında konuşmak istemediğini söyledi. Buna tamamen saygı duydum.

Diesel boynundaki fotoğraf makinesini çıkardı. "Tamam, yeni nişanlı çift için bir fotoğraf."

Onu kendime çektim ve dudaklarımı şakağına bastırarak sırtmasını sağladım. "Bir tane daha, çocuklar. Teşekkür ederim."

"Aileye resmen hoş geldiniz, müstakbel Bayan Declan Danger."

"Ciddi misin Diesel?"

"Elbette. Hoş karşılandığınızı size gerektiği gibi göstermedim mi?"

"Ah..." diye durakladı, yüzü kızarmıştı.

Bugüne kadar Elle ve Greysen'ın bizi değiştirmek istediklerine dair konuşmalarını gündeme getirmemiştik ama sırf yüzlerindeki ifadeyi görmek için onlarla hafifçe flört etmeyi bir şey haline getirmiştik.

Greysen onu çekiştirmeden önce, "Kızım, hiçbirimiz başkaları için yiyip içmek zorunda değilken gidip bir şeyler içelim," dedi.

"Şu haline bak. Artık kocaman bir çocuk oldun," dedi Dymon, beni tekrar okşayarak. "Nasıl hissediyorsun? Sonunda sorduğun için rahatladığını biliyorum."

"Ağlamayı kesebildiğine sevindim," dedi Diesel gülerek. "*Ya kız hayır derse* diye konuşuyordu. O kızın onun için deli olduğunu biliyor."

"Kendimi gerçekten iyi hissediyorum. Size sürekli böyle mutlu hissetmenin garip olduğunu söylüyorum, neredeyse garip."

"Sana söyledim, seni en üst düzeyde kızdıran kadının yüzüne baktığında ve hala lanet olsun, senin seksi seviyorum dediğinde, işte o zaman anlarsın. Princess'e her zaman şanslı olsa iyi olur diyorum, beni onsuz nasıl yaşayacağını bilmeyen kıskanç bir deliye dönüştürdü," diye şaka yaptı Dymon.

Kemba Dymon'a el salladı. "Ona yaşlı bir kadın ismi olan bir kadına bulaşmamasını söylemişim ve şimdi ona bak. Çok kötü. Zenci dinlemiyor."

"Siktir git, Kemba."

Nişanlıma ve kız kardeşlerine baktım, hepsi onu kaydederken mektupların önünde dans ediyorlardı. Quinci her şeyi planlamıştı ve bu işi üstlendiği için ona ne kadar teşekkür etsem azdır. Bana kalsa, ona evde evlenme teklif ederdim. Ne zaman bir araya gelsek, ona evlenme teklif ettiğime inanamıyordum.

bunu istemiyormuşum ya da onsuz yaşayabilirmişim gibi davranırdım. Winter ve Elle'i asla karşılaştırmak istemedim ama aradaki fark buydu. Elle gerçekten aptal tarafımı ortaya çıkardı, kardeşlerimin beni olduğum gibi sevmeyeceğini ya da yargılayacağını düşünmeyi bırakmaya zorladı. Artık bu düşüncelerle yaşamıyor olmak iyi hissettiriyordu.

"Leah, kalkmaya çalışmayı bırak,
lanet olsun." "Sana yardım etmeye
çalışıyorum, Benjamin."

Döndüğümde Benjamin'in Leah'yı tekerlekli sandalyeyle
yukarı ittiğini gördüm. "Heyyy, D. Sonunda o kızı evden
çıkardın, ha?"

"Dedim ama senin evde ve yatakta olman gerekiyor genç bayan.
Kalkmayın."

Eğildim ve yuvarlak karnını avuçlarken ona sarıldım.

"Ona tekrar söyle çünkü bunu ona söylediğimde, buraya gelmezgelecek
haftaya kadar boşanmış olacağımı söyledi. Seçeneklerimi tartmak istemedim,"
dedi Benjamin gülerek. "Tebrikler, dostum."

"Böyle davranma. Bu aptal tekerlekli sandalyeyi kabul ettik ve burada
sadece herkese merhaba diyecek kadar uzun süre kalacağız."

"Uh-huh. Hadi gidip bunu yapalım, böylece seni eve geri götürebiliriz."

Onu kumun üzerine itmeden önce başını kardeşlerime ve Kemba'ya doğru
çevirdi. Leah ve Benjamin iyi arkadaşlarımız olmuşlardı ve ikizlerin üçüncü
vaftiz ebeveynleriydiler. Leah ve Elle'in hamile kalması ve her ikisinin de
yatak istirahati yapmak zorunda kalması nedeniyle birlikte son sahnemiz bir
süre önceydi. Bunun dışında takılmaya başladık ve bu çok normaldi.
İlişkimizin boyutunu sadece kardeşlerim ve Greysen biliyordu, ta ki babam bir
gece Elle'nin Benjamin'in boynunu okşadığını fark edip ona sarılana kadar.
Babam beni kenara çekti ve bana bunu sordu. Ona gerçeği söyledim ve
kızımın başka insanlarla birlikte olmasını izlemekten hoşlandığımı itiraf
etmekten zerre kadar utanç duymadım. İronik bir şekilde, Elle ve ben sınırları
hiç tartışmadık çünkü birbirimizi anlıyorduk.

Göz ucuyla babamı ve Bay Thomas'ı yürürken gördüm. "Tebrikler, genç
adam. Ben de tam karımı istemeye hazırlanıyordum.

"Bay Thomas elini bana doğru uzattı. "Teşekkür ederim, Bay
Thomas."

"Yatma saatim çoktan geçti. Siz gençler neden bu tür şeylere bu kadar geç
başlamayı tercih ediyorsunuz anlamıyorum."

"Seni geçireyim, Bill. Bana oğlumla bir dakika ver."

Gruptan birkaç adım uzaklaştıktan sonra durdu ve beni sıkıca kucakladı.

"Oğlum, senin adına çok mutluyum ve seninle gurur duyuyorum." Beni serbest bıraktı ve bana baktı. "Annenin bu gece burada olamadığı için çok kızgın olduğunu biliyorsun."

"Kimse ona dışarıda içki içmesini söylemedi," dedim başımı sallayarak.

Daha önce, o ve bazı arkadaşları brunch'taydı ve kokteyli fazla kaçırmış, dairesine çıkan merdivenlerde ayağı takılıp bileğini burkmuştu. Donovan orada onu sağlığına kavuşturuyordu.

"Evet, doğru. Biraz eğlenmeye ihtiyacı var, ama söyle bana, mutlu musun oğlum?"

"Baba, hayatımda hiç bu kadar mutlu olmamıştım," diye itiraf ettim.

Benjamin tekerlekli sandalyeyi sabit tutarken Elle'nin Leah'ya sahte bir kucak dansı yapmasına baktım.

"Bunu duymak hoşuma gidiyor. Pekala, buradan gideceğim, böylece eve, annenin yanına dönebilirim. Nasıl oluyor da başka bir adamla birlikte olduğunu söylüyor ama yaralandığında ona ben bakmak zorundayım?"

"Ona binmeyeceğim. İyi geceler, baba."

Gruba doğru yürümeden önce bana tekrar sarıldı. O ve Bay Thomas kapıdan çıktılar.

Babam ve Bay Thomas bizim dışımızda bir ilişki kuruyorlardı ve ben bunun oldukça havalı olduğunu düşünüyordum. Babam sabah altıda kalkıp Bay Thomas'la karalahana toplamaya gideceğini söylediğinde ne kadar şaşırdığımı bir düşünün.

"Bekle! Bekle! Bekle!" Elle bağırdı. "İnsanlar gitmeden önce bir şey söylemek istiyorum."

Hepimiz başımızı salladık ve onun etrafında toplanmaya başladık.

"Duygusallaşmak istemiyorum... ama bu gece burada olduğunuz için hepinize teşekkür etmek istiyorum. Son birkaç aydır eve kapandığımı biliyorum ama sizler anneliğe geçişi benim için sorunsuz hale getirdiniz. Ayrıca Declan'la ilişkimizi desteklediğiniz için de teşekkür etmek istiyorum. O çok iyi bir adam ve bu harika destek grubunu ve topluluğu çok hak ediyor. Devam edersem ağlayacağım, o yüzden bu kadar."

"Ayy... Bu duygusal kızın kim olduğunu artık bilmiyorum," dedi Greysen kollarını ona sararak.

Vedalaştıktan sonra Elle yaklaştı ve kollarını bana doladı. Ona baktım, gülümsedim ve hemen gözlerinin içinde kayboldum. Birden burada yalnız olduğumuzu hissettim.

"Bu gece beni ne kadar mutlu ettiğini gerçekten bilmiyorsun, Declan Danger."

"Hayatımın geri kalanında bunu yapmak için sabırsızlanıyorum, Ella Danger," dedim ve alına bir öpücük kondurdum.

SON!

MESSAGE FROM ENDIYA

Declan çok tatlı değil miydi?

Umarım benim hakkında yazmayı sevdiğim kadar siz de onu okumayı seviyorsunuzdur.

Eğer onu sevdiyseniz, bir arkadaşınıza söyleyin, o da bir arkadaşına söylesin. Tüm sevginiz ve desteğiniz için teşekkür ederiz.

Endiya Carter ile ilgili her şey:

<https://linktr.ee/EndiyaCarter> EC.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.